ஸ்ரீ:

...ப்ரஹ்மணே நம:

மொழிபெயர்க்கப்பட்டு

...அச்சிடப்பட்டது.

1901.

ஸ்ரீகணேசாயநம꞉.

முகவுரை.

"அகம்பிரமாஸ்மி" என்னும் விருத்திவடிவப் பிரமை ஞானத்தான் விஷயத்தோடு கூடிய அப்பிரமை ஞான வடிவப் பந்தத்தின் நீக்கமும் பரமாநந்தப் பேறுமாய மோக்ஷமுண்டாமென்பது வேதாந்த சித்தாந்தம். ஆண்டுப் பொதுவாய் விருத்தியின் சொரூபம் காரணம் பயன் என்பவற்றை அறிந்தாலன்றி முற்கூறிய விருத்தியின் சொரூபம் காரணம் பயன் என்பவை அறியப்படாவாகலின், அம்மூன்று வஸ்துக்களின் நிரூபணம் அவசியம் செய்யற்பாற்றும். பிரமாணாதிகளை அநாத்ம பதார்த்தங்க ளென்றறிந்து அவற்றைப் பிரதிபாதித்தலில் சுருதியும் சூத்திரகார பாஷியகாரர்களும் உதாசீனமாயிருக்கினும், அவற்றின் பிரதிபாதனம் மோக்ஷகாமிகளுக்கு வேதாந்தப்பொருளைச் சிந்தித்தலில் மிக்க உபயோகமுள்ளதாமாகலின் விருத்தியின் சொரூபம், பிரமை அப்பிரமை முதலிய வேறுபாடுகள், காரணம், பயன் என்பவற்றை நிரூபித்தல் தகுதியாம். முற்கூறிய பொருள்களின் நிரூபணம் நியாயாதி அநேக நூல்களில் நிரூபிக்கப்பட்டிருத்தலோடு வேதாந்தபரிபாஷை தத்துவாநுசந்தானம் பேததிக்கார முதலிய வேதாந்த நூல்களினும் இவ்விசாரம் செவ்வையாய் எழுதப்பட்டுளது. அங்ஙனமாயினும் அவை சம்ஸ்கிருத பாஷை யுணர்ச்சி யுடையாருக் குபயோக மாதலே யன்றிப் பிராகிருதபாஷைமாத்திர முணர்ந்தார்க்குபயோகமாதலில்லையென்றுணர்ந்து பரமகாருணிகரும் தீவிர புத்திசாலியும் ஷட்சாத்திர முணர்ந்தவரும் சுரோத்திரியப்பிரஹ்ம நிஷ்டரும் அநேககுணகணங்களாலலங்கரிக்கப்பட்ட ஆசாரியகோடியிலிருப்பவரும் ஸ்ரீதாதுஜீ அவர்களின் சம்பிரதாயமாகிய ஆகாயமண்டலத்தில் தினமணியாய் விளங்கியவருமாகிய ஸ்ரீநிச்சலதாசரென்பவர் நரமொழியுணர்ந்தார் மாட்டன்புகூர்ந்து முதலிற் றனது நிஷ்டையைச் சூசிப்பிக்கும் ஸ்ரீ விசாரசாகரமென்னும் நூலையியற்றியருளிப், பின்னர் ஏழுவருடபரியந்தம்மெல்ல மெல்ல இருபத்தேழு லக்ஷம் சுலோகக் கணக்குள்ள நூல்களைத்தான் சங்கிரகம்செய்து அவற்றைவிசாரித்து, தீவிரபுத்தி

மான்களாகிய ஹிந்திபாஷை யுணர்ச்சியுள்ளார் பொருட்டு எல்லா
வற்றின் நிர்ணய வடிவ ஸ்ரீவிருத்திப்பிரபாகரமென்னும் நூலினை
யியற்றியருளினர். அதன்கண் விருத்தியின் சொரூபம், பிரமை அப்
பிரமை வடிவ அதன் பேதம், பிரமாண முதலிய வடிவ அதன்கார
ணம், வியவகார சித்தியும் மோக்ஷசித்தியுமாகிய அதன்பயன் என்
பவை நிரூபிக்கப்பட்டுள. அதனை நூலாசிரியர், வித்துவான் என்
னும் பட்டம் பெற்ற ஸ்ரீராமசிம்ஹஜீ என்னும் பூந்திகோட்டை
யரசனிடத்து வசிக்குங்காலத்து, நியாய வேதாந்த முதலிய பொ
ருள்களாலமையப்பெற்றதாய், விருத்தியின் சொரூபத்தையும் கார
ணத்தையும் நிரூபிக்கும் ஏழாவது பிரகாசம் வரையிற் செய்து
முடித்து "விருத்திதீபிகை" என்னும் பெயரிட்டிருந்தார். அதனை
அவ்விடத்திற்றானே அவ்விராஜா பதிப்பித்திருந்தனர். பின்னர்க்கே
வல வேதாந்த சித்தாந்தத்தின் சித்தாந்தலேசமுதலிய நூல்களின்
பொருள்களால் அமையப்பெற்றதும் விருத்தியின் பயனை நிரூபிப்
பதுமாகிய இதன் எட்டாவது பிரகாசத்தைச்செய்து விக்கிரமசகாப்
தம் ககஉ0 - ல் டில்லியில் பரப்பிரஹ்ம சமரசபாவத்திற்கு அடுத்த
முற்காலத்தில் தம்மாணாக்கர்களைப் பிரேரித்தல்வாயிலாக எட்டா
வது பிரகாசத்தைச் சேர்த்தலால் இந்நூலிற்கு "விருத்திப்பிரபா
கர" மென்னும் பெயரைக் கற்பிக்கலாயினர். இந்நூல் பண்டி
தர் ஸ்ரீநிச்சலதாஸரவர்களது பாண்டித்தியத்தின் பிரக்கியாதிக்
கேதுவும், முமுக்ஷுக்களது மதியின் புஷ்டியைத்தரும் நல்லௌ
ஷதமும், அநேக நூல்களைப் பார்த்தலாகிய ஆசைக்குச் சாந்தி
வடிவ சந்தோஷத்தின் சரணியு (மார்க்கமு) மாம். இந்நூல் ஏற்
பட்ட பின்னர் ஹிந்தி பாஷையை யப்பியசித்தவர்களிற் பலர்
பண்டித ராய்விட்டனர். ஆதலால் ஸ்ரீநிச்சலதாசர் ஸ்ரீவிசாரசாக
ரம் ஸ்ரீவிருத்திப்பிரபாகர மென்னும் இரண்டு நூல்களையும் இய
ற்றி ஜீவர்களிடத்து மிக்க அநுக்கிரகம் செய்திருக்கின்றனர். ஸ்ரீவி
ருத்திப்பிரபாகரத்தை அறிதலிற் சாமர்த்தியமின்றிய அற்ப மதி
யினராகிய அதிகாரிகளின் பொருட்டுப் பண்டிதர் ஸ்ரீபீதாம்பரஜீ
யானவர் "ஸ்ரீவிருத்திரத்நாவலி" யென்னும் நூலைச் செய்திருக்
கின்றனர். அதுவும் விருத்திப்பிரபாகர மென்னும் மஞ்சத்திற்கு
நிச்சிரேணி (ஏணி) யாம். வெகு காலத்திற்குமுன், உதாசீன
பரமஹம்ஸரும் சாதுக்கூட்டங்களின் சிரோமணியும் சாஸ்திரங்
களிற்கூறிய சகல சற்குணங்களமைந்தவரும் நிரந்தர வேதாந்த

விசாரதற்பரரும் பிரபஞ்சோபரதரும் ஸ்ரீநிச்சலதாசர் மாணுக்கரு மாகிய ஸ்வாமி திரிலோகராம்ஜீ என்பவர் பிரயாசையுடன் இந்நூல் முழுவதையும் சுத்தமாய்எழுதுவித்து மும்பயி(பம்பாய்)நகர்க் கெழுந்தருளிஅங்குப்பதிப்பித்து,பண்டிதபீதாம்பரர்முதலிய சற்சனர்களுக்குச் செவ்வையாய்ச் சிரவணஞ் செய்வித்து, விக்கிரமசகம் ககூஉடு-ல் அங்கிருந்துபுறப்பட்டு மகிமண்டனத்தில் வசித்துக்கொண்டிருந்தனர்.வெகுகாலத்திற்குப்பின்னர்ப் பிரஹ்மநிஷ்டபண்டித ஸ்ரீபீதாம்பரஜீஅவர்கள் இதனைச்செவ்வையாய்ப்பரிசோதித்து சில முக்கியப் பிரசங்கங்களும் அநேக மத்தியப்பிரசங்கங்களுமாகப்பிரித்து அமைத்துக்கொடுக்க அவ்வாறேபதிப்பிக்கப்பட்டுளது.விசாரசாகரம் விருத்திப்பிரபாகரமென்னும் இரண்டனையும் செவ்வையாய் ஆய்ந்துணர்ந்தோர் பிரஹ்மசூத்திர பாஷிய முதல் ஸ்ரீ அப்பய தீக்ஷிதஸ்வாமிகளாலியற்றப்பட்ட சித்தாந்தலேசமுதலிய அத்வைத நூல்களையும் நியாய முதலிய ஏனைய நூல்களிற் பலவற்றையும் பல நாள் முயன்று கற்பதனலாம்பயனை எளிதிற் பெறுவதோடு நல்லாசிரியர் வாயிலாகக் கேட்டலால் நிரதிசயாநந்தத்தையு முறுவரென்பது திண்ணம்.

ஆனல் இந்நூல்கள் பிறமொழியிலிருத்தலால் இத்தமிழ்நாட்டாருக்குபயோகமாகாதிருத்தல்கண்டு,அவற்றைத்தமிழ்நாட்டாருக்குபயோகமாக்குவிப்பான் முயன்றகாலத்து,அவற்றுள் முன்னையதாகிய விசாரசாகரமென்னும் நூல் முன்னமே தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருத்தலின், அதனைவிட்டுப் பின்னையதாகிய இவ்விருத்திப்பிரபாகரமென்னு நூல் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது. இந்நூலாசிரியர் இவ்வரிய நூலை மிக வெளிய நடையில் வசனரூபமாக எழுதியிருத்தல்பற்றி அவ்வாறே இங்கும் யாவரும் எளிதி லுணருமாறு இஃது எளிய தமிழ்நடையில் மொழிபெயர்க்கலாயிற்று. இதனைக் கண்ணுறும் நல்லோர் யாரும் பிரமாதத்தாலேற்படும் எழுத்துப்பிழை சொற்பிழை முதலியவற்றைக் கருதாது, இவ்வரிய பொருள் வெளிப்பட நேர்ந்த திருவருட்பாங்கை நோக்கி யெமது குற்றத்தைப் பொறுத்தருள்வாராக.

பிரத்தியக்ஷ முதல் அறுவகைப் பாகியம் சுகமுதலியவற்றைக் கோசரிக்கும் ஆந்தரம் ஈசுவராசிரிதம் என்னும் வேறுபாட்டால் எண்வகைப் பிரமா விருத்தியும், சம்சயம் பிரமம் தர்க்கம் சொப்பனப் பிரமவிருத்தி அயதார்த்த ஸ்மிருதி யென்னும்

வேறுபாட்டால் ஐவகை அயதார்த்த அப்பிரமா
ர்த்த ஸ்மிருதி யென்னும் யதார்த்த அப்பிரமையு
த்திஞானவடிவ பதினொன்கு இரத்தினங்கள். இவற்
யன்போல் விளக்குவதா யிருத்தலின் இதற்கு வி
மென்றும், இதன் எட்டுப்பிரகரணங்களுக்கும் பி
பெயரிடப்பட்டது. இதன்கண் உள்ள விஷயங்களை
மணிகையினால் தெரிந்துகொள்ளலாம்.

இந்நூலாசிரியர் ஸ்ரீநிச்சலதாஸர் சரித்திர
எழுதுவதற்குத்தக்க ஆதாரம் அகப்படாமையின்
வரையப்படுகின்றது:—

ஸ்ரீநிச்சலதாஸரது ஜன்மகாலமும் இடமும் அ
வித்தியாப்பியாசத்தில் இவருக்கு மிக்க விசுவாசமி
வருஷமுதல் 70-வது வருஷபரியந்தம் வித்தியாப்
காலத்தைக் கழித்தனர். அது விசாரசாகரத்தின் 52
த்தில் வர்ணிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இத்தகைய அ
யோர் இக்காலத்து அரிதாய்க்காணப்படுகின்றனர்.
னே அவரது அற்புதநிஷ்டை அநுமிக்கற்பாற்று.
க்தக்கூற்றெதனையும் ஓரிடத்தும் ஒளித்துக் கூறி
யும் மோக்ஷ காமருக்கு நிஷ்டை கூடுதற்றன்மைய
னே அதன்கண் அமைத்திருக்கின்றனராகலின்.

அவர் வியவகாரம் மிக உத்தமமானதும்
ததுமாயிருந்தது. சிலர் ஞானித்தன்மை யபிமா
ண்டு தேகாபிமான முதலியவற்றில் அமிழ்ந்திருக்
வாறு இம்மகாத்ம புருஷ ரிருந்தாரில்லை. மகாவி
யுடையராய்ப் பெருத்த பிரஹ்ம நிஷ்டராயிருந்
கார விருத்தியிலேயே எப்போதும் மூழ்கி யிருப்ப

நியாய வியாகரண முதலியன புத்தியைத்
றன. தீவிரபுத்தி வேதாந்தத்தில் உபயோகமாம்.
ஆம் அதிகமாய்ப் படித்தலால் அவை அநாத்மாவி
தின்) கண் புத்தியைச் சேர்ப்பித்து மதியை மலி
என்று கூறுவர். அதாவது நூறு மடங்கு வேதா
ரித்தால் அப்போது நியாயத்தாற் றாஷிக்கப்பட்
தியை யடையும் என்று முதியோர் மொழிவர். பு

வியாகரணம் நியாய முதலியவற்றில் மிக்கச் சமர்த்தராயினும் அவருக்கு வேதாந்தத்தின் கண்ணேயே பிரபலநிஷ்டை யிருந்தது.

தாம் சிற்சிலருக்கு நியாயாதி சாஸ்திரங்களைப் படிப்பித்துக் கொண்டிருப்பர். ஆங்கு எவரேனும் காலையில் நியாய முதலியவற்றைப் படிக்க வருவரேல், அவர்களைப் படிப்பிக்காது "காலையில் யாம் அநாத்மப்பிரதிபாதக நூல்களைப் படிப்பியேம்" என்று பகர்வர்.

இத்திருஷ்டாந்தங்களால் நிச்சலதாஸர் அற்புத நிஷ்டையுடையவரா யிருந்தனரென்பது பெறப்பட்டதாகின்றது.

ஸ்ரீநிச்சலதாஸரது பாண்டித்தியம் மிக வற்புதமானதென்பது அவரது அப்பியாசத்தினாலே பெறப்படுகின்றது. விருத்திப் பிரபாகர நூலைப்பார்த்துப் பெரியபெரிய வித்துவான்களும்அவரது பாண்டித்தியத்தைப் புகழ்கின்றார்கள். அதிகமாய்ச் சொல்லுவதினாலென்னை? அவர் காலத்திலும் இப்போதும் சாது புருஷர்களில் பரிபக்குவ வித்தையினையுடைய பண்டிதர் ஸ்ரீநிச்சலதாஸருக்குச் சமானமானவர் ஒருவரும் இல்லை.

ஸ்ரீநிச்சலதாஸர் பிருதிவியின்கண் யாண்டுச் சரித்துக்கொண்டிருந்தனரோ, ஆண்டுத் தினந்தோறும் வேதாந்த சாஸ்திரத்தின்கதை செய்துகொண்டிருப்பர். விசாரசாகரத்தையும் தாம் அநேகமுறை கதை செய்திருக்கின்றனர். அவர் சிரவணம் செய்வித்துக்கொண்டிருந்த விடங்கள்தோறும் சிரவணத்தின்பொருட்டு அநேக சாதுக்களின் சபைசேர்ந்து அதிரஸிக பாஷணத்தைக் கேட்டு ஆநந்த முடையராவர்.

அநேகமாய் ஸ்ரீநிச்சலதாஸர் ஸ்ரீகாசி க்ஷேத்திரத்திலேயேவசித்தனர். அங்குந் தாமும் சில சிரவணங்களிற்செல்லுவர். ஒருசமயம் ஸ்ரீ காசியில் இராமாயண கர்த்தாவின் விலக்ஷணரான மஹாத்மா ஸ்ரீ துளஸிதாஸரென்பவர் கதை செய்துகொண்டிருந்த விடத்துத் தாம்சென்றார். தொடர்பாட்டால் ஸ்ரீதுளஸிதாஸர் "ஈசுவரனிடத்து ஆவரண சக்தியில்லை, விக்ஷேபசக்தியுண்டு" என்றுசொல்ல அதனை ஸ்ரீநிச்சலதாஸர் கேட்டு "ஈசுவரனிடத்து இரண்டுமில்லை" என்றார். இவ்விஷயமாய்ச் சிலநேரம் வார்த்தை நடந்தது. அதன்பின் அவர் அம்மகாத்மாவின் கதைக்குப் போனாரில்லை. காரணம் யாதெனின்

நம்முடைய வார்த்தையினால் யாருக்கும் துன்பமுண்டாகலாகாது என்பதாம். ஆனால் அம்மகாத்மாவின் நிஷ்டையைப் பற்றித் தாம் புகழ்ந்து பேசுவர். அவ்வாறே துளஸிதாஸரும் நிச்சலதாஸரது பாண்டித்தியத்தையும் அற்புத நிஷ்டையினையும் அடிக்கடி ஸ்துதி செய்வார். "ஈசுவரனிடத்து ஆவரணசக்தி விக்ஷேபசக்தி இரண்டுமில்லை" என்பது விசாரசாகரத்தின் 206, 207-வது பிரசங்கங்களிற் செவ்வையாய்ப் பிரதிபாதனஞ் செய்யப்பட்டுளது. விசாரசாகர மென்னு நூலைச் செய்யுங்காலத்து எந்நூலின் சகாயமுமின்றி ஒருவர் சகசமாய் நிருபம் எழுதுவதுபோலச் செய்துமுடித்தனர். விருத்திப்பிரபாகரத்தைச் செய்யுங்காலத்தில் வேறு நூல்களைப் பார்ப்பர். அதுவும் தமது நூலைத் தோஷமின்றிய தாக்குதற்பொருட்டாம். விருத்திப்பிரபாகரத்தில் அநேக பிரமாணமுடைய நூல்களின் பிரமாணங்கள் காட்டப்பட்டன. அதன்கண் நூல்களின் தோஷமும் ஸ்பஷ்டமாகக் காட்டப்பட்டுளது. இப்போதும் சிற்சில சமஸ்கிருத முணர்ந்த பண்டிதர்கள் அந்நாட்டில் விருத்திப்பிரபாகரத்தை மறைவாகவைத்து வாசித்துவருவதென்னை? சமஸ்கிருதவுணர்ச்சி யுடையோராயிருந்தும் பாஷைநூலின் சகாயத்தைக் கொள்ளுதல் அவர்களுக்கு நாணமாயிருத்தலின் என்க. ஆனால் மிக மேன்மை யுடையதா யிருத்தலின் அதன் சகாயத்தைக் கொள்ளுகின்றனர். விருத்திப்பிரபாகரத்தில் நியாய முதலிய அநேக பாண்டித்திய மதங்கள் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. கடைசிப் பிரகரணத்தில் சகல மதங்களையும் கண்டித்து வேதாந்த மதத்தைப் பிரதிபாதனம் செய்திருக்கின்றனர்.

ஹிந்துஸ்தானத்தில் புந்தீயென்னும் நகரத்தில் ராமசிம்ஹ ராஜாவானவர் நிச்சலதாஸரை மிக்கஆதரவோடு தம்மிடத்து வைத்திருந்தனர். இராஜா இராணி இருவரும் அவரிடம் குருபாவம் வைத்திருந்தனர். நிச்சலதாஸரது சேர்க்கையினால் அவ்விராஜா பண்டிதபதவியை யடைந்தனர். இராஜாவானவர் ஒருகால் பெரிய பண்டிதர்களின்சபை சேர்த்திருந்தார். அதில் சாஸ்திரார்த்தங்கள் நிகழ்ந்தன. அதனை இராஜா உள்ளவாறே பரீக்ஷித்தனர். அன்று முதல் பண்டிதர்கள் யாவரும் அவ்வரசனுக்கு வித்துவானென்று பெயர்வைத்தனர். அவ்வரசன் நிச்சலதாஸரை வணங்கி "ஹிந்துஸ்தானிபாஷையில் பண்டிதர்களுக் குபயோகமாகத்தக்க வேதாந்த நூல்கள் ஒன்றுமில்லையாகலின் தாம் செய்யுமிடத்து அது சகஜமா

யாகும்" என்று பிரேரிக்க, தாம் பாஷை யுணர்ச்சி உடையாரிடத்துக் கிருபாநோக்கத்தால் விருத்திப் பிரபாகரத்தைச் செய்தருளினர். ஸ்ரீ நிச்சலதாஸர் ஸ்ரீகாசியி லிருந்துகொண்டு 2700000 சம்ஸ்கிருத சுலோகங்களைச் சங்கிரகித்தார். தாம் சம்ஸ்கிருத வுணர்ச்சியில் வல்லவராயினும், பாஷை யுணர்ச்சி உள்ளார்பொருட்டு இரண்டு உத்தம நூல்களை வெளிப்படுத்தின ரென்பது விசாரசாகரத்தின் 526 - வது பிரசங்கத்தாற் றெரியவருகின்றது.

ஸ்ரீ நிச்சலதாஸர் ஸ்ரீ கடவல்லி யுபநிஷத்தின் பேரில் சம்ஸ்கிருத வியாக்யானமும் வைதிக சாஸ்திரத்தின் ஒரு நூலும் செய்திருப்பதாகக் கேள்விப்படுகின்றோம். 39 யுக்திகளுள்ள யுக்திப் பிரகாச மென்னும் நூலும் செய்திருப்பதாகத் தெரியவருகின்றது. காவ்விய சாஸ்திரங்களிலும் சமர்த்தரென்பது அவர் செய்த விசாரசாகர நூலின் சந்தசுகளினாலேயே விளங்கும்.

ஸ்ரீசுந்தரவிலாசமென்னும் நூலின் கர்த்தாவாகிய ஸ்ரீ சுந்தரதாஸரும் ஸ்ரீ நிச்சலதாஸரும் சேர்ந்து ஸ்ரீ தாதூஜீ அவர்கள் மார்க்கத்தை (சம்பிரதாயத்தை) மிகப் பிரகாசப்படுத்தினர்.

ஸ்ரீ நிச்சலதாஸருக்குச் சம்பிரதாயத்தின் அபிமான மிருந்ததில்லை. அவர் பெரிய நிரபிமானியாயிருந்தார். பாலியாவஸ்தையிற்றும் சாதுதசையிலேயே யிருந்தனர். அதில் பெருத்த வித்தியாப்பியாசத்தைச் செய்து, பின்னர்ப் பெரும்பாலும் பிரஹ்மசிந்தனத்திலேயே அமிழ்ந்தி யிருப்பர். விக்கிரமசகம் ௧௯௨0-ல் டில்லிப்பட்டணத்தில் தேகவியோக மெய்தினர். அவருக்கு ஸ்ரீ கிஹடோலியில் யாண்டு விசாரசாகரம் சமாப்தியடைந்ததோ ஆண்டுக் குருசம்பிரதாயமுமிருக்கின்றது. இப்போதும் அங்குஅவர்சிஷ்யர்களு மிருக்கின்றார்கள். இம்மகாத்மாவின் சரித்திரம் சம்பூரணமாய்க் கிடைக்குமாயின் அப்போது விஸ்தாரமாய் எழுதிப் பிரசுரிக்கப்படும்.

பரோபகாரத்தையே தமக் கங்கமாகக் கொண்டொழுகிய ம-௱-௱-ஸ்ரீ சை. ரத்நசெட்டியார் அவர்கள் ஜீவர்கள் சம்சய விபரீதங்க ளொழிந்து நிரதிசயாநந்த முறுதற்பொருட்டு இந்நூலை அச்சியற்றி வெளிப்படுத்த வேண்டுமென்றெண்ணி முயன்றவாறு முடிவுபெறச்செய்த ஈசனாகிய எம்பெருமான் இந்நூல் இந்நிலவுலகில் என்று நிலைபெறும்படி அருள்புரிவாராக.

தஞ்சை - வெ - குப்புஸ்வாமி ராஜு.

ஸ்ரீ விருத்திப்பிரபாகரத்தின் அநுக்கிரமணிகை.

உ௫௭ - உ௫௯. திருஷ்டி சிருஷ்டி சிருஷ்டி திருஷ்டி வாதங்களின் பேதம்.

உ௫௯ - உ௬௬ மித்தியாப்பிரபஞ்சத்தின் மித்தியாத்தன்மையின் சங்கை சமாதானம்.

விருத்திப்பிரபாகரத்தின் அநுக்கிரமணிகை

முடிந்தது.

ஓம்.

தத்ஸத் ப்ரஹ்மணேநம:

விருத்திப் பிரபாகரம்.

முதற்பிரகாசம்.

பிரத்தியக்ஷப்பிரமாண நிரூபணம்.

மங்கலம்.

சத்திய ஞானா நந்தத் தனிப்பெருஞ் சுடரே மேலாந்
தத்துவ முணர்த்து மாறு சங்கரா சார்ய னென்னு
மெய்த்தனிப் பெயர்பூண் டிந்த மேதினி தன்னில் வந்த
தத்தகு பொருளை யாமு மநுதினஞ் சிந்தை செய்வாம்.

நூல் வரலாறு.

பெருத்த மாயை யழியவெய்தும் பேரின் பமியான் பிரமமெனும்
விருத்தி யதனாற் பெறுவதென வேதம் விளம்பு மதனாலவ்
விருத்தி ஹேது பயன்யாதென் வினவின் விடையாந் தமிழ்மொழியில்
விருத்திப் பிரபா கரமெனுநூல் விளம்பப் படுமால் விளக்குமுற.

அகம் * பிரஹ்மாஸ்மி (யான்பிரஹ்மம்)என்னும் விருத்தியால் காரியத்தோடு அஞ்ஞானத்தின் நிவிர்த்தியும், பரமானந்தப் பிராப்தியு முண்டாகின்றன வென்பது வேதாந்த சித்தாந்தம். ஆண்டு, விருத்தியென்பது யாது? அதன் காரணம் யாது? அதன் பிரயோஜனம் யாது என்றிவ்வாறு அறியும் வேட்கை யுண்டாக, அக்காரணமாய் இவ் "விருத்திப்பிரபாகரம்" என்னும் நூல் சொல்லப்படுகின்றது.

க. விருத்தியின் சாமானியலக்ஷணமும் பேதமும்.

அந்தக்கரண அஞ்ஞானங்களின் பரிணாமம் விருத்தியெனப் படும். குரோதம் சுகம் முதலியன அந்தக்கரணத்தின் பரிணாமமாக

* இந்நூலில் யாண்டும் 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 - ப்ரஹ்மம் என்னும் பதத்திற்குப் பிரஹ்மம் என்றும், 𑌭𑍍𑌰𑌮 - ப்ரமம் என்னும் பதத்திற்குப் பிரமம் என்றும், 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾 - ப்ரமா என்னும் பதத்திற்குப் பிரமை யென்றும் வழங்கப்படும்.

வும், ஆகாயாதிகள் அஞ்ஞானத்தின் பரிணாமமாகவு மிருக்கின்றன; என்றாலும் அவற்றை விருத்தியென்று சொல்லுவ தில்லை. விஷயத்தை விளக்கும் அந்தக்கரண அஞ்ஞானங்களின் பரிணாமம் எதுவோ, அது விருத்தி யெனப்படும். குரோதம் சுகம் முதலிய வடிவினவாகிய அந்தக்கரண பரிணாமங்களால் எப்பொருளின் விளக்கமுமுண்டாகிறதில்லை. அவ்வாறே, ஆகாய முதலியவற்றாலும் விளக்கமுண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் அவை விருத்தி யன்று; ஞானரூப பரிணாமத்தால் விளக்க முண்டாகின்றதாகலின், அதனையே விருத்தி யென்பர். சுகம், துக்கம், காமம், திருப்தி, குரோதம், பொறை, தைரியம், அதைரியம், நாணம், பயமுதலிய எத்துணை அந்தக்கரண பரிணாம முளவோ, அவையனைத்தும் அநேக விடங்களில் விருத்தியென்னுஞ் சொல்லால் விவகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன; என்றாலும் "தத்துவாநுசந்தானம்" "அத்துவைதகௌஸ்துபம்" முதலிய நூல்களில் விளக்க பரிணாமமே விருத்தியெனப் பட்டது. ஆகலின் மாயை யந்தக்கரணங்களின் ஞானரூப பரிணாமமே விருத்தியென்னுஞ் சொல்லிற்கு அத்துவைத மதத்தில் பாரிபாஷிகப் பொருளாம்.

அவ்விருத்தி ஞானமும் பிரமைவடிவினது, அப்பிரமை வடிவினது என இருவகைத்தாம். பிரமாண ஜந்நிய (அளவையாற் றோன்றிய) ஞானத்தைப் பிரமை யென்பர்; அதனின் வேறாயதை அப்பிரமை யென்பர். பிரமை ஞானம் யதார்த்தமேயாம். அப்பிரமை ஞானம் இருவகையாம்:—ஒன்று யதார்த்தம், மற்றையது பிரமம் (ஐயம்). தோஷத்தாற் றோன்றியதனைப் பிரம மென்பர். தோஷத்தாற் றோன்றிய தாகாது, இந்திரிய வநுமான முதலிய பிரமாணங்களாலேனும் வேறு எக்காரணங்களாலேனும் முண்டாவ தெதுவோ, அது யதார்த்த மெனப்படும். சுத்தியில் இரசத ஞானம் சாதிருசிய (ஒப்புமைத்) தோஷத்தாற் றோன்றியதாகலின் பிரம (ஐய) மாம். கற்கண்டில் கைப்புணர்வு பித்த தோஷத்தாலாயது; சந்திரனிடத்து இலகுத் தன்மையின் ஞானமும், அநேக விருக்ஷங்களினிடத்து ஒருமை யுணர்ச்சியும் சேய்மைத் தோஷத்தா லாகியனவாம்; ஆதலால் அவை பிரமமாம். விசாரசாகரத்தில் தோஷம் அத்தியாச வேதுவாகாதெனக் கண்டிக்கப்பட்டுள்ளது. அதனபிப்பிராயம் இதுவாம்:—பிரமா பிரமாணம் பிரமேயமென்னும் மூன்று தோஷமும் அத்தியாசத்திற் கேது வல்ல; யாதேனுமோர் தோஷ

மிருந்தால் அத்தியாச முண்டாகு மென்பதாம். எத்தோஷங்களு மின்றி யத்தியாச முண்டாமெனக் கூறியது * பிரௌடிவாதத் தாற் கூறியதாம். யாண்டு வேறெத்தோஷமு மில்லையோ, ஆண்டு அவித்தையே தோஷமாம். ஆதலால் தோஷத்தாற் றோன்றியதனை யே பிரமமென்பர்.

ஸ்மிருதி ஞானமும், சுக துக்கங்களின் பிரத்தியக்ஷ ஞான மும், ஈசுவர விருத்தி ஞானமும் தோஷத்தாற் றோன்றியவன் றாக லின் பிரமமும் அன்று; பிரமாண ஜந்நிய மன்றாகலின் பிரமையும் அன்று; பிரமப் பிரமைகளின் வேறாம்; ஆனால் யதார்த்தமாம். ஏனெனின், எவ்வுணர்ச்சியின் விடயத்திற்குச் சம்சார காலத்தில் ¶ பாத (வாய) மாதலில்லையோ, அது யதார்த்த மெனப்படுதலால்.

ஸ்மிருதி ஞானத்திற் கேது சம்ஸ்கார வாயிலாகப் பூர்வ அநு பவமாம். யாண்டு யதார்த்த அநுபவத்தால் ஸ்மிருதி யுண்டாகின் றதோ, ஆண்டு ஸ்மிருதி யதார்த்தம்; பிரமவடிவ அநுபவத்தின் சம்ஸ்காரத்தா லுண்டாகும் ஸ்மிருதி அயதார்த்தமாம்.

தர்ம முதலிய நிமித்தத்தால் அநுகூலப் பிரதிகூல பதார்த்த ங்களின் சம்பந்த முண்டாதலின், அந்தக்கரணத்தின் சத்துவகுண இரஜோ குணங்களின் பரிணாமமாகிய சுக துக்கங்க ளுண்டாகின் றன. சுக துக்கங்களுக்கு நிமித்தம் யாதோ, அந் நிமித்தத்தானே சுக துக்கங்களை விஷயஞ் செய்யும் அந்தக்கரண விருத்தியு முண் டாகின்றது. அவ் விருத்தியில் ஆரூட (ஏறியுள்ள) சாட்சி சுக துக் கங்களை விளக்குகின்றது. சுகாகார துக்காகார அந்தக்கரண விரு த்தி பிரமாணஜந்நிய மன்று; அதனால் பிரமை யன்று.

ஈசனது இச்சா ஞானக் கிரியைகள் நியாயமதத்திலோ நித் தியமாம். ஆனால் சுருதியில் ஈசுவரனது ஞான முதலியவற்றிற்கு உற்பத்தி கூறப்பட்டிருத்தலால் நித்திய மன்று. ஆனால் பிராணி களது கர்மாநுசாரமாகச் சிருஷ்டியின் ஆதிகாலத்தில் சருவ பதார்த்தங்களையும் விஷயஞ் செய்யும் ஈசுவரனது ஞானம் உண்டா யிருக்கின்றது. அந்த ஞானம் பூத பவிஷ்யத வர்த்தமான கால த்துச் சகல பதார்த்தங்களின் சாமாந்ய விசேஷத் தன்மைகளை யும் விஷயஞ் செய்கின்றது; பிரளய பரியந்தம் நிற்பதாயு மிரு

* பிரௌடி - தனது மேன்மையின்பொருட்டு, வாதம் - சொல்லுதல் பிரௌடி வாதமாம்.

¶ பாதம் - மித்தியாத்துவ நிச்சயம் (பொய்யெனத்துணிதல்).

க்கின்றது. ஆதலால் அந்த ஞானத்தை ஏகமென்றும் நித்திய மென்றும் கூறுவர். அங்ஙனமே இச்சையும் கிரியையும் உற்பத்தி யுடையனவும் நிலையுள்ளனவுமாம். ஆதலால் பிரளய பரியந்தம் ஒவ்வொரு*வியக்தியிருக்கின்றது. இதன்கண் "ஈசுவரனது இச்சை பிரளயபரியந்தம் நிற்பதாகுமாயின் மழை வெயில் குளிர் என்பன ஈசுவரனதிச்சையால் உண்டாகின்றனவாகலின், பிரளய பரியந்தம் மழை, அங்ஙனமே வெயில், அல்லது குளிர் என்பன உண்டாதல் வேண்டும்" எனச் சங்கை யுண்டாயின், அச்சங்கை பொருந்தாது. ஏனெனின், ஈசுவரனது இச்சையாகிய வியக்தி நாநாவாயும் நித்திய மாயுமிருக்குமாயின், அப்போது இத்தோஷ முண்டாம். அவ்வீசு வரனது பிரளய பரியந்தம் நிற்கும் இச்சையாகிய வியக்தி நாநா வன்று; ஏகமாம். அவ்வொரு இச்சை சகல பதார்த்தங்களையும் எவ் வகையாக விஷயஞ் செய்கின்றதோ, அவ்வகையாக அவை யுண்டா கின்றன. "இவ்வளவு காலம் மழை யுண்டாகுக, இவ்வளவுகாலம் குளிருண்டாகுக, இவ்வளவு காலம் வெயிலுண்டாகுக." என்றிவ் வாறு ஈசுவரனது இச்சை பதார்த்தங்களை விஷயஞ் செய்கின்றது. ஆதலால் சகல பதார்த்தங்களும் ஓர் காலத்தி லுண்டாகின்றன. பிரளய பரியந்தம் நிற்கும் இச்சை யொன்றுமென்னும் இப்பக்ஷத் தில் தோஷமின்று. சுருதியில் இச்சா ஞானக் கிரியைகளுக்கு உற் பத்தி சொல்லப்பட் டிருக்கின்றது. ஆதலால் ஞான முதலியன உற்பத்தி யுடையனவாய் ஆகாயத்தைப்போல மகாப்பிரளய பரி யந்தம் நிற்பனவாம். ஒருவன் ஈசனது ஞானத்திற்குப் பிரபஞ்ச ஸ்திதி காலத்தில் அநேகமுறை உற்பத்தி நாச மொப்புவானாயின், அவனை ஈசுவரனிடத்து ஏதோ ஓர் ஞானவியக்தி பிரபஞ்சத்தின் ஸ்திதிகாலத்தில் எப்போதும் பொருந்தி யிருக்கின்றதா? அல்லது பிரபஞ்சமிருக்க ஓர்காலத்தில் ஞானமின்றிய ஈசுவர னிருக்கின் றானா? என்று இவ்வாறு வினவுவாம். ஞானமின்றிய ஈசுவரன் ஓர் காலத்தி லிருக்கின்றானெனின், அக்காலத்து ஈசுவரன் அஞ்ஞா னவன். ஓர் ஞானவியக்தி ஈசுவரனிடத்து என்றுமுளதெனின், அந் ந்த ஞானத்திற்கு அநந்த உற்பத்தி அநந்த நாச மொப்புதல் நிஷ் பலமாம். ஒரு ஞானமே சிருஷ்டியின் ஆதிகாலத்தி லுண்டாய் மகாப்பிரளய பரியந்தம் நிற்பதா யிருக்கின்றது. அவ்வீசுவரனது இச்சா ஞானக் கிரியைகள் விசம்வாதி யன்று; சம்வாதியாம். நிஷ்

* சாதிக்கு ஆசிரயமா யுள்ளது வியக்தி.

பலப் பிரவிருத்தியைப் பிறப்பிக்கும் இச்சை முதலியன விசம்வாதி யெனப்படும்; அதனின் வேறுயவை சம்வாதி யெனப்படும். ஜீவனது இச்சா ஞானக் கிரியைகள் சம்வாதி விசம்வாதியென இருவகையாம். ஈசுவரனது இச்சா ஞானக் கிரியைகள் நிஷ்பலப் பிரவிருத்தியை யுண்டுபண்ணுவன வாகாமையின், விசம்வாதியன்று; சம்வாதியாம். விசம்வாதி ஞானத்தைப் பிரமமென்பர், சம்வாதி ஞானத்தை யதார்த்த மென்பர். பிரமாண ஜந்நிய யதார்த்த ஞானத்தைப் பிரமை யென்பர். சீவனது ஞானம் அந்தக்கரண விருத்தி வடிவமாம்; அதுபோல ஈசுவரனது ஞானம் மாயையின் விருத்தி வடிவமாம்; சீவர்களது அதிருஷ்டத்தாற் றோன்றியதாம்; பிரமாண ஜந்நியமன்று. ஆகலின் பிரமையன்று; தோஷத்தாற் றோன்றியது மன்று; நிஷ்பலப் பிரவிருத்தியை யுண்டுபண்ணுவது மன்று; ஆகலின் பிரமமுமன்று; யதார்த்தமாம். பிரமாண ஜந்நிய ஞானத்தைப் பிரமை யென்பர்.

உ. பிரமாணபேதம்.

பிரமாணம்: பிரத்தியக்ஷம், அநுமானம், சப்தம், உவமானம், அருத்தாபத்தி, அநுபலப்தி யென ஆறும். பிரத்தியக்ஷப் பிரமையின் கரணமெதுவோ, அது பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணமெனப்படும். அநுமிதிப் பிரமையின் கரணத்தை அநுமானப் பிரமாணமென்பர்; சாப்திப் பிரமையின் கரணத்தைச் சப்தப்பிரமாண மென்பர்; உவமிதிப் பிரமையின் கரணத்தை உவமானப் பிரமாண மென்பர்; அருத்தாபத்திப் பிரமையின் கரணத்தை அருத்தாபத்திப் பிரமாணமென்பர்; அபாவப் பிரமையின் கரணத்தை அநுபலப்திப் பிரமாண மென்பர். பிரத்தியக்ஷ அருத்தாபத்திப் பிரமாணங்களுக்கும் பிரமைகளுக்கும் பெயர் ஒன்றேயாம். பட்டர் மதத்தில் ஆறு பிரமாணங்கள் அங்கீகரிக்கப்பட் டிருக்கின்றன. வேதாந்த நூற்களிலும் ஆறு பிரமாணங்களே எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. * சூத்திரகார பாஷியகாரர்கள் பிரமாண சங்கையை எழுதாவிடினும் சித்தாந்தத்திற்கு விரோதமின்றிய பட்டர் மதத்தினை அத்வைதவாதத்தில் அங்கீகரித்திருக்கின்றனர். ஆதலால் வேதாந்த பரிபாஷை முதலிய நூல்களில் ஆறு பிரமாணங்களே எழுதப்பட்டிருக்கின்றன.

* சூத்திரகாரர் - வியாசர். பாஷியகாரர் - சங்கராசாரியர்.

௩. கரணலக்ஷணம்.

நியாய சாஸ்திரத்தில் நான்கு பிரமாணங்களை அங்கீகரித்திருக்கின்றனர். அருத்தாபத்தி யநுபலப்திகளை யங்கீகரிக்கவில்லை. ஆண்டு நியாய சாஸ்திரத்தின் மதம் இதுவாம்:—பிரமையின் கரணம் பிரமாண மெனப்படும். பிரத்தியக்ஷப் பிரமையின் கரணம் நேத்திர முதலிய இந்திரியங்களாம். ஆகலின் நேத்திராதி இந்திரியங்களைப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமாண மென்பர். வியாபாரமுடைய அசாதாரண காரணம் கரணமெனப்படும். ஈசுவரன், அவனது இச்சை, ஞானம், கிரியை, திக்கு, காலம், அதிருஷ்டம், பிராகபாவம், பிரதிபந்தகாபாவமென்னு மிவையொன்பதும் சாதாரண காரணமாம்; இவற்றிற்கு வேருய் காரணம் அசாதாரண காரண மெனப்படும். அசாதாரண காரணமும் வியாபாரமுடையது, வியாபார மின்றியதென இருவகையாம். காரணத்திற் ருேன்றிக் காரியத்தைத் தோற்றுவிப்ப தெதுவோ அது வியாபார மெனப்படும். எங்ஙனம்:— கபாலம் கடத்திற்குக் காரணம். கபால மிரண்டின் சையோகமும் கடத்திற்குக் காரணம். ஆண்டுக் கபாலங் காரணமாதலிற் சையோகம் வியாபாரமாம். ஏனெனின், கபால சையோகம் கபாலத்திற் ருேன்றிக் கபாலத்தின் காரியமாகிய கடத்தைத் தோற்றுவிக்கின்றது. ஆகலின் சையோகரூப வியாபாரமுடைய காரணம் கபாலமாம். காரியத்தை ஒன்றன் வாயிலாகத் தோற்றுவியாது தானே தோற்றுவிப்பது எதுவோ, அது வியாபாரமின்றிய காரண மெனப்படும். ஈசுவரன் முதலிய ஒன்பது சாதாரண காரணங்களுக்கும் வேருகிய வியாபாரமுடைய காரணம் கரண மெனப்படும். அத்தன்மையது கபாலமாம். ஆகலின் கடத்திற்குக் கபாலம் கரணமெனப்படும். கபாலத்தின் சையோகம் அசாதாரணமாயினும், வியாபார முடையதன்று. ஆகலின் கரணமெனப்படாது, கேவலம் காரணமென்றே சொல்லப்படும்.

௪. பிரத்தியக்ஷப் பிரமையின் பேதம்.

அங்ஙனமே பிரத்தியக்ஷப் பிரமைக்கு நேத்திர முதலிய இந்திரியங்கள் கரணமாம். ஏனெனின், நேத்திர முதலிய இந்திரியங்களுக்குத் தத்தம் விஷயங்களோடு சம்பந்தமுண்டாகாவிடின் பிரத்தியக்ஷப் பிரமை யுண்டாகிறதில்லை. இந்திரிய விஷய சம்பந்தமுண்டாகும்போ துண்டாகின்றது. ஆகலின் இந்திரிய விடயங்

களின் சம்பந்தம் இந்திரியத்திற் றோன்றிப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமையைத் தோற்றுவித்தலால் வியாபாரமாம். சம்பந்தரூப வியாபாரமுடைய பிரத்தியக்ஷப் பிரமையின் அசாதாரணகாரணம் இந்திரியமாகலின் இந்திரியங்களைப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமாண மென்பர். இந்திரியத்தாற் றோன்றிய யதார்த்த ஞானத்தை நியாயமதத்திற் பிரத்தியக்ஷப் பிரமை யென்பர். பிரத்தியக்ஷப் பிரமையின் கரணமாகிய இந்திரியம் ஆறாயிருத்தலின் பிரத்தியக்ஷப் பிரமையும் அறுவகையாம். சுரோத்திரம், துவக்கு, நேத்திரம், இரசனை, கிராணம், மனமென்னும் ஆறும் இந்திரியங்களாம். சுரோத்திர ஜந்நிய யதார்த்த ஞானம் சுரோத்திரப் பிரமையாம். துவக் கிந்திரியத்தாற் றோன்றிய யதார்த்த ஞானம் துவாசப் பிரமையாம். நேத்திரேந்திரியத்தாற் றோன்றிய யதார்த்தஞானம் சாக்ஷுஷப்பிரமையாம். இரசனேந்திரியத்தாற் றோன்றிய யதார்த்தஞானம் இராசனப் பிரமையாம். கிராணேந்திரியத்தாற் றோன்றிய யதார்த்த ஞானம் கிராணஜப்பிரமை யாம். மன இந்திரியத்தாற் றோன்றிய யதார்த்த ஞானம் மானசப் பிரமையாம். நியாயமதத்தில் சுத்தி ரஜித முதலிய பிரமமும் இந்திரிய ஜந்நியமாம் ஆனால் கேவல இந்திரிய ஜந்நியமன்று; தோஷத்தோடு கூடிய இந்திரிய ஜந்நியமாம். விசம்வாதியாம்; யதார்த்தமன்று. ஆகலின் சுத்தியில் இரசதஞானம் சாக்ஷுஷ ஞானமாயினும் சாக்ஷுஷப் பிரமையன்று. இவ்வாறு மற்ற இந்திரியத்தாலு முண்டாகும் பிரமம் யாதோ, அது பிரமையன்று.

ரு. பிரத்தியக்ஷப் பிரமையின் சுரோத்திரஜப் பிரமையின் நிரூபணம்.

சுரோத்திரேந்திரியத்தால் சத்தத்தின் ஞானமும், சத்தத்திலுள்ள சத்தத்தன்மைச் சாதியின் ஞானமு முண்டாகின்றன. அவ்வாறே சத்தத்தன்மையின் வியாப்பியமானகத்துவ(ககரத்தன்மை) முதலியவற்றின் ஞானமும்* தாரத்துவ முதலியவற்றின் ஞானமு முண்டாகின்றன; அங்ஙனமே சப்தாபாவத்தின் ஞானமும் சப்தத்தில் தாரத்தன்மை முதலியவற்றின் அபாவ ஞானமு முண்டாகின்றன. சுரோத்திரேந்திரியத்தால் எதன் ஞான முண்டாகின்ற

* தாரம் - உச்சஸ்வரம்.

தோ, அவ்விடயத்தோடு சுரோத்திரேந்திரியத்திற்குச் சம்பந்தஞ் சொல்லவேண்டியதாகலின் சம்பந்தம் சொல்லப்படுகின்றது. நியாய மதத்தில் நான்கிந்திரியங்களுமோ முறையே வாயு, அக்கினி, ஜலம், பிருதிவி யென்பவற்றினின்றும் உண்டாயின. சுரோத்திரமும் மனமும் நித்தியமாம். கர்ணகோளகத்திலுள்ள ஆகாயத்தைச் சுரோத்திர மென்பர். வாயு முதலியவற்றினின்றும் துவக்கு முதலியன உண்டாயிருப்பதுபோல ஆகாயத்தினின்றும் சுரோத்திரமுண்டாயிருக்கின்றதென நையாயிகர் கொள்ளார். கர்ணத்திலுள்ள ஆகாயமெதுவோ, அதனையே சுரோத்திரமென்பர். குணத்திற்குக் குணியோடு சமவாய சம்பந்தங் கூறுவர். சத்தம் ஆகாயத்தின் குணமாம். ஆகலால் ஆகாய வடிவமாகிய சுரோத்திரத்தோடு சத்தத்திற்குச் சமவாய சம்பந்த முண்டு. பேரிமுதலிய விடங்களிலுள்ள ஆகாயத்தில் சத்த முண்டாகின்றது. கர்ண உபகித (காதில் வளையப்பட்ட) ஆகாயத்தைச் சுரோத்திர மென்பராகலின், பேரி முதலியவற்றான் உபகித ஆகாயத்தில் சப்தத்தின் சம்பந்த முளது. கர்ண உபகித ஆகாயத்திலில்லை; என்றாலும் பேரிதண்டங்களின் சையோகத்தால் பேரியுபகித ஆகாயத்தில் சப்த முண்டாகின்றது. அதற்குக் கர்ண உபகித ஆகாயத்தோடு சம்பந்த மில்லை யாகலின் பிரத்தியக்ஷமாகிறதில்லை. ஆனால் அச் சப்தத்தினின்றும் வேறு சப்தங்கள் பத்துத் திசைகளான் உபகிதமாய ஆகாயத்தில் உண்டாகின்றன. அவற்றினின்றும் வேறு (சத்தங்கள்) உண்டாகின்றன. கர்ணவுபகித ஆகாயத்தி லுண்டாகும் சத்தத்தின் பிரத்தியக்ஷ ஞான முண்டாகுமே யன்றிப் பிறவற்றின் ஞான முண்டாவதில்லை. சத்தத்தின் பிரத்தியக்ஷப் பிரமை பலம். சுரோத்திரேந்திரியம் கரணம். துவாச முதலிய பிரத்தியக்ஷ ஞானத்திலோ சகல விஷயங்களுக்கும் இந்திரியத்தோடுள்ள சம்பந்தமே வியாபாரமாம். சுரோத்திரப் பிரமையில் விஷயத்தோடு இந்திரியத்திற்குள்ள வியாபாரம் சம்பந்தமாதல் இல்லை. ஏனெனின் பிறவிடங்களில் விடயங்களுக்கு இந்திரியங்களோடு சையோக சம்பந்தமுளது. சத்தத்திற்குச் சுரோத்திரத்தோடு சமவாய சம்பந்தமுளது. நியாய மதத்தில் சையோகம் ஜந்யமாம், சமவாயம் நித்தியமாம். துவக்கு முதலிய இந்திரியங்களுக்குக் கடாதிகளோடுள்ள சையோக சம்பந்தம் துவக்கு முதலிய இந்திரியங்களினின்றுந் தோற்றிப் பிரமையை யுண்டாக்குகின்றமையால் வியாபாரமாம். அவ்வாறு

சுரோத்திரஜப் பிரமையின் நிரூபணம்.

சத்தத்திற்குச் சுரோத்திரத்தோடுள்ள சமவாயசம்பந்தம் சுரோத்திர ஜந்யமன்று; ஆதலால் வியாபாரமாகாது; சுரோத்திர மனதுகளுக்குள்ள சையோகம் வியாபாரமாம். சையோகம் இரண்டினை ஆசிரயித்திருக்கும். எவற்றை யாசிரயித்துச் சையோக மிருக்குமோ, அவ்விரண்டும் சையோகத்திற்கு உபாதான காரணமாம். சுரோத்திர மனதுகளின் சையோகத்திற்கு உபாதான காரணம் சுரோத்திரம் மனமெனும் இரண்டுமாம். சுரோத்திர மனதுகளின் சையோகம் சுரோத்திரத்தாற் றோன்றிச் சுரோத்திரத்தாற் றோன்றும் ஞானத்தைத் தோற்றுவிப்பதாயிருத்தலின் வியாபாரமாம்.

இதில், சுரோத்திர மனதுகளின் சையோகம் சுரோத்திரத்தாற் றோன்றியதாயினும் எங்ஙனம் சுரோத்திர ஜந்ய பிரமையையுண்டாக்குவதாம் எனச் சங்கை நிகழுமாயின், அதற்குச் சமாதானம் வருமாறு :— ஆன்ம மனதுகளின் சையோகமோ சகல ஞானத்திற்கும் சாதாரண காரணமாம். ஆகலின் ஞானத்தின் சாமாந்ய சாமக்கிரி ஆன்ம மனதுகளின் சையோகமாம். பிரத்தியக்ஷ முதலிய ஞானத்தின் விசேஷ சாமக்கிரி இந்திரிய முதலியனவாகலின், சுரோத்திர ஜந்யப் பிரத்தியக்ஷ ஞானத்திற்குமுன்னும் ஆத்ம மனதுகளுக்குச் சையோக முண்டாகின்றது ; அங்ஙனமே மனதிற்கும் சுரோத்திரத்திற்கும் சையோகமுண்டாகின்றது. மனதிற்கும் சுரோத்திரத்திற்கும் சையோக முண்டாதலின்றிச் சுரோத்திர ஜந்ய ஞானமுண்டாகிறதில்லை. ஏனெனின், அநேக இந்திரியங்களுக்குத் தத்தம் விஷயங்களோடு ஒருகாலத்திற் சம்பந்தமுண்டாகியும் ஒருகாலத்தில் அவ்வெல்லா விஷயங்களின் ஞானமும் இந்திரியங்களால் உண்டாதலில்லை. அதன்கண் இஃது ஏதுவாம்:—மனதின் சையோகமுடைய இந்திரியத்திற்கு விஷயத்தோடு சம்பந்தமுண்டாகுங்கால் ஞானமுண்டாகின்றது. மனதோடுகூடாத இந்திரியத்திற்குத் தனது விஷயத்தோடு சம்பந்தமுண்டாயினும் ஞானமுண்டாகிறதில்லை. நியாயமதத்தில் மனம் பரமாணுவாகலின் ஒருகாலத்தில் அநேக இந்திரியங்களோடு மனதிற்குச் சையோகம் சம்பவிப்பதில்லை. இக்காரணத்தால் அநேக இந்திரியங்களால் ஒரே காலத்தில் அநேக விடயங்களின் ஞானமுண்டாதலில்லை. ஞானத்திற்கு ஏது இந்திரிய மனதுகளின் சையோக மன்றெனின், ஒரே காலத்தில் அநேக இந்திரியங்களுக்கு விஷயங்களோடு சம்பந்த

முண்டாகி ஏக காலத்தில் அநேக ஞானம் உண்டாதல்வேண்டும். இவ்வாற்றால் சக்ஷு முதலிய விந்திரியங்களுக்கு மனதோடுண்டாகுஞ் சையோகம் சாக்ஷுஷ முதலிய ஞானங்களுக்கு அசாதாரண காரணமாம். துவாச ஞானத்தில் துவக்கு மனதுகளின் சையோகம் காரணம்; இராசன ஞானத்தில் இரசனை மனதுகளின் சையோகம் காரணம்; அங்ஙனமே சாக்ஷுஷஞானத்தில் நேத்திர மனதுகளின் சையோகமும், கிராணஜ ஞானத்தில் கிராண மனதுகளின் சையோகமும், சுரோத்திரஜ ஞானத்தில் சுரோத்திர மனதுகளின் சையோகமும் காரணமாம். இவ்வாற்றால் சுரோத்திரமனதுகளின் சையோகம் சுரோத்திரத்திற்றோன்றிச் சுரோத்திரத்திற்றோன்றும் ஞானத்தைத் தோற்றுவிப்பதாயிருத்தலின் வியாபாரமாம். ஆன்ம மனதுகளின் சையோகம் சகலஞானத்திலும் ஏதுவாம். ஆகலின், முதலில் ஆன்ம மனதுகளின் சையோக முண்டாகி, அதன்பின் எவ்விந்திரிய ஜந்நிய ஞான முண்டாகுமோ அவ்விந்திரியத்தோடு ஆத்ம சையுத்த மனதிற்குச் சையோக முண்டாகின்றது; பின்னர் மனசையுக்த இந்திரியத்திற்கு விஷயத்தோடு சம்பந்த முண்டாய்ப் பாகியப் பிரத்தியக்ஷ ஞான முண்டாகின்றது. இந்திரிய விஷயங்களின் சம்பந்த மின்றிப் பாகியப் பிரத்தியக்ஷ ஞான முண்டாகிறதில்லை,

விஷயத்திற்கு இந்திரியத்தோ டுள்ள சம்பந்தம் அநேக விதம்:—யாண்டுச் சுரோத்திரத்தால் சப்தத்தின் பிரத்தியக்ஷஞான முண்டாகின்றதோ, ஆண்டுச் சப்தமாத்திரமே சுரோத்திரஜந்நிய ஞானத்திற்குவிடயமன்று; சப்தத்தின் தர்மமாகிய சப்தத்தன்மை முதலியனவும் அந்த ஞானத்திற்கு விஷயமாம். சப்தத்திற்கோ சுரோத்திரத்தோடு சமவாயசம்பந்த முளது, சத்தத்தின் தர்மமாகிய சத்தத்தன்மை முதலியவற்றோடு சுரோத்திரத்திற்குச் சமவேத சமவாயசம்பந்த முளது. ஏனெனின், குண குணிகளுக்குப்போல ஜாதிக்குந் தனது ஆசிரயத்தில் சமவாயசம்பந்த முண்டு. அதனால் சத்தத்தன்மைச் சாதிக்குச் சத்தத்தில் சமவாய சம்பந்த முண்டு. சமவாய சம்பந்தத்தோ டிருப்ப தெதுவோ, அதனைச் சமவேத மென்பர். சுரோத்திரத்தில் சமவாய சம்பந்தமாயிருக்கும் சப்தம் எதுவோ அது சுரோத்திர சமவேதமாம். அச்சுரோத்திர சமவேத சத்தத்தில் சத்தத்தன்மையின் சமவாயமிருத்தலின் சுரோத்திரத்திற்குச் சத்தத்தன்மையோடு சமவேத சமவாய சம்பந்த முளது.

சுரோத்திரஜப் பிரமையின் நிருபணம்.

அங்ஙனமே சுரோத்திரத்தில் சத்தஞான முண்டாகாத காலத்துச் சப்தாபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. ஆண்டுச் சத்தா பாவத்திற்குச் சுரோத்திரத்தோடு விசேஷணத்தன்மைச் சம்பந்த முளது. எவ் வதிகரணத்தில் பதார்த்தத்தின் அபாவ முண்டா கின்றதோ, அவ்வதிகரணத்துள்ள பதார்த்தத்தின் அபாவத்திற்கு விசேஷணத்தன்மைச் சம்பந்தம் சொல்லப்படுகின்றது. வாயுவில் உருவமில்லையாகலின் வாயுவில் உருவமின்மையின் விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்தமுளது. யாண்டுப் பிருதிவியில் கடமில்லையோ, ஆண்டுப் பிருதிவியில் கடாபாவத்திற்கு விசேடணத்தன்மைச் சம் பந்தமுளது. இவ்வாற்றால் சத்த சூனிய சுரோத்திரத்தில் சத்தா பாவத்தின் விசேஷணத்தன்மைச் சம்பந்தமுளது. ஆகலின், சுரோ த்திரத்தோடு சத்தாபாவத்தின் விசேஷணத்தன்மைச் சம்பந்தம் சத்தாபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷஞானத்திற்கு ஏதுவாம். சுரோத்திர த்தினால் ககரமுதலிய சத்தத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகுமிடத்து ச்சமவாய சம்பந்த முளது. அவ்வாறே ககர முதலியவற்றினுள்ள கத்துவமுதலிய சாதிகளின் பிரத்தியக்ஷ ஞானம் சமவேத சமவாய சம்பந்தத்தா லுண்டாகின்றது. சுரோத்திரத்தில் சத்தாபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷம் விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்தத்தா லுண்டா கின்றது. அவ்வாறே சுரோத்திர சமவேத ககரத்தில் * ஙத்துவா பாவத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. ஆண்டுச் சுரோத்திரத் திற்கு ஙத்துவாபாவத்தோடு சமவேத விசேஷணத்தன்மைச்சம்பந்த முளது. ஏனெனின், சுரோத்திரத்திற் சமவேதித்திருக்கும் ககரத் தில் ஙத்துவாபாவத்தின் விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்த மிருக் கின்றது. இது முதல் அநேக சம்பந்தங்கள் அபாவப் பிரத்தி யக்ஷத்தில் சுரோத்திரத்தோ டிருக்கின்றன. ஆனால் விசேஷணத் தன்மைத் தன்மை சகல அபாவங்களின் சம்பந்தத்தினு முளது. ஆதலால் அபாவப் பிரத்தியக்ஷத்தில் சுரோத்திரத்திற்கு ஒரே விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்த முளது. இவ்வாற்றால் சுரோத்திர ஜந்நியப் பிரமைக்கு ஏது மூன்று சம்பந்தமாம். சப்தத்தின் ஞானத் திற்கு ஏது சமவாய சம்பந்தமாம். சத்தத்தின் தர்மமாகிய சத்தத் தன்மை கத்தன்மை முதலியவற்றின் ஞானத்திற்கு ஏது சமவேத சமவாய சம்பந்தமாம். அபாவத்தின் சுரோத்திர ஜந்நிய ஞானத்

* ஙத்துவம் - ஙகரத் தன்மை.

தில் விசேஷணத்தன்மைச் சம்பந்தம் ஏதுவாம். அவ்விசேஷணத் தன்மை பலவகைப்படும். சப்தாபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷத்தில் சுத்த விசேஷணத்தன்மைச் சம்பந்தமுண்டு. ககரத்தில் கத்துவாபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷத்தில் சமவேத விசேஷணத் தன்மையுண்டு. விசேஷணத்தன்மைச்சம்பந்தத்திற்குஅநேகவேறுபாடுகளுளவாயினும், எல்லாவற்றிலும் விசேஷணத் தன்மைத் தன்மைச் சமமாதலின் விசேஷணத் தன்மை ஒன்றே யெனப்படுகின்றது. சத்தம் இரண்டு வகையாம்:—ஒன்று பேரிமுதலிய விடத்திலுண்டாகும் துவனிவடிவினதாகிய சத்தம்; மற்றொன்று கண்ட முதலியவிடத்து வாயுவின் சையோகத்தா லுண்டாகும் வர்ண (எழுத்து) வடிவினதாகிய சத்தம். சுரோத்திரேந்திரியத்தால் இருவகைச் சத்தத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. வர்ண ரூப சத்தத்தில் எங்ஙனம் கத்துவ முதலிய சாதிகளின் பிரத்தியக்ஷம் சமவேத சமவாய சம்பந்தத்தாலுண்டாகின்றதோ, அங்ஙனமே துவனிரூப சத்தத்திலுள்ள தாரத்துவ மந்தத்துவ முதலிய தர்மங்களின் பிரத்தியக்ஷமும் சுரோத்திரத்தினு லுண்டாகின்றது. ஆனால் கத்துவ முதலியனவோ வர்ணங்களின் தர்மமாகிய ஜாதிரூபமாம். ஆதலால் கத்துவாதிகளுக்குக் ககரமுதலிய வடிவினவாகிய சத்தங்களோடு சமவாய சம்பந்தமுண்டு. துவனிரூப சத்தத்தின் தாரத்துவ முதலிய தர்மம் ஜாதிரூபமன்று; நியாயமதத்தில் உபாதி ரூபமாம். ஆகலின், தாரத்துவ முதலியவற்றிற்குத் துவனிரூப சத்தத்தில் சமவாயசம்பந்தமில்லை; சுவரூப சம்பந்த முளது. ஏனெனின் நியாய மதத்தில் சாதிரூப தர்மத்திற்கும் குணத்திற்கும் கிரியைக்கும் தமது ஆசிரயத்தில் சமவாய சம்பந்தங் கூறுவர். சாதி குணக் கிரியைகளின் வேறாகிய தர்மத்தினை உபாதி யென்பர். உபாதிக்கும் அபாவத்திற்கும் அதனதன் ஆசிரயத்தோடுள்ள சம்பந்தத்தைச் சொரூப சம்பந்த மென்பர். சொரூபத்தையே விசேஷணத்தன்மை யென்பர். ஆகலின் சாதிக்கு வேறாகிய தாரத்துவ முதலிய தர்மங்களுக்குத் துவனி ரூப சத்தத்தோடு சொரூப சம்பந்த முண்டு. அதனையே விசேஷணத்தன்மை யென்பர். ஆதலால் சுரோத்திர சமவேதமாகிய துவனியில் தாரத்துவ மந்தத்துவங்களின் விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்த மிருத்தலின், சுரோத்திரத்திற்கும் தாரத்துவமந்தத்துவங்களுக்கும் சுரோத்திர சமவேத விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்த முண்டு. இவ்வாற்றால் சுரோத்திரேந்திரியம் சுரோத்திரப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமையின்

கரணமும்,சுரோத்திரமனதுகளின்சையோகம் வியாபாரமும்,சத்த முதலியவற்றின் பிரத்தியக்ஷப் பிரமையாகிய ஞானம் பலமுமாம்.

௬. துவாசப் பிரமையின் நிரூபணம்.

துவக்கிந்திரியத்தால் ஸ்பரிசத்தின் ஞான முண்டாகின்றது; அப்படியே ஸ்பரிசாசிரயத்தின் ஞானமு முண்டாகின்றது. அன்றியும் ஸ்பரிசத்தின் ஆசிரிதமான ஸ்பரிசத்துவ ஜாதியின் பிரத்தியக்ஷமும் ஸ்பரிசாபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷமும் துவக்கிந்திரியத்தினுலுண்டாகின்றன. ஏனெனின், எவ்விந்திரியத்தால் எப்பதார்த்தத்தின் ஞான முண்டாகின்றதோ, அப்பதார்த்தத்தின் அபாவத்தினது ஞானமும் அப்பதார்த்தத்தினது ஜாதியின் ஞானமும் அவ்விந்திரியத்தால் உண்டாம். பிருதிவி ஜலம் தேயு வென்னும் மூன்றுதிரவியங்களின்பிரத்தியக்ஷ ஞானமும் துவக்கிந்திரியத்தினுலுண்டாகின்றது. வாயுவின் பிரத்தியக்ஷஞான முண்டாகிற தில்லை. ஏனெனின், பிரத்தியக்ஷ யோக்கிய ரூபமும் பிரத்தியக்ஷ யோக்கிய ஸ்பரிசமுமாகிய இரண்டும் எத்திரவியத்தி லிருக்கின்றனவோ, அத்திரவியத்தின் துவாசப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாம். வாயுவில் ஸ்பரிசமோ இருக்கின்றது; ஆனுல் உருவம் இல்லை. ஆகலின், வாயுவின் துவாசப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிறதில்லை. வாயுவினது ஸ்பரிசத்தின் பிரத்தியக்ஷம் துவக்கிந்திரியத்தான் உண்டாகின்றது; ஸ்பரிசத்தின் பிரத்தியக்ஷத்தால் வாயுவின் அநுமிதிஞான முண்டாகின்றது.

மீமாம்ஸா மதத்தில் வாயுவின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிற தென்பதின் அபிப்பிராயம் இதுவாம்:—பிரத்தியக்ஷ யோக்கிய ஸ்பரிசம் எத்திரவியத்திலிருக்கின்றதோ அத்திரவியத்தின் துவாசப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. துவக்கிந்திரிய ஜந்நிய திரவியத்தின் பிரத்தியக்ஷத்தில் உருவத்தின் அபேக்ஷை யில்லை. கேவல ஸ்பரிசத்தின் அபேக்ஷை யிருக்கிறது. எங்ஙனம்: திரவியத்தின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷத்தில் உற்பூத வுருவத்தின் அபேக்ஷை யுண்டு; ஸ்பரிசத்தின் அபேக்ஷை யில்லை. ஏனெனின் திரவியத்தின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷத்தில் உற்பூத ஸ்பரிசத்தின் அபேக்ஷை யிருக்குமாயின், தீபத்தின் பிரபையினும் அங்ஙனமே சந்திரனது பிரபையினும் உற்பூத ஸ்பரிசமில்லை யாகலின், அவற்றின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகாது; பிரத்தியக்ஷமோ உண்டாகிறது. அன்றியும் (திரி) அணுகத்தில் ஸ்பரிசமோ விருக்கின்றது; ஆனுல் உற்பூத

ஸ்பரிச மில்லை. ஆகலின் துவாசப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிறதி கேவலம் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிறது. ஆதலாற் கே உற்பூத ரூபமுடைய திரவியத்தின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷ மு டாகின்றது. அங்ஙனமே கேவல உற்பூத ஸ்பரிசமுடைய திர த்தின் துவாசப் பிரத்தியக்ஷமு முண்டாகின்றது. வாயுவில் உ மோ இல்லை; உற்பூத ஸ்பரிச மிருக்கின்றது. ஆகலின் வாயு சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிற தில்லை; துவாசப் பிர யக்ஷ முண்டாகின்றது. மற்றும் எல்லா ஜனங்களுக்கும் என த் துவக்கினல் வாயுவின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றதென்று பவ முண்டாகின்றது. ஆகலின் வாயுவின் பிரத்தியக்ஷமும் து கிந்திரியத்தினு லுண்டாகின்ற தென்பது மீமாம்ஸாமதமாம்.

ஆனல் நியாயசித்தாந்தத்தில் வாயு பிரத்தியக்ஷ மன்று. திவி ஜல தேயுக்களினும் யாண்டு உற்பூதஉருவமும் உற்பூதபரி முண்டோ, ஆண்டு அவற்றின் துவாசப்பிரத்தியக்ஷ முண்டா றது; மற்றவற்றின் துவாசப்பிரத்தியக்ஷ முண்டாத வில்லை. தியக்ஷ யோக்கியமாகிய உருவமும் பரிசமும் உற்பூத மெனப்ப கிராண ரசன நேத்திரங்களில் உருவமும் பரிசமு மிருக்கின் ஆனல் அவை உற்பூத மன்று. ஆகலின் பிருதிவி ஜல தேயுவடிவ அவ்விந்திரியங்களின் துவாசப்பிரத்தியக்ஷமும் சாக்ஷுஷப் பிர யக்ஷமு முண்டாகிறதில்லை. அன்றியும் சாளரத்திற் றேன்றும் நுட்பமான துகள் எதுவோ அது அணுகரூபமான பிருதிவிய அதில் உற்பூத உருவம் இருக்கின்றது. ஆகலின் அணுகத் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷமோ உண்டாகின்றது; உற்பூத பரிச மையான் துவாசப்பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிறதில்லை. அணுக பரிசமு மிருக்கின்றது; ஆனல் அப்பரிசம் உற்பூதமன்று. வாயு உற்பூதபரிசமோ இருக்கின்றது; உருவ மில்லை. ஆகலின் வாயு துவாசப் பிரத்தியக்ஷமும் அங்ஙனமே சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக முண்டாகிறதில்லை. இதனல் திரவியத்தின் சாக்ஷுஷப்பிரத்தி த்தில் உற்பூத வுருவம் ஏதுவாமென்பதும், திரவியத்தின் துவ பிரத்தியக்ஷத்தில் உற்பூத வுருவமும் உற்பூத ஸ்பரிசமுமாகிய இ டும் ஏதுவாமென்பதுஞ்சித்தித்தன. எத்திரவியத்தில் உற்பூதவ மும் உற்பூத ஸ்பரிசமு முளவோ அத்திரவியத்திற்கே துவாசப த்தியக்ஷ முண்டாம். எத்திரவியத்தின் துவாசப்பிரத்தியக்ஷ டாகின்றதோ, அத்திரவியத்தின் பிரத்தியக்ஷ யோக்கிய ஜாதி

துவாசப் பிரத்தியக்ஷமு முண்டாகின்றது. எங்ஙனம் கடத்தின் துவாசப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகுமிடத்துக் கடத்திலுள்ள பிரத்தியக்ஷ யோக்கிய ஜாதியாகிய கடத்தன்மையின் துவாசப் பிரத்தியக்ஷமு முண்டாகின்றதோ, அங்ஙனமே திரவியத்திலுள்ள ஸ்பரிசம் சங்கை பரிமாணம் சையோகம் விபாகம் முதலிய யோக்கிய குணங்களின் துவாசப் பிரத்தியக்ஷமும், ஸ்பரிச முதலியவற்றின்கணுள்ள ஸ்பரிசத்தன்மை முதலிய ஜாதிகளின் துவாசப் பிரத்தியக்ஷமு முண்டாகின்றன. மென்மைத் திரவியத்தில் வன்மைப்பரிசத்தின் அபாவமும் குளிர்ந்த ஜலத்தில் உஷ்ண ஸ்பரிசத்தின் அபாவமு மிருக்கின்றன. அவற்றின் துவாசப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகுமிடத்துக் கடமுதலிய திரவியங்களோடு இந்திரியத்திற்குச் சையோக சம்பந்த மிருக்கின்றது. கிரியையாற் றோன்றுவது சையோகமாம். திரவியத்திற்கோ சையோக முண்டாகின்றது. துவக்கிந்திரியம் வாயுவின் பரமாணு ஜந்நியமாகலின் அது வாயுவடிவ திரவியமாம்; கடமும் பிருதிவிவடிவ திரவியமாம். சிலவிடத்தில் துவக்கிந்திரியத்தின்கோளகமாகிய சரீரத்தின்றொழிலால்துவக்கிற்கும் கடத்திற்கும் சையோக முண்டாகின்றது; சிலவிடத்துக் கடத்தின்றொழிலால் துவக்கிற்கும் கடத்திற்கும் சையோகமுண்டாகின்றது; சில விடத்து இரண்டின்கண்ணு முண்டாகும் தொழிலால் சையோக முண்டாகின்றது. நேத்திரத்திலோ கோளகத்தைவிட்டுக் கேவல இந்திரியத்தில் கிரியையுண்டாகின்றது. துவக்கிந்திரியத்தில் கோளகம் விட்டுச் சுவதந்திரத்தில் கிரியை ஒருநாளும் உண்டாதலில்லை. ஆகலின் துவக்கிந்திரியத்தின் கோளகமாகிய சரீரத்தின் றொழிலாலேனும், அல்லது கடமுதலிய விஷயங்களின் றொழிலாலேனும், அல்லது அவ்விரண்டின் றொழிலாலேனும் துவக்கிற்குக்கட முதலிய திரவியங்களோடு சையோக முண்டாகின்றது. அப்போது துவாசஞானம் உண்டாகின்றது. ஆண்டுத் துவாசப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமை பயன்; துவக்கிந்திரியம் கரணம்; துவக்கிந்திரியத்திற்குக் கடத்தோடுள்ள சையோகம் வியாபாரமாம். ஏனெனின், துவக்கிற்கும் கடத்திற்குமுள்ள சையோகத்திற்கு உபாதானகாரணம் கடமும் துவக்குமாகிய இரண்டுமாம். ஆகலின் அச்சையோகம் துவக்கிந்திரிய ஜந்நியமாம். துவக் கிந்திரியத்தின் காரியமாகிய துவாசப்பிரமையை யுண்டாக்குவதா யிருத்தலால் துவக்கிற்குக் கடத்தோடுள்ள சையோகம் வியாபாரமாம். யாண்டுத் துவக்கினல் கட

த்தின் கடத்துவ சாதி, ஸ்பரிச முதலிய குணங்கள் என்பவ
துவ்வாசப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றதோ, ஆண்டுத் துவக்
யம் கரணம்; பிரத்தியக்ஷப் பிரமை பயன்; சையுத்த சமவா
பந்தம் வியாபாரமாம். ஏனெனின், துவக்கிந்திரிய சையுத்த (
கிந்திரியத்தோடு சையோகமுடைய) கடத்தில் கடத்தன்மை
ஸ்பரிசமுதலிய குணங்கள் என்பவற்றின் சமவாய மிருக்கின்
.........அங்ஙனமே கடமுதலியவற்றின் ஸ்பரிச முதலிய
களிலுள்ள ஸ்பரிசத்துவமுதலிய ஜாதிகளின் துவாசப்பிரத்
மாகிய பிரமை யுண்டாகின்றது. ஆண்டுத் துவக்கிந்திரிய
ணம்; ஸ்பரிசத்தன்மை முதலியவற்றின் பிரத்தியக்ஷப் பி
பயன்; சையுக்தசமவேத சமவாயசம்பந்தம் வியாபாரமாம்.
ணின், துவக் கிந்திரியத்தோடு சையுக்தமான கடத்தில் சம
மாகிய (சமவாய சம்பந்தத்தானிருக்கும்) ஸ்பரிசமுதலியவ
ஸ்பரிசத்துவ முதலிய சாதியின் சமவாயமிருக்கின்றது. சையுத்
வாயமும் சையுத்தசமவேத சமவாயமுமாகிய இரண்டு சம்பந்த
னும் சமவாயபாகமோ நித்தியமாய் இந்திரியஜந்நியமாகாததா
க்கின்றது; என்றாலும் சையோகமுடையதனைச் சையுத்தமென
அச் சையோகம் ஜந்நியமாம். ஆதலால், துவக்கிந்திரியத்
சையோகம் துவக்கு ஜந்நியமா (துவக்காற் றோன்றியதா) யிரு
லின், துவக்கு சையுத்த சமவாயமும் துவக்கு சையுத்த சம
சமவாயமும் துவக்கிந்திரிய ஜந்நியமும், துவக்கிந்திரிய ஜந்நிய
த்துவாசப் பிரமையை யுண்டுபண்ணுவனவுமாம். ஆதலால் விய
ரமாம். யாண்டுப் புஷ்பமுதலிய மென்மைத் திரவியத்தில் வன்
பரிசாபாவத்தின் துவாசப் பிரத்தியக்ஷமும், குளிர்ந்த ஜலத்
உஷ்ண ஸ்பரிசாபாவத்தின் துவாசப் பிரத்தியக்ஷமு முண்
கின்றனவோ, ஆண்டுத் துவக்கிந்திரியம் கரணமும், அபாவத்
துவாசப் பிரமை பயனுமாம். இந்திரியத்தோடு அபாவத்திற்
துவக்கு சையுத்த விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்த மிருக்கின்
அது வியாபாரமாம். ஏனெனின், துவக்கிந்திரியத்திற்குக் கட
லிய திரவியங்களோடு சையோக மிருக்கின்றது. ஆகலின் துவ
சையுத்த மென்மைத் திரவியத்தில் வன்மைப் பரிசாபாவத்தி
விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்த மிருக்கின்றது. அதுபோ
துவக்குசையுத்த குளிர்ந்த ஜலத்தில் உஷ்ண ஸ்பரிசாபாவத்தி
விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்த மிருக்கின்றது. யாண்டுக்

ஸ்பரிசத்தில் உருவத் தன்மை அபாவத்தின் துவாசப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றதோ, ஆண்டுத் துவக்கு சையுத்த கடத்திற் சமவேதமான ஸ்பரிசத்தில் உருவத்தன்மை யபாவத்தின் விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்த மிருத்தலின், துவக்கு சையுத்த சமவேத விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்த மிருக்கின்றது. இவ்வாற்றால் துவாசப் பிரத்தியக்ஷத்தில் நான்கு சம்பந்தங்கள் ஏதுவாம். அவை (க) துவக்கு சையோகம், (உ) துவக்கு சையுத்த சமவாயம், (ங) துவக்கு சையுத்த சமவேதசமவாயம், (ச) துவக்கு சம்பந்த விசேஷணத் தன்மை என்பனவாம். துவக்கோடு சம்பந்தமுடையதனைத் துவக்கு சம்பந்த மென்பர். யாண்டு மிருதுவான திரவியத்தில் கடின ஸ்பரிசாபாவ முளதோ, ஆண்டுத் துவக்கின் சையோக சம்பந்தமுடைய மென்மைத் திரவிய மிருக்கின்றது. அத்துவக்கு சம்பந்த முடைய மென்மைத் திரவியத்தில் கடின ஸ்பரிசாபாவத்தின் விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்தம் வெளிப்படையா யிருக்கின்றது. யாண்டு ஸ்பரிசத்தில் உருவத்தன்மையபாவத்தின்பிரத்தியக்ஷ முளதோ, ஆண்டுத் துவக்கிற்கு ஸ்பரிசத்தோடு சையுக்த சமவாய சம்பந்த முளது. துவக்கோடு சையுக்த சமவாய சம்பந்த முடையதாயிருத்தலின் துவக்கு சம்பந்தம் ஸ்பரிசம்; அதன்கண் உருவத்தன்மை யபாவத்தின் விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்த மிருக்கின்றது. இவ்வாற்றால் துவாசப் பிரமைக்கு ஏது சையோகாதி நான்கு சம்பந்தங்களாம்.

எ. சாக்ஷுஷப்பிரமையின் நிரூபணம்.

அதுபோலச் சாக்ஷுஷப் பிரமைக்கு (க) நேத்திரசையோகம், (உ) நேத்திர சையுக்தசமவாயம், (ங) நேத்திர சையுக்த சமவேத சமவாயம், (ச) நேத்திர சம்பந்த விசேஷணத்தன்மை என்னும் நான்கு சம்பந்தமும் ஏதுவாம்; அதுவே (சம்பந்தமே) வியாபாரமாம். யாண்டு நேத்திரத்தால் குட முதலிய திரவியங்களின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றதோ, ஆண்டு நேத்திரத்தின் கிரியையால் திரவியத்தோடு சையோக சம்பந்த முண்டாகின்றது. அச்சையோகம் நேத்திர ஜந்யமும், நேத்திரத்தாற் றோன்றுஞ் சாக்ஷுஷப் பிரமையைத் தோற்றுவிப்பதுமாம்; ஆகலின் வியாபாரமாம். யாண்டு நேத்திரத்தால் திரவியத்தின் குடத்தன்மை முதலிய ஜாதியின் பிரத்தியக்ஷமும், உருவம் சங்கைமுதலிய குணங்

களின் பிரத்தியக்ஷமுமுண்டாகின்றனவோ, ஆண்டு நேத்திர சையுக்த திரவியத்தில் கடத்தன்மை முதலிய ஜாதி, உருவம், சங்கை முதலிய குணங்கள் என்பவற்றின் சமவாயசம்பந்தமிருக்கின்றது. ஆகலின் திரவியத்தினது ஜாதி குணமென்பவற்றின் சாக்ஷாஷப் பிரத்தியக்ஷத்தில் நேத்திர சையுக்த சமவாய சம்பந்த மிருக்கின்றது. யாண்டுக் குணத்திலிருப்பதாகிய ஜாதியின் சாக்ஷாஷப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றதோ, ஆண்டு உருவத்தன்மை முதலிய ஜாதியோடு நேத்திரத்திற்குச் சையுக்த சமவேத சமவாய சம்பந்த மிருக்கின்றது. ஏனெனின், நேத்திரத்தோடு சையுக்தமான கட முதலியவற்றின் சமவேதமான உருவமுதலியவற்றில் உருவத்தன்மை முதலியவற்றின் சமவாயம் இருக்கின்றது. நேத்திரத்தோடு சையோகம் சகல திரவியங்களுக்கும் சம்பவிக்குமாயினும், உற்பூத வுருவமுடைய திரவியத்தோடு நேத்திரத்திற் குண்டாகும் சையோகம் சாக்ஷாஷப் பிரத்தியக்ஷத்திற் கேதுவாம். மற்றத்திரவியங்களோடு நேத்திரத்திற் குண்டாகும் சையோகம் சாக்ஷாஷப் பிரத்தியக்ஷத்திற் கேதுவாகாது. பிருதிவி ஜலம் தேயு வென்னும் இம்மூன்றுமே உருவமுடையனவாம்; மற்றவை யுருவமுடையன வன்று. ஆகலின், பிருதிவிஜல தேயுக்கள் மாத்திரத்தின் சாக்ஷாஷப் பிரத்தியக்ஷமுண்டாம். இவற்றினும் யாண்டு உற்பூத உருவமிருக்கின்றதோ ஆண்டு அதன் சாக்ஷாஷப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாம். எதன்கண் அனுற்பூத வுருவ முளதோ, அதன் சாக்ஷாஷப்பிரத்தியக்ஷ முண்டாதலில்லை. எங்ஙனம்: கிராணம், இரசனம், நேத்திர மென்னு மிம்மூன்றிந்திரியங்களும் முறையே பிருதிவி ஜல தேயு வடிவங்களாம். இம்மூன்றன்கண்ணும் உருவ முளது. ஆனால் இவற்றின் உருவம் அநுற்பூதமாம்; உற்பூதமன்று. ஆகலின், இவற்றின் சாக்ஷாஷப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிற தில்லை. இதனால் உற்பூதஉருவமுடைய பிருதிவி ஜல தேயுக்களே சாக்ஷாஷப்பிரத்தியக்ஷத்திற்குவிஷயமாமென்பது சித்தமாயிற்று. அவற்றிற் சில குணம் சாக்ஷாஷப் பிரத்தியக்ஷ யோக்கியமாம்; சில சாக்ஷாஷப் பிரத்தியக்ஷ யோக்கிய மன்று. எங்ஙனம்: பிருதிவியில் (௧) உருவம், (௨) இரசம், (௩) கந்தம், (௪) பரிசம், (௫) சங்கை, (௬) பரிமாணம், (௭) வேற்றுமை, (௮) சையோகம், (௯) விபாகம், (௧௦) பரத்துவம், (௧௧) அபரத்துவம், (௧௨) குருத்துவம், (௧௩) திரவத்துவம், (௧௪) சம்ஸ்காரம் என்னும் பதினான்கு குணங்க ளுள. இவற்றுள் கந்தத்தைவிட்டுச் சிநேகத்தைச் சேர்க்

கின் பதினைந்து குணங்கள் ஜலத்திற் குரியனவாம். இவற்றுள் இரசம் கந்தம் குருத்துவம் சிநேக மென்பனவையொழிந்த பதினொரு குணங்கள் தேயுவிற் குரியனவாம். இவற்றுள் உருவம், சங்கை, பரிமாணம், வேற்றுமை, சையோகம், விபாகம், பரத்துவம், அபரத்துவம், திரவத்துவ மென்னும் குணங்கள் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷயோக்கியமாம்; மற்றவை யல்ல. ஆகலின், நேத்திர சையுக்த சமவாயரூப சம்பந்தமோ சர்வகுணங்களோடு முண்டு; யாவும் நேத்திரயோக்கியமல்ல. எத்துணை நேத்திரயோக்கியமோ, அத்துணைக் குணங்களின் பிரத்தியக்ஷமே நேத்திர சையுக்த சமவாய சம்பந்தத்தாலுண்டாகின்றது. ஸ்பரிசத்தில் துவக்கிந்திரியத்திற்கு யோக்கியதை யிருக்கின்றது; நேத்திரத்திற்கில்லை. உருவத்தில் நேத்திரத்திற்கு யோக்கியதை யிருக்கின்றது; துவக் கிந்திரியத்திற்கில்லை. சங்கை, பரிமாணம், வேற்றுமை, சையோகம், விபாகம், பரத்துவம், அபரத்துவம், திரவத்துவ மென்பவற்றில் துவக்கு நேத்திர மென்னு மிரண்டற்கும் யோக்கியதை யிருக்கின்றது. ஆகலின், துவக்கு சையுக்த சமவாயம் நேத்திர சையுக்தசமவாய மென்னும் இரண்டு சம்பந்தமும் சங்கை முதலியவற்றின் துவாசப் பிரத்தியக்ஷத்திற்கும் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷத்திற்கும் ஏதுவாம். இரசத்தில் இரசனை மாத்திரத்திற்கு யோக்கியதை யிருக்கின்றது; மற்ற விந்திரியங்களுக் கில்லை. கந்தத்தில் கிராணத்திற்கு யோக்கியதை யிருக்கின்றது; மற்றவற்றிற் கில்லை. எவ்விந்திரியத்தின் யோக்கியதை எக்குணத்தி லிருக்கின்றதோ, அவ்விந்திரியத்தால் அக்குணத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. பிறவற்றோடு இந்திரியத்திற்குச் சம்பந்த முண்டாயினும் பிரத்தியக்ஷமாகிற தில்லை. அதுபோலக் கடமுதலியவற்றிலுள்ள உருவ முதலியன சாக்ஷுஷ ஞானத்திற்கு விஷயமாம். அவற்றின் உருவத்தன்மை முதலிய ஜாதியினது சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷம் நேத்திர சையுக்த சமவேத சமவாயத்தால் உண்டாகின்றது. சாக்ஷுஷ ஞானத்திற்கு விஷயமாகாத இரசமுதலியவற்றில் இரசத்துவமுதலிய ஜாதியோடு நேத்திரத்திற்குச் சையுக்த சமவேத சமவாய சம்பந்த மிருக்கினும் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிறதில்லை. இதனால் உற்பூதவுருவமுடைய திரவியத்தின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷம் நேத்திர சையோகத்தாலும், உற்பூதவுருவமுடைய திரவியத்தினது நேத்திர யோக்கிய ஜாதி, நேத்திர யோக்கிய குண

மென்பவற்றின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷம் சையுக்த சமவாய சம்பந்தத்தானுமுண்டாகின்றன வென்பது சித்தித்தது. அங்ஙனமே நேத்திர யோக்கிய குணம் உருவத் தன்மை முதலிய ஜாதி யென்பவற்றின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷம் நேத்திர சையுக்த சமவேதசமவாய சம்பந்தத்தா னுண்டாகின்றது. அங்ஙனமே அபாவத்தின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷம் நேத்திர சம்பந்தத்தா னுண்டாகின்றது. யாண்டுப் பூதலத்தில் கடாபாவத்தின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றதோ, ஆண்டுப் பூதலத்தில் நேத்திரத்தின் சையோக சம்பந்த மிருக்கின்றது. ஆகலின், நேத்திர சம்பந்தமுடைய பூதலத்தில் கடாபாவத்தின் விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்த மிருக்கின்றது. அங்ஙனமே, நீலகடத்தில் பொன்மையுருவத்தினது அபாவத்தின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. ஆண்டு நேத்திரத்தோடு சையோக மிருத்தலின் நேத்திரசம்பந்தமுடைய நீலகடத்தில் பொன்மை யுருவத்தினது அபாவத்தின் விசேஷணத்தன்மைச் சம்பந்த மிருக்கின்றது; அங்ஙனமே கடத்தின் நீலவுருவத்தில் பொன்மைத் தன்மைச் சாதி அபாவத்தின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. ஆண்டு நேத்திரத்தோடு சையுக்த சமவாய சம்பந்தமுடைய நீல வுருவ மிருக்கின்றது. ஆகலின், நேத்திர சம்பந்தமான நீல வுருவத்தில் பொன்மைத்தன்மை யபாவத்தின் விசேஷணத்தன்மைச் சம்பந்த மிருத்தலான், நேத்திரசம்பந்த விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்த மிருக்கின்றது. இவ்வாற்றால் (க) நேத்திரசையோகம், (உ) நேத்திர சையுக்த சமவாயம், (ங) நேத்திரசையுக்த சமவேத சமவாயம், (ச) நேத்திரசம்பந்த விசேஷணத்தன்மை யென்னும் நான்கு சம்பந்தமும் சாக்ஷுஷப்பிரமைக்கு ஏதுவாம். அதுவே வியாபாரமாம்; நேத்திரம் கரணமும் சாக்ஷுஷப்பிரமை பயனுமாம்.

அ. இராசனப்பிரமையின் நிரூபணம்.

துவக்கினாலும் நேத்திரத்தினாலும் திரவியத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாவதுபோல இரசனேந்திரியத்தால் திரவியத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிறதில்லை. ஆனால் இரசம், இரசத்துவ மதுரத்துவ முதலிய இரசத்தினது ஜாதி, அங்ஙனமே இரசாபாவம், மதுர முதலிய இரசத்தில் புளிப்புத் தன்மை முதலிய ஜாதியின் அபாவ மென்பவற்றின் இராசனப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. ஆகலின்

இராசனப் பிரத்தியக்ஷத்திற் கேது, இரசனேந்திரியத்தோடு விஷயங்களுக் குண்டாகும் இரசன சையுக்த சமவாயம், இரசன சையுக்த சமவேத சமவாயம், இரசன சம்பந்த விசேஷணத் தன்மையென்னும் மூன்று சம்பந்தமுமாம். யாண்டுப் பழத்தினது மதுர ரசத்தின் இராசனப் பிரத்தியக்ஷம் இரசனேந்திரியத்தா லுண்டாகின்றதோ, ஆண்டுப் பழத்திற்கும் இரசனத்திற்கும் சையோக சம்பந்த மிருக்கின்றது. ஆகலின் இரசன சையுக்த பழத்தின்கண் இரச குணத்தின் சமவாய மிருத்தலால் இரசத்தின் இராசனப் பிரத்தியக்ஷத்தில் சையுக்த சமவாய சம்பந்தம் இருக்கின்றது; அது வியாபாரமாம். ஏனெனின், சையுக்த சமவாய சம்பந்தத்திலுள்ள சமவாயக் கூறோ நித்தியமாம்; இரசனத்தாற் றோன்றிய தன்று. ஆனாற் சையோகக்கூறு இரசனத்தாற் றோன்றியதும், இரசனேந்திரியத்தாற் றோன்றும் இரசத்தின் இராசன சாக்ஷாத்கார மெதுவோ அதனைத் தோற்றுவிப்பதுமா மாகலின் வியாபாரமாம். அவ் வியாபார முடைய இராசனப் பிரத்தியக்ஷ அசாதாரண காரணம் இரசனேந்திரியமாம், அது கரணமா யிருத்தலின் பிரமாணமாம்; இராசனப் பிரமை பயனும். அங்ஙனமே இரசத்தி லுள்ள இரசத்தன்மைச் சாதி, மதுரத்தன்மை புளிப்புத் தன்மை உவர்ப்புத் தன்மை கைப்புத்தன்மை துவர்ப்புத் தன்மை உறைப்புத் தன்மைகளாகிய ஆறுதர்மங்கள் என்னு மிவற்றின் இராசனப் பிரத்தியக்ஷம் இரசனேந்திரியத்தான் உண்டாகின்றது. ஆண்டு இரசனத்தோடு பழ முதலிய திரவியத்திற்குச் சையோகம் இருக்கின்றது. அத் திரவியத்தில் இரசம் சமவேதமாம். ஆகலின் இரசன சையுக்த திரவியத்தில் சமவேதமான (சமவாய சம்பந்தமுடைய) இரசத்தில் இரசத்தன்மை இரசத் தன்மையின் வியாப்பியமான மதுரத்தன்மை முதலியன வென்னு மிவற்றின் சமவாய மிருத்தலால் இரசன சையுக்த சமவேத சமவாய சம்பந்தம் இருக்கின்றது. அங்ஙனமே பழத்தின் மதுர ரசத்தில் புளிப்புத் தன்மையபாவத்தின் இராசனப் பிரத்தியக்ஷம் உண்டாகின்றது. ஆண்டு இரசனேந்திரியத்திற்குப் புளிப்புத் தன்மை யபாவத்தோடு சுவ (ரசன) சம்பந்தவிசேஷணத்தன்மைச்சம்பந்தமிருக்கின்றது. ஏனெனின், சையுக்த சமவாய சம்பந்தத்தான் இராசன சம்பந்தமுடையது மதுர ரசம்; அதன்கண் புளிப்புத்தன்மை யபாவத்தின் விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்த மிருக்கின்றது. ஆகலின் இரசனேந்திரி

யத்திற்குப் புளிப்புத் தன்மை யபாவத்தோடு சையுத்த
விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்த மிருக்கின்றது. இரசே
த்தாற் றோன்றிய இராசனப் பிரத்தியக்ஷத்திற் கேது மூன்
ந்தமாம்.

௯. கிராணஜப் பிரமையின் நிரூபணம்.

அங்ஙனமே கிராணஜ (கிராணேந்திரியத்தாற் றோன்
த்தியக்ஷப் பிரமை யுண்டாகுமிடத்தும் கிராணத்திற்கு
ளோடுள்ள மூன்று சம்பந்தங்கள் ஏதுக்களாகின்றன.
வன:-(க)கிராண சையுக்த சமவாயம்,(உ)கிராணசையுக்த
சமவாயம், (ந) கிராண சம்பந்த விசேஷணத் தன்மை
வாம். கிராணேந்திரியத்தால் திரவியத்தின் பிரத்தியக்ஷமே
டாகிற தில்லை; ஆனால் கந்தகுணத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்
றது. திரவியத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகுமாயின் கிரா
சையோக சம்பந்தம் பிரத்தியக்ஷத்தில் காரணமாம். திரவி
பிரத்தியக்ஷம் கிராணத்தால் உண்டாகிற தில்லை. ஆகலின்
சையோகம் பிரத்தியக்ஷத்திற் கேதுவன்று. கந்தத்திற்கு
த்தோடு நேரே சம்பந்தமில்லை. ஆனால் புஷ்பமுதலியவற்
த்தின் சமவாய சம்பந்த மிருக்கின்றது. கிராணத்தோ
முதலியவற்றிற்குச் சையோக சம்பந்தம் இருக்கின்றது.
கிராண சையுத்த சமவாய சம்பந்தத்தாற் கந்தத்தின் கி
பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. கிராணத்தால் மற்றக் குண
பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிறதில்லை. ஆனால் கந்தத்திலுள்ள க
மைச் சாதி, கந்தத் தன்மை வியாப்பியமான நற்கந்தத்
துர்க்கந்தத்தன்மை யென்பவற்றின் பிரத்தியக்ஷம் உண்
றன. அங்ஙனமே கந்தாபாவத்தின் கிராணஜப் பிரத்திய
டாகின்றது. எவ்விந்திரியத்தால் எப்பதார்த்தத்தின் உ
யுண்டாகின்றதோ, அவ்விந்திரியத்தால் அதனது ஜாதியின்
ச்சியும் அதன் அபாவத்தின் உணர்ச்சியும் உண்டாகும். ய
கந்தத் தன்மை, நற்கந்தத்தன்மை துர்க்கந்தத் தன்மை
வற்றின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றதோ, ஆண்டுக் கிரா
க்த சமவேத சமவாய சம்பந்தம் கிராணஜப் பிரத்திய
கேதுவாம். ஏனெனின், கிராண சையுத்தமான புஷ்ப முத
றில் சமவேதம் கந்தம்; அதிற் சமவாயம் கந்தத்துவ முத

றிற் றுளது. அங்ஙனமே புஷ்பத்தின் கந்தத்திற் சுகந்தத் தன்மை யாதொன்றின் கிராணஜப் பிரத்தியக்ஷம் உண்டாகின்றது. ஆண்டுக் கிராணத்திற்குச் சுகந்தத் தன்மை யாதொன்றினோடு கூ (கிராண) சம்பந்த விசேஷணத்தன்மைச் சம்பந்த மிருக்கின்றது. ஏனெனின், சையுக்த சமவாய சம்பந்தத்தால் கிராண சம்பந்தமுடைய கந்தத்தின் சுகந்தத்தன்மை யாதொன்றின் விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்தம் இருக்கின்றது. மண்டுப் புஷ்ப முதலியன ஆரத்திலிருக்கக் கந்தத்தின் பிரத்தியக்ஷம் உண்டாகின்றதே, ஆண்டுப் புஷ்பத்தில் கிரியை காணப்படுகின்றிலதாகலின், புஷ்ப முதலியவற்றிற்குக் கிராணத்தோடு சையோக மின்மையால் கிராண சையுக்த சமவாய சம்பந்தம் சம்பவியாது. என்றாலும் கந்தமோ குணமாகலின் கந்தத்திற் கிரியை யுண்டாகாது. ஆனால் கந்தத்திற் காரியமான புஷ்ப முதலியவற்றின் சூக்ஷ்ம அவயவங்களிற் கிரியை யுண்டாய்க் கிராணத்தோடு சையோகமுண்டாகின்றது. ஆதலாற் கிராண சையுக்த புஷ்ப முதலியவற்றின் அவயவங்களில் கந்தத்தின் சமவாய மிருத்தலின் கிராண சையுக்த சமவாய சம்பந்தமே கந்தத்தின் கிராணஜப் பிரத்தியக்ஷத்திற் கேதுவாம். இவ்வாற்றால் கிராணஜப் பிரத்தியக்ஷத்திற் கேது மூன்று சம்பந்தங்களாம்; அவை விபரமாமாம். கிராணேந்திரியம் கரணமாம், கிராணஜப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமை பயனுமாம். இவ்வாற்றாற் சுரோத்திர முதலிய இந்திரியங்களாற் பிறக்கும் ஞானங்களின் றோற்ற முண்டாகின்றது.

க0. மானசப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமையின் நிரூபணம்.

ஆத்மா, ஆத்மாவின் சுக முதலிய தர்மங்கள், ஆத்மத் தன்மைச் சாதி, அங்ஙனமே சுகத்தன்மை முதலிய சாதி யென்னு மிவற்றின் பிரத்தியக்ஷம் சுரோத்திர முதலியவற்றா லுண்டாகிறதில்லை. ஆனால் ஆத்மா முதலிய ஷட் பதார்த்தங்களின் பிரத்தியக்ஷத்திற் கேது மன இந்திரியமாம். அன்னம்பட்டர் அதன் தர்மமாகிய சுக முதலியவற்றிற்கும் வேறுபாற்றைப் பாகிய (வெளி) யென்றும், ஆத்மாவையும் அதன் தர்மங்களையும் அந்தரம் (உள்) என்றும் கூறுவர். எங்ஙனம் பாகியப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமைக்குக் காரணம் சுரோத்திர முதலிய இந்திரியங்களோ, அங்ஙனமே ஆந்தரமாகிய ஆத்மா முதலியவற்றின் பிரத்தியக்ஷப் பிரமை

க்குக் கரணம் மனமாம்; ஆகலின் மனமும் பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணமாம், இந்திரியமுமாம். மனதிற் கிரியை யுண்டாய் ஆத்மாவோடு சையோக முண்டாகுங் காலத்து ஆத்மாவின் மானசப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. ஆண்டு ஆத்மாவின் மானசப் பிரத்தியக்ஷமாகிய பயனே பிரமையாம், ஆத்ம மன சையோகம் வியாபாரமாம்; ஏனெனின், ஆத்ம மன சையோகம் மனோ ஜந்யமும் மனோஜந்யமான ஆத்மாவின் பிரத்தியக்ஷப் பிரமையை யுண்டு பண்ணுவதுமா மாகலின் வியாபாரமாம். அச் சையோகமாகிய வியாபாரத்தையுடைய ஆத்மாவினது பிரத்தியக்ஷப் பிரமையின் அசாதாரணகாரணம் மனம்; அது பிரமாணமாம். ஞானம், இச்சை, பிரயத்தனம், சுகம், துக்கம், துவேஷமென்பவை ஆத்மாவின் குணங்கள். அவற்றின் சாக்ஷாத்காரத்திற்கும் ஏது மனமாகிய பிரமாணமாம். ஆண்டு மனதோடு ஞான முதலியவற்றிற்குச் சாக்ஷாத் (நேர்) சம்பந்தமோ வில்லை; ஆனல் பரம்பரைச் சம்பந்தமிருக்கின்றது. தனது சம்பந்தியின் சம்பந்தம் பரம்பரைச் சம்பந்தமெனப்படும். ஞானமுதலியவற்றிற்கு ஆத்மாவினிடத்துச்சமவாய சம்பந்த மிருக்கின்ற தாகலின் ஞான முதலியவற்றின் சம்பந்தியாத்மாவாம். அதனோடு மனத்திற்குச் சையோக மிருத்தலின் மனதோடு ஞானதிகளுக்குப் பரம்பரைச் சம்பந்த மிருக்கின்றது. அந்த ஞான முதலியவற்றிற்கு மனதோடு சுவசமவாயி சையோக சம்பந்த மிருக்கின்றது. (சுவ என்பது ஞான முதலியன; அவற்றின் சமவாயி என்பது சமவாயமுடைய ஆத்மா; அதற்கு மனதோடு சையோக மிருக்கின்றது.) அங்ஙனமே மனதிற்கு ஞான முதலியவற்றோடும் பரம்பரைச் சம்பந்தமிருக்கின்றது. அது மன சையுத்த சமவாயமாம். (மனதோடு சையுத்த என்பது சையோகமுடைய ஆத்மா; அதன்கண் ஞானதிகளுக்குச் சமவாய சம்பந்தமிருக்கின்றது.) அங்ஙனமே ஞானத்தன்மை, இச்சைத்தன்மை, பிரயத்தனத்தன்மை, சுகத்தன்மை, துக்கத்தன்மை, துவேஷத்தன்மை யென்பவற்றின் பிரத்தியக்ஷம் மனதினல் உண்டாகின்றது. ஆண்டு மனதோடு ஞானமுதலியவற்றிற்குச் சுவாசிரய சமவாயி சையோகசம்பந்த மிருக்கின்றது. (சுவ என்பது ஞானத்தன்மை முதலியன; அவற்றின் ஆசிரயம் என்பது ஞான முதலியன; அவற்றின் சமவாயி என்பது சமவாயமுடைய ஆத்மா; அதற்கு மனதோடு சையோக மிருக்கின்றது.) அங்ஙனமே மனதிற்கு

ஞானத்தன்மை முதலியவற்றோடு மனசையுக்த சமவேத சமவாய சம்பந்த மிருக்கின்றது. ஏனெனின், மனசையுக்த ஆத்மாவின்கண் சமவேதமான ஞான முதலியவற்றில் ஞானத் தன்மை முதலியவற்றின் சமவாய சம்பந்த மிருக்கின்றது. அங்ஙனமே ஆத்மாவினிடத்துச் சுகாபாவ துக்காபாவங்களின் பிரத்தியக்ஷமுண்டாகின்றது. ஆண்டு மனசம்பந்தமுடைய விசேஷணைத் தன்மைச் சம்பந்த மிருக்கின்றது. ஏனெனின், மனதோடு சம்பந்தமுடைய அதாவது சையோக சம்பந்தமுடைய ஆத்மாவின்கண் சுகாபாவ துக்காபாவங்களின் விசேஷணைத் தன்மைச் சம்பந்த மிருக்கின்றது; அன்றியும் சுகத்தில் துக்கத்தன்மை யபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. ஆண்டு மனசையுக்த சமவாய சம்பந்தத்தால் மன சம்பந்தமுடைய சுகத்தில் துக்கத்தன்மை யபாவத்தின் விசேஷணைத் தன்மைச்சம்பந்த மிருக்கின்றது. ஏனெனின் மனதோடு சையுக்தமான ஆத்மாவினிடத்துச் சுகமுதலிய குணங்களின் சமவாய சம்பந்த மிருக்கின்றது. அபாவத்திற்கு விசேஷணைத்தன்மைச் சம்பந்தமே யுண்டாகின்றது. இவ்வாற்றால் அபாவத்தோடு மானசப் பிரத்தியக்ஷத்திற்கேது மன சம்பந்த விசேஷணைத் தன்மை யொன்றேயாம். யாண்டு ஆத்மாவின்கண் சுகாபாவ முதலியவற்றின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றதோ, ஆண்டுச் சையோக சம்பந்தத்தால் மனசம்பந்தமுடைய வாத்மாவின்கண் சுகாபாவ முதலியவற்றின் விசேஷணைத்தன்மைச் சம்பந்த மிருக்கின்றது. சுகமுதலியவற்றில் துக்கத் தன்மை யபாவ முதலியவற்றின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. ஆண்டுச் சையுக்த சமவாய சம்பந்தத்தான் மனசம்பந்தமுடையன சுகாதிகள்; அவற்றில் துக்கத்தன்மை யபாவமுதலியவற்றின் விசேஷணைத்தன்மைச் சம்பந்தமிருக்கின்றது. சிலவிடத்துச் சாக்ஷாத் சம்பந்தத்தால் மனசம்பந்த முடையவற்றின்கண்ணும், சிலவிடத்துப் பரம்பரைச் சம்பந்தத்தான் மன சம்பந்த முடையவற்றின் கண்ணும் அபாவத்தின் விசேஷணைத்தன்மைச் சம்பந்த மிருக்கின்றது. இவ்வாற்றான் மானசப் பிரத்தியக்ஷத்திற் கேது நான்குசம்பந்தங்களாம். அவையாவன:—(௧)மனசையோகம்,(௨) மனசையுக்த சமவாயம்,(௩)மனசையுக்த சமவேத சமவாயம், (௪) மனசம்பந்த விசேஷணைத் தன்மை யென்பனவாம். மானசப் பிரத்தியக்ஷத்திற் கேதுவாகிய நான்கு சம்பந்தமும் வியாபாரமாம்; சம்பந்தரூப வியாபாரமுடைய அசாதாரண காரணமான மனம் கரண

மாம்; ஆதலாற் பிரமாணமாம். ஆத்ம சுகமுதலியவற்றின் மானச சாக்ஷாத்காரமான பிரமை பயன். எங்ஙனம் ஆத்மாவின் குண மாகிய சுகமுதலியவற்றின் பிரத்தியக்ஷத்திற் கேது சையுக்த சம வாய சம்பந்தமோ, அங்ஙனமே தர்மம் அதர்மம் சம்ஸ்கார முத லியனவும் ஆத்மாவின் குணங்களாகலின், அவற்றோடு மனதிற்குச் சையுத்த சமவாய சம்பந்தம் இருக்கின்றது. ஆனால் தர்ம முத லிய குணங்கள் பிரத்தியக்ஷ யோக்கிய மன்று. ஆகலின் தர்ம முத லியவற்றின் மானசப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிறதில்லை. பிரத்தியக்ஷ யோக்கியதை எதன்க ணில்லையோ, அதன் பிரத்தியக்ஷ முண்டா கிறதில்லை. யாண்டு ஆசிரயத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றதோ, ஆண்டுச் சையோகத்தின்பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. எங்ஙனம்: இரண்டு விரல்கள் சையோகத்திற் காசிரயமாம். விரல்களிரண்டின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகுங் காலத்துச் சையோகத்தின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. விரல்களின் துவாசப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகுங்காலத்து விரல்களினது சையோகத்தின் துவாசப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. அங்ஙனமே ஆத்மமன சை யோகத்தால் ஆத்மாவின் மானசப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. ஆண்டுச் சையோகத்திற் காசிரயம் ஆத்மாவாகலின், சையோகத் தின் மானசப் பிரத்தியக்ஷமு முண்டாதல் வேண்டும். என்றாலும் சையோகத்திற் காசிரயம் இரண்டாம். யாண்டு இரண்டும் பிரத்திய க்ஷமாகின்றனவோ ஆண்டுச் சையோகத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டா கும். யாண்டு ஒன்றன் பிரத்தியக்ஷ முண்டாய் மற்றொன்றின் பிரத் தியக்ஷ முண்டாகவில்லையோ, ஆண்டுச்சையோகத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாதலில்லை. எங்ஙனம்: இரண்டு கடங்களின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்ற தாகலின் அவற்றினது சையோகத்தின் பிரத்தி யக்ஷமு முண்டாகின்றது. அன்றியும், கடத்தின் கிரியையால் கட த்திற்கும் ஆகாசத்திற்கும் சையோக முண்டாகின்றது. ஆண்டுச் சையோகத்திற் காசிரயம் கடமும் ஆகாசமுமாம். அவற்றுள் கடமோ பிரத்தியக்ஷம், ஆகாயம் பிரத்தியக்ஷமன்று. ஆதலால் அவற்றின் சையோகமும் பிரத்தியக்ஷ மன்று. இவ்வாற்றால் ஆத்ம மன சையோகத்திற் காசிரயம் ஆத்மாவும் மனமுமாம். அவற் றுள், ஆத்மாவின் மானசப்பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது, மனதின் மானசப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிறதில்லை யாகலின், ஆத்ம மன சையோகத்தின் மானசப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிறதில்லை. ஆத்மா,

ஞானம் சுகமுதலியன வென்னு மிவற்றின் மானசப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. ஆண்டு ஞானம் சுக முதலியவற்றை விட்டு ஆத்மாமாத்திரத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிறதில்லை. ஆத்மாவை விட்டுக் கேவலம் ஞானம் சுகமுதலியவற்றின் பிரத்தியக்ஷமு முண்டாகிறதில்லை. ஆனால் ஞானம் இச்சை கிரியை சுகம் துக்கம் துவேஷ மென்னும் குணங்களுள் யாதேனும் ஓர் குணத்தின் மானசப் பிரத்தியக்ஷமும் ஆத்மாவின் மானசப் பிரத்தியக்ஷமு முண்டாகின்றன. யான் அறிகிறேன், யான் இச்சையுடையவன், முயற்சியுடையவன், சுகி, துக்கி, துவேஷமுடையவன் என்றிவ் வாறு யாதேனும் ஓர் குணத்தை விஷயஞ் செய்வதாய் ஆத்மா வின் மானசப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. இவ்வாற்றால் இந்தி ரிய ஜந்யப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமைக் கேது இந்திரியத்தின் சம்பந்த மாம்; அது வியாபாரமாம்; இந்திரியம் பிரத்தியக்ஷப் பிரமாண மாம்; இந்திரிய ஜந்ய சாக்ஷாத்காரமாகிய பிரத்தியக்ஷப் பிரமை பயனும். இது நியாய சாஸ்திரத்தின் சித்தாந்தம்.

கக. பிரத்தியக்ஷப் பிரமையினது கரணத்தின் விசாரம்.

கௌரிகாந்த பட்டாசாரியர், பிரத்தியக்ஷப் பிரமைக்கு இந் திரியம் கரண மன்று. ஆனால் இந்திரியத்தின் சம்பந்தமாகிய எதனை வியாபாரமெனக் கூறுகின்றார்களோ, அது கரணமாம்; இந்திரியம் காரணமாம்; கரண மன்று என் றிவ்வாறு எழுதி யிருக்கின்றனர். அதன் அபிப்பிராயம் இதுவாம்:—வியாபாரமுடைய காரணம் கரணமெனப் படுவதில்லை. ஆனால் எதுண்டாகவே காரி யத்தில் விலம்ப (தாமத) முண்டாகிறதில்லையோ, மறைப்பின்றிய பிற்கணத்தில் காரியமுண்டாகிறதோ, அப்படிப்பட்ட காரணம் கரணமெனப்படும். இந்திரியத்தின் சம்பந்த முண்டாகவே பிரத் தியக்ஷப் பிரமையாகிய காரியத்தில் விலம்ப முண்டாகிறதில்லை. இந்திரிய சம்பந்தத்தான் மறைப்பின்றிய பிற்கணத்தில் பிரத்தி யக்ஷப் பிரமையாகிய காரியம் அவசிய முண்டாகின்றது. ஆதலால் இந்திரியத்தின் சம்பந்தமே கரணமா யிருத்தலின் பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணமாம்; இந்திரியம் பிரமாண மன்றென்னும் மதத்தில் கட த்தின்கரணம் கபால மன்று; ஆனாற் கபாலத்தின் சையோகம் கர ணமாம். கபாலமோ கடத்தின் காரணமாம், கரண மன்று. அங்ஙன

மே படத்தின் கரணமும் தந்துவன்று; ஆனால் நூலின்சையோகம் கரணமாம். தந்துவோ படத்திற்குக் காரணமாம், கரண மன்று. இவ்வாற்றால் முதற்பக்ஷத்தில் எதனை வியாபார வடிவ காரண மென்று கொண்டிருக்கின்றார்களோ, அதுவே சபக்ஷத்தில் கரணமாம். எதனைக் கரணமாகக் கொண்டிருக்கின்றார்களோ அது கேவல காரணமாம்.

கஉ. ஞானத்தின் ஆசிரயத்தைக் கூறுதல்.

பிரத்தியக்ஷ ஞானத்திற் காசிரயம் ஆத்மாவாம், அது கர்த்தாவாம். அதனையே பிரமாதா வென்றும் ஞாதா வென்றும் கூறுவர். பிரமை ஞானத்தின் கர்த்தா பிரமாதா வெனப்படும்; ஞானத்தின் கர்த்தா ஞாதா வெனப்படும். அந்த ஞானம் பிரம மாயினு மாகுக, அல்லது பிரமை யாயினு மாகுக. நியாய சித்தாந்தத்தில் எங்ஙனம் பிரமைஞானம் இந்திரிய ஜந்நியமோ, அங்ஙனமே பிரம ஞானமும் இந்திரிய ஜந்நியமாம். ஆனால் பிரமஞானத்தின் காரண மாகிய இந்திரிய மெதுவோ, அது பிரமஞானத்தின் கரண மெனப்படும்; பிரமாண மெனப்படுகிறதில்லை; பிரமையின் அசாதாரண காரணம் பிரமாண மெனப்படுதலான்.

பிரமஞானத்தின் விசாரம் கங—கஎ.

கங. நியாயமதத்தின் அநுசாரமான பிரமத்தின் றன்மை.

யாண்டுப் பிரம முண்டாகின்றதோ, ஆண்டு நியாயமதத்தில் இதுகிரமமாம்:—தோஷத்தோடுகூடிய நேத்திரத்தின் சையோகம் இரஜ்ஜுவினோடு எப்போ துண்டாகின்றதோ, அப்போது இரஜ்ஜுத்தன்மைத் தர்மத்தோடு நேத்திரத்திற்குச் சையுத்த சமவாய சம்பந்தம் இருக்கின்றது. ஆனால் தோஷத்தின் வலியால் இரஜ்ஜுத்தன்மை தோற்றுகிற தில்லை, இரஜ்ஜுவில் சர்ப்பத் தன்மை தோற்றுகின்றது.. சர்ப்பத் தன்மையோடு நேத்திரத்திற்குச் சையுக்த சமவாய சம்பந்த மில்லையாயினும், இந்திரிய சம்பந்தமின்றியே தோஷ வலியால் சர்ப்பத் தன்மையின் சம்பந்தம் இரஜ்ஜுவில் நேத்திரத்தால் தோற்றுகின்றது. ஆனால் எவனுக்குத் தண்டத் தன்மையின் ஸ்மிருதி முன்னுளதோ, அவனுக்கு இரஜ்ஜுவில் தண்டத் தன்மை தோற்றுகின்றது. எவனுக்குச் சர்ப்பத் தன்மை

யின் பூர்வ ஸ்மிருதி யுளதோ, அவனுக்கு இரஜ்ஜுவில் சர்ப்பத் தன்மை தோற்றுகின்றது.

கச. வஸ்துவின் ஞானத்தில் விசேஷணஞானம் ஏதுவாதல்.

யாண்டுத் தோஷமின்றிய இந்திரியத்தால் யதார்த்த ஞானமுண்டாகின்றதோ, ஆண்டும் விசேஷணத்தின் ஞானம் ஏதுவாம். ஆகலின் இரஜ்ஜுஞானத்திற்குமுன் இரஜ்ஜுத்தன்மையின் ஞானமுண்டாகின்றது. ஏனெனின், வெள்ளைப் பாகையும் வெள்ளைக் கஞ்சுகமு (சட்டையு) முடைய தண்டந் தாங்கிய பிராமணனோடு நேத்திரத்திற்குச் சையோக முண்டாகின்றது. ஆண்டு ஓர்காலத்து மனிதன் என்னும் ஞானமும், ஓர்காலத்துப் பிராமண னென்னும் ஞானமும், ஓர்காலத்துத் தண்டந்தாங்கிய பிராமண னென்னும் ஞானமும், ஓர் காலத்துச் சட்டையுடைய பிராமண னென்னும் ஞானமும், ஓர்காலத்து வெள்ளைச் சட்டையுடைய பிராமண னென்னும் ஞானமும், ஓர்காலத்துப் பாகையுடைய பிராமண னென்னும் ஞானமும், ஓர்காலத்து வெள்ளைப்பாகையுடைய பிராமணனென்னும் ஞானமும், ஓர்காலத்துப் பாகையும் சட்டையுமுடைய தண்டந் தாங்கிய பிராமண னென்னும் ஞானமும், ஓர் காலத்து வெள்ளைப் பாகையும் வெள்ளைச் சட்டையு முடைய தண்டந் தாங்கிய பிராமண னென்னும் ஞானமு முண்டாகின்றன. ஆண்டு நேத்திர சையோகமோ எல்லா ஞானங்களுக்கும் சாதாரண காரணமாம். ஞானங்களின் விலக்ஷணத் தன்மையில் இஃது ஏதுவாம்:— யாண்டு மனிதத்தன்மையாகிய விசேஷணத்தின் ஞானமும் நேத்திர சையோகமு முண்டாகின்றனவோ, ஆண்டு மனிதனென்னும் சாக்ஷாஷஞான முண்டாகின்றது. யாண்டுப் பிராமணத்தன்மையின் ஞானமும் நேத்திரசையோகமுமுண்டாகின்றனவோ, ஆண்டுப் பிராமணனென்னும் சாக்ஷாஷஞான முண்டாகின்றது. யாண்டுத் தண்ட பிராமணத் தன்மைகளின் ஞானமும் நேத்திர சையோகமு முண்டாகின்றனவோ, ஆண்டுத் தண்டந்தாங்கிய பிராமணனென்னும் சாக்ஷாஷஞான முண்டாகின்றது. யாண்டுச் சட்டை பிராமணத்தன்மை யென்னும் இரண்டு விசேஷணங்களின் ஞானமும் நேத்திரத்தின் சையோகமு முண்டாகின்றனவோ, ஆண்டுச் சட்டையுடைய பிராமணனென்னும் சாக்ஷாஷஞான முண்டாகின்

றது. யாண்டு வெண்மையோடுகூடிய சட்டைவடிவமும் பிராமண த்தன்மை வடிவமுமாகிய விசேஷணங்களின் ஞானமும் நேத்திர சையோகமு முண்டாகின்றனவோ, ஆண்டு வெள்ளைச் சட்டையுடைய பிராமண னென்னும் சாக்ஷாஷ ஞான முண்டாகின்றது. யாண்டுப் பாகை பிராமணத்தன்மையென்னும் இரண்டு விசேடணங்களின் ஞானமும் நேத்திரசையோகமு முண்டாகின்றனவோ, ஆண்டுப் பாகையுடைய பிராமண னென்னும் சாக்ஷாஷ ஞான முண்டாகின்றது. யாண்டு வெண்மையோடு கூடிய பாகையும் பிராமணத்தன்மையு மாகிய விசேஷணங்களின் ஞானமும் நேத்திரசையோகமு முண்டாகின்றனவோ, ஆண்டு வெள்ளைப் பாகையுடைய பிராமண னென்னும் சாக்ஷாஷ ஞான முண்டாகின்றது. யாண்டுப் பாகை, கஞ்சுகம், தண்டம், பிராமணத்தன்மையென்னும் நான்கு விசேஷணங்களின் ஞானமும் நேத்திர சையோகமு முண்டாகின்றனவோ, ஆண்டுப் பாகையும் சட்டையுமுடைய தண்டந் தாங்கிய பிராமண னென்னும் ஞான முண்டாகின்றது. யாண்டு வெண்மை யடுத்த பாகை வெண்மையடுத்த கஞ்சுகம் தண்டம் பிராமணத் தன்மை யென்னும் விசேஷணங்களின் ஞானமும் நேத்திர சையோகமு முண்டாகின்றனவோ, ஆண்டு வெள்ளைப்பாகையும் வெள்ளைக் கஞ்சுகமுமுடைய தண்டந் தாங்கிய பிராமண னென்னும் ஞான முண்டாகின்றது. இவ்வாற்றால் எவ்விசேஷண பூர்வகமான ஞான முண்டாகின்றதோ, அவ்விசேஷண விசிஷ்டத்தின் ஞானம் இந்திரியத்தா லுண்டாகின்றது. ஆண்டு இந்திரியத்தின் சம்பந்தமோ முழுதும் சமமாம். விசிஷ்டப் பிரத்தியக்ஷத்தின் விலக்ஷணத் தன்மைக்கு ஏது விலக்ஷண விசேஷண ஞானமாம். விலக்ஷண விசேஷணஞானத்தைக் காரணமென அங்கிகரியாவிடின், நேத்திர சையோகத்தால் பிராமணனது சகல ஞானமும் சமமாதல் வேண்டும். யாண்டுக் கடத்தோடு நேத்திரத்திற்கும் அங்ஙனமே துவக்கிற்கும் சையோக முண்டாகின்றதோ, ஆண்டு ஓர்காலத்துக் கடமிருக்கின்ற தென்னும் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது; ஓர்காலத்து மண்ணிருக்கின்றதென்னும் ஞான முண்டாகின்றது; ஓர்காலத்துக் கடமண் ணிருக்கின்ற தென்னும் ஞானம் உண்டாகின்றது. யாண்டுக் கடத்தன்மையாகிய விசேஷணத்தின் ஞானமும் இந்திரிய சையோகமு முண்டாகின்றனவோ, ஆண்டுக் கடமிருக்கின்ற தென்னும் பிரத்

தியக்ஷ முண்டாகின்றது. யாண்டு மண்டன்மையாகிய விசேஷணத்தின் ஞானமும் இந்திரிய கட சையோகமு முண்டாகின்றனவோ, ஆண்டு மண் ணிருக்கின்ற தென்னும் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. யாண்டுக் கடத்தன்மை மண்டன்மை யென்னும் இரண்டு விசேஷணங்களின் ஞானமும் இந்திரிய சையோகமு முண்டாகின்றனவோ, ஆண்டுக் கடமண் என்னும் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. இவ்வாற்றால் கடத்தோடு இந்திரியத்தின் சையோகமாகிய காரணம் ஒன்றும்; விஷயமாகிய கடமும் ஒன்றும். கடத்தன்மை மண்டன்மைச் சாதிகள் கடத்தில் என்று மிருக்கின்றன ; என்றாலும் கடத்தன்மையோடு கூடிய கடமாத்திரத்தை ஞானம் விஷயஞ் செய்கின்றது. திரவியத் தன்மை மண்டன்மை முதலிய ஜாதிகளையும் உருவமுதலிய குணங்களையும் கடமிருக்கிற தென்னும் ஞானம் விஷயஞ்செய்கிறதில்லை. ஓர்காலத்து மண்ணிருக்கின்ற தென்னும் கடஞானம் கடத்தில் கடத்தன்மையையும் விஷயஞ் செய்கிறதில்லை; ஆனால் மண்டன்மையையும் கடத்தையும் அங்ஙனமே மண்டன்மையின் சம்பந்தத்தையும் விஷயஞ் செய்கின்றது ; ஓர் காலத்து மண்டன்மை கடத்தன்மைச் சாதிகளையும், அவற்றிற்குக் குடத்திலுள்ள சம்பந்தத்தையும், அங்ஙனமே கடத்தையும் விஷயஞ்செய்கின்றது. இவ்வாற்றால் ஞானத்தின் பேதம் சாமக்கிரிகளின் பேதமின்றிச் சம்பவியாது. ஆண்டு விசேஷண ஞானமாகிய சாமக்கிரியின் பேதமே ஞானத்தின் விலக்ஷணத்தன்மைக்கு ஏதுவாம். யாண்டுக் கடமிருக்கின்ற தென்னும் ஞான முண்டாகின்றதோ, ஆண்டுக் கடமும், கடத்தன்மையும், கடத்தில் கடத்தன்மையின் சமவாய சம்பந்தமும் விளங்குகின்றன. யாண்டு மண்ணிருக்கின்ற தெனக் கடத்தின் ஞான முண்டாகின்றதோ, ஆண்டுக் கடமும், மண்டன்மையும், கடத்திலுள்ள மண்டன்மையின் சமவாயசம்பந்தமும் விளங்குகின்றன.

௪௫. விசேஷண விசேஷியங்களின் சொரூபம்.

ஆண்டுக் கடத்தன்மை மண்டன்மைகள் விசேஷணமும், கடம் விசேஷியமுமாம். ஏனெனின், சம்பந்தத்தின் பிரதியோகி விசேஷணமெனப் படும், சம்பந்தத்தின் அநுயோகி விசேஷிய மெனப் படும். எதன் சம்பந்த முண்டாகின்றதோ அது சம்பந்தத்தின் பிரதியோகியெனப்படும், எதிற் சம்பந்த முண்டாகிறதோ அது அநு

யோகியெனப்படும். குடத்தன்மை மண்டன்மைகளின் சமவாய சம்பந்தம் கடத்திற் காணப்படுகின்றது. ஆகலின், குடத்தன்மை மண்டன்மைகள்சமவாயசம்பந்தத்தின் பிரதியோகியா யிருத்தலின் விசேஷணமாம், சம்பந்தத்தின் அநுயோகி கடமாகலின் விசேஷியமாம். யாண்டுத் தண்டி புருஷனென்னும் ஞான முண்டாகின்றதோ, ஆண்டுத் தண்டத்தன்மை விசிஷ்டதண்டம் சையோகசம்பந்தத்தால் புருஷத்தன்மை விசிஷ்ட புருஷனிடத்துக் காணுகின்றது. அதன் ஞானமே காஷ்டமுடைய மனிதனென உண்டாகின்றது. ஆண்டுக் காஷ்டத்தன்மை விசிஷ்ட தண்டம் மனிதத்தன்மை விசிஷ்ட புருஷனிடத்துச் சையோக சம்பந்தத்தால் தோற்றுகின்றது. முதல் ஞானத்தில் தண்டத்தன்மை விசிஷ்டதண்டம் சையோகத்தின் பிரதியோகியா யிருத்தலின் விசேஷணமாம்; புருஷத்தன்மை விசிஷ்ட புருஷன் சையோகத்தின் அநுயோகியா யிருத்தலின் விசேஷியமாம். இரண்டாவது ஞானத்தில் காஷ்டத்தன்மை விசிஷ்ட தண்டம் பிரதியோகியாம், மனிதத்தன்மை விசிஷ்ட புருஷன் அநுயோகியாம். இரண்டு ஞானங்களினும் தண்டம் விசேஷணமும் புருஷன் விசேஷியமுமாயிருக்கினும், முதல்ஞானத்திலோ, தண்டத்தில் தண்டத்தன்மை தோற்றுகின்றது; காஷ்டத்தன்மை தோன்றுகின்றதில்லை. புருஷனிடத்துப் புருஷத்தன்மை தோற்றுகின்றது; மனிதத்தன்மை தோற்றுகிறதில்லை. அங்ஙனமே இரண்டாவதுஞானத்திலும்தண்டத்தில் காஷ்டத்தன்மைதோற்றுகின்றது; தண்டத் தன்மை தோற்றுகிற தில்லை. புருஷனிடத்து மனிதத்தன்மை தோற்றுகின்றது; புருஷத்தன்மை தோற்றுகிறதில்லை. தண்டத்தன்மையும் காஷ்டத் தன்மையும் தண்டத்தின் விசேஷணங்களாம். ஏனெனின், தண்டத்தன்மை முதலியவற்றிற்குத் தண்டத்திலுள்ள சம்பந்த மெதுவோ, அதன் பிரதியோகி தண்டத்தன்மை முதலியனவாம். தண்டத்தன்மை முதலியவற்றிற்குத் தண்டத்தில் சம்பந்த மிருக்கின்றது. ஆகலின் சம்பந்தத்திற்கு அநுயோகியா யிருத்தலின் தண்டம் விசேஷியமாம். இவ்வாற்றால் தண்டத்தன்மைக்குத் தண்டம் விசேஷியமாம்; புருஷனுக்குத்தண்டம் விசேஷணமாம்;ஏனெனின், தண்டத்திற்குப் புருஷனிடத்துள்ள சையோகசம்பந்த மெதுவோ, அதன் பிரதியோகி தண்டமாம்; ஆகலின் அது புருஷனுக்கு விசேஷணமாம், அச்சையோகத்திற்குப் புருஷன் அநுயோகி யாகலின் விசேஷியமாம்.

புருஷனுக்குத் தண்டம் விசேஷணமாதல்போலப் புருஷத்தன்மை மனிதத் தன்மைகளும் புருஷனுக்கு விசேஷணங்களாம். ஏனெனின், தண்டத்திற்குப் புருஷனோடு சையோக சம்பந்தம் தோற்றுவதுபோலப் புருஷத்தன்மை முதலியசாதிக்குச் சமவாயசம்பந்தந் தோற்றுகின்றது. அச்சம்பந்தத்திற்குப் புருஷத் தன்மைமுதலியன பிரதியோகியாயிருத்தலின் விசேஷணமும், புருஷன் அநுயோகியாயிருத்தலின் விசேஷியமுமாம். ஆனால் இத்துணைப் பேதமுண்டு:— புருஷனது தர்மமாகிய புருஷத்தன்மை மனிதத்தன்மைமுதலியன எவையோ, அவை கேவலம் புருஷவியக்தியின் விசேஷணங்களாம். புருஷத்தன்மைமுதலிய தர்மவிசிஷ்ட புருஷவியக்தியில் தண்டமுதலியன விசேஷணமாம். தண்டமுதலியனவும், தண்டத்தன்மைமுதலிய தர்மங்களின் விசேஷியமும், புருஷத்தன்மை முதலியவற்றின் விசேஷணமுமாம். ஆனால் தண்டத்தன்மைமுதலிய விசேஷணங்களின் சம்பந்தத்தைக்கொண்டு புருஷன் முதலிய விசேஷியத்தின் சம்பந்தி உத்தர காலத்தில் தண்டாதிகளாம். இவ்வாற்றால் கேவலவியக்தியில் புருஷத்தன்மை மனிதத்தன்மைகள் விசேஷணமாம். புருஷத்தன்மை அல்லது மனிதத்தன்மை விசிஷ்ட புருஷ வியக்தியில் தண்டத்தன்மை அல்லது காஷ்டத்தன்மை விசிஷ்டதண்டம் விசேஷணமாம். கேவலதண்டவியக்தியில் தண்டத்தன்மையல்லது காஷ்டத்தன்மை விசேஷணமாம்.

இவ்வாற்றால், ஞானத்திற்கு விஷயமாதலைவிசாரிக்கின் வெகு சூக்ஷ்மமாம். இதனைச் சக்கரவர்த்திகதாதர பட்டாசாரியர் சங்கதி யென்னும் நூலில் எழுதியிருக்கின்றனர். ஜயராமபஞ்சானன பட்டாசாரியரும், அங்ஙனமே இரகுநாதபட்டாசாரியரும் விஷயத்தன்மைவிசார மென்னு நூலில் எழுதியிருக்கின்றனர். சூக்ஷ்ம பதார்த்தங்கள் சம்ஸ்கிருதவாக்கானன்றி எழுதப்படா; அறிதற் கரியனவுமாம். அதுபற்றி மிகவும் ஸ்தூலமான விதமாத்திரம் ஈண்டு அறிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

---

௧௫. விசேஷண விசேஷியங்களினது ஞானத்தின் பேதபூர்வகமான நியாயமதத்தினது பிரமஞானத்தின் சமாப்தி.

இவ்வாற்றால், விசிஷ்ட ஞானத்திற்கு ஏது விசேஷண ஞானமாம்; அவ்விசேஷணத்தின் ஞானம் சிலவிடத்து ஸ்மிருதிரூபமாம்; சிலவிடத்து நிருவிகற்பமாம். சிலவிடத்து விசிஷ்டஞானமே விசேஷணமாம். விசேஷியத்திற்கு முன் விசேஷண மாத்திரத்தோடு இந்திரியத்திற்குச் சம்பந்தமுண்டாகின்றது. ஆண்டுவிசேஷணம் விசேஷண மாத்திரமாக இந்திரிய சம்பந்த ஜந்யமாம். அதுவும் விசிஷ்டப்பிரத்தியக்ஷமேயாம். யாண்டுப் புருஷனின்றிக் கேவல தண்டத்தோடுஇந்திரியத்திற்குச் சம்பந்தமுண்டாய்ப் பிற்கணத்தில் புருஷனோடுசம்பந்தமாகின்றதோ, ஆண்டுத் தண்டரூபவிசேஷணத்தின் ஞானம் விசேஷணமாத்திரத்தின் சம்பந்தத்தா லுண்டாகின்றது. அதற்குப் பிற்கணத்தில் தண்டிபுருடன் என்னும் விசிஷ்டத்தின் ஞானமுண்டாகின்றது. கடமிருக்கிறதென்னும் முதல்விசிஷ்டஞானமெதுவோ, அதற்குமுன் கடத்துவரூபவிசேஷணத்தின் நிர்விகற்ப ஞானம் இந்திரிய சம்பந்தத்தா லுண்டாகின்றது. பிற்கணத்தில்கடமிருக்கிறதென்னும் கடத்துவவிசிஷ்டகடஞானம்உண்டாகின்றது. எவ்விந்திரிய சம்பந்தத்தால் கடத் தன்மையின் நிர்விகற்ப ஞானமுண்டாகின்றதோ, அவ்விந்திரிய சம்பந்தத்தாற்றுனே கடத்துவவிசிஷ்டகடத்தின் சவிகற்ப ஞானமுண்டாகின்றது. கடத் தன்மையின் நிர்விகற்ப ஞானத்தில் இந்திரியம் கரணமும், இந்திரியத்தின் சையுக்த சமவாய சம்பந்தம் வியாபாரமு மாம். கடத் தன்மை விசிஷ்ட கடத்தின் சவிகற்ப ஞானத்தில் இந்திரியத்தின் சையுக்த சமவாய சம்பந்தம் கரணமும், நிருவிகற்பஞானம் வியாபாரமுமாம். இவ்வாறு ஓர் ஆதுனிக(நவீன)நையாயிகர் நிர்விகற்பக சவிகற்பக ஞானங்களில் கரணத்தின் பேதம் கூறியிருக்கின்றனர்.

அது சம்பிரதாயத்திற்கு விருத்தமாம். ஏனெனின், வியாபாரமுடைய அசாதாரண காரணம் கரணமெனப்படுமென்னும் மதத்தில் பிரத்தியக்ஷ ஞானத்திற்குக் கரணமாயிருத்தலால் இந்திரியமே பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணமெனப் படுகின்றது. ஆதுனிகர் கிரமப்படி சவிகற்பகஞானத்தின் கரணமாயிருத்தலால், இந்திரியத்தின் சம்பந்தத்தையும் பிரமாண மெனல் வேண்டும். சம்பிரதாயமுடை

யோர் சம்பந்தத்தைப் பிரமாணமாகக் கூறினரில்லையாகலின், இரண்டு பிரத்தியக்ஷ ஞானங்களுக்கும் இந்திரியமே கரணமாம். ஆதலால் இந்திரியம் பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணமாம். ஆனால் நிர்விகற்பக ஞானத்தில் இந்திரியத்தின் சம்பந்தமாத்திரம் வியாபாரமாம். சவிகற்பஞானத்தில் இந்திரியத்தின் சம்பந்தமும் நிர்விகற்பஞானமுமாகிய இரண்டும் வியாபாரமாம். இருவகைப் பிரத்தியக்ஷ ஞானத்திற்குங் கரணமாயிருத்தலால் இந்திரியம் பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணமாம். தர்மதர்மிகளின் சம்பந்தத்தை விஷயஞ் செய்யும் ஞானம் சவிகற்பகஞான மெனப்படும். கடமிருக்கின்றது என்னும் ஞானத்தால் கடத்தில் கடத் தன்மையின் சமவாயம் விளங்குகின்றதாகலின், சவிகற்ப ஞானத்திற்குத் தர்மம் தர்மி சமவாயமென்னும் மூன்றும் விஷயமாம். ஆதலால் கடமிருக்கிறது என்னும் விசிஷ்டஞானம் சம்பந்தத்தை விஷயஞ்செய்தலால் சவிகற்பக மெனப்படுகின்றது. அதனின் வேறாய ஞானத்தை நிருவிகற்பக ஞானமென்பர். சவிகற்பக நிருவிகற்பக ஞானங்களின் இலக்கணம் சிந்தாமணி கண்டியில் விஸ்தாரமாய் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. அவ்வர்த்தம் சூக்ஷ்மமா யிருத்தலின் ஈண்டு விஸ்தாரமாய் எழுதப்படவில்லை. இவ்வாற்றான் முதல்விசிஷ்ட ஞானத்தை யுண்டுபண்ணும் விசேஷணஞானம் நிருவிகற்பக ஞானமாம். ஒருமுறை கடமிருக்கிறது என்னும் விசிஷ்டஞான முண்டாய்ப் பின்னர்க் கடத்தின் விசிஷ்ட ஞான முண்டாகுமிடத்து, கடத்தோடு இந்திரியத்திற்குச் சம்பந்தமிருக்கின்றது. முன் அநுபவித்த அதே கடத்தன்மையின் ஸ்மிருதியுண்டாகின்றது. அதற்குப் பிற்கணத்தில் கடமிருக்கிற தென்னும் விசிஷ்டஞான முண்டாகின்றது. இவ்வாற்றால் இரண்டாவது முதலிய விசிஷ்ட ஞானத்திற் கேதுவாகிய விசேஷண ஞானம் ஸ்மிருதிரூபமாம்.

யாண்டுத் தோஷத்தோடுகூடிய நேத்திரத்திற்கு இரஜ்ஜுவோடாயினும் சுத்தியோடாயினும் சம்பந்த முண்டாகின்றதோ, ஆண்டுத் தோஷத்தின் வலியால் சர்ப்பத்தன்மையின் அல்லது இரஜதத்தன்மையின் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றது; இரஜ்ஜுத்தன்மை சுத்தித் தன்மைகளின் ஸ்மிருதி யுண்டாகிறதில்லை. விசிஷ்டஞானத்திற் கேதுவாகிய விசேஷண ஞானம் எத் தர்மத்தை விஷயஞ் செய்கின்றதோ, அத்தர்மமே விசிஷ்டஞானத்தோடு விஷயத்

தில் விளங்குகின்றது. சர்ப்பத் தன்மை இரஜதத் தன்மைகளின் ஸ்மிருதி ஞானம் இரஜ்ஜுத்தன்மை சுத்தித்தன்மைகளை விஷயஞ் செய்கிற தில்லை; ஆனால் சர்ப்பத் தன்மை இரஜதத் தன்மைகளை விஷயஞ் செய்கின்றது. ஆகலின் சர்ப்ப மிருக்கிறது என்னும் இரஜ்ஜுவின் விசிஷ்ட ஞானத்தால் இரஜ்ஜுவில் சர்ப்பத் தன்மை தோற்றுகின்றது. இரஜதம் இருக்கின்ற தென்னும் சுத்தியின் விசிஷ்டஞானத்தால் சுத்தியில் இரஜதத்தன்மை தோற்றுகின்றது. சர்ப்பமிருக்கின்ற தென்னும் விசிஷ்டப் பிரமத்தில் விசேஷியம் இரஜ்ஜு, சர்ப்பத்தன்மை விசேஷணம். ஏனெனின், சர்ப்பத்தன்மையின் சமவாய சம்பந்தம் இரஜ்ஜுவில் தோற்றுகின்றது. அச்சமவாயத்திற்குச் சர்ப்பத்தன்மை பிரதியோகியும், இரஜ்ஜு அநுயோகியுமாம். அங்ஙனமே வெள்ளியிருக்கின்றது என்னும் பிரமத்தால் சுத்தியில் இரஜதத்தன்மையின் சமவாயம் தோற்றுகின்றது. அச்சமவாயத்திற்குப் பிரதியோகி இரஜதத்தன்மையாகலின் அது விசேஷணமாம்; சுத்தி அநுயோகியாகலின் விசேஷியமாம். இவ்வாற்றால் சகல பிரமஞானங்களாலும் விசேஷணத்தின் அபாவமுடையதன்கண் விசேஷணம் தோற்றுகின்றது. ஆகலின் நியாய மதத்தில் விசேஷணத்தின் அபாவமுடையதன்கண் விசேஷணத் தோற்றுதல் பிரமம் (மயக்கம்) எனப்படும். அதனையே அயதார்த்த ஞான மென்பர்; அந்நியதாக்கியாதி யென்றும் கூறுவர். பிரமஞானத்தின்கண் சூக்ஷ்மவிசாரத்தைஅந்நியாதக்கியாதிவாதமென்னும் நூலில் சக்கரவர்த்தி கதாதரபட்டாசாரியர் எழுதியிருக்கின்றனர். அஃது அறிதற்கரியதாகலின் ஈண்டெழுதப்படவில்லை.இவ்வாற்றால் நியாய மதத்தில் சர்ப்பமுதலிய பிரமத்திற்கு விஷயம் இரஜ்ஜுமுதலியனவாம்; சர்ப்பாதிக ளன்று. பிரத்தியக்ஷவடிவமான பிரம(மயக்கம்) ஞானமும் இந்திரிய ஜந்நியமாம்.

௧எ. வேதாந்த சித்தாந்தத்தின் அநுசாரமாக இந்திரிய ஜந்நியமாகாத பிரமஞானத்தின்றன்மை.

வேதாந்த சித்தாந்தத்தில் சர்ப்பப்பிரமத்திற்கு விஷயம் இரஜ்ஜுவன்று; அநிர்வசனீய சர்ப்பமாம். பிரமஞானம் இந்திரியஜந்நியமன்று. நியாய மதத்தில் சகல ஞானங்களுக்கும் ஆசிரயம் ஆத்மாவாம். வேதாந்த மதத்தில் ஞானத்திற் குபாதானகாரணம் அந்தக்கரணமாகலின் அந்தக்கரணம் ஆசிரயமாம். நியாயமதத்தில் சுக முதலியவற்றை ஆத்மாவின் குணமென்பர். அவை முழுவதும்

ரணத்தின் பரிணமமாம். ஆகலின் அந்தக்கரணத்தின்தர்மமாம்.
வின் தர்மமன்று. ஆனல் பிரமஞானம் அந்தக்கரணத்தின்
மமன்று; அவித்தையின் பரிணமமாம். இதனை விசாரசாக
எழுதியிருத்தலால், ஈண்டு எழுதுவதனற் பயனில்லை.

ிரமஞானத்தின் சுருக்கமாகிய தன்மை இதுவாம்:—சர்ப்ப
ாரத்தோடு கூடிய புருஷனது தோஷ சகித நேத்திரத்
இரஜ்ஜுவுடன் சம்பந்த முண்டாகுங்காலத்து இரஜ்ஜு
விசேஷ தர்மமாகிய இரஜ்ஜுத்தன்மையும் தோற்றுகிற
; இரஜ்ஜுவிலுள்ள வைக்கோல் வடிவமாகிய அவயவம்
ா அதுவும் தோற்றுகிறதில்லை; ஆனல்இரஜ்ஜுவில் சாமானிய
ாகிய இதந்தை (இதுவெனுந்தன்மை) தோற்றுகின்றது.
ஷமே சுத்தியில் சுத்தித்தன்மையும், கருமுதுகுடைமையும்,
காணத் தன்மையும் தோற்றுகிற தில்லை. ஆனல் சாமானிய
மாகிய இதந்தை தோற்றுகின்றது. ஆகலின் நேத்திர வாயி
அந்தக்கரணம் இரஜ்ஜுவை யடைந்து இதுவெனும் வடி
ாகிய பரிணமத்தை யடைகின்றது. அந்த இது வெனும்
ினதாய விருத்தி யுபகித (விருத்தியை யுபாதியாக வுடைய)
னத்தின்கணுள்ள அவித்தையின் சர்ப்பாகாரம் ஞானகாரமென்
இரண்டு பரிணமங்க ளுண்டாகின்றன. அங்ஙனமே தண்ட
காரத்தோடு கூடிய புருஷனது தோஷத்தோடுகூடிய நேத்திர
ரு இரஜ்ஜுவின் சம்பந்தத்தால் யாண்டு விருத்தி யுண்டா
தோ, ஆண்டுத் தண்டமும் அதன் ஞானமும் அவித்தையின்
ணமங்க ளாகின்றன. மாலையும் அதன் ஞானமும், மாலைச் சம
ரத்தோடு கூடிய புருஷனது தோஷ சகித நேத்திரத்திற்கு
ஜுவோடு சம்பந்தமுண்டாக, எதனது இதுவெனும் வடி
காய விருத்தி யுண்டாகின்றதோ, அதனது விருத்தி யுபகித
னத்திலுள்ள அவித்தையின் பரிணமமாகின்றன. யாண்டு ஒரு
ஜுவோடு மூன்று புருஷர்களது தோஷத்தோடுகூடிய நேத்
ிகளுக்குச் சம்பந்த முண்டாக, சர்ப்பம் தண்டம் மாலையென்
ஒவ்வொன்றன் பிரமம் அவர்களுக் குண்டாகின்றதோ,
ு எவன் விருத்தி யுபகிதத்தில் எவ்விஷய முண்டாயிருக்கி
தோ, அவனுக்கு அவ்விஷயமே காணப்படுகின்றது. மற்றவனு
க் காணப்படுகிறதில்லை. இவ்வாற்றல் பிரமஞானம் இந்திரிய

ஜந்ய மன்று; அவித்தையின் விருத்தி ரூபமாம். ஆனால் எங்ஙு விருத்தி யுபகித சேதனத்திலுள்ள அவித்தையின் பரிணாமம் பிரமமோ, அவ்விதுவென்னும் வடிவினதாய விருத்தி நேத்திரத்தோடு இரஜ்ஜு முதலிய விஷயங்களுக் குண்டாம் சம்பந்தத்தா னுண்டாகின்றது. இதனால் பிரம ஞானத்தில் இந்திரிய ஜந்யத் தன்மை தோற்றுகின்றது. அநிர்வசனீயக்கியாதியின்நிரூபணமும் அந்நியதாக்கியாதி முதலியவற்றின் கண்டனமும் கௌடப் பிரஹ்மாநந்தரால் செய்யப்பட்ட கியாதிவிசாரத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. அவை மிகக் கடினமாகலின் ஈண் டெழுதப்படவில்லை. இவ்வாற்றால் வேதாந்த சித்தாந்தத்தில் பிரமஞானம் இந்திரிய ஜந்யமன் று.

கஅ. நியாயத்திற்கும் வேதாந்தத்திற்குமுள்ள அந்நிய வேற்றுமை.

வேதாந்த சித்தாந்தத்தில் அபாவத்தின் ஞானமும் இந்திரிய ஜந்யமன்று. அநுபலப்தியென்னும் வேறு பிரமாணத்தால் அபாவத்தின் ஞான முண்டாகின்றது. ஆகலின் அபாவத்தினது பிரத்தியக்ஷத்திற் கேதுவாக விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்தத்தை அங்கீகரித்தல் நிஷ்பலமாம். ஜாதிக்கும் வியக்திக்கும் சமவாய சம்பந்தமில்லை. ஆனால் தாதாத்மிய சம்பந்த முண்டு. அங்ஙனமே குணத்திற்கும் குணிக்கும், கிரியைக்கும் கர்த்தாவிற்கும், காரியத்திற்கும் உபாதான காரணத்திற்கும் தாதாத்மிய சம்பந்த முண்டு. ஆகையால் சமவாய ஸ்தானத்தில் தாதாத்மியத்தைக் கூறுகின்றனர். துவக்கு முதலிய இந்திரியங்கள் எங்ஙனம் பூத ஜந்யமோ, அங்ஙனமே சுரோத்திரேந்திரியமும் ஆகாய ஜந்யமாம்; ஆகாய வடிவமன்று. மீமாம்ஸாமதத்தில் சத்தம் திரவிய மாம். வேதாந்த மதத்தில் குணமாம். ஆனால் நியாயமதத்திலோ சத்தம் ஆகாயத்தின் குணமேயாம். வேதாந்த மதத்தில் வித்தியாரணிய சுவாமிகள் பஞ்ச பூதங்களுக்கும் குணம் கூறியிருக்கின்றார். வேதாந்த மதத்தில்வாசஸ்பதிமிசிரர் மனம்இந்திரியமெனக்கொண்டிருக்கின்றார். மற்றைய நூலாசிரியர்கள் மனதை இந்திரியமெனக் கொள்ளவில்லை. எவர்கள் மதத்தில் மனம் இந்திரிய மன்றோ, அவர்கள் மதத்தில் சுக துக்கங்களின் ஞானம் பிரமாண ஜந்ய மன்று; ஆகையால் பிரமையன்று. ஆனால்சுகதுக்கங்கள்சாக்ஷிபாஸ்யமாம் வாசஸ்பதிமிசிரர் மதத்தில் சுக முதலியவற்றின் ஞானம் மனரூபப்

பிரமாண ஜந்யமாம். ஆகையாற் பிரமையாம். பிரஹ்மத்தின் அபரோக்ஷ ஞானமோ இரண்டு மதங்களிலும் பிரமையாம். அது வாசஸ்பதிமிசிரர்மதத்தில் மனரூபப் பிரமாணஜந்யமும், மற்றையோர் மதத்தில் சப்தரூபப் பிரமாண ஜந்யமுமாம்.

கக. சாரக்கிராகி (சாரத்தைக் கிரகிக்கும்) திருஷ்டியினல் வாசஸ்பதி மதத்தின் (மனதினது இந்திரியத்தன்மையின்) அங்கீகாரம்.

எவர்கள் மதத்தில் மனம் இந்திரிய மன்றே, அவர்கள் மதத்தில் இந்திரிய ஜந்யத்துவம் பிரத்தியக்ஷ ஞானத்தின் இலக்ஷணமன்று. ஆனல் விஷய சேதனத்திற்கு விருத்தி சேதனத்தோடுள்ள அபேதமே பிரத்தியக்ஷ ஞானத்தின் இலக்ஷணமாம். விருத்திசேதனத்திற்கும் விஷய சேதனத்திற்கும் அபேத முண்டாகுந் தன்மை விசார சாகரத்தில் ஸ்பஷ்டமாம். வாசஸ்பதியின் மதமும் நன்றே. ஆனல், வாசஸ்பதியின் மதத்தில் இத்தோஷங்கள் கூறுகின்றனர்:— (க) மனதிற்கு அசாதாரண விஷய மில்லை. ஆகலின் மனம் இந்திரிய மன்று. (உ) கீதையின் வசனத்திற்கும் விரோதமாம். கீதையின் மூன்றாவது அத்தியாயத்தின் நாற்பத்திரண்டாவது சுலோகத்தில் மனம் இந்திரியங்களின் பரமாம் (இந்திரியங்களுக்குமேலானதாம்)என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. மனமும் இந்திரியமாகுமாயின் இந்திரியத்தினும் மனம் பரமெனல் சம்பவியாது. (௩) மானசஞானத்திற்குப்பிரஹ்மம்விஷயமாகாதென்று சுருதி ஸ்மிருதிகளில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. வாசஸ்பதியானவர்மனதிற்குஇந்திரியத்தன்மையை அங்கீகரித்துப்பிரஹ்ம சாக்ஷாத்காரமும் மனரூப இந்திரிய ஜந்யமாமாகலின் மானசமா மெனக் கூறியிருக்கின்றனர். அது விருத்தமாம். (௪)அந்தக்கரணத்தின் அவஸ்தையை மன மென்பர். அவ்வந்தக்கரணம் பிரத்தியக்ஷ ஞானத்திற்கு ஆசிரயமாயிருத்தலின் கர்த்தாவாம். யாது கர்த்தாவாகுமோ, அது கரணமாகாது. ஆகலின் மனம் இந்திரிய மன்று. எத்தோஷங்கள் மனதின் இந்திரியத்தன்மையில் சொல்லப்படுகின்றனவோ, அவை விசாரித்துப் பார்க்குமிடத்துத் தோஷமாகா. ஏனெனின், (க) மனதின் அசாதாரண விஷயங்கள் சுகம் துக்கம் இச்சை முதலியனவாம். அந்தக்கரண விசிஷ்டன் ஜீவன்.(உ)கீதை

யில் இந்திரியங்களுக்குப் பரம் மனமெனக்கூறப்பட்டிருக்கின்ற ஆண்டு இந்திரிய சப்தத்தால் புற விந்திரியங்கள் கொள்ளப்ப ன்றன. ஆகலின் புற விந்திரியங்களினும் மன விந்திரியம் பர மென்பது கீதாவசனத்தின் அர்த்தமாதலால் விரோதமில்லை.

(ஙு) மானசஞானத்திற்குவிஷயம் பிரஹ்மமன்றெனக் கூறுத இஃதபிப்பிராய மாம்:— சம தமாதி சம்ஸ்கார மின்றிய விக்ஷி (கலக்கமுள்ள) மனதினுலுண்டாகியஞானத்திற்கு விஷயம் பிரஹ மன்று. மானச ஞானத்தின் பலவியாப்பியத் தன்மை பிஹ்ரம லில்லை. விருத்தியிற் சிதாபாசன்பலமெனப்படுவன். அவனுக்கு (சி பாசனுக்கு) விஷயம் பிரஹ்மமன்று. கடமுதலிய அநாத்மபதா தங்களை விருத்தியடையுங்காலத்து விருத்திசிதாபாசனென்னும் ண்டற்கும் பதார்த்தங்கள் வியாப்பிய (விஷய) மாகின்றன. பிர மாகார விருத்தியிற் சிதாபாசனுக்குப் பிரஹ்மம் வியாப்பிய (விஷ மன்று; விருத்திமாத்திரத்திற்கு விஷயமாம். இவ்விஷயம் விசாரச ரத்தின் நான்காவது தரங்கத்தில் தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டி கின்றது. பிரஹ்மத்தினிடத்து மனதிற்கு விஷயமாந் தன்மை நி திக்கப்பட்டிருத்தல்போலச் சத்தத்திற்கு விஷயமாந் தன்மை நிஷேதிக்கப் பட்டிருக்கின்றது. "யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே அப்ராப்ய மநஸா ஸஹ - வாக்கானது மனதோடு சென்றடையா எதனினின்றும் திரும்புகின்றதோ" என்பது (சுருதி) நிஷேதவசன ஆண்டுச்சத்தத்தாற்றோன்றியஞானத்திற்குவிஷயம் பிரஹ்மமன் என்னும்பொருளை அங்கீகரிக்கின்மகாவாக்கியங்களுஞ்சத்தரூப யாம். அவற்றானுண்டாகிய ஞானத்திற்கும் பிரமம் விஷயமாகா சித்தாந்தத்திற்கும் பங்கமுண்டாகும். ஆதலால் நிஷேத வசன திற்கிது பொருளாம்:—பிரஹ்மம் சத்தத்தின் சக்திவிருத்தி ஜந் ஞானத்திற்கு விஷயமாகாது; ஆனால் சத்தத்தின் இலக்ஷணவிருத் ஜந்நிய ஞானத்திற்கு விஷயமாகும் என்பதாம். அங்ஙனமே இ க்ஷண விருத்தி ஜந்நிய ஞானத்திலும் சிதாபாச ரூப பலத்திற் பிரஹ்மம் விஷய மன்று. ஆனால் ஆவரண பங்கரூப விருத்தி மாத் த்திற்கு விஷயமாந் தன்மை பிரஹ்மத்தின்கண் ணுளது. சப்த நிய ஞானத்திற்கு விஷயமாந்தன்மை முற்றிலும் நிஷேதிக் படுவதில்லை. அதுபோல மானஸ ஞானத்திற்கு விஷயமாந்தன் யும் முற்றிலும் நிஷேதிக்கப்படுகிறதில்லை. ஆனாற் சம்ஸ்காரமி

றிய மனதிற்குப் பிரஹ்ம ஞானத்தில் ஏதுவாந் தன்மை யில்லை. மானச ஞானத்திலுள்ள சிதாபாச அம்சம் எதுவோ, அதற்கு விஷயமாந் தன்மையு மில்லை. சங்கை:—பிரஹ்ம ஞானத்தில் மனதிற்குக் கரணத் தன்மை யிருக்கின், பிரஹ்ம ஞானம் இரண்டு பிரமாணத்தாற் றோன்றியதா மெனல் வேண்டும். ஏனெனின், மகாவாக்கியங்களில் பிரஹ்ம ஞானத்தின் கரணத்தன்மை யுளதெனப் பாஷியகாரர் முதலியோர்களால் எங்கும் சொல்லப் பட்டிருக்கின்றது. ஆதலால் அதன் நிஷேதமோ பொருந்தாது. மனதிற்கும் கரணத்தன்மை கூறுவோமாயின், பிரமையின் கரணம் பிரமாண மெனப்படு மாகலான், பிரஹ்மப் பிரமைக்குச் சத்தம் மனமென்னும் இரண்டு பிரமாணங்கள் சித்தமாகின்றன. ஆயின் அது திருஷ்ட விருத்தமாம். ஏனெனின், சாக்ஷுஷ முதலிய பிரமைகளுக்கு நேத்திர முதலியன ஒவ்வொன்றே பிரமாணமாம். ஓர் பிரமைக்கு இரண்டு பிரமாணம் ஏதுவாதலைக் கண்டதுமில்லை, கேட்டதுமில்லை. நையாயிகரும் சாக்ஷுஷமுதலிய பிரமையில் மனதிற்குச் சககாரித்தன்மையை யங்கீகரித்து, நேத்திர முதலியவற்றிற்கே பிரமாணத்தன்மை ஒப்பி யிருக்கின்றனர். மனதிற் கொப்பவில்லை. சுகமுதலியவற்றின் ஞானத்தில் கேவல மனதிற்கே பிரமாணத்தன்மை யங்கீகரித்திருக்கின்றனர். மற்றவற்றிற் கில்லை. ஆகலின் ஒரு பிரமைக்கு இரண்டினைப் பிரமாணமாகக் கூறுதல் திருஷ்ட விருத்தமாம். கடத்தில் நேத்திரம் துவக்கு என்னும் இரண்டிந்திரியங்களுக்கும் யோக்கியதை யிருத்தல்போல யாண்டு ஒரு பதார்த்தத்தில் இரண்டு இந்திரியங்களுக்கு யோக்கியதை யுண்டாகின்றதோ, ஆண்டும் இரண்டு பிரமாணத்தால் ஒரு பிரமை யுண்டாகிற தில்லை. நேத்திரப் பிரமாணத்தால் குடத்தின் சாக்ஷுஷப் பிரமையும், துவக்குப் பிரமாணத்தால் துவாசப் பிரமையு முண்டாகின்றன. இரண்டு பிரமாணங்களால் ஒரு பிரமையின் உற்பத்தி காணப்படுகிற தில்லையென்று இவ்வாறு கூறுவாறாயின், அச்சங்கை பொருந்தாது. ஏனெனின், பிரத்தியபிஞ்ஞாபிரத்தியக்ஷ முண்டாகுமிடத்துப் பூர்வஅநுபவமும் இந்திரியமுமாகிய இரண்டு பிரமாணங்களால் ஒருபிரமை யுண்டாகின்றது; ஆதலால் திருஷ்ட விருத்த மாகாது. யாண்டுப் பிரத்தியபிஞ்ஞை யுண்டாகின்றதோ,ஆண்டுப் பூர்வ அநுபவம் சம்ஸ்காரவாயிலாக ஏதுவாம். சையோகமுதலிய சம்பந்த வாயிலாக இந்திரியம் ஏதுவாம்.

ஆகலின் சம்ஸ்காரரூப வியாபாரமுடைய காரணம் மாம். சம்பந்தரூப வியாபாரமுடைய காரணம் இந்தி லின் பிரமைக்குக் கரணமாயிருத்தலின் இரண்டும்

அங்ஙனமே பிரஹ்மசாக்ஷாத்காரமாகிய பிரமை மனமென இரண்டு பிரமாணங்களுளவெனக் கூறு, விரோதமின்று. * மாறுகிய பிரஹ்மசாக்ஷாத்காரத்தி, இந்திரியத்தாற் றோன்றிய தன்மை அங்கீகரிக்கின் தன்மை விவாதமின்றிச் சித்திக்கின்றது. பிரஹ்ம கேவலம் சப்தத்தாற் றோன்றிய தன்மை யங்கீகரி தாற் பிரத்தியக்ஷத்தன்மை சித்திக்கின்றது. தசம திலும் இந்திரியத்தாற் றோன்றிய தன்மை சத்தத் தன்மைகளுக்கு விவாதமுளது. இந்திரிய ஜந்நிய பிரத்தியக்ஷத் தன்மையில் விவாத மில்லை. பிரத்திய யக்ஷத்தில் பூர்வ அநுபவத்தாற் றோன்றிய சம்ஸ்கா கேவல இந்திரியம் பிரமாணமுமாமெனக் கூறின், தானம் இதுவாம்:—பிரஹ்மசாக்ஷாத்காரமாகிய பி. தம் சககாரியும், கேவல மனம் பிரமாணமுமாம். பாஷை முதலிய நூல்களில் இந்திரிய ஜந்நிய ஞான தியக்ஷத்தன்மை கூறுதலில் எத்தோஷம் சொல் றதோ, அதற்குச் செவ்வையான சமாதானம் நியாய லிய நூல்களில் எழுதப்பட் டிருக்கின்றது. அதனை ம்புவோர் அவற்றிற்கண்டுகொள்க. (ச) ஞானத்திற் த்தலின் அந்தக்கரணம் கர்த்தாவாம்; ஆகலின் ஞான மாகாதெ‌ன மனதிற்கு இந்திரியத் தன்மையில் எ சொல்லப்பட்டிருக்கின்றதோ, அந்தத்தோஷமுமின் தர்மியாகிய அந்தக்கரணம் ஞானத்திற்கு ஆசிரய கர்த்தா வாம். அந்தக்கரணத்தின் பரிணாமமாகிய திற்குக் கரணமாம். இவ்வாற்றான் மனமும் பிரமை கரணமாம். ஆகலின் பிரமாணமாம்.

---

* பிரபஞ்ச திருஷ்டி பகிர்முகமும் பிரஹ்ம திருஷ்டி யிருத்தலின் மாறுகிய பிரஹ்மசாக்ஷாத்கார மென்றார்.

பிரத்தியக்ஷ விசாரத்திலுள்ள பேதம்.

யாண்டு இந்திரியத்தால் திரவியத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றதோ, ஆண்டு நியாய வேதாந்தமதங்களில் வேற்றுமையில்லை. திரவியத்திற்கு இந்திரியத்தோடுண்டாம் சையோகமே சம்பந்தமாம். இந்திரியத்தோடு திரவியத்தினது ஜாதி அல்லது குணத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகுமிடத்து நியாயமதத்திலோ சையுந்த சமவாய சம்பந்த மிருக்கின்றது. வேதாந்த மதத்தில் சையுக்த தாதாத்மிய சம்பந்த மிருக்கின்றது. ஏனெனின், நியாயமதத்தில் எவற்றிற்குச் சமவாய முண்டோ, அவற்றிற்கு வேதாந்த மதத்தில் தாதாத்மிய சம்பந்த முண்டு. குணத்தினது ஜாதியின் பிரத்தியக்ஷத்தில் நியாய மதப்படி சையுக்த சமவேத சமவாய சம்பந்த முண்டு. வேதாந்த மதத்தில் சையுக்த தாதாத்மியமுடைய தாதாத்மிய சம்பந்த முண்டு. இதனையே சையுக்தாபின்ன தாதாத்மிய மென்பர். இந்திரியத்தோடு சையுத்தமான கடமுதலியவற்றில் தாதாத்மிய முடையன உருவ முதலியன வாம். அவற்றில் தாதாத்மிய சம்பந்தம் உருவத்தன்மை முதலிய ஜாதிக்காம். எங்ஙனம் உருவமுதலியன கடமுதலியவற்றில் தாதாத்மிய முடையனவோ, அங்ஙனமே கடமுதலியவற்றோடு அபின்னமுமா மென்றுசொல்லப்படுகின்றன. அபின்னத்திற்கே தாதாத்மிய சம்பந்த முண்டாகின்றது. யாண்டுச் சுரோத்திரத்தால் சத்தத்தின் சாக்ஷாத்கார முண்டாகின்றதோ, ஆண்டு நியாயமதத்திலோ சமவாய சம்பந்த முண்டு. வேதாந்த மதத்தில் சுரோத்திரேந்திரியம் ஆகாயத்தின் காரியமாகலின், சக்ஷுமுதலியவற்றில் கிரியை யுண்டாவதுபோல, சுரோத்திரத்திற் கிரியை யுண்டாய்ச் சத்தமுடையதிரவியத்தோடு சுரோத்திரத்திற்குச் சையோக முண்டாகின்றது. அச்சுரோத்திரசையுக்த திரவியத்தில் சத்தத்தின் தாதாத்மியசம்பந்த மிருக்கின்றது. ஏனெனின், வேதாந்த மதத்தில் சத்தம் பஞ்சபூதங்களின் குணமாயிருத்தலால் பேரிமுதலியவற்றினும் சத்தம் இருக்கின்றது. ஆகலின் சுரோத்திரத்தின் சையுத்த தாதாத்மிய சம்பந்தத்தான் சத்தத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. சத்தத்தன்மையின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகுமிடத்துச் சுரோத்திரத்தின் சையுக்த தாதாத்மியமுடைய தாதாத்மியசம்பந்த மிருக்கின்றது. வேதாந்தமதத்தில் எங்ஙனம் சத்தத்தன்மை சாதியோ, அங்ஙனமே தாரத்தன்மை மந்தத்தன்மைகளும் ஜாதியேயாம். நியாய மதத்தைப்போல ஜாதிக்கு வேறாய் உபாதியில்லை. ஆகலின் சத்தத்

தன்மை ஜாதிக்குச் சுரோத்திரத்தோடுள்ள சம்பந்த மெதுவோ, அச்சம்பந்தமே தாரதன்மை மந்தத் தன்மைகளுக்குமாம். விசேஷணத்தன்மைச் சம்பந்தமில்லை. அபாவத்தின் ஞானம் அநுபலப்திப்பிரமாணத்தா லுண்டாகின்றது. எவ்விந்திரியத்தாலும் அபாவத்தின் ஞானமுண்டாகிறதில்லை. ஆகலின் அபாவத்திற்கு இந்திரியத்தோடு சம்பந்தம் அபேக்ஷிக்கப்படுகிறதில்லை. இது நியாயமதத்திற்கும் வேதாந்த மதத்திற்கும் பிரத்தியக்ஷவிசாரத்திலுள்ள பேதமாம்.

உக. பிரத்தியக்ஷப் பிரமையின் உபசங்காரம்.

இவ்வாற்றால் பிரத்தியக்ஷப் பிரமைக்கு ஆறு பேத முண்டு. அவற்றின் கரணமும் ஆறும். ஆகையால் நேத்திர முதலிய ஆறு இந்திரியங்களும் பிரத்தியக்ஷப்பிரமாணமெனப்படும். நியாயமதத்திலும் வாசஸ்பதிமதத்திலும் ஆறுவது பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணம் மனமாம். பஞ்சபாதிகை யென்னும் நூலின் கர்த்தாவாகிய பத்மபாதாசாரியரது மதத்தை யநுசரித்தவர்கள் மனதைப் பிரமாணமென்று கொள்ள வில்லை. சுக துக்கங்களோ சாக்ஷி பாஸ்யங்களாமாகலின் அவற்றின் ஞானம் பிரமையன்று. விசிஷ்டஜீவனில் அந்தக்கரண பாகம் சாக்ஷி பாஸ்யமாம். சேதன பாகம் சுவயம் பிரகாசமாம். ஆகலின் ஜீவனது ஞானமும் மானசமன்று. பிரஹ்மவித்தையாகிய அபரோக்ஷ ஞானம் பிரமை வடிவமாயினும், அதன் கரணம் சத்தமாம்; மனம் பிரமாண மன்று. ஆனால் பஞ்சபாதிகாநுசாரசித்தாந்த மெதுவோ, அதன்கண்ணும் பிரத்தியக்ஷப் பிரமைக்கு ஆறு பேதமுண்டு. சப்தஜந்ய பிரஹ்மப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமை ஆறுவதாம். அபாவத்தின் ஞானம் அநுபலப்திப் பிரமாண ஜந்யமாயினும் பிரத்தியக்ஷமாம். இவ்வார்த்தையினை அநுபலப்திப்பிரமாண நிரூபணத்திற் கூறுவாம். இதனாற் பிரத்தியக்ஷப் பிரமைக்கு ஏழு பேதங்கள் சம்பவிக்கின்றன. என்றாலும் இந்நூலின்படி அபாவ ஞானத்தில் பிரத்தியக்ஷத் தன்மை யில்லையாகலின், பிரத்தியக்ஷப்பிரமைக்கு ஆறுபேத முண்டு; ஏழில்லை. சுருக்கமாகப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணம் சொல்லப்பட்டது.

முதற்பிரகாசம்
பிரத்தியக்ஷப்பிரமாணநிரூபணம்
முடிந்தது.

ஓம்.

தத்ஸத்ப்ரஹ்மணேநம:

இரண்டாவது பிரகாசம்.

அநுமானப் பிரமாண நிரூபணம்.

௨௨. அநுமிதியினது சாமக்கிரியின் பேதமும் சொரூபமும்.

அநுமிதிப் பிரமையின் கரணமெதுவோ அது அநுமானப் பிரமாணமெனப்படும். இலிங்க ஞானத்தாற் றோன்றும் ஞானமெதுவோ, அது அநுமிதியெனப்படும். எங்ஙனம்: பருவதத்தில் புகையின் பிரத்தியக்ஷ ஞானமுண்டாய் வன்னியின் ஞானமுண்டாகின்றது; ஆண்டுப் புகையின் பிரத்தியக்ஷஞானம் இலிங்கஞானமெனப்படும். அதனால் வன்னியின் ஞானமுண்டாகின்றமையின் பருவதத்தில் வன்னியின்ஞானம் அநுமிதியாம் எதன் ஞானத்தாற் சாத்தியத்தின் ஞானமுண்டாகின்றதோ அது இலிங்கமெனப்படும். அநுமிதி ஞானத்தின் விஷயம் சாத்தியமெனப்படும். அநுமிதிக்கு விஷயம் வன்னியாகலின் வன்னி சாத்தியமாம். தூம ஞானத்தால் வன்னியாகிய சாத்தியத்தின் ஞானமுண்டாதலான் தூமம் இலிங்கமாம். வியாப்பியத்தின் ஞானத்தால் வியாபகத்தின் ஞானமுண்டாகின்றதாகலின் வியாப்பியத்தை இலிங்கமென்பர். வியாபகத்தைச் சாத்தியமென்பர். வியாத்தியுடையதனை வியாப்பியமென்பர். வியாப்தி நிரூபகத்தைவியாபக மென்பர். அவிநாபாவரூப சம்பந்தத்தை வியாத்தி யென்பர். எங்ஙனம்: தூமத்தில் வன்னியின் அவிநாபாவரூப சம்பந்த மிருக்கின்றது; அதுவே தூமத்தில் வன்னியின் வியாப்தியாம். ஆகையால் தூமம் வன்னியின் வியாப்பியமாம். அந்த வியாப்திரூப சம்பந்தத்தின் நிரூபகம் வன்னியாம். ஆகலின் தூமத்தின் வியாபகம் வன்னியாம். எஃதின்றி எது உளதாகாதோ, அதன் அவிநாபாவரூப சம்பந்தம் அதன்கண் சொல்லப்படுகின்றது. வன்னியின்றித் தூமமிராதாகலின் வன்னியின் அவிநாபாவரூபசம்பந்தம் தூமத்தின்கணுளது. வன்னியினிடத்துத் தூமத்தின் அவிநாபாவமில்லை. ஏனெனின் ஒழுகக்காய்ச்சிய இருப்புத்துண்டில் தூமமின்றி வன்னியிருக்கின்றது. ஆகையாற் றூம

த்தின் வியாப்பியம் வன்னி யன்று. வன்னியின் வியாப்பியம் தூம மாம். அங்ஙனமே உருவத்தின் வியாப்பியம் இரசமாம். பிருதிவி ஜல தேயுக்களில் உருவமிருக்கின்றது. பிருதிவியினும் ஜலத்தினும் இரச மிருக்கின்றது. ஆகையால் உருவத்தின் அவிநாபாவரூப சம் பந்தம் இரசத்தின்க ணிருத்தலால் உருவத்தின் வியாப்பியம் இரச மாம். உருவத்தில் இரசத்தின் விநாபாவம் (இரசமின்றியிருத்தல்) இருக்கின்றது. தேயுவில்இரசவிநாபாவம்(இரசமின்றி உருவத்தின் சத்தை)இருக்கின்றது. ஆகையால் இரசத்தின் வியாப்பியம் உருவ மன்று.எதுஎதனின்வியபிசாரியா(பிறழ்வுடையதா)கின்றதோஅது அதன் வியாப்பிய மாகாது. அதிக தேசத்திலிருப்பது எதுவோ, அதுவியபிசாரியெனப்படும். தூமத்தினும் அதிகதேசத்திலிருக்கும் வன்னி யெதுவோ, அது தூமத்தின் வியபிசாரியாம். இரசத்தி னும் அதிக தேசத்தில் உருவ மிருக்கின்றது. ஆகையால் இரசத் தின் வியபிசாரி உருவமாம். அற்ப தேசத்தி லிருப்பது எதுவோ, அதன்கண் அவிநாபாவ சம்பந்தமுண்டு. அதுவே வியாப்பியமாம். வன்னியினும் அற்பதேசத்தில் தூமமுளதாம். ஆகலின் வன்னிக்கு த் தூமத்தில் அவிநாபாவரூப வியாப்தி யுண்டு. அத்தூமம் வியாப் பியமாம். உருவத்தினும் அற்ப தேசத்தில் இரச மிருக்கின்றது. ஆகையால் இரசத்தில் உருவத்தின் வியாப்தியுளது. அதனையுடைய இரசம் வியாப்பியமாம். எங்ஙனம் அற்பதேசத்தி லிருப்பதன்கண் அதிக தேசமுடையதின் வியாப்தி யுண்டோ, அங்ஙனமே இரண்டு பதார்த்தங்கள் சமான தேசத்தி லிருப்பன வாகுமாயின், அவற் றிற்கு மொன்றற் கொன்று வியாப்தியுண்டு. கந்தகுணமும் பிரு திவித்தன்மைச் சாதியும் கேவலம் பிருதிவியின்க ணிருப்பன வாம். ஆண்டுக் கந்தத்தின் வியாப்தி பிருதிவித் தன்மையினும், பிருதிவித் தன்மையின் வியாப்தி கந்தத்திலும் உண்டு. அங்ங னமே சிநேக குணமும் ஜலத்தன்மைச் சாதியும் ஜலத்தின்க ணுண்டு. ஜலமின்றிச் சிநேகமும் ஜலத்தன்மையு மிரா. ஆகலின் சமதேசத்திலிருப்பனவா யிருத்தலின் இரண்டும் ஒன்றற்கொன்று வியாப்தியுடையன வாதலால் வியாப்பியமாம். ஏனெனின், எங்ங னம் அற்பதேசத் திருப்பதன்கண் அவிநாபாவரூப சம்பந்த மிருக்கின்றதோ, அங்ஙனமே சமான தேசத்தி லிருப்பனவாகிய பதார்த்தங்களுக்கும் ஒன்றற்கொன்று அவிநாபாவமுண்டு. பிருதிவி த்தன்மையினும் அற்ப தேசத் திருப்பது கந்தம்; ஜலத் தன்மையி

னும் அற்ப தேசத்திருப்பது சிநேகம். ஏனெனின், முதல் க்ஷணத்தில் நிர்க்குணத் திரவிய முண்டாகின்றது. இரண்டாவது க்ஷணத்தில் குணமுண்டாகின்றது. ஜாதி முதல்க்ஷணத்திலும் திரவியத்திலிருக்கின்றது. ஆகலின் கடத்தின் முதல் க்ஷணத்தில் கந்தத்தின் வியபிசாரியாகிய பிருதிவித்தன்மை யிருத்தலால் அதன்கண் கந்தத்தின் அவிநாபாவ சம்பந்தமாகிய வியாப்தியின் அபாவமிருக்கின்றது. உற்பத்தி க்ஷணத்தி லிருப்பதாகிய ஜலத்தில் சிநேகத்தின் வியபிசாரியாகிய ஜலத்தன்மை யிருத்தலால் அதன்கண் சிநேகத்தின் அவிநாபாவரூப சம்பந்தமில்லை. ஆதலாற் சிநேகத்தின் வியாப்திக்கு ஜலத்தன்மையில் அபாவ மிருத்தலால் சிநேகத்தின் வியாப்பியம் ஜலத்தன்மையன்று. இவ்வாற்றால் பிருதிவித்தன்மையின் வியாப்பியம் கந்தமாம்; கந்தத்தின் வியாப்பியம் பிருதிவித்தன்மை யன்று. அங்ஙனமே ஜலத் தன்மையின் வியாப்பியம் சிநேகமாம்; சிநேகத்தின் வியாப்பியம் ஜலத் தன்மை யன்று. என்றாலும் கந்த முடைமையும் பிருதிவித்தன்மையும் ஒன்றற்கொன்று வியாப்தி யுடையனவாம். ஆகலின் இரண்டும் ஒன்றற்கொன்று வியாப்பியமாம். அங்ஙனமே சிநேகமுடைமையும் ஜலத்தன்மையுமாகிய இரண்டும் ஒன்றற்கொன்று வியாப்பியமாம். ஏனெனின், கந்தத்தின் அதிகரணத்தன்மையைக் கந்தமுடைமை யென்பர். சிநேகத்தின் அதிகரணத்தன்மையைச் சிநேகமுடைமை யென்பர். எதன்கண் எந்தப் பதார்த்தம் எப்போதாயினு மிருக்குமோ, அதன்கண் அப்பதார்த்தத்தின் அதிகரணத்தன்மை என்றுமுளதாம். இது வியாப்திநிருபணத்தில் ஜகதீச பட்டாசாரியர் முதலியோர்களால் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. ஆண்டு இது பிரசங்கமாம்:—அவியாப்பியவிருத்தி பதார்த்தத்தின் அதிகரணத்தன்மை வியாப்பியவிருத்தியாம். அதிகரணத்தன்மை அவியாப்பியவிருத்தி யாகிறதில்லை. * அவியாப்பிய விருத்தி இருவகையாம். தேசத்தானாகிய அவியாப்பிய விருத்தியு முண்டு. காலத்தானாகிய அவியாப்பிய விருத்தியு முண்டு. எது பதார்த்தத்தின் ஏகதேசத்திலிருந்து ஏகதேசத் தில்லாதிருக்கின்றதோ, அது **தேசத்தானாகிய அவியாப்பிய விருத்தி** யெனப்படும். எங்ஙனம்: பதார்த்தத்தின் ஏகதேசத்தில் சையோகமுண்டாகின்றது. அது **தேசத்தானாகிய அவியாப்பிய விருத்தியாம்.** ஆனால் சையோகத்தின் அதிகரணத்தன்மை பதார்த்தமுழுவதினு மிருக்கும். ஏகதேசத்தி

* தனது அத்தியந்தாபாவ ஸமானாதிகரணத் தன்மை அவ்வியாப்பிய விருத்தித் தன்மையாம்.

விராது. ஆகலின் அவியாப்பியவிருத் திசையோகத்தின் அதிகரண த்தன்மை வியாப்பிய விருத்தியாம்; அவியாப்பிய விருத்தி யன்று. இது சித்தாந்த மாம். ஒருகாலத்திலிருந்து ஒருகாலத்தில் இல்லா திருப்ப தெதுவோ, அது காலிக அவியாப்பிய விருத்தி யெனப்படும். முற்கூறிய விதத்தாற் கந்தமுதலிய குணங்கள் காலிக அவியாப்பிய விருத்தியாம். அவற்றின் அதிகரணத்தன்மை திரவியத்தின் உற் பத்திக்ஷணத்திலு மிருக்கின்றதாகலின் கந்தமுடைமை இரச முடைமைகள் பிருதிவித்தன்மை ஜலத்தன்மைகளின் சமதேச சமகாலத் திருப்பனவாம். இது நியாய ரீதியான சமாதானமாம். வேதாந்தமதத்திலோ நிர்க்குணத்திரவிய முண்டாகிறதில்லை. முதற் கண்ணே சகுணமுண்டாகின்றது. ஆகலின் கந்த ரசங்களுக்கும் பிருதிவித்தன்மை ஜலத்தன்மைகள் வியாப்பியமாம்.

உங. அநுமிதிஞானத்தில் வியாப்தியினது ஞானம் அபேக்ஷிக்கப்படுமாறு.

இவ்வாற்றால் அவிநாபாவரூப சம்பந்தம் வியாப்தியும் அதனை யுடையது வியாப்பியமுமாம். எவனுக்குப் பர்வத முதலியவற்றில் வியாப்பியமாகிய தூமத்தின் பிரத்தியக்ஷ ஞானம் அல்லது சத்த ஞான முண்டாகின்றதோ, அவனுக்குப் பர்வத முதலியவற்றில் அக்கினியின் அநுமிதி ஞான முண்டாகின்றது. அங்ஙனமே இரச த்தின் ஞானத்தால் உருவத்தின் ஞான முண்டாகின்றது. ஆனால் எந்தப் புருஷனுக்குத் தூமம் வன்னி வியாப்பியமா மென்னும் ஞானம் முன் நிகழ்ந்திருக்குமோ, அவனுக்குத் தூமஞானத்தால் வியாப்பியத்தன்மையின் ஸ்மரண முண்டாய் வன்னியின் அநுமிதி யுண்டாகின்றது. வியாப்தியை வியாப்பியத்தன்மை யென்பர். அங் ஙனமே உருவத்தின் வியாப்பியம் இரசமாமென்னும் ஞானம் எவ னுக் குண்டாகின்றதோ, அவனுக்கு இரசத்தின் ஞானத்தால் இர சத்தில் உருவத்தினது ஸ்மரண முண்டாய் உருவத்தின் அநுமிதி யுண்டாகின்றது. எவனுக்கு வியாப்பியத் தன்மையின் ஞானம் முன் நிகழவில்லையோ, அவனுக்குத் தூமமுதலியவற்றின் ஞானத் தால் வன்னி முதலியவற்றின் அநுமிதி நிகழா தாகலின், வியாப்தி யின் ஞானம் அநுமிதிக்குக் கரணமாம். வியாப்தி யுடையதனை வியாப்பியமென்றும், வியாப்தியினை வியாப்பியத் தன்மையென்றும் கூறுவர். அந்த வியாப்தி ஞானமும் சந்தேகரூப காரண மன்று. ஏனெனின், தூமம் வன்னியின் வியாப்தி யுடையதா? அன்றா?

என்னும் ஞானம் எவனுக்கு முன் உண்டாயிருக்கின்றதோ, அவனுக்குத் தூமஞானத்தால் வன்னியின் ஞானமுண்டாகாது. ஆனால் "தூமம் வன்னியின் வியாப்தி யுடையது" என்னும் நிச்சய ரூப ஞானம் எவனுக்குண்டாயிருக்கின்றதோ, அவனுக்குத் தூமஞானத்தால் வன்னியின் அநுமிதியாகிய ஞான முண்டாம். ஆகலின் வியாப்தியின் நிச்சயம் அநுமிதிக்கு ஏதுவாம். அந்த வியாப்தியின் நிச்சயம் உடனிகழ்ச்சி ஞானத்தா லுண்டாகின்றது. அடுக்களை முதலியவற்றில் அடிக்கடித் தூம வன்னிகளின் உடனிகழ்ச்சியைக் கண்டு "வன்னியின்வியாப்பியம் தூமமாம்" என்னும் ஞான முண்டாகின்றது. "தூமத்தின் வியாப்பியமாம் வன்னி" என்னும் ஞான முண்டாகிறதில்லை. ஏனெனின், அடுக்களை முதலியவற்றில் வன்னியின் உடனிகழ்ச்சி எங்ஙனம் தூமத்திற் காணப் படுகின்றதோ, அங்ஙனமே தூமத்தின் உடனிகழ்ச்சி வன்னியிற் காணப்படினும் தூமத்தின் வியபிசாரமும் வன்னியிற் காணப்படுகின்றது. இதனால் எதன்கண் எப் பதார்த்தத்தின் வியபிசாரம் தோற்றாது உடனிகழ்ச்சி தோற்றுகின்றதோ, அதன்கண் அப்பதார்த்தத்தினது வியாப்தியின் நிச்சயமுண்டாகின்றது. தூமத்தில் வன்னியின் வியபிசாரம் தோற்றாது, உடனிகழ்ச்சி தோற்றுகின்றதாகலின், தூமத்தில் வன்னியினது வியாப்தியின் நிச்சய முண்டாகின்றது. வன்னியில் தூமத்தின் உடனிகழ்ச்சியும் தோற்றுகின்றது; வியபிசாரமும் தோற்றுகின்றது. ஆகலின், 'தூமத்தின் வியாப்பியமாம் வன்னி' என்னும் நிச்சயம் உண்டாகிறதில்லை. உடனிகழ்ச்சி யென்பது கூட விருத்தற்காம். வியபிசார மென்பது வேறா யிருத்தற்காம். நீரினது புகையின்கண் வன்னியின் வியபிசாரமிருக்கின்றது. அக்கினி அணைந்தகாலத்து அடுக்களையி லிருக்கும் தூம மெதுவோ, அதன்கண்ணும் வன்னியின் வியபிசார மிருக்கின்றது. என்றாலும் எதன் மூலம் சேதிக்கப்பட வில்லையோ, அப்படிப்பட்ட உயர்ந்த தூம ரேகையில் வன்னியின் வியபிசார மில்லை. ஆகையால் விலக்ஷணமான தூம ரேகையில் வன்னியினது வியாப்தியின் பிரத்தியக்ஷமாகிய நிச்சய முண்டாகின்றது. அப்படிப்பட்ட விலக்ஷண தூம ரேகையின் பிரத்தியக்ஷம் பர்வதமுதலியவற்றி லுண்டாய் 'தூமம் வன்னியின் வியாப்பியமாம்' என்னும் அநுபவத்தின் சம்ஸ்காரம் எழும்புகின்றது. அதன்பின் 'வன்னியுடையது பர்வதம்' என்னும் அநுமிதி யுண்டாகின்றது.

உச. சகல நையாயிகமதத்திலுமுள்ள அநுமிதியின் கிரமம்.

நியாயமதத்தில் அநுமானப் பிரசங்கத்தில் அநேக பக்ஷங்க ளுள. அவை அவர்கள் நூல்களில் ஸ்பஷ்டமாம். ஆனால் சகல நையாயிகர் மதத்தினும் அநுமிதியின் கிரமம் இதுவாம்:— முதற் கண் அடுக்களை முதலியவற்றில் ஏது சாத்தியங்களின் உடனிகழ் ச்சிக் காட்சி யுண்டாகின்றது. அதனால் ஏதுவில் சாத்தியத்தினது வியாப்தியின் நிச்சயம்உண்டாகின்றது. அதன்பின் பர்வத முதலிய வற்றில் ஏதுவின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. அதன்பின் சம்ஸ் காரத்தின் எழுச்சி யுண்டாய் வியாப்தியின் ஸ்மிருதி யுண்டாகின் றது. அதன்பின் சாத்தியத்தினது வியாப்தி விசிஷ்ட ஏதுவின் பிர த்தியக்ஷம் பக்ஷத்திலுண்டாகின்றது. அதனைப் பராமரிசமென்பர். வன்னியின் வியாப்பிய தூமமுடையது மலையென்பது பிரசித்தாநு மானத்தில் பராமரிசத்தின் ஆகாரமாம். சாத்திய வியாப்பிய ஏது வுடையது பக்ஷம் என்பது பராமரிசத்தின் சாமானிய ரூபமாம். அதன் பின்னர் வன்னியுடையது பர்வதம் என்னும் அநுமிதி ஞான முண்டாகின்றது. இந்த முறையாக அநுமிதி யுண்டா கின்றது. ஆனால் பிராசீனர் (பழமையானோர்) மதத்தில் அநுமிதியின் கரணம் பராமரிசமாம். மற்றெல்லா ஞானமும் அந்நியதாசித்த மாம் (பிறிதோராற்றாற் பெறப்படுவதாம்). அவர்கள் மதத்தில் பராமரிசமே அநுமானமாம். பராமரிசத்தின் வியாபாரம் அகப் படாவிடினும், அவர்கள் மதத்தில் வியாபாரமின்றிய காரணத்தைக் கரண மென்பர். ஆகையாற் பராமரிசமே அநுமிதியின் கரணமா யிருத்தலின் அநுமானமாம். சில நையாயிகர் ஞான வேதுவினை அநுமான மென்பர். ஓர்பக்ஷத்தில் ஏதுவின் ஞானத்தை அநுமான மென்பர்; வியாப்தியின் ஸ்மிருதியையும் பராமரிசத்தையும் வியா பாரமென்பர். சிலர் வியாப்தியின் ஸ்மிருதி ஞானத்தை அநுமான மென்பர்; பராமரிசத்தை வியாபாரமென்பர். இவ்வாறு நையாயி கர்களுக்கு அநேகமத முண்டு. ஆனால் எல்லோர் மதத்தினும் பராமரி சத்தின் அங்கீகாரமுண்டு. சிலர் பராமரிசத்தைக் கரணமென்பர், சிலர் வியாபாரமென்பர். பராமரிசமின்றி யநுமிதியுண்டாகாதென் பது சகல நையாயிகர்களது மதமாம்.

மீமாம்ஸை மதம்.

மீமாம்ஸைமதம் இதுவாம்:—யாண்டுப் பருவதத்தில் தூமத்தின் பிரத்தியக்ஷத்தால் வியாப்தியின் ஸ்மிருதியுண்டாய் வன்னியின் அநுமிதியுண்டாய் விடுகின்றதோ, ஆண்டுப் பராமரிசமின்றியும் அநுமிதி யநுபவசித்த மாம். ஆகையால் யாண்டுப் பராமரிசமுண்டாய் அநுமிதி யுண்டாகின்றதோ, ஆண்டும் பராமரிசம் அநுமிதிக்குக் காரணமன்று. ஆறற் பராமரிசம் அந்யதாசித்தமெனப்படுகின்றது. எங்ஙனம்: தெய்வீகமாய் வந்த கழுதை அல்லது குலால பத்தினி கடத்தில் அந்யதாசித்தமாம். கரண சாமக்கிரியினும் புறம்பாயுள்ளதெதுவோ, அது அந்நியதாசித்த மெனப்படும். இவ்வாற்ருன் மீமாம்ஸை மதத்தில் பராமரிசம் காரண மன்று. அதன் அநுசாரிகளும் பராமரிசமொன்றைவிட்டு நையாயிகர்களைப் போலஅநேகபதார்த்தங்களை அநுமானமென்பர். சிலர் வியாப்தியின் ஸ்மிருதியையும், சிலர் அடுக்களை முதலியவற்றின்கண் வியாப்தியின் அநுபவத்தையும், சிலர் பக்ஷத்தில் ஏதுவின் ஞானத்தையும் அநுமானமென்பர்.

உசா. அத்வைத மதாநுசாரமான அநுமிதியின் கிரமம்.

அத்வைத நூலும் யாண்டு விரோத முண்டாத தில்லையோ, ஆண்டு மீமாம்ஸையினது * பிரக்கிரியையின் அநுசாரமாம். ஆதலால் அத்வைத மதத்தினும் பராமரிசம் காரண மன்று. ஆனல் அடுக்களை முதலியவற்றின்கண் உண்டாகும் வியாப்தியின் பிரத்தியக்ஷமாகிய அநுபவம் யாதோ, அது அநுமிதியின் கரணமாம். அந்த வியாப்தியினது அநுபவத்தின் உற்புத்த(எழும்பிய) சம்ஸ்காரம் வியாபாரமாம். பர்வதத்திலுண்டாகும் தூமத்தின் பிரத்தியக்ஷமெதுவோ, அது சம்ஸ்காரத்தின் † உற்போதகமாம். யாண்டு வியாப்தியின் ஸ்மிருதியுண்டாய் விடுகின்றதோ, ஆண்டும் ஸ்மிருதியின் உற்பத்தியால் சம்ஸ்காரங்களினது நாசமோ உண்டாகிற தில்லை. ஆதலால் ஸ்மிருதி சம்ஸ்காரம் என்னும் இரண்டுமுண்டு. ஆண்டும் அநுமிதியின் வியாபாரரூப காரணம் சம்ஸ்காரமாம். வியாப்தியின் ஸ்மிருதி காரண மன்று. ஏனெனின், அநுமிதியில் வியாப்தி ஸ்மி

* ஒரு பிரகாரமாகச் சொல்லப்படும் விஷயம் பிரக்கிரியை யெனப்படும்.
† உற்போதகம்=எழுப்புவது, புலப்படுத்துவது.

ருதியினை வியாபாரமாகிய காரணமென அங்கீகரிக்கினும் ஸ்மிருதியின் காரணம் சம்ஸ்காரமென அங்கீகரித்தலும், ஸ்மிருதியில் அநுமிதியின் காரணத்தன்மையை அங்கீகரித்தலும் வேண்டும். ஆதலால் இரண்டிலும் காரணத்தன்மையைக் கற்பித்தல் † கௌரவமாம். ஸ்மிருதியின் காரணமா யங்கீகரித்த சம்ஸ்காரம் எதுவோ, அதனை அநுமிதியின் காரணமாக அங்கீகரிக்கின், ஸ்மிருதியின் காரணத்தன்மையை விடுதல் ‡ இலாகவமாம். இவ்வாற்றால் வியாப்தியின் அநுபவம் கரணமும், சம்ஸ்காரம் வியாபாரமும், அநுமிதி பயனுமாம். இது வேதாந்தபரிபாஷைமுதலிய அத்வைத நூல்களிற் சொல்லிய கிரமமாம். நையாயிகர் மதத்திற் போலப் பராமரிசம் அநுமிதியின் காரணமன்று.

௨௭. வியாப்தியினது ஸ்மிருதியின் வியாபாரத்தன்மையும் சம்ஸ்காரத்தின் அவ்வியாபாரத் தன்மையும்.

சம்ஸ்காரத்தை அநுமிதியின் வியாபாரமென அங்கீகரியாது, ஸ்மிருதியை வியாபாரமென அங்கீகரிக்கினும் சித்தாந்தத்திற்குக் கெடுதி யில்லை. வேதாந்தபரிபாஷை முதலிய நூல்களில் விரோதமிருக்கினும், யுக்தியினால் அர்த்த நிச்சயஞ் செய்தலால் ஆதுனிக நூல்களின் விரோதத்தாற் கெடுதி யில்லை. ஆனாற் சுருதி ஸ்மிருதிகளின் விரோதத்தா லேனும் சித்தாந்த விரோதத்தா லேனும் கெடுதியுண்டாம். அநுமிதியின் வியாபாரரூபகாரணம் ஸ்மிருதி அல்லது சம்ஸ்காரமா மென்னும் அர்த்தத்தில் சுருதி ஸ்மிருதிகள் உதாசீனமா யிருக்கின்றன. சித்தாந்தமும் உதாசீனமா யிருக்கின்றது. ஆதலால் வியாப்தியின் ஸ்மிருதிக்கு வியாபாரத்தன்மையைக் கூறுதலில் விரோதமில்லை. மாறுதலான சாதகயுக்தி யுளது.

ஏனெனின், வியாப்தியின் சம்ஸ்காரத்தை அநுமிதிக்குக் காரணமாகச் சொல்லு மிடத்து, அநுற்புத்த சம்ஸ்காரத்தால் அநுமிதியுண்டாகுமாயின், பர்வதத்தில் தூமத்தின் பிரத்தியக்ஷ

† ஒரு வஸ்துவினாலேயே ஒரு காரியம் சித்திக்கக்கூடியதாயிருக்க, அதற்குப் பல வஸ்துக்களை ஏதுவாகக் கற்பித்தலைக் கற்பனாகௌரவ மென்பர்.

‡ ஈண்டுக் கூறிய இலாகவம் எளிதின் முடிதலாம்; தோஷமன்று.

மின்றியும் என்றுமே அநுமிதி யுண்டாதல் வேண்டும். அதனுல் உற்புத்த(புலப்பட்ட)சம்ஸ்காரம் அநுமிதிக்கு ஏதுவாமென அங்கீ கரிக்க வரும். உற்புத்த சம்ஸ்காரங்களினுலேயே ஸ்மிருதி யுண் டாகின்றது. ஆதலால் யாண்டு அநுமிதியின் சாமக்கிரி யுளதோ, ஆண்டு நியமமாகஸ்மிருதியின்சாமக்கிரியுண்டு. இரண்டின் சாமக்கி ரிகளுமிருக்குங்காலத்துஎந்தஞானமுண்டாகுமென்பதைத்*தர்ம ராஜரைக் கேட்கவேண்டும். ஒன்றற்கொன்று பிரதிபந்திக்கபடுந் தன்மையும் பிரதிபந்திக்குந் தன்மையும் அங்கீகரிக்கின் கௌரவ தோஷமுண்டாகும்; † விநிகமன விரஹமு முண்டாகும்; அநுபவ விரோதமு முண்டாகும். ஏனெனின், பர்வதத்தில் தூம தரிசனத் தால் தூமத்தில் வன்னியினது வியாப்தியின் ஸ்மரணத்திற்குப் பிற்காலத்தில் அநுமிதி யுண்டாகின்றது. இது புத்திமான்களது அநுபவசித்தமா (அநுபவத்தாற் பெறப்பட்டதா)ம். அநுமிதியால் வியாப்தியினது ஸ்மிருதியின் பிரதிபந்தம் அநுபவ விருத்தமாம். யாண்டு இரண்டு ஞானங்களின் இரண்டு சாமக்கிரிகளு முளவோ, ஆண்டு ஒரு சாமக்கிரிக்கு மற்றோர் சாமக்கிரி பிரதிபந்தகமாம். ஈண்டு அநுமிதியின் சாமக்கிரியும் ஸ்மிருதியின் சாமக்கிரியும் ஒரே சம்ஸ்காரமாம். அதற்குப் பிரதிபந்திக்கப் படுவது பிரதிபந்திப்ப தெனுந்தன்மைபொருந்தாது. அன்றியும்அநுமிதியால் ஸ்மிருதிக்கு ப் பிரதிபந்த முளதெனின், அநுமிதி பவிஷ்ய (எதிர்கால)த்ததாம்; அது உண்டாகவில்லை. அதற்குப் பிரதிபந்தகத் தன்மை சம்பவி யாது. வேதாந்த பரிபாஷையினும் அங்ஙனமே அதன் உரையினும் அநுமிதியால் ஸ்மிருதிக்குப் பிரதிபந்தம் எழுதப்படவில்லை. ஏனெ னின், உரையோடு கூடிய வேதாந்த பரிபாஷையில் இஃதெழுதப் பட்டிருக்கின்றது. தூம தரிசனத்தால் சம்காரம் உற்புத்தமாகின் றது. அதனுற் சிலவிடத்து ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றது; சிலவிடத் துண்டாகிறதில்லை. யாண்டு ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றதோ, ஆண்டும் சம்ஸ்காரங்களின் நாசமோ வுண்டாகிறதில்லை. சம்ஸ்காரம் ஸ்மி ருதி யென்னு மிரண்டுமுள. ஆனுல் ஸ்மிருதி சூனியமான ஸ்தல த்தில் எங்ஙனம் சம்ஸ்காரம் வியாபாரமோ, அங்ஙனமே ஸ்மிருதி

* தர்மராஜர் என்பவர் வேதாந்த பரிபாஷை யென்னும் நூலின் கர்த்தா.

† இரண்டில் ஒருபக்ஷத்தை நிச்சயிக்கும் யுக்தியின்மையை விநிகமன விரஹமென்பர்.

யின் இருப்பாகிய ஸ்தலத்திலும் சம்ஸ்காரமே வியாபாரமாம்; ஸ்மிருதியன்று. இது தர்மராஜரது நூல். அதன்கண் புத்திமான்களுக்கு இவ்வாச்சரிய முண்டாகின்றது. உற்புத்த சம்ஸ்காரமிருக்க, ஸ்மிருதி சூனியமான ஸ்தல மெங்ஙனமிருக்கும்? ஸ்மிருதியின் உற்பத்தியால் சம்ஸ்காரத்திற்கு நாச முண்டாகின்றது; ஸ்மிருதியால் வேறு சம்ஸ்கார முண்டாகின்ற தென்பது யுக்தியோடுகூடிய பக்ஷமாம். அதன் உபபாதனம் (அடைவு) வேறு நூல்களிற் பிரசித்தமாம். இந்தப் பக்ஷத்தில் ஸ்மிருதி சம்ஸ்காரம் என்னு மிரண்டு மிருப்பதாகக் கூறுதல் முற்றும் விருத்தமாம்.

உ௮. சுவார்த்தா நுமிதி அநுமானங்களின் சொரூபம்.

ஆகையால் வியாப்தியின் அநுபவம் கரணமும், வியாப்தியின் ஸ்மிருதி வியாபாரமுமா மென்னும் இப்பக்ஷம் தோஷமின்றியதாம். இவ்வாற்றால் யாண்டு அநுமிதி யுண்டாகின்றதோ, ஆண்டு அது சுவார்த்த(தன்பொருட்டு)அநுமிதி யெனப்படும். ஆனால் நியாய மதத்தில் தூமத்தின் பிரத்தியக்ஷமும் வியாப்தியின் ஸ்மரணமு முண்டாகியும் வன்னியின் அநுமிதி யுண்டாகிற தில்லை. இரண்டு ஞானங்களுக்கும் பின்னர்ப் பராமரிசமென்னும் மூன்றாவது ஞான முண்டாகின்றது. அங்ஙனமே அநுமிதியுமுண்டாகின்றது. 'வன்னி வியாப்பிய தூமமுடையது மலை' என்னும் ஞானத்தைப் பராமரிச மென்பர். அதனை வேதாந்தத்தில் அநுமிதியின் காரணமாக அங்கீகரிப்பதில்லை. இவ்வாற்றான் வாக்கியப் பிரயோகமின்றி வியாப்தி ஞான முதலியவற்றான் எவ்வநுமிதி யுண்டாகின்றதோ, அது சுவார்த்தாநுமிதி யெனப்படும். அதன் கரணமாகிய வியாப்தி ஞான முதலியன சுவார்த்தாநுமான மெனப்படும்.

உ௯. பரார்த்த அநுமானம், அநுமிதி, தர்க்க மென்பவற்றின் சொரூபம்.

ஓர் புருடன் 'பர்வதத்தில் வன்னி, அநுமானப் பிரமாணத்தால் நிச்சயிக்கப்பட்டது' என்கின்றான். மற்றொருவன் 'இல்லை' என்று சொல்லுகின்றான். இவ்வாறு இருவருக்கும் விவாதம் நேர்ந்தவிடத்து, வன்னி நிச்சயமுடைய புருஷன் தனது பிரதிவாதியை நிருவித்திக்கும் பொருட்டு வாக்கியப் பிரயோகஞ் செய்கின்றான். அதனைப் பரார்த்தாநுமான மென்பர். அவ்வாக்கியம் வேதாந்த மத

த்தில் மூன்று அவயவங்களை யுடையதாம். க. பிரதிஞ்ஞை, உ. ஏது, ௩. உதாகரணம் என்பன வாக்கியத்தினது அவயவங்களின் பெயர்கள். க. பர்வதம் வன்னியுடைத்து, உ. புகையுடைமையால், ௩. யாது யாது தூமமுடைத்து, அது அது வன்னியுடைத்து, அடுக்களைபோல வென்னு மிவ்வளவும் மகாவாக்கியமாம். அதன்கண் மூன்று அவாந்தர வாக்கியங்களுள; அவற்றிற்குப் பிரதிஞ்ஞை முதலியன முறையே பெயர்களாம். சாத்திய விசிஷ்டமான பக்ஷத்தை அறிவிக்கும் வாக்கியம் பிரதிஞ்ஞை வாக்கிய மெனப்படும். இவ்வியல்பினது 'பர்வதம்வன்னியுடைத்து' என்னும் வாக்கியமாம். 'வன்னி விசிஷ்டம் பர்வதம்' என்னும் அறிவு இவ்வாக்கியத்தாலுண்டாகின்றது. ஆண்டு வன்னி சாத்தியம், பர்வதம் பக்ஷம். ஏனெனின், அநுமிதிக்கு விஷயம் எதுவோ, அது சாத்திய மெனப்படும். அநுமிதிக்கு விஷயம் வன்னியாகலின் சாத்தியமாம். 'பர்வதம் வன்னியுடைத்து' என்னும் அநுமிதி யுண்டாகின்றது. அதற்குப் பர்வதமும் விஷயமாகின்றது. அதனையும் சாத்தியமெனல்வேண்டும். என்றாலும் வேதாந்த மதத்தில் 'பர்வதம் வன்னியுடைத்து' என்னும் ஞானமோ ஒன்றேயாம்; ஆனால் அது பர்வத அம்சத்தில் இந்திரியஜந்யமும், வன்னியம்சத்தில் தூமஞானமாகிய அநுமானத்தால் தோன்றியதுமாம். ஆகையால் ஒரு ஞானத்தில் சாக்ஷாத்தன்மை அநுமிதித்தன்மை என்னுமிரண்டுதர்மங்களுள. சாக்ஷாத்தன்மை யம்சத்தின் விஷயத் தன்மை பர்வதத்தினும், அநுமிதித்தன்மை யம்சத்தின் விஷயத்தன்மை வன்னியின்கண்ணு முள வாகலின், அநுமிதிக்கு விஷயம் பர்வதமன்று; கேவலம் வன்னியாம். எவ்வதிகரணத்தில் சாத்தியத்தை யறியும் விருப்ப முண்டாய்ச் சாத்தியத்தின் அநுமிதி வடிவ நிச்சய முண்டாகின்றதோ, அது பக்ஷ மெனப்படும். அவ்வியல்பினது பர்வதம். பிரதிஞ்ஞை வாக்கியத்திற்கு வேறாய் இலிங்கத்தை யறிவிக்கும் வசனம் எதுவோ, அது ஏது வாக்கிய மெனப்படும். அத்தன்மைய வாக்கியம் 'புகை யுடைமையான்' என்பதாம். ஏது சாத்தியங்களின் உடனிகழ்ச்சியை யறிவிப்பதாகியதிருஷ்டாந்தத்தைப் பிரதிபாதிக்கும் வசனம் எதுவோ, அது உதாகரண வாக்கிய மெனப்படும். வாதி பிரதிவாதிகளுக்கு யாண்டு விவாதமுண்டாக வில்லையோ, யாண்டு இருவரானும் நிச்சயிக்கப்பட்ட அர்த்த முளதோ, அது திருஷ்டாந்த மெனப்படும். அவ்வியல்பினது அடுக்களையாம். இவ்வாற்

ருல் பிரதிஞ்ஞை முதலிய மூன்றன் சமுதாயமாகிய மகாவாக்கியத்தான் விவாதம் நிவிருத்தியாகின்றது. மகாவாக்கியத்தைக் கேட்டும், அடுக்களை முதலியவற்றின்கண் வன்னியின் உடனிகழ்ச்சியாகிய தூமமிருக்கின்றது; பர்வதத்தில் வன்னியின் வியபிசாரியாகிய தூமமிருக்கின்றது. ஆகையால் பர்வதத்தில் தூமமுண்டு; வன்னி யில்லையென்று பிரதிவாதி ஆக்கிரகஞ் செய்யின், அல்லது வியபிசாரத்தின் சங்கையுண்டாயின், தர்க்கத்தால் ஆக்கிரக சங்கை(சந்தேகங்)களின் நிவிருத்தியுண்டாகின்றது. அநிஷ்டத்தைச் சம்பாதித்தலைத் தர்க்கமென்பர். பர்வதத்தில் வன்னியின்றித் தூம மிருக்குமாயின் தூமம் வன்னியின் காரியமாகா தென்பது தர்க்கம். இதனால் தூமத்தில் வன்னியின் வியபிசார சந்தேகம் நீங்குகின்றது. வன்னி தூமங்களுக்குக் காரண காரியத்தன்மை இஷ்டமாம்; அவற்றின் அபாவம் அநிஷ்டமாம். ஆகையால் காரண காரியத்தன்மைகளின் பங்கம் சம்பாதிக்கப் படுகின்றது, அக்காரண காரியத் தன்மைகளின் பங்கம் அநிஷ்டமாம். ஆகையால் அநிஷ்டத்தைச் சம்பாதித்தல் வடிவினது தர்க்கமாம். இத்தர்க்கத்தால் பிரதிவாதியின் நிவிருத்தியும் சங்கையின் நிவிருத்தியு முண்டாகின்றன. ஏனெனின், வன்னி தூமங்களின் காரண காரியத் தன்மை இருவருக்கும் இஷ்டமாம்; அதன் பங்கம் இருவருக்கும் அநிஷ்டமாம். வன்னியின் வியபிசாரம் தூமத்திற் கூறின் அநிஷ்டத்தின் சித்தி யுண்டாகும். அப்பயத்தால் வன்னியின் வியபிசாரியாம் தூமமென்னும் வார்த்தையைப் பிரதிவாதி சொல்லான். இவ்வாற்றான் மூன்றவயவங்களின் சமுதாயமாகிய மகாவாக்கிய மெதுவோ, அதனைப் பரார்த்தாநுமான மென்பர். அதன்பின்னர் உண்டாம் அநுமிதி யாதோ, அது பரார்த்தாநுமிதி யெனப்படும். அநுமானப் பிரமாணத்தால் நிச்சயஞ்செய்ய, வியபிசார சங்கை யுண்டாகுமாயின், அது தர்க்கத்தால் நிவிருத்தியாகும். ஆகையால் பிரமாணத்தின் சககாரி தர்க்கமாம்.

கூ0. வேதாந்தமதத்தில் தர்க்கத்தோடு கூடிய பரார்த்தாநுமானத்தின் சொரூபம்.

வேதாந்த வாக்கியங்களால் ஜீவனிடத்து நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கும் பிரஹ்மத்தின் அபேதம் எதுவோ, அது அநுமானத்தாலும் இவ்வாற்றாற் சித்திக்கின்றது:—ஜீவன் பிரஹ்மாபின்னம், சேதனத் தன்மையால், யாண்டு யாண்டுச் சேதனத் தன்மை

யுண்டோ, ஆண்டாண்டுப் பிரஹ்மாபேத முண்டு; பிரஹ்மத்திற் போல இதுமூன்றவயவங்களின் சமுதாயமாகிய மகாவாக்கியமாம். ஆகையாற் பரார்த்தாநுமான மெனப்படும். ஈண்டுச் சீவன் பக்ஷம், பிரஹ்மாபேதம் சாத்தியம், சேதனத் தன்மை ஏது, பிரஹ்மம் திருஷ்டாந்தம். ஈண்டுப் பிரதிவாதியானவன் ஜீவனிடத்துச் சேதன த்தன்மையாகிய ஏதுவோ விருக்கின்றது, பிரஹ்மாபேதமாகிய சாத்தியமில்லை யென்றிவ்வாறு பக்ஷத்தில் சேதனத்தன்மையாகிய ஏதுவிற்குப் பிரஹ்மாபேதரூப சாத்தியத்தோடு வியபிசார சங்கை செய்யின், தர்க்கத்தால் அச்சங்கையை நிவிருத்தி செய்யவேண் டும். ஈண்டுத் தர்க்கத்தின் சொரூபம் இதுவாம்:—ஜீவனிடத்துச் சேதனத்தன்மையாகிய ஏதுவை யங்கீகரித்துப் பிரஹ்மாபேத மாகிய சாத்தியத்தை யங்கீகரியாவிடின், சேதனத்திற்கு அத்விதீய த்தன்மையைப் பிரதிபாதிக்கும் சுருதிக்கு விரோதமுண்டாகும். அநிஷ்டத்தைச் சம்பாதித்தல் தர்க்க மெனப்படும். சுருதியின் விரோதம் சர்வ ஆஸ்திகர்களுக்கும் அநிஷ்டமாம். வியாவஹாரிக ப்பிரபஞ்சம் மித்தை, ஞானத்தால் நிவிருத்திக்கப்படுந் தன்மை யால், யாண்டு யாண்டு ஞானத்தால் நிவிருத்திக்கப்படுந் தன்மை யுண்டோ, ஆண்டு ஆண்டு மித்தியாத்துவமுண்டு, இப்பிவெள்ளி முதலியவற்றிற்போல. ஈண்டு வியாவகாரிகப் பிரபஞ்சம்பக்ஷம், மித்தியாத்தன்மை சாத்தியம், ஞானத்தால் நிவிருத்திக்கப்படுந்தன்மை ஏது, இப்பிவெள்ளிமுதலியன திருஷ்டாந்தம். வியாவகாரிகப் பிரபஞ் சம் மித்தை யென்பது பிரதிஞ்ஞை வாக்கியம், ஞானத்தால் நிவிரு த்திக்கப்படுந் தன்மை யுடைமையா லென்பது ஏது வாக்கியம், யாண்டுயாண்டு ஞானத்தால் நிவிருத்திக்கப்படுந்தன்மையுண்டோ, ஆண்டு ஆண்டு மித்தியாத்துவ முண்டு, இப்பிவெள்ளி முதலியவற் றிற்போலவென்பது உதாகரணவாக்கியம். ஈண்டும் பிரபஞ்சத்திற்கு ஞானத்தால் நிவிருத்திக்கப்படுந்தன்மையைஅங்கீகரித்து மித்தியா த்தன்மையை யங்கீகரியாவிடின் சத்தி(உள்ளத)ற்கு ஞானத்தால் நிவிருத்தி பொருந்தாது. அதனால் ஞானத்தால் சகல பிரபஞ்சமும் நிவிருத்தியாதலைப்பிரதிபாதிக்கும் சுருதி ஸ்மிருதிகளுக்கு விரோத முண்டாமென்னும் தர்க்கத்தால் வியபிசார சங்கையின் நிவிருத்தி யுண்டாகின்றது.

௩க. வேதாந்தத்தில் அநுமானத்தின் பிரயோஜனம்.

இவ்வாறு வேதாந்த அர்த்தத்தின் அநுசாரிகளாகிய அநேக அநுமானங்களுள. ஆனால் வேதாந்தவாக்கியங்களால் அத்துவிதீய பிரஹ்மத்தின் எந்த நிச்சயம் சித்தித்திருக்கின்றதோ, அதன் சம்பாவனை (பொருத்தம்)மாத்திரத்திற்கு ஏது அநுமானப் பிரமாணமாம். சுவதந்திர அநுமானம் பிரஹ்மநிச்சயத்திற் கேதுவன்று; வேதாந்தவாக்கிய மொழிந்த மற்றைய பிரமாணங்களுக்குப் பிரஹ்மத்திற் பிரவிருத்தி யில்லையென்பது சித்தாந்தமாகலின். சுருக்கமாக அநுமானப் பிரமாணம் சொல்லப்பட்டது.

இரண்டாவது பிரகாசம்
அநுமானப்பிரமாணநிரூபணம்
முடிந்தது.

ஓம்.
தத்ஸத்ப்ரஹ்மணேநமஃ.

மூன்றுவது பிரகாசம்.
சப்தப்பிரமாண நிரூபணம்.

௩உ. சாப்திப்பிரமையின் பேதம்.

சாப்திப்பிரமையின் கரணத்தைச் சப்தப்பிரமாண மென்பர். சாப்திப்பிரமை இருவகையாம். ஒன்று வியாவகாரிகம், மற்றொன்று பாரமார்த்திகம். வியாவகாரிக சாப்திப் பிரமையும் இருவகை யாம். ஒன்று இலௌகிக வாக்கிய ஜந்யம், மற்றது வைதிக வாக்கிய ஜந்யம். 'நீலக்குடம்' என்றல் முதலியன இலௌகிக வாக்கியமும், 'வஜ்ரஹஸ்தன் புரந்தரன்' என்றல் முதலியன வைதிகவாக்கியமுமாம். பதங்களின் சமுதாயத்தை வாக்கிய மென்பர். பொருளுடைய வர்ணம் (எழுத்து) அல்லது வர்ணசமுதாயம் பதமெனப்படும். அகார முதலிய வர்ணங்களும் விஷ்ணுமுதலிய பொருளுடையனவாயிருக்கின்றன. நாராயணன்முதலிய பதங்களில் வர்ணங்களின் சமுதாயம் (கூட்டம்) அர்த்தமுடையதா யிருக்கின்றது. நீலொ௱வடஃ - நீலம் குடம்என்னும் வாக்கியத்தில் வியாகரணத்தின்படி இரண்டு பதங்க

ளுள, நியாயமதத்தின்படி நான்கு பதங்களுள. வியாகரண மதத்தி லும் அர்த்தத்தை யறிவிக்குந் தன்மை நான்கு சமுதாயங்களினு முண்டு. பதம் நான்கில்லை.

௯௯. சாப்திப்பிரமையின் தன்மை.

ஆண்டுச் சாப்திப்பிரமையின் தன்மை இதுவாம்:—நீலம் குடம் என்னும் வாக்கியத்தைக் கேட்டகாலத்துச் சுரோதாவி ற்கு (கேட்பவனுக்கு) ச் சகல பதங்களின் சிரவண ஞான முண் டாகின்றது. பதங்களின் சாக்ஷாத்காரத்தால் பதார்த்தங்களின் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றது. சங்கை:—பதங்களின் அநுபவம் பதங்க ளின் ஸ்மிருதிக்கு ஏதுவாம், பதார்த்தங்களின் அநுபவம் பதார்த்தங்க ளின் ஸ்மிருதிக்கு ஏதுவாம். பதங்களின் சாக்ஷாத்காரம் பதார்த்தங் களின் ஸ்மிருதிக்கு ஏதுவாதல் பொருந்தாது. ஏனெனின், எந்த வஸ்துவின் பூர்வ அநுபவ முளதோ, அதன் ஸ்மிருதி யுண்டாகும். மற்றொன்றின் அநுபவத்தால் மற்றொன்றின் ஸ்மிருதி யுண்டா காது. ஆகையால் பதங்களின் ஞானத்தால் பதார்த்தங்களின் ஸ்மிருதி யுண்டாதல் பொருந்தாது.

சமாதானம்:—சம்ஸ்காரவாயிலாகப் பதார்த்தங்களின் அநு பவமே பதார்த்தங்களின் ஸ்மிருதிக்கு ஏதுவாம்; என்றாலும் உற் பூத சம்ஸ்காரங்களால் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றது; அநுற்பூத சம்ஸ் காரங்களால் ஸ்மிருதி யுண்டாகிறதில்லை. அநுற்பூத சம்ஸ்காரங்க ளாலும் ஸ்மிருதி யுண்டாகுமாயின், அநுபவிக்கப்பட்ட பதார்த்த ங்களின் ஸ்மிருதி எப்போது முண்டாதல் வேண்டும். ஆண்டுப் பதார்த்தங்களினது சம்ஸ்காரத்தின் உற்பவத்திற்கு ஏது பத ஞானமாம். ஏனெனின், சம்பந்திகளின் ஞானத்தால் அங்ஙனமே சாதிருசிய பதார்த்தங்களின் ஞானத்தால் அல்லது சிந்தனத்தால் சம்ஸ்காரம் உற்பூதமாகின்றது. அதனால் ஸ்மிருதி யுண்டாகின் றது. எங்ஙனம்: புத்திரனைப் பார்த்துப் பிதாவின் ஸ்மிருதியும், பிதாவைப்பார்த்துப் புத்திரனது ஸ்மிருதியு முண்டாகின்றன. ஆண்டுச் சம்பந்தியின் ஞானம் சம்ஸ்காரங்களின் உற்பவத்திற்குக் காரணமாம். அங்ஙனமே ஓர் தவசியைக் கண்டு முற் கண்ட மற்றோர் தவசியின் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றது. ஆண்டுச் சம்ஸ் காரத்தின் உற்போதகம் (புலப்படச்செய்வது) சதிருச தரிசனமா (ஒப்புமைக் காட்சியா) ம். யாண்டு ஏகாந்தத்தி லுட்கார்ந்து

கொண்டு, அநுபவிக்கப்பட்ட பதார்த்தங்களின்சிந்தனம் செய்யு மிடத்து, அதனால் அநுபவிக்கப்பட்ட பதார்த்தங்களின் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றதோ, ஆண்டுச் சம்ஸ்காரங்களின் உற்போதகம் சிந் தனமாம். இவ்வாற்றாற் சம்பந்தி ஞான முதலியன சம்ஸ்காரத்தின் உற்போத (எழுச்சி) வாயிலாக ஸ்மிருதிக்கு ஏதுவாம். சம்ஸ்கார த்தின் உற்பத்தி வாயிலாகச் சமான விஷயமுடைய பூர்வ அநுப வம் ஸ்மிருதிக்கு ஏதுவாம். ஆகையாற் பதார்த்தங்களின் பூர்வ அநுபவமோ பதார்த்தங்களை விஷயிக்கும் சம்ஸ்காரத்தின் உற்ப த்திவாயிலாக ஏதுவாம். பதார்த்தங்களின் சம்பந்தி பதம்; ஆத லாற் பதார்த்தங்களின் சம்பந்திகளாகிய பதங்கள் எவையோ, அவ ற்றின் ஞானம் சம்ஸ்காரத்தின் உற்போத வாயிலாகப் பதார்த்தங் களின் ஸ்மிருதிக்கு ஏதுவாம். ஆகையாற் பதங்களின் ஞானத் தால் பதார்த்தங்களின் ஸ்மிருதி சம்பவிக்கும். யாண்டு ஒரு சம்ப ந்தியின் ஞானத்தால் மற்றொரு சம்பந்தியின் ஸ்மிருதி யுண்டாகின் றதோ,ஆண்டு இரண்டுபதார்த்தங்களினது சம்பந்தத்தின் ஞானம் எவனுக் குண்டாகின்றதோ, அவனுக்கு ஒன்றன் ஞானத்தால் மற்றொன்றன் ஸ்மிருதி யுண்டாகும். எவனுக்குச் சம்பந்தத்தின் ஞான முண்டாக வில்லையோ, அவனுக்கு ஒன்றன் ஞானத்தால் மற்றொன்றின் ஸ்மிருதி யுண்டாகாது. எங்ஙனம்: பிதா புத்திரர் களுக்கு ஜந்நிய ஜநகபாவ சம்பந்த முண்டு. எவனுக்கு ஜந்நிய ஜநக பாவ சம்பந்தத்தின் ஞான முண்டாகின்றதோ, அவனுக்கு ஒருவ னது ஞானத்தால் மற்றொருவனது ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றது. எவனுக்கு ஜந்நிய ஜநக பாவ சம்பந்தத்தின் ஞான முண்டாக வில்லையோ, அவனுக்கு ஒருவனது ஞானத்தால் மற்றொருவனது ஸ்மிருதி யுண்டாகாது. அங்ஙனமே பதத்திற்கும் பொருளிற்குந் தம்மிலுள்ள சம்பந்தமெதுவோ,அதனை விருத்தி யென்பர். பதத்திற் கும் அர்த்தத்திற்கு முள்ள விருத்தியாகிய சம்பந்தம் யாதோ அதன்ஞானம் எவனுக்குண்டாகின்றதோ, அவனுக்குப் பதத்தின் ஞானத்தால் அர்த்தத்தின் ஸ்மிருதி யுண்டாகும். பதத்திற்கும் அர்த்தத்திற்கு முள்ள விருத்தி ரூப சம்பந்தம் எதுவோ, அதன் ஞான மில்லாதவனுக்கும் பதத்தின் ஞானத்தால் அர்த்தத்தின் ஸ்மிருதி யுண்டாகாது. ஆதலால் விருத்தியோடுகூடிய பதத்தின் ஞானம் பதார்த்தத்தின் ஸ்மிருதிக்கு ஏதுவாம்.

கூறுதல்.

அந்த விருத்தி சக்தி விருத்தி இலக்ஷணை விருத்தி யென இரண்டு வகையாம். நியாயமதத்தில் ஈசுவரனது இச்சையே சக்தியாம். மீமாம்ஸை மதத்தில் சக்தி யென்பது ஓர் பின்ன பதார்த்தமாம். வியாகரணமதத்திலும் பாதஞ்சலமதத்திலும் வாச்சிய வாசகத்தன்மைக்குக் காரணமான பதத்திற்கும் பொருளிற்குமுள்ள தாதாத்மிய சம்பந்தமெதுவோ அதுவே சக்தியாம். விசாரசாகரத்தில் யோக்கியதையாகிய சக்தி வியாகரணமதத்தால் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. அது பூஷணகாரர் மதமாம். வியாகரணத்தின் மஞ்ஜூஷா வென்னும் நூலில் யோக பாஷியத்தின்படி வாச்சிய வாசகபாவத்திற்கு மூலமாகிய தாதாத்மியசம்பந்தமே சக்தியெனச் சொல்லப்பட் டிருக்கின்றது. அத்வைத சித்தாந்தத்தில் முழுவதும் தனதுகாரியத்தைச்செய்தலின் சாமர்த்தியமே சக்தியாம். எங்ஙனம் தந்துவில் படஞ்செய்தலின் சாமர்த்தியமாகிய சக்தி யிருக்கின்றதோ, எங்ஙனம் வன்னியில் தாகஞ் செய்தலின் சாமர்த்தியமாகிய சக்தி யிருக்கின்றதோ, அங்ஙனமே பதங்களிலுள்ள தமது அர்த்த ஞானத்தின் சாமர்த்தியமே சக்தியாம். ஆனால் இத்துணைப் பேதமுண்டு:—வன்னிமுதலிய பதார்த்தங்களிலுள்ள சாமர்த்தியமாகிய சக்திக்கு ஞானத்தின் அபேக்ஷை யில்லை. சக்தி அறியப்பட்டதாகுக; அல்லது அறியப் படாததாகுக. இரண் டிடங்களிலும் வன்னி முதலியவற்றால் தாகாதி காரியங்களுண்டாகின்றன. பதத்தினது சக்தியின் ஞான முண்டாகுமாயின், அப்போது அர்த்தத்தின் ஸ்மிருதியாகிய காரிய முண்டாகின்றது. சக்தியின் ஞான முண்டாகாவிடின், அப்போது அர்த்தத்தின் ஸ்மிருதியாகிய காரிய முண்டாவதில்லை. ஆகையால் பதத்தின் சாமர்த்தியமாகிய சக்தி அறியப்பட்டதாகுமாயின் அப்போது பதார்த்தங்களின் ஸ்மிருதியாகிய காரியமுண்டாகின்றது.

சங்கை :—யாண்டு அதீத (கழிந்த) பதத்தின் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றதோ, ஆண்டுப் பதத்தின் ஸ்மரணமாகிய ஞானத்தால் அர்த்தத்தின் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றது. அஃதுண்டாகலாகாது; சாமர்த்தியரூப சக்தியுடைய பதத்தின் துவம்ஸம் (நாசம்) உண்டாய்விட்டமையால் அர்த்தத்தின் ஸ்மிருதிக்கு ஏதுவாகிய பதத்தின் அபாவ மிருத்தலின்.

சமாதானம் : —மீமாம்ஸைமதத்தில் சகல பதங்களும் நித்தியமாம். அவற்றிற்கு உற்பத்தி நாச முண்டாகிறதில்லை. ஆகையால் பதத்திற்குத் துவம்ஸம் பொருந்தாது. பதங்களை அநித்தியமெனக் கொள்ளின், இது சமாதானமாம்:—பதார்த்த ஸ்மிருதியின் சாமர்த்தியம் பதத்திலில்லை. ஆனால் பதஞானத்தில் பதார்த்தத்தினது ஸ்மிருதியின் சக்தி யுளது. யாண்டுப் பதத்தின் துவம்ஸ முண்டாகின்றதோ, ஆண்டும் பதத்தின் ஸ்மரணரூப ஞானமுண்டு. யாண்டு வர்த்தமான பதமுளதோ, ஆண்டுப் பதத்தின் சிராவண சாக்ஷாத்கார ஞானமுண்டு. அந்த ஞானத்தில் பதார்த்தத்தினது ஸ்மிருதியின் சாமர்த்திய மிருக்கின்றது. அதுவே சக்தியாம். இந்தப் பக்ஷத்தில் சக்தி யுடையது பத மன்று; ஆனால் பதத்தின் ஞானமாம். இந்தப் பக்ஷம் கதாதர பட்டாசாரியரால் சக்திவாத கிரந்தத்தில் ஞான சக்தி வாதமாக எழுதப்பட் டிருக்கின்றது. இவ்வாற்றால் பதத்தின் சாமர்த்தியம் அல்லது பதத்தினது ஞானத்தின் சாமர்த்தியம் சக்தியெனப்படும். இரண்டாவது பக்ஷத்திலும் பதம் சக்தி யுடையதாம் என்னும் வியவகார சித்தியின்பொருட்டுப் பதத்தின் தர்மமாகியசக்தி அபேக்ஷிக்கப்படுவதாயின், எப்பதத்தின் ஞானம் எவ்வர்த்தத்தின் ஸ்மிருதியில் சாமர்த்தியமுடைய தாகின்றதோ, அப்பதத்திற்கு அவ்வர்த்தத்தில் சக்தி சொல்லப்படுகின்றது.

௩௫. சாப்திப்பிரமையின் கிரமபூர்வகமாகச் சத்தியில் விவாதம்.

இவ்வாற்றாற் சக்தியோடு கூடிய பதஞானத்தால் பதார்த்தத்தின் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றது. எவ்வளவு பதார்த்தங்களின் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றதோ, அவ்வளவு பதார்த்தங்களினது சம்பந்தத்தின் ஞானமாதல், சம்பந்தத்தோடு கூடிய சகல பதார்த்தங்களின் ஞானமாதல் வாக்கியார்த்த ஞான மெனப்படும். அதனையே சாப்திப்பிரமை யென்பர். 'நீலோகட:(நீலொவடீ)' என்னும் வாக்கியத்தில் ௧. நீலபதம், ௨. ஓகாரபதம், ௩. கடபதம், ௪. விஸர்க்கபதமென நான்கு பதங்க ளுள. நீலரூப விசிஷ்டத்தில் நீலபதத்தின் சக்தி யிருக்கின்றது. ஓகாரபதம் பொருளின்றியதாம். இவ்வர்த்தை வியுத்பத்தி வாதமுதலிய கிரந்தங்களில் ஸ்பஷ்டமாம், அல்லது ஓகாரபதத்திற்குஅபேதஅர்த்தமாம்.கடபதத்திற்குக்கடத்தன்மை

விசிஷ்டத்தில் சக்திபுண்டு. * விசர்க்கத்திற்கு ஒருமையெண்ணில் சக்தி யிருக்கின்றது. சக்தியின் ஞானம், கோசம் (நிகண்டு) வியாகரணம் (இலக்கணம்) முதலிய நூல்களா லுண்டாகின்றது. நீலம் பீதம் (கருமை பொன்மை) முதலிய பதங்களுக்கு வர்ணத்திலும் வர்ண முடையதன்கண்ணும் சக்தி உண்டென்பது கோசத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. விசர்க்கத்திற்கு ஒருமைச் சங்கையில்லை, சக்தி யுண்டென்பது வியாகரணத்தான் அறியப்படுகின்றது. கட பதத்திற்குக் கடத் தன்மை விசிஷ்டத்தில் சக்தி யுண்டென்பது வியாகரண நூலிலும் சக்திவாதமுதலிய தர்க்க நூல்களிலும் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. நியாயசூத்திரத்தில் கௌதமரானவர் ஜாதி ஆகிருதி வியக்திகளில் சகலபதங்களுக்கும் சக்தியுண்டென்று சொல்லியிருக்கின்றார். அவயவங்களின் சையோகத்தை ஆகிருதி யென்பர். அநேக பதார்த்தங்களிலிருக்கும் நித்தியமாகிய ஒரு தர்ம மெதுவோ, அது ஜாதி யெனப்படும். அநேக கடங்களிலுள்ள நித்தியமும் ஏகமுமாகிய கடத்தன்மை சாதியாம். அங்ஙனமே ஜாதியின் ஆசிரயத்தை வியக்தியென்பர். இம்மதத்திற் கடபதத்திற்குக் கபால சையோகத்தோடு கூடிய கடத்தன்மை விசிஷ்டகடத்தில் சக்தி யுண்டு. தீதிதிகாரசிரோமணி பட்டாசாரியர் மதத்தில் சகல பதங்களுக்கும் வியக்தி மாத்திரத்திற் சக்தி யுண்டு. ஜாதி ஆகிருதிகளிலில்லை. இம்மதத்தில் கடபதத்திற்கு வாச்சியம் கேவல வியக்தியாம். கடத்தன்மையும் கபால சையோகமும் கடபதத்திற்கு வாச்சியமாகா. ஏனெனின், எப்பதத்திற்கு எப்பொருளின்கண் சக்தியுண்டோ, அப்பதத்திற்கு அப்பொருள் வாச்சியமெனப்படும்; சக்கியமென்றும் சொல்லப்படும். கேவல வியக்தியில் சக்தியிருத்தலான் கேவல வியக்தியே வாச்சியமாம்.

சங்கை:—கடபதத்தின் உச்சாரணத்தால் கடத்தன்மையின் தோற்றமும், கோபதத்தின் உச்சாரணத்தால் கோத்தன்மையின் ஞானமும், பிராமணபதத்தின் உச்சாரணத்தால் பிராமணத்தன்மையின் ஞானமு முண்டாகின்றன. அஃது இம்மதத்தி லுண்டாக

* விசர்க்கமென்பது சம்ஸ்கிருதத்தில் உயிர்வர்க்கத்தின் ஈற்றிலுள்ள (ஃ) இரண்டு புள்ளி வடிவினது. தமிழில் கரியன் தேவதத்தன் என்னும் வாக்கியத்தைக்கொண்டு, அதனை 'கரிய, ன், தேவதத்த, ன்' என்று நான்கு பதங்களாகப் பிரித்து முடித்துக்கொள்க.

லாகாது. ஏனெனின், அவாச்சிய அர்த்தத்தின் ஞானம் இலக்ஷணை யின்றிப் பதத்தா லுண்டாகிறதில்லை. அவாச்சிய அர்த்தத்தின் ஞானம் இலக்ஷணையின்றிப் பதத்தால் அங்கீகரிக்கின், கட பதத்தின் அவாச்சியமாகிய கடத்தன்மையின் ஞானம் எங்ஙனம் கட பதத்தால் அங்கீகரிக்கப் படுகின்றதோ, அங்ஙனமே கடபதத்திற்கு அவாச்சியமாகிய பட முதலியவற்றின் ஞானமும் கடபதத்தா லுண்டாதல் வேண்டும்.

சமாதானம்:—வாச்சியத்தின் பிரதீதி பதத்தால் உண்டாகின்றது; அன்றியும் வாச்சியத்திலிருக்கும் ஜாதி யெதுவோ, அதன் தோற்றமு முண்டாகின்றது. ஆகலின் இது நியமமாம்:—ஜாதிக்கு வேறாகிய அவாச்சியத்தின் பிரதீதி யுண்டாகிற தில்லை. வாச்சியத்தின்கணுள்ள ஜாதி எதுவோ, அது அவாச்சியமாகியும் தோற்றுகின்றது. ஆகையால் கடத்தன்மை முதலியனவோ, அவாச்சியமாகியும் கடமுதலிய பதங்களால் தோற்றுகின்றன; பட முதலிய அவாச்சியம் தோற்றுகிறதில்லை.

சங்கை:—வாச்சியத்தின்க ணிருக்கும் அவாச்சிய சாதியின் தோற்றம் பதங்களா லங்கீகரிக்கின், கடபதத்தால் பிருதிவித்தன்மைச் சாதியின்தோற்றமுமுண்டாதல்வேண்டும். ஏனெனின், கட பதத்தின் வாச்சியத்தில் எப்படிக் கடத்தன்மைச் சாதியிருக்கின்றதோ, அதுபோலப் பிருதிவித்தன்மையு மிருக்கின்றது. ஆதலால் இரண்டும் வாச்சியத்தி லிருப்பனவாயும் அவாச்சியமாயுமிருக்கின்றன. கடத்தன்மையின் தோற்றம்போலப் பிருதிவித்தன்மையின் தோற்றமு முண்டாதல் வேண்டும். கோபதத்திற்கு வாச்சியமாகிய பதம் எதுவோ, அதன்கண் கோத்தன்மையைப் போலப்பசுத்தன்மை (விலங்குத்தன்மை)யுமிருக்கின்றது. ஆதலால் இரண்டும் வாச்சியமாம். அங்ஙனமே பிராமணபதத்தால் பிராமணத்தன்மையைப்போல மனிதத்தன்மையும் தோற்றல்வேண்டும்.

சமாதானம்:—வாச்சியத்தன்மை யவச்சேதகமான அவாச்சியம் எதுவோ, அதன் தோற்றமும் வாச்சியத்தின் தோற்றமும் பதத்தா லுண்டாகின்றன. பிறவற்றின் தோற்ற முண்டாவதில்லை. எங்ஙனம்: கட பதத்தின் வாச்சியமான கட வியக்தியின் தோற்றமும், வாச்சியத் தன்மை யவச்சேதகமான கடத் தன்மையின் தோற்றமும் கடபதத்தா லுண்டாகின்றன. பிருதிவித்தன்மை

வாச்சியமு மன்று; வாச்சியத்தன்மை யவச்சேதகமு மன்று. ஆக லின் கட பதத்தால் பிருதிவித் தன்மையின் தோற்ற முண்டாகிற தில்லை. வாச்சியத்தன்மையினும் குறைந்தவிடத் திருப்பதும் அதிக விடத் திருப்பது மாகாமல், எவ்வளவிடத்தில் வாச்சியத்தன்மை யுளதோ, அவ்வளவிடத்தி லிருப்பது எதுவோ, அது வாச்சியத் தன்மை யவச்சேதக மாம். கட பதத்தின் வாச்சியத் தன்மை சகல கட வியக்திகளினு மிருக்கின்றது. கடத் தன்மையும் சகல கட வியக்திகளினு மிருக்கின்றது. ஆதலால் கடத் தன்மை கடத் தின் வாச்சியத்தன்மையினும் குறைந்தவிடத்திருப்பதும் அதிக விடத்திருப்பது மாகாமல், சமான தேசத்திருப்பதா யிருத்தலால் கட பதத்தின் வாச்சியத்தன்மை யவச்சேதகமாம். கடபதத்தின் வாச்சியத் தன்மை படத்தி லில்லை. பிருதிவித் தன்மை படத்தி லுண்டு. ஆதலால் அதிக விடத்திருப்பதா யிருத்தலின் பிருதிவித் தன்மை கட பதத்தின் வாச்சியத் தன்மை யவச்சேதக மன்று. கோபதத்தின் வாச்சியத்தன்மை சகல கோவியக்திகளினு முண்டு. கோத் தன்மையும் சகல கோ வியக்திகளினு முண்டு. ஆகலின் கோத் தன்மை கோ பதத்தின் வாச்சியத் தன்மை யவச்சேதக மாம். அசுவத்தில் கோபதத்தின் வாச்சியத்தன்மை யில்லை. அதன் கண் பசுத் தன்மை யிருக்கின்றது. ஆதலால் கோ பதத்தினது வாச்சியத்தினும் அதிகவிடத் திருப்பதா யிருத்தலான் கோ பத த்தின் வாச்சியத்தன்மை யவச்சேதகம் பசுத்துவமன்று. அங்ஙன மே பிராமணபதத்தின் வாச்சியத்தன்மை சகல பிராமண வியக்தி களினு முண்டு. பிராமணத் தன்மையும் சகல பிராமண வியக்தி களினு முண்டு. ஆகையால் பிராமண பதத்தின் வாச்சியத்தன்மை யவச்சேதகம் பிராமணத்தன்மையாம். க்ஷத்திரியர் முதலியோரிட த்துப் பிராமணபதத்தின் வாச்சியத்தன்மை யில்லை. ஆண்டு மனித த்தன்மை யிருக்கின்றது. ஆதலால் அதிக விடத்திருப்பதாயிருத்த லால் பிராமணபதத்தின் வாச்சியத்தன்மை யவச்சேதகம் மனித த் தன்மை யன்று. இவ்வாற்றால் கடமுதலிய பதங்களால் கடத் தன்மைமுதலியவற்றின் தோற்ற முண்டாகின்றது. சக்தியின்மை யால் அவை (கடத்தன்மை முதலியன) கடமுதலிய பதங்களின் வாச்சியமன்று; ஆனால் வாச்சியத்தன்மை யவச்சேதகமாம். இது சிரோமணி பட்டாசாரியரது மதமாம். கட முதலிய பதங்களுக்குச் சாதி மாத்திரத்தில் சக்தி யுண்டு; வியக்தியின்க ணில்லை யென்பது மீமாம்ஸை மதம்.

சங்கை:—எவ்வர்த்தத்தில் எப்பதத்தினது சக்தியின் ஞான முண்டாகின்றதோ, அவ்வர்த்தத்தின் ஸ்மிருதி அப்பதத்தா லுண்டாகச் சாப்திப்பிரமை யுண்டாகின்றது. பதத்தின் சக்தியின்றிப் பதத்தால் வியக்தியின் ஸ்மிருதியும் சாப்திப்பிரமையும் உண்டாகலாகாது.

சமாதானம்:—சப்தப் பிரமாணத்தினலோ ஜாதியின் ஞானமே யுண்டாகின்றது. அங்ஙனமாயினும் அருத்தாபத்திப் பிரமாணத்தால் வியக்தியின் ஞான முண்டாகின்றது. பகலுண்ணுப் புருஷனுக்கு இராத்திரி போஜனமின்றிப் பருமை சம்பவியாததுபோல வியக்தியின்றிக் கேவல ஜாதியில் ஒரு கிரியையும் சம்பவியாது. ஆகையால் அர்த்தாபத்திப் பிரமாணத்தால் வியக்தியின் போத முண்டாகின்றது. "ஆவைக்கொண்டுவா" என்னும் வாச்சியத்தான் கோத்தன்மையினது கொண்டுவருதலின் ஞான முண்டாகின்றது. அது கோவியக்தியின் கொண்டு வருதலையின்றிப் பொருந்தாது. கோவியக்தியின் கொண்டு வருதலானது சம்பாதகமாம்; கோத்தன்மையின் கொண்டு வருதலானது சம்பாத்தியமாம். சம்பாதக ஞானத்திற்கு ஏதுவாகிய சம்பாத்தியத்தின் ஞானம் அர்த்தாபத்திப் பிரமாணமெனப்படும். சம்பாதகஞானம் பிரமையாம். இவ்விடத்துச் சாதியின் ஞானம் பிரமாணமும், வியக்தியின் ஞானம் பிரமையுமாமென்பது பட்டமீமாம்ஸகர் மதம். ஓர் ஜாதிசக்திவாதி * அநுமானத்தால் வியக்தியின் ஞானத்தை யங்கீகரித்துளன். அது பிற நூல்களில் தெளிவாயுண்டு. கடினப் பிரசங்கத்தான் ஈண்டு எழுதப்படவில்லை. கேவல ஜாதியில் சக்தியை யங்கீகரிப்பவர் மதத்தில் வியக்தியின் ஞானம் சத்தப் பிரமாணத்தால் உண்டாகிற தில்லை; அர்த்தாபத்தியால் அல்லது அநுமானத்தால் வியக்தியின் ஞான முண்டாகின்றது. ஆனல் ஓர் நூலாசிரியர் ஜாதியில் குப்ஜசக்தியை யங்கீகரித் திருக்கின்றனர். அவர் மதத்தில் வியக்தியின் ஞானமும் சப்தப் பிரமாணத்தானே யுண்டாகின்றது. அவர் அபிப்பிராயம் இதுவாம் :— சகல பதங்களின் சக்தியோ ஜாதிவிசிஷ்ட வியக்தியிலுண்டு. ஆனல் சக்தியின் ஞானம் எவனுக்குண்டாயிருக்கின்

* அவ்வநுமானம் வருமாறு:—

கடத்தன்மை வியக்தியை யாசிரயித்ததாம்; சாதித்தன்மையால். யாது யாது ஜாதியோ அதுஅது வியக்தியை யாசிரயித்ததேயாம்; படத்தன்மை போல.

றதோ, அவனுக்குப் பதத்தால் அர்த்தத்தின் ஸ்மிருதியும் சாப்த போதமு முண்டாகின்றன; பிறனுக்கில்லை. ஆண்டுக் கடபதத்தின் சக்தி கடத்தன்மையிலுண்டு. இவ்வாற்றான் ஜாதி சக்தியின் ஞானம் பதார்த்தத்தினது ஸ்மிருதிக்கும் சாப்தபோதத்திற்கும் ஏதுவாம். வியக்தியில் சக்தியினது ஞானத்தின் உபயோக மில்லை. வியக்தி அநந்தமாகலின் எல்லா வியக்திகளின் ஞானமும் சம்பவியாது. இக்காரணத்தால் வியக்தியின்சக்தி சொரூபமாகப் பதார்த்தத்தினது ஸ்மிருதிக்கும் சாப்தபோதத்திற்கும் ஏதுவாம். அதன் ஞானம் ஏது வன்று. இவ்வாற்றான் கட பதத்திற்குக் கடத்துவ விசிஷ்டத்திற் சக்தி யிருத்தலான் கட பதத்தின் வாச்சியமோ கடத்துவம் கடமென்னு மிரண்டுமாம். ஆதலால் கடபதத்தின் வாச்சியமாகிய கடத்தன்மை கடமென்பவற்றின் சாப்தபோதத்திற்கு ஏது கடத்தன்மையிலுள்ள சக்தியின் ஞானமாம். இப்பக்ஷத்தினைக் * குப்ஜ சக்தி வாத மென்பர். வேறு வகையாற் குப்ஜசக்தி வாதம் கதாதர பட்டாசாரியரால் சக்தி வாதத்தின் ஈற்றில் எழுதப்பட் டிருக்கின்றது. அது கடினமாகலின் ஈண்டெழுதப்படவில்லை. கட முதலிய பதங்களால் ஜாதி விசிஷ்ட வியக்தியின் ஞான முண்டாவதுபோல வியக்தியி லுள்ள ஜாதியின் சமவாய முதலிய சம்பந்தங்களின் ஞானமு முண்டாகின்றது. ஆதலால் ஜாதி வியக்தி சம்பந்தமென்னும் மூன்றினும் கடமுதலிய பதங்களின் சக்தி யுண்டென்பது கதாதர பட்டாசாரியர் மதம். சகல மதங்களினும் ஜாதிவிசிஷ்ட வியக்தியில் கடமுதலிய பதங்களுக்குச் சக்தியுண்டு. இம்மதம் அநேக நூலாசிரியர்களால் எழுதப்பட்டிருக்கின்றதாம். ஆதலால் கடத்தன்மைவிசிஷ்டத்தில்கடபதத்தின்சக்திசொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

௩௬. வாக்கியங்களின் பேதம்.

நீலத்தின் அபேதமுடைய ஒரு கட மிருக்கின்ற தென்பது 'இது நீலக்குடம்' என்னும் வாக்கியத்தின் அர்த்தமாம். அங்ஙனமே 'வஜ்ரஹஸ்தன் புரந்தரன் (வச்சிராயுதத்தைக் கையிலுடையவன் இந்திரன்)' என்பது வைதிக வாக்கியம். 'நீலக்குடம்' என்னும் வாக்கியத்தில் எங்ஙனம் நீலபதம் விசேஷணத்தை யறிவிப்பதும், கடபதம் விசேஷியத்தை யறிவிப்பதுமா யிருக்கின்றனவோ, அங்ஙனமே வஜ்ஜிரஹஸ்தன் என்னும் பதம் விசேஷணத்தை யறிவிப்

* குப்ஜம் - வளைவு.

பதும், புரந்தரனென்னும் பதம் விசேஷியத்தை யறிவிப்பதுமாம். விசேஷண பதத்தின் ஈற்றிலுள்ள னகரம் பொருளின்மியதாம், அல்லது அபேதத்தின் பொருட்டாம். விசேஷிய பதத்தின் ஈற்றி லுள்ள னகரம் ஒருமையை யுணர்த்துதற் பொருட்டாம். வஜ்ர ஹஸ்தத்தின் அபேதமுடைய ஒருபுரந்தர னுளனென்பது வாக்கிய த்தின் அர்த்தம். இவ்வாற்றான் இலௌகிக வைதிக வாக்கியங்க ளுக்குச் சமானமான தன்மை யுண்டு. ஆனால் வைதிக வாக்கியம் இரு வகையாம்:—ஒன்று வியாவகாரிகப்பொருளை யுணர்த்துவது, மற் றொன்று பரமார்த்த தத்துவத்தை யறிவிப்பது. பிரஹ்மத்தின் வேறாய யாவும் வியாவக்ரிகப் பொருளெனப்படும், பிரஹ்மம் பர மார்த்ததத்துவ மெனப்படும். பிரஹ்மத்தை யறிவிக்கும் வாக்கிய மும்அவாந்தரவாக்கியம் மகாவாக்கியமென இருவகைப்படும். அவ ற்றுள் தத்பதார்த்தத்தின் அல்லது துவம்பதார்த்தத்தின் சொரூ பத்தை யறிவிப்பது அவாந்திர வாக்கியமாம். அது 'சத்திய ஞான அநந்தம் பிரமம்' என்னும் வாக்கியம் தத்பதத்தை யறிவிப்பதும், 'இவன் இருதயத்தினுள் உட்சோதியாயுள்ள புருஷன்' என்னும் வாக்கியம் துவம்பதத்தின் சொரூபத்தை யறிவிப்பது மாதல் போலவாம். தத்பதார்த்த துவம்பதார்த்தங்களின் அபேதத்தை அறிவிக்கும் தத்துவமஸி முதலியன மகாவாக்கியமாம்.

௩எ. சத்தத்தின் சக்திவிருத்தி லக்ஷணைவிருத்திகளைச் சுருக்கமாகக் கூறுதல்.

எப்பொருளில் எப்பதத்தின் விருத்தி யுளதோ, அப்பொரு ளின் ஞானம் அப்பதத்தா லுண்டாகின்றது. அவ்விருத்தியும் சக்தி இலக்கணை யென்னும் பேதத்தால் இருவகையாம். ஈசுவரனது இச்சையை அல்லது வாச்சிய வாசகத்தன்மைச் சம்பந்தமாகிய மூலதாதான்மியத்தை அல்லது பதார்த்தஞான வேதுவாகிய சாமர் த்தியத்தைச் சக்தி யென்பர். எப்பொருளின்கண் பதத்தின் சக்தி யுண்டாகின்றதோ, அப்பொருள் பதத்தின் சக்கியமெனப்படும். சக்கிய சம்பந்தத்தை இலக்ஷணையென்பர். கங்கையென்னும் பதத் தின் சக்தி பிரவாகத்தின்க ணிருக்கின்றதாகலின், கங்கையென் னும் பதத்தின் சக்கியம் பிரவாகமாம். அதனோடு சையோக சம் பந்தம் தீரத்திற்(கரைக்)குளது. இவ்வாற்றாற் பதத்திற்குப் பொரு ளோடுள்ள பரம்பரைச் சம்பந்த மெதுவோ, அது இலக்ஷணை

யாம். கங்கையென்னும் பதத்திற்குத் தீரத்தோடு பரம்பரைச் சம்பந்த மிருக்கின்றது. அதுவே தீரத்தில் கங்கையென்னும் பதத்திற்கு இலக்ஷணை யெனப்படும். ஏனெனின், சாக்ஷாத் சம்பந்த முள்ளதோடுள்ள சம்பந்த மெதுவோ, அது பரம்பரைச் சம்பந்த மெனப்படும். கங்கையென்னும் பதத்திற்குச் சக்திரூப சம்பந்தம் பிரவாகத்தோடுண்டு; அதனோடுசையோகம் தீரத்திற்குண்டு. ஆகையால் கங்கையெனும் பதத்திற்குத் தீரத்தோடு சுவ(தனது)சக்கியசையோகரூப பரம்பரைச்சம்பந்தமுண்டு. அதுவே இலக்ஷணையெனப்படும். இதனால் இது சித்தித்தது:—எப்பொருளோடு எப்பதத்திற்குச் சக்திரூப சாக்ஷாத் சம்பந்த முண்டாகின்றதோ, அப்பொருள் அப்பதத்தின் சக்கிய மெனப்படும். எப்பொருளோடு எப்பதத்தினது சக்கியத்தின் சம்பந்த முண்டாகின்றதோ, அப்பொருள் அப்பதத்தின் இலக்ஷிய மெனப்படும். கங்கையென்னும் பதத்தின் சக்கியமாகிய பிரவாகமெதுவோ, அதற்குத் தீரமாகிய பொருளோடு சையோகசம்பந்தமிருக்கின்றது. ஆதலால் கங்கையென்னும் பதத்திற்குச் சக்கியம் பிரவாகமும், இலக்ஷியம் தீரமுமாம்.

இவ்வாற்றுற் பதத்தின் சாக்ஷாத் சம்பந்தமும் பரம்பரைச் சம்பந்தமுமாகிய சக்தி யிலக்கணைகளின் பேதத்தால் விருத்தி யிருவகைப்படும். எப்பதத்தின் விருத்தி எப்புருஷனுக்கு அறியப்படாததா யிருக்கின்றதோ, அப்பதத்தின் சாக்ஷாத்காரம் அப்புருஷனுக் குண்டாகியும் பதார்த்தத்தின் ஸ்மிருதியும் சாப்தபோதமு முண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் சக்தி யிலக்கணையென்னும் விருத்திகளின் ஞானம் பதார்த்த ஸ்மிருதிக்கும் சாப்தபோதத்திற்கும் ஏதுவாம்.

௩-அ. வாக்கியார்த்த ஞானத்தின் கிரமம்.

சாப்த போதத்தின் கிரமம் இதுவாம்:—எந்தப் புருஷனுக்குப் பதத்தின்விருத்தி அறியப்பட்டதாகின்றதோ, அந்தப்புருஷனுக்கு வாக்கியத்தினது சகல பதங்களின் சாக்ஷாத்காரமு முண்டாகின்றது. எப்பதத்தின் விருத்தி எப்பொருளில் முன் அறியப்பட்டதா யிருக்குமோ, அப்பதத்தான் அப்பொருளின் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றது. அதன்பின் ஒன்றற்கொன்று சம்பந்தமுடைய சகல பதார்த்தங்களின் ஞானமாகிய அல்லது சகல பதார்த்தங்களின் ஒன்றற் கொன்றுள்ள சம்பந்த ஞானமாகிய வாக்கியார்த்த ஞான

முண்டாகின்றது. எங்ஙனம்: 'நீ ஆவைக் கொண்டுவா' என்னும் வாக்கியத்தில் ஆமுதலிய பதங்களெவையோ, அவற்றிற்குத் தமது பொருளில் விருத்தியின் இவ்வியல்பினதாய ஞானம் முதலிற் புருஷனுக் குண்டாதல் வேண்டும். ஆவென்னும் பதத்திற்கு ஆத் தன்மை விசிஷ்ட பசு விசேஷ (விலங்கின் பேத) த்தில் சக்தி யுண்டு. இரண்டாம் வேற்றுமைக்குச் செயப்படுபொருண்மையிற் சக்தியாம், கொண்டுவருதலிற் கொண்டுவாவென்னும்பதத்திற்குச் சக்தியாம், ஆய்விகுதி புணர்ந்துகெட்ட வாவென்னும் பதத்திற்கு வினையினும் ஏவற்கண்ணும் சக்தியாம். சம்போதன யோகசேதனத்தில் (விளித்தலின் சம்பந்தத்தையுடைய உயர்திணையில்) நீயென்னும் பதத்திற்குச் சக்தியிருக்கின்றது. இவ்வாற்றால் சக்திஞானமுடையவனுக்கு 'நீ ஆவைக் கொண்டுவா' என்னும் வாக்கியத்திற்குச் சுரோத்திரத்தோடு சம்பந்தமுண்டாகவே, ஆ முதலிய சகல பதங்களின் சாக்ஷாத்காரமு முண்டாய் அதனால் அப் பதங்களினது சக்கியார்த்தத்தின் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றது. யானைப் பாகனது ஞானத்தால் அவன் சம்பந்தமுடைய யானையின் ஸ்மிருதி யுண்டாதல்போலப் பதங்களின் ஞானத்தால் அவற்றின் சம்பந்தமுடைய சக்கியார்த்தங்களின் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றது. 'இவன் யானைப்பாகன்' என்று யானைக்கும் மாவுத்தனுக்கு முள்ள சம்பந்தத்தின் ஞானம் எவனுக்குண்டாகாமல் 'மனிதன்' என்னும் ஞான முண்டாகின்றதோ, அவனுக்கு யானைப்பாகனைக் கண்டுழியும் யானையின் ஸ்மிருதி யுண்டாகிறதில்லை. அதுபோல இப்பதத்திற்கு இது சக்கியமாம், அல்லது இலக்கியமாமெனச் சக்தியல்லது இலக்கணையாகிய சம்பந்தத்தின் பூர்வ ஞானம் எவனுக் குண்டாகாமல், அறியப்படாத பொருளினையுடைய பதத்தின் சிராவண சாக்ஷாத்கார மு (செவி யுணர்வு) ண்டாகின்றதோ, அவனுக்குப் பதங்களின் சிரவணத்தாலும் அர்த்தங்களின் ஸ்மிருதி யுண்டாகிறதில்லை. ஆகலின் விருத்தியோடு கூடிய பதத்தின் ஞானம் பதார்த்த ஸ்மிருதிக்கு ஏதுவாம்; கேவல பதத்தின்ஞானம் ஏதுவன்று. பதங்களின் ஞானத்தால் சகலபதார்த்தங்களின் ஸ்மிருதியு முண்டாய்ச் சகல பதார்த்தங்களின் ஒன்றற்கொன்றுள்ள சம்பந்தத்தின் ஞான முண்டாகின்றது. அல்லது பதங்களின் ஞானத்தால் ஒன்றற்கொன்று சம்பந்தமுள்ள எப்பதார்த்தங்களின் ஸ்மரண முண்டாயிருக்கின்றதோ, ஒன்றற்கொன்று சம்பந்தத்தோடு கூடிய அப்

பதார்த்தங்களின் ஞான முண்டாகின்றது. அந்தப் பதார்த்தங்களின் ஞானம் அல்லது சம்பந்தத்தோடு கூடிய பதார்த்தங்களின் ஞானம் வாக்கியார்த்த ஞானமெனப்படும்; சாப்திப்பிரமையென்றும் சொல்லப்படும். 'ஆவைக் கொண்டுவா நீ' என்னும் வாக்கியத்தில் ஆ வென்னும் பதப்பொருட்கு இரண்டாம் வேற்றுமைப் பொருளாகிய செயப்படு பொருண்மையில் ஆதேயத் தன்மைச் சம்பந்தமுண்டு. ஆதேயத்தன்மையினை விருத்தித்துவம் (விருத்தித்தன்மை) என்பர். 'கொண்டுவா' என்பதின் பொருளாகிய கொணர்தலிற் செயப்படு பொருண்மையை நிருபிக்குந் தன்மைச் சம்பந்த முண்டு. வாவென்பதற்கு வினை, ஏவலென இரண்டு பொருளுண்டு. ஆண்டு வினையிற்கொணர்தலின் அநுகூலத்தன்மைச் சம்பந்தமுண்டு. வினைக்கு நீ யென்னும் பதப்பொருளில் ஆசிரயத்தன்மைச் சம்பந்தமும், ஏவற்கு நீ யென்னும் பதப்பொருளில் விடயத்தன்மைச் சம்பந்தமுமுண்டு. ஆகலின் "ஆவின்கணிருக்கும் செயப்படு பொருண்மையை நிருபிக்கும் கொணர்தலான அநுகூல வினையின் ஆசிரயமாகிய பிரேரணை (ஏவலின்) விஷயம் நீ யென்னும் பதப்பொருளாம்" என்னும் ஞானவாக்கியம் சுரோதாவிற்குண்டாகின்றது. ஆண்டுவிருத்தி விசிஷ்ட சகல பதங்களின் ஞானமும் சத்தப்பிரமாணமாம்; பதங்களின் ஞானத்தாலுண்டாகும் அவற்றினது அர்த்தத்தின் ஸ்மிருதி வியாபாரமாம்; வாக்கியார்த்த ஞானம் பயனும். இவ்வாற்றான் இலௌகிக வைதிக வாக்கியங்களால் அநேக விடங்களில் பதார்த்தங்களினது சம்பந்தத்தின் அல்லது சம்பந்தத்தோடுகூடிய பதார்த்தங்களின்ஞானமே பயனாகின்றது. என்றாலும் துவம்பதார்த்தத்தின் சம்பந்தியாகிய தத்பதார்த்தத்தின் ஞானமும் தத்பதார்த்தத்தின் சம்பந்தியாகிய துவம்பதார்த்தத்தின் ஞானமும் மகா வாக்கியங்களால் அங்கீகரிக்கின், "இப்புருஷன் அசங்கனே" என்றல் முதலிய சுருதி வாக்கியங்களால் வேதாந்தப் பிரதிபாத்திய (உபநிடதங்களாற் சொல்லப்படும்) பிரஹ்மத்திற்கு அசங்கத் தன்மை சொல்லப் படுகின்றமையால் அதற்குப் பாதமுண்டாகின்றது. ஆதலால் மகாவாக்கியங்களாற்சொல்லப்படுவது அகண்டபிரஹ்மமாம். வாக்கியங்கள் அகண்டார்த்தத்தை யறிவிப்பனவா மென்பதில் திருஷ்டாந்தம் சம்க்ஷேபசாரீரகத்தில் ஸ்பஷ்டமாம்; விரிவஞ்சி யெழுதப்படவில்லை.

---

௩௧. இலக்ஷணையின்றன்மை.

மகா வாக்கியங்களில் இலக்கணையின் கிரமம் விசார சாகரத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. அதனைத் தெரிந்துகொள்க. பதத்தின் சக்கியத்தோடுள்ள சம்பந்தத்தினை இலக்ஷணையென்பர். ஆதலால் பதத்திற்குப் பரம்பரைச் சம்பந்தமாகிய இலக்ஷணை யிருக்கின்றது. ஏனெனின், பதத்தின் சாக்ஷாத் சம்பந்தம் சக்கியத்தோடுண்டாகின்றது. அச்சக்கியத்தின் சம்பந்தம் இலக்ஷணையோடுண்டாகின்றது; ஆதலால் சக்கியவாயிலாகப் பதத்திற்குச் சம்பந்தமிருத்தலான் பரம்பரைச் சம்பந்தமாகிய இலக்ஷணாவிருத்தி யுண்டு. இக்காரணத்தானே நூலாசிரியர்கள் இலக்ஷணா விருத்தியினை * ஜகந்நிய மெனக் கூறியிருக்கின்றனர். யாண்டுப் பதத்திற்குச் சாக்ஷாத் சம்பந்தமாகிய சக்திவிருத்தி சம்பவிக்க வில்லையோ, ஆண்டுப் பரம்பரைச் சம்பந்தமாகிய இலக்ஷணாவிருத்தி அங்கீகரிக்கப்படும். இக்காரணத்தானே நூலாசிரியர்கள், யாண்டுச் சக்கியார்த்தத்தில் சொல்லுவோனது தாற்பரியஞ் சம்பவிக்கவில்லையோ, ஆண்டு இலக்ஷணாவிருத்தியை யங்கீகரித்துப் பதத்தினிலக்ஷியப் பொருளை யங்கீகரித்தல் தகுதியாம். யாண்டுச் சக்கியார்த்தத்தில் உரைப்போனது தாற்பரியம் சம்பவிக்கின்றதோ, ஆண்டு இலக்ஷியப்பொருளை யங்கீகரித்தல் தகுதியன்றென்று எழுதியிருக்கின்றார்கள். அவ்விலக்ஷணை கேவல லக்ஷணை, இலக்ஷித லக்ஷணை யென்னும் பேதத்தால் இருவகையாம். பதத்திற்குச் சக்கியத்தின் சாக்ஷாத் சம்பந்த முண்டாகுமாயின் அதனைக் கேவல லக்ஷணை யென்பர். கங்கையென்னும் பதத்திற்குக் கரையினிடத்து இலக்ஷணை யுண்டாகின்றது. ஆண்டுக் கங்கையென்னும் பதத்தின் சக்கியமாகிய பிரவாகம் எதுவோ அதற்குக் கரையோடுள்ள சாக்ஷாத் சம்பந்தம் யோகமா(அவயவசக்தியா)ம். ஆகலின் கங்கை யென்னும் பதத்திற்குக் கரையினிடத்துக் கேவல இலக்ஷணையாம். இலக்ஷித லக்ஷணையின் உதாகரணம் இதுவாம்:— † "துவிரேபம் ஒலிக்கின்றது" என்னும் வாக்கியத்திற்கு "இரண்டு ரேபங்கள் (ரகரங்கள்) ஒலிக்கின்றன" என்னும் பொருள் பதங்களின் சக்தி

---

* ஜகந்நியம் - தாழ்ந்தது.

† துவிரேபம் என்பது இரண்டு ரகாரங்களையுடைய பதத்தின் பொருளாம். இரண்டு ரகாரங்களையுடைய பதம் பிரமரம்; அதன்பொருள் வண்டு.

யாற் றோற்றுகின்றது. அவ்வெழுத்து வடிவான ரேபத்தில் ஒலித்தல் சம்பவியாது. ஆதலால் சக்கியார்த்தத்தில் உரைப்பவனுக்குத் தாற்பரியமில்லை. ஆனால் இரண்டு ரேபங்களையுடைய பிரமரபதம் எதுவோ அதன்சக்கியத்தின்கண்ணே ரேப பதத்திற்கு இலக்ஷணையாம். அது கேவலலக்ஷணையோவன்று. ஏனெனின் எப்பொருளில் பதத்தினது சக்கியத்தின் சாக்ஷாத் சம்பந்தமுண்டாகின்றதோ, அதன்கண் கேவல லக்ஷணை யுண்டாகின்றது. துவிரேப பதத்தின் சக்கியம் இரண்டுரேபமாம். அவற்றின் அவயவித்தன்மைச் சம்பந்தம் பிரமரபதத்திலுளது. அப்பதத்தின் சக்திரூபசம்பந்தம் தனது வாச்சியமாகிய வண்டில் இருக்கின்றது. ஆதலால் சக்கிய சம்பந்தியாகிய பிரமரபதம் எதுவோ அதன் சம்பந்தமிருத்தலால் சக்கியத்தின் பரம்பரைச்சம்பந்த மிருக்கின்றது; ஆகலின் இலக்ஷிதலக்ஷணையாம். இரண்டுரேபங்களைத் துவிரேபமென்றுகூறுவதில்லை. இரண்டு ரேபங்களுடையதனைத் துவிரேபமென்பர். இரண்டு ரேபமுடையது பிரமரபதமாம். ஆகலின் துவிரேப பதத்தின் சக்கியமாகிய பிரமரபதமெதுவோ, அதற்கு வண்டினோடு சாக்ஷாத் சம்பந்த மிருத்தலால் கேவலலக்ஷணைசம்பவிக்கின்றது. என்றாலும் வியாகரணமதத்தில் அது சமாசத்தின் (*தொகைச்சொல்லின்)சக்தியாமாகலின் துவிரேப பதத்தின் சக்கியம் இரண்டு ரேபங்களையுடைய பிரமரபதமாம். நியாயவைசேஷிகர் முதலியோர் மதத்தில் சமாசசமுதாயத்திற்கு (தொகைச்சொற் றொகுதிக்கு)ச் சக்தி யங்கீகரிப்பதில்லை. ஆனால் சமாச சமுதாயத்தின் அவயவங்களைவையோ, அவற்றிற்கு இலக்ஷணை விருத்தியினால் அதிக அர்த்தம் சமாசத்தின்கண் தோற்றுகின்றது. எங்ஙனம்: 'துவிரேபம்' என்னும் இவ்வளவும் சமாச சமுதாயமாம். அதற்கு எப்பொருளினும் சக்தி யில்லை. ஆண்டுத் துவித்துவ (இருமைச்) சங்கை விசிஷ்டம் துவிபதத்தின் அர்த்தமாம். ரேபத்தன்மைச் சாதிவிசிஷ்ட அக்ஷரம் ரேபபதத்தின் பொருளாம். துவிபதத்தின் சக்கியத்திற்கும் ரேபபதத்தின் சக்கியத்திற்குமுள்ள அபேதசம்பந்தம் வாக்கியார்த்த மாகுமாயின், துவித்துவ சங்கையுடையன ரேபங்களாமென்னும் அர்த்தமே சக்கியமாம். துவிரேபமுடைய பதத்தினைத் துவிரேபமென்பர். அஃது இலக்ஷணை விருத்தியை யங்கீகரித்துக் கூறுகின்றனர்.

---

* துவிரேபம் என்பது தேன்மொழியினைப் போல அன்மொழித் தொகைச்சொல்.

ஆனால் இத்துணைப் பேதமுண்டு:—நியாய வைசேஷிக
கியத்திற்கு இலக்ஷணை யங்கீகரிப்பதில்லை. ஏனெ
சம்பந்தத்தை இலக்ஷணை யென்பர். பதசமுதாய
வாக்கியத்திற்கு எப்பொருளினும் சக்தியில்லை. ஆத
த்தினது சக்கியத்தின் அபாவமிருத்தலான் சக்கிய
இலக்ஷணை வாக்கியத்திற்குப் பொருந்தாது. பதத்திற்
யுண்டென்னும் மதத்தில் இரேப பதத்திற்கு இரே
கண் இலக்ஷணையாம். மீமாம்ஸைமதத்தினும் அங்ஙன
மதத்தினும் வாக்கியத்திற்கும் இலக்ஷணை யங்கீகரி
யத்தி னிலக்ஷணையில் எத்தோஷம் சொல்லப்பட்
தோ, அதற்கிது சமாதானமாம்:— பத சமுதாய
மென்பர். அச்சமுதாயம்ஒவ்வோர்பதத்தினும்வேறன்
பதங்களின் சக்கியமே வாக்கியத்தின் சக்கியமாம். அ
சம்பந்தம் இலக்ஷணை யன்று; போத்திய(அறியப்படு
இலக்ஷணையா மென்பர். பதத்தின் சக்கியத்தன்மை
யா லறியப்படுவ தாதல்போல ஒன்றற்கொன்று ச
கூடிய பதார்த்தவடிவ அல்லது பதார்த்தங்களின் ச
வாக்கியார்த்தம் வாக்கியத்தால் அறியப்படுவதாம்.
த்தானறியப்படும் சம்பந்தமாகிய இலக்ஷணை எங்ஙன
குளதோ, அங்ஙனமே வாக்கியத்தா னறியப்படும் ச
இலக்ஷணை வாக்கியத்திற்கு முண்டென்னும் மதத்
சமுதாயத்திற்கு இரண்டு ரேபமுடைய பதத்தின்க
யாம். இவ்வாற்றான் துவிரேப பதத்தான் இலக்ஷிக்க
பட்ட) பிரமர பதத்திற்கு வண்டினிடத்து இலக்ஷணை
இலக்ஷித இலக்ஷணையெனப்படும். அதுவும் இலக்ஷ
ங்கியதேயாம். ஏனெனின், துவிரேப பதத்தின் சக்கி
ண்டு ரேபங்களுக்குப் பிரமர பதத்தோடு சாக்ஷாத்
பிரமரமாகிய வண்டோடு பிரமர பதவாயிலாகப் பர
பந்தமு மிருக்கின்றனவாகலின், சக்கிய சம்பந்தமாகி
யினும் இலக்ஷித லக்ஷணை வேறன்று. வியாகரண ம
ரேப பதத்தின் சக்கியம் இரண்டு ரேபங்களையுடை
மாம். அதற்கு வண்டோடு சாக்ஷாத் சம்பந்தமுண்
இவ்வுதாரணம் இலக்ஷித லக்ஷணையினதன்று; கே
யினதாம். இம்மதத்தில் இலக்ஷித லக்ஷணையின் உ

கம் தேவதத்தன்' என்றல் முதலியனவாம். ஈண்டுச் 'சிங்கத்தோடபின்னன் தேவதத்தன்' என்னும் வாக்கியார்த்தம் பதங்களின் சக்திவிருத்தியாற் றோன்றுகின்றது; அது சம்பவியாது. ஏனெனின் பசுத்தன்மைச் சாதியும் மனிதத் தன்மைச் சாதியும் ஒன்றற்கொன்று விருத்தமாம்; ஒன்றினிடத்துச் சம்பவியா. ஆகலின் சிங்கமென்னும் சொல்லிற்குச் சூரத்தன்மை குரூரத்தன்மைத் தர்மமுடைய புருஷனிடத்து இலக்ஷணையாம். அப்புருடனோடு சிங்கமாகிய சக்கியத்திற்குச் சாக்ஷாத் சம்பந்த மின்மையால் கேவல லக்ஷணையோ இல்லை. ஆனால் சூரத்தன்மை முதலியவற்றோடு சிங்க சத்தத்தின் சக்கியத்திற்கு ஆதேயத்தன்மைச் சம்பந்தமுளது. சக்கிய சம்பந்தியாகிய சூரத்தன்மை முதலியவற்றிற்குப் புருஷனிடத்து ஆசிரயத்தன்மைச் சம்பந்தமுண்டு. ஆனால் சிங்கத்தின் சூரத்தன்மைக்கும் புருஷனது சூரத் தன்மைக்கும் அபேதம் அங்கீகரிக்கின் சிங்கத்தின் சூரத்தன்மைக்குத் தேவதத்தனிடத்து அதிகரணத்தன்மையின் சம்பந்தமாம். இரண்டு சூரத்தன்மைகளுக்கும் ஒன்றற்கொன்று பேத மங்கீகரிக்கின், சிங்கத்தினது சூரத்தன்மைக்குப் புருஷனிடத்துத் தன்னினமுள்ள சூரத்தன்மையின் அதிகரணத்தன்மைச் சம்பந்தமுண்டு. சிங்கத்தின் சூரத்தன்மை தானென்னும் சொல்லிற்குப் பொருளாம். இவ்வாற்றான் வாக்கியத்திற்குப் பரம்பரைச் சம்பந்த மிருத்தலான், சிங்க சத்தத்திற்குச் சூரத்தன்மை முதலிய குண விசிஷ்டனிடத்து இலக்ஷித லக்ஷணையாம். சக்கியத்தின் பரம்பரைச் சம்பந்தத்தினை இலக்ஷித லக்ஷணையென்பர்.

இலக்ஷித லக்ஷணையென்னும் சொல்லால் முற்கூறிய பொருளின் சித்தி (பெறுதி) கிலேசமுடையதாம்; ஏனெனின், இலக்ஷித லக்ஷணையெனுஞ் சொல்லின் * ரூடியோ சக்கியத்தின் பரம்பரைச்

* ரூடி (இடுகுறி) யென்பது பதத்தின் சமுதாய சக்தி (பொதுவாற்றல்). அவ்வாற்றலுடைய பதங்கள் மரம், நிலம் என்பனவாம். யோகம் (காரணம்) என்பது பதத்தின் அவயவங்களில் (சொல்லின் பகுதி விகுதி முதலிய வுறுப்புகளில்) உள்ள சக்தியாம். அவ்வாற்றலுடைய பதங்கள் அணி, முடி முதலியனவாம். யோகப்பொருளிலிருக்கும் ரூடிசக்தி யோகரூடி (காரண இடுகுறி) யாம். இவ்வாற்றலுடைய பதங்கள் பங்கயம் முக்கண்ணன் முதலியனவாம். யோகப் பொருளினும் வேறாய பொருளிலிருக்கும் ரூடி சக்தி யௌகிகரூடிசக்தியாம். அவ்வாற்றலுடையபதம் உற்பிதம்முதலியன. உற்பிதமென்னும் பதத்திற்கு யோகப்பொருள் பிளந்துகொண்டுவரும் மரம் கொடி முதலியன; ரூடிப்பொருள் ஓர் யாகம்.

சம்பந்தத்தால் கோசம் (நிகண்டு) முதலியவற்றில் ஓரிடத்து
மில்லை. யோகவிருத்தியால் இலக்ஷணையென்னும் சொல்லிற்கு
முற்கூறிய பொருள் தோற்றுகிற தில்லை. ஏனெனின், இலக்ஷித
தின் இலக்ஷணை இலக்ஷித இலக்ஷணையென் றிவ்வாறு ஆறம்வேற்று
மைத் தொகையாகச் செய்யின், இலக்ஷிதம் அதாவது இலக்ஷணை
விருத்தியாற் றோன்றிய தெதுவோ, அதன் இலக்ஷணை யென்பது
இலக்ஷித லக்ஷணையென்னும் சொல்லிற்குப் பொருளாகச் சித்தி
கின்றது. துவிரேபம் ஒலிக்கின்றது, சிங்கம் தேவதத்தன் என்று
முதலியனவாகச் சொல்லப்பட்ட இலக்ஷிதலக்ஷணையின் உதாகரண
மெதுவோ, அதில் முற்கூறிய சொரூபமுள்ள இலக்ஷித லக்ஷணை
சம்பவியாது. ஏனெனின் 'துவிரேபம் ஒலிக்கின்றது' என்னும்
வாக்கியத்தில் துவிரேப பதத்தால் பிரமரபதம் இலக்ஷித மாகின்
றது. அதற்கு வண்டினிடத்து இலக்ஷணை யுண்டாகுமாயின், முற்
கூறிய அர்த்தம் சம்பவிக்கும். அவ்விரண்டு வார்த்தையு மில்லை
ஏனெனின், துவிரேப பதத்தினது சக்கியத்தின் சம்பந்தம் பிரமர
பதத்தோ ளெதாயினும் துவிரேப பதத்தால் இலக்ஷிதம் பிரமர
பதமன்று. ஏனெனின் சொல்லுவானது கருத்திற்கு விடயமாகும்
சக்கிய சம்பந்தி இலக்ஷிதமாம்; கேவல சக்கிய சம்பந்தி இலக்
ஷிதமன்று. கேவல சக்கிய சம்பந்தி இலக்ஷிதமாயின், கங்கை
யென்னும் பதத்தினது சக்கியத்தின் சம்பந்திகள் மீனமுதலி
அநேகமுள; அவை யாவுமே கங்கையென்னும் பதத்தால் இலக்ஷித
மாதல் வேண்டும். ஆதலால் சொல்லுவான் குறிப்பிற்கு விட
மாகும் சக்கியசம்பந்தி இலக்ஷிதமாம். கங்கையென்னும் பதத்தின்
சக்கிய சம்பந்தியோ அநேகமாம். என்றாலும் 'கங்கையில் இடை
ச்சேரி' என்னும் வாக்கியத்தில் கேட்பவனுக்குக் கங்கையென்
னும் சொல்லால் கரையின் ஞான முண்டாகின்றது. இவ்வாறு
கருத்திற்கு விடயமாகும் சக்கிய சம்பந்தி கேவலம் கரையாம். ஆத
லின் கங்கையென்னும் பதத்தால் கரையே இலக்ஷிதமாம். மீன்
முதலியனவும் சக்கிய சம்பந்திகளா யிருக்கினும், முற்கூறிய கருத்
திற்கு விடயமாதலில்லை யாகலின், கங்கையென்னும் பதத்தால்
இலக்ஷிதமாகா. இவ்வாற்றான் துவிரேப பதத்திற்குச் சக்கியத்தின்
சம்பந்தியோ பிரமரபதமாம். ஆனல் துவிரேப பதத்தால் பிரமரபத
த்தின் ஞானம் கேட்பவனுக் குண்டாதல் வேண்டுமென்பது
சொல்லுவான் கருத் தன்று. ஆனல் துவிரேப பதத்தால் பிரமர

பதத்தின் சக்கியமாகிய வண்டின் ஞானம் கேட்பவனுக் குண்டாதல் வேண்டுமென்பது சொல்லுவோனது கருத்தாம். ஆதலால் துவிரேப பதத்தினது சக்கியத்தின் சம்பந்தியும் பிரமரபதமாம். சொல்லுவோனது முற்கூறிய கருத்திற்கு விடயமாதலின்மையால் துவிரேப பதத்தால் இலக்ஷிதம் பிரமரபத மன்று. ஒருவாற்றால் துவிரேப பதத்தால் இலக்ஷிதம் பிரமரபதமா மென்னும் வார்த்தையினை அங்கீகரித்துக் கொள்வோமாயினும் பிரமர பதத்திற்கு வண்டின்கண் சக்தி யிருக்கின்றதாகலின் அதற்கு இலக்ஷணை கூறுதல் அசங்கதமாம். இவ்வாற்றான் 'இலக்ஷிதமாகிய வண்டினது இலக்ஷணை இலக்ஷித லக்ஷணையாம்' என்றிவ்வாறு ஆறும்வேற்றுமைத் தொகையின் பொருள் முற்கூறிய உதாரணத்திற் சம்பவியாது. அங்ஙனமே 'சிங்கம் தேவதத்தன்' என்னும் உதாரணத்தினும் முற்கூறிய அர்த்தம் சம்பவியாது. சிங்கத்தின்கணுள்ள சூரத்தன்மை முதலியன சிங்கசத்தத்தினது சக்கிய சம்பந்திகளாயிருக்கினும், சிங்க சத்தத்தால் சூரத் தன்மை முதலியவற்றின் ஞானம் கேட்பவனுக் குண்டாதல் வேண்டு மென்பது சொல்லுவோனது கருத்தன்று. ஆனால் சிங்க சத்தத்தால் சிங்கத்தையொத்த புருஷனது போதம் கேட்பவனுக் குண்டாக வேண்டுமென்பது சொல்லுவானது கருத்தாம். ஆதலால் சக்கிய சம்பந்தியாயினும் சூரத்தன்மை முதலிய குணங்கள் முற்கூறிய கருத்திற்குவிடயமாகா திருத்தலான், சிங்க சத்தத்தால் இலக்ஷித மன்று. அன்றியும் ஒருவாற்றால் சிங்க சத்தத்தால் இலக்ஷிதமாம் சூரத் தன்மை முதலிய குணங்களென்பதை ஒப்புக்கொள்ளுவோ மாயினும் அவற்றிற்கு இலக்ஷணை கூறுதல் விருத்தமாம். ஏனெனின், சக்தியும் இலக்ஷணையும் எழுத்துவடிவமான சத்தத்தினவாம். சூரத்தன்மை முதலிய குணங்கள் சத்தரூபமன்று. ஆதலால் அவற்றிற்குச் சக்தி அல்லது இலக்ஷணை பொருந்தாது. இவ்வாற்றான் "இலக்ஷிதமாகிய பிரமர பதத்தின் இலக்ஷணை இலக்ஷித லக்ஷணையாம்" "இலக்ஷிதமாகிய சூரத்தன்மை முதலிய குணசமுதாயத்தின் இலக்ஷணை இலக்ஷித லக்ஷணை யாம்" என்னும் இவ்வகையான பொருள் ஆறும் வேற்றுமைத் தொகையை யங்கீகரித்தலா லுண்டாகின்றது. இவ் வர்த்தத்தில் சக்கியத்தினது பரம்பரைச் சம்பந்தத்தின் ஞானம் இலக்ஷித லக்ஷணையென்னும் சொல்லா லுண்டாகிற தில்லை. முற்கூறிய உதாரணங்க ளிரண்டினும் சக்கியத்தின் பரம்பரைச் சம்

பந்தமோ வண்டினிடத்தும் புருஷனிடத்துமாம். முற்கூறிய வண்ணம் இலக்ஷித இலக்ஷணையென்னும் சொல்லிற்கு*யோகப்பொருள் சம்பவியாது. என்றாலும் இனிக் கூறப்படும் வகையான் இலக்ஷித லக்ஷணை யென்னுஞ் சொல்லின் யோகப் பொருள் ஆறாம் வேற்றுமைத் தொகையை யங்கீகரித்துச் சக்கியத்தின் பரம்பரைச் சம்பந்தமாகவே சம்பவிக்கின்றது. சொல்லுவானது கருத்திற்கு விடயமாகும் சக்கிய சம்பந்தி இலக்ஷித சப்தத்திற்குப் பொருளாமாயினும், பாகத்தியாக லக்ஷணையினால் சொல்லுவானது கருத்திற்கு விடயமாதலென்னும் இத்துணைப் பாகத்தைவிட்டு நின்ற சக்கிய சம்பந்தி ஈண்டு இலக்ஷித சத்தத்திற்குப் பொருளாம். அங்ஙனமே இலக்ஷணையென்னும் சொல்லின் பொருளும் சக்கிய சம்பந்தமாம். அதன்கண் சக்கிய பாகத்தைவிட்டு நின்ற சம்பந்தமாத்திரம் பாகத்தியாக லக்ஷணையால் இலக்ஷணையென்னும் சொல்லிற்குப் பொருளாம். ஆதலால் இலக்ஷிதமாகிய சக்கிய சம்பந்தியின் இலக்ஷணையாகிய சம்பந்தம் இலக்ஷித லக்ஷணை யென்னும் சொல்லிற்குப் பொருளாம். இவ்வாற்றான் சக்கிய சம்பந்தியின் சம்பந்தம் இலக்ஷிதலக்ஷணை யென்னும் சொல்லால் யோகவிருத்தியானே சித்தமாகின்றது. அல்லது இலக்ஷித சத்தத்திற்கோ சக்கிய சம்பந்தியில் பாகத்தியாக லக்ஷணையாம். இலக்ஷணையெனுஞ் சொல்லிற்குச் சக்கிய சம்பந்தமே பொருளாம். அதற்குச் சம்பந்த மாத்திரத்தில் இலக்ஷணையில்லை. "இலக்ஷிதத்தான் இலக்ஷணை, இலக்ஷித லக்ஷணை" என்றிவ்வாறு மூன்றாம்வேற்றுமைத் தொகையையங்கீகரிக்கின், இஷ்டமானபொருளின் சித்தியுண்டாகின்றது. இலக்ஷிதத்தால் அதாவது சக்கிய சம்பந்தவாயிலாக, இலக்ஷணை அதாவது சக்கியத்தின் சம்பந்தம் என்பது இலக்ஷித லக்ஷணையென்னும் சொல்லிற்குப் பொருளாம். சக்கிய சம்பந்தம் சிலவிடத்து நேரேயாகின்றது; சிலவிடத்துச் சக்கிய சம்பந்திவாயிலாக வுண்டாகின்றது. "துவிரேபம் ஒலிக்கின்றது" என்றல் முதலிய விடங்களில் துவிரேப பதத்தின் சக்கியமாகிய இரண்டு ரேபங்களுக்கு வண்டோடு சம்பந்தமில்லை. அங்ஙனமே சிங்க சத்தத்தினது சக்கியத்தின் சம்பந்தியாகிய சூரத்தன்மை முதலிய குணங்களின் வாயிலாகச் சிங்கசத்தத்தினது சக்கியத்தின் சம்பந்தி சூரத் தன்மை முதலிய குண விசிஷ்டத்தின்கண்ணதாம். ஆதலால் சிங்க சத்த

* அவயவ ஆற்றலா லுணரப்படும் பொருளினை யோகப்பொருளென்பர்.

த்திற்கு இலக்ஷித மெனப்படும் சக்திய சம்பந்தியாகிய சூரத்தன்மை முதலிய குணங்களின் வாயிலாக இலக்ஷணை அதாவது சிங்க சத்தத்தினது சக்கியத்தின்சம்பந்தம் புருஷனிடத்துளதாம். ஆறும் வேற்றுமைத் தொகையை யங்கிகரிக்கின், இலக்ஷிதம் இலக்ஷணை யென்னும் சொற்களில் பாகத்தியாக லக்ஷணையை யங்கிகரித்தல் வேண்டும். மூன்றும்வேற்றுமைத் தொகையை யங்கிகரிக்கின், இலக்ஷணையென்னும் சொல்லின் முக்கியார்த்தம் நிற்கின்றது. இலக்ஷித சத்தமொன்றினும் பாகத்தியாகலக்ஷணை யங்கிகரித்தல்வேண்டும். இலக்ஷித லக்ஷணையென்னும் சொல்லில் கர்மதாரய சமாசம் (பண்புத்தொகை) அங்கிகரிக்கின் இலக்ஷிதம் இலக்ஷணையென்னும் சொற்களிரண்டிற்கும் முக்கிய யோக அர்த்தம் நிற்கின்றது. பாகத்தியாக லக்ஷணை யங்கிகரிக்க வேண்டியதில்லை. அவயவங்களின் சக்தியால் எந்தச் சத்தம் தனது பொருளைத் தெரிவிக்கின்றதோ, அதனை யௌகிக சத்தமென்பர். எங்ஙனம்: * பாசகனென்னும் சொல்லில் 'பாச்' என்னும் அவயவத்திற்குப் பாகம் பொருளாம், 'அகன்' என்னும் அவயவத்திற்குக் கர்த்தா (செய்வோன்) என்பதுபொருளாம். இவ்வாற்றான் அவயவசக்தியால் பாகஞ்செய்வோன் பாசகனென்னும் சொல்லிற்குப் பொருளாயிருத்தலின், பாசகசப்தம் யௌகிக சப்தமாம். அவயவசக்தியை யோகமென்பர். இது பாரிபாஷிகச்சொல். சாஸ்திரத்தின் அசாதாரண சங்கேதம் பரிபாஷை யெனப்படும். பரிபாஷையாற் பொருளை யறிவிக்கும்சொல் பாரிபாஷிகச் சொல்லெனப்படும். இலக்ஷித சப்தத்திற்கு இலக்ஷ, இத என்னும் இரண்டும் அவயவங்களாம். அவற்றுள் இலக்ஷ என்னும் பதத்திற்குப் பொருள் இலக்ஷணம்; இதவென்னும் பதத்திற்குப் பொருள் சம்பந்தியாம். ஆதலால் இலக்ஷண சம்பந்தியென்னும் பொருளை யறிவிக்கும் இலக்ஷிதசத்தம் யௌகிகமாம். இதனால் இலக்ஷணமுடையது இலக்ஷித சத்தத்தின் பொருளாம்; அங்ஙனமே சக்கிய சம்பந்தத்தின் பெயர் இலக்ஷணையாம். இது சாஸ்திரத்தின் சங்கேதமாம். ஆதலால் இலக்ஷணையென்னும் சொல் பரிபாஷையால் சக்கிய சம்

---

* சமைப்பவன் என்னும் சொல்லில் 'சமை' என்னும் அவயவத்திற்குச் சமைத்தல் பொருளாம்; 'அன்' என்னும் சொல்லிற்குக் கர்த்தா (செய்வோன்) என்பது பொருளாம். இவ்வாற்றானே அவயவ ஆற்றலால் சமையல் செய்வோன் சமைப்பவனென்னும் சொல்லிற்குப் பொருளாதலின் சமைப்பவன் என்னும் சொல் யௌகிக (காரண)ச் சொல்லாம்.

பந்தமோ வண்டியினிடத்தும் புருஷனிடத்துமாம். முற்கூறிய வண்ணம் இலக்ஷித இலக்ஷணையென்னும் சொல்லிற்கு*யோகப்பொருள் சம்பவியாது. என்றாலும் இனிக் கூறப்படும் வகையான் இலக்ஷித லக்ஷணை யென்னுஞ் சொல்லின் யோகப் பொருள் ஆறும் வேற்றுமைத் தொகையை யங்கீகரித்துச் சக்கியத்தின் பரம்பரைச் சம்பந்தமாகவே சம்பவிக்கின்றது. சொல்லுவானது கருத்திற்கு விடயமாகும் சக்கிய சம்பந்தி இலக்ஷித சப்தத்திற்குப் பொருளாமாயினும், பாகத்தியாக லக்ஷணையினால் சொல்லுவானது கருத்திற்கு விடயமாதலென்னும் இத்துணைப் பாகத்தைவிட்டு நின்ற சக்கிய சம்பந்தி ஈண்டு இலக்ஷித சத்தத்திற்குப் பொருளாம். அங்ஙனமே இலக்ஷணையென்னும் சொல்லின் பொருளும் சக்கிய சம்பந்தமாம். அதன்கண் சக்கிய பாகத்தைவிட்டு நின்ற சம்பந்தமாத்திரம் பாகத்தியாக லக்ஷணையால் இலக்ஷணையென்னும் சொல்லிற்குப் பொருளாம். ஆதலால் இலக்ஷிதமாகிய சக்கிய சம்பந்தியின் இலக்ஷணையாகிய சம்பந்தம் இலக்ஷித லக்ஷணை யென்னும் சொல்லிற்குப் பொருளாம். இவ்வாற்றான் சக்கிய சம்பந்தியின் சம்பந்தம் இலக்ஷிதலக்ஷணை யென்னும் சொல்லால் யோகவிருத்தியானே சித்தமாகின்றது. அல்லது இலக்ஷித சத்தத்திற்கோ சக்கிய சம்பந்தியில் பாகத்தியாக லக்ஷணையாம். இலக்ஷணையெனுஞ் சொல்லிற்குச் சக்கிய சம்பந்தமே பொருளாம். அதற்குச் சம்பந்த மாத்திரத்தில் இலக்ஷணையில்லை. "இலக்ஷிதத்தான் இலக்ஷணை, இலக்ஷித லக்ஷணை" என்றிவ்வாறு மூன்றும்வேற்றுமைத் தொகையை யங்கீகரிக்கின், இஷ்டமானபொருளின் சித்தியுண்டாகின்றது. இலக்ஷித்த்தால் அதாவது சக்கிய சம்பந்தவாயிலாக, இலக்ஷணை அதாவது சக்கியத்தின் சம்பந்தம் என்பது இலக்ஷித லக்ஷணையென்னும் சொல்லிற்குப் பொருளாம். சக்கிய சம்பந்தம் சிலவிடத்து நேரேயாகின்றது; சிலவிடத்துச் சக்கிய சம்பந்திவாயிலாக வுண்டாகின்றது. "துவிரேபம் ஒலிக்கின்றது" என்றல் முதலிய விடங்களில் துவிரேப பதத்தின் சக்கியமாகிய இரண்டு ரேபங்களுக்கு வண்டோடு சம்பந்தமில்லை. அங்ஙனமே சிங்க சத்தத்தினது சக்கியத்தின் சம்பந்தியாகிய சூரத்தன்மை முதலிய குணங்களின் வாயிலாகச் சிங்கசத்தத்தினது சக்கியத்தின் சம்பந்தி சூரத் தன்மை முதலிய குண விசிஷ்டத்தின்கண்ணதாம். ஆதலால் சிங்க சத்த

* அவயவ ஆற்றலா லுணரப்படும் பொருளினை யோகப்பொருளென்பர்.

த்திற்கு இலக்ஷித மெனப்படும் சக்கிய சம்பந்தியாகிய சூரத்தன்மை முதலிய குணங்களின் வாயிலாக இலக்ஷணை அதாவது சிங்க சத்தத்தினது சக்கியத்தின்சம்பந்தம் புருஷனிடத்துளதாம். ஆறும் வேற்றுமைத் தொகையை யங்கீகரிக்கின், இலக்ஷிதம் இலக்ஷணை யென்னும் சொற்களில் பாகத்தியாக லக்ஷணையை யங்கீகரித்தல் வேண்டும். மூன்றும்வேற்றுமைத் தொகையை யங்கீகரிக்கின், இலக்ஷணையென்னும் சொல்லின் முக்கியார்த்தம் நிற்கின்றது. இலக்ஷித சத்தமொன்றினும் பாகத்தியாக லக்ஷணை யங்கீகரித்தல்வேண்டும். இலக்ஷித லக்ஷணையென்னும் சொல்லில் கர்மதாரய சமாசம் (பண்புத்தொகை) அங்கீகரிக்கின் இலக்ஷிதம்இலக்ஷணையென்னும் சொற்களிரண்டிற்கும் முக்கிய யோக அர்த்தம் நிற்கின்றது. பாகத்தியாக லக்ஷணை யங்கீகரிக்க வேண்டியதில்லை. அவயவங்களின் சக்தியால் எந்தச் சத்தம் தனது பொருளைத் தெரிவிக்கின்றதோ,அதனை யௌகிக சத்தமென்பர். எங்ஙனம்: * பாசகனென்னும் சொல்லில் 'பாச்' என்னும் அவயவத்திற்குப் பாகம் பொருளாம், 'அகன்' என்னும் அவயவத்திற்குக் கர்த்தா(செய்வோன்)என்பதுபொருளாம். இவ்வாற்றான் அவயவசக்தியால் பாகஞ்செய்வோன் பாசகனென்னும் சொல்லிற்குப் பொருளாயிருத்தலின், பாசகசப்தம் யௌகிக சப்தமாம். அவயவசக்தியை யோகமென்பர். இது பாரிபாஷிகச்சொல். சாஸ்திரத்தின் அசாதாரண சங்கேதம் பரிபாஷை யெனப்படும். பரிபாஷையாற் பொருளை யறிவிக்கும்சொல் பாரிபர்ஷிகச் சொல்லெனப்படும். இலக்ஷித சப்தத்திற்கு இலக்ஷ், இத என்னும் இரண்டும் அவயவங்களாம். அவற்றுள் இலக்ஷ் என்னும் பதத்திற்குப் பொருள் இலக்ஷணம்; இதவென்னும் பதத்திற்குப் பொருள் சம்பந்தியாம். ஆதலால் இலக்ஷண சம்பந்தியென்னும் பொருளை யறிவிக்கும் இலக்ஷிதசத்தம் யௌகிகமாம். இதனால் இலக்ஷணமுடையது இலக்ஷித சத்தத்தின் பொருளாம்; அங்ஙனமே சக்கிய சம்பந்தத்தின் பெயர் இலக்ஷணையாம். இது சாஸ்திரத்தின் சங்கேதமாம். ஆதலால் இலக்ஷணையென்னும் சொல் பரிபாஷையால் சக்கிய சம்

* சமைப்பவன் என்னும் சொல்லில் 'சமை' என்னும் அவயவத்திற்குச் சமைத்தல் பொருளாம்; 'அன்' என்னும் சொல்லிற்குக் கர்த்தா(செய்வோன்) என்பது பொருளாம். இவ்வாற்றானே அவயவ ஆற்றலால் சமையல் செய்வோன் சமைப்பவனென்னும் சொல்லிற்குப் பொருளாதலின் சமைப்பவன் என்னும் சொல் யௌகிக (காரண)ச் சொல்லாம்.

பந்தமாகிய பொருளை யறிவிப்பதா யிருத்தலால் பாரிபாஷிகமாம். 'இலக்ஷிதமாகிய இலக்ஷணை இலக்ஷித லக்ஷணை' என்பது பண்புத் தொகை. இலக்ஷணமுடையதாகிய இலக்ஷணை யென்னும் பொருள் பண்புத் தொகையாற் சித்திக்கின்றது. அசாதாரண தர்மத்தை இலக்ஷணமென்பர், சக்கியசம்பந்தத்தை இலக்ஷணையென்பர். ஆதலால் இலக்ஷணையின் அசாதாரண தர்மம் சக்கிய சம்பந்தத்தன்மையாம். அதுவே அதன் இலக்ஷணமாம். சக்கியத்தின் சம்பந்தம் சாக்ஷாத் பரம்பரையென்னும் வேறுபாட்டால் இருவகைத்தாம். அநேக விடங்களில் சக்கியத்தின் சாக்ஷாத் சம்பந்தமாகிய இலக்ஷணையுண்டு. 'துவிரேபம் ஒலிக்கின்றது' 'சிங்கம் தேவதத்தன்' என்றல் முதலியவற்றில் சக்கியத்தின் சாக்ஷாத் சம்பந்தமில்லை. என்றாலும் இலக்ஷணையின் அசாதாரண தர்மம் சக்கிய சம்பந்தத் தன்மையாம். சம்பந்தத்திலுள்ள சாக்ஷாத்தன்மை இலக்ஷணையின் இலக்ஷணத்தில் பிரவேசமுடையதன்று. யாண்டுச் சக்கியத்தின் பரம்பரைச் சம்பந்தமுளதோ, ஆண்டும் சக்கிய சம்பந்தத் தன்மையாகிய தன்னிலக்கணமுடையது இலக்ஷணையாம். 'கங்கையில் இடைச்சேரி' என்றல் முதலிய உதாரணங்களில் சக்கியத்தின் சாக்ஷாத் சம்பந்தமாகிய இலக்ஷணை யுளதாயினும், சம்பந்தத்தின் சாக்ஷாத் தன்மை இலக்ஷணையின் இலக்ஷணத்தில் பிரவேசமுடையதன்று. ஆனால் சாக்ஷாத் பரம்பரைச் சாதாரண சம்பந்தத்தன்மை வடிவமாக இலக்ஷணையின் இலக்ஷணத்தில் சம்பந்தமாத்திரம் பிரவேசமுடையதாம். இதனாற்றான் 'சக்கியசம்பந்தமுடையது இலக்ஷணை' எனச் சொல்லப்பட் டிருக்கின்றது. 'சக்கியத்தின் சாக்ஷாத் சம்பந்தம் இலக்ஷணை' என்று சொல்லவில்லை. இவ்வாற்றான் இலக்ஷித அதாவது சக்கிய சம்பந்தத்தன்மை வடிவ தன்னிலக்கணமுடைய இலக்ஷணை இலக்ஷித லக்ஷணையெனும் சொல்லிற்குப் பொருளாம். அது பரம்பரைச் சம்பந்த ஸ்தலத்திற் சம்பவிக்கின்றது. இலக்ஷித லக்ஷணையென்னும் சொல்லிற்கு முற்கூறிய பொருள் சாக்ஷாத் சம்பந்த ஸ்தலத்திலும் சம்பவிக்கின்றது. ஆண்டும் இலக்ஷித லக்ஷணை சொல்லுதல்வேண்டும்; என்றாலும் "இலக்ஷிதமான லக்ஷணை இலக்ஷிதலக்ஷணை" என்று சொல்லுதலின் அபிப்பிராயம் இதுவாம்:— சக்கிய சாக்ஷாத்தன்மை விசிஷ்ட சம்பந்தத்தன்மை யின்றிய கேவலசக்கியசம்பந்தத்தன்மையான இலக்ஷணமுடையதாகிய இலக்ஷணை இலக்ஷித லக்ஷணை யென்பதாம். ஆதலால் கேவல லக்ஷணை கொள்ளப்படுகிறதில்லை. இவ்வாற்றாற் பண்புத்தொகையாம்.

சில நூல்களில் இவ்வாறெழுதப்பட்டிருக்கின்றது:—"சிங்கம் தேவதத்தன்" என்றல் முதலிய வாக்கியங்களில் சிங்கமுதலிய சொற்கள் கௌணி விருத்தியால் புருஷன் முதலியோரை அறிவிப்பனவா யிருக்கின்றன. எங்ஙனம் சக்தி லக்ஷணைகள் பதத்தின் விருத்திக ளாகின்றனவோ, அங்ஙனமே மூன்றாவது கௌணியும் விருத்தியாம். பதத்தின்சக்திய அர்த்தத்தில் எந்தக்குண மிருக்கின்றதோ, அதனையுடைய அசக்கிய அர்த்தத்தில் பதத்தின் கௌணி விருத்தி சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. எங்ஙனம்: சிங்க பதத்தின் சக்கியத்தில் சூரத்தன்மை முதலிய குணங்க ளிருக்கின்றன; அவற்றையுடையவன் சிங்க சத்தத்திற்கு அசக்கியமாகிய (சக்கியமாகாத) புருடன்; அவனிடத்துச் சிங்க சத்தத்தின் கௌணி விருத்தி யிருக்கின்றது. அது முற்கிரமப்படி இலக்ஷணையின் உட்பட்டதாம்.

சுக. நான்காவது வியஞ்சனுவிருத்தியைக் கூறுதல்.

நான்காவது வியஞ்சனுவிருத்தி அலங்கார நூல்களில் எழுதப்பட்டுளது. அதன் உதாரணம் இதுவாம்:—சத்துருவின் வீட்டில் போஜனத்தின் பொருட்டுப் பிரவர்த்தித்த புருஷனைப் பார்த்து 'விஷத்தைப் புசி' என்று அவனுக்குப் பிரியனுகிய மற்றோர் புருஷன் சொல்லுகிறான். ஆண்டு 'விஷத்தைச் சாப்பிடு' என்பது சக்திவிருத்தியால் வாக்கியத்தின் பொருளாம். சொல்லுவோனுக்குப் போஜனத்தின் அபாவத்தில் கருத்தாம். போஜனத்தில் சக்தியுடைய அப்பதத்திற்கு அபாவத்தில் சம்பந்தமின்மையால் இலக்ஷணையும்பொருந்தாது. ஆதலாற் சத்துருவின் வீட்டிலுண்ணுதலின் நிவிருத்தி வாக்கியத்தின் வியங்கியப்பொருளாம். வியஞ்சனுவிருத்தியாற் றோற்றும் பொருள் எதுவோ, அது*வியங்கியப் பொருளெனப்படும். வேறு உதாரணம்:—சந்தியாகாலத்தில் அநேக புருஷர்களைப் பல காரியங்களிற் பிரவர்த்தித்தற்பொருட்டு ஒருவன் 'சூரியன் அஸ்தமித்தது' என்னும் வாக்கியத்தை யுச்சரித்தான். அதைக்கேட்டுப் பலபுருஷர்கள் அக்காலத்தில் தத்தம் கர்த்தவ்வியங்களை (தாம் தாம் செய்யவேண்டியவற்றை)த் தெரிந்து பிரவர்த்திக்கிறார்கள். ஆண்டு அநேக புருடர்களுக்குப் பல கர்த்தவ்வியத்தின் ஞானம் வியஞ்சனுவிருத்தியா லுண்டாகின்றது. இவ்வாறு

* வியங்கியம்=குறிப்பு.

வியஞ்சனாவிருத்தியின் அநேக உதாரணங்களை காவ்வியப்பிரகாசம் காவ்வியப் பிரதீப முதலிய நூல்களில் மம்மட்டர் கோவிந்தபட்டர் முதலியோர் எழுதியிருக்கின்றனர். அவ்வநேக வுதாரணங்களும் சிங்கார ரசமுடையனவா யிருத்தலின் ஈண்டு எழுதப்படவில்லை. நியாய நூல்களில் வியஞ்சனாவிருத்திக்கும் இலக்ஷணாவிருத்தியில் அடக்கம் சொல்லப்பட் டிருக்கின்றது. சக்கிய சம்பந்தமுடைய அர்த்தத்தின் ஞானமோ இலக்ஷணாவிருத்தியாற் சம்பவிக்கும். சக்கியார்த்தத்தின் சம்பந்தியாகிய அர்த்தத்தில் இலக்ஷணை சம்பவியாது. அது சத்தத்தாற் றோற்றும்பொருட்டு வியஞ்சனாவிருத்தி யங்கீகரித்தல் வேண்டுமென்று அலங்காரநூலார் கூறுவர். அதற்குச் சமாதானம் வருமாறு:— சாக்ஷாத் பரம்பரை யென்னும் பேதத்தால் சம்பந்தம் இருவகையாம். அவற்றுள் சாக்ஷாத் சம்பந்தமோ பரஸ்பரம் சிலவற்றிற்கே யுண்டாகின்றது; எல்லாவற்றிற்கு முண்டாவதில்லை. பரம்பரைச் சம்பந்தமோ சகல பதார்த்தங்களுக்கும் பரஸ்பரம் சம்பவிக்கும். அதிகமாய்ச் சொல்லுவதென்ன? கோத்தன்மை அசுவத்தன்மைகளுக்கும் பரஸ்பரம்*வியதிகரணத்தன்மைச் சம்பந்த மிருக்கின்றது. கடாபாவமும் கடமும் பரஸ்பர விரோதிகளாம். என்றாலும் கடத்தில் கடாபாவத்தின் பிரதியோகித்தன்மைச் சம்பந்த மிருக்கின்றது. கடத்திற்குத் தனது அபாவத்தில் சுவவிருத்தீப் (தன்னிடத்திருக்கும்) பிரதியோகித்தன்மையை நிருபிக்குந் தன்மைச்சம்பந்தமிருக்கின்றது. இவ்வாற்றால் சர்வபதார்த்தங்களுக்கும் தம்மில் பரம்பரைச் சம்பந்தம் சம்பவிக்கின்றது. ஆதலால் வியங்கியப்பொருளும் சக்கிய சம்பந்தியாயிருத்தலின் இலக்ஷியத்தில் அடங்கியதாம். வியஞ்சனாவிருத்தியின்நிரூபணம் காவியப்பிரகாசத்திலும் அதன் உரையிலும் ஜயராமபட்டாசாரியர் முதலியோரால் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. அங்ஙனமே காவியப்பிரதீபத்திலும் அதன் உரையாகிய உத்யோதனத்திலும் நாகோஜிபட்டர் எழுதியிருக்கின்றனர்; அதன் கண்டனமும் நியாயநூல்களில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. வியாகரண நூல்களிலும் சிலவிடத்துக் கண்டனமும் சிலவிடத்து நிரூபணமும் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. அத்வைத நூல்களில் கண்டனத்தின் அல்லது நிரூபணத்தின் ஆக்கிரகம்(மேற்கொள்ளல்) இல்லை. ஆதலால் நிரூபணத்தின் தன்மைமாத்திரம் அறிவிக்கப்பட்டது.

---

* வியதிகரணத்தன்மை=வேற்றுநிலைக்களத்திருத்தல்.

சஉ. இலக்ஷணையின் பேதத்தைக் கூறுதல்.

சக்தி இலக்ஷணை யென்னும் இரண்டும் எல்லோர் மதத்திலு முண்டு. மகாவாக்கியத்தின் அர்த்தத்தை நிரூபித்தலிலும் இரண்டுமே உபயோகமாம். அவற்றுள் சக்தியின் நிரூபணம் செய்யப்பட்டது. சக்கியத்தின் சாக்ஷாத் சம்பந்தம் பரம்பரைச் சம்பந்தமெனும் பேதத்தால் கேவலக்ஷணை இலக்ஷிதலக்ஷணையென இரண்டு பேதம் இலக்ஷணைக்குச் சொல்லப்பட்டது. ஜகல் லக்ஷணை (விட்ட லக்கணை) அஜகல் லக்ஷணை (விடாத லக்கணை) பாகத் தியாக லக்ஷணை (ஜகதஜகல் லக்ஷணை விட்டுவிடாத லக்கணை) யென்னும் பேதத்தால் மீண்டும் மூவகை இலக்ஷணையுண்டு.

யாண்டுச் சக்கியம் தோற்றாமல் கேவல சக்கிய சம்பந்தி தோற்றுகின்றதோ, ஆண்டு ஜகல்லக்ஷணை யுண்டாகின்றது. எங்ஙனம்: 'விஷத்தைப் புசி' என்னுமிடத்தில் சக்கியமாகிய விஷபோஜனத்தை விட்டுச் சக்கியசம்பந்தியாகிய போஜனநிவிருத்தி தோற்றுதலால் ஜகல்லக்ஷணையாம்.

யாண்டுச் சக்கியார்த்தத்தின் சம்பந்தம் சம்பவிக்க வில்லையோ ஆண்டு ஜகல் லக்ஷணை யங்கீகரிக்கப்படும். எங்ஙனம்: 'கங்கையிற் கிராமம்' என்னுமிடத்தில் பதங்களுக்கும் சக்கியார்த்தங்களுக்கும் பரஸ்பர சம்பந்தம் சம்பவியாது. என்றாலும், 'விஷத்தைப் புசி' என்னு மிடத்துச் சக்கியார்த்தத்தின் அந்நுவயம் சம்பவிக்கும். விஷம் மரணத்திற் கேதுவாமாயினும் போஜனத்தில் விஷத்தின் அந்நுவயம் சம்பவிக்கின்றது. ஆதலால் அந்நுவயாநுபபத்தி (கொண்டுகூட்டுணர்வுநிகழாமை) இலக்ஷணைக்குப் பீஜமன்று. தாற்பரியாநுபபத்தி (தாற்பரிய வுணர்வு நிகழாமை) யே இலக்ஷணைக்குப் பீஜமாமென்று நூல்களி லெழுதப்பட்டிருக்கின்றது. அதன் அபிப்பிராயம் இதுவாம்:—அந்நுவயத்தின் அதாவது சக்கியார்த்தத்தினது சம்பந்தத் தன்மையின் அநுபபத்தி அதாவது அசம்பவம், யாண்டு நிகழுகின்றதோ ஆண்டு இலக்ஷணை யுண்டென்பது நியமமன்று. இதுவே நியமமாகுமாயின் 'தண்டத்தை உள்ளே விடு' என்னும் வாக்கியத்தில் தண்டமென்னும் சொல்லிற்குத் தண்டந் தாங்கியவனிடத்து இலக்ஷணை நிகழாது; தண்டமென்னும் சொல்லின் சக்கியத்திற்கு உள்ளேவிடுதலிற் கொண்டுகூட்டு(அந்நுவயம்) சம்பவித்தலான். ஆதலால் தாற்பரியாநுபபத்தி இலக்ஷணைக்குப் பீஜ

மாம்; அந்நுவயாநுபபத்தி பீஜமன்று. தாற்பரிய மென்பது வாக்கியத்தைப் பிரயோகஞ் செய்வோனது இச்சை; அதன் அநுபபத்தியாவது அது சக்கியார்த்தத்தில் சம்பவியாமை; இது இலக்ஷணையை யங்கீகரித்தற்குப் பீஜமாம், அதாவது ஏதுவாம். 'தண்டத்தை உள்ளே விடு' என்னும் வாக்கியத்தில் தாற்பரியாநுபபத்தி யுண்டு. ஏனெனின், தண்டத்தை உள்ளே விடுதலாகிய சக்கியார்த்தத்தில் போஜன சமயத்தில் சொல்லுவோனது கருத்துச் சம்பவியாது. ஆகலால் தண்டமென்னுஞ் சொல்லிற்குத் தண்டந்தாங்கிய புருடனிடத்திலக்ஷணையாம். அங்ஙனமே மரணத்திற்கு ஏதுவாகிய விஷபோஜனத்தில் பிதாவின் தாற்பரியம் நிகழாதாகலின் போஜன நிவிருத்தியில் ஜகல் லக்ஷணையாம். "கங்கையிற் கிராமம்" என்னுமிடத்துந் தாற்பரியாநுபபத்தியும் சம்பவிக்கின்றதாகலின், யாண்டுத் தாற்பரியாநுபபத்தி யுளதோ, ஆண்டு இலக்ஷணை யங்கீகரிக்கப்படுமென்பது நியமமாம். "கங்கையில் கிராமம்" என்னுமிடத்தும் கங்கையென்னும் சொல்லிற்குச் சக்கியமாகிய தேவநதியின் பிரவாகம் (வெள்ளம்) எதுவோ, அதனைவிட்டுச் சக்கிய சம்பந்தியாகிய கரையின் ஞானமுண்டாகின்றது; ஆகலின் ஜகல்லக்ஷணையாம்.

யாண்டுச் சாமானியமான கரையின் உணர்ச்சியில் சொல்லுவோனது கருத்தின்றி, கங்கைக்கரையில் சொல்லுவோனது தாற்பரியமுளதோ, ஆண்டுக் கங்கையென்னும் பதத்திற்குங் கங்கைக்கரையின்கண் அஜகல் லக்ஷணையாம். அஜகல் லக்ஷணையின் அசாதாரண உதாரணமோ "காகங்களினின்றும் தயிர் இரக்ஷிக்கப்படுக" என்றல் முதலியவாம். சக்கியத்தோடுகூடிய சக்கிய சம்பந்தியின் ஞானம் யாண்டுளதோ, ஆண்டு அஜகல்லக்ஷணை யுண்டு. போஜனத்தின்பொருட்டுத் தயிரை இரக்ஷித்தலில்சொல்லுவோனதுதாற்பரியமாம். அது பூனை முதலியவற்றினின்றும் தயிரை ரக்ஷித்தலின்றிச் சம்பவியாது. ஆதலாற் காகமென்னும் சொல்லிற்குத் தயிரைக் கெடுப்பதன்கண் அஜகல்லக்ஷணையாம். இவ்வாறே 'கவிகையாளர் செல்கின்றனர்' என்னுமிடத்துக் கவிகையாளர் என்னுஞ் சொல்லிற்குக் கவிகையாளனோடுகூடிய கூட்டத்தின்கண் அஜகல்லக்ஷணையாம். நியாயமதத்தில் நீலமுதலிய பதங்களுக்குக் குணமாத்திரத்திற் சக்தி யுண்டு. 'நீலக்குடம்' என்றல் முதலிய வாக்கியங்களில் நீலவுருவ முடையதனை யறிவிக்கும் நீலமுதலிய பதங்கள் இலக்ஷணையாலுளவாம். ஆண்டுச் சக்கியத்தோடுகூடிய சம்பந்தியின் ஞான

முண்டாகின்றதாகலின், அஜகல் லக்ஷணையாம். கோசகாரர் மதத்தில் நீல முதலிய பதங்களுக்குக் குணத்திலும் குணியிலும் சக்தியுண்டு; இலக்ஷணையில்லை. வேதாந்த பரிபாஷையென்னும் நூலில் நீல முதலிய பதங்களுக்குக் குணியினிடத்து அஜகல் லக்ஷணை சொல்லப்பட் டிருக்கின்றது. அது நியாயநூலார் மதம்.

யாண்டுச் சக்கியார்த்தத்தின் ஏகதேசத்தைவிட்டு ஏகதேசத்தை யறிதலில் சொல்லுவோன் கருத்துளதோ, ஆண்டுப் பாகத்தியாகலக்ஷணையாம். எங்ஙனம்: 'அவனே இத்தேவதத்தன்' என்னுமிடத்துப் பாகத்தியாக லக்ஷணையாம். ஈண்டுப் பரோக்ஷவஸ்து அவனென்னும் சொல்லிற்கும், அபரோக்ஷவஸ்து இவனென்னும் சொல்லிற்கும், தகர முதலிய வெழுத்துக்களை யடுத்த பெயரினை யுடைய புருஷ சரீரம் தேவதத்தனென்னும் சொல்லிற்கும் பொருளாம். அவனென்னும் சொற்பொருளோடு இவனென்னும் சொற்பொருளுக்குள்ள அபேதம் அவனெனுஞ் சொல்லிலுள்ள முதல் வேற்றுமைக்குப் பொருளாம். இவனென்னும் சொற்பொருட்குத் தேவதத்த னென்னும் சொற்பொருளோடுள்ள அபேதம் இவனென்னும் சொல்லிலுள்ள முதல் வேற்றுமையின் பொருளாம்; அல்லது அவன் இவன் என்னும் சொற்களிலுள்ள வேற்றுமைகள் பொருளில்லாதனவாம். சமானவிபக்தி (ஒருவேற்றுமை) யுடைய பதங்களின் சந்நிதானத்தால் பதார்த்தங்களின் அபேத ஞானமுண்டா கின்றது. ஆதலால் பரோக்ஷவஸ்துவோடு அபின்னமான அபரோக்ஷ வஸ்துவின் சொரூபம் தேவதத்த னென்னும் பெயரையுடைய சரீரமாம். இது வாக்கியத்தினது பதங்களின் சக்கியார்த்தமாம். அது உஷ்ண சீதளமென்பதுபோலப்பாதிதமாம் (வாதிக்கப்படுவதாம்). பாதிதார்த்தத்தில் சொல்லுவோனது கருத்து நிகழ்வதன்று. ஆதலால் அவன் இவனென்னும் சொற்களின் சக்கியத்தில் பரோக்ஷத்தன்மை அபரோக்ஷத்தன்மைப் பாகங்களைத் தியாகஞ் செய்து (விட்டு) வஸ்துபாகத்தில் இலக்ஷணை யிருத்தலின் பாகத்தியாக லக்ஷணையாம்.

இவ்வாற்றான் மூவகை இலக்ஷணையும் பிரயோஜனவதி (பயனுடை) லக்ஷணை நிரூட (இடுகுறி) லக்ஷணையென்னும் பேதத்தால் இருவகையாம். யாண்டுச் சக்தி யுடைய பதத்தினை விட்டு இலாக்ஷணிக (இலக்ஷணையுடைய) சத்தப் பிரயோகத்தில் பிரயோஜன முண்டாகின்றதோ, அது பிரயோஜனவதிலக்ஷணையெனப்படும். எங்ஙனம்:

கங்கையென்னும் பதத்திற்குக் கரையிற் பிரயோஜனவதி லக்ஷணை யாம். கரையிற் கிராமமென்று சொல்லுவோமாயின், கரையிற் குளிர்ச்சி தூய்மை முதலியவற்றின் ஞான முண்டாகாது. கங்கை யென்னும் பதத்தான் கரையை யறிவிக்கின் கங்கையின் தர்ம மாகிய குளிர்ச்சி தூய்மை முதலியன கரையிற் காணப்படும். இதன்பொருட்டே வியஞ்சன விருத்தியை அலங்காரநூலார் அங்கீ கரிக்கின்றனர். நியாயமதத்தில் குளிர்ச்சி தூய்மை முதலியன சொல்லுணர்ச்சிக்கு விடயமன்று; அநுமிதிக்கு விடயமாம். அங் ஙனமன்றோ? கங்கைக்கரை குளிர்ச்சி தூய்மை முதலியவற்றை யுடையதாம்; கங்கையென்னும் சொல்லா னறிவிக்கப்படுந் தன்மை யான், கங்கையைப்போல வென்பது அநுமானம். எவ்வாற்றானும் பிரயோஜனவதிலக்ஷணையுண்டு.

பதத்திற்கு எப்பொருளில் சக்திவிருத்தி யில்லையோ, சக்கிய த்தைப்போல எப்பொருளி னுணர்ச்சி எப்பதத்தான் எல்லோரு க்கும் பிரசித்தமாகின்றதோ, அப்பொருளில் அப்பதத்திற்கு பிர யோஜன சூன்ய லக்ஷணையாகிய நிருடலக்ஷணை சொல்லப்படுகின்றது. எங்ஙனம்: நீல முதலிய பதங்களுக்குக் கோசத்தின்படி குண குணியில் சக்தியை யங்கீகரிக்கின், கௌரவதோஷ முண்டு. சக்கிய த்தன்மை யவச்சேதகமான ஒவ்வொரு தர்மத்தின் இலாபமு முண் டாவதில்லையாகலின், குணமாத்திரத்திற் சக்தியுண்டு. நீலம் குட மென்றன்முதலிய வாக்கியங்களைக்கேட்டல் மாத்திரத்தானே யெல் லாப்புருடருக்கும் குணியினுணர்ச்சி யுண்டாதல் மிகப்பிரசித்தம். ஆதலால் நீலமுதலிய பதங்களுக்குக் குணியில் பிரயோஜன சூனிய லக்ஷணை யிருத்தலின் நிருடலக்ஷணையாம். நிரூடலக்ஷணை சக்திக்குச் சமானமாம். யாதானு மோர் விலக்ஷணமான அநாதி தாற்பரிய முளதாயின், ஆண்டு நிரூடலக்ஷணை யுண்டு.

யாண்டுப் பிரயோஜனம் அநாதிதாற்பரிய மென்னு மிரண்டு மில்லையோ, நூலாசிரியர் தனதிச்சையால் இலாக்ஷணிக சத்தத் தைப் பிரயோகமின்றிப் பிரயோஜனப்படுத்துகின்றாரோ, ஆண்டு மூன்றாவது ஐச்சிகலக்ஷணையுண்டு. ஆனால் அநாதி தாற்பரியமும் பிரயோஜனமு மின்றிய இலாக்ஷணிக சத்தத்தின் பிரயோகத்தை வித்துவான்கள் நலமுடையதாகக் கருதார். இக்காரணத்தானே காவியப் பிரகாசமுதலிய சாகித்திய நூல்களில் நிரூட லக்ஷணையும் பிரயோஜனவதி லக்ஷணையும் உதாரணத்துடன் எழுதப்பட் டிருக்

கின்றன. ஐச்சிகலக்ஷணை எழுதப்பட வில்லை. கதாதர பட்டாசாரியர் முதலியோர் ஐச்சிகலக்ஷணையை யெழுதி யிருக்கின்றனர். அவர்கள் தாற்பரியம் ஐச்சிகலக்ஷணையினது சம்பாவனையின் கண்ணும் (பொருத்தத்திலாம்).'ஐச்சிக லக்ஷணையுடைய பதத்தின் பிரயோகம் 'நலமுடையது'என்னும்பொருளில் தாற்பரியமன்று. இலக்ஷணையின் அவாந்தரபேதமாக மம்பட்டர் முதலியோர்களால் மற்று மநேக மெழுதப்பட் டிருக்கின்றன. என்றாலும் வேதாந்த நூல்களில் யாண்டும் எழுதப்படவில்லை யாகலின், ஞான விருப்புடையோருக்கு அவற்றை யெழுதுவதால் உபயோகமில்லை.

சுஅ. சாப்தஞானத்திற்கு ஏதுவாந் தன்மையின் விசாரம்.

சக்கியத்தன்மை யவச்சேதகத்தில் சக்தி யிருப்பதுபோல இலக்ஷியத்தன்மையவச்சேதகமான தீரத்வ முதலியவற்றிற் கங்கை முதலிய பதங்களுக்கு இலக்ஷணையில்லை. ஆனால் வியக்திமாத்திரத்தில் இலக்ஷணாவிருத்தி யுண்டு. பதத்தின் விருத்தியின்றி இலக்ஷியத்தன்மை யவச்சேதகத்தின் ஸ்மிருதியும் சாப்தபோதமு முண்டாகின்றனவென்பது சப்தார்த்தத்தை நிருணயிக்கும் நூல்களிற் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. மீமாம்ஸைமதத்தில் இலாக்ஷணிக சத்தத்தால் இலக்ஷியார்த்தத்தின் ஸ்மிருதியோ வுண்டாகின்றது. இலக்ஷியார்த்தத்தின் சாப்த போதத்திற்கு (சொல்லுணர்ச்சிக்கு) ஏதுவாவது இலாக்ஷணிக பதமன்று. ஆனால் இலாக்ஷணிக பதத்தைச் சமீபித்துள்ள பிறபத மெதுவோ, அது தன் சக்கியார்த்தத்தின் சாப்த போதத்திற்கும், இலக்ஷியார்த்தத்தின் சாப்த போதத்திற்கும் ஏதுவாகின்றது. எங்ஙனம்: 'கங்கையிற் கிராமம்' என்னும் வாக்கியத்தில் கங்கையென்னும் பதம் கரையின்கண் இலாக்ஷணிகமாம். அது கரையின் ஸ்மிருதிக்கு ஏதுவாம். கரையின்கண் சாப்த போதத்திற்கு ஏது வன்று. ஆனால் கரையின்கண் சாப்த ஞானத்திற்கு ஏதுவும், தனது சக்கியத்தில் சாப்த ஞானத்திற்கு ஏதுவும் கிராமமென்னும் பதமாம். இம்மதத்திற்குச் சாதகமான யுக்தி இதுவாம்:—இலாக்ஷணிக சத்தத்திற்குச் சாப்தபோதத்தை யுண்டாக்குந் தன்மை யங்கீகரிக்கின் சகல சாப்தபோதத்தையு முண்டாக்குந் தன்மையின் அவச்சேதகமான தர்மத்தின் இலாப முண்டாகாது. ஏனெனின், மீமாம்ஸைமதத்தில் சாப்தபோதத்தை யுண்

டாக்குந் தன்மை இலாக்ஷணிக பதத்தின்க ணில்லை. ஆனாற் சக்த (சக்தியுடைய)பதத்தி லிருக்கின்றது. ஆகலின் சாப்த போதத்தை யுண்டாக்குந் தன்மையின் அவச்சேதகம் சக்தியாம். இலாக்ஷணிக பதத்திற்கும் சாப்த போதத்தை யுண்டாக்குந் தன்மை யங்கீகரிக்கின் அவ்வுண்டாக்குந் தன்மையினும் சக்தி அற்பதேசத்திருப்பதாயிருத்தலின், அதன் அவச்சேதகமாகாது. எது எதன் அற்பதேசத்திருப்பதும் அதிக தேசத்திருப்பதுமாகாமல், அதன்சமான தேசத்திருப்பதாகின்றதோ, அது அதன் அவச்சேதகமாம். சாப்த போதத்தை யுண்டாக்குந்தன்மை சகல சக்தபதங்களினும்இருக்கின்றது. அதன் சமான தேசத்தில் சக்தி யிருக்கின்றது. ஆகலின் சாப்த போதத்தை யுண்டாக்குந்தன்மையின்அவச்சேதகம் சக்தியெனல் சம்பவிக்கும். இலாக்ஷணிக பதத்தினும் சாப்தபோதத்தை யுண்டாக்குந் தன்மை யங்கீகரிக்கின் இலாக்ஷணிகபதத்தில் சக்தியில்லை. சாப்த போதத்தை யுண்டாக்குந் தன்மை யிருக்கின்றது. ஆதலால் அற்ப தேசத் திருப்பதாதலின் சாப்தபோதத்தை யுண்டாக்குந் தன்மையின் அவச்சேதகம் சக்தியெனல்சம்பவியாது.சக்தம் இலாக்ஷணிகமென்னுமெல்லாப் பதங்களினு மிருப்பதான ஒரு தர்மமு மில்லை. ஆகலின் சாப்தபோதத்தையுண்டாக்குந்தன்மைநிரவச்சேதகமாம். அந்த நிரவச்சேதகமான உண்டாக்குந் தன்மை அப்பிரசித்தமாம். தண்டம் குலாலன் முதலியவற்றின்கண் குடமுதலியவற்றை யுண்டாக்குந்தன்மையின் அவச்சேதகம் தண்டத்தன்மை குலாலத்தன்மை முதலியனவாதலால் நிரவச்சேதகமான ஜநகத்தன்மை (உண்டாக்குந்தன்மை) அப்பிரசித்தமாம்.இவ்வாற்றான் இலாக்ஷணிகபதத்திற்குச் சாப்த போதத்தை யுண்டாக்குந் தன்மை யில்லையென்பது மீமாம்ஸகர் மதம். அது அத்வைத மதத்திற்கு மிக்க விரோதியாம். ஏனெனின், மகாவாக்கியங்களில் சகல பதங்களும் இலாக்ஷணிகமாம். அவற்றான் சாப்தபோதத்தின் நிகழ்ச்சியின்மை யுண்டாகும். ஆதலால் இம்மதத்தின் கண்டனம் அவசியம் செய்யத்தக்கதாம். அதன்கண் இத்தோஷமுண்டு:—'கங்கையிற் கிராமம்' என்னும் வாக்கியத்தில் கிராமமென்னும் பதத்தாற் கரையின்கண் சாப்த போதம் அங்கீகரிக்கின் கிராம பதத்திற்குக் கரையின்கண்ணும் சக்தியுண்டாதல் வேண்டும். ஏனெனின், எந்தப்பதம் இலக்ஷணையின்றி எப்பொருளில் சாப்த போதத்தை யுண்டாக்குவதாகின்றதோ, அப்பதத்திற்கு அப்பொருளிற் சக்தி யுண்டென்பது நிய

மம். மீமாம்ஸகமதத்தில் கிராமபதம் இலக்ஷணையின்றிக் கரையிற் சாப்த போதத்தை யுண்டாக்குவதா யிருத்தலின் கரையின்கண் சக்தி யுண்டாதல் வேண்டும். இது நியமமாம்:—எப்பதத்தில் எப்பொருளின் விருத்தியுண்டாகின்றதோ, அப்பதத்தான் அப்பொருளின்கண் ஸ்மிருதி யுண்டாம்; அப்பொருளின்கண்ணே அப்பதத்தான் சாப்தபோதமு முண்டாம். மீமாம்ஸகமதத்தில் இந்நியமத்திற்குப் பங்கமுண்டாம். ஏனெனின் மீமாம்ஸக மதத்தில் கங்கையென்னும் சொல்லின் இலக்ஷணாவிருத்தியோ கரையிலுளது; தீரத்தின் ஸ்மிருதியும் கங்காபதத்தாலுண்டாகின்றது. தீரத்தில் சாப்த போதம் கங்காபதத்தாலுண்டாகிறதில்லை. ஆனால் கிராம பதத்தால் தீரத்தின் சாப்தபோத முண்டாகிறது. அந்தக் கிராம பதத்திற்குத் தீரத்தில் சக்தி அல்லது இலக்ஷணா விருத்தியில்லை; கிராம பதத்தினால் தீரத்தின் ஸ்மிருதியு மில்லை. ஆதலால் இம்மதம் புத்திமான்களது நகைப்பிற் கிடமானதாம். ஏனெனின், யாண்டு அரிமுதலிய ஒவ்வொரு பதத்திற்கும் அநேகம் பொருள்களில் சக்தியிருக்கின்றதோ, ஆண்டும் ஒருகாலத்தில் ஒருபுருடனுக்கு அரியென்னும்பதத்தான் ஒரே பொருளின் ஞானமுண்டாகின்றது. அநேக பதார்த்தங்களின்ஞானம் ஒருபதத்தானுண்டாகுமாயின், அரியென்றுசொல்லுதலான் குரங்கின்மேல் சூரியனிருக்கிறதென் றிவ்வாறு சாப்த போத முண்டாதல் வேண்டும். கிராமமென்னும் ஒரு பதத்தால் பரஸ்பர சம்பந்தமுடைய கிராமதீரங்களின் சாப்தபோத முண்டாகின்றது. அங்ஙனமே அரியென்னும் ஒரு சொல்லால் பரஸ்பர சம்பந்தமுடைய வானர சூரியர்களின் சாப்தபோத முண்டாதல் வேண்டும். ஒரு பதத்தால் இரண்டு சக்கியங்களின் சாப்தபோத முண்டாகாதெனக்கூறின், அவ்வொரு பதத்தாற் றனது சக்கியத்தோடு தனது அசக்கிய அலக்ஷியங்களினது சம்பந்தத்தின் சாப்த ஞானமுண்டாதல் அத்தியந்தம் தூரமாம். ஆதலால் 'லாக்ஷணிகஂ நாநுபாவிகஂ- இலாக்ஷணிகம் சாப்தானுபவத்தின தன்று' என்னும் மீமாம்ஸையின் வசனம் அசங்கதமாம் (பொருத்தமுடையதாகாது). அன்றியும் இலாக்ஷணிகசத்தத்திற்குச் சாப்தாநுபவத்தையுண்டுபண்ணுந் தன்மையில் தோஷம் சொல்லப்பட்டது; சாப்த போதத்தையுண்டாக்குந் தன்மையின் அவச்சேதகம் கிடைக்காது எனின், அதற்குச் சமாதானம் இதுவாம்:— சத்தத்தில் சக்தி லக்ஷணை யென்னும் வேறுபாட்டால் இருவகை விருத்தி யுண்டு.

சிலவிடத்து அர்த்தத்திற்குச் சக்தி விருத்தியும் சிலவிடத்து அர்த்தத்திற்கு இலக்ஷணாவிருத்தியு முண்டு. சாப்த போதத்தை யுண்டாக்குந்தன்மை சத்தமாத்திரத்தி னுளதாம்; விருத்தியும் சத்தமாத்திரத்தி னுளதாம். ஆதலால் அந்தவுண்டாக்குந்தன்மையின் சமானதேசத்திருத்தலான், அதன் அவச்சேதகம் விருத்தியாம். அல்லது சாப்தபோதத்தை யுண்டாக்குந்தன்மையின் அவச்சேதகம் யோக்கிய சத்தத் தன்மையாம். இவ்வாற்றால் இலாக்ஷணிக பதத்தாலும் சாப்தபோத முண்டாகின்றது.

சச. மகாவாக்கியத்தில் இலக்ஷணையின் உபயோகமும் அதன்கண் சங்கை சமாதானங்களும்.

மகா வாக்கியங்களில் ஜகல் லக்ஷணையும் அஜகல் லக்ஷணையுமில்லை. ஆனால் பாகத்தியாக லக்ஷணையுண்டு. அதன்றன்மை விசாரசாகரத்தில் எழுதப்பட் டிருக்கின்றது. அந்தப் பாகத்தியாக லக்ஷணை மகா வாக்கியங்களில் இலக்ஷித லக்ஷணை யன்று. ஆனால் கேவலலக்ஷணையாம். ஏனெனில், இலக்ஷிய சேதனத்தோடு வாச்சியத்திற்குச் சாக்ஷாத் சம்பந்தமுண்டு. பரம்பரைச் சம்பந்தமில்லை. யாண்டுப் பாகத்தியாகலக்ஷணை யுண்டோ ஆண்டு வாச்சியத்தின் ஏகதேசம் இலக்ஷியமாம். அவ்வாச்சியத்தின் ஏகதேசத்தோடு வாச்சியத்திற்குச் சாக்ஷாத் சம்பந்தமுளது; ஆதலால் கேவல லக்ஷணையாம். மகாவாக்கியத்தால் ஞான விருப்புடையோருக்கு அகண்டபிரஹ்மத்தின் ஞான முண்டாகுக வென்பது ஈசுவரனது அநாதி தாற்பரியம். ஆதலால் அது நிருடலக்ஷணையாம்; பிரயோஜனவதி லக்ஷணை யன்று. ஈண்டிதுசங்கை:—வாக்கியார்த்தத்திற்கு இலக்ஷிய சேதனத்தோடு சம்பந்தம் அங்கீகரிக்கின், இலக்ஷியார்த்தத்தில் அசங்கத் தன்மைக்குக் கேடுண்டாகும். சம்பந்தம் அங்கீகரியாவிடின், இலக்ஷணைபொருந்தாது. ஏனெனின், சக்கிய சம்பந்தத்தை அல்லது போத்திய சம்பந்தத்தை இலக்ஷணையென்பர். அது அசங்கத்திற் சம்பவியாது.

இதற்குச் சமாதானம்:—வாச்சியார்த்தத்தில் சேதனம் ஜடமென விரண்டுபாகமுண்டு. அதன் சேதன பாகத்திற்கு இலக்ஷியார்த்தத்தில் தாதாத்மியசம்பந்த முண்டு. சகல பதார்த்தங்களுக்கும் சொரூபத்தில் தாதாத்மிய சம்பந்த முண்டு. வாச்சியபாகமான சேதனத்தின் சொரூபமே இலக்ஷியசேதனமாம். ஆதலால் வாச்சிய

த்தில் சேதன பாகத்திற்கு இலக்ஷிய சேதனத்தோடு தாதாத்மிய சம்பந்த முண்டு. வாச்சியத்தில் ஜட பாகத்திற்கு இலக்ஷிய சேதனத்தோடு அதிஷ்டானத்தன்மைச் சம்பந்த முண்டு. கற்பிதத்தின் சம்பந்தத்தால் அதிஷ்டானத்தின் சுபாவம் கெடாது. தனது தாதாத்மிய சம்பந்தத்தானும் சுபாவத்திற்குக் கேடுண்டாகாது. அதனால் இலக்ஷியார்த்தத்தின் அசங்கத்தன்மை கெடாது.

மற்றோர் சங்கை:— தத்பதத்திற்கு அகண்ட சேதனத்தில் இலக்ஷணை யங்கீகரித்துத் துவம்பதத்திற்கும் அகண்ட சேதனத்தில் இலக்ஷணை யங்கீகரிக்கின் புநருக்தி தோஷ (கூறியது கூறற் குற்ற) மாகுதலான், குடம் குடமென்னும் வாக்கியத்தினைப்போல அப்பிரமாணவாக்கிய மாகும். இரண்டு பதங்களுக்கும் இலக்ஷியார்த்தம் வேறாகக் கொள்ளின், அபேதத்தை யறிவிக்குந் தன்மை யுண்டாகாது.

அதற்கு இது சமாதானம்:—மாயா விசிஷ்டனும் அந்தக்கரண விசிஷ்டனும் தற்பத துவம்பதங்களுக்குச் சக்கியராவர்; உபகிதர்கள் இலக்ஷிய ராவர். பிரஹ்ம சேதனம் இரண்டு பதங்களுக்கும் இலக்ஷிய மாகுமாயின் புநருக்தி தோஷமுண்டாகும்; அந்தப் பிரஹ்ம சேதனம் இலக்ஷிய மன்று; மாயா வுபகிதமும் அந்தக்கரண வுபகிதமும் இலக்ஷியமாம். அது உபாதிபேதத்தாற் பின்னமாயிருத்தலின் புநருக்தியில்லை. உபகித மிரண்டும் பரமார்த்தமாய் அபின்னமாம். ஆதலால் அபேதத்தைப் போதிக்குந்தன்மை வாக்கியத்திற்குச் சம்பவிக்கின்றது. இவ்வாற்றால் தற்பதார்த்த துவம் பதார்த்தங்களின் உத்தேச விதேயத்தன்மையை அங்கீகரித்து அபேதத்தைப் போதிக்குந்தன்மை நிர்த்தோஷமாம். தற்பதார்த்தத்தில் பரோக்ஷத்தன்மைப் பிராந்தி நீங்குதற்பொருட்டுத் தற்பதார்த்தத்தை யுத்தேசித்துத் துவம் பதார்த்தத்தன்மை விதேயமா (அமைக்கப்பட்டதா)ம். துவம் பதார்த்தத்தில் பரிச்சின்னத்தன்மைப்பிராந்தி நீங்குதற்பொருட்டுத்துவம்பதார்த்தத்தை யுத்தேசித்துத் தற்பதார்த்தத்தன்மை விதேயமாம். புநருக்தியைப் பரிகரித்தற்பொருட்டுச் சில நூலாசிரியர் அபிப்பிராயம் இதுவாம்:— இரண்டு பதங்களுக்கும் வேறு வேறு இலக்ஷகத் (இலக்ஷணையினாலறிவிக்குந்) தன்மை யங்கீகரிக்கின், புநருக்தியின் சங்கை யுலுண்டாகின்றது. அந்த வெவ்வேறு இலக்ஷகத் தன்மையோ இல்லை. ஆனால் மீமாம்ஸகரது கிரமமாக இரண்டு பதங்களும் சேர்ந்து

அகண்ட பிரஹ்மத்தின் இலக்ஷகமாம். இதனாற்றான் பிராசீன ஆசாரியர்கள் மகா வாக்கியங்களுக்குப் பிரதிபாதிக்கும் அர்த்த மாத்திரத்தை அறிவிக்குந்தன்மை கூறியிருக்கின்றனர். உத்தேச விதேயத்தன்மைச் சூனியமான அர்த்தத்தை யறிவிக்கும் வாக்கியம் உலகத்தில் அப்பிரசித்தமாயினும், அலௌகிக அர்த்தம் மகா வாக்கியங்களுக்காம். ஆதலால் அப்பிரசித்த தோஷ மில்லை; அதனால் பூஷணமாம். அப்பிரசித்ததோஷ மாகுமாயின், வாக்கியத்திற்கு அசங்கமுடைய அர்த்தத்தினை யறிவிக்குந் தன்மையும் உலகத்தில் அப்பிரசித்த மாகலின், அசங்கமுடைய பிரஹ்மத்தை யறிவிக்குந்தன்மையும் மகாவாக்கியங்களுக் குண்டாகாது. எங்ஙனம் உலகத்தில் அப்பிரசித்தமான அசங்கமுடைய பிரஹ்மத்தை யறிவிக்குந் தன்மை அங்கீகரிக்கப்படுகின்றதோ, அங்ஙனமேஉத்தேச விதேயபாவ சூனியமான அகண்டார்த்தத்தினையறிவிக்குந்தன்மையுஞ் சம்பவிக்கின்றது. இவ்வாறு இலக்ஷணைப்பிரசங்கத்தில் அநேக விசாரம் பழைமையான ஆசாரியர்களால் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது.

சரு. இலக்ஷணையின்றிச் சக்தி விருத்தியால் மகாவாக்கியத்திற்கு அத்வைதப் பிரஹ்மத்தை யறிவிக்குந் தன்மை யுளதெனல்.

சில நவீன நூலாசிரியர் இலக்ஷணையின்றிச் சக்தி விருத்திமாத்திரத்தான் மகாவாக்கியங்களுக்கு அத்துவிதீயப் பிரஹ்மத்தை யறிவிக்குந்தன்மை யங்கீகரித்திருக்கின்றனர். அவர்கள் இவ்வாறு எழுதியிருக்கின்றனர்:—விசிஷ்ட வாசக பதத்தின் அர்த்தத்திற்கு அந்நிய பதத்தின் விசிஷ்ட அர்த்தத்தோடு யாண்டுச் சம்பந்தம் நிகழவில்லையோ, ஆண்டுப் பதத்தின்சக்தியினானே விசேஷணத்தை விட்டு விசேஷியத்தின் தோற்றமுண்டாகின்றது. எங்ஙனம்: அநித்தியம் குடம் என்னும் வாக்கியத்தில் கடத்தன்மை விசிஷ்ட வியக்தியின் வாசகம் கடபதமாம். அதற்குஅநித்தியத்தன்மை விசிஷ்டமான அநித்திய பதார்த்தத்தோடு அபேதசம்பந்தம் அறிவிக்கப்படுகின்றது. கடத்தன்மைச் சாதி நித்தியமாம். ஆகலின் கடத்தன்மை விசிஷ்டத்திற்கு அநித்திய பதார்த்தத்தோடு அபேதம் பாதிக்கப்படுவதாயிருத்தலின் அதற்கு அநித்தியபதார்த்தத்தோடு அபேத சம்பந்தம் நிகழாது. ஆண்டுக் கடத்தன்மையாகிய விசே

ஷணத்தை விட்டுக் கட பதத்தால் வியக்திமாத்திரத்தின் ஸ்மிருதி யும், அநித்திய பதார்த்தத்தோடுள்ள சம்பந்த ஞானமாகிய சாப்த போதமு முண்டாகின்றன. அங்ஙனமே வீட்டிற் குடமென்னும் வாக்கியத்தில் கடத்தன்மை வடிவினதாகிய விசேஷணத்தைவிட்டுக்கடபதத்தால் விசேஷியவியக்திமாத்திரத்தின் ஸ்மிருதியும் சாப்த போதமு முண்டாகின்றன. அங்ஙனமே கடத்தில் உருவம் என்னும் வாக்கியத்திலும் கடத்தன்மையை விட்டு வியக்தி மாத்திரத்தின் ஞான முண்டாகின்றது. ஏனெனின், வீட்டிற்குட மென்னும் வாக்கியந்தான் வீட்டின் ஆதேயத்தன்மை கடபதார்த்தத்தில் தோற்றுகின்றது. கடத்தன்மைச் சாதியில் தனது ஆசிரயமான வியக்தியின் ஆதேயத்தன்மை யுளது. ஆனால் வீட்டின் ஆதேய த்தன்மை பாதிதமாம். ஆதலால் கடத்தன்மையை விட்டு வியக்தி மாத்திரத்தில் வீட்டின் ஆதேயத் தன்மையின் சம்பந்தம் அறி விக்கப் படுகின்றது. அங்ஙனமே வீடென்னும் பதார்த்தத்தில் வீட்டுத்தன்மையின் நீக்க முண்டாகின்றது. கடத்தில் உருவம் என்னும் வாக்கியத்திலும் கடத்தன்மையை விட்டுத் திரவியரூப வியக்தி மாத்திரத்தில் அதிகரணத் தன்மையும், உருவத்தன்மை யைவிட்டுக் குணமாத்திரத்தில் ஆதேயத் தன்மையும் தோற்று கின்றன. ஏனெனின், கடபதார்த்தத்தின் ஆதேயத்தன்மை யுடை யது உருவபதார்த்தமா மென்பது வாச்சியத்தின் அர்த்தமாம். ஆண்டுக் கடத்தன்மையின் ஆதேயத்தன்மை எதனிடத்து மில்லை. ஆதலால் கடத் தன்மையை விட்டு வியக்தி மாத்திரம் கடபதார் த்தத்தின் அர்த்தமாம். அதன் ஆதேயத்தன்மை யுருவத்தன்மை ஜாதியிலில்லை. ஆனால் உருவவியக்தியின் ஆதேயத்தன்மை உருவத் தன்மையிலுண்டு. ஆதலால் உருவபதார்த்தத்தில் உருவத் தன் மையின் நீக்க முண்டு. அங்ஙனமே. உண்டாயிற்று குடம், அழிந் தது குடம் என்றல் முதலிய வாக்கியங்களில் ஜாதி வடிவமாகிய விசேஷணத்தை விட்டு வியக்தி மாத்திரம் கடமுதலிய பதங்களின் அர்த்தமாம். ஏனெனின், ஜாதி நித்தியம், அதற்கு உற்பத்தி நாசம் நிகழாது. எங்ஙனம் முன் வாக்கியங்களில் விசிஷ்ட வாசக பதங் களில் சக்தி வலியானே விசேஷிய மாத்திரத்தின் ஞான முண்டா கின்றதோ, அங்ஙனமே மகாவாக்கியங்களிலும் விசிஷ்டவாசக பதங்களின் சக்திவலியானே மாயை அந்தக்கரணமென்னும் விசே ஷணங்களை விட்டுச் சேதனமாகிய விசேஷிய மாத்திரத்தின் ஞானம்

சம்பவிக்கின்றது. இலக்ஷணையை யங்கீகரித்தல் நிஷ்பலமாம். ஆனால் இத்துணைப் பேதமாம்:—விசிஷ்டவாசக பதத்தினது வாச்சியத்தின் ஏகதேசம் விசேஷியமும் ஏகதேசம் விசேஷணமுமாம்; ஜாதிவிசேஷணமும் வியக்தி விசேஷியமுமாம். அவற்றுள் விசேஷிய பாகத்தின் போதமோ சக்தியினு லுண்டாகின்றது; கேவல விசேஷணத்தின் போத முண்டாகிறதில்லை. வாச்சியத்தினது விசேஷண மாத்திரத்தின் ஞானமும் விசிஷ்ட வாசகத்தினது சத்தத்தின் சத்தியா லுண்டாகுமாயின், அநித்தியம் கடமென்னும் வாக்கியம் போல நித்தியம் கடமென்னும் வாக்கியமும் கடபதத்தால் ஜாதி மாத்திரத்தை யறிவித்து ஈலமுடையதாதல் வேண்டும். ஆதலால் விசிஷ்ட வாசகபதத்தின் சக்தியால் விசேஷிய மாத்திரத்தின் தோற்ற முண்டாகின்றது. அவனே இத்தேவதத்த னென்னும் வாக்கியத்திலும் பரோக்ஷத்தன்மை அபரோக்ஷத் தன்மை விசேஷணங்களை விட்டு, விசேஷிய மாத்திரத்தின் ஞானம் சக்தி விருத்தியாலே யுண்டாகின்றது. பாகத்தியாக லக்ஷணைக்கு ஒரு உதாரணமு மில்லை. ஆதலால் ஜகல் லக்ஷணை அஜகல் லக்ஷணை யென்னும் பேதத்தால் இருவகை இலக்ஷணை அங்கீகரித்தல் வேண்டும். பாகத்தியாக லக்ஷணை பொய்யாம். வேதாந்த பரிபாஷையில் தர்மராஜர் முற்கூறிய வண்ணம் மகா வாக்கியங்களில் இலக்ஷணையைக் கண்டித்துப் பாகத்தியாக லக்ஷணையின் சொரூபத்தையும் உதாரணத்தையும் இவ்வாறு கூறுகின்றார்:—சம்பிரதாயப்படி வாச்சியத்தின் ஏகதேசத்தி லிருப்பது பாகத்தியாகலக்ஷணையின் சொரூபமாமென்னும் மதத்தில் வாச்சியத்தின் ஏகதேசத் திருப்பது சக்தியின் சொரூபமேயாம். அது பாகத்தியாக லக்ஷணையின் சொரூபமன்று. சக்கியத்திலும் அசக்கியத்திலு மிருப்பது எதுவோ அது பாகத்தியாக லக்ஷணை யெனப்படும். அஜகல் லக்ஷணையும் சக்கிய அசக்கியங்களி லிருப்பதாயினும் யாண்டு விசேஷணத் தன்மையான் சக்கியார்த்தத்தின் ஞானமும், விசேஷியத் தன்மையான் அசக்கியார்த்தத்தின் ஞானமு முண்டாகின்றனவோ, ஆண்டு அஜகல் லக்ஷணை சொல்லப்படுகின்றது. எங்ஙனம் :— "நீலக்குடம்" என்னும் வாக்கியத்தில் நீலபதத்தின் சக்கியம் உருவமாம். அதன் ஞானம் விசேஷணத்தன்மையா லுண்டாகின்றது. நீல உருவத்தின் ஆசிரயமான திரவியம் அசக்கியமாம். அதன்ஞானம்விசேஷியத்தன்மையா லுண்டாகின்றது. ஆதலால் நீலபதத்திற்கு நீலவுருவ

த்தின் ஆசிரயத்தில் அஜகல்லக்ஷணையாம். இவ்வாறு மஞ்சம் கூப்பிடுகின்றது என்னும் வாக்கியத்தில் மஞ்ச பதத்தின் சக்கியம் விசேஷணமும்,அசக்கியமாகிய புருஷன் விசேஷியமுமாம்; ஆதலால் அஜகல்லக்ஷணையாம். யாண்டுச் சக்கியம் அசக்கிய மிரண்டும் விசேஷிய மாகின்றனவோ, சக்கியத்தன்மை யவச்சேதகத்தினும் வியாபகமான இலக்ஷியத்தன்மை யவச்சேதக தர்மம் விசேஷண மாகின்றதோ, ஆண்டுப் பாகத்தியாக லக்ஷணை சொல்லப் படுகின்றது. எங்ஙனம்: காகங்களினின்றும் தயிர் இரக்ஷிக்கப்படுக வென்னும் வாக்கியத்தில் காகமென்னும் பதத்தின் சக்கியமான வாயஸமு (காக்கையு)ம், அசக்கியமான பூனைமுதலியனவும் விசேஷியமாம். சக்கியத்தன்மை யவச்சேதக காகத்தன்மையின் வியாபகமான தயிரை யழிக்குந்தன்மை இலக்ஷியத்தன்மை யவச்சேதக விசேஷணமாம். ஏனெனின் தயிரை யழிப்பனவாகிய காகம் பூனை முதலியவற்றினின்றும் தயிரை இரக்ஷியென்பது வாக்கியத்தின் பொருளாம். ஆண்டுக் காகத்தன்மை விசிஷ்டவியக்தி காகபதத்தின் சக்கியமாம். அதில் காகத்தன்மையை விட்டுத் தயிரை யழிக்குந்தன்மை விசிஷ்டமான காகம் பூனை முதலியவற்றின் ஞானம் இலக்ஷணையினு லுண்டாகுதலான், காக பதத்தினது வாச்சியத்தின் ஒரு பாகமாகிய காகத்தன்மையின் நீக்கமும் வியக்திபாகத்தின் ஞானமு முண்டாகின்றன. அங்ஙனமே பூனைத்தன்மை முதலியவற்றின் நீக்கமும், வியக்தியின் ஞானமு முண்டாகின்றன. ஆதலாற் பாகத்தியாக லக்ஷணையாம். அங்ஙனமே கவிகையாளர் செல்கின்றனர் என்னும் வாக்கியத்திலும் பாகத்தியாக லக்ஷணையுண்டு. ஏனெனின், கவிகை யுடையவர்களும் கவிகை யின்றியவர்களுமாய் ஒருங்குகூடிய புருஷர் செல்லுகின்றன ரென்பது வாக்கியத்தின் பொருளாம் ஆண்டுக் கவிகை யாளரென்னும் பதத்திற்குக் கவிகையுள்ளாரும், கவிகை யில்லாதவருமாகிய இருவரும் விசேஷியமாவர். சக்கியத்தன்மை யவச்சேதகமான கவிகை யுடைமையின் வியாபகமான ஒருங்குகூடியதன்மை இலக்ஷியத்தன்மை யவச்சேதகமான விசேஷணமாம். இவ்விடத்தும் கவிகையின் சம்பந்த விசிஷ்டமான கவிகையாளனென்னும் பதத்தின்சக்கியமெதுவோ, அதனிடத்துக் கவிகைச் சம்பந்தமாகிய சக்கியத்தன்மை யவச்சேதகத்தினை விட்டு, ஒருங்குகூடியதன்மை விசிஷ்டனுன கவிகையாளன் அவனுக் கந்நியமானவர்க ளென்னு மிவர்களின் ஞானம்

இலக்ஷணையினு லுண்டாகுதலான், வாச்சியத்தின் ஒரு பாகமான கவிகைச் சம்பந்தத்தினை விட்டு ஒரு பாகமான புருஷனது ஞான முண்டாகின்றது. ஆதலால் பாகத்தியாகலக்ஷணையாம். இவ்வாறு வேதாந்த பரிபாஷையில் பாகத்தியாக லக்ஷணையின் உதாரணம் கூறியிருக்கின்றனர். அவை யாவும் சம்பிரதாயமுள்ளார் மதத்தில் அஜகல் லக்ஷணையின் உதாரணமாம். சிலவிடத்து அஜகல்லக்ஷணை யின் உதாரணத்தில் சக்கியார்த்தம் விசேக்ஷணமாம்; சிலவிட த்து விசேஷியமாம். சக்கியத்தோடு கூடிய அசக்கியத்தின் தோற் றம் சமானமாம். சிறிது பேதத்தைக்கண்டு இலக்ஷணையின் பேத த்தை யங்கீகரித்தல் பயனற்றதாம் எல்லா ஆசிரியர்களும் அஜகல் லக்ஷணையின் உதாரணமாகக் கூறியவற்றைப் பாகத்தியாகலக்ஷணை யின் உதாரணமாக இவர் கூறுவதற்கு ஆசாரியர்களது வசனத்தை விரோதித்தலே பயனும். சக்கியார்த்தத்தின் விசேஷணத்தன்மை விசேஷியத் தன்மைகளில் அஜகல் லக்ஷணை பாகத்தியாக லக்ஷணை களின் பேதம் அங்கீகரிக்கின், யாண்டுச் சக்கியார்த்தத்தின் விசே ஷணத்தன்மையுளதோ,ஆண்டுப் பாகத்தியாக லக்ஷணையும்,யாண்டு ச் சக்கிய அசக்கியங்க ளிரண்டின் விசேஷியத் தன்மை யுளதோ, ஆண்டு அஜகல் லக்ஷணையுமாக இவ்வாறு விபரீதத்தை அங்கீகரிக் கின் ஒரு பாதகமும் இல்லை. ஆதலால் மகா வாக்கியங்களினும், அவனே இத்தேவதத்த னென்னும் வாக்கியத்தினும் இலக்ஷ ணையை நிஷேதித்துப் பாகத்தியாக லக்ஷணையின் சொரூபமும் உதாரணமும் கூறுதல் தர்மராஜருக்குப் பயனின்மையாம். மகா வாக்கியங்களில் இலக்ஷணையின்றி நிருவாகம் கூறிய நெறுவோ அதுவும் அசங்கதமாம். ஏனெனின், கடமுதலிய பதங்களுக்குச் சாதி விசிஷ்டத்தில் சக்தியை யங்கீகரித்து, இலக்ஷணையின்றிப் பத த்தாற் கேவல வியக்தியின் ஞானம் கூறுதல் யுக்தி யில்லாததாம். கேவல வியக்தியில் சக்தியை யங்கீகரித்து, ஜாதி விசிஷ்டவியக்தி யில் அங்கீகரியாவிடின்,கேவல வியக்தியின் ஞானம் கடமுதலியபத ங்களால் நிகழும்; அதனை யங்கீகரிக்கவில்லை. ஆனுல் விசிஷ்டவாசக பதத்தின் சக்தியால் விசேஷிய மாத்திரத்தின் போதம் உண்டா கின்றதென்று தர்மராஜர் எழுதியிருக்கின்றார். அது சக்திவாதமுத லிய நூல்களில் நிபுண மதியினையுடைய பண்டிதர்களுக்கு ஆச்சரிய த்தை யுண்டாக்குவதா யிருக்கின்றது! சக்திவாதத்தில் இப்பிரச ங்கம் விளக்கமாயுளது. சில சப்தம் ஒரு தர்ம விசிஷ்ட தர்மியின்

வாசகமாம். சில சப்தம் அநேக தர்ம விசிஷ்ட தர்மியின் வாசகமாம்; சில சப்தம் அநேக தர்ம விசிஷ்ட அநேக தர்மியின் வாசகமாம். எப்பதத்திற்கு எப்பொருளில் சக்தியுண்டோ, அப்பதம் அப்பொருளின் வாசகமெனப்படும். எங்ஙனம்: கட பதத்திற்குக் கடத் தன்மை வடிவினதாகிய ஒரு தர்ம விசிஷ்ட தர்மியிலும், கோ பதத்திற்குக் கோத்தன்மையாகிய ஒரு தர்ம விசிஷ்ட தர்மியிலும் சக்தியுண்டு. அது அவற்றின் வாசகமாம். தேனுபதத்திற்குப் பிரசவமும் கோத்தன்மையுமாகிய அநேக தர்ம விசிஷ்ட ஒரு தர்மியில் சக்தியுளது. அது அதன் வாசகமாம். புஷ்பவந்தரென்னும் பதத்திற்குச் சந்திர சூரியத்தன்மை வடிவினவாகிய அநேக தர்ம விசிஷ்ட அநேக தர்மியாகிய சந்திர சூரியர்களிடத்துச் சக்தியுளது. அப் புஷ்பவந்தரென்னும் பதம் சந்திர சூரியர்களிருவரின் வாசகமாம். எந்தத் தர்ம விசிஷ்டத்திற் சக்தியுளதோ அத் தர்மத்தை விட்டுக் கேவல ஆசிரயத்தின் ஞானம் இலக்ஷணையினுலுண்டாகின்றது. இலக்ஷணையின்றி புண்டாவதில்லை. ஆதலால் கட முதலிய பதங்களால் கேவல வியக்தியின் போதம் இலக்ஷணையினு லுண்டாகின்றது. அநேக தர்ம விசிஷ்ட தர்மியின் வாசகமாகிய தேனுபத மெதுவோ, அதனுல் ஒரு தர்மத்தை விட்டு ஒரு தர்ம விசிஷ்ட தர்மியின் ஞானம் இலக்ஷணையின்றி யுண்டாகாது. ஆதலால் தேனுபதத்தால் பிரசவியாத கோவின் அல்லது பிரசவித்த எருமையின் ஞானம் சக்தியினு லுண்டாகாது. சிலவிடத்துக் கோமாத்திரத்தின் ஞானம் தேனுபதத்தாலுண்டாகின்றது. அது பாகத்தியாக லக்ஷணையால் உண்டாகின்றது; சக்தியா லுண்டாவதில்லை. அங்ஙனமே புஷ்பவந்த ரென்னும் பதத்தான் சந்திரனை விட்டுச்சூரியனது ஞானமும் சூரியனைவிட்டுச் சந்திரனது ஞானமும் சக்தியாலுண்டாகிறதில்லை. இவ்வாறு சக்திவாதத்தி லெழுதப்பட்டிருக்கின்றது. அதுவேசம்பவிக்கிறது. சக்தியானதுவிசிஷ்டத்தின் கணுளது; சக்தியால் விசேஷியத்தின் ஞானமுண்டாமெனக் கூறுதல் முற்றும் பொருந்தமுடைய தன்று. எந்தத் தர்மமுடைய அர்த்தத்தில் பதத்தின் சக்தியுளதோ, அதனினும் குறைந்த அல்லது அதிகமான அர்த்தம் இலக்ஷணையினுல் தோற்றும்; சக்தியினுல் அந்தத் தர்மமுடைய அர்த்தமே தோற்றுமென்பது நியமம். வியக்தி மாத்திரத்தில் சக்தி யுண்டு, விசிஷ்டத்தி லில்லையெனக் கூறும் இத் தருமராஜரது அபிப்பிராய மெதுவோ, அது பொருந்

காது. ஏனெனின், விசிஷ்ட வாசக பதத்தின் சக்தியால் விசேஷியத்தின் ஞானமுண்டாகின்றதென்பது தர்மராஜரால் சொல்லப்பட்டது. வியக்தி மாத்திரத்தில் சக்தி விரும்பப்பட்டதாகுமாயின், வியக்தி மாத்திரத்தில் பதத்தின் சக்தியால் அதன் ஞானமுண்டாகும்வண்ணங் கூறுவர். விசிஷ்ட வாசக பதத்தினைக் கூறூர். வியக்தி மாத்திரத்திற் சக்தி ஒருவர்மதத்தினுமில்லை. அது எல்லோர்மதத்தினும் விருத்தமாம். சிரோமணி பட்டாசாரியர் வியக்தி மாத்திரத்தில் சக்தி யங்கீகரித்துளராயினும் பதத்தால் அர்த்தத்தின் ஸ்மிருதியும் சாப்தபோதமும் சாதி விசிஷ்டத்தினவாக அவர் மதத்தினுண்டாகின்றன. வியக்தி மாத்திரத்தின் சாப்தபோதம் சக்தியால் ஒருவர் மதத்தினும் உண்டாவதில்லை. கடமுதலிய பதங்களுக்குச் சாதி விசிஷ்டத்திலும் சக்தி யுண்டு. கேவல வியக்தியிலும் சக்தி யுண்டு. சிலவிடத்து ஜாதி விசிஷ்டத்தின் ஞானமுண்டாகின்றது. சிலவிடத்துக் கேவல வியக்தியின் ஞான முண்டாகின்றது. அரியென்னும் சொல் பலபொருளுடையதாதல்போல எல்லாப் பதங்களும் பலபொரு ளுடையனவாமென் றிவ்வாறு கூறின், இப்பொருள் முற்றும் பிழைபாடுடையதாம். அவர் நூல்களினும் இப்பொருளில்லை. பிழைபாடுடைமைக்கு இது ஏதுவாம்:—இலக்ஷணையினால் யாண்டு நிருவாக முண்டாகின்றதோ, ஆண்டுப் பலபொருளில் சக்தியை விடுகின்றனர். ஒருபொருளில் சக்தியையும் மற்றதில் இலக்ஷணையையும் அங்கீகரிக்கின்றனர். தர்மராஜரே நீலமுதலிய சொற்களுக்குக் குணத்திற் சக்தியும், குணியில் இலக்ஷணையுமாம்; இரண்டினும் சக்தி யிருத்தல் ஓரிடத்து மில்லையென்று எழுதியிருக்கின்றனர். ஆதலால் இலக்ஷணையின் அச்சத்தான் பல பொருண்மையை யங்கீகரிப்பதன்று. ஆனால் பல பொருண்மையின் அச்சத்தான் இலக்ஷணையை யங்கீகரித்தலாம். ஆதலால் விசிஷ்டத்தினும் சக்தி யுண்டு; வியக்தி மாத்திரத்தினும் சக்தி யுண்டென்னும் பிழைப்பொருளில் தருமராஜருக்குத் தாற்பரியமில்லை. ஆனால் விசிஷ்டத்தில் சகல பதங்களுக்கும் சக்தி யுண்டு. அவ்விசிஷ்டத்தில் சக்தியின் மான்மியத்தால் சில விடத்து விசிஷ்டத்திற்கு அந்நிய பதார்த்தங்களோடு அந்நுவய முண்டாகின்றது. சிலவிடத்து விசேஷியத்திற்கு அந்நிய பதார்த்தங்களோடு அந்நுவய முண்டாகின்றது. யாண்டு விசிஷ்டத்தில் அந்நுவயத்திற்கு யோக்கியதை யுண்டாகின்றதோ, ஆண்டு விசிஷ்டத்தின் அந்நுவய போதமும், யாண்டு

விசிஷ்டத்தில் அந்நுவயத்திற்கு யோக்கியதை யில்லையோ, ஆண்டு விசேஷிய மாத்திரத்தின் அந்நுவய போதமும் சக்தியா லுண்டா கின்றனவென்பது தர்மராஜர்மதம். அது கூடாது. ஏனெனின், சக்தி விசிஷ்டத்திலும், இலக்ஷணையின்றி வியக்திமாத்திரத்தின் அந்நுவய போதமுமங்கிகரிக்கின் தேனுபதத்தானும் இலக்ஷணையின்றிப் பிரச வியாதகோவின் ஞானமும், பிரசவித்தஎருமையின் ஞானமுமுண் டாதல் வேண்டும். புஷ்பவந்தரென்னும் பதத்தால் இலக்ஷணை யின்றிச் சூரியனென்றின் அல்லது சந்திரனென்றின் ஞான முண் டாதல் வேண்டும். உண்டாகிறதில்லை யாகலின், அநித்தியம் குடம் என்றல் முதலிய வாக்கியங்களில் குடமுதலிய பதங்களுக்கு விய க்திமாத்திரத்தில் பாகத்தியாக லக்ஷணையாம். வெகு பிரயோகங் களில் வியக்திமாத்திரத்தின் ஞான முண்டாகுதலான் சக்தியினு லேயே ஞான முண்டாகின்றதெனக் கூறின், அதற்குச் சமாதா னம் வருமாறு:—பிரயோக மிகுதிப்பாட்டால் பொருளில் சக்கியத் தன்மை யங்கிகரிக்கின் நீலமுதலிய பதங்களின் பிரயோகமிகுதிப் பாடு குணியிலுளது; அதுவும் சக்கியமாதல்வேண்டும். நீலமுதலிய பதங்களுக்குக் குணி சக்கியமன்று, இலக்ஷியமாமென்று தரும ராஜரும் வேதாந்தசூடாமணி யென்னும் உரையில் அவர் புத்திரரும் எழுதியிருக்கின்றார்கள். ஆதலால் யாண்டு விசிஷ்டவாசகபதத்தான் விசேஷிய மாத்திரத்தின் ஞானமுண்டாகின்றதோ, ஆண்டு முழுவ தும் பாகத்தியாக லக்ஷணையாம். ஆனால் அது நிரூட லக்ஷணையாம். நிரூட லக்ஷணைக்குச் சக்தியினும் சிறிதுதான் பேதம். அதன் பிர யோக மிகுதிப்பா டுண்டாகின்றது. எப்பொருளில் சத்தப்பிர யோகத்தின் மிகுதிப்பாடுளதோ, அப்பொருளில் முழுவதும் சக்தி யை யங்கிகரிக்கின் சாதிசக்தி வாதத்தில் வியக்தியின்ஞானம் முழு வதும் இலக்ஷணையா லுண்டாகின்றது. அது பொருத்தமுடைய தாகாது. நியாயமதத்திலும் இராஜ புருஷனென்றல் முதலிய வாக் கியங்களில் இராஜனென்னும் பதத்திற்கு இராஜ சம்பந்தமுடைய தன்கண் முழுதும் இலக்ஷணையாம். அது அசங்கதமாகும் (பொருத்த மின்றியதாம்). இவ்வாற்றான் விசிஷ்டவாசக பதத்தான் விசே ஷிய மாத்திரத்தின் ஞானம் இலக்ஷணையின்றி யுண்டாகாது. ஆத லால் மகாவாக்கியங்களில் இலக்ஷணை யுண்டென்னும் சாம்பிரதா யிகமதமே ஜிஞ்ஞாசுவுக்குக் கொள்ளத்தக்கதாம். வேதாந்த வாக்கியங்களான் அசங்கப் பிரஹ்மத்தின் ஆத்மரூபமான சாக்ஷாத்

காரமுண்டாகின்றது. அதனால் பிரவிருத்தி நிவிருத்தியின்றிய பிர ஹ்மவடிவமாய் நிலைத்தலாகிய பயனுண்டாகின்றது. இது அத்வைத வாதத்தின் சித்தாந்தமாம்.

சகரு. மீமாம்ஸக மதம்.

அதில் மீமாம்ஸையை யநுசரித்தவர்கள்சங்கை யிதுவாம்:—சகல வேதமும் பிரவிருத்தி அல்லது நிவிருத்தியை யறிவிப்பன வாம். பிரவிருத்தி நிவிருத்திகளின்றிய பொருளை வேதம் அறி விப்பதில்லை. அறிவிக்குமாயின், பயனின்றிய பொருளை யறிவிக் கும் வேதம் அப்பிரமாணமாகும். ஆதலால் விதி நிஷேதமின்றிய வேதாந்த வாக்கியங்களுக்கு விதிவாக்கியங்களோடு சம்பந்த மிரு த்தலின் விதி வாக்கியங்களுக்கு வேதாந்த வாக்கியம் சேஷ (சாதன) மாம். சில வாக்கியங்கள் கர்மஞ் செய்வோனது சொரூப த்தை யறிவிப்பனவாம். அது துவம்பதார்த்தத்தினை யறிவிக்கும் பஞ்சகோச வாக்கியமாம். சில வாக்கியங்கள் கர்ம சேஷ (சாதன)மான தேவதையின் சொரூபத்தை யறிவிப்பனவாம். அது தற்பதார்த்தத்தை யறிவிக்கும் வாக்கியமாம். ஜீவப் பிரஹ்மங்க ளின் அபேதத்தை யறிவிக்கும் வாக்கியங்களுக்குப் பொரு ளிது வாம்:—கர்மஞ் செய்புஞ் சீவன் தெய்வத்தன்மையை யடைகின் றான். ஆதலால் கர்மம் அவசியம் செய்யத்தக்கதாம். இவ்வாறு கர்மத்தின் பயனைத் துதித்தலான அபேதத்தை யறிவிக்கும் வாக் கியம் அர்த்தவாதரூபமாம். மீமாம்ஸை மதத்தில் தேவதை மந்திர மயமாம். விக்கிரமுடையதும் ஐசுவரிய முடையதுமாகிய ஒரு தே வதை யில்லையாகலின் தெய்வத்தன்மையின் அடைவைச் சொல்லு தல் சம்பவியாது; என்றாலும் சம்பாவனை மாத்திரத்தால் கர்ம பலத்தின் ஸ்துதியாம். அங்ஙனமன்றோ? கிருஷ்ணப் பிரபையின் உவமை கோடிசூரியப் பிரபையாகச் சொல்லப்பட்டது. ஆண்டுக் கோடி சூரியப் பிரபை அப்பிரசித்தமாம். என்றாலும் சம்பாவனை யால் உவமை சொல்லப்பட்டது. கோடி சூரியனது பிரபை ஓரிட த்திருக்குமாயின் கிருஷ்ணப் பிரபையின் உவமை சம்பவிக்கும். இங்ஙனமே சர்வஞ்ஞத்துவம் (முற்றறிவுடைமை) முதலிய குண விசிஷ்ட பரமைசுவரிய முடைய ஓர் அற்புத தெய்வ மிருக்கின், அப்படிப்பட்ட சொரூபம் கர்மஞ் செய்வோனுக்குண்டாம். இவ் வாறுசம்பாவனையால் தெய்வத்தன்மையின் அடைவு சொல்லப்பட்

டிருக்கிறது. இவ்வாற்றான் எல்லா வேதமும் சாக்ஷாத்தாகவாவது பரம்பரையாக வாவது பிரவிருத்தி நிவிருத்திகளை யறிவிப்பன வாம். பிரவிருத்தியில் உபயோகமின்றிய பிரஹ்மஞானம் வேத வாக்கியங்களால் சம்பவியாது.

சஎ. பிராசீன விருத்திகாரர் மதம்.

பிராசீன விருத்திகாரர் வேதாந்தியெனப் படுவர். அவர் மதம் இதுவாம்:— கர்மவிதிப் பிரகரணத்தில் வேதாந்த வாக்கியங்களி ல்லை; ஆதலால் பின்னைப் பிரகரணத்தில் படிக்கப்பட்ட வேதாந்த வாக்கியம் கர்ம விதியின் சேஷ (சாதன) மன்று. உபாசனை விதி வேதாந்தப் பிரகரணத்தி லுளது. ஆதலால் சகல வேதாந்த வாக் கியங்களும் உபாசனு விதியிற் சேஷ (சாதன) மாம். துவம்பதார் த்தத்தை யறிவிக்கும் வாக்கியம் உபாசகனது சொரூபத்தை யறி விக்கின்றது; தத்பதார்த்தத்தை யறிவிக்கும் வாக்கியம் உபாசியத் தின் சொரூபத்தை யறிவிக்கின்றது. துவம் பதார்த்த தத்பதார்த் தங்களின் அபேதத்தை யறிவிக்கும் வாக்கியங்களுக்குப் பொரு ளிதுவாம்:— சம்சார தசையில் ஜீவப் பிரஹ்மங்களுக்குப் பேத முண்டு. உபாசனையின் வலியால் மோக்ஷ தசையில் அபேத முண் டாகின்றது. அந்வைத வாதத்திலோ என்றும் அபேதமாம். பேதத் தோற்றம் சம்சாரதசையினும் பிரம (மயக்க) வடிவினதாம். இம் மதத்தில் சம்சாரதசையில் பேதமும், மோக்ஷதசையில் அபேதமு முண்டாகின்றன. மோக்ஷ தசையினும் ஜீவப் பிரஹ்மங்களின் பேதத்தை யங்கிகரிப்பவர் இம்மதத்தில் தோஷம் கூறுகின்றனர். ஜீவனிடத்துப் பிரஹ்மத்தின் பேதம் சொரூபமாக வுளதா? அல் லது உபாதியாலுகியதாயுளதா? சொரூபமாகப் பேத மங்கிகரிக் கின் எத்துணைச் சொரூபமுளதோ, அத்துணைப் பேதத்தின் நிவிரு த்தி யுண்டாகாது. மோக்ஷ தசையில் பேதம் நீங்குதற்பொருட்டு ஜீவனது சொரூபத்தின் நிவிருத்தியை யங்கிகரிக்கின், சித்தாந்தத் தின் நீக்கமும் மோக்ஷத்திற்குப் புருஷார்த்தத்தன்மை யின்மையு முண்டாகும். ஏனெனின், மோக்ஷதசையில் சொரூபத்தின் நிவிரு த்தியை விருத்திகாரர் அங்கிகரிக்கவில்லை. ஒருவர் சித்தாந்தத்தி னும் மோக்ஷத்தில் சொரூபத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகிறதில்லை. யாவராயினும் சொரூப நிவிருத்தியை மோக்ஷ தசையில் அங்கிகரி க்கின் சொரூப நிவிருத்தியில் ஒரு புருஷனுக்கும் அபிலாசை யுண் டாகாது. ஆதலால் மோக்ஷத்தில் புருஷார்த்தத் தன்மையின்

இன்மை யுண்டாகும். புருஷனது அபிலாஷைக்கு விஷயம் எதுவோ அது புருஷார்த்த மெனப்படும். ஆதலால் ஜீவனிடத்துப்பிரஹ்மத்தின் பேதம் சொரூபமாக அங்கீகரிக்கின், மோக்ஷ தசையில் அபேதம் சம்பவியாது. ஜீவனிடத்துப் பிரஹ்மத்தின் பேதத்தை உபாதியானுகியதாகக் கூறின் உபாதி நிவிருத்தியால் மோக்ஷதசையில் அபேதமோ சம்பவிக்கும். ஆனுல் அத்வைத மதத்தினும் இம்மதத்திற்குப் பேதம் சித்திக்காது. ஏனெனின், அத்வைத வாதத்தினும் உபாதியானுகிய பேதம் அங்கீகாரமாம். உபாதியானுகிய பேதமும் மித்தையாகும். அதன் நிவிருத்தியும் அத்வைத வாதத்தைப்போலக் கேவலஞானத்தால் அங்கீகரிக்கத் தக்கதாம். மோக்ஷத்தின் பொருட்டு உபாசனைக்கிரியை பயனற்றதாகும். விருத்திகாரர்மதத்தில் நையாயிகர் முதலியோர் இக்குதர்க்கம் செய்கின்றனர். அது பொருந்தாது. ஏனெனின், ஜீவனிடத்துப் பிரஹ்மத்தின் பேதம் சொரூபமாயில்லை; உபாதியானுகியதாயுளது. உபாதி மித்தையாமாயின், உபாதியானுகிய பேதமும் மித்தையாம். அதன் நிவிருத்தி கேவல ஞானத்தானும். விருத்திகாரர் மதத்தில் ஆகாய முதற்பொருள்கள் பிரளயபரியந்தம் நிலைத்துள்ளனவாம். அவை மித்தையன்று. அங்ஙனமே ஜீவனது உபாதியாகிய அந்தக்கரண முதலியனவும் சத்தியமாம். ஞானமாத்திரத்தான் அவற்றின் நிவிருத்தி யுண்டாகிற தில்லை. மோக்ஷ தசையில் அந்தக்கரண முதலியவற்றின் நாச முண்டாகின்ற தாகலின், துவம்ஸ சூனியத் தன்மை வடிவினதாகிய நித்தியத்தன்மை விருத்திகாரர் மதத்தினும் பொருந்தாதாயினும், ஞானத்தாற் பாதிக்கப்படுதற் றன்மையின்மை வடிவினதாகிய நித்தியத்தன்மை விருத்திகாரர் மதத்தில் சகல பதார்த்தங்களினும் சம்பவிக்கின்றது. இவ்வாற்றான் உபாதி சத்தியமாம்; அச்சத்திய உபாதியானுகிய பேதமும் சத்தியமாம். ஜலசையோகமாகியசத்திய உபாதியானுகியசீதளத்தன்மைபிருதிவியிற் சத்தியமாம்; அங்ஙனமே சத்திய வுபாதியானுய பேதமும் சத்தியமாம். அச்சத்திய பேதத்தின் நிவிருத்தியும் உபாதியின் நிவிருத்தியும் ஞான மாத்திரத்தா னுண்டாகாது. ஆனுல் நித்திய கர்ம வுபாசனைகளோடு கூடிய ஞானத்தான் உபாதி நீங்குதலான் மோக்ஷ தசையில் பேதம் நிவிருத்தியாகின்றது. அத்வைதமதத்தில் சகல வுபாதிகளும் பேதமும் மித்தையாம். அவற்றிற்கு ஞானமாத்திரத்தால் நிவிருத்தி யுண்டாகின்றது. சம்சாரதசையினும் மித்தையா

கிய உபாதியால் பாரமார்த்திகமான அத்வைதத் தன்மை கெடாது. ஆதலால் அத்வைத மதத்தோடு விருத்திகாரர் மதத்திற்குப் பேத முண்டு. இவ்வாற்றால் விருத்திகாரர் மதத்தில் பேதத்தை யறிவிப்ப னவும் அபேதத்தை யறிவிப்பனவுமாகிய வாக்கியங்களின் கதி சம்பவிக்கின்றது. சிவனிடத்துப் பிரஹ்மத்தின்பேதத்தை யறிவிக் கும் வாக்கியமோ சம்சாரிக ஜீவனது சொரூபத்தை யறிவிக்கின் றது. அபேதத்தை யறிவிக்கும் வாக்கியம் முக்த ஜீவனது சொரூ பத்தை யறிவிக்கின்றது. முக்த தசையினும் பேதத்தை யங்கீகரி க்கின், அவர்கள் மதத்தில் அபேதத்தை யறிவிக்கும் வாக்கியங்க ளுக்குப் பாதமுண்டாகின்றது. அத்வைத வாதத்தில் எப்போதும் அபேதம் அங்கீகாரமாம். அம்மதத்தில் ஜீவப் பிரஹ்மங்களின் பேதத்தை யறிவிக்கும் வாக்கியங்களுக்குப் பாதமுண்டாகின்றது. ஆதலால் சம்ஸார தசையில் பேதமும் முக்தி தசையில் அபேதமும் அங்கீகரித்தல் தகுதியாம்.

இம்மதமும் நலமுடையதன்று. ஏனெனின், சகல வேதா ந்த வாக்கியங்களும் தள்ளத் தகாததும் கொள்ளத்தகாதது மாகிய பிரஹ்மத்தை யறிவிப்பனவாம். விதியின் சேஷ (சாதன) மான பொருளை யறிவிப்பன வாகா. இவ்வர்த்தத்தினை உத்தர மீமாம்ஸையின் முதல் அத்தியாயத்தின் நான்காவது சூத்திரத்தின் வியாக்கியானத்தில் பாஷியகாரர் விஸ்தாரமாய் எழுதி யிருக்கின் றனர். சில மந்த மதியுள்ள புருடருக்கு மீமாம்ஸை விருத்திகா ரர் முதலியோர் மதத்தில் அதிக சிரத்தையுண்டாய்ப் புத்தி சாஸ்தி ரத்தில் பிரவேசிக்குமாயின் பாமதிநிபந்தனம் பிரஹ்மவித்தியாபரண முதலிய வியாக்கியானங்களோடு கூடிய பாஷிய விசாரத்தால் புத்தி தோஷத்தை நிவிருத்தி செய்யவேண்டும். சூத்திர பாஷிய விசாரத்தில் புத்தி சாமர்த்தியமுடையதன்றாயின், அவன் பாஷிய காரரது வியாக்கியானங்களோடு கூடிய உபநிடத நூல்களை விசாரி க்கக்கடவன். அவற்றின் தாற்பரியம் தள்ளத்தகாததும் கொள்ள த்தகாததுமான பிரஹ்ம ஞானத்தின்கண்ணும். உபாசனைவிதியில் தாற்பரிய மில்லை. ஏனெனின், இலௌகிக வாக்கியத்தின் தாற் பரியமோ பிரகரண முதலியவற்றான் அறியப்படுகின்றது. அந்தப் பிரகரண முதலியன காவியப்பிரகாச காவியப்பிரதீபங்களில் எழுதப் பட்டுள்ளன.

௪அ. ஆறுவைதிக வாக்கியங்களினது தாற்பரியத்தின் இலிங்கம்.

வைதிக வாக்கியங்களின் தாற்பரியவுணர்ச்சிக்கு ஏது உபக்கிரமோபசங்கார முதலிய ஆறும். (க) உபக்கிரம உபசங்காரங்களின் ஒரு வடிவாந்தன்மை, (உ) அப்பியாசம், (ங) அபூர்வதை, (௪) பலம் (ரு) அர்த்தவாதம், (சு) உபபத்தியென்னும் ஆறும் வைதிகவாக்கியங்களினது தாற்பரியத்தின் இலிங்கமாம். இவற்றால் வைதிக வாக்கியங்களின் தாற்பரியம் அறியப்படுதலால் இவை தாற்பரியத்தின்இலிங்கமெனப் படுகின்றன. தூமத்தான் வன்னி யறியப்படுதலால் தூமம் வன்னியின் இலிங்கமெனப்படும். உபநிடதங்கட்கு வேறாய்க் கர்மகாண்டத்தை யறிவிக்கும் வேதத்திற்குத் தாற்பரியம் கர்மவிதியின்கண்ணாம். உபக்கிரமோபசங்கார முதலியன பூர்வ வேதத்தின் கர்மவிதியின்கண்ணவாதல் ஜைமினியாற் செய்யப்பட்ட பன்னிரண்டத்தியாயமுள்ள பூர்வமீமாம்ஸையின்கண் தெளிவாயுளது. உபநிஷத வடிவமான வேதத்தின் உபக்கிரமோபசங்கார முதலியன அத்துவிதீயப் பிரஹ்மத்தின்கண்ணவாம். ஆதலால் அத்துவிதீயப் பிரஹ்மத்தில் அவற்றிற்குத் தாற்பரியமாம். எங்ஙனம்: சாந்தோக்கியத்தின் ஆறாவது அத்தியாயத்தின் உபக்கிரமத்தில் அதாவது ஆரம்பத்தில் அத்விதீயப் பிரஹ்ம முளது. உபசங்காரத்திலும் அதாவது முடிவிலும் அத்விதீயப்பிரஹ்மமுளது. எப்பொருள் ஆரம்பத்திலுளதோ அதுவே அந்தத்திலு மிருக்குமாயின், ஆண்டு உபக்கிரமோபசங்காரங்களின் ஒரு வடிவாந்தன்மை சொல்லப்படுகின்றது. அடிக்கடி சொல்லுதற்கு அப்பியாசமென்று பெயர். சாந்தோக்கியத்தின் ஆறாவது அத்தியாயத்தில் ஒன்பதுமுறை தத்துவமஸி வாக்கியமுளது. ஆகலின் அத்துவிதீயப் பிரஹ்மத்தில் அப்பியாசமாம். பிரமாணாந்தர (வேறுபிரமாண)ங்களால் அறியப்படாத தன்மையினை அபூர்வதை யென்பர். உபநிடத வடிவமான சத்தப்பிரமாணத்தின் வேறான பிரமாணங்களுக்கு அத்துவிதீயப் பிரஹ்மம் விஷயமாதலில்லை. ஆகலின், அத்துவிதீயப் பிரஹ்மத்தில் அறியப்படாத தன்மை வடிவினதாகிய அபூர்வதை யுளது. அத்துவிதீயப் பிரஹ்மத்தின் ஞானத்தால் மூலத்தோடு கூடியசோகமோகங்களின் நிவிருத்தி பலமெனப் படுகின்றது. ஸ்துதியை அல்லது நிந்தையை யறிவிக்கும் வாக்கியம் அர்த்தவாத மெனப்படும். அத்துவி

தீயப்பிரஹ்மஞானத்தின் ஸ்துதி உபநிடதங்களில் தெளிவாயுளது. கூறும் பொருளிற்கு அநுகூலமான யுக்தியினை உபபத்தி யென்பர். சாந்தோக்கியத்தில் சகல பதார்த்தங்களுக்கும் பிரஹ்மத்தோடு அபேதம் சொல்லுதற் பொருட்டுக் காரியத்திற்குக் காரணத்தோடு அபேதத்தைப்பிரதிபாதித்தல் அநேக திருஷ்டாந்தங்களாற் சொல்லப்பட் டிருக்கின்றது. இவ்வாறே ஆறு இலிங்கங்களான் எல்லா வுபநிடதங்களுக்கும் தாற்பரியம் அத்துவிதீயப் பிரஹ்மத்தின்கண்ணும். இந்த ஆறு இலிங்கங்களையும் உபநிடதங்களின் வியாக்கியானங்களில் பாஷியகாரர் தெளிவாய் எழுதியிருக்கின்றனர். அவற்றில் வேதாந்த வாக்கியங்களுக்கு அத்துவிதீயப் பிரஹ்மத்தில் தாற்பரிய நிச்சய முண்டாகின்றது. எப்பொருளில் சொல்லுவானது கருத்தின் உணர்ச்சி யுண்டாகின்றதோ, அப் பொருளின் உணர்ச்சி கேட்பவனுக்குச் சத்தத்தா லுண்டாகின்றது. ஏனெனின், சத்தத்தினது சக்தியின் அல்லது இலக்ஷணை விருத்தியின் ஞானம் சாப்தபோதத்திற் (சொல்லுணர்ச்சிக்) குக் காரணமாம்.

சக. அவாய்நிலைமுதலிய நான்கும் சாப்தபோதத்தின் சககாரிகளாமெனல்.

அவாய்நிலை (ஆகாங்க்ஷை) யுணர்வு, தகுதி (யோக்கியதை) யுணர்வு, தாற்பரியவுணர்வு, ஆசத்தி (அண்மை) யென்னும் நான்கும் சககாரிகளாம். ஒரு பதார்த்தத்திற்கு வேறு பதார்த்தத்தோடு கொண்டுகூட்டுணர்வின்மை அவாய்நிலை(ஆகாங்க்ஷை)யெனப்படும். இவன் வருகின்முன் புத்திரன் இராஜனது புருஷன் நீக்கப்படுக வென்னும் வாக்கியத்தில் இராஜ பதார்த்தத்திற்குப் புத்திர பதார்த்தத்தோடு கொண்டுகூட்டுணர்வுண்டாகிய பின்னர்ப் புருஷனென்னும் பதார்த்தத்தோடு கொண்டுகூட்டுணர் வின்மையால் (அந்நுவயபோத மின்மையால்) சாப்தபோத முண்டாகிறதில்லை; ஒரு பதார்த்தத்தோடு அந்நுவய முண்டாகிய பின்னர் அந்நுவய போதமின்மை வடிவினதாகிய அவாய்நிலை யின்மையான். ஸ்தூலக் கிரமம் இதுவாம்:—அவாய்நிலை என்பது இச்சைக்காம்.அதுசேதனத்திலிருக்கினும் பதத்திற்கும் அர்த்தத்திற்கும் எவ்வளவுகாலம் வேறுபதார்த்தங்களோடு அந்நுவயத்தின்ஞான முண்டாகவில்லையோ, அவ்வளவுகாலம் தனதுஅர்த்தத்தின் அந்நுவயத்தின்பொரு

ட்டு வேறுபதத்தின் இச்சை சமானமாய்த் தோற்றுகின்றது. அந்நுவய போதமுண்டாகியபின்னர்த் தோற்றுதெதுவோ அது அவாய் நிலை யெனப்படும். அவாய்நிலையின் சொரூபம் சூக்ஷமக் கிரமமாக நூல்களில் எழுதப்பட்டுளது. அது கடினமாகலின் அதன் தன்மை மாத்திரம் அறிவிக்கப்பட்டது. இராஜனது புத்திரன் வருகின்றான் என்றிவ்வாறு இராஜபதார்த்தத்திற்குப் புத்திர பதார்த்தத்தோடு அந்நுவயபோதமுண்டாகியபின்னர்ப் புருஷபதார்த்தத்தோடு அந்நுவய போதத்திற்கு ஏதுவான அவாய்நிலை இராஜ பதார்த்தத்தி லில்லையாகலின், இராஜனது புருஷனை நீக்கிவிடு என்னும் ஞான முண்டாகிறதில்லை. ஆனால் புருஷனை நீக்கிவிடென்னும் ஞானமுண்டாகின்றது. அவாய்நிலையுணர்வு சாப்தபோதத்திற்கு ஏது வாகாவிடின் இராஜாவின் புத்திரன் வருகின்றான்; இராஜாவின் புருஷனை நீக்கிவிடென்னும் ஞான முண்டாதல் வேண்டும். ஆதலால் அவாய் நிலை யுணர்வு சாப்த போதத்திற்கு ஏதுவாம். ஒரு பதார்த்தத் திற்கு வேறு பதார்த்தத்தோ டுள்ள சம்பந்தம் யோக்கியதை (தகுதி) யெனப்படும். தகுதியில்லா விடத்துச் சொல்லுணர்ச்சி யுண்டாகாது. தீயால்நனைக்கின்றானென்னும் வாக்கியத்தில் வன்னியின்கண்ணுள்ள கரணத்தன்மை வடிவினதாய மூன்றாம் வேற்றுமைப் பொருட்குத் தெளித்தற் பொருளில் நிரூபிக்குந் தன்மைச் சம்பந்த வடிவினதாய தகுதி யில்லை. ஆதலால் சாப்தபோத முண்டாகிற தில்லை. சாப்தபோதத்தில் தகுதி யேதுவாகாவிடின், தீயால் நனைக்கின்றான் என்னும் வாக்கியத்தில் சாப்தபோத முண்டாதல் வேண்டும். சொல்லுவோனது இச்சையைத் தாற்பரிய மென்பர். எவ்வர்த்தத்தில் தாற்பரிய ஞான முண்டாக வில்லையோ, அதன் சாப்தபோத முண்டாகாது. எங்ஙனம்: மாவைக் கொண்டுவா வென்னும் வாக்கியத்தான் போஜன சமயத்தில் சொல்லுவோனது இச்சையாகிய தாற்பரியம் குதிரையின்கண் நிகழா தாகலின் குதிரையின் சாப்தபோத முண்டாகாது. அங்ஙனமே நடக்கும் சமயத்தில் * மாவின் சாப்தபோத முண்டாகிற தில்லை. தாற்பரிய ஞானம் சாப்தபோதத்திற்கு ஏதுவாகாவிடின், மாவைக்கொண்டு வா வென்னும் வாக்கியத்தான் போஜன சமயத்தில் குதிரையின் ஞானமும், நடத்தற் சமயத்தில் மாவின் ஞானமு முண்டாதல் வேண்டும். ஆதலால் சாப்தபோதத்தில் தாற்பரியஞானம் ஏதுவாம்.

---

* மா=மாம்பழம், மாவு.

ஈண்டிவ்வாறு சங்கை யுண்டாகின்றது:— சொல்லுவானது இச்சையினைத் தாற்பரிய மென்பர். கிளியின்வாக்கியத்தில் சொல்லு வானது இச்சையில்லை. கிளியின் வாக்கியத்தால் சாப்த போத முண்டாகின்ற தாகலின் தாற்பரிய ஞானம் சாப்த போதத்திற் கேதுவாதல் சம்பவியாது. மீமாம்ஸகர் வேதத்தை நித்தியமாகக் கொள்ளுகின்றனர். அவர்கள் மதத்தில் ஈசுவரனது அங்கீகார மில்லை. வேறெந்தச் சீவனும் வேதத்திற்குக் கர்த்தாவல்லன். ஆனால் வேதம் நித்தியமாம். அவர்களுக்குச் சொல்லுவோனது இச்சை யாகிய தாற்பரியத்தின் ஞானம் வைதிக வாக்கியங்களிற் சம்பவி யாது.

இதற்குச் சமாதானம் மஞ்ஜூஷாவென்னும் நூலில் நாகோஜி பட்டர் இவ்வாறு எழுதி யிருக்கின்றனர்:— சகல சாப்தபோதத் திற்கும் ஏது தாற்பரிய ஞான மாகுமாயின், இந்தத் தோஷமுண் டாம். சகல சாப்தத்திற்கும் ஏது தாற்பரிய ஞானமன்று. ஆனால் நாநார்த்த பதங் (பலபொருட்சொற்) களோடு கூடிய வாக்கிய ஜந் ய சாப்தபோதத்திற்கு ஏது தாற்பரிய ஞானமாம். ஆதலால் தோஷமில்லை.

விவரணகிரந்தத்தில் பிரகாசாத்ம ஸ்ரீசரணர் தாற்பரிய ஞானம் சாப்தபோதத்திற்குக் காரணமாதலை முற்றும் நிஷேதித் திருக்கின் றனர். அவ்விருவர் வார்த்தையும் நலமுடைய தன்று. ஏனெனின், இவ்விருவர் மதத்தினும் வேதவாக்கியங்களின் தாற்பரிய நிச்சயத் திற்கு ஏதுவாகிய பூர்வ மீமாம்ஸை உத்தர மீமாம்ஸைகள் பயனில் லாதனவாம். ஆதலால் தாற்பரியநிச்சயம் சகல சாப்தபோதத்திற் கும்ஏதுவாகும். கிளி வாக்கியத்தினும் மீமாம்ஸகருக்கும் தாற்பரிய ஞானம் சம்பவிக்க வில்லை யென்பதற்குச் சமாதானம் இதுவாம்:— மீமாம்ஸகர்களுக்கு வேதஞ் செய்தவனது தாற்பரிய ஞானமோ சம்பவியாது. ஆனால் வேதமுரைப்பவனாகிய பாடகனது தாற்பரிய ஞானம் சம்பவிக்கின்றது. கிளி வாக்கியத்தில் தாற்பரிய ஞானம் சம்பவியா விடினும் கேட்பவனுக்கு அறிவிக்கும் விருப்பால் எவ்வாக்கியம் உச்சரிக்கப் படுகின்றதோ, அது அறிவித்தல் வேட் கையி னதீனமான வாக்கிய மெனப்படும். கிளியின் வாக்கியம் அறிவித்தல் வேட்கை யாதீன மன்று. வேதவாக்கியமும் பாடக னது அறிவித்தல் வேட்கை யாதீனமாம். அறிவித்தல் வேட்கை

யாதீன வாக்கியத்தாற் றோன்றும் ஞானத்தில் தாற்பரிய ஞானம் காரணமாம். கிளிக்கு அறிவித்தல் வேட்கை யில்லையாகலின் கிளி வாக்கியத்தாற் றோன்றும் ஞானத்தில் தாற்பரிய ஞானம் காரண மன்று. வேதாந்த பரிபாஷையில் கிளிவாக்கியத்திலும் தாற்பரியம் கொள்ளப்பட் டிருக்கின்றது. அது சொல்லுவோனது இச்சையாகிய தாற்பரிய மன்று. ஆனால் இஷ்டமான அர்த்தத்தின் ஞானத்தைப் பிறப்பித்தலிற் றகுதி தாற்பரியமெனச் சொல்லப் பட் டிருக்கின்றது. இவ்விஷயத்திற் சங்கை சமாதானம் மேலும் எழுதப்பட்டுளது. அது முழுவதும் பயனில்லாததாம். தாற்பரியத்தின் பொருள் சொல்லுவோனது இச்சையென்பது பிரசித்தம். அதனைவிட்டுத் தாற்பரியத்திற்குப் பாரிபாஷிகமான பொருளைக் கொண்டுக் கிளிவாக்கியத்திலும் தாற்பரியத்தைச் சொல்லுவதற்கு உலகப் பிரசித்தியின் விரோதத்தையன்றி வேறு பய னில்லை. உலகப் பிரசித்தியின் விரோதமாத்திரமே பயனாம். ஏனெனின் சுக (கிளி) வாக்கியம் தாற்பரிய முடையதன்றென்பது உலக முழுவதினும் அநுபவப் பிரசித்தமாம். சுகவாக்கியம் தாற்பரிய முடையது என்று ஒருவரும் சொல்லார். ஆதலால் அறிவித்தல் வேட்கை யாதீன வாக்கியத்தாற் றோன்றும் சாப்த போதத்தில் தாற்பரிய ஞானம் ஏது வன்று; ஞானமின்றிய புருடனுச்சரித்த வாக்கியத்தால் சாப்த போத முண்டாகின்றது. ஆனால் அவ்வாக்கியம் அறிவித்தல் வேட்கை யாதீன மன்று. ஆதலால் அவ்வர்த்த ஞானத்தில் தாற்பரிய ஞானம் ஏதுவன்று. மௌநியாற் செய்யப்பட்ட செய்யுளில் சொல்லுவானது இச்சை தாற்பரியமன்று. ஏனெனின் உச்சாரணத்தைச் செய்பவன் சொல்லுவோ னெனப்படுவன். மௌநி உச்சாரணஞ் செய்யா னாகலின் மௌநியின் இச்சை சொல்லுவோனது இச்சை யன்றென்று வேதாந்த பரிபாஷையின் உரையில் தர்மராஜருடைய புத்திரர் எழுதியிருக்கின்றனர்.

அது சப்தரத்ந வியாகரண நூலால் கண்டிக்கப்பட்டுளது. ஆண்டு இது பிரசங்கமாம்:—உச்சரித்த சத்தத்தாற் போதமுண்டாகின்றது, உச்சரித்தலின்றிச் சாப்தபோத முண்டாகிறதில்லை என்னும் அர்த்தத்தை யறிவிக்கும் மகா பாஷியத்தின் வாக்கியத்தை யெழுதி உச்சரித்தலின்றிச் சாப்தபோதம் நிகழாதெனின், ஏகாந்தத்தில் உச்சரித்தலின்றிப் புத்தகம் பார்ப்பவனுக்குச் சாப்தபோத முண்டாக லாகாதென்னும் சங்கையை யெழுதி யிருக்கின்றனர்.

அதற்கு, ஆண்டெம் புத்தகம் பார்ப்பவன் சூக்ஷ்ம உச்சாரணம் செய்கின்றான் என்று சமாதானம் எழுதியிருக்கின்றார். இவ்வாற்றான் மௌனியால் எழுதப்பட்ட சுலோகத்தின் உச்சரித்தலைச் செய்பவன் மௌனியாவன்.

அபேத ரத்நகாரர் மதம் இதுவாம்:—யாண்டுத் தாற்பரியத்தின் சந்தேக முண்டாகின்றதோ, ஆண்டுச் சாப்தபோத முண்டாகிறதில்லை; அன்றியும் யாண்டுத் தாற்பரியத்தினது இன்மையின் நிச்சய முண்டாகின்றதோ, ஆண்டும் சாப்த போத முண்டாகிறதில்லை. யாண்டு முதலில் தாற்பரியத்தின் சந்தேக முண்டாகி, அல்லது தாற்பரிய அபாவத்தின் நிச்சயமுண்டாகிப் பிற்காலத்தில் தாற்பரியத்தின் நிச்சய முண்டாய்விடுகின்றதோ, ஆண்டுச் சாப்த போத முண்டாகின்றது. ஆதலால் தாற்பரியத்தின் சந்தேகத்திற்குப் பிற்காலத்து நிகழும் சாப்த போதத்தின்கண்ணும், தாற்பரியாபாவத்தின் நிச்சயத்திற்குப் பிற்காலத்து நிகழும் சாப்தபோதத்தின்கண்ணும் தாற்பரிய ஞானம் ஹேதுவாம்; எல்லாச் சாப்த போதத்திலும் ஹேதுவாகாது என்பதாம். இம்மதத்தில் தோஷம் வேதாந்த சிகாமணியில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. கண்டனத்தில் ஆக்கிரக மில்லையாகலின் இங்குத் தோஷ மெழுதப்பட வில்லை. விவரணகாரர் மத்ஆஷகாரர் மதத்தில் எங்ஙனம் பூர்வ உத்தர மீமாம்ஸைகள் பயனற்றவை யாமோ, அங்ஙனம் இம்மதத்தில் மீமாம்ஸை பயனற்றதாகாது, ஏனெனின் இம்மதத்தில் தாற்பரிய சந்தேகத்திற்குப் பின்னிகழும் சாப்த போதத்திற்குத் தாற்பரிய ஞானம் ஹேதுவாம். வேதவாக்கியங்களில் தாற்பரியத்தின் சந்தேக முண்டாகின்றது. அதன் நிவிருத்தி மீமாம்ஸையான் உண்டாகும். வேதவாக்கியங்களில் சந்தேகமும் அதன் நிவிருத்தியும் எங்ஙன முண்டாகுமோ, அது பூர்வ உத்தரமீமாம்ஸைகளில் ஸ்பஷ்டமாம்.

இவ்வாற்றான் அவாய்நிலை, யோக்கியதை, தாற்பரிய மென்பன சாப்த போதத்திற்கு ஹேதுவாம். ஆனால் அவாய்நிலை முதலியவற்றின் ஞானம் ஹேதுவாம்; சொரூபமாக அவாய்நிலை முதலியன ஹேதுவாகா. ஏனெனின், யாண்டு அவாய்நிலை முதலியனவை யின்றிய வாக்கியங்களில் அவாய்நிலை முதலியவற்றின் மயக்க முண்டாகின்றதோ, ஆண்டுச் சாப்தபோத முண்டாகின்றது. சொரூபமாக அவாய்நிலை முதலியன ஹேதுவாதலை யங்கீகரிக்கின், அவாய்நிலை முத

லியவற்றின் பிரமஸ்தலத்தில் சாப்தபோதம் உண்டாகாதிருத்தல் வேண்டும். அவாய்நிலை முதலியவற்றின் ஞானம் ஏதுவாதலை யங்கீகரிக்கின், சாப்தபோதத்திற்குக் காரணம் பிரமவடிவ ஞானமாயிருத்தலின் சாப்தபோதம் சம்பவிக்கும். சொரூபமாக அவாய்நிலை முதலியன ஏதுவாதலை யங்கீகரிக்கின், யாண்டு அவாய்நிலை முதலியனவிருந்தும் கேட்பவனுக்கு இவ்வாக்கியம் அவாய்நிலை முதலியவை யின்றியதெனப் பிரம முண்டாகின்றதோ, ஆண்டும் சாப்த முண்டாதல் வேண்டும். அங்ஙன முண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் அவாய்நிலை முதலியவற்றின் ஞானம் ஏதுவாம். அந்த ஞானம் பிரமமாயினுமாகுக, அல்லது பிரமையாயினுமாகுக. சாப்தபோதத்திற்கு ஏது பிரமப் பிரமைகளின் சாதாரணமான அவாய்நிலை முதலியவற்றின் ஞானமாம். பிரம சாமக்கிரியால் சாப்தபோதம் பிரமமாகிற தில்லை; விஷயத்தின் அபாவத்தால் சாப்த போதம் பிரமமாகின்றது. எங்ஙனம்: வன்னியின் வியபிசாரியாகிய பிருதிவித் தன்மையில் வன்னிவியாப்பியத்தன்மைப் பிரம முண்டாய்ப் பிருதிவித்தன்மை ஏதுவால் வன்னியுடைய பர்வதத்தில் வன்னியின் அநுமிதி ஞான முண்டாகின்றது. அது விஷயத்தின் இருப்பால் பிரமையாகின்றது. விஷயமின்றிய விடத்தில் வியபிசாரியேதுவால் அநுமிதிப்பிரம முண்டாகின்றது. ஆதலால் விஷயத்தினிருப்பால் பிரம சாமக்கிரியினல் அநுமிதிப் பிரமை யுண்டாகின்றது. அங்ஙனமே அவாய்நிலை முதலியவற்றின் ஞானமாகிய சாப்தபோத சாமக்கிரி பிரமமாகுக, அல்லது பிரமை யாகுக. யாண்டு விஷயத்தின் இருப்புளதோ, ஆண்டுச் சாப்தபோதம் பிரமையாம். யாண்டு விஷயத்தின் அபாவ முளதோ, ஆண்டுச் சாப்தபோதம் பிரமமாம். ஆனல் யாண்டு யோக்கியதை (தகுதி) யுணர்வு பிரம மாகின்றதோ, ஆண்டு நியமமாகச் சாப்த போத முண்டாகின்றது; பிரமை யுண்டாகிறதில்லை. ஏனெனின், யாண்டுச் சாப்தபோதத்தின் விஷயமுளதோ, ஆண்டு நியமமாக யோக்கியதை யுணர்வு பிரமை யாகின்றது. யாண்டுத் தகுதி யுணர்வு பிரம மாகின்றதோ, ஆண்டு நியமமாகச் சாப்த போதத்தின் விஷயமிருப்பதில்லை. ஆதலால் விஷயத்தினிருப்பால் சாப்தபோதம் பிரமையும், விஷயத்தின் இன்மையால் பிரமமுமா மென்பது நியமமாம். அவாய்நிலை முதலியவற்றின் உணர்வு சாப்த போதத்திற்கு ஏதுவாதல்போல ஆசத்தியும் சாப்தபோதத்திற்கு ஏதுவாம். நியாய

நூல்களில் பதங்களின் சமீபத் தன்மையை ஆசத்தி (அண்மை) யென்பர். வியவகித (மறைப்பட்ட) பதங்களினது அர்த்தத்தின் அந்நுவயபோத முண்டாகிறதில்லை. எங்ஙனம்: கிரி உண்ணப்பட்டது வன்னியுடைத்து, தேவதத்தனால் என்னும் வாக்கியத்தால் அந்நுவயபோதம் உண்டாகிறதில்லை. கிரிவன்னியுடைத்து, தேவதத்தனாலுண்ணப்பட்டது எனக்கூறின் சாப்தபோத முண்டாகின்றது. ஆதலால் பதங்களின் சமீபத் தன்மையாகிய அண்மை சாப்தபோதத்திற்கு ஏதுவாம். யாண்டு அண்மையில்லாதிருக்க அண்மையின் பிரம முண்டாகின்றதோ, ஆண்டுச் சாப்தபோத முண்டாகின்றது. ஆதலால் பிரமப்பிரமைகளுக்குப் பொதுவான அண்மையின் ஞானம் ஏதுவாம். சொரூபமாக ஆசத்தி (அண்மை) ஏதுவன்று. பிற நூல்களில் இங்ஙனம் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது:— யாண்டு வியவகித பதமுளதோ ஆண்டுச் சுலோக முதலியவற்றில் சாப்தபோதம் உண்டாகின்றது. ஆதலால் முற்கூறிய அண்மை சாப்தபோதத்திற்கு ஏதுவன்று. ஆனால் சக்தி அல்லது இலக்ஷணையாகிய பதத்தின் சம்பந்தத்தாலுண்டாகும் பதார்த்தங்களின் வியவதானமின்றிய ஸ்மிருதி யெதுவோ, அவ்வாசத்தி சாப்தபோதத்திற்கு ஏதுவாம். பதங்களுக்கு வியவதான முளதாகுக, அல்லது அவ்வியவதான முளதாகுக. எந்தப் பதார்த்தத்திற்கு எந்தப்பதார்த்தத்தோடு அந்நுவயபோத முண்டாகின்றதோ, அப்பதார்த்தங்களின் ஸ்மிருதி வியவதானமின்றியதாதல்வேண்டும். பதார்த்தங்களின் சாப்தபோதம் ஸ்மிருதி மாத்திரத்தால் உண்டாகுமாயின், எவ்வாற்றானாயினும் ஒரு பதார்த்தத்தின் ஸ்மிருதியுண்டாகுமிடத்து அதன் சாப்தபோத முண்டாதல் வேண்டும். பதத்தின் சம்பந்தத்தா லுண்டாகும் பதார்த்தத்தின் ஸ்மிருதியினைச் சாப்த போதத்திற்கு ஏதுவாகக் கூறுவோமாயின் எல்லாப் பதங்களுக்கும் ஆகாயத்தோடு சமவாய சம்பந்தமிருக்கின்றது. ஆத்மாவினிடத்துச் சகல பதங்களுக்கும் சுவாநுகூலகிருதி (தன் அநுகூலவினைச்) சம்பந்த முளது. ஆதலால் கடமுதலிய பதங்களின் சமவாய சம்பந்தத்தால் யாண்டு ஆகாயத்தின் ஸ்மிருதியும், சுவாநுகூலகிருதி சம்பந்தத்தால் யாண்டு ஆத்மாவின் ஸ்மிருதியுமுண்டாகின்றனவோ, ஆண்டு அவற்றின் ஞானம் கடத்தைக் கொண்டுவா என்றல் முதலிய வாக்கியங்களால் உண்டாதல் வேண்டும். ஆதலால் சக்தி யல்லது இலக்ஷணாவிருத்தியாகிய

பதத்தின் சம்பந்தத்தா லுண்டாகும் பதார்த்தத்தின் ஸ்மிருதி சாப்தபோதத்திற்கு ஏதுவாம். கடமுதலிய பதங்களின் சமவாய சம்பந்தம் ஆகாயத்தின்கணுளது. சுவாநுகூலகிருதி சம்பந்தம் ஆத்மாவின்கணுளது. சக்தியல்லது இலக்ஷணுவிருத்தியாகிய சம்பந்தம் கடமுதலிய பதங்களுக்கு ஆகாயத்தினும் ஆத்மாவினு மில்லை. ஆகாயம் ககனம்முதலிய பதங்களுக்குச் சக்தியாகிய சம்பந்தம் ஆகாயத்தின்க ணுளது. சுவ (தானென்னும்) பதத்திற்கும் ஆத்ம பதத்திற்கும் சக்தியாகிய சம்பந்தம் ஆத்மாவின்கணுளது. ஆதலால் ஆகாச பதத்தோடுகூடிய வாக்கியத்தால் ஆகாயத்தின் சாப்த ஞான முண்டாகின்றது. ஆத்ம பதத்தோடுகூடிய வாக்கியத்தான் ஆத்மாவின் சாப்தபோத முண்டாகின்றது. இவ்வாற்றான் எப் பதத்தின் விருத்தியாகிய சம்பந்தத்தால் எப்பதார்த்தத்தின் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றதோ, அதன் சாப்தபோத முண்டாகின்ற தெனக் கூறினும் 'கடத்தைக் கொண்டுவா' என்னும் வாக்கியத்தால் எந்த ஞான முண்டாகின்றதோ அந்த ஞானத்தின் உற்பத்தியானது கடம், கர்மத்தன்மை (செயப்படு பொருண்மை), கொண்டுவருதலாகிய வினையென்னு மித்துணைப் பதங்களானுமுண்டாதல் வேண்டும். ஏனெனின், இரண்டு வாக்கியங்களுக்கும் பதங்களின் சக்தி சமானமாம். முதல் வாக்கியத்தால் சாப்தபோத முண்டாகின்றது, இரண்டாவதா னுண்டாகிறதில்லை. இதன்கண் இது ஏதுவாம்:—யோக்கிய பதத்தின் விருத்தியால் எப்பதார்த்தத்தின் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றதோ, அதன் சாப்தபோத முண்டாம். முதல் வாக்கியத்தின் பதம் யோக்கியமாம். இரண்டாவதின் பதம் யோக்கிய மன்று. யோக்கியதை (தகுதி) யும், அயோக்கியதை (தகுதி யின்மை) யும் அநுபவத்தை யொட்டி அநுமிக்கத் தக்கனவாம். எப்பதங்களால் சாப்த போதம் அநுபவ சித்தமாமோ அவற்றில் யோக்கியதை யுண்டு. எப்பதங்களால் சாப்தபோதத்தின் அபாவம் அநுபவசித்தமாமோ அவற்றில் யோக்கியதை யில்லை. இவ்வாற்றான் யோக்கிய பதத்தின் விருத்திரூப சம்பந்தத்தான் உண்டாகும் மறைப்பின்றிய பதார்த்தங்களின் ஸ்மிருதி ஆசத்தி யெனப்படும். இவ்வியல்பினதாய ஆசத்தி சொரூபமாகச் சாப்த போதத்திற்கு ஏதுவாம்; அதன் ஞானம் ஏதுவன்று. இவ்வாற்றால் அவாய்நிலை யுணர்வு முதலிய நான்கும் சாப்தபோதத்திற்கு ஏதுவாம். இந்நான்கையும் சாப்தசாமக்கிரி யென்பர்.

அநுமிதியின் சாமக்கிரி வியாப்தி ஞானமாம். பிரத்தியக்ஷ சாமக்கிரி இந்திரியசையோக முதலியனவாம். யாண்டு இரண்டு சாமக்கிரிகளுளவோ ஆண்டு இரண்டின் பயனுமுண்டாகிறதில்லை. ஏனெனின் ஒருக்ஷணத்தில் இரண்டு ஞானங்களின் உற்பத்தியுண்டாகாது. ஞானமிரண்டற்காதாரம் ஒருக்ஷணமாகுமாயினும் ஞானமிரண்டனுற்பத்திக் காதாரம் ஒருக்ஷணமாகாது. அவ்வுற்பத்தியும் வியதிகரணத்துள்ள இரண்டு ஞானங்களுக்கு ஒரு க்ஷணத்திலுண்டாகும். எங்ஙனம்: தேவதத்தனது ஞானமும் எஞ்ஞதத்தனது ஞானமும் வியதிகரணமாம். அவற்றின் உற்பத்தி ஒரு க்ஷணத்திலுண்டாம். என்றாலும் சமானாதிகரணத்துள்ள இரண்டு ஞானங்களின் உற்பத்திஒரு க்ஷணத்தி லுண்டாகிறதில்லையென்பது சித்தாந்தம். இரண்டு சாமக்கிரிகளின் பயனும் ஒருக்ஷணத்தி லுண்டாகிறதில்லை. ஆகலின் பிரபல சாமக்கிரியின் பயனுண்டாகின்றது. துர்ப்பலத்திற்குப் பாதமுண்டாகின்றது; பிரபலத் தன்மையும் துர்ப்பலத்தன்மையும் அநுபவத்தை யொட்டி யநுமிக்கத் தக்கனவாம். எங்ஙனம்: பூதலம்கடமென்பவற்றோடு நேத்திரத்திற்குச்சையோகமுண்டாகின்றது. அக்காலத்தில் கடமுடையது பூதலம் என்னும் வாக்கியத்தின் சிரவணமுண்டாகின்றது. ஆண்டுக் கடமுடையது பூதலமென்னும் பிரத்தியக்ஷஞானத்தின் சாமக்கிரியும் சாப்தஞானத்தின் சாமக்கிரியு முள. என்றாலும் பிரத்தியக்ஷ ஞானமுண்டாகிறது; சாப்தஞானமுண்டாகிறதில்லை. ஆதலால்சமானவிஷயமுடைய பிரத்தியக்ஷஞானசாப்தஞானங்களின் இரண்டு சாமக்கிரிகளுமுள்ளவிடத்தும் பிரத்தியக்ஷஞானத்தின் சாமக்கிரி பிரபலமும், சாப்தஞானத்தின் சாமக்கிரி துர்ப்பலமு மாகின்றன. யாண்டுப் பூதலத்தோடு கூடிய குடத்தோடு நேத்திரத்திற்குச் சையோகமுண்டாக, அதே காலத்தில் உனக்குப் புத்திரன் பிறந்தான் என்னும் வாக்கியத்தின் சிரவணமுண்டாகின்றதோ, ஆண்டுப் பூதலத்தில் கடத்தின் பிரத்தியக்ஷமுண்டாகிறதில்லை; ஆனால் புத்திரனது பிறப்பின் சாப்தஞானமுண்டாகின்றது. ஆதலால் பின்னவிஷயங்களையுடைய ஞானத்தின் பிரத்தியக்ஷ சாமக்கிரியும் சாப்தசாமக்கிரியு முள்ளவிடத்து, சாப்த சாமக்கிரி பிரபலமும் பிரத்தியக்ஷ சாமக்கிரி துர்ப்பலமுமாகின்றன. இவ்வாறு பாத்திய பாதக பாவத்தை (வாதிக்கப்படுவது வாதிப்பதென்னுந் தன்மையை) விசாரித்துச் சூக்ஷ்மதிருஷ்டி

யுள்ள புருஷன்பிரபலதுர்ப்பலத்தன்மைகளைத்தெரிந்துகொள்ளுக. ஆனால் ஜிஞ்ஞாஸை (அறிதல்வேட்கை) யில்லாவிடத்து முற்கூறிய பாத்திய பாதக பாவமுளது. யாண்டு ஒரு வஸ்துவை யறியும்வேட்கை யுண்டாகின்றதோ, மற்றொன்றினை யறியும் வேட்கை யுண்டாகவில்லையோ, ஆண்டு இரண்டுஞானங்களின்சாமக்கிரிகளுமிருக்கினும், ஜிஞ்ஞாஸிதத் (அறியவிரும்பிய) தின் ஞான முண்டாகுமேயன்றி அறியவிரும்பாததின் ஞான முண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் அறியவிரும்பியதினது ஞானத்தின் சாமக்கிரிபிரபலமும்; அறிய விரும்பாததினதுஞானத்தின்சாமக்கிரிதுர்ப்பலமுமாம். ஞானத்தின் இச்சை ஜிஞ்ஞாஸை (அறிதல்வேட்கை) யெனப்படும்; அதன் விஷயம்ஜிஞ்ஞாஸிதம் (அறியவிரும்பியது) எனப்படும். ஜிஞ்ஞாஸையோடு கூடிய சாமக்கிரி முழுவதும் பிரபலமாம். யாண்டு இரண்டின் ஜிஞ்ஞாஸையு முண்டாகின்றதோ, ஆண்டு தீவிரஜிஞ்ஞாஸை பாதகமாம். இக்காரணத்தானே அத்தியான்ம நூல்களில் தீவிர ஜிஞ்ஞாசை யுள்ளவனுக்குப் பிரஹ்மஞான முண்டாம்; தீவிரஞானவிருப்ப மில்லாதவனுக்குப் பிரஹ்மஞான முண்டாகாதென்று எழுதப்பட் டிருக்கின்றது. ஏனெனின், அறிய விரும்பும் பதார்த்தத்தின் அறிதல் வேட்கையோடு கூடிய ஞான சாமக்கிரி யுளதாயின், அதனினும் தீவிர ஞானவிருப்பத்தோடு கூடிய ஞான சாமக்கிரியினால் அதற்குப் பாத முண்டாகின்றது. இல்லையாயின் ஞான விருப்போடு கூடிய சாமக்கிரியினால் மற்றச் சாமக்கிரிக்குப் பாத முண்டாகின்றது. இலௌகிக பதார்த்தங்களின் ஜிஞ்ஞாஸையும் அவற்றின் பிரத்தியக்ஷ முதலிய ஞானத்தின் சாமக்கிரியும் எப்போதும் சாக்கிரகாலத்தில் சம்பவிக்கின்றன. அவற்றால் ஞானவிருப்ப மின்றிய பிரஹ்ம ஞானத்தின் சாமக்கிரிக்குப் பாதமுண்டாகும். ஆதலால் இலௌகிக பதார்த்தங்களின் ஜிஞ்ஞாஸையோடு கூடிய பிரத்தியக்ஷமுதலிய ஞானத்தின் சாமக்கிரியினது பாதத்தின் பொருட்டுப் பிரஹ்மத்தின் தீவிரமான ஞானவிருப்பம் வேண்டும். தீவிர ஞான விருப்பத்தோடு கூடிய பிரஹ்ம ஞானத்தின் சாமக்கிரியினால் இலௌகிக பதார்த்தங்களினது ஞானத்தின் சாமக்கிரிக்குப் பாதம் உண்டாகின்றது. *'அதாதோ ப்ரஹ்மஜிஜ்ஞாஸா' என்னும்

* இது பிரஹ்மசூத்திரத்தின் முதற்சூத்திரம். இதன்பொருள் அதன்பின் பிரஹ்மத்தின் ஞானவிருப்பானது செய்யத்தக்கதாம் அதாவது பிரஹ்மத்தை அறிய விரும்பவேண்டும் என்பதாம்.

சூத்திரத்திற்கும் இப்பொருளின் கண்ணே தாற்பரியமாம். வியாக்கியானகாரர் விசாரத்தில் ஜிஞ்ஞாஸை யென்னும் பதத்திற்கு இலக்ஷணையைக் கூறிக் கர்த்தவ்விய பதத்திற்கு * அத்தியாகாரம் கூறியிருக்கின்றனராகலின், பிரஹ்மஞானத்தின்பொருட்டு வேதாந்த வாக்கியங்களின் விசாரம் செய்யவேண்டுமென்பது இச்சூத்திரத்தின் பொருளாயினும் விசார வாசகமான பதத்தைவிட்டு இலாக்ஷணிகமான ஜிஞ்ஞாஸையென்னும் பதத்தைப் பிரயோகிப்பதினுல் சூத்திரகாரருக்கு வாச்சியமும் இலக்ஷியமுமாகிய இரண்டு பொருளினும் தாற்பரியமாம். பிரஹ்மஜிஞ்ஞாஸை பிரஹ்மஞானத்திற்கு ஏதுவாமென்பது வாச்சியார்த்தம். ஒரேசொல்லான் இலக்ஷணுவிருத்தி சக்திவிருத்திகளால் இரண்டு பொருள்களின் ஞான முண்டாகாதென்னும் பழைமையான சொல், கங்கையில் மீன்களும் இடைச்சேரியு முளவென்னும் வாக்கியத்திற் பிறழ்தலான் விசுவசிக்கத் தக்கதன்று. கங்கையில் மீன்களும் இடைச்சேரியுமுளவென்னும் வாக்கியத்தில் கங்கையென்னும் பதத்தின் வாச்சியார்த்தத்திற்கு மீனேடு சம்பந்தமும், இலக்ஷியார்த்தத்திற்கு இடைச்சேரியோடு சம்பந்தமு முண்டாகின்றன. ஆதலால் கங்கையில் மீன்களும் கரையில் இடைச்சேரியுமுண்டென்பது வாக்கியத்தின் பொருளாம். நூலாசிரியர்கள் சூத்திரத்திற்கு அநேகம் பொருள்கள் எழுதி யிருக்கினும் அவ்வநேகம் பொருள்களும் சூத்திரத்திற்குப் பூஷணமாம். விசாரத்திற்போல ஜிஞ்ஞாஸையில் விதி சம்பவிக்கின்றதா, இல்லையாவென்னும் பொருளை யெழுதுவதில் நூல் விரியுமாகலின் ஈண்டு எழுதப்படவில்லை.

ருக. வேதாந்தத்தின் தாற்பரியமும், வேதத்தினையும் சொல்லினையும் விசாரித்தலும்.

அவாய்நிலையுணர்வு முதலியன சாப்த போதத்திற்கு ஏதுவாம். அவற்றில் தாற்பரிய ஞான முளது. வேத வாக்கியத்தின் தாற்பரிய ஞானத்திற்கு ஏது உபக்கிரம முதலியனவாம். அவ்வுபக்கிரம முதலியவற்றுன் வேதாந்த வாக்கியங்களுக்கு அத்துவிதீயப் பிரஹ்மத்தின்கண் தாற்பரிய முளதாம். உபாசனு விதியிற் முற்ப

* வாக்கியமுடிதற் பொருட்டாயினும், பொருள் முடிதற் பொருட்டாயினும் எஞ்சிநின்ற பதங்களை வருவித்துரைத்தல் அத்தியாகாரமாம். இதனையே வாக்கிய சேஷமென்றும் கூறுவர்.

ரியமில்லை. இவ்வர்த்தம்பாஷியகாரரால்* சமன்வய சூத்திரத்திற்கு விஸ்தாரமாய் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. ஆதலால் மீமாம்ஸக விருத்திகாரர்களது மதங்கள் நலமுடையனவன்று. அவர்களது மதகண்டனத்திற்கு அநுகூலமான தர்க்கம் சம்ஸ்கிருதபாஷை தெரியாத சுரோதாக்களு (கேள்வியாளரு) க்கு அறிதற் கரியதா மாகலின் எழுதப்படவில்லை. இவ்வாக்கியத்தால் கேட்பவனுக்கு இப்பொருளின் ஞான முண்டாகவேண்டுமென்னும் சொல்லுவானது விருப்பம் (இச்சை) தாற்பரியமெனப்படும். மீமாம்ஸக மதத்தில் வேதம் நித்தியம்; ஆண்டுக் கருத்தாவின் இச்சையோ சம்பவியாது. அத்தியாபக (ஓதுவிப்போ) னது இச்சை சம்பவிக்கும் நையாயிக மதத்தில் சப்தம் மூன்றாவது க்ஷணத்தில் நாச மாகின்றது. வேதமும் சத்த வடிவாயிருத்தலின் க்ஷணிகமாம். மூன்றாவது க்ஷணத்தில் எதற்கு நாசமுண்டாகின்றதோ, அது க்ஷணிகமெனப்படும். நையாயிக மதத்தில் உச்சாரணத்தின் பேதத்தால் வேதத்திற்குப் பேதமுண்டு. ஒருமுறை உச்சரித்து மீண்டும் உச்சரிக்கப்படும் வாக்கியம் எதுவோ அது முன் வாக்கியத்தினும் வேறாகின்றது. ஆனால் முன்வாக்கியத்திற்குச் சஜாதீய (ஒத்தவின) மாய்ப் பின்வாக்கியமுளது. ஆதலால் அபேதப்பிரம முண்டாகின்றது. நையாயிகமதத்தில் பாரத முதலியவற்றைப்போல வேதம் பௌருஷேயமும் (புருஷனாற் செய்யப்பட்டதும்) க்ஷணிகமுமாம். ஏனெனின் வர்ண சமுதாயத்தின் வேறாகவோ வேதம் இல்லை. வர்ண சமுதாயத்தினையே வேத மென்பர். அச்சமுதாயம் தனித்தனி வர்ணங்களினும் வேறன்று. ஆதலால் வேதம் வர்ணவடிவமாம். அவ்வர்ணம் சத்தவடிவமாம். ஆகாயத்தின் குணம் சத்தமாம். நாநா (பல) சத்தங்கள் ஒரு காலத்தி லுண்டாகா. ஏனெனின், எங்ஙனம் ஆன்மாவின் விசேஷகுணங்கள் ஞானமுதலியனவோ, அங்ஙனமே ஆகாயத்தின் விசேஷகுணம் சத்தமாம். விபுவின் விசேஷகுணங்களவையோ, அவை யிரண்டு ஒருகாலத்திலுண்டாகா. ஆனால் தேவதத்தனது சத்தமும் எஞ்ஞதத்தனது சத்தமும் ஒருகாலத்திலுண்டாகின்றன; பேரியின் சத்தமும் தாளத்தின் சத்தமும் ஒரு காலத்திலுண்டாகின்றன. ஒருநிலைக்களத்த (சமானாதி கரணமுடைய) விரண்டு சத்தங்களுக்கு ஒருகாலத்தில் உற்பத்தி நிகழாதெனக்

---

* பிரஹ்ம சூத்திரத்தினது முதல் அத்தியாயம் முதல் பாதத்தின் ச-வது சூத்திரம் சமன்வயசூத்திர மெனப்படும்.

கூறினும், எல்லாச் சத்தங்களும் சமவாய சம்பந்தத்தான் ஆகாயத் திருப்பனவாயிருத்தலின் ஒரு நிலைக்களத்தவாம். எச்சத்தமும் வேறு நிலைக்களத்ததாகாது. என்றுலும் ஆகாயத்தில் சத்தத்திற்குச் சமவாய சம்பந்த மிருப்பதுபோலக் கண்டம், மேல்வாய், பல், மூக்கு, உதடு, நாநுனி, உரம், சிரமென்னும் எட்டுறுப்புகளினும் வர்ண (எழுத்து) வடிவான சத்தத்திற்கு அவச்சேதகத்தன்மைச் சம்பந்த முளது. துவனி (ஒலி) வடிவான சத்தத்திற்குப் பேரி தாள முதலியவற்றில் அவச்சேதகத்தன்மைச் சம்பந்த முளது. ஒரு அதிகரண (நிலைக்கள)த்தி லிருப்பதனைச் சமானுதிகரணம் (ஒரு நிலைக்களத்தது) என்பர். சமவாயசம்பந்தத்தால் எல்லாச் சத்தங்களும் ஆகாயத் திருப்பனவாகலின் சமானுதிகரணமா யிருக்கின்றன. என்றுலும் அவச்சேதகத்தன்மைச்சம்பந்தத்தால் தேவதத்த சத்தமும் எஞ்ஞதத்த சத்தமும் வியதிகரணமாம். அங்ஙனமே பேரிசத்தமும் தாளசத்தமும் அவச்சேதகத் தன்மைச் சம்பந்தத்தால் வியதிகரணமா(வேற்றுநிலைக்களத்தவா)ம். இதுநியமமாம்:— அவச்சேதகத்தன்மைச் சம்பந்தத்தால் ஒரு அதிகரணத்தில் இரண்டு சத்தங்களின் உற்பத்தி யொருகாலத்தி லுண்டாகிறதில்லை. அதாவது ஒரு அவச்சேதகத்தில் இரண்டு சத்தங் (சொற்) களின் உற்பத்தி ஒருகாலத்தி லுண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் வாக்கிய பதங்களின் அவயவ வடிவமான வர்ணங்களுக்கு ஒரு காலத்தில் உற்பத்தியுண்டாகிறதில்லை. ஆனுல் எல்லா வர்ணங்களும் கிரமமாக உண்டாகின்றன. கிரமமாக உண்டாகும் வர்ணங்களுக்கு நிமித்த மின்றி நாச மங்கீகரிக்கின், சகல வர்ணங்களுக்கும் முதற்கணத்தில் உற்பத்தியும் இரண்டாவது கணத்தில் நாசமு முண்டாகும். ஆதலால் உற்பத்தி நாசமின்றிச் சத்தத்தில் வேறு எந்தப் பிரத்தியக்ஷ முதலிய வியாபாரங்களும் சித்தியா வாகலின், சத்தத்தின் நாசத்திற்கு யாதானு மோர் நிமித்தத்தை யங்கீகரித்தல்வேண்டும். எந்த நிமித்தமின்றி இரண்டாவது கணத்தில் சத்தத்திற்கு நாச முண்டாகாதோ, அது வேறெந்தச் சத்தத்தின் நாசத்திற்கும் நிமித்தமாதல் சம்பவியாது. முன் சத்தத்தின் நாசத்திற்கு எது தன் பின்னிற்கும் சத்தமாம். ஔ(கௌ-ஆ) என்னும் வாக்கியத்தில் புருஷனது முயற்சியால் நாபிதேசத்தி னின்றும் வாயுவின்றெழுழி லுண்டாய்க் ககாரத்தை யுண்டுபண்ணும் நாவினடியில் வாயுவின் சையோகமுண்டாய் ஔகாரத்தை யுண்டுபண்ணும் கண்டவுதடு

களுடன் வாயுவின் சையோகம் உண்டாகின்றது. அதன்பின் விசர்க்கத்தை (:) உண்டுபண்ணும் கண்டஸ்தானத்தில் வாயுவின் சையோக முண்டாகின்றது. எவ்வொழுங்கால் மூன்று சையோகங்களு முண்டாகின்றனவோ, அவ்வொழுங்கானே ககார ஒளகார விசர்க்கங்களாகிய மூன்றுவர்ணங்களு முண்டாகின்றன. கௌமுதி முதலியநூல்களிற் கவர்க்கத்திற்குக் கண்டஸ்தான மெழுதப்பட்டிருக்கினும், பாணினியாற் செய்யப்பட்ட சிக்ஷையில் கவர்க்கத்திற்கு நாவினடி ஸ்தானமாக எழுதப்பட்டிருக்கின்றது:— அந்தச் சிக்ஷை வசனத்தை யனுசரித்து நாவினடியில் வாயுவின் சையோகத்தால் ககாரத்தின் உற்பத்தி சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. வியாகரணமதத்தில் கௌ: (மௌ்) வென்னும் இத்துணை வர்ணங்கள் வாக்கியரூப மாகாவாயினும் நியாயமதத்தான் வாக்கியமெனப்படுகின்றன. முதல் க்ஷணத்தில் ககாரத்தின் உற்பத்தியும், இரண்டாவது க்ஷணத்தில் ஒளகாரத்தின் உற்பத்தியும்,மூன்றாவது க்ஷணத்தில் விசர்க்கத்தின் உற்பத்தியுமுண்டாகின்றன. ஆண்டுக் ககாரத்தின் நாசத்தில் ஒளகாரம் ஏதுவாம், ஒளகாரத்தின் நாசத்தில் விசர்க்கம் ஏதுவாம். மூன்றாவது க்ஷணத்தில் சத்தத்திற்கு நாச முண்டாகின்றது; இரண்டாவது க்ஷணத்தில் உண்டாகிறதில்லை. ஏனெனின், நாசத்திற்கு ஏது தனது பின்சத்தமாம். அஃது இரண்டாவது கணத்தில் உண்டாகின்றது. காரணத்தின் சித்தியின்றிக் காரிய முண்டாகாது. முதல் க்ஷணத்தில் இரண்டாவது சத்தம் பெறப்படாததா யிருத்தலான், இரண்டாவது க்ஷணத்திற் பெறப்படும் இரண்டாவது சத்தத்தால் மூன்றாவது க்ஷணத்தில் முதற் சத்தத்தின் நாச முண்டாகின்றது. இவ்வாறு மூன்றாவது சத்தத்தான் இரண்டாவதற்கு நாச முண்டாகின்றது. இவ்வாறே உபாந்திய (ஈற்றயல்) சத்த பரியந்தம் தத்தம் பின்னிற்கும் சத்தங்களான் (முன்) சத்தங்களுக்கு நாச முண்டாகின்றது. அந்திய (கடைசிச்) சத்தத்திற்கு ஈற்றயற் சத்தத்தான் சுந்தோபசுந்தநியாயத்தால் நாச முண்டாகின்றது. சுந்தன் உபசுந்தனென இரண்டு சகோதரர் இருந்தனர். அவர்களுள் ஒருவருக்கொருவரான் நாச முண்டாகியதுபாரதத்திற் பிரசித்தம் ஆனுவிதிலிதுதோஷமாம்:— ஈற்றயற் சத்தத்தால் அந்திய சத்தத்திற்கு நாசம் அங்கீகரிக்கின் இரண்டாவது க்ஷணத்திற்றானே அந்திய சத்தத்திற்கு நாச முண்டாகும். ஆதலால் உற்பத்தி நாசத்தின் வேறான வியாபாரமின்றிய

அந்திய சத்தம் அப்பிரத்தியக்ஷமாதல் வேண்டும். ஜகதீசபட்டாசாரியர் அந்தியசத்தம் அப்பிரத்தியக்ஷ மென்று கூறி யிருக்கின்றனராகலின், அப்பிரத்தியக்ஷத்தை யீட்டுதல் இஷ்டமே, தோஷமின்றெனக்கூறுவராயினும், மூன்ருவது க்ஷணத்திற் சத்தத்திற்கு நாசமுண்டாமென்னும் நியமத்திற்குக் கேடுண்டாம். ஆதலால் அந்திய சத்தத்தின் நாசத்தில் ஈற்றயற் சத்தத்தின் நாசம் ஏதுவாம். ஈற்றயல் சத்தம் ஏதுவன்று. இப்பக்ஷத்தில் அந்திய சத்தத்தின் நாசத்தில் இரண்டாவது க்ஷணத்தில் நாசத்தின் ஆபத்தி(அடைவி)ல்லை. ஏனெனின், ஈற்றயல் சத்தத்தின் நாசம் அந்தியசத்தத்தா னுண்டாகின்றது. ஆதலால் அந்தியசத்தத்தின் இரண்டாவதுக்ஷணத்தில் ஈற்றயலின் நாசமும்அதற்கடுத்தக்ஷணத்தில்அந்தியத்தின்நாசமுமுண்டாகின்றன. இவ்வாற்ருன் சகல சத்தங்களின் நாசமும் மூன்ருவது க்ஷணத்தி னுண்டாகின்றது. இதன்கண் இது சங்கையாம்:—யாண்டு ஒரே வர்ணவடிவமான சத்த முண்டாகின்றதோ, ஆண்டுச் சத்தத்தின் நாசத்திற் கேதுவாக ஒரு சத்தமு மில்லை. அதற்கு இது சமாதானமாம்:—கண்ட முதலியவற்ருே டுண்டாகும் வாயுவின் சையோகம் வர்ணடிவமான சத்தத்திற்கு ஏதுவாம். பேரி முதலியவற்ருேடு தண்ட முதலியவற்றிற் குண்டாகும் சையோகம் தொனிவடிவ சத்தத்திற்கு ஏதுவாம். மூங்கிற் பிள விரண்டின் பிரிவு தொனிவடிவ சத்தத்திற்கு ஏதுவாம். அங்ஙனமே சத்தமும் சத்தத்திற்கு ஏதுவாம். பேரி தண்டங்களின் சையோகத்தால் பேரிதேசத்தி னுண்டாகும் சத்தமெதுவோ அதனினின் றுமுண்டாகிய சத்தத்தின் சாக்ஷாத்காரம் சிரவணத்தா (காதினு) னுண்டாகின்றது. அங்ஙனம் கண்டமுதலிய விடங்களில் வாயுவின் சையோகத்தால் உண்டாகும் வர்ணரூப சத்த மெதுவோ, அதன் சாக்ஷாத்காரம் சிரவணத்தால் உண்டாகிற தில்லை. ஆனுல் வர்ணரூப சத்தத்தான் வேறு சத்த முண்டாய் அதன் சாக்ஷாத்கார முண்டாகிறது. இவ்வாற்ருன் அந்நிய சத்தமின்றிய ஒரு சத்தம் அப்பிரசித்தமாம். ஆனுல் இம்மதத்தில் வர்ணங்களின் சமுதாய வடிவமான பதத்திற்கு ஏக காலத்திற் சம்பவ மில்லையாகலின் பதத்தின் சாக்ஷாத்காரமோ சம்பவியாது. என்ருலும் ஒவ்வொரு எழுத்தின் சாக்ஷாத்காரத்தால் எல்லா வெழுத்துக்களையும் விஷயஞ்செய்யும் ஒரு ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றது. ஸ்மரிக்கப்பட்ட பதத்தால் பதார்த்தத்தின் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றது.

அதனுற் சாப்த போத முண்டாகின்றது. அல்லது முன் முன் வர்ணங்களின் அநுபவத்தால் சம்ஸ்கார முண்டாகின்றது. சம்ஸ்காரத்தோடு கூடிய அந்திய வர்ணத்தின் அநுபவமே பதத்தின் அநுபவமெனப் படுகின்றது. அதனுல் பதார்த்தத்தின் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றது; அதனுற் சாப்தபோத முண்டாகின்றது. இது நியாய மதம். மீமாம்ஸக மதத்தில் வர்ணம் நித்தியமாம்; ஆதலால் வர்ணங்களின் சமுதாயமாகிய வேதமும் நித்தியம். அன்றியும் எல்லா வர்ணங்களும் விபுவாம். யாண்டுக்கண்ட முதலியவிடங்களில்அத்தியான்ம வாயுவின் சையோக முண்டாகின்றதோ, ஆண்டு வர்ணங்களின் அபிவியக்தி (வெளிப்படுதல்) உண்டாகின்றது. நையாயிக மதத்தில் வர்ணங்களின் உற்பத்திக்கு ஏதுவாயுள்ள தெதுவோ, அதுவே மீமாம்ஸக மதத்தில் வர்ணங்களின் அபிவியக்தி(வெளிப்படை)க்கு ஏதுவாம். இவ்வாற்முன் வர்ண சமுதாயமான வேதம் நித்தியம்; ஆதலால் அபௌருஷேயமாம் (புருஷனுலாகிய தன்றும்). வேதாந்தமதத்தில் வர்ணமும் அவற்றின் சமுதாயமான வேதமும் நித்தியமன்று. ஏனெனின், வேதத்திற்கு உற்பத்தி சுருதி கூறியிருக்கின்றது. சேதனத்திற்கு வேருகிய யாவும் அநித்தியமாம். ஆதலால் வேதம் நித்திய மன்று; க்ஷணிகமு மன்று. சிருஷ்டியின் ஆதிகாலத்தில் சர்வஞ்ஞ ஈசுவரனது சங்கற்ப மாத்திரத்தால் வேதத்தின் உற்பத்தி யுண்டாயிருக்கின்றது. ஆதலால் சுவாசத்தைப் போல அநாயாசமாக ஈசுவரன் வேதத்தை யுண்டு பண்ணினர். நையாயிகமதத்தில் பாரத முதலியவற்றைப் போல வேதம் பௌருஷேயமாம். வேதாந்தமதத்தில் பாரத முதலியவற்றைப்போல ஈசுவரரூப புருஷனுலாக்கப்பட்டதாகலின் பௌருஷேயமாம். ஆனுல் சர்வஞ்ஞர்களாகிய வியாசர் முதலியோர் எல்லாச் சிருட்டிகளினும் பாரத முதலியவற்றைச் செய்திருக்கின்றனர். ஆண்டு எங்ஙனம் முன் சர்க்கத்தில் (சிருஷ்டியில்) ஒழுங்கு இருந்ததோ அங்ஙனமே பாரத முதலியன பின் சர்க்கத்தினும் உண்டாமென்னும் நியமமில்லை. ஆனுல் தனதிஷ்டப்படி பாரத முதலியவற்றின் ஒழுங்கினைச் செய்திருக்கின்றனர். வேதத்தின் ஒழுங்கு விலக்ஷணமாகாது. ஆனுல் முன் சர்க்கத்தின் ஒழுங்கினை நினைத்துப் பின் சர்க்கத்தில் முன்கற்பத்துக்குச் சமானமான ஒழுங்கினை யுடையதாக வேதத்தினை ஈசுவரன் சிருஷ்டித்திருக்கின்றனர். புருடனுற் செய்யப்படுந் தன்மையாகிய பௌருஷேயத்

தன்மை வேதத்தில் பாரத முதலியவற்றின் சமானமாம் அந்நிய சர்க்கத்தினது ஒழுங்கின் நினைவின்றிப் புருடனு லாக்கப்படுந் தன்மை வடிவினதாகிய பௌருஷேயத் தன்மை பாரத முதலிய வற்றின்க ணுளது; வேதத்திலின்று. வேதத்தில் முன் சர்க்கத்து ஒழுங்கினை ஸ்மரித்துப் புருஷனுலாக்கப்படுந்தன்மை யுளது. ஆதலால் வேதத்தின் ஒழுங்கு அநாதியாம்; வேதம் ஈசுவரனுகிய புருஷனு லாக்கப்பட்டதாம்; இதில் விரோதமின்று.

மூன்றாவது பிரகாசம்
சத்தப்பிரமாண நிரூபணம்
முடிந்தது.

ஓம் தத்ஸத்ப்ரஹ்மணே நம:.

நான்காவது பிரகாசம்.

உவமானப்பிரமாண நிரூபணம்.

ருஉ. கிரமபங்கத்தின் அபிப்பிராய பூர்வகமான இரண்டு நியாயக் கிரமத்தால் உவமான உவமிதிகளின் இருவகைச் சொரூபம்.

நியாய வேதாந்தங்களின் எல்லா நூல்களினும், உவமான நிரூபணத்திற்குப் பின் சத்தம் நிரூபிக்கப்பட்டுளதெனினும், மூன்று பிரமாண வாதிகளாகிய சாங்கியர் முதலியோர் உவமானத்தை யங்கீகரிப்பதில்லை. பிரத்தியக்ஷம் அநுமானம் சத்தமென்னும் மூன்றனையும் யங்கீகரிக்கின்றனர். அவர்களுக்குபயோகமுள்ள பிரமாணங்களை முன்னர்ச் சொல்லவேண்டுமாகலின், சத்தப் பிரமாணத்தின்பின் உவமானம் நிரூபிக்கப்படுகின்றது. எவ்வொழுங்கால் சாஸ்திரங்களில் அதிகப் பிரமாணங்கள் அங்கீகரிக்கப்பட்டுளவோ, அவ்வொழுங்காக இந்நூலில் பிரமாணம் நிரூபிக்கப்படுகின்றதாகலின். ஈண்டு வேறு சங்கதியி (தொடர்பி) ன் அபேக்ஷையில்லை.

உவமிதிப் பிரமையின் கரணம் உவமானப்பிரமாணமெனப்படும். நியாயக்கிரமமாய் உவமிதி உவமானங்களின் சொரூபம் இதுவாம்:—* சம்ஞியில் சம்ஞையினது வாச்சியத்தன்மையின் ஞானம் உவமிதியெனப்படும்; அதன் கரணமெனப்படும் வியாபாரமுடைய

* சொல்லின்பெயர் சம்ஞை; பொருளின்பெயர் சம்ஞி.

அசாதாரண காரணமெதுவோ, அது உவமானமெனப்படும். ஓர் நகரவாசியாகியபுருஷன் கவயம் (ஆமா) என்னும் சொற்பொருளை புணராதவனுய் ஆரணியத்தில் வசிக்கு மொருவனேடு கவய மெத் தன்மைத்தென்று கேட்க, அப்போது ஆவினையொக்கும் ஆமா வென்ற ஆரணிய புருடன் வாக்கியத்தைக் கேட்டு வாக்கியார்த்தத்தினை யநுபவித்து வனத்தில் ஆவினையொத்த ஆமாவைக் கண்டு, ஆவினை யொக்கும் ஆமா வென்னும் வாக்கியார்த்தத்தை ஸ்மரிக்கின்ருன். அதன்பின் கண்டபசுவில் ஆமாவென்னும் சொற் பொருட் டன்மையை யறிகின்ருன். ஆண்டுப் பசுவிசேடத்தில் ஆமாவென்னும் சொற்பொருட்டன்மை ஞானம் உவமிதியாம். ஆரணிய புருடனுலறிவிக்கப்பட்ட வாக்கியார்த்தத்தின் சத்தாநுபவம் கரணமாம்; ஆவினையொத்த பிண்டத்தைக் கண்டு வாக்கியார்த்தத் தை ஸ்மரித்தல் வியாபாரமாம்; ஆவையொத்த பிண்டத்தின் பிரத் தியக்ஷம் சம்ஸ்காரத்தின் உற்போதகமாயிருத்தலின் சககாரியாம். ஆதலால் வாக்கியார்த்தாநுபவம் உவமானமும்,வாக்கியார்த்த ஸ்மிருதி வியாபாரமுமாம்.எங்ஙனம் அவாய்நிலைமுதலியன சாத்தத்தின் சககாரிகளோ, அங்ஙனமே ஆவையொத்த பிண்டத்தின் பிரத்தியக்ஷம் உவமிதியின் சககாரியாம், உவமிதி பயன். இது சாம்பிரதாயிகமான நையாயிகர் மதம்.

நவீன நையாயிகர் இங்ஙனம் கூறுகின்றனர்:—சககாரியெனக் கொள்ளப்பட்டிருக்கும் ஆவையொத்த பிண்டத்தின் பிரத்தியக்ஷம் உவமானமாம். வாக்கியார்த்த ஸ்மிருதி வியாபார மாம். ஆமாவென்னும் பதத்தினது வாச்சியத்தன்மையின் ஞானம் உவமிதியாகிய பயனும். இம்மதத்தில் வாக்கியார்த்தத்தின் அநுபவம் காரணத்திற்குக் காரணமாயிருத்தலின் குலாலபிதாவைப்போல அந்நியதாசித்தமாம்(பிறிதோராற்ருற்பெறப்படுவதாம்). பொருள் இதுவாம் :—குலாலபிதா கடத்தினது சாமக்கிரியினும் புறமாதல் போல உவமிதி சாமக்கிரியினும் வாக்கியார்த் தாநுபவம் பாகிய (புற) மாம். இவ்விரண்டு மதங்களும் நையாயிகர்களுடையவாம். இவற்றில் அநேக சங்கை சமாதானமாகிய விசாரம் நியாய கௌஸ்துப முதலியவற்றில் எழுதப்பட்டுளது. சித்தாந்தத்தில் உபயோகமுடைய தன்ருகலின் அதனை யாம் எழுதவில்லை.

உவமிதி ஒப்புமை ஞானத்தால் உண்டாவதுபோல விதர்ம ஞானத்தாலும் உண்டாகின்றது. யாண்டுக் காண்டாமிருகமென்

னும் பதத்தின் வாச்சியத்தையறியாதவன் ஆரணியபுருஷனால் ஒட்டையின் விலக்ஷணதர்மமுள்ள கொம்போடுகூடிய மூக்கினையுடையது 'காண்டாமிருகம்' என்னும் பதத்தின் வாச்சியமாமென்னும் வாக்கியத்தைக் கேட்டு வாக்கியார்த்தாநுபவமுண்டாகியபின்னர் வனத்திற்சென்று ஒட்டையின் விதர்மமான காண்டா * மிருகத்தின் பிரத்தியக்ஷத்திற்குப் பின் அதனிடத்துக் காண்டாமிருகமென்னும் பதத்தின் வாச்சியத்தன்மையை யறிகின்றான். பிருதிவியென்னும் பதத்தின் வாச்சியத்தை அறியாதான் ஜலம் முதலியவற்றின் வைதர்மியமுடையது பிருதிவியென்னுங் குருவாக்கியத்தைக்கேட்டு அதன் அர்த்தத்தை யனுபவித்து, ஜலாதிவைதர்மியமுடைய பதார்த்தத்தினைக் கண்டு, வாக்கியார்த்தத்தை ஸ்மரித்து அப்பதார்த்தத்தில் பிருதிவி யென்னும் பதத்தின் வாச்சியத்தன்மையை நிச்சயஞ் செய்கின்றான். விருத்த தர்மமுடையதனை விதர்ம மென்பர். விருத்த தர்மத்தினை வைதர்மிய மென்பர். காண்டாமிருகத்தின்கண் ஒட்டையினும் விருத்த தர்மம் குறுகிய கழுத்து முதலியனவாம். பிருதிவியில் ஜல முதலியவற்றினும் விருத்த தர்மம் கந்தமாம். இரண்டு உதாரணங்களினும் சாம்பிரதாயிகக்கிரமமாக வாக்கியார்த்தாநுபவம் கரணமும், வாக்கியார்த்த ஸ்மிருதி வியாபாரமும், விருத்த தர்மமுடைய பதார்த்தத்தின் தரிசனம் சககாரியுமாம். நவீனக்கிரமமாக விருத்த தர்ம விசிஷ்ட பதார்த்தத்தின் பிரத்தியக்ஷம் கரணமும், வாக்கியார்த்த ஸ்மிருதி வியாபாரமும், வாக்கியார்த் தானுபவம் பாகியசாமக்கிரியுமாம். காண்டாமிருக பதத்தின் வாச்சியத்தன்மை ஞானமும் பிருதிவியென்னும் பதத்தின் வாச்சியத் தன்மை ஞானமும் உவமிதியாகிய பயனும். இவ்வாற்றான் நியாயமதத்தில் சம்ஞையின் வாச்சியத்தன்மை ஞானம் உவமானப் பிரமாணத்தின் பயனும். பிராசீனமதத்தில் வாக்கியார்த்தாநுபவத்தை உவமானப் பிரமாணமென்பர். நவீன மதத்தில் ஒப்புமையடுத்த பிண்டதரிசனம் அல்லது வைதர்மிய விசிஷ்ட பிண்டதரிசனம் உவமானப் பிரமாணமா மென்பர்.

---

* மூக்கிற் கத்திபோன்ற வொரு கொம்புள்ள ஓர் மிருகம். இதனை வடநூலார் கட்கமிருக மென்பர்.

௫௩. வேதாந்தத்தின்படி உவமான உவமிதிகளின் சொரூபம்.

வேதாந்த மதத்தில் உவமிதி உவமானங்கட்கு வேறு சொரூபமாம்:—கிராமத்தில் கோவின் வியக்தியைக் காண்பவன் வனத்திற் சென்று கவயத்தைக் காணுங்கால் "இப்பசு ஆவொப்புமையுடையது" என்னும் பிரத்தியக்ஷம் உண்டாகின்றது; அதன்பின் என் ஆ இப்பசுவினை ஒத்தது என்னும் ஞானம் உண்டாகின்றது. ஆண்டுக் கவயத்தில் ஆ வொப்புமையின் ஞானம் உவமானப் பிரமாணமெனப்படும்; ஆவிற் கவயத்தின் ஒப்புமை ஞானம் உவமிதியெனப்படும். இம்மதத்தினும் உவமிதியின் கரணமே உவமானமெனப்படுகின்றது. ஆனால் உவமிதியின் சொரூபமும் இலக்கணமும் வேறாம். ஆதலால் உவமானத்தின் இலக்கண வேற்றுமையின்றி சொரூபத்தின் வேற்றுமை சித்திக்கின்றது. நியாய மதத்திலோ சம்ஞியில் சம்ஞையின் வாச்சியத்தன்மை ஞானம் உவமிதி யெனப்படுகின்றது. வேதாந்த மதத்தில் ஒப்புமை ஞானத்தாற் றோன்றிய ஞானத்தினை உவமிதியென்பர். கவயத்தில் ஆவின் ஒப்புமை ஞானத்தால் ஆவில் கவயத்தின் ஒப்புமை ஞானம் ஜந்நியமாம். இவ்வாற்றான் உவமிதியின் இலக்கணம் நியாயமதத்தினும் வேறாம். அதன் கரணம் எதுவோ அது உவமானமெனப்படுகின்றது. சாதிருசிய ஞான ஜந்நிய ஞானமாகிய உவமிதி ஆவிற் கவயத்தின் ஒப்புமை ஞானமாம். அதன் கரணம் கவயத்தில் ஆவின் ஒப்புமை ஞானமாம். அதுவே உவமானமாம். இம்மத்தில் உவமானப் பிரமாணம் வியாபார மின்றியதாம். உவமானத்திற்குப் பின்னர் உவமிதியின் உற்பத்தியில் ஓர் வியாபாரமும் வாய்ப்பதில்லை. இம்மதத்தில் வைதர்மிய விசிஷ்ட ஞானத்தால் உவமிதி யங்கீகரிக்கப்படுகிறதில்லை; ஏனெனின் ஒப்புமை ஞானத்தாற் றோன்றிய ஞானத்தினையே உவமிதியென்பர்; பிறவற்றினை யன்று.

௫௪. விசாரசாகரத்தில் நியாயக்கிரமமாய் உவமிதியைச் சொல்லுதலின் அபிப்பிராயம்.

விசாரசாகரத்தில் நியாயக்கிரமமாக உவமிதியின் சொரூபம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அதன் அபிப்பிராயம் இதுவாம்:—

நியாயக் கிரமமாக உவமிதி உவமானங்களின் சொரூபத்தை அங்கிகரிக்கினும் அத்வைத சித்தாந்தத்திற்குக் கெடுதி யில்லை.

மாறான நியாயக் கிரமத்தான் சித்தாந்தத்திற்கு அநுகூலமான உதாரணம் கிடைக்கின்றது. ஏனெனின் வைதர்மிய ஞானத்தான் உவமிதி நியாயமதத்திற் கொள்ளப்பட்டுளது. சித்தாந்தத்திற் கநுகூலமான அதன் உதாரணம் இதுவாம் :— "ஆன்ம பதத்தி னர்த்தம் எவ்வியல்பினது?" என்னும் வினவிற்குத் "தேக முதலியவற்றின் வைதர்மியமுடையது ஆன்மா" என்றுரைத்த குருவின்விடையைக்கொண்டு அநித்தியமும் அசுசியும் துக்க சொரூபமுமான தேகாதிகளினும் விதர்மமுடைய நித்திய சுத்த ஆநந்தரூபம் ஆன்ம பதத்தின் வாச்சியமாமென்று ஏகாந்தமான விடத்தில் விவேகிக்குங் காலத்து, மனதிற்கு ஆத்மா வோடு சையோகமுண்டாய் உவமிதிஞான முண்டாகின்றது. சாதிருசிய ஞானத்தாற் றோன்றிய ஞானத்தினையே உவமிதியென அங்கீகரிக்கின் ஆன்மாவில் எதற்கும் சாதிருசியம் (ஒப்புமை) இன்று. ஆகலின் ஜிஞ்ஞாசுவுக்கு (ஞான விருப்புடையோனுக்கு) அநுகூலமான உதாரணம் கிடைக்கிற தில்லை. அசங்கத்தன்மை முதலிய தர்மங்களான் ஆகாயத்தினை யொத்தது ஆன்மாவாமாகலின் ஆகாயத்தில் ஆன்மாவின் ஒப்புமை ஞானம் உவமானமாம்; ஆன்மாவில் ஆகாயத்தின் ஒப்புமை ஞானம் உவமிதியாம். ஜிஞ்ஞாசுவுக்கு அநுகூலமான இவ்வுதாரணம் சித்தாந்தத்தின் உவமிதிக்குச் சம்பவிக்குமாயினும், எவ்வதிகரணத்தில் எப்பதார்த்தத்தினது அபாவத்தின் ஞான முளதோ, ஆண்டு அபாவ ஞானத்தில் பிரம (மயக்க) புத்தி உண்டாத லின்றி, அவ்வதிகரணத்தில் அப்பதார்த்தத்தின் ஞானம் உண்டாகாது. எங்ஙனம்: ஆன்மாவில் கர்த்திருத்துவ முதலியவற்றின் அபாவ ஞானமுளதாக நியாயமுதலிய சாஸ்திரங்களைக் கேட்டும் முதல் ஞானத்தில் பிரமபுத்தி யுண்டாதலின்றிக் கர்த்தா போக்தா ஆன்மாவென்னும் ஞானம் நிகழாது. எவனுக்குத் வேதாந்தார்த்த நிச்சயஞ் செய்தும் நையாயிகர் முதலியோரது குசங்கத்தால் கர்த்தா போக்தா ஆன்மாவா மென்னு ஞான முண்டாகின்றதோ, ஆண்டு முதல் ஞானத்தில் பிரமபுத்தி யுண்டாகின்றது. முதல் ஞானத்தில் பிரமபுத்தி யுண்டாத லின்றி விரோதமுடைய ஞானம் நிகழாது. அப்பிரமபுத்தி பிரம (மயக்க) வடிவினதாகுக, அல்லது உண்மை வடிவினதாகுக. இதில் ஆக்கிரகமில்லை. ஆனால் பிரமபுத்தியில் பிரமத்தன்மை நிச்சயம் வேண்டியதின்றென்பது ஆக்கிரகமாம். இவ்வாற்றான் எக்காலத்தில் குரு

வாக்கியங்களான் ஜிஞ்ஞாசுவுக்கு ஆகாயமுதலிய சகல பிரபஞ்சமும் கந்தருவ நகரம்போல் திருஷ்ட நஷ்ட (காணும்போதே யழியும்)சுபாவமுடையனவாம்; அவற்றின் விலக்ஷண சுபாவமுடையது ஆன்மா; ஆகாயமுதலியவற்றில் ஆன்மாவிற்குச் சிறிதும் ஒப்புமையின்றென்னும் திடநிச்சயமுண்டாகுங்காலத்தில் ஆகாயத்திற்கும் ஆன்மாவிற்கும் ஒப்புமை ஞானம் சம்பவியாதாகலின் உத்தமஜிஞ்ஞாசுவுக்கு அநுகூலமான சித்தாந்தத்தினது உவமிதியின்உதாரணம் கிடைக்காது.

ருரு. முற்கூறிய வேதாந்தக்கிரம நியாயக்கிரமங்களின் விலக்ஷணமான உவமிதி உவமானங்களின் இலக்கணம்.

முற்றும் நையாயிகக் கிரமத்தின் உவமிதியில் வித்துவேஷமு (விசேஷ வெறுப்பு) ண்டாகுமாயின் உவமிதிக்கு இவ்விலக்கணஞ் செய்துகொள்ளல் வேண்டும்:— சாதிருசிய ஞானத்தாற் றோன்றிய ஞானம் அல்லது வைதர்மிய ஞானத்தாற் றோன்றிய ஞானம் என்னும் இரண்டனுள் யாதானு மொன்றுளதேல் அது உவமிதியெனப்படும். காண்டாமிருகத்தில் ஒட்டையின் வைதர்மிய ஞானத்தான் ஒட்டையில் காண்டாமிருகத்தின் வைதர்மிய ஞானம் உண்டாகின்றது. பிருதிவியில் ஜலத்தின் வைதர்மிய ஞானத்தால் ஜலத்தில் பிருதிவியின் வைதர்மிய ஞான முண்டாகின்றது. ஆதலால் ஒட்டையில் காண்டாமிருகத்தின் வைதர்மிய ஞானமும் ஜலத்திற் பிருதிவியின் வைதர்மிய ஞானமும் உவமிதியாம். அதன் கரணம் உவமான மெனப்படும். ஈண்டுக் காண்டாமிருகத்தில் ஒட்டையின் வைதர்மிய ஞானமும் பிருதிவியில் ஜலத்தின் வைதர்மிய ஞானமும் கரணமாகலின் உவமானமாம். விபரீதமாகவும் உவமான உவமிதித் தன்மை சம்பவிக்கின்றது. இந்திரிய சம்பந்தமுடையதில் சாதிருசிய ஞானம் உவமானமாம். இந்திரியத்தின் மறைபட்டதில் சாதிருசிய ஞானம் உவமிதியாம். அங்ஙனமே பிரபஞ்சத்தில் ஆத்மாவின் வைதர்மிய ஞானத்தால் ஆத்மாவில் பிரபஞ்சத்தின் வைதர்மிய ஞானம் உவமிதியாகின்றது. இவ்வாற்றான் சாதிருசிய ஞானஜந்நிய ஞானம் வைதர்மிய ஞானஜந்நிய ஞானம் என்னும் இரண்டனையும் உவமிதியாகக் கூறின் ஜிஞ்ஞாசுவுக்கு அநுகூலமான உதாரணம் சம்பவிக்கின்றது.

அதனுரையினும் கூறியதன் கண்டனம்.

வேதாந்த பரிபாஷையில் சாதிருசியஞான ஜந்நிய ஞான மொன்றே உவமிதியின் இலக்கணமாகச்சொல்லப்பட்டது. அதன் உரையில் அந்நூலாசிரியர் புத்திரர் இரண்டாவது உவமிதியைக் கண்டித்தற்பொருட்டுக் கூறியிருத்தல்வருமாறு:—யாண்டுக் கமல த்தால் லோசன (நேத்திர) த்தை உவமிக்கின்றேன் என்றிவ்வாறு உவமான உவமேயத்தன்மை யுண்டாகின்றதோ, அவ்விடத்திற் றான் உவமானப்பிரமாண முண்டாகின்றது. வைதர்மியஞான முண் டாகுமிடத்து உவமான வுவமேயத்தன்மை யுண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் உவமானப் பிரமாணம் சம்பவியாது என்பதாம். அவரை இது கேட்டல் வேண்டும்:—வைதர்மிய ஞான ஜந்நிய உவமிதிக்கு எவ்வுதாரணங்கள் கூறப்பட்டனவோ, அவற்றில் உவமிதியினது விஷயத்தின் ஞானம் உவமானப் பிரமாணத்தா லுண்டாகிறதில்லை யெனின், எப்பிரமாணத்தால் அவற்றின் ஞானம் உண்டாகின் றது? எப்பிரமாணத்தால் அவற்றின் ஞானத்தைக் கூறுவரோ அப் பிரமாணத்தானே சாதிருசிய ஞான ஜந்நிய உவமிதியினது விஷயத்தின் ஞானமும் உண்டாய்விடும். உவமானப் பிரமாண த்தினை பிரயோஜனத்தின் அபாவத்தால் அங்கீகரித்தல் வேண் டும். கவயத்தின் பிரத்தியக்ஷத்தில் ஆவின் சாதிருசியமோ பிரத் தியக்ஷம்; ஆனால் ஆவில் கவயத்தின் சாதிருசியம் பிரத்தியக்ஷ மன்று. ஏனெனின், தர்மியோடு இந்திரியத்தின் சையோக முண்டாகுமாயின், இந்திரிய சையுக்த தாதான்மிய சம்பந்தத் தால் சாதிருசிய தர்மத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகும். ஆவடிவ தர்மியோடு இந்திரிய சையோகமின்மையால் ஆவில் கவயத்தின் சாதிருசியம் பிரத்தியக்ஷத்திற்கு விஷய மன்று. ஆதலால் ஆவில் கவயத்தின் சாதிருசிய ஞானத்திற்கு ஏதுவாகக் கவயத்தில் ஆவின் சாதிருசிய ஞான வடிவமாகிய உவமானப்பிரமாணம் வேண்டிய தாயின், அங்ஙனமே காண்டாமிருகத்தில் ஒட்டையினது வைதர் மியத்தின் பிரத்தியக்ஷ ஞானமோவுளது; ஒட்டையிேனாடு இந்திரிய சையோக மின்மையால் ஒட்டையில் காண்டா மிருகத்தினது வைதர்மியத்தின் ஞானம் பிரத்தியக்ஷ வடிவமாகாது; அதற்கு ஏதுவாகக் காண்டாமிருகத்தில் ஒட்டையின் வைதர்மிய ஞானமா கிய உவமானமே பிரமாணமென்று அங்கீகரிக்கத் தக்கதாம். வேதா ந்த பரிபாஷையின் உரையில் எந்த ஞானத்திற்குப் பின் உவமிக்

கின்றேனென்னும் தோற்றம் ஞாதாவு (அறிபவனு) க் குண்டா கின்றதோ, அந்த ஞானம் உவமிதியாம். வைதர்மிய ஞானத்தாற் றோன்றிய வைதர்மிய ஞானத்திற்குப் பின் உவமிக்கின்றே னென் னும் தோற்ற முண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் உவமிதியன்றென வெழுதி யிருக்கின்றனர். அது பிசகு; ஏனெனின் முகத்தில் சந் திரனது சாதிருசியப் பிரத்தியக்ஷத்தின் பின்னர் முகத்தைச் சந் திரனோடு உவமிக்கின்றே னென்னும் தோற்ற முண்டாகின்றது. முகத்தில் சந்திரனது சாதிருசியத்தின் பிரத்தியக்ஷ ஞானமுளது. உவமிதியில்லை. ஆதலால் உவமிக்கின்றேன் என்னும் வியவகாரத் திற்கு விஷயம் உவமை யலங்காரமாம். யாண்டு உவமான உவமே யங்களுக்குச் சமான சிறப்புண்டாகின்றதோ ஆண்டு உவமையலங் காரம் சொல்லப்படுகின்றது. அலங்காரத்தின் சாமானிய லக்ஷண மும் உவமை முதலியவற்றின் விசேஷ லக்ஷணமும் அலங்காரசந் திரிகை முதலியவற்றிற் பிரசித்தமாம். அது கடினமும் உபயோக மின்றியதுமா மென்றறிந்து ஈண் டெழுதப்படவில்லை. ஆதலால் யாண்டு உவமிக்கின்றேன் என்னும் தோற்றமுண்டா கின்றதோ அதன்விஷயம் உவமிதி ஞானமன்று. ஆனால் சாதிருசிய ஞானஜந்நிய ஞான வைதர்மிய ஞான ஜந்நியஞானங்களில் உவமிதி சத்தம் பாரி பாஷிகமாம். எங்ஙனம் சந்தோகிரந்தங் (யாப்புநூல்) களில் ஐந்து ஆறு ஏழுகளில் பாணம் ரஸம் முனியென்னும் சொற்கள் பாரிபாஷி கமாயுளவோ, அங்ஙனமே உவமிதி சத்தமும் நியாய சாஸ்திர அத் வைத சாஸ்திரங்களில் வேறுவேறு பொருள்களில் பாரிபாஷிக மாம். ஆதலால் அத்வைத சாஸ்திரத்தில் சாதிருசியஞான ஜந்நிய ஞானத்தினைப் போல வைதர்மியஞான ஜந்நியஞானமும் உவமிதி சத்தத்தின் அர்த்தமாம்.

பேதத்தோடுகூடிய சமான தர்மத்தினைச் சாதிருசிய மென்பர். எங்ஙனம்: கவயத்தில் கோவின் பேதத்தோடுகூடிய சமான அவய வம் கவயத்திலுளது. அதுவே கோவின் சாதிருசியமாம். கோவின் சமான தர்மம் கோவிலுளது; பேதமில்லை. கோவின்பேதம் அசுவ த்திலுளது; சமான தர்மமின்று. ஆதலால் சாதிருசியமில்லை. சந்திர னது பேதத்தோடுகூடிய சந்தோஷத்தை யுண்டுபண்ணுந் தன்மை வடிவினதாகிய சமான தர்மம் முகத்திலுளது. அதுவே முகத்தில் சந்திரனது சாதிருசியமாம். இவ்வாற்றான் உவமான உவமேயங் களின் பேதத்தோடுகூடிய சமான தர்மமே சாதிருசிய பதத்தின்

பொருளாம். சிலர் சாதிருசிய மென்பது ஓர் பின்ன பதார்த்தம்; அது உவமான உவமேயங்களி லுள்ளது. உவமான உவமேயங்களினது நிர்ணயிக்கப்பட்ட தர்மங்களின்வேருமெனக் கூறுகின்றனர். அது நலமுடையதன்று. ஏனெனின், யாண்டு இரண்டு பதார்த்தங்களின் சமானதர்மம் அற்பமுளதோ, ஆண்டு அபகிருஷ்ட (தாழ்ந்த) சாதிருசியமெனப் படுகின்றது. சமான தர்மம் அதிகமுள்ள விடத்து உத்கிருஷ்ட (உயர்ந்த) சாதிருசியமெனப் படுகின்றது. இவ்வாற்ருன் சமான தர்மத்தின் மிகுதி குறைவுகளாற் சாதிருசியத்தில் உத்கர்ஷ அபகர்ஷங் (உயர்வு தாழ்வு)க ளுண்டாகின்றன. நிர்ணயிக்கப்பட்ட தர்மங்களின் வேருன சாதிருசியமுள தாயின், பிராஹ்மணத் தன்மை முதலிய ஜாதியைப்போல அகண்டமாகும்; அதனிடத்து உத்கர்ஷ அபகர்ஷங்கள் பொருந்தா. ஆகலின் சமானதர்மம் சாதிருசியமா மென்னும் உதயநாசாரியர்மதம் சித்தாந்தத்தில் அங்கிகரிக்கத்தக்கதாம்.

ருஎ. கரணத்தினது இலக்ஷணத்தின் நிர்ணயம்.

ஆனல் உவமிதிசத்தத்தின் பரிபாஷைக்கு நியாயமதத்திலும் அத்வைதமதத்திலும் பேதமுளது. உவமானசத்தத்தின் பொருள் இரண்டு மதத்திலும் பின்ன மன்று. ஏனெனின் உவமிதியின் கரணம் உவமான மெனப்படும். நியாயமதத்தில் கவயபதத்தின் வாச்சியத்தன்மையுணர்ச்சி உவமிதிபதத்தின் பாரிபாஷிகப்பொருளாம். அதன்கரணம் வாக்கியார்த்தாநுபவம், அல்லது சாதிருசிய விசிஷ்டபிண்டப் பிரத்தியக்ஷமாம். அத்வைத மதத்தில் சாதிருசியஞான ஜந்நிய ஞானமும், வைதர்மிய ஞான ஜந்நிய ஞானமும் உவமிதிபதத்தின் பாரிபாஷிகப் பொருளாம். அதன்கரணம் சாதிருசிய ஞானமும் வைதர்மிய ஞானமு மாம். இவ்வாற்ருன் உவமிதி சத்தத்திற்குப் பரிபாஷையில் பேதமுண்டு. அதன் வேறுபாட்டால் உவமானத்தின் பேதம் சித்த மாகின்றது. உவமான பதம் பாரிபாஷிக மன்று; ஆனல் யௌகிகமாம். வியாகரணத்தின்படி எப்பதம் அவயவப்பொருளை விடுகிறதில்லையோ, அது யௌகிகபத மெனப் படுகின்றது. ஈண்டு வியாகரணத்தின்படி உவமிதியின் கரணம் உவமானபதத்தினது அவயவங்களின் பொருளாம். உவமானத்தால் உவமிதியின் உற்பத்தியில் வியாபாரமில்லை. ஆதலால் வியாபாரமுடைய காரணமே கரணமா மென்னும் நியம மில்லை.

ஆனால் நிர்வியாபார காரணமும் கரணமாகின்றது. நியாயமத நிரூபணத்தின் பிரசங்கத்தில் வியாபாரமுடைய அசாதாரண காரணத்திற்கே கரணத்தன்மை சொல்லப்பட்டிருக்கிற தாகலின், நிர்வியாபார காரணத்தில் கரணத்தன்மை சம்பவியாது. என்றாலும் சித்தாந்தமதத்தில் வியாபாரத்திற்கு வேறான அசாதாரண காரணத்திற்குக் கரணத்தன்மை சொல்லுதல் வேண்டும். வியாபாரமுடைய அசாதாரண காரணத்திற்கே கரணத்தன்மை யில்லை. எங்ஙனம் வியாபாரமுடையதென்று சொல்லுவதனால் வியாபாரத்தில் கரணலக்ஷணம் செல்லாதோ, அங்ஙனமே வியாபாரத்திற்கு வேறானதென்று சொல்லுதலாலும் வியாபாரத்தில் கரணலக்ஷணம்செல்லாது. ஏனெனின், எங்ஙனம் வியாபாரத்தில் வியாபாரமுடைமை யில்லையோ, அங்ஙனமே வியாபாரத்தின்வேறாதற்றன்மையும்வியாபாரத்தி லில்லை. இவ்வாற்றான் வியாபாரத்தின் வேறாய அசாதாரண காரணம் கரணமெனப்படும். அது வியாபாரமின்றிய தாகுக, அல்லது வியாபாரமுடைய தாகுக. பிரத்தியக்ஷம் அநுமானம் சத்தம் என்னும் மூன்றுமோ பிரத்தியக்ஷப்பிரமை அநுமிதிப்பிரமை சாப்திப்பிரமைகளின் வியாபாரமுடைய காரணமாம். உவமானம் அர்த்தாபத்தி அநுபலப்தி யென்னும் மூன்றும் உவமிதி முதலிய பிரமையின் நிர்வியாபார காரணமாம். ஆதலால் சித்தாந்தத்தின்படி கரணலக்ஷணத்தில் வியாபாரமுடைய தென்னும் பதமுள்ள இடத்தில் வியாபாரத்திற்கு வேறானதென்று சொல்லுதல் வேண்டும். நியாயமதத்திலோகரணலக்ஷணத்திற்கு வியாபாரத்தில் அதிவியாப்தியை நீக்குதற் பொருட்டு வியாபார முடைய தென்னும் பதத்தினைச் சேர்க்க, அல்லது வியாபாரத்தின் வேறாகியதென்னும் பதத்தினைச் சேர்க்க. இருவகையானும் கரணலக்ஷணம் சம்பவிக்கும். ஏனெனின், நியாய மதத்தில் உவமிதிப் பிரமையின் கரணமாகிய உவமானப் பிரமாணத்தில் வாக்கியார்த்தஸ்மிருதி வியாபாரமாம். இது நியாயாநுசாரமான உவமான நிரூபணத்தில் முன் சொல்லப்பட்டது. ஆதலால் உவமிதியின் காரணமாகிய உவமானத்தில் வியாபாரமுடையதெனக் கூறினும் கரண லக்ஷணத்தின் அதி வியாப்தியில்லை. அர்த்தாபத்தியை அநுமானத்தி லடங்கியதாக நையாயிகர் அங்கிகரித்திருக்கின்றனர். ஆதலால் அர்த்தாபத்தியில் பிரமையின் கரணத்தன்மை வடிவினதாகிய பிரமாணத் தன்மையை அங்கிகரியாமையால் அதில் கரணத்தன்மை விபவகாரத்தின்

அபேக்ஷையில்லை. அங்ஙனமே அபாவத்தின் பிரமையில் அநுபலப்தியைச்சககாரி(துணைக்)காரணமென்றே மதித்திருக்கின்றனர். பிரமைக்கரண வடிவினதாகிய பிரமாணத் தன்மையை அநுபலப்திக்கு நையாயிகர் அங்கீகரிப்பதில்லை. ஆனால் அபாவப் பிரமையில் அநுபலப்தியோடு கூடிய இந்திரிய முதலியவற்றிற்கே பிரமாணத் தன்மையை யங்கீகரிக்கின்றனர். ஆதலால் அநுபலப்தியிலும் பிரமைக்கரணத்தன்மை வடிவினதாகிய பிரமாணத் தன்மையின் அங்கீகார மின்மையால் கரணத் தன்மை வியவகாரத்தின் அபேக்ஷையில்லை. ஈண்டு இதுநிச்சயம்:—அர்த்தாபத்திஅநுபலப்திகளில் கரணத்தன்மை வியவகாரத்தில் இஷ்டமுளதாக, கரணத்தின் இலக்கணம் இல்லையாயின், கரண லக்ஷணத்தில் அவ்வியாப்தி தோஷமுண்டாம். அர்த்தாபத்தி அநுபலப்திகளில் பிரமாணத்தன்மையுளதேல் கரணத்தன்மையின் அபேக்ஷை அவசியமுண்டாம். ஏனெனின், பிரமையின் கரணத்தைப் பிரமாணமென்பர். ஆதலால் பிரமாணத் தன்மையில் கரணத்தன்மையின் பிரவேச மிருத்தலின், கரணத் தன்மையின்றிப் பிரமாணத் தன்மை சம்பவியாது. நியாய மதத்தில் அர்த்தாபத்தி அநுபலப்திகளில் அந்தப் பிரமாணத் தன்மையின் அங்கீகார மின்மையால் இரண்டினும் கரணத் தன்மை வியவகாரம் அபேக்ஷிக்கப் படுவதின்று. இவ்வாற்றான் கரணத்தன்மை யின்றிய அர்த்தாபத்தி அநுபலப்திகளில் கரண லக்ஷண மின்மையால் அவ்வியாப்தி தோஷ முண்டாகிறதில்லை. இவ்வாற்றான் நியாயமதத்தில் வியாபாரமுடைய அசாதாரண காரணம் கரணமெனக் கூறினும் அவ்வியாப்தியில்லை. சித்தாந்தத்திலோ வியாபாரமுடையதாகக் கூறின் உவமான முதலிய மூன்று பிரமாணங்களிலும் கரண லக்ஷணத்தின் அவ்வியாப்தி யுண்டாகின்றது. ஏனெனின், சித்தாந்த மதத்தில் இந்திரிய சம்பந்த முடைய கவயத்தில் கோவின் பிரத்தியக்ஷ வடிவினதாகிய சாதிருசிய (ஒப்புமை) ஞானம் உவமானப் பிரமாணமாம். மறைபட்டுள்ள (தூரத்துள்ள) கோவில் கவயத்தின் சாதிருசிய ஞானம் உவமிதிப் பிரமையாம். அங்ஙனமே இந்திரிய சம்பந்த முடைய பசுவிலுண்டாம் மறைபட்டுள்ள பசுவின் வைதர்மிய ஞானமோ உவமானப் பிரமாணமாம். மறைபட்டுள்ள பசுவிலுண்டாம் இந்திரிய சம்பந்த முடைய பசுவின் வைதர்மிய ஞானம் உவமிதிப் பிரமையாம். இவ்வாறு உவமானத்தால் உவமிதியின் உற்பத்தியில் ஓர் வியாபார

மும் சம்பவிக்கிறதில்லை. உவமிதிப் பிரமையின் கரணத்தை உவமானப் பிரமாண மென்பர். ஆதலால் உவமானப் பிரமாணத்தில் கரணத் தன்மை வியவகாரம் இஷ்டமாம். அங்ஙனமே அர்த்தாபத்தி அநுபலப்திகளிலும் பிரமாணத் தன்மையைக் கூறுவாம். ஆகலின் கரணத்தன்மை வியவகாரம் இஷ்டமாம்; வியாபாரத்தின் சம்பவமின்று. அதனுல் உவமான அர்த்தாபத்தி அநுபலப்திகளில் கரண லக்ஷணத்தின் அவ்வியாப்தி யுண்டாகும். ஆதலால் கரணத்தின் இலக்கணத்தில் சித்தாந்தத்தின்படி வியாபாரமுடையதென்னும் பதத்தை விட்டு, வியாபாரத்தின் வேருய வெனக் கூற வேண்டும். வேதாந்த பரிபாஷை யென்னும் நூலில் தர்மராஜர் வியாபாரமுடைய அசாதாரண(சிறப்புக்)காரணமென்றுகரணலக்ஷணம் கூறியிருக்கின்ருர். அன்றியும் பிரமையின் கரணம் பிரமாணமென்று பிரமாணத்தின் இலக்ஷணம் கூறி யிருக்கின்ருர். தர்மராஜருடைய புத்திரர் வேதாந்த பரிபாஷையின் உரையில் இங்ஙனம் கூறி யிருக்கின்ருர்:—உவமிதியின் அசாதாரண காரணம் உவமானம். அது வியாபார மின்றியதாம். அங்ஙனமே அர்த்தாபத்தி அநுபலப்திகளும் வியாபாரமின்றிய காரணங்களா மாகலின், உவமான முதலிய மூன்றி னிலக்ஷணத்தில் வியாபாரத்தின் பிரவேசமில்லை. உவமிதிப் பிரமையின் வியாபாரமுடைய அசாதாரண காரணம் உவமானமாம். உபபாதகத்தினது பிரமையின் வியாபாரமுடைய அசாதாரண காரணம் அர்த்தாபத்திப் பிரமாணமாம். அபாவப் பிரமையின் வியாபார முடைய அசாதாரண காரணம் அநுபலப்திப் பிரமாணமாமென் றிவ்வாறு உவமான முதலிய மூன்றற்கும் வியாபார முடையதென்னும் பதம் பொருந்தியதாக இலக்ஷணத்தைச் செய்யின், மூன்றற்கும் வியாபார முடைமையின்மையால், உவமான முதலியவற்றின் விசேஷ லக்ஷணம் சம்பவியாததாகும். ஆகலின் வியாபார முடையதென்னும் பதமின்றியது விசேஷ லக்ஷணமாம். உவமிதிப் பிரமையின் அசாதாரணகாரணம் உவமான மெனப்படும். இவ்வாறே அர்த்தாபத்தி அநுபலப்தியின் இலக்ஷணத்திலும் வியாபாரமுடையதெனக் கூறலாகாது. ஆதலால் அசம்பவமின்று. இவ்வாறு தர்மராஜர் புத்திரர் உவமானப் பிரமாண முதலியவற்றின் விசேஷ லக்ஷணமோ பொருந்தும் வண்ணம் கூறுகின்ருர். எந்தக் கரணலக்ஷணமும் அங்ஙனமே பிரமாணத்தின் சாமானிய லக்ஷணமும் மூலகாரரால் (தர்மராஜரால்) மூன்

கூறப்பட்டனவோ அவற்றின்கண் ஓர் வேற்றுமையுங் கூறினு ரில்லை. ஆகலின், அவர் புத்திரர் கூற்றிற் குறையுளது. ஏனெனின், கரண இலக்கணத்தில் விசேடத்தைக் கூறினல்லால் வியாபார முடைமையின் அபாவத்தால், உவமிதியின் கரணம் உவமானம், அர்த்தாபத்திப் பிரமையின் கரணம் அர்த்தாபத்தி, அபாவப் பிர மையின் கரணம் அநுபலப்தி என்னும் விவகாரம் உண்டாகலா காது. அங்ஙனமே கரணத் தன்மையின் அபாவத்தால் உவமான முதலியவற்றில் பிரமாணத்தன்மை விவகாரமு முண்டாகலாகாது. ஆகலின், மூலகாரரது கரண இலக்கணத்தில் வியாபார முடையது என்னும் பதத்திற்கு வியாபார பின்னமென் றுரைசெய்வதில் சர்வ இஷ்ட சித்தியு முண்டாகிறது. ஆகலின் மூலகாரரது கரண இலக்கணத்தில் வியாபாரமுடையது என்னும் பதத்திற்கு வேறு பொருள் செய்யாமையின் புத்திரர் கூற்றிற் குறை யுளது. நமது கிரமமாகவே வியாபார மின்றிய உவமான முதலியவற்றினும் உவமிதி முதலிய பிரமைகளின் கரணத்தன்மை சம்பவிக்கின்றது. இவ்வாற்றான் பிரபஞ்சத்தில் பிரஹ்மத்தின் விதர்மத் தன்மையின் (வேற்றியல்பதாந் தன்மையின்) ஞானம் உபமானமாம். பிரபஞ்ச த்தினும் விதர்மம் (வேற்றியல்புடையது) பிரஹ்மமா மென்பது உவமானப் பிரமாணத்தின் பயனாகிய உவமிதி ஞானமாம்.

நான்காவது பிரகாசம்
உவமானப்பிரமாண நிருபணம்
முடிந்தது.

ஓம் தத்ஸத் ப்ரஹ்மணே நம:.

ஐந்தாவதுபிரகாசம்.

அர்த்தாபத்திப் பிரமாணம்.

௫அ. நியாயமதத்தில் அர்த்தாபத்தியின் அங்கீகார மின்மையும், மூவகை அநுமானங்களின் வர்ணனமும்.

நையாயிகமதத்தில் முற்கூறிய நான்குமே பிரமாணங்களாம். வெதி ரேகியநுமானத்தில் அர்த்தாபத்திப்பிரமாணம்அடங்கும் சித்தாந்த த்தில் கேவல வெதிரேகியநுமானம் அங்கீகரிக்கப்படவில்லை யாக

லின், அர்த்தாபத்தி வேறு பிரமாணமாம். கேவல வெதிரேகி அநுமானத்தின் பிரயோஜனம் அர்த்தாபத்தியாற் பெறப்படுகின்றது. எதில்அந்நுவயவியாப்திக்குஉதாரணங்கிடைக்காது சாத்தியாபாவத்தில்ஹேதுவபாவத்தினது வியாப்தியின் உதாரணம் கிடைக்கின்றதோ, அது கேவல வெதிரேகி யநுமான மெனப்படும். எங்ஙனம்:— பிருதிவி பிறவற்றின் வேறு; கந்தமுடைமையான் என்னுமிடத்து யாண்டுக் கந்த முடைமையுண்டோ, ஆண்டுப் பிறவற்றின் வேறுதற்றன்மை யுண்டு என்னும் அந்நுவய வியாப்திக்கு உதாரண மில்லை. ஏனெனின் பக்ஷத்தின் வேறனது திருஷ்டாந்தமாம். ஈண்டுப் பிருதிவிமுழுவதும் பக்ஷமாம்.அதனின்வேறுயஜலமுதலியவற்றில் பிறவற்றின்வேறுதலும் கந்தமுமில்லை. ஆதலால் இது கேவல வெதிரேகி யநுமானமாம். யாண்டுப் பிறவற்றின் வேறுத லின்மை யுளதோ, ஆண்டுக் கந்தமின்மையுளது, ஜலத்திற்போல என்றிவ்வாறு சாத்தியா பாவத்தில் ஹேதுவின்மையின் வியாப்தி ஞானத்திற்கேதுவாகிய உடனிகழ்ச்சி யுணர்வு யாதோ,அது ஜலமுதலியவற்றிலுளதாம். ஆகலின் ஜலமுதலியன உதாரணமாம். வியாப்திஞானத்திற் கேதுவாகிய உடனிகழ்ச்சி யுணர்வு எதிலுளதோ, அது உதாரணமெனப்படும். அந்நுவயி அநுமானத்தில் எங்ஙனம் வியாப்பிய வியாபகத்தன்மையுளதோ, அங்ஙனமே அதனின் விபரீதம் (மாறுபட்டது)வெதிரேகியிலுளதாம். அந்நுவயியில் ஹேது வியாப்பியமும்,சாத்தியம் வியாபகமுமாம். வெதிரேகியில் சாத்தியாபாவம் வியாப்பியமும், ஏதுவின் அபாவம் வியாபகமுமாம். ஆனால் ஈண்டு நையாயிகர்களின் இரண்டு மத முண்டு. சாத்தியா பாவத்தில் ஏதுவபாவத்தின் உடனிகழ்ச்சிக் காட்சியுண்டாகின்றது. ஆனால் ஹேது அபாவத்தின் வியாப்தியின் ஞானமும் சாத்தியாபாவத்தி லுண்டாகின்றது. இப்பக்ஷத்தில்சில நையாயிகர் இத்தோஷங் கூறுகின்றனர்:— எந்த ப்பதார்த்தத்தில் எதனது வியாப்தியின் ஞானமுளதோ அப்பதார்த்தமாகிய ஏதுவினால் அச்சாத்தியத்தின் அநுமிதி யுண்டாகின்றது. எப்பதார்த்தங்களுக் கொன்றற்கொன்று வியாப்பிய வியாபகத்தன்மை யறியப்படவில்லையோ, அவற்றிற் கொன்றற் கொன்று ஏது சாத்தியத் தன்மைகள் பொருந்தா. பிறவற்றின் வேறுத லின்மை கந்த மின்மைகளுக்கு வியாப்பிய வியாபகத்தன்மைகளும், கந்தம் பிறவற்றின் வேறுதலென்பவற்றிற்கு ஏது சாத்தியத்தன்மைகளும் கூறுதல் ஆச்சரியத்தை

யுண்டுபண்ணுவதாம். ஆதலால் சாத்தியாபாவ ஏதுஅபாவங்க ளின் உடனிகழ்ச்சி யுணர்வினாலும் ஏதுவில் சாத்தியத்தின் வியா ப்தி ஞான முண்டாகின்றது. அந்நுவயி வெதிரேகி யநுமான ங்களுக்கு இத்துணையே பேதமாம்:— யாண்டு ஏது சாத்தியங் களின் உடனிகழ்ச்சி யுணர்வினால் ஏதுவில் வியாப்தியின் ஞான முண்டாகின்றதோ, அது அந்நுவயி யநுமான மெனப்படும். யாண்டு ச் சாத்தியாபாவத்தில் ஏதுஅபாவத்தின் உடனிகழ்ச்சி யுணர்வால் ஏதுவில் சாத்தியத்தின் வியாப்தி ஞான முண்டாகின்றதோ, அது வெதிரேகியநுமான மெனப்படும். சாத்தி யாபாவத்தில் ஏதுவபா வத்தின் வியாப்திஞானம் ஓரிடத்து முண்டாகிறதில்லை. யாண்டுச் சாத்தியாபாவத்தில் ஏதுஅபாவத்தின் வியாப்தி ஞானமுண்டாய் விடுகின்றதோ, ஆண்டுச் சாத்தியாபாவத்தால் ஏது அபாவத்தின் அநுமிதியே யுண்டாகின்றது. ஏதுவால் சாத்தியத்தின் அநுமிதி யுண்டாகிறதில்லை. ஏனெனின் வியாப்பிய ஞானத்தால் வியாப்பியத் தின் அநுமிதி யுண்டாமென்பது நியமம். முதற்பக்ஷம் பிராசீனரது; இரண்டாம் பக்ஷம் நவீனரது. அநுமானப் பிரகரணத்தில் நியாய நூலைப் படித்தலின்றிப் புத்தியின் பிரவேசம் உண்டாகாதாகலின் அநுமானத்தின் சில பொருளை யாம் விஸ்தாரமாக எழுதவில்லை. இவ்வாறு கேவல வெதிரேகி யநுமானத்திற்கு உதாரண முளது. யாண்டுச் சாத்தியாபாவ ஹேது அபாவங்களின் உடனிகழ்ச்சிக்கு உதாரணம் கிடைக்கவில்லையோ, அது கேவலாந்நுவயி அநுமான மெனப்படும். எங்ஙனம்:—கடம் பதசக்தியுடையது (சொல்லாற்ற லுடையது); ஞேயத்தன்மையால்; படம்போல. ஈண்டுச் சாத்தியா பாவ ஏதுஅபாவங்களின் உடனிகழ்ச்சி ஓரிடத்தும்கிடைப்பதில்லை. நியாயமதத்தில் ஞேயத்தன்மையும் பதசக்தியும் எல்லாவற்றின் கண்ணுமுள. ஆகலின் அபாவங்களின் உடனிகழ்ச்சிக்கு உதாரணம் கிடைக்கவில்லை. யாண்டு இரண்டற்கும் உதாரணம் கிடைக்கின்ற தோ, அது அந்நுவயவெதிரேகியநுமானமெனப்படும். இவ்வாறு பிரசி த்தஅநுமானமுளது. பர்வதம் வன்னியுடைத்து என்பதைப் பிரசித் தாநுமான மென்பர். ஈண்டு அந்நுவயத்தின் உடனிகழ்ச்சிக் குதார ணம் அடுக்களை, வெதிரேகத்தின் உடனிகழ்ச்சிக்கு உதாரணம் மடு. இவ்வாறு மூவகையநுமானம் நையாயிகர் கூறுவர்.

ருகூ. வேதாந்தத்தின்படி ஒரே அந்நுவயி (அந்நுவயி வெதிரேகி) அநுமானமும், அர்த்தாபத்தியைக் கொள்ளுதலும்

வேதாந்தமதத்தில் கேவல வெதிரேகியின் பிரயோஜனம் அர்த்தாபத்தியினு லுண்டாகின்றது. பிறவற்றின் வேறுதலின்றிக் கந்தமுடைமை சம்பவியாது. ஆதலால் கந்தமுடைமையின் அநுபபத்தி (சம்பவமின்மை) பிறவற்றின் வேறுதலைக் கற்பிக்கின்றது. இவ்வாற்றான் அர்த்தாபத்திப் பிரமாணத்தால் கேவல வெதிரேகி பொருளின்றியதாம். கேவலாந்நுவயி அநுமான மென்பது ஒன்றில்லை. ஏனெனின், சகலபதார்த்தங்களும் பிரஹ்மத்திலில்லை. ஆதலால் வெதிரேகவுடனிகழ்ச்சிக்கு உதாரணம்பிரஹ்மத்தில் கிடைக்கின்றது. விருத்தி ஞானத்திற்கு விடயமாந்தன்மை வடிவினதாகிய ஞேயத்தன்மை பிரஹ்மத்தின்கணுளது. உளதாகவே அதன் அபாவம் பிரஹ்மத்தின்கண் பொருந்தாது. என்றாலும் ஞேயத்தன்மை முதலியன மித்தையாம். மித்தையாகிய பொருளும் அதன் அபாவமும் ஒரு அதிஷ்டானத்தி லிருக்கும். ஆதலால் எதனை நையாயிகர் அந்நுவய வெதிரேகி யென்பரோ, அதுவே அந்நுவயி யென்னும் ஒருவகை யநுமானமாம். இது வேதாந்தமதம். இம்மதத்தில் கேவல வெதிரேகி யநுமானத்தின் அங்கீகாரமில்லை; அர்த்தாபத்திப் பிரமாணம் அங்கீகாரமாம். விசாரித்துப்பார்க்கின் இரண்டனையும் அங்கீகரித்தல் வேண்டும். ஏனெனின், யாண்டு ஒரு பொருளினது ஞானத்தின் அநுவியவசாயம் பின்னமாகின்றதோ, ஆண்டு அப்பொருளினது ஞானத்தின் பிரமாணம் பின்னமாகின்றது. வியவசாய ஞானத்தை யுண்டுபண்ணும் பிரமாணபேதமின்றி அநுவியவசாயத்தின் பேதமுண்டாகாது. ஓர் வன்னியின் பிரத்தியக்ஷ ஞான முண்டாகுமாயின், அப்போது வன்னியைச் சாக்ஷாத்கரிக்கின்றேன் என்னும் அநுவியவசாய முண்டாகின்றது. அநுமான ஜந்யஞான முண்டாகுங் காலத்து, வன்னியை யநுமிக்கின்றேன் என்னும் அநுவியவசாயம் உண்டாகின்றது. சத்தத்தால் வன்னியின் ஞான முண்டாகுமிடத்து, வன்னியைச் சத்தத்தாலறிகின்றேன் என்னும் அநுவியவசாய முண்டாகின்றது. சூரியனிடத்துள்ள வன்னியின் சாதிருசிய ஞானமாகிய உவமானப் பிரமாணத்தால் சூரியனையொத்த வன்னியின் ஞான முண்டாகுமிடத்து,

சூரியனால் வன்னியை உவமிக்கின்றே னென்னும் அநுவியவசாய முண்டாகின்றது. ஞானத்தின் ஞானத்தை அநுவியவசாயமென்பர். அநுவியவசாயத்திற்கு விஷயமாகும் ஞானமெதுவோ, அது வியவ சாய மெனப்படும். இவ்வாறு வியவசாய ஞானத்தை யுண்டுபண் ணும் பிரமாண பேதத்தால் அநுவியவசாயத்தின் பேத முண்டா கின்றது; ஒரு காலத்துக் கந்தத்தால் பிறவற்றின் வேறுதலைப் பிருதிவியின்கண் அநுமிக்கின்றேனென்று அநுவியவசாயமுண்டா கின்றது. ஒருகாலத்துக் கந்த அநுபபத்தியால் பிறவற்றின் வேறு தலைப் பிருவிதியிற் கற்பிக்கின்றேனென்று அநுவியவசாயமுண்டா கின்றது. யாண்டு அநுவியவ சாயத்திற்கு விஷயமாகிய வியவ சாயம் அநுமானப்பிரமாண ஜந்யமாகின்றதோ, ஆண்டு, முதல் அநுவியவசாயம் உண்டாகின்றது. யாண்டு அநுவியவசாயத்திற்கு விஷயமாகிய வியவசாயம் அர்த்தாபத்திப் பிரமாண ஜந்யமாகின் றதோ, ஆண்டு இரண்டாவது அநுவியவசாயம் உண்டாகின்றது. இவ்வாறு அநுவியவசாயத்தின் பேதத்தால் வியவசாயம் வேறுபடு தலின் வியவசாய ஞானத்தை யுண்டுபண்ணும் அநுமானம் அர்த் தாபத்தியென்னும் இரண்டு மிருக்கின்றன. ஒன்றை யங்கீகரித்து மற்றொன்றை நிஷேதித்தல் பொருந்தாது. சப்தசக்திப் பிரகாசிகை முதலிய நூல்களில் அநுமானப் பிரமாணத்தால் சப்தப்பிரமாணத் தின் பேதம் அநுவியவசாயத்தின் பேதத்தானே பெறப்படுவதாக ச்சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஆதலால் பிரமாணபேதத்தின் சித்தி யில் அநுவியவசாயத்தின் பேதம் பிரபல ஏதுவாம். இவ்வாற்றான் அர்த்தாபத்தி கேவலவேதிரேகி யநுமானமென்னு மிரண்டனை யும் அங்கீகரித்தல் வேண்டும். யாண்டு விஷயத்தின் பிரகாசம் ஒரு பிரமாணத்தாற் பெறப்படுகின்றதோ, ஆண்டு வேறு பிரமாண த்தின் நிஷேத முண்டாகிறதில்லை. கேவல வெதிரேகியின் சொரூ பம் சுருக்கமாய்க் காட்டப்பட் டிருக்கின்றது.

௬௦. அர்த்தாபத்திப் பிரமாண பிரமைகளின் சொரூப பேதமும், உதாரணமும்.

அர்த்தாபத்தியின் சொரூபம் இதுவாம்:—பிரத்தியக்ஷ மென் னுஞ்சொல் பிரமாணத்தையும் பிரமையையும் அறிவிப்பதாதல் போல அர்த்தாபத்தி யென்னும் சொல்லும் பிரமாணமும் பிர மையுமாகிய இரண்டனையும் அறிவிப்பதாம். உபபாதக கற்பனைக்கு

ஏதுவாகிய உபபாத்திய ஞானத்தை அர்த்தாபத்திப் பிரமாண மென்பர். உபபாதக ஞானத்தை அர்த்தாபத்திப் பிரமை யென்பர். உபபாதகம் சம்பாதகம் (சம்பாதிப்பது) என்பன பரியாயச் சொற்கள். ஆதலால் விசாரசாகரத்தில் சம்பாதக ஞானத்தை அர்த்தாபத்தி யென்று கூறியிருக்கின்றது. அது விரோத மில்லை. எது இன்றி எது சம்பவியாதோ, அதற்கு அது * உபபாத்திய மெனப்படும். அது இராப் போஜனமின்றிப் பகலுண்ணுப் புருஷனிடத்து ஸ்தூலத்தன்மை சம்பவியாதாகலின், இராப் போஜனத்திற்கு ஸ்தூலத்தன்மை உபபாத்தியமாதலாம். எதன் அபாவத்தால் எதன் அபாவ முண்டாகின்றதோ, அது அதற்கு உபபாதக மெனப்படும். அஃது, இராப்போஜனத்தின் அபாவத்தால் பகலுண்ணுதவனுக்கு ஸ்தூலத் தன்மையின் அபாவ முண்டாகின்றது, ஆதலால் இராத்திரி போஜனம் ஸ்தூலத் தன்மையின் உபபாதகமா மென்பது.

சங்கை:—இவ்வாற்முன் வியாபகத்திற்கு உபபாதகத் தன்மையும் வியாப்பியத்திற்கு உபபாத்தியத் தன்மையும் சித்தமாகின்றன. உபபாதக ஞானத்திற்கு ஏதுவாகிய உபபாத்திய ஞானம் அர்த்தாபத்திப் பிரமாணமாம். இங்ஙனம் கூறுவதால் வியாபகஞானத்திற்கு ஏதுவாகிய வியாப்பிய ஞானம் அர்த்தாபத்திப் பிரமாண மென்பது பெறப்படுகின்றது. இத்தன்மையது அநுமானப் பிரமாணமாம். அர்த்தாபத்திப் பிரமாணத்திற்கு அநுமானப் பிரமாணத்தினும் பேதம் தோற்றவில்லை.

உத்தரம்:—தூலத்தன்மை இராப் போஜனத்தின் வியாப்பியமாம், தூலத்தன்மை யுடையவன் தேவதத்தன் என்னும் இரண்டு ஞானமுமுண்டாய் யாண்டு இராப் போஜனத்தின் ஞானமுண்டாகின்றதோ, ஆண்டு அது அநுமிதி ஞானமாம். பகலுண்ணுத புருஷனிடத்து இராத்திரி போஜனமின்றி ஸ்தூலத்தன்மை சம்பவியாதென்னும் ஞானத்திற்குப் பின்னுண்டாகும் இராத்திரி போஜனத்தின் ஞானம் அர்த்தாபத்திப் பிரமையாம். இக்காரணத்தானே முதற்கிரமப்படி இராத்திரி போஜனத்தினது ஞானத்தின் பின் தூலத்தன்மையினுல் இராத்திரி போஜனத்தை அநுமிக்கின்றேன் என்னும் அநுவியவசாயமுண்டாகின்றது. இரண்டாவதுகிரமத்தின்

* உபாத்தியம் சம்பாத்தியம் (சம்பாதிக்கப்படுவது) என்பன ஒரு பொருட் சொற்கள்.

படி இராத்திரி போஜனத்தின் ஞானத்திற்குப்பின் தூலத்தன்மை சம்பவியாமையால் இராப் போஜனத்தைக் கற்பிக்கின்றேன் என்னும் அநுவியவசாய முண்டாகின்றது. இவ்வாற்றான் உபபாத்திய அநுபபத்தி ஞானத்தால் உபபாதகத்தைக்கற்பித்தல் அர்த்தாபத்திப் பிரமை யெனப்படும். உபபாதக கற்பனைக்கு ஏதுவாகிய உபபாத்தியத்தின் அநுபபத்திஞானம் அர்த்தாபத்திப் பிரமாண மெனப்படும். அர்த்தமாவது உபபாதக வஸ்து; அதன் ஆபத்தியாவது கற்பனையா மென்னும் அர்த்தத்தால் அர்த்தாபத்தி யென்னும் சொல் பிரமையை யறிவிப்பதாகின்றது. ஆண்டு அர்த்தத்தினது ஆபத்தி என்னும் * ஆறாம் வேற்றுமைத் தொகையாம். அன்றியும் அர்த்தத்தின் ஆபத்தியை யுண்டாக்குவதென்னும் அன்மொழித் தொகையால் அர்த்தத்தின் கற்பனை எதனினின்றும் உண்டாகின்றதோ, அந்த உபபாத்தியத்தின் அநுபபத்தி ஞானமாகிய பிரமாணம் அர்த்தாபத்தி சப்தத்தின் பொருளாம். அர்த்தாபத்தி இருவகையாம்:—ஒன்று திருஷ்டார்த்தாபத்தி (காண்டலருத்தாபத்தி), மற்றொன்று சுருதார்த்தாபத்தி (கேள்வி யருத்தாபத்தி). யாண்டுத் திருஷ்டஉபபாத்தியத்தின்அநுபபத்திஞானத்தால்உபபாதகத்தின் கற்பனை யுண்டாகின்றதோ, ஆண்டுத் திருஷ்டார்த்தாபத்தி சொல்லப்படுகின்றது. எங்ஙனம்:—பகலுண்ணாதவனது தூலத்தில் உண்டாகும் இராத்திரி போஜனத்தின் ஞானம் திருஷ்டார்த்தா பத்தியாம்; உபபாத்தியமாகிய தூலத்தன்மை திருஷ்டமாகலின் யாண்டுச் சுருத உபபாத்தியத்தின் அநுபபத்தியின் ஞானத்தால் உபபாதகத்தின் கற்பனையுண்டாகின்றதோ, ஆண்டுச் சுருதார்த்தாபத்தி யெனப்படுகின்றது. எங்ஙனம்:— வீட்டி லில்லாத தேவதத்தன் ஜீவிக்கின்றான் என்னும் வாக்கியத்தைக் கேட்டு, வீட்டிற்கு வெளியிடத்தில் தேவதத்தனது இருப்பின்றி வீட்டிலில்லாத தேவதத்தனது ஜீவனம் பொருந்தாது. ஆதலால் வீட்டிலில்லாத தேவதத்தனது ஜீவனம் சம்பவியாமையால் வீட்டிற்குப் புறம்பே தேவதத்தனது இருப்புக் கற்பிக்கப்படுகின்றது. ஆண்டு வீட்டிலில்லாத தேவதத்தனது ஜீவனம் திருஷ்டமன்று; சுருதமாம். சுருத அர்த்தத்தின் அநுபபத்தியினால் உண்டாகும் உபபாதகத்தின் கற்பனை சுருதார்த்தாபத்திப் பிரமை யெனப்படுகின்றது. அதற்கு ஏதுவாகிய

* ஈண்டு அர்த்தாபத்தி யென்னும் சொல் ஆறாம் வேற்றுமைத்தொகையால் பிரமையையும் அன்மொழித்தொகையால் பிரமாணத்தையும் உணர்த்துவதைக் காட்டுகின்றார்.

சுருதார்த்தத்தின் அநுபபத்தி ஞானம் சுருதார்த்தாபத்திப் பிரமாண மெனப்படும். ஈண்டு வீட்டிலில்லாத தேவதத்தனது ஜீவனம் உப பாத்தியமாம், வீட்டிற்குப் புறம்பிலிருத்தல் உபபாதகமாம். அபி தாநா நுபபத்தி அபிஹிதா நுபபத்தி யென்னும் வேறுபாட்டால் சுருதார்த்தாபத்தி இருவகைப்படும். 'துவாரம் (வாயில்)' அல்லது 'மூடு' என்றல் முதலிய விடங்களில் யாண்டு வாக்கியத்தின் ஏக தேசம் உச்சரிக்கப்பட்டு, ஏகதேச முச்சரிக்கப் படவில்லையோ, ஆண்டுச் சுருத பதத்தினது அர்த்தத்தின் அந்நுவயத்திற்குரிய அர்த்தத்தின் அத்தியாகார முண்டாகின்றது. அல்லது அந்நுவய த்திற்குரிய அர்த்தத்தை யறிவிக்கும் பத மெதுவோ, அதன் அத்தியாகார முண்டாகின்றது. இவற்றையே கிரமமாக அர்த்தாத்தி யாகார வாதம் சப்தாத்தியாகார வாதமென்று நூல்களில் கூறுவர். ஆனல் அர்த்தாத் தியாகாரத்தின் ஞானம் அல்லது பதாத்தியா காரத்தின் ஞானம் அந்நியப் பிரமாணத்தாற் சம்பவியாது; அர் த்தாபத்திப் பிரமாணத்தினு லுண்டாகின்றது. ஈண்டு அபிதாநாநுப பத்தி வடிவினதாகிய சுருதார்த்தா பத்தியுளது. ஏனெனின், அந்நுவய போதமாகிய பயனையுடைய சத்தப் பிரயோகத்தை அபிதானமென் பர். துவாரமென்றல் முதலிய சப்தப் பிரயோகமாகிய அபிதானத் திற்கு மூடுதலாகிய அர்த்தத்தின் அல்லது மூடுஎன்னும் பதத்தின் அத்தியாகாரமின்றி அநுபபத்தி (சம்பவியாமை) யுளது. அல்லது இந்த இடத்தில் ஒரு பதார்த்தத்திற்கு இஷ்டமான வேறு பதார் த்தத்திலுள்ள அந்நுவயபோதத்தில் சொல்லுவோனுக்குள்ள தாற் பரியம் அபிதானமென்னும் சொல்லிற்குப் பொருளாம். துவாரமெ ன்னுமித்துணையேகூறின் ஆண்டுத்துவாரத்தின்செயப்படுபொருண் மையை நிரூபிக்குந் தன்மைச் சம்பந்தத்தால் மூடுதலந்நுவயபோதம் கேட்பவனுக் குண்டாக வேண்டுமென்று சொல்லுவான் கருத் தாகிய அபிதான மிருக்கின்றது. 'மூடு என்னும் இத்துணையே கூறின், ஆண்டும் முற்கூறிய சொல்லுவான் கருத்தாகிய அபிதான மிருக் கின்றது. சொல்லுவான் கருத்தாகிய அபிதானத்தின் அத்தியா காரமின்றி அநுபபத்தி யிருக்கின்றதாகலின் அபிதாநாநுபபத்தி யெனப்படுகின்றது. ஈண்டு அர்த்தத்தின் அத்தியாகாரம் அல்லது சத்தத்தின் அத்தியாகாரம் உபபாதகமாம். போதமாகிய பயனை யுடைய சத்தப் பிரயோகம் உபபாத்தியமாம், அல்லது முற்கூறிய தாற்பரியம் உபபாத்தியமாம். போதமாகிய பயனையுடைய சத்தப் பிரயோக மென்னும் உபபாத்தியத்தின் அநுபபத்தியினுல் அல்

லது தாற்பரியமாகிய உபபாத்தியத்தின் அநுபபத்தியினல் அர்த்தம் அல்லது சத்தமாகிய உபபாதகத்தின் கற்பனை யிருக்கின்றது. ஆதலால் அத்தியாகாரஞ் செய்யப்பட்ட அர்த்தத்தின் அல்லது சத்தத்தின் அபிதாஞநுபபத்தியாகிய அர்த்தாபத்திப் பிரமாணத்தால் போத முண்டாகின்றது. யாண்டு முழுவாக்கியத்தின் அர்த்தமும் வேறு அர்த்தத்தைக் கற்பித்தலின்றி யநுபபன்னமா (பொருந்தாதது) கின்றதோ, ஆண்டு அபிகிதாநுபபத்தியாகிய சுருதார்த்தாபத்தி யுளது. எங்ஙனம்:—சுவர்க்ககாமன் யஜிக்கக்கடவன் என்னும் வாக்கியத்தின் அர்த்தம் அபூர்வ கற்பனை யின்றி அநுபபன்னமாம். ஆதலால் அபிகிதாநுபபத்தியாகிய சுருதார்த்தாபத்தி யுளது. ஈண்டு யாகத்திற்குச் சுவர்க்க சாதனத்தன்மை உபபாத்தியமாம். அதன் அநுபபத்தியால் உபபாதகம் அபூர்வத்தின் கற்பனையாம். சுவர்க்க சாதனத்தன்மை திருஷ்டமன்று; ஆனல் சுருதமாம். ஆதலால் சுருதார்த்தா பத்தியாம்.

சுக. அர்த்தாபத்தியின் ஜிஞ்ஞாசுவுக் கநுகூலமான உதாரணம்.

சுருதார்த்தா பத்தியின் ஜிஞ்ஞாசுவுக் கநுகூலமான உதாரணம், ஆத்மாவை யறிந்தவன் சோகத்தைக் கடக்கின்ருனென்பதாம். ஈண்டு ஞானத்தாற் சோகம் நீங்குதல் சுருதமாம். அது சோகத்தின் மித்தியாத் தன்மையின்றிச் சம்பவியாததாயிருத்தலின், ஞானத்தாற் சோகத்தின் நிவிருத்தி சம்பவியாமையால் பந்தத்தினது மித்தியாத்தன்மையின்கற்பனையுண்டாகின்றது. பந்தமித்தியாத்துவம் உபபாதகமாம்; ஞானத்தால் சோகநிவிருத்தி உபபாத்தியமாம். அது திருஷ்டமன்று; ஆனல் சுருதமாம். ஆதலால் சுருதார்த்தா பத்தியாம். அங்ஙனமே மகா வாக்கியங்களில் ஜீவப் பிரஹ்மங்களின் அபேதம் கேட்கப்படுகின்றது. அது உபாதியினலாகிய பேதமாயின் கூடும்; சொரூபமாகப் பேதமாயின் கூடாது. ஆதலால் ஜீவப் பிரஹ்மங்களின் அபேதம் சம்பவியாமையால் பேதத்தின் ஔபாதிகத்தன்மை (உபாதியினலாந் தன்மை) யுணர்ச்சி அர்த்தாபத்திப் பிரமாண ஜந்யமாம். ஈண்டு ஜீவப் பிரஹ்மங்களின்அபேதம் உபபாத்தியமாம். பேதத்தில் ஔபாதிகத்தன்மை உபபாதகமாம். எல்லா உபபாத்திய ஞானமும் பிரமாணமாம். உபபாதக ஞானம் பிரமையாம். ஈண்டு ஜீவப்பிரஹ்மங்களின் அபேதம் வித்துவான்களுக்குத் திருஷ்டமாம். அங்

நியர்களுக்குச் சுருதமாம். ஆதலால் இது திருஷ்டார்த்தாபத்தி சுருதார்த்தா பத்தி யென்னும் இரண்டற்கும் உதாரணமாம். யாண்டு வாக்கியத்தில் பதத்தின் அல்லது அர்த்தத்தின் அந்நியாகார மில்லையோ, அந்நியார்த்தத்தின் கற்பனையின்றி வாக்கியார்த்தத்தின் அநுபபத்தி யிருக்கின்றதோ (வாக்கியார்த்தம் சம்பவிக்கவில்லையோ), ஆண்டு அபிகிதாநுபபத்தியாகிய சுருதார்த்தாபத்தி யுண்டாகின்றது. ஆதலால் துவாரம் என்னும் ஒரு உதாரணத்தை விட அபிகிதாநுபத்தியாகியசுருதார்த்தாநுபபத்தியின் உதாரணமுமுளது. அங்ஙனமே வெள்ளியின் அதிகரணமாகிய சுத்தியில் வெள்ளியின் நிஷேதம் திருஷ்டமாம். அது வெள்ளியின் மித்தியாத் தன்மையின்றிச் சம்பவியாதாகலின் நிஷேதத்தின் அநுபபத்தியால் இரஜதமித்தியாத் தன்மையின் கற்பனை யுண்டாகின்றது. இது திருஷ்டார்த்தா பத்திக்கு உதாரணமாம். ஈண்டு வெள்ளியின் நிஷேதம் உபபாத்தியமும், மித்தியாத்தன்மை உபபாதகமுமாம். மனதின் விலயத்திற்குப்பின் நிர்விகற்ப சமாதிகாலத்தில் அத்விதீயப் பிரஹ்மமாத்திரம் எஞ்சி நிற்க, சகல அநாத்ம வஸ்துக்களின் அபாவமு முண்டாகின்றது. அவ்வநாத்ம வஸ்து மானஸமாயின் மனதின் விலயத்தால் அதன் அபாவம் சம்பவிக்கும். மானஸமாகாவிடின் மனதின் இலயத்தால் அதன் அபாவ முண்டாகாது. ஏனெனின், மற்றொன்றன் விலயத்தால் மற்றொன்றன் அபாவமுண்டாகாதாகலின் மனதின்விலயத்தால் சகலத் துவைதத்தின் அபாவமும் சம்பவியாமையால் சகல துவைதமும் மனோமாத்திரமாமென்னும் கற்பனை யுண்டாகின்றது. ஈண்டு மனதின் விலயத்தால் சகல துவைதத்தின் விலயமும் உபபாத்தியமாம். அதன் ஞானம் அர்த்தாபத்திப் பிரமாணமாம். சகலத் துவைதத்திற்கும் மானஸத்தன்மை உபபாதகமாம். அதன் ஞானம் அர்த்தாபத்திப் பிரமையாம். ஈண்டு உபபாதகப் பிரமையின் அசாதாரண காரணம் அர்த்தாபத்திப் பிரமாணமாம். அது வியாபாரமின்றியதாயிருக்கினும், அதனிடத்து உபபாதகப் பிரமையின் கரணத்தன்மை சம்பவிக்கின்றது. இது உவமான நிரூபணத்திற் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

ஐந்தாவது பிரகாசம்

அர்த்தாபத்திப் பிரமாண நிருபணம்

முடிந்தது.

ஓம்.

தத்ஸத் ப்ரஹ்மணே நம:.

ஆறுவது பிரகாசம்

அநுபலப்திப் பிரமாணம்.

கூ௨. அபாவத்தின் சாமானிய லக்ஷணமும் பேதமும்.

அநுபலப்திப் பிரமாணத்தால் அபாவத்தின் பிரமை யுண்டா கின்றதாகலின், அபாவப் பிரமையின் அசாதாரண காரணத்தை **அநுபலப்திப்பிரமாணமென்பர்.** நியாய வேதாந்தங்களின் சம்ஸ்கார மின்றியவர் அபாவத்தின் சொரூபத்தை யறியாராகலின் முதலில் **அபாவத்தின் சொருபத்தைக்** கூறுவாம். நிஷேதமுக ஞானத்திற்கு விஷயமாவது, அல்லது பிரதியோகியின் அபேக்ஷையோடு கூடிய ஞானத்திற்கு விஷயமாவது எதுவோ, அது அபாவமெனப்படும். முதலிலக்கணம் பிராசீனமதத்தது. நவீன மதத்தில் துவம்ஸமும் பிராக பாவமும் ந என்னும் சொல்லாற் றேன்றும் ஞானத்திற்கு விஷயமாகா. இவ்வர்த்தம் மேற்றெளிவாகும். இதனுல் இரண்டாவது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது. பிரதியோகியை விட்டு அபாவ ஞான முண்டாகாதாகலின், எல்லா அபாவங்களும் பிரதியோகியின் அபேக்ஷையோடு கூடிய ஞானத்திற்கு விஷயமாவனவாம். அபாவத்தைப்போலச் சம்பந்தமும் சாதிருசியமும் பிரதியோகியி னபேக்ஷையின்றிய ஞானத்திற்கு விஷயமாகாது பிரதியோகியின் அபேக்ஷையுடைய ஞானத்திற்கு விஷயமாம். அவற்றில் அபாவத்தி னிலக்கணம் செல்லுகின்றது. என்றுலும் சம்பந்த சாதிருசியங்களின்பிரதியோகித் தன்மையினும் அபாவத்தின்பிரதியோகித் தன்மை விலக்ஷணமாம். அது நியாயநூல்களில் அபாவா பாவவடிவத்தன்மையாகிய அபாவத்தினது பிரயோகித்தன்மையின் சொரூபமாக ஆசாரியர்களால் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. இத்தன்மைத்தாய பிரதியோகித்தன்மை சம்பந்த சாதிருசியங்களுக்கில்லை. ஆதலால் சம்பந்த சாதிருசியங்களின் பிரதியோகித் தன்மைக்கு விலக்ஷணமான பிரதியோகித்தன்மை யுடையது எதற்குப் பிரதியோகி யாகின்றதோ, அஃது அபாவமெனப்படும். ஸ்தூலக்கிரமம் இதுவாம்:—சம்பந்த சாதிருசியங்களுக்கு வேருய்ப் பிரதியோகியின் அபேக்ஷையுடைய ஞானத்திற்கு விஷயமாவது யாதோ, அஃது அபாவமெனப்படும். அவ்வபாவம் சம்சர்க்காபாவம் அந்நி

யோந்நியாபாவமென இருவகைப்படும். அவற்றுள் அந்நியோந்நியா பாவமோ ஒரே விதமாம். சம்சர்க்காபாவம் பிராகபாவம், பிரத்துவம்சாபாவம், சாமயிகாபாவம், அத்தியந்தாபாவ மென்னும்பேதத்தால் நான்கு வகைப்படும். இவ்வாற்றான் நால்வகைச் சம்சர்க்காபாவமும் அந்நியோந்நியா பாவமும் சேர்ந்து அபாவம் ஐந்து வகையாம். கபாலத்தில் கடத்தின் உற்பத்திக்குமுன் கடத்தின் அபாவமிருக்கின்றது. பச்சையான கபாலத்தில் இரத்த வுருவம் உண்டாதற்கு முன் இரத்த வுருவத்தின் அபாவ மிருக்கின்றது; அது பிராகபாவமாம். கடத்தின் உற்பத்திக்குப்பின் தடிமுதலிய வற்று னுடைந்தகாலத்துக் கபாலத்தில் கடத்தின் அபாவமிருக்கின்றது; அது பிரத்தோம்ஸாபாவமாம். வெந்த கபாலத்தில் கருநிறத்தின் அபாவமுண்டாகின்றது; அது கரு நிறத்தின் பிரத்துவம்ஸாபாவமாம். நையாயிக மதத்தில் பிரத்துவம்ஸாபாவம் ஸாதியும் (உற்பத்தி யுடையதும்) அநந்தமு (நாசமில்லாதது) மாம். ஏனெனின், கடத் துவம்ஸத்தின் உற்பத்தியோ தண்ட முதலியவற்று னுண்டாகின்ற தென்பது அநுபவ சித்தமாம். துவம்ஸத்திற்குத் துவம்ஸம் சம்பவியாது. ஏனெனின் பிராகபாவம், பிரதியோகி, துவம்ஸம் என்னும் மூன்றனுள் ஒன்றன் அதிகரணகாலம் அவசியமுளதாம். பிராகபாவ துவம்ஸங்களின் அநாதார காலம் பிரதியோகிக்கு ஆதாரமாகின்றதென்பது நியமம். அவ்வாறு கடமுண்டாய் நாசமாவதற்கு முன் கடத்தின் பிராகபாவத் துவம்ஸங்களின் அநாதாரகால மிருக்கின்றது. ஏனெனின், பிராகபாவம் நாசமாய்விட்டது; கடத்தின் துவம்ஸ முண்டாகவில்லை. ஆதலாற் கடத்துவம்ஸத்தின் அநாதார காலமாம். அது கடத்தின் ஆதாரகாலமாம். கடத்துவம்ஸத்தின் துவம்ஸத்தை யங்கீகரிக்கின், கடத் துவம்ஸத்தினது துவம்சத்தின் அதிகரணகாலம் கடப்பிராகபாவ கடத்துவம்ஸங்களின் அநாதாரமாயிருத்தலான் கடத்தின் ஆதாரமாதல் வேண்டும். இவ்வாற்றான் துவம்ஸத்தின் துவம்ஸத்தை யங்கீகரிக்கின், பிரதியோகியின் எழுச்சி உண்டாதல் வேண்டும். இதனாற்றான் பிராகபாவத்தினை அநாதியென் றங்கீகரித்திருக்கின்றனர். ஸாதி (உற்பத்தியுடையது)என் றங்கீகரிக்கின் பிராகபாவத்தின் உற்பத்திக்கு முந்திய காலம் பிராகபாவத் துவம்ஸங்களின் அநாதாரமா யிருத்தலான் பிரதியோகியின் ஆதாரமாதல் வேண்டும். ஆதலால் பிராகபாவம் அநாதியும் ஸாந்தமு(அந்தமுடையது) மாம். துவம்ஸம் அநந்தமும் ஸாதியுமாம். பூதலமுதலியவற்றில்

யாண்டு ஓர்காலத்துக் கட முளதாகின்றதோ, ஆண்டுக் கடமில்லாத காலத்திற் கடத்தின் சாமயிகாபாவ முளதாகின்றது. ஓர்சமயத் திருப்பது யாதோ, அது சாமயிகாபாவமெனப்படும். வாயுவில் உருவம் ஒருகாலத்து மிராது. ஆகலின் வாயுவில் உருவத்தின் அத்தியந்தாபாவ மிருக்கின்றது. கடத்தின் வேருகிய பதார்த்தங்களிலுள்ள கடத்தின் பேதம் யாதோ, அது கடத்தின் அந்நியோந்நியாபாவமாம். சாமயிகாபாவமோ ஸாதி ஸாந்தமாம் (ஆதியுடையதும்அந்த முடையதுமாம்). அத்தியந்தாபாவம் அந்நியோந்நியாபாவ மென்னும் இரண்டும் அநாதி அநந்தமாம். இவ்வாற்ருன் ஐவகை யபாவ முண்டு.

௬௩. பிராசீன நியாயமதத்தில் அபாவங்களின் ஒன்றற்கொன்றுள்ள விலக்ஷணத்தன்மையின் சாதகவுணர்ச்சி.

அவற்றின் ஒன்றற்கொன்றுள்ள விலக்ஷணத் தன்மையின் சாதகமான விலக்ஷண வுணர்வைக் கூறுவாம்:—கபாலத்தில் கடத்தின் உற்பத்திக்குமுன் கபாலத்தில் கடமில்லையென்னும் உணர்ச்சி யுண்டாகின்றது. அதற்கு விஷயம் கடத்தின் பிராகபாவமாம். ஏனெனின், பிரதியோகியின் உபாதான காரணத்தில் சாமயிகாபாவமும் அத்தியந்தாபாவமுமோ இரா வென்னும் பொருளை மேற் கூறுவாம். ஆனல் தனது பிரதியோகியின் உபாதானத்தை விட்டு வேறிடத்தில் இரண்டும் அபாவமாயிருக்கின்றன. ஆதலால் கபாலத்திற் கடமில்லையென்னும் உணர்விற்கு விஷயம் சாமயிகாபாவமும் அத்தியந்தாபாவமு மன்று. கடத்தின் உற்பத்திக்குமுன் துவம்சத்தின் சம்பவ மில்லை. ஏனெனின், துவம்சத்தின் பிரதியோகி நிமித்தகாரண மாகின்றது. காரணத்திற்குமுன் காரியம் சம்பவியாதாகலின் கடத்தின் உற்பத்திற்குமுன், கபாலத்திற் கடமில்லையென்னும் உணர்விற்கு விஷயம் கடத் துவம்சமுமன்று. கடத்தின் அந்நியோந்நியாபாவம் கபாலத்தில் எப்போது மிருக்கினும், கபாலம் கடமன்றென்று அந்நியோந்நியாபாவத்தின் உணர்வுண்டாகின்றது; கபாலத்திற் கடமில்லையென்னும் அந்நியோந்நியாபாவத்தின் உணர்வுண்டாகிறதில்லை. இவ்வித வுணர்ச்சிக்கு யாது விஷயமோ அது பிராகபாவமெனப்படும். அங்ஙனமே தண்டமுதலியவற்ருன் கடத்தின் அதரிசன முண்டாகுங்காலத்துக் கபாலத்

தில் கடமில்லையென்னு முணர்வுண்டாகின்றது. அவ்வுணர்விற்கு விஷயம் பிராகபாவமன்று. ஏனெனின், பிராகபாவத்தின் நாசம் பிரதியோகி வடிவமாகின்றது. கடத்தின் உற்பத்திக்குப்பின் பிராகபாவத்தின் சம்பவமின்று. மூன்றபாவமெவையோ, அவற்றின் சம்பவமும் முற்கூறிய வண்ணஞ்சம்பவியாது. ஆதலால் தண்டமுதலியவற்றாற் றோன்றிய கடத்தின் அதரிசன காலத்தில் கபாலத்திற் கடமில்லையென்னும் உணர்வுண்டாகின்றது. அதற்கு விஷயம் பிரத்தோம்ஸாபாவமாம். இவ்வாற்றான் பிராகபாவமும் பிரத்துவம்சாபாவமும் ந என்னும் சொல்லாற் றோன்று முணர்ச்சிக்கு விஷயமாம். இது பிராசீனர் மதம்.

கூச. நவீனநியாயமதத்தில் அபாவங்களின் ஒன்றற்கொன்றுள்ள விலக்ஷணத்தன்மையின் சாதகவுணர்வு.

நவீனமதத்தில் பிரதியோகியின் உபாதான காரணத்திலும் அத்தியந்தாபாவ மிருக்கின்றது. ஏனெனின், அத்தியந்தாபாவத்திற்குப் பிரதியோகியோடு விரோதமிருக்கின்றது; பிறவற்றோடில்லை. யாண்டுப் பிரதியோகி யில்லையோ, ஆண்டு முழுவதும் அத்தியந்தாபாவமாகின்றது. ஆதலால் கடத்தின் உற்பத்திக்குமுன்னும் பிரதியோகியின் நாசகாலத்திலும் பிரதியோகியின் அத்தியந்தாபாவ மிருத்தலான் கபாலத்திற் கடமில்லையென்னும் ஞானத்திற்கு விஷயம் அத்தியந்தாபாவமாம். இவ்வித வுணர்வால் பிராகபாவப் பிரத்துவம்சாபாவங்களின் சித்தி யுண்டாகிறதில்லை. ஆனல் கபாலத்தில் கடம் உண்டாகுமென்னும்உணர்வு கடத்தின் உற்பத்திக்கு முன் னுண்டாகின்றது. அதன் விஷயம் பிராகபாவமாம். கடம் துவம்ஸஞ்செய்யப்பட்டதென்னு முணர்வினுக்கு விஷயம் துவம்ஸமாம். இவ்வாற்றான் கடத்தினுற்பத்திக்கு முந்தியகாலத்தில் கடத்தின் அத்தியந்தாபாவம் பிராகபாவமென்னும் இரண்டும் இருக்கின்றன. அவற்றுள் கபாலத்தில் கடமில்லையென்னும் உணர்வுக்கு விஷயம் கபாலத்தில் கடத்தின் அத்தியந்தாபாவமாம். கபாலத்திற் கடமுண்டாமென்னும் உணர்விற்கு விஷயம் கபாலத்திற் கடத்தின் பிராகபாவமாம். அங்ஙனமே தண்டமுதலியவற்றாற் கபாலத்தில் கடத்தின் அதரிசனமுண்டாயின் அக்காலத்தும் கபாலத்திற் கடமில்லை; கபாலத்திற் கடம் துவம்ஸமாயிற்று என் றிவ்வாறு இரு

வகை யுணர்வுகளுண்டாகின்றன. அவற்றுள் முதனுணர்விற்கு விஷயம் கடத்தின் அத்தியந்தாபாவமும், இரண்டாவது உணர்விற்கு விஷயம் கபாலத்தில்கடத்தின் பிரத்துவம்ஸாபாவமுமாம். இவ்வாற்றன் நவீன மதத்தில் பிராகபாவப் பிரத்துவம்ஸாபாவங்கள் ந என்னும் சொல்லாற் றோன்றிய வுணர்விற்கு விடயமன்றாகலான் முத லிலக்கணம் பிராசீன மதத்தை யநுசரித்ததும், இரண்டாவ திலக்கணம் இருமதங்களை யநுசரித்ததுமாம். ஆதலால் இரண்டாவது இலக்கணமே செவ்விதாம்.

கூரு. அபாவத்தின் இரண்டாவது இலக்கணமும் விலக்ஷண வுணர்வும்.

சம்பந்த சாதிருசியங்களுக்கு வேறாய்அந்நியத்தின்அபேக்ஷையுடைய வுணர்விற்கு விஷயம் எதுவோ, அஃது அபாவ மெனப் படும். இஃது இரண்டாவது இலக்கணமாம். பூதலத்திற் கடமில்லை யென்னும் உணர்வுக்கு விடயம் பிராகபாவமும் துவம்ஸமு மன்று, ஏனெனின் பிரதியோகியின் உபாதானத்தில் இரண்டு அபாவங்களு மிருக்கின்றன. கடாபாவத்தின் பிரதி யோகியாகிய கடத்தின் உபாதானம் பூதல மன்று. ஆதலால் முற்கூறிய வுணர்விற்கு விடயம் இரண்டபாவங்களு மன்று. அத்தியந்தாபாவமும் அந்நியோந்நியா பாவமுமோ நித்தியமாம். பூதலத்தில் கடாபாவம் அநித்தியமாம். ஆதலால் கடத்தின் சாமயிகாபாவமே முற்கூறிய பிரதீதி (உணர்வு)க்கு விஷயமாம். வாயுவில் உருவ மில்லையென்னும் உணர்வுக்கு விஷயம் கேவலம் அத்தியந்தாபாவமாம். அநந்தமா (நாச மில்லாததா) யிருத்தலான் பிராகபாவ மன்று; அநாதித் தன்மையால் துவம்ஸமு மன்று; எப்போது மிருத்தலான் சாமயிகாபாவ மன்று. ஆதலால் முற்கூறிய வுணர்வுக்கு விஷயம் அத்தியந்தாபாவமாம். அங்ஙனமே வாயு உருவமுடையதன்று என்னும் உணர்வுக்கு விஷயம் அந்நியோந்நியாபாவமாம். முற்கூறிய வுணர்வால் வாயுவில் உருவமுடையதின் பேதம் விளங்குகின்றது. அங்ஙனமே கடம் பட மன்று என்னும் உணர்வுக்கு விஷயம் அந்நியோந்நியாபாவமாம். அந்நியோந்நியாபாவத்தினையே பேதமென்பர்.

கக. அந்நியோந்நியாபாவ லக்ஷணமும், அதிற் சங்கை சமாதானமும்.

அபேதத்தை நிஷேதிக்கும் அபாவம் எதுவோ, அது அந்நியோந்நியாபாவ மெனப்படும். கடம் பட மன்று என்று கூறுதலாற் கடத்திற் படத்தினது அபேதத்தின் நிஷேத முண்டாகின்றது. ஆதலால் கடத்திற் படத்தினது அபேதத்தின் நிஷேதம் கடத்திற் படத்தின் அந்நியோந்நியாபாவமாம். ஏனெனின், ந என்னும் சொல்லின்றி எதனிடத்து எது தோற்றுகின்றதோ, அதன் நிஷேதம் ந என்னும் சொல்லா லுண்டாகின்றது. எங்ஙனம்: ந என்னும் சொல்லின்றிய கடம் பட மென்னும் வாக்கியத்தான் நீலம் குடமென்றன் முதலியவற்றைப்போலப் படத்தில் குடத்தின் அபேதம் அல்லது குடத்தில் படத்தின் அபேதம் தோற்றுகின்றது. அவ்வபேதத்தின் நிஷேதம் ந என்னும் சொல்லா லுண்டாகின்றது. ஆனால் இத்துணைப் பேதமாம்:—எந்தப் பதத்தோடு ந என்னும் சொல்லின் சம்பந்த முண்டாகின்றதோ, அப்பதத்தினது அர்த்தத்தின் அபேதத்தினது நிஷேதம் உண்டாகின்றது. எங்ஙனம்:—கடம் பட மன்று என்னும் வாக்கியத்தில் படபதத்தோடு ந என்னும் சொல்லின் சம்பந்த மிருக்கின்றது. ஆண்டுக்கடத்தில் படபதத்தினது அர்த்தத்தின் அபேதம் நிஷேதமாகின்றது. படம் கடமன்றுஎன்னும் வாக்கியத்தில் கடபதத்தோடு ந என்னும் பதத்தின் சம்பந்தமிருக்கின்றது. ஆண்டுக் கட பத அர்த்தத்தின் அபேத நிஷேதம் படத்தி லுண்டாகின்றது. இதனாற்றான் கடம் பட மன்று என்னும் வாக்கியத்தாற் றோற்றும் அந்நியோந்நியாபாவம் எதுவோ, அதற்குக் கடம் அநுயோகியும், படம் பிரதியோகியுமாம். அங்ஙனமே படம் கட மன்றென்னும் வாக்கியத்தாற் றோற்றும் அந்நியோந்நியாபாவத்திற்குப் படம் அநுயோகியும்கடம் பிரதியோகியுமாம். எதன்கண் அபாவ முண்டாகின்றதோ, அது அபாவத்தின் அநுயோகி யெனப்படும். எதன் அபாவமுண்டாகின்றதோ, அது பிரதியோகி யெனப்படும்.

சங்கை:— எதன் நிஷேதம் செய்யப்படுகின்றதோ அதற்கு அபாவம் சொல்லப்படுகின்றது. அதுவே அபாவத்தின் பிரதியோகி யெனப்படுகின்றது. முன் இவ்வாறுகூறப்பட்டிருக்கின்றது:—கடம் படமன்றென்னும் வாக்கியத்தான் கடத்தில் படத்தின் அபேதம்

நிஷேதிக்கப் படுகின்றது. படம் கட மன்றென்னும் வாக்கியத்தால் படத்தில் கடத்தின் அபேதம் நிஷேதிக்கப்படுகின்றது. ஆதலால் கடம் படம் அன்று என்னும் வாக்கியத்தாற் றோற்றிய அபாவத்தின் பிரதியோகி படத்தின் அபேதமாம்; பட மன்று. அங்ஙனமே படம் கட மன்றென்னும் வாக்கியத்தாற் றோற்றிய அபாவத்தின் பிரதியோகி கடத்தின் அபேதமாம்; கட மன்று. ஆதலால் இரண்டு வாக்கியங்களினும் அபேதத்தின் நிஷேதம் கூறவே, படத்திலும் கடத்திலும் கிரமமாகப் பிரதியோகித் தன்மையைக் கூறுதலால் விரோதமுண்டாம்.

சமாதானம்:—அபேத மென்பது அசாதாரண தர்மத்தின் பெயர். எது தனது சொரூபத்திலன்றி எப்பதார்த்திலு மிராதோ, தன்னிடத்து மாத்திர மிருக்குமோ, அது தனது அசாதாரண தர்மமெனப்படும். கடத்தின் அபேதம் கடத்தின்கண்ணே யிருக்கும்; பிறவற்றில் இராது. ஆதலால் கடத்தின் அபேதம் கடத்தின் அசாதாரண தர்மமாம். அவ்வசாதாரண தர்மமாகிய அபேதமே சகல பதார்த்தங்களுக்கும் தம்மிலுள்ள சம்பந்தமாம். இவ்வாற்றான் சகல பதார்த்தங்களின் அசாதாரண தர்மமாகிய அபேத சம்பந்தம் தமது சொரூபத்தி லிருக்கின்றது. எந்தப் பதார்த்தத்தின் எந்தச் சம்பந்தம் எதன்கணிருக்கின்றதோ, அப்பதார்த்தம் அச்சம்பந்தத்தால் அதன்கணிருக்கின்றது. எங்ஙனம்: கடத்தின் சையோக சம்பந்தம் பூதலத்தி லிருக்கின், ஆண்டுச் சையோக சம்பந்தத்தால் பூதலத்தில் கட மிருக்கின்ற தென்னும் வியவகாரம் உண்டாகின்றது. ஆதலால் கடத்தின் சையோக சம்பந்தம் பூதலத்தில் இருக்கின்றது, சையோக சம்பந்தத்தால் பூதலத்திற் கட மிருக்கின்றது என்று சொல்லுதலில் அர்த்தபேத மில்லை. அங்ஙனமே சையோகசம்பந்தத்தால் பூதலத்திற் கடாபாவமிருக்கின்றது, பூதலத்தில் கட சையோகத்தின் அபாவ மிருக்கின்றது என்று கூறுதலினும் பொருள் ஒன்றேயாம். இவ்வாறு படத்தில் அபேத சம்பந்தத்தால் கடாபாவமும், படத்தில் கடத்ினது அபேத சம்பந்தத்தின் அபாவமுமாகிய இரண்டும் ஒத்து உடனிகழ்வனவாயிருத்தலின் ஒரே பதார்த்தமாம். சமநியத (ஒத்துஉடனிகழும்,) அபாவங்கட்குப் பேத முண்டாகாது. எங்ஙனம்: கடத்தன்மை யத்தியந்தாபாவமும், கடாந்நியோந்நியாபாவமும் கடத்திற்கு வேறாய்ச் சகல பதார்த்தங்களினு மிருக்கின்றன. ஆனால் ஒரே அபாவத்தில்

கடத்துவாத்தியந்தாபாவத்தன்மையும் கடாந்நியோந்நியா பாவத் தன்மையுமாகிய இரண்டு தர்மங்க ளுள. ஒரே அபாவத்திற்குக் கடத்தன்மை கடமென இரண்டு பிரதியோகிகளுள. கடத்துவா த்தியந்தாபாவத்தன்மை வடிவால் எந்த அபாவத்திற்குக் கடத் தன்மை பிரதியோகியோ, அவ் வபாவத்திற்கே கடாந்நியோந்நி யாபாவத்தன்மை வடிவான் கடமும் பிரதியோகி யாம். எவ்வாற் ருன் ஒரே அபாவத்திற்கு உருவபேதத்தால் இரண்டு பிரதியோகிக ளிருக்கின்றனவோ,அவ்வாற்ருன் உருவபேதத்தால் ஒரேஅபாவத் திற்குப் பிரதியோகித்தன்மை யவச்சேதகமான இரண்டு சம்பந் தங்களுள. கடத்துவ அத்தியந்தாபாவத்தன்மை வடிவான் பிரதி யோகித்தன்மை யவச்சேதகமான சமவாய சம்பந்த முண்டு. கட அந்நியோந்நியா பாவத்தன்மை வடிவான் அவ்வபாவத்திற்கே பிரதியோகித்தன்மை யவச்சேதகமான சமவாய சம்பந்தம் உண்டு. இவ்வாற்ருல் பட முதலிய சகல பதார்த்தங்களிலும் உள்ள கடாபேதத்தின் அத்தியந்தா பாவமும் கடாந்நியோந்நியாபாவ மும்ஒன்ரும். அவ்வொருஅபாவத்தில்கடாபேத அத்தியந்தாபாவ த்தன்மை கடாந்நியோந்நியாபாவத்தன்மை யென்று இரண்டு தர் ம்மங்களுள. கடாபேத அத்தியந்தா பாவத்தன்மை வடிவான் அவ் வபாவத்திற்குக் கடாபேதம் பிரதியோகியாம். பிரதியோகித்தன் மை யவச்சேதகம் சொரூப சம்பந்தமாம். அந்நியோந்நியா பாவத் தன்மை வடிவான் அவ்வபாவத்திற்கே கடம் பிரதியோகியாம். பிரதியோகித்தன்மை யவச்சேதகம் அபேத சம்பந்தமாம். அவ் வபேத சம்பந்தத்தினையே தாதாத்மிய மென்பர். அதன் வடிவாந் தன்மை (வியக்தித்தன்மை) யென்றுங்கூறுவர். இவ்வாற்ருன் கட த்தினது அபேத நிஷேதத்தின் பிரதியோகி கடம் என்று கூறு தலும் பொருந்தும்; விரோதமின்று.

ஈண்டு இது நிச்சயமாம்:—எந்த வாக்கியத்தால் ந என்னும் சொல்லின்றி எப்பதார்த்தத்தில் எச்சம்பந்தத்தால் எப்பதார்த் தம் தோற்றுகின்றதோ, ந என்னுஞ் சொல்லோடுகூடிய அவ்வா க்கியத்தால் அப்பதார்த்தத்தில் அச்சம்பந்தத்தால் அப்பதார்த்த த்தின் நிஷேதம் தோற்றுகின்றது. எங்ஙனம்: நீலம் குடமென் னும் வாக்கியத்தால் கட பதார்த்தத்தில் அபேத சம்பந்தத்தால் நீல பதார்த்தம் தோற்றுகின்றது. ஏனெனின், அபேத சம்பந்தத் தால் நீல விசிஷ்டம் குடமென்பது வாக்கியத்தின் பொருளாம்.

ந என்னும் சொல்லோடுகூடிய குடம் நீல மன்று என்னும் வாக்கியத்தான் அபேத சம்பந்தத்தினல் நீலத்தின் நிஷேதம் கடத்தில் தோற்றுகின்றது. அங்ஙனமே கடம் படமென்னும் வாக்கியத்தாலும் ந என்னுஞ் சொல்லின்றிப் படப் பொருளில் அபேத சம்பந்தத்தான் கடபதார்த்தந் தோற்றுகின்றது. ஏனெனின் யாண்டு இரண்டு பதங்களிலும் சமான வேற்றுமை யுளதாகின்றதோ, ஆண்டு ஒரு பதார்த்தத்தில் அபேத சம்பந்தத்தால் மற்றைய பதார்த்தத்தின் தோற்ற முண்டாமென்பது நியமம். நீலம் குடமென்னும் வாக்கியத்திற்போல குடம் படமென்னும் வாக்கியத்திலும் இரண்டு பதங்களும் சமான (ஒரு) வேற்றுமை யுடையனவாம். ஆகலின் ந என்னுஞ் சொல்லின்றிக் குடம் படமென்னும் வாக்கியத்தானும் பட பதார்த்தத்தில் அபேத சம்பந்தத்தால் குட பதார்த்தம் தோற்றுகின்றது. அபேத சம்பந்தத்தாற் பட பதார்த்தத்தில் குட பதார்த்தஞ் சம்பவியாதாயினும், ஒரு பதார்த்தத்தில் அபேத சம்பந்தத்தால் மற்றப் பதார்த்தம் தோற்றுதற்குச் சாமக்கிரி (சாதனம்) சமான வேற்றுமை யாம். அது கடம் படமென்னும் வாக்கியத்தினு முளது. ஆதலால் ந என்னுஞ் சொல்லின்றி கடம் பட மென்னும் வாக்கியத்தாற் பட பதார்த்தத்தில் அபேத சம்பந்தத்தாற் குட பதார்த்தந் தோற்றுகின்றது. ஆனல் பட பதார்த்தத்தில் அபேத சம்பந்தத்தால் உண்டாகுங் குடபதார்த்தத்தின் தோற்றம் பிரம (மயக்க) வடிவமாம்; பிரமை யன்று. ஆதலால் ந என்னுஞ் சொல்லின்றி யொரு பதார்த்தத்தில் எச் சம்பந்தத்தால் பிறபதார்த்தத்தின் றோற்றம் பிரமவடிவாகவேனும் பிரமை வடிவாகவேனும் உண்டாகின்றதோ, ஆண்டு ந என்னுஞ் சொல்லைச்சேர்க்கின் ஒரு பதார்த்தத்தில் அச் சம்பந்தத்தால் பிறபதார்த்தத்தின் நிஷேத முண்டாகின்றது. இவ்வாற்றான் ஒரு பதார்த்தத்தில்அபேதசம்பந்தத்தால்வேறுபதார்த்தத்தை நிஷேதிக்கும் அபாவம் அந்நியோந்நியாபாவமெனப்படுகின்றது.

௬௭. நவீனக்கிரமமாகச் சம்சர்க்காபாவத்தின் நான்குபேதமும், அவற்றி னிலக்கணமும், பரீக்ஷையும்.

அதனின் வேறாகிய அபாவமெதுவோ அதனைச் சம்சர்க்காபாவமென்பர். சம்சர்க்காபாவம் பிராசீன மதத்தில் நான்குவகைப்

படும்:—அநாதி ஸாந்தமாகிய அபாவ மெதுவோ அது பிராகபாவ மெனப்படும். தனது பிரதியோகியின் உபாதான காரணத்தில் பிராகபாவ மிருக்கின்றது. எங்ஙனம்: கடத்தின் பிராகபாவத்திற்குப்பிரதியோகி கடம். அதன் உபாதான காரணமாகிய கபாலத்தில் கடத்தின் பிராகபாவ மிருக்கின்றது. கபாலத்தின் உற்பத்திக்கு முன்னும் கபாலத்தின் உபாதான காரணத்தில் கடத்தின் பிராகபாவ மிருக்கின்றது. இவ்வாற்றால் சிருஷ்டிக்குமுன் கடத்திற்குக் காரணமாகிய பரமாணு சமுதாயத்தில் கடத்தின் பிராகபாவ மிருக்கின்றது. பரமாணு கடங்களுக்கு இடையில் உள்ள துவியணுக முதற்கபாலமீறாயுள்ள அவயவிகள் எல்லாவற்றின் பிராகபாவமும் சிருஷ்டிக்குமுன் பரமாணுவி லிருக்கின்றன. இவ்வாற்றாற் பிராகபாவம் அநாதியும் (உற்பத்தியின்றியதும்) ஸாந்தமும் (அந்தமுடையதும்) ஆம். (அந்தமென்பது துவம்சத்திற்காம். அதனையே நாசமென்பர்.) கடத்தினது உற்பத்திக்குச் சாமக்கிரி எதுவோ, அதனால் கடத்தின் பிராகபாவத்திற்கு அந்தமுண்டாகின்றது. ஆதலால் கடத்தினது பிராகபாவத்தினந்தம் கடவடிவமேயாம். கடத்தினது பிராகபாவத்தின் துவம்சம் கடத்தினும் வேறன்று. பிரத்துவம்சாபாவம் அநந்தமும் கடம் ஸாந்தமுமாம். கடத்தினது பிராகபாவத்தின் துவம்சம் கடவடிவமாகுமாயின், பிரத்துவம்சாபாவமுஞ் ஸாந்தமாகும். பிரத்துவம்சாபாவம் அநந்தமென்னும் நியமத்திற்குப் பங்கமுண்டாம். என்றாலும் துவம்சம் நாசம் அந்தமென்பன பரியாயச் சொற்கள். அந்துவம்சம் இருவகையாம். ஒன்று பாவ பதார்த்தத்தின் நாச வடிவமான துவம்சம். மற்றையது அபாவத்தின் நாசவடிவமான துவம்சம். பாவபதார்த்தத்தின் நாசவடிவமான துவம்சமோ அபாவ வடிவமாம். அதனையே பிரத்துவம்சாபாவமென்பர். எங்ஙனம்: குட முதலிய பாவ பதார்த்தங்களின் நாசம் அபாவ வடிவமாம். அதனைப் பிரத்துவம்சாபாவமென்பர். அபாவ பதார்த்தத்தின் நாச வடிவினதாகிய துவம்சம் பாவரூபமாம். அதனைத் துவம்சப் பிரத்துவம்சமென்று கூறுகின்றனர். துவம்சாபாவம் பிரத்துவம்சாபாவமென்று கூறுவதில்லை. எங்ஙனம்: கடத்தின் பிராகபாவம் அபாவ பதார்த்தமாம். அதன் நாச வடிவினதாகிய துவம்சம் கடமாம். அது பாவரூபம். அதனைப் பிரத்துவம்சா பாவமென்று கூறுவதில்லை. ஆனால் கடப் பிராகபாவத்தின் நாசவடிவினதாகிய கடத்தைச் சுவப்பிராக

பாவத்தின் (தனது முன்னின்மையின்) துவம்சமென்றும் பிரத்துவம்சமென்றுமே கூறுவர். இவ்வாற்றான் துவம்சம் இருவகையினதாம். அவற்றுள் பாவரூப துவம்சமோ ஸாந்தமாம்; ஆனால் அபாவரூபத் துவம்சம் அநந்தமாம். ஆதலால் கடப்பிராகபாவத் துவம்சமாகிய கடரூபமோ சாந்தமாம். அங்ஙனமாயினும் பிரத்துவம்சாபாவம் அநந்தமென்னும் நியமத்திற்குக் கேடில்லை. இவ்வாற்றான் அநாதி ஸாந்தமாகிய அபாவ மெதுவோ அது பிராகபாவமெனப்படுகின்றது. அநாதியபாவம் அத்தியந்தாபாவமுமாம்; ஆனால் அது ஸாந்த மன்று. ஸாந்த அபாவம் சாமயிகாபாவமுமாம்; ஆனால் அது அநாதியன்று. வேதாந்தசித்தாந்தத்தில் அநாதிஸாந்தம் மாயை; அஃதபாவமன்று. ஆனால் அது ஜகத்தின் உபாதான காரணமாம் அது அபாவ வடிவ மாகுமாயின் அதற்கு உபாதான காரணத்தன்மைசம்பவியாது. ஏனெனின், கட முதலியவற்றின்உபாதான காரணமாகிய கபால முதலியன பாவரூபமாகவே யிருத்தல் பிரசித்தம். அபாவம் எதற்கும் உபாதான காரண மாகாது. ஆதலால் மாயை அபாவ ரூப மன்று; ஆனால் பாவ ரூபமாம். மாயை பாவ அபாவங்களுக்கு வேறான அநிர்வசனீயமாமாகலின் பாவ வடிவத்தன்மையும் அதனிடத்துச் சம்பவியாது. அங்ஙனமாயினும் அபாவரூபம் மாயையன்றாகலின், பிராகபாவத்தி னிலக்கணத்தில் அபாவபதம் செல்லுதலால் மாயையில் பிராகபாவத்தின் இலக்கணம் செல்லாது. மாயை பாவரூபமன்றென்று சொல்லுதற்கு அபிப்பிராயம் இதுவாம்:—மூன்று காலத்திலும் எதற்குப் பாதம் உண்டாகிறதில்லையோ, அது பரமார்த்தசத்தென்றும் பாவமென்றும் சொல்லப்படும். அத்தன்மையதுபிரஹ்மமாம்; மாயையன்று. ஏனெனின், ஞானத்திற்குப் பிந்திய காலத்து மாயையின் பாதமுண்டாகின்றது. ஆதலால் பரமார்த்த சத்து ஸ்வரூபமான பாவமோ மாயையன்று. ஆயினும், விதிமுக வுணர்ச்சிக்கு எது விஷயமாகின்றதோ, அதுவும் சத்தென்றும் பாவமென்றும் சொல்லப்படுகின்றது; நிஷேத முகவுணர்ச்சிக்கு விஷயமாவது எதுவோ, அது அபாவ மெனப்படுகின்றது. நிஷேதமுகவுணர்ச்சிக்கு விஷயமாந்தன்மை மாயையிலின்று. ஆதலால் மாயையும் பாவரூபமாம்.

மாயை பிரகிருதி அவித்தை அஞ்ஞானம் என்பன பரியாயச்சொற்கள். அவித்தை அஞ்ஞானமென்னும் சொற்களில் அகாரம் நிஷேத வாசகமாம். ஆதலால் மாயையும் நிஷேத முகவுணர்ச்சிக்கு விஷய

மாகுதலான், அபாவரூபமே யாமென்று சொல்லுதல் வேண்டும். அங்ஙனமாயினும், அகாரத்திற்கு நிஷேதமாத்திரம் பொருளன்று; ஆனால் விரோதமுடையது, பேதமுடையது, அற்பமென்பனவும் அகாரத்தின் பொருளாம். எங்ஙனம்: அதர்மமென்னும் சொல்லில் அகாரத்திற்கு விரோதமுடையது பொருளாம். தர்ம விரோதியினை அதர்மமென்பர். அப்பிராமணன் அநாசாரியனென்னுமிடத்து அகாரத்திற்குப் பேத முடையது பொருளாம். பிராமணனின் வேறானவன் ஆசாரியத்தன்மைக் குரியவனல்லனென்பது வாக்கியத்தின் பொருளாம். அநுதரை (உதரமிலி) தேவதத்தன் கன்னிகையென்னுமிடத்து அகாரத்திற்கு அற்ப மென்பது பொருள். அற்ப உதரமுடையவள் தேவதத்தன் கன்னிகையென்பது வாக்கியத்தின் பொருள். எங்ஙனம் இத்துணைத் தானங்களில் அகாரத்திற்கு நிஷேதப்பொருளின்றே, அங்ஙனமே அவித்தை யஞ்ஞான மென்னும் சொற்களினும் அகாரத்திற்கு நிஷேதப் பொருளின்று; ஆனால் விரோதிப் பொருளுளது. மாயைக்கு ஞானத்தோடு கெடுக்கப்படுவது கெடுப்பதெனுந் தன்மை விரோதமுளது; அதனால், அதனை அஞ்ஞானமென்கின்றனர். மாயைகெடுக்கப்படுவது, ஞானம் கெடுப்பது. வேதாந்தவாக்கியத்தாற்றோன்றியபிரஹ்மாகாரவிருத்தியினை வித்தையென்பர். அது மாயையின் விரோதியாகலின் மாயையை அவித்தை யென்பர். மாயை, அஞ்ஞானம், அவித்தை யென்னுஞ் சொற்களின் வாச்சியமாயினும், அகாரத்திற்கு விரோதமுடையதென்பது பொருளாகுதலான் அது பாவரூபமாம். பாவரூபமும் பிரஹ்மத்தைப்போலப் பரமார்த்த சத்துரூபமன்று. ஆனால் விதிமுகவுணர்ச்சிக்கு விஷயமாகுதலான் வியாவகாரிக சத்துரூபமாம்.

பிராகபாவத்தின் இலக்கணத்தில் அபாவமென்னும் பதம் இராவிடின் மாயையில் இலக்கணத்தின் அதிவியாப்தி யுண்டாகின்றது. ஏனெனின், மாயை அநாதியும் ஸாந்தமுமாம். ஆதலால் அநாதி ஸாந்தமாகிய அபாவ மெதுவோ, அது பிராகபாவ மெனப்படுகின்றது. ஸாதி அநந்த அபாவ மெதுவோ அது பிரத்துவம்சாபாவ மெனப்படும். குட முதலியவற்றின் துவம்சம் தண்டமுதலியவற்றா னுண்டாகின்றது. ஆதலால் ஸாதியாம். அநந்தம் அதன்கண் யுக்தியோடு கூடியதாகவே யிருக்கின்றது. அநந்த அபாவம் பிரத்துவம்சாபாவமா மெனின் அத்தியந்தாபாவத்தில் அதி

வியாப்தி யுண்டாம். ஆதலால் பிரத்துவம்சாபாவத்தின் இலக்கண த்தில் ஸாதியெனக் கூறல் வேண்டும். அத்தியந்தாபாவம் ஸாதி யன்று; ஆனல் அநாதியாம். ஸாதியபாவத்தினைப் பிரத்துவம்சா பாவமெனின் ஸாதியபாவம் சாமயிகாபாவமுமாம். ஆண்டு அதி வியாப்தி யுண்டாம். சாமயிகாபாவம் அநந்த மன்று; ஸாந்தமாம். ஸாதி யநந்தத்தினைப் பிரத்துவம்சாபாவ மெனின் மோக்ஷத்தில் அதிவியாப்தி யுண்டாம். ஏனெனின் மோக்ஷம் உண்டாகுதலால் ஸாதியும், முக்தனுக்கு மீண்டுஞ் சம்சார முண்டாகாமையின் அநந்த முமாம். ஆனல் மோக்ஷம் பாவ ரூபமாம்; அபாவரூப மன்று. ஆதலால் பிரத்துவம்சாபாவத்தி னிலக்கணத்தில் அபாவ மென்ப தைக் கூறவேண்டும். அஞ்ஞானமும் அதன் காரியமும் நிவிரு த்தியாதலே மோக்ஷ மென்பர். நிவிருத்தி யென்பது துவம்சத்திற்கா மாகலின் மோக்ஷமும் அபாவ ரூபமாம். ஆகலின் பிரத்துவம்சா பாவத்தி னிலக்கணத்தில் அபாவ பதத்தைச் சேர்க்காவிடினும் மோக்ஷத்தில் அதிவியாப்தியாதி தோஷ மின்று. ஏனெனின், இல க்கிய மல்லாததன்கண்ணும் இலக்கணஞ்செல்லுதலே அதிவியாப்தி யென்பர். அஞ்ஞான தற்காரியங்களின் துவம்சம் மோக்ஷத்திற்கு இலக்ஷியத்தன்மையாதல் வெளிப்படையேயாம். சகல நாசமும் துவம்சாபாவத்தினது இலக்கணத்தின் இலக்கியமாம். சகல நாச ங்களுக்கும் உள்ளடங்கியே காரியத்தோடு அஞ்ஞானம் நசித்தல் வடிவினதாகிய மோக்ஷம் இருக்கின்றது. என்றாலும் கற்பிதத்தின் நிவிருத்தி அதிஷ்டான வடிவமாம். அஞ்ஞானமும் அதன் காரிய மும் கற்பிதமா மாகலின் அவற்றின் நிவிருத்தி அதிஷ்டானப் பிரஹ்ம வடிவமாம். ஆதலால் அபாவரூபம் மோக்ஷ மன்று. ஆனல் பிரஹ்மரூபமா யிருத்தலால் மோக்ஷம் பாவ ரூபமாம். அதன்கண் துவம்சத்தி னிலக்கணஞ் செல்லுமாயின் அதிவியாப்தி யுண்டாம். ஆதலால் ஸாதி யநந்தமாகிய அபாவ மெதுவோ அது பிரத்துவம்சாபாவ மெனப்படுகின்றது. உற்பத்தி நாசமுடைய அபாவ மெதுவோ அது சாமயிகாபாவ மெனப்படுகின்றது. யாண்டு ஒருகாலத்துப் பதார்த்த முளதாய் ஒருகாலத்து இல தாகின்றதோ, ஆண்டுப் பதார்த்த சூனிய காலத்து அப்பதார்த்த த்தின் சாமயிகாபாவ முண்டாகின்றது. எங்ஙனம்: பூதல முதலிய வற்றிற் குட முதலியன ஓர் காலத்தி லுளவாய் ஓர் காலத்தி லில வாகின்றன. ஆண்டுக் கட சூனியகால சம்பந்தமுடைய பூதல முத

லியவற்றில் கட முதலியவற்றின் சாமயிகாபாவ மிருக்கின்றது. சமய விசேஷத்தி லுண்டாய்ச் சமய விசேஷத்தில் நஷ்டமாவ தெதுவோ அது சாமயிகாபாவ மெனப்படுகின்றது. பூதலத்தி னின்றுங் கடத்தை வேறிடத்திற் கொண்டுபோயின், அப்போது கடத்தி னபாவம் பூதலத்திலுண்டாகின்றது. அப்பூதலத்திற்றானே கடத்தைக் கொண்டுவரின், அப்போது கடத்தின் அபாவம் பூதலத்தில்நஷ்டமாகின்றது. இவ்வாற்றாற்சாமயிகாபாவம்உற்பத்திநாச முடையதாம். உற்பத்தியுடைய அபாவம் பிரத்துவம்சாபாவமாகின்றமையால்ஆண்டுஅதிவியாப்தி நீக்குதற்பொருட்டுச் சாமயிகாபாவத்தின் இலக்கணத்தில் நாச மென்னும் பதஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. பிரத்துவம்சாபாவமும் உற்பத்தியுடைய அபாவமாயினும் நாசமுடைய தன்று. ஆதலால் நாசமென்னும் பதத்தைக்கூறின் அதிவியாப்தி தோஷமின்று. நாசமுடைய அபாவத்தைச் சாமயிகாபாவ மெனின் பிராகபாவத்தில் அதிவியாப்தி யுண்டாகும். ஆதலால் சாமயிகாபாவத்தினிலக்கணத்தில் உற்பத்தியென்னும் பதம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இலக்கணத்தில் உற்பத்தியென்னும் பதத்தின்பிரவேசத்தால்பிராகபாவத்தின்அதிவியாப்தியின்று. ஏனெனின், பிராகபாவத்தின் நாசமோ வுண்டாகின்றது. ஆனால் அது அநாதியாயிருத்தலின் உற்பத்தியாகிறதில்லை. சாமயிகாபாவத்தினிலக்கணத்தில் அபாவமென்னும் சொல்லைச் சேர்க்காது, உற்பத்தி நாசமுடையதனைச் சாமயிகாபாவ மெனக் கூறின், கட முதலியவற்றில் அதிவியாப்தி யுண்டாம். ஏனெனின், கட முதலியனவும் பூத பௌதிகமான அநேக பதார்த்தங்களும் உற்பத்தி நாசமுடையனவாயிருக்கின்றன. அபாவ பதத்தின் பிரவேசத்தால் கட முதலியவற்றிற்குப் பாவ ரூபத்துவம் இருத்தலான், அவற்றில் சாமயிகா பாவத்தினது இலக்ஷணத்தின் அதிவியாப்தியின்று. இவ்வாற்றாற் பூதல முதலியவற்றில் கட முதலியவற்றின் உற்பத்தி நாசமுடைய அபாவம் சாமயிகாபாவமாம். அந்நியோந்நியாபாவத்திற்கு வேறாய் உற்பத்திநாசமின்றிய அபாவமெதுவோ, அது அத்தியந்தாபாவ மெனப்படும். யாண்டு எக்காலத்திலும் எப்பதார்த்த மிருப்பதில்லையோ, ஆண்டு அப்பதார்த்தத்தின் அந்தியந்தாபாவம் சொல்லப்படுகின்றது. எங்ஙனம்: வாயுவில் உருவம் எக்காலத்து மிருப்பதில்லை; ஆண்டு உருவத்தின் அந்தியந்தாபாவ மிருக்கின்றது. அங்ஙனமே கந்தமும் வாயுவில் எப்போது மிருப்ப

தில்லை. ஆதலால் வாயுவில் கந்தத்தின் அத்தியந்தாபாவ மிருக்கின்றது. சிநேக குணம் நீர் மாத்திரத்தி னிருக்கின்றது. பிறவற்றில் எப்போது மிருப்பதில்லை. ஆதலால் ஜல மல்லாத வேறு பதார்த்தங்களில், சிநேகத்தின் அத்தியந்தாபாவம் இருக்கின்றது. ஆத்மாவினிடத்து உருவம் இரசம் கந்தம் பரிசம் சப்த மென்பன என்று மிருப்ப தில்லை. ஆதலால் உருவ முதலியவற்றின் அத்தியந்தாபாவம் ஆத்மாவிலிருக்கின்றது. பிருதிவியினும் ஜலத்தினும் இரசம் இருக்கின்றது. பிறவற்றில் என்று மிருப்பதில்லை. ஆதலால் பிருதிவி ஜலங்களுக்கு வேறாய பதார்த்தங்களில் இரசத்தின் அத்தியந்தாபாவ மிருக்கின்றது. பிருதிவித்தன்மைச் சாதி பிருதிவிமாத்திரத்தி னிருக்கின்றது. ஜலமுதலியவற்றில் என்று மிருப்பதில்லை. ஆதலால் ஜலமுதலியவற்றில்பிருதிவித்தன்மையின்அத்தியந்தாபாவ மிருக்கின்றது. பிராமணனுக்கு வேறாய க்ஷத்திரியர் முதலியோரிடத்துப்பிராமணத்தன்மையென்றுமிருப்பதில்லை. ஆதலால் க்ஷத்திரியர்முதலியோரிடத்துப்பிராமணத்தன்மையின் அத்தியந்தாபாவ மிருக்கின்றது. ஆகாயம் காலம் திக்கு ஆத்மாவென்பனவியாபகம். அவற்றில் என்றும் கிரியை யுண்டாகிற தில்லை. ஆதலால் ஆகாய முதலியவற்றில்கிரியையின் அத்தியந்தாபாவமிருக்கின்றது. பிருதிவி ஜலம் தேயு வாயு மனமென்பவற்றில் கிரியை யுண்டாகின்றது. ஓர்காலத்துக் கிரியையின் அபாவம் உண்டாகின்றது. ஆதலால் பிருதிவி முதலியன கிரியை யின்றியவாகுங் காலத்துப் பிருதிவி ஜலம் தேயு வாயு மனது என்பவற்றில் கிரியையின் அத்தியந்தாபாவமில்லை; அங்ஙனமே சாமயிகாபாவமு மில்லை. ஏனெனின், சாமயிகாபாவம் திரவிய மாத்திரத்திற் குண்டாகின்றது. கிரியைக்குச் சாமயிகாபாவம் சம்பவியாது என்பதை மேற்கூறுவாம். ஆதலாற் சாமயிகாபாவமும் இல்லை. ஆனால் பிருதிவி முதலியவைந்தினும் கிரியையின் பிராகபாவமும் துவம்ஸாபாவமு மிருக்கின்றன.

சூஅ. நான்கு சம்ஸர்க்காபாவங்களுக்கும் பிரதியோகியோடு விரோதமும், அந்நியோந்நியாபாவத்திற்கு அவிரோதமு முண்டெனல்.

இவ்வாற்றாற் பூதல முதலியவற்றில் யாண்டுக் கடமுதலியன ஓர் காலத்து இருந்து, ஓர் காலத்திலிருப்ப தில்லையோ, ஆண்டு

முழுவதும் சாமயிகாபாவமாம்; அத்தியந்தாபாவ மின்று. ஏனெனின், அபாவத்திற்குப் பிரதியோகியோடு விரோதமிருக்கின்றது. யாண்டுப் பிரதியோகி யுளதோ, ஆண்டு அபாவம் இருப்பதில்லை. ஆனால் அபாவத்தின் அபாவம் இருக்கின்றது. யாண்டுப் பூதல முதலியவற்றில் ஓர் காலத்திற் கடமுதலியன விருந்து ஓர் காலத்தில் இருப்பதில்லையோ, ஆண்டு அத்தியந்தாபாவம் அங்கீகரிக்கின், அத்தியந்தாபாவம் நித்தியமா மாகலின் கட காலத்திலும் கடத்தின் அத்தியந்தாபாவம் இருத்தல் நேருதலான் அத்தியந்தாபாவத்திற்குத் தனது பிரதியோகியோடு விரோத மின்மையுண்டாகும். ஆதலாற் பூதல முதலியவற்றிற் கட முதலியவற்றின் அத்தியந்தா பாவம் சம்பவியாது. எங்ஙனம்: கடத்தின் உற்பத்திக்கு முன் கபாலத்தில் கடத்தின் பிராகபாவம் இருக்கின்றது. கடமாகிய பிரதியோகி யுண்டாகவே கபாலத்தில் கடத்தின் பிராகபாவமிருப்பதில்லை; அதன் நாச முண்டாய்விடுகின்றது. ஆதலால் பிராகபாவத்திற்குப் பிரதியோகியோடு விரோதம் இருக்கின்றது. அங்ஙனமே கடத்தின் பிரத்தொம்ஸாபாவம் இருக்குங் காலத்துக் கடமிருப்பதில்லை, கடமிருக்குமளவும் கபாலத்திற் கடத்தின் பிரத்துவம்ஸாபாவம் உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் பிரத்துவம்ஸாபாவத்திற்கும் பிரதியோகியோடு விரோதமிருத்தல் வெளிப்படையாம். அங்ஙனமே பூதலமுதலியவற்றிற் சையோக சம்பந்தத்தால் கடமுதலியன விருக்குமளவும் பூதல முதலியவற்றிற் கடமுதலியவற்றின் சாமயிகாபாவ மிருப்பதில்லை; ஆனால் எதுவரையில் கடமுதலிய பிரதியோகி பூதல முதலியவற்றி லில்லையோ, அதுவரையில் சாமயிகாபாவ மிருக்கின்றது. கடமுதலிய பிரதியோகி வந்துவிடுமாயின், அப்போது சாமயிகாபாவத்திற்கு நாச முண்டாகின்றது. வந்த கடத்தை யெடுத்துக்கொள்ளின், அப்போது சாமயிகாபாவம் மீண்டு முண்டாகின்றது. இதனாற்றான் சாமயிகாபாவத்திற்கு உற்பத்திநாசங்களை யங்கீகரித்திருக்கின்றனர். இவ்வாற்றான் சாமயிகாபாவத்திற்கும் பிரதியோகியோடு விரோதம் இருப்பது வெளிப்படையாம். எங்ஙனம்பிராகபாவ முதலியவற்றிற்குப் பிரதியோகியோடு விரோத மிருக்கின்றதோ, அங்ஙனமே அத்தியந்தாபாவத்திற்கும் பிரதியோகியோடு விரோதம் சொல்லுதல் வேண்டும். சகல அபாவங்களுக்கும் பிரதியோகியோடு விரோத மிருக்கின், எந்தக்காலத்திற் பூதலத்திற் கடம் வைக்கப்பட்டதாகின்ற

தோ, அந்தக் காலத்தில் கடத்தின் அந்நியோந்நியாபாவம் பூதலத்தி லிருக்கலாகாது; கட முடைய பூதலத்தில் கடத்தின் அந்நியோந்நியாபாவ மிருக்கின்றது. ஏனெனின், பேதத்தினை அந்நியோந்நியாபாவ மென்பர். அதனைத் தன்னின் வேறயதன்மை யென்றும், பின்னத் தன்மை யென்றும், வேற்றுமை யென்றும் கூறுவர். கடமுடைய பூதலமு கட சொரூப மன்று; கடத்தின் வேறாய தெனப்படும். இவ்வாற்றாற் கடமுடைய பூதலத்திற் கடத்தின் அந்நியோந்நியாபாவம் இருக்கின்றது. ஆதலால் கடத்தின் அந்நியோந்நியாபாவத்திற்குக் கட ரூபப் பிரதியோகியோடு விரோதம் இல்லை. அங்ஙனமே பட முதலியவற்றின் அந்நியோந்நியாபாவத்திற்குப் பட முதலியவற்றோடு விரோத மில்லை. ஆதலால் எல்லா அபாவங்கட்கும் பிரதியோகியோடு விரோத மிருப்பதாகக் கூறுதல் சம்பவியாது. ஆனால் சில அபாவங்கட்குப் பிரதியோகியோடு விரோதமிருக்கின்றது; சிலவற்றிற்கு விரோதமில்லை.

பிராகபாவ முதலிய திருஷ்டாந்தத்தால் அத்தியந்தா பாவத்திற்குப் பிரதியோகியோடு விரோதம் சாதிக்கின், அப்போது அந்நியோந்நியா பாவ திருஷ்டாந்தத்தால் அத்தியந்தா பாவத்திற்குப் பிரதியோகியோடு அவிரோதமும் சித்திக்கும். ஆதலால் கடத்தின் அந்நியோந்நியாபாவம்போலக் கடத்தின் அத்தியந்தாபாவமும் கடத்தின் அதிகரணத்திற் சம்பவிக்கின்றது.

என்றாலும் கடத்தின் அதிகரணத்தில் கடத்தின் அத்தியந்தாபாவம் சம்பவிக்கிறதில்லை. ஏனெனின், அபாவம் இருவகைத்தாம்:— ஒன்று அந்நியோந்நியாபாவம், மற்றொன்று சம்சர்க்காபாவம். சம்சர்க்காபாவம் நால்வகைப்படும். இவ்வாற்றான் ஐவகையபாவமுள. அவற்றுள், அபாவத்தன்மைத் தர்மம் எல்லாவற்றினும் சமானமாம். நிஷேதமுக வுணர்ச்சிக்கு விஷயமாந் தன்மையும் எல்லா அபாவங்களினும் சமானமா யிருக்கின்றது. என்றாலும் அந்நியோந்நியாபாவத்தினும் நால்வகைச் சம்சர்க்காபாவத்தில் வேற்றுமை அநேக விதமாயுளது. எந்தவாக்கியத்தில் பிரதியோகி அநுயோகிகளை யறிவிக்கும்பின்னவிபக்திகளை (வெவ்வேறுவேற்றுமைகளை) யுடைய பதங்க ளுளவோ, அவ்வாக்கியத்தால் சம்சர்க்காபாவத்தின் பிரதீதி யுண்டாகின்றது. எங்ஙனம்: உற்பத்திக்கு முன் கபாலத்தில் கட மில்லையென்னும் வாக்கியத்தில் அநுயோகி

யை யறிவிக்கும் கபால மென்னும் பதம் ஏழாம் வேற்றுமை யீற்றதாம். பிரதியோகியை யறிவிக்கும் கட மென்னும் பதம் முதல் வேற்றுமை யீற்றதாம். ஆண்டுப் பிராகபாவத்தின் பிரதீதி யுண்டாகின்றது. அங்ஙனமே தடி முதலியவற்றால் கடத்தின் காட்சியின்மை யுண்டாகின்றது. அப்போது அவ்வாக்கியத்தாற் றானே கடத் துவம்ஸத்தின் தோற்ற முண்டாகிறது. வாயுவில் உருவமில்லையென்னும் வாக்கியத்தான் வாயுவில் உருவத்தினது அத்தியந்தாபாவத்தின் தோற்ற முண்டாகின்றது. ஆண்டும் அநு யோகியை யறிவிக்கும் வாயுவென்னும் பதம் ஏழாம் வேற்றுமை யீற்றதாம். பிரதியோகியை யறிவிக்கும் உருவபதம் முதல்வேற்று மை யீற்றதாம். அங்ஙனமே பூதலத்திற் கட மில்லை யென்னும் வாக்கியத்தாற் றோன்றிய ஞானத்திற்கு விஷயம் சாமயிகாபாவ மாம். ஆண்டும் அநுயோகியை யறிவிக்கும் பூதலபதம் ஏழாம் வேற்றுமை யீற்றதாம்; பிரதியோகியை யறிவிக்கும் ரூப பதம் முதல் வேற்றுமை யீற்றதாம். பூதலம் கடமன்றென்னும் வாக்கிய த்தால் பூதலத்திற் கடத்தின் அந்நியோந்நியாபாவம் தோற்று கின்றது. ஆண்டு அநுயோகியை யறிவிக்கும் பூதலபதமும் பிரதி யோகியை யறிவிக்கும் கடபதமுமாகிய இரண்டும் முதல்வேற்று மை யீற்றவாம். இவ்வாற்றான் பின்ன வேற்றுமை முடிபினை யுடைய பதங்களமைந்த வாக்கியத்தாற் றோன்றும் உணர்ச்சிக்கு விஷயமாந்தன்மை சம்சர்க்காபாவத்தி லுளது; அந்நியோந்நியா பாவத்திலில்லை. சமான வேற்றுமை யந்தத்தினை யுடைய பதங்க ளமைந்த வாக்கியத்தாற்றோன்றிய வுணர்வுக்கு விடயமாந்தன்மை அந்நியோந்நியா பாவத்துண்டு, சம்சர்க்காபாவத்தி லில்லை. இவ் வாற்றான் அந்நியோந்நியாபாவத்தினும் விலக்ஷண சுபாவத்தினை யுடைய நால்வகைச் சம்சர்க்காபாவ முள. ஆதலால் பிராகபாவ பிரத்தொம்ஸாபாவங்களின் திருஷ்டாந்தத்தால் அத்தியந்தாபாவ த்திற்குப் பிரதியோகியோடு விரோதமே பெறப்பட்டதாகின்றது; விலக்ஷண சுபாவமுடைய அந்நியோந்நியாபாவத்தின் திருஷ்டாந்த த்தால் பிரதியோகியோடு விரோத மின்மை பெறப்படுவதில்லை. சம்சர்க்கா பாவத்திற்கு அந்நியோந்நியா பாவத்தோடு மற்றும் வேற்றுமை யுண்டு.

பாவங்கட்கும் ஒன்றற்கொன்றுள்ள விரோதமும், அந்நியோந்நியாபாவத்திற்கு அவற்றோடுள்ள அவிரோதமும்.

நால்வகைச் சம்சர்க்கரபாவங்கட்கும் ஒன்றற்கொன்று விரோதமுண்டு. ஒரு சம்சர்க்காபாவத்தின் அதிகரணத்தில் மற்றச் சம்சர்க்காபாவங்கள் இரா. எங்ஙனம்: கபாலத்தில் கடத்தின் உற்பத்திக்கு முன் கடத்தின் பிராகபாவமிருக்கின்றது. ஆண்டுக் கடத்தின் துவம்ஸமாவது, அத்தியந்தாபாவமாவது, சாமயிகாபாவமாவது இருப்பதில்லை. அங்ஙனமே கபாலத்தில் கடத்தின்துவம்ஸமுண்டாகுங்காலத்துப் பிராகபாவமுதலிய மூன்றுசம்சர்க்காபாவங்களுமிருப்பதில்லை. கடத்தின் அந்நியோந்நியாபாவம் கபாலத்தில் என்றுமிருக்கின்றது. அங்ஙனமே பூதலத்தில் கடத்தின் சாமயிகாபாவ மிருக்கின்றது. ஆண்டும் கடத்தின் பிராகபாவம், பிரத்துவம் சாபாவம், அத்தியந்தா பாவமென்னும் மூன்று மிருப்பதில்லை. கடத்தின் அந்நியோந்நியாபாவம் ஆண்டும் இருக்கின்றது. அங்ஙனமே வாயுவில் உருவத்தின் அத்தியந்தாபாவம் இருக்கின்றது. ஆண்டு உருவத்தின் பிராகபாவம், பிரத்துவம்ஸாபாவம், சாமயிகாபாவமென்னும் மூன்றும் இருப்பதில்லை. உருவத்தின் அந்நியோந்நியாபாவம் வாயுவிலிருக்கின்றது. இவ்வாற்றான் நால்வகைச் சம்சர்க்காபாவங்கட்கும் ஒன்றற் கொன்று விரோதம் உண்டு. அந்நியோந்நியாபாவத்திற்கு அவற்றோடு விரோத மில்லை. எங்ஙனம் அந்நியோந்நியாபாவத்திற்கு மற்ற அபாவங்களோடு விரோதமில்லாதிருக்கினும் பிராகபாவ முதலியவற்றிற்கு ஒன்றற்கொன்று விரோதமின்மை பெறப்படுவதில்லையோ, அங்ஙனமே அந்நியோந்நியாபாவத்திற்குப் பிரதியோகியோடு விரோதமின்மையைக் காணுதலான் எந்தச் சம்சர்க்காபாவத்திற்கும் பிரதியோகியோடு விரோதமின்மை பெறப்படுவதில்லை.

௭௰. பிராசீனமதத்தில் அபாவங்களுக்கு ஒன்றற்கொன்றும் பிரதியோகியோடு முள்ள விரோதாவிரோதங்களை விரிவாய்க் கூறுதல்.

இனி அபாவங்கட் கொன்றற் கொன்றும் பிரதியோகியோடுமுள்ள விரோதாவிரோதங்களை விஸ்தாரமாய்க் கூறுவாம்:— பிரதி

யோகியின் உபாதான காரணத்தில் பிராகபாவப் பிரத்துவம்ஸாபாவங்களிரண்டுமுள. எங்ஙனம்: கடத்தின் உபாதான காரணமாகிய கபாலத்தில் கடப் பிராகபாவம் கடத்தின் உற்பத்திக்கு முன்னுளது. தண்ட முதலியவற்றால் கடத்தையுடைக்கின், அப்போது கடத்தின் பிரத்துவம்ஸாபாவம் அக்கபாலத்தின்கண்ணே யுளது. ஆதலால் பிராகபாவப் பிரத்துவம்ஸாபாவங்களுக் கொன்றற்கொன்று விரோதம் கூறுதல் பொருந்தாது. அங்ஙனமாயினும் ஒரு காலத்தில் இரண்டு மிரா; ஆனால் வெவ்வேறு காலத்திலிருக்கும். ஆதலால் ஒரு காலத்தில் உடனிருத்தலின்மை வடிவினதாகிய விரோதம் பிராகபாவப் பிரத்துவம்ஸாபாவங்கட்கு ஒன்றற் கொன்றுளது. அங்ஙனமே அத்தியந்தாபாவத்திற்கும் அவற்றோடு விரோதம் அங்கீகரித்தல் வேண்டும். அந்நியோந்நியாபாவத்திற்கு எவ்வபாவத்தோடும் விரோத மில்லை. ஏனெனின், கபாலத்தில் கடத்தின் பிராகபாவ மிருக்கின்றது; ஆண்டுக் கடத்தின் அந்நியோந்நியாபாவமும் இருக்கின்றது. கபாலத்தில் கடத்தின் பிரத்தொம்ஸாபாவமுள்ள காலத்தும் கடத்தின் அந்நியோந்நியாபாவம் இருக்கின்றது. தந்துவில் கடத்தின் அத்தியந்தாபாவம் இருக்குமிடத்தும் கடத்தின் அந்நியோந்நியாபாவம் இருக்கின்றது. பூதலத்தில் கடத்தின் சாமயிகாபாவம் இருக்குங்காலத்தும் ஆண்டுக் கடத்தின் அந்நியோந்நியாபாவ மிருக்கின்றது. இவ்வாற்றான் அந்நியோந்நியாபாவத்திற்கு எவ்வபாவத்தோடும் விரோதமில்லை. அங்ஙனமாயினும் சம்சர்க்கர்பாவத்திற்கு இது சுபாவமாம்:— நால்வகைச் சம்சர்க்காபாவங்களில் ஒரு சம்சர்க்காபாவம் ஒரு காலத்திருக்கும்; மற்றைய இரா. எங்ஙனம்: கபாலத்தில் உற்பத்திக்கு முன் கடத்தின் பிராகபாவ மிருக்கின்றது. அக்காலத்தில் கடத்தின் பிரத்துவம்ஸாபாவ மிருப்பதில்லை. கடத்தின் பிரத்துவம் ஸாபாவ மிருக்குமாயின், அப்போது பிராகபாவ மிருப்பதில்லை. கபாலத்தில் கடத்தின் சாமயிகாபாவமும் அத்தியந்தாபாவமும் என்று மிருப்பதில்லை. கபாலத்தில் கடத்தின் பிராகபாவமும் பிரத்துவம்ஸாபாவமு மிருக்குங்காலத்துப் படத்தின் அத்தியந்தாபாவமு மிருக்கின்றது. ஆயினும், ஒரு பிரதியோகியினையுடைய இரண்டு சம்சர்க்காபாவ மிருப்பதில்லை யென்பது நியமம். வேறு பிரதியோகியினையுடைய வேறு சம்சர்க்காபாவம் இருத்தற்கு விரோதமில்லை. அங்ஙனமே பூதல முதலியவற்றில் கடத்தின் சாம

யிகாபாவ மிருக்கின், ஆண்டுக் கடத்தின் அத்தியந்தாபாவ மும், பிராகபாவமும், பிரத்துவம்ஸாபாவமு மிருப்பதில்லை. வாயு வில் உருவத்தின் அத்தியந்தாபாவ மிருக்கின், ஆண்டு உருவத்தின் பிராகபாவமுதலியன இருப்பதில்லை.

சையோக சம்பந்தத்தால் ஓர் காலத்துப் பூதல முதலியவற் றிற் கட மிருக்கின்றது. சமவாய சம்பந்தத்தாற் கபாலமல்லாத பிற பதார்த்தங்களிற் கடம் என்றும் இராது. ஆதலால் சமவாய சம்பந்தத்தால் கடத்தின் அத்தியந்தாபாவம் பூதல முதலியவற்றி லிருக்கின்றது. சையோக சம்பந்தத்தால் கடத்தின் சாமயிகா பாவ மிருக்கின்றது. ஆதலால் சாமயிகாபாவ அத்தியந்தாபாவங் கட்கு ஒன்றற்கொன்று விரோதம் சம்பவியாது. அங்ஙனமாயி னும் கடத்தின் சையோக சம்பந்தத்தால் வரைந்து கொள்ளப் பட்ட சாமயிகாபாவத்திற்குக் கடத்தின் சையோகசம்பந்தத்தால் வரைந்து கொள்ளப்பட்ட அத்தியந்தாபாவத்தோடு விரோதம் உளது. சமவாய சம்பந்தத்தால் வரைந்து கொள்ளப்பட்ட அத்தி யந்தாபாவத்தோடு விரோதமில்லை. இதனால் இந்நியமம் பெறப் பட்டதாயிற்று:—எவ்வதிகரணத்தில் எக்காலத்தில் எப்பதார்த்த த்திற்கு எச்சம்பந்தத்தால் ஒரு சம்சர்க்காபாவ முளதாகின்ற தோ, அவ்வதிகரணத்தில் அக்காலத்தில் அப்பதார்த்தத்திற்கு அச்சம்பந்தத்தால் வேறு சம்சர்க்காபாவம் உண்டாவதில்லை; வேறு சம்பந்தத்தால் உண்டாகின்றது. எச்சம்பந்தத்தால் எப் பதார்த்தம் யாண்டு இருக்க வில்லையோ, ஆண்டு அப்பதார்த்தத் திற்கு அதன் சம்பந்தத்தான் வரைந்து கொள்ளப்படும் அபாவம் சொல்லப்படுகின்றது. பூதலத்திற் சையோக சம்பந்தத்தால் ஓர் காலத்துக் கடமுளதாகின்றது. ஆதலால் சையோகசம்பந்தத்தால் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட கடத்தின் அத்தியந்தாபாவம் பூதலத்தில் என்று மில்லை. ஆனால் பூதலத்தன்மைச் சாதியினும், பூதலத்தின் உருவமுதலிய குணங்களினும் சையோக சம்பந்தத்தால் கடம் என்றும் இருப்பதில்லை. ஏனெனின், இரண்டு திரவியங்கட்குச் சையோகமுண்டாம்; திரவியத்திற்கும் சாதிக்கும், அங்ஙனமே திர வியத்திற்கும் குணத்திற்கும் சையோக முண்டாவதில்லை. ஆதலாற் பூதலத்தன்மையினும், பூதலத்தின் உருவ முதலிய குணங்களினும் கடத்தின் சையோக சம்பந்தத்தால் வரைந்து கொள்ளப்பட்ட அத்தியந்தாபாவ மிருக்கின்றது. பூதலத்தன்மையினும் அங்ஙனமே

உருவமுதலிய குணங்களிலும் சமவாய சம்பந்தத்தாலும் கடம் ஒருநாளும் இருப்பதில்லை. ஏனெனின்:—

காரியத் திரவியத்திற்குத் தனது உபாதான காரணத்தில் சமவாயசம்பந்த முளதாகின்றது; பிறவற்றிலிருப்பதில்லை. குணத்தின் சமவாயம் குணியிலிருக்கும். ஜாதியின் சமவாயம் கிரியையுடையதன்கண்ணிருக்கும். வேறிடங்களில் எங்கும் சமவாய சம்பந்தமிராது. பரமாணுமுதலிய நித்தியத் திரவியங்களிலும் விசேஷ பதார்த்தத்தின் சமவாயம் நையாயிகர் அங்கீகரிக்கினும், விசேஷ பதார்த்தம் அப்பிரசித்தமாம். அதனைக்கற்பித்தல் நிஷ்பிரயோஜனமாம். இஃது அத்வைத நூல்களில் வெளிப்படை. தீதிதிகார சிரோமணி பட்டாசாரியரும் விசேஷ பதார்த்தத்தின் கண்டனமே கூறியிருக்கின்றார். ஆதலால் உபாதான காரணத்தினும் குணியினும் வியக்தியினும் கிரியை யுடையதன்கண்ணுமே முறையே காரியத் திரவியம் குணம் ஜாதி கிரியை யென்பவற்றின் சமவாய சம்பந்தமிருக்கும். வேறெதற்கும் எதன்கண்ணும் சமவாய சம்பந்தமின்று. இவ்வாற்றாற் பூதலத்தினும் பூதலத்தின் உருவமுதலிய குணங்களிலும் கடத்தின் சமவாய சம்பந்தம் என்றும் இருப்பதில்லை. ஆனாற் கபாலத்திற்றான் கடத்தின் சமவாயமிருக்கின்றது. ஆதலால் கடத்தின் உபாதான காரணமாகிய கபாலத்தை விட்டுப் பிறவிடங்களில் முழுவதும் கடத்தின் சமவாய சம்பந்தத்தான் வரைந்து கொள்ளப்பட்ட அத்தியந்தாபாவ மிருக்கின்றது. கடத்தின் வேறு சம்சர்க்காபாவம் அவ்வத்தியந்தா பாவத்தோடிருப்பதில்லை. ஏனெனின், கடத்தின் பிராகபாவமும் பிரத்தொம்சாபாவமும் கபாலமின்றிய பிறவிடங்களில் இருப்பதில்லை. சாமயிகாபாவம் ஆண்டிருக்கும். யாண்டு ஓர் காலத்தில் எச்சம்பந்தத்தால் பிரதியோகி யுளதாகின்றதோ, ஆண்டு ஓர் சம்பந்தத்தால் பிறகாலத்தில் பிரதியோகியிருப்பதில்லையோ, அக்காலத்து அதன் சம்பந்தத்தான் வரைந்து கொள்ளப்பட்ட அத்தியந்தாபாவமே உளதாகின்றது. கபாலமின்றிய பிற பதார்த்தங்களில் சமவாய சம்பந்தத்தான் கடம் என்றும் இருப்ப தில்லை. ஆதலால் கடத்தின் சமவாய சம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட அத்தியந்தாபாவத்தின் அதிகரணத்தில் கடத்தின் சமவாய சம்பந்தத்தான் வரைந்து கொள்ளப்பட்ட சாமயிகாபாவ மிருப்பதில்லை.

ஆராயுமிடத்துத் திரவியத்தின் சமவாயசம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட சாமயிகாபாவம் அப்பிரசித்த மாம்; திரவியத்தின் சையோக சம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட சாமயிகாபாவமே பிரசித்தமாம். ஏனெனின், நித்தியத் திரவியமோ சமவாயசம்பந்தத்தான் எதனிலு மிருப்பதில்லை. ஆதலால் நித்தியத் திரவியத்திற்குச் சமவாயசம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட அத்தியந்தாபாவமு மிருக்கின்றது. சமவாய சம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட சாமயிகாபாவம் நித்தியத் திரவியத்திற்கு ஓரிடத்து மில்லை. காரியத் திரவியத்திற்குத் தனது உபாதானகாரணத்தில் பிராகபாவம் அல்லது பிரத்துவம்ஸாபாவம் இருக்கும். ஆண்டுச் சமவாய சம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட சாமயிகாபாவமாவது சயவாயசம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட அத்தியந்தாபாவமாவது இருப்பதில்லை. தனது உபாதான காரணத்தைவிட்டு அந்நிய பதார்த்தத்தில் சமவாய சம்பந்தத்தால் காரியத் திரவியம் ஓர் காலத்திருந்து, ஓர் காலத்திராதாயின் சமவாய சம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட சாமயிகாபாவ முளதாம். உபாதானத்தின் வேறாகியதில் காரியத் திரவியம் என்றும் இராது. ஆதலால் உபாதானத்தின் வேறாய பதார்த்தங்களில் காரியத் திரவியத்திற்குச் சமவாய சம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட சாமயிகாபாவம் சம்பவியாது. ஆனால் ஆண்டும் சமவாய சம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட அத்தியந்தாபாவமே காரியத் திரவியத்திற்காம். இவ்வாற்றான் சமவாய சம்பந்தாவச்சின்ன சாமயிகாபாவம் திரவியத்திற்கு அப்பிரசித்தமாம்.

குணக்கிரியைகளும் சமவாய சம்பந்தத்தான் எந்தத் திரவியத்தினுண்டாய் நஷ்டமாய் விடுகின்றனவோ, அத்திரவியத்தில் சமவாய சம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட சாமயிகாபாவம் இருப்பதில்லை. ஆனால் முதலிற் பிராகபாவமும் பின்னர்ப் பிரத்துவம்ஸாபாவமுமுள. கடத்தின் குணக்கிரியைகள் சமவாய சம்பந்தத்தால் அந்நியத் திரவியத்தில் என்றுமிரா. ஆண்டும் அவற்றின் சமவாய சம்பந்தாவச்சின்ன அத்தியந்தாபாவமுளது; சாமயிகாபாவமின்று. இவ்வாற்றான் குணக்கிரியைகளுக்கும் சமவாய சம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட சாமயிகாபாவம் அப்பிரசித்தமாம்; அங்ஙனமே சையோக சம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட சாமயிகாபாவமும் குணக் கிரியைகளுக்கு அப்பிரசித்த

யாய். ஏனெனின், சையோக சம்பந்தத்தான் குணக்கிரியைகள் ஓர் காலத்திருந்து ஓர் காலத் தில்லாதிருக்குமாயின், சையோக சம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்படும் சாமயிகாபாவம் குணக் கிரியைகளுக் குளதாம். சையோக சம்பந்தத்தான் குணக்கிரியை கள் எதனினும் என்று மிருப்பதில்லை. ஆதலால் குணக்கிரியைக ளுக்குச் சையோக சம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்படும் அத் தியந்தாபாவமே யுளது. அவ்வத்தியந்தாபாவம் எல்லாப் பதார்த் தங்களினு முளதாம். ஏனெனின், சையோக சம்பந்தத்தான் குண க்கிரியைகள் ஓர் பதார்த்தத்தி லிருக்குமாயின், அப்பதார்த்தத் தில் சையோக சம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட அத்தி யந்தாபாவம் குணக்கிரியைகளுக் கிராது. அச்சையோக சம்பந்தத் தான் குணக்கிரியைகளுக் காதார மொன்றும் இல்லை. ஆதலால் குணக்கிரியைகளின் சையோகசம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ள ப்படும் அத்தியந்தாபாவம் கேவலாந்வயியாம். எதன் அபாவம் ஓரிடத்து மிருப்பதில்லையோ, அது கேவலாந்வயி யெனப்படுகின்றது. முற்கூறிய அத்தியந்தாபாவம்முழுவதுமாம். அவ்வத்தியந்தாபாவத் திற்கு அபாவம் ஓரிடத்து மில்லையாகலின் கேவலாந்நுவயி யெனப் படுகின்றது. இவ்வாற்றான் சமவாய சம்பந்தத்தான் வரைந்து கொள்ளப்பட்ட சாமயிகாபாவமும், சையோக சம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட சாமயிகாபாவமும் குணக்கிரியைகளுக்கு அப்பிரசித்தமாம்.

அங்ஙனமே ஜாதிக்கும் சாமயிகாபாவம் அப்பிரசித்தமாம். ஏனெனின், சையோக சம்பந்தத்தாலோ ஜாதி எப்பதார்த்தத் தினும் என்று மிருப்பதில்லை. ஆதலால் சகல பதார்த்தங்களினும் ஜாதியின் சையோக சம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட அத்தியந்தாபாவம் உளது; சாமயிகாபாவம் இல்லை. அங்ஙனமே தனது ஆசிரயமாகிய வியக்தி எதுவோ, அதன்கண் சமவாய சம் பந்தத்தான் ஜாதி எப்போதும் இருக்கின்றது. அந்த வியக்தியில் ஜாதியின் சமவாய சம்பந்தத்தான் ஒரு அபாவமும் இருப்பதில்லை. எங்ஙனம் : கடத்தன்மைச் சாதி கடவியக்தியில் சமவாய சம்பந்த த்தா லிருக்கின்றது. ஆண்டுக் கடத்தன்மையின் அத்தியந்தா பாவ சாமயிகாபாவங்கள் அல்லது பிராகபாவமும் அங்ஙனமே துவம்ஸாபாவமும் இருப்பதில்லை. ஏனெனின், பிராகபாவப் பிர த்துவம்சாபாவங்களோ அநித்தியத்தினவாம். கடத்தன்மை நித்தி

; அதற்குப் பிராகபாவப் பிரத்துவம்ஸாபாவங்கள் சம்பவியா.
ண்டுப் பிரதியோகி என்று மிராதோ, ஆண்டு அத்தியந்தாபாவ
க்கும். யாண்டுப் பிரதியோகி ஓர் காலத்திருந்து ஓர்காலத்திரு
தில்லையோ, ஆண்டுச் சாமயிகாபாவ முளதாம். கடத்தில் கட
ன்மை என்றும் சமவாய சம்பந்தத்தா லிருக்கின்றது. ஆத
ு கடத்தில் கடத்தன்மையின் சமவாய சம்பந்தத்தான் வரை
கொள்ளப்பட்ட அத்தியந்தாபாவமும், சமவாய சம்பந்தா
ின்ன சாமயிகாபாவமும் சம்பவியா. அங்ஙனமே கடத்தின்
ான கடத்தன்மைக் காதாரமாகாத எல்லாப் பட முதலிய
மிலும் கடத்தன்மைச் சாதி சமவாய சம்பந்தத்தான் எப்
து மிருப்பதில்லை. ஆதலால் அவற்றிலும் கடத்தன்மைச்
யின் சமவாய சம்பந்தத்தான் வரைந்து கொள்ளப்பட்ட
யிகாபாவ மில்லை. ஆனால் சமவாய சப்பந்தத்தான் வரைந்து
ள்ளப்பட்ட அத்தியந்தாபாவ மிருக்கின்றது. இவ்வாற்றான்
யத்தின் வேறான பதார்த்தங்களுக்குச் சாமயிகாபாவம் அப்
த்தமாம்.

திரவியமும் நித்திய அநித்திய பேதத்தால் இருவகைத்தாம். பிரு
ஜல தேயு வாயுக்கள் துவியணுக முதலிய வடிவ அநித்திய
. ஆகாயம், காலம், திக்கு, ஆத்மா, மனம், பரமாணு வடிவின
ய பிருதிவி ஜல தேயு வாயுக்கள் என்பவை நித்தியத்திரவிய
ாம். அந்த நித்தியத் திரவியம் சமவாய சம்பந்தத்தான்
ாலத்து ஒரு பதார்த்தத்தி லிருப்பதில்லை. ஆதலால் அவற்
கா சமவாய சம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட சாம
பாவம் ஓரிடத்துமில்லை. ஆனால் சமவாய சம்பந்தத்தான்
ந்துகொள்ளப்பட்ட அத்தியந்தாபாவமே முழுதுமாம். அங்
மே அநித்தியமான துவியணுகாதி திரவியங்கள் சமவாய சம்
த்தால் தமது அவயவமாகிய பரமாணு முதலியவற்றி லிருக்
ன. அவயவமின்றிய வேறு பதார்த்தங்களில் அநித்தியத்
யம் சமவாய சம்பந்தத்தால் என்றும் இருப்பதில்லை. அவ
களில் அவயவியின் பிராகபாவப் பிரத்துவம்ஸாபாவங்க ளிரு
றன. ஆதலால் சமவாய சம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ள
ட சாமயிகாபாவம் அவயவத்தில் காரியத் திரவியத்திற்
பதில்லை. அவயவத்தின் வேறான பதார்த்தங்களில் சமவாய
ந்தத்தான் அவயவமும் என்று மிருப்பதில்லை. ஆதலால் சம

வாய சம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட சாமயிகாபாவம் ஆண்டில்லை. ஆனால் சமவாய சம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட அத்தியந்தாபாவமுளது. இவ்வாற்றான் திரவியத்திற்கும் சமவாய சம்பந்தாவச்சின்ன சாமயிகாபாவம் அப்பிரசித்தமாம். கேவல சையோக சம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட சாமயிகாபாவம் திரவியத்திற்குப் பிரசித்தமாம். அதுவும் காரியத் திரவியத்திற்காம். நித்தியத் திரவியத்திற்கோ சையோக சம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட அத்தியந்தாபாவமே முழுவதுமாம். சாமயிகாபாவம் யாண்டும் நித்தியத் திரவியத்திற் கின்று. ஏனெனின் நித்தியத் திரவியத்திற்கு அவிருத்தி சுபாவமாம். ஆதலால் சையோக சம்பந்தத்தால் நித்தியத் திரவியம் ஒரு பதார்த்தத்திலும் ஒருபோது மிருப்பதில்லை. நித்தியத் திரவியத்திற்கும் மற்றைத் திரவியங்களோடு சையோக முளது. எதன் சையோகம் எதனிடத்தி லுளதாகின்றதோ, அது அதனிடத்துச் சையோக சம்பந்தத்தா லுளதாம். என்றாலும் நித்தியத் திரவியத்திற்கும் * சையோகவிருத்தி நியாமகமன்று. குண்டவக்கினிகளின் சையோகம் அக்கினியினது விருத்தியின் † நியாமகமாம்; குண்டத்தினது விருத்தியின் நியாமகமன்று, அங்ஙனமே நித்தியத் திரவியத்திற்குக் காரியத் திரவியத்தோடுள்ளசையோகமும் காரியத் திரவியத்தினது விருத்தியின் நியாமகமாம். நித்தியத்திரவியத்தினது விருத்தியின் நியாமகமன்று. இக்காரணத்தான் சையோக சம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட சாமயிகாபாவம் நித்தியத் திரவியத்திற்கு அப்பிரசித்த மாம். சையோக சம்பந்தத்தானுதல் சமவாய சம்பந்தத்தானுதல் எந்தப் பதார்த்தம் ஒன்றினு மிருப்பதில்லையோ அது அவிருத்தியெனப் படுகின்றது. நித்தியத் திரவியத்திலோ சையோக சம்பந்தத்தானும் சமவாய சம்பந்தத்தானும் பிறபொருள்களிருக்கும். பிறபதார்த்தங்களில் சையோக சம்பந்தத்தானுதல் சமவாய சம்பந்தத்தானுதல் நித்தியத்திரவிய மிருப்பதில்லை. ஆதலால் நித்தியத் திரவியங்களை அவிருத்தி யென்பர். இவ்வாற்றாற் சம்சர்க்காபாவம் அந்நியோந்நியாபாவ மென்னும் வேறுபாட்டால் அபாவம் இருவகைப்படும். அவற்றுள் சம்சர்க்காபாவத்திற்கு நான்கு பேதங்களுள. அந்நான்கிற்கும் ஒன்றற்கொன்று விரோதமுண்டு. அந்நான்கிற்குமே தம் பிரதியோகி

---

* சையோகத்தால் ஒன்றன்கணிருப்பது. † நியாமகம்=நியமிப்பது.

யோடு விரோத முண்டு. பிரதியோகியோடு விரோதம் இவ்வகை யாகும்:—எந்தப் பிரதியோகி எந்தச் சம்பந்தத்தான் யாண்டுளதோ, அதற்கு அச்சம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட அபாவம் இருப்பதில்லை. ஒரு சம்பந்தத்தால் பிரதியோகியிருக்கும்; வேறு சம்பந்தத்தால் அதன் அபாவமு மிருக்கும். எங்ஙனம்: சையோக சம்பந்தத்தாற் பூதலத்திற் கடம் இருக்குங்காலத்துஞ் சமவாய சம்பந்தத்தாற் கடமிருப்பதில்லை. ஆதலால் சையோக சம்பந்தத்தால் கட முடைய பூதலத்திலும் கடத்தின் சமவாய சம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட அத்தியந்தாபாவம் இருக்கின்றது. ஆதலால் எச்சம்பந்தத்தால் பிரதியோகி யுளதாகின்றதோ, அச்சம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட சம்சர்க்காபாவத்திற்குப் பிரதியோகியோடு விரோத மிருக்கின்றது. சம்சர்க்காபாவத்திற்கு ஒன்றற்கொன்றுள்ள விரோதமும் சமான சம்பந்தத்தா லுளதாம். ஒரு சம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட ஒரு சம்சர்க்காபாவம் யாண்டுளதோ, ஆண்டும் வேறு சம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட வேறு சம்சர்க்காபாவம் உண்டு. எங்ஙனம்: கடமின்றிய பூதலத்திற் கடத்தின் சையோக சம்பந்தாவச்சின்ன சாமயிகாபாவ முளது. அதே கடத்தின் சமவாய சம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட அத்தியந்தாபாவம் அப்பூதலத்தின்கண்ணே யிருக்கின்றது. இவ்வாற்றான் பிரதியோகியோடு சம்சர்க்காபாவத்திற்கு ஒரு சம்பந்தத்தான் விரோத மிருக்கின்றது. சமான சம்பந்தத்தானே சம்சர்க்கா பாவங்களுக்கு ஒன்றற்கொன்று விரோதம் இருக்கின்றது. அந்நியோந்நியாபாவத்திற்கோ பிராகபாவ முதலியவற்றோடு விரோதமில்லை; அதுபோலத் தனது பிரதியோகியோடும் விரோதமில்லை. விசாரம் செய்யின் அந்நியோந்நியாபாவத்திற்கு அந்நிய அபாவங்களோடு விரோதமில்லையாயினும் தனது பிரதியோகியோடு அந்நியோந்நியாபாவத்திற்குத்தான் விரோதமுளது. அநேக நூல்களில் இஃதெழுதப்பட்டிருக்கின்றது:—சம்சர்க்காபாவத்திற்குப் பிரதியோகியோடு விரோதமுண்டு. அந்நியோந்நியாபாவத்திற்குப் பிரதியோகியோடு விரோதமில்லை. ஆனால் பிரதியோகித் தன்மையை வரைந்துகொள்ளும் தர்மத்தோடு விரோதமுண்டு. எங்ஙனம்: பூதலத்திற் கடமிருக்கின் அக்காலத்தும் கடத்தின் அந்நியோந்நியாபாவமிருக்கின்றது. ஏனெனின், பேதத்தை அந்நியோந்நியாபாவ மென்பர். கடமுடைய பூதலமும் கடரூபமன்று; ஆனல் கடத்தின் வேறாம். கடத்தின்

வேறுகிய அதாவது கடத்தின் பேதமுடைய பூதலமிருக்கின்றது. பேதமுடையது, அந்நியோந்நியாபாவமுடைய தெனக் கூறுவதும் பொருள் ஒன்றேயாம். கடமொழிந்த மற்றெல்லாப் பொருள்களும் கடத்தின்வேறும். கடத்தில் கடத்தன்மை யிருக்கின்றது. ஆண்டுக் கடத்தின்பேதவடிவமான கடாந்நியோந்நியாபாவம் இருப்பதில்லை. கடமொழிந்த மற்றைப் பொருள்களினும் கடத்துவம் இருப்பதில்லை. ஆண்டு எல்லாக் கடத்திற்கும் அந்நியோந்நியாபாவ மிருக்கின்றது. இவ்வாற்றாற் கடாந்நியோந்நியாபாவத்திற்குக் கடத்தோடு விரோதமில்லை; ஆனால் கடத்தன்மையோடு விரோதமிருக்கின்றது. ஆண்டுக் கடாந்நியோந்நியாபாவத்திற்குப் பிரதியோகி கடம்; பிரதியோகித் தன்மையை வரைவது கடத்தன்மை. எதன் அபாவமுளதோ அது பிரதியோகியெனப்படுகின்றது. பிரதியோகியிலிருக்கும் தர்ம மெதுவோ, அது பிரதியோகித்தன்மையை வரைவதெ(பிரதியோகித்தன்மையவச்சேதக மெ)னப்படுகின்றது. பிரதியோகி யிலிருக்கும் தர்மம் அநேகமாம். எங்ஙனம்: கடத்தில் கடத்தன்மை யிருக்கின்றது. பிருதிவித் தன்மை திரவியத்தன்மை பதார்த்தத் தன்மை முதலியனவும் கடத்திலிருக்கின்றன. அவற்றுள் பிருதிவித் தன்மை முதலியனவும் கடாந்நியோந்நியாபாவத்தின் பிரதியோகித் தன்மை யவச்சேதக மாதல்வேண்டும். பிருதிவித் தன்மை முதலியன கடாந்நியோந்நியாபாவத்தின் பிரதியோகித்தன்மை யவச்சேதக மன்று. பிருதிவி யந்நியோந்நியாபாவத்தின் பிரதியோகித் தன்மை யவச்சேதகம் பிருதிவித் தன்மையாம். திரவியாந்நியோந்நியா பாவத்தின் பிரதியோகித்தன்மை யவச்சேதகம் திரவியத் தன்மையாம். கடாந்நியோந்நியா பாவத்தின் பிரதியோகித் தன்மை யவச்சேதகம் பிருதிவித் தன்மை திரவியத் தன்மை முதலிய வன்று; கடமுதலான பிரதியோகியிலோ இருக்கின்றன. ஆகலின் கடத் தன்மையைப் போல கடாந்நியோந்நியாபாவத்திற்குப் பிருதிவித்தன்மை திரவியத்தன்மை முதலியவற்றைப் பிரதியோகித்தன்மை யவச்சேதகம் என்னல் வேண்டும். அங்ஙனமாயினும்அபாவத்தை யறிவிக்கும்பதத்தோடு பிரதியோகியை யறிவிக்கும்பதத்தை உச்சரிக்கின் எந்தத் தர்மத்தின் தோற்ற முண்டாகிறதோ, அது பிரதியோகித்தன்மை யவச்சேதக மெனப்படும். கடாந்நியோந்நியாபாவத்தினைக் கூறுவதில் பிரதியோகியை யறிவிப்பது கடபதமாம். அங்ஙனமே படம்

கடமன்று என்னுமிவ்வாற்றானும் பிரதியோகியை யறிவிப்பது கட பதமாம். அதனை யுச்சரிக்கின் கடத்தன்மையின் உணர்ச்சி யுண்டா கின்றது. பிருதிவித்தன்மை திரவியத்தன்மை முதலியவற்றின் உணர்ச்சி யுண்டாதலில்லை. ஆதலால் கடாந்நியோந்யா பாவத்தின் பிரதியோகித் தன்மை யவச்சேதகம் கடத்தன்மையாம்; பிருதிவி த்தன்மைமுதலியனவன்று. ஜலம் பிருதிவியன்றென்று கூறி, பிரு திவி யந்நியோந்யாபாவம் கூறின், அப்போது பிரதியோகியை யறி விப்பது பிருதிவி யென்னும் பதமாம். அதனை உச்சரிக்கின் பிருதிவி த்தன்மையின் உணர்ச்சி யுண்டாகின்றது. ஆண்டுப் பிரதியோகித் தன்மையவச்சேதகம் பிருதிவித்தன்மையாம். குணம் திரவியமன் றென்றிவ்வாறு கூறி, திரவியாந்நியோந்யாபாவத்தைக் கூறின், அப்போது பிரதியோகியை யறிவிப்பது திரவிய பதமாம். அதனை யுச்சரிக்கின் திரவியத் தன்மையின் உணர்ச்சி யுண்டாகின்றது. ஆண்டுப் பிரதியோகித் தன்மை யவச்சேதகம் திரவியத்தன்மையாம். கடபதத்தை யுச்சரிக்கின் கடத்தன்மையி னுணர்ச்சி யுண்டாகின் றது. பிருதிவித்தன்மை முதலியவற்றி னுணர்ச்சியுண்டாவதில்லை. இதன்கண் இது ஏதுவாம்:— கடபதத்திற்குக் கடத்தன்மை விசி ஷ்டத்தில் சக்தியிருக்கின்றது. எந்தத் தர்ம விசிஷ்டத்தின்கண் எந்தப் பதத்தின் சக்தியுளதோ, அந்தத்தர்மத்தின் உணர்ச்சி அப் பதத்தா னுண்டாகின்றது. இவ்வாற்றான் கடாந்நியோந்யாபாவ த்தின் பிரதியோகித்தன்மை யவச்சேதகம் கடத் தன்மையாம். அது கடத்திலிருக்கும். கடாந்நியோந்யாபாவம் கடத்தி லிருப்ப தில்லை. கடத்தின் வேறாகிய சகல பதார்த்தங்களினும் கடத்தின் அந்நியோந்யாபாவம் இருக்கின்றது. ஆண்டுக் கடத்துவ மிருப்ப தில்லை. ஆதலால் கடத்தன்மைவடிவப் பிரதியோகித்தன்மை யவ ச்சேதகத்தோடு கடாந்நியோந்யாபாவத்திற்கு விரோத முண்டு. கடவடிவப் பிரதியோகியோடு விரோதமில்லை. சம்சர்க்காபாவத்திற் குப் பிரதியோகியோடு விரோதமுண்டு. இவ்வாறு அநேக நூலாசிரி யர் எழுதியிருக்கின்றனர். சம்சர்க்காபாவ அந்நியோந்யாபாவங் களின் இலக்ஷணமுமிவ்வர்த்தத்தினை யநுசரித்தேசெய்திருக்கின்ற னர். பிரதியோகி விரோதியான அபாவமெதுவோ, அது சம்சர்க்கா பாவமெனப்படுகின்றது. பிரதியோகித்தன்மையவச்சேதகவிரோதி யபாவம் அந்நியோந்நியாபாவமெனப்படுகின்றது. இவ்வித லக்ஷண த்தைக் கூறுதலானும் அந்நியோந்யாபாவத்திற்குப் பிரதியோகி

யோடு அவிரோதமே சித்திக்கின்றது. நால்வகைச் சம்சர்க்காபாவங்கட்கும் பிரதியோகியோடுதான் விரோதம் சித்திக்கின்றது. ஆனால் நூலாசிரியர்களது இங்ஙனமெழுதிய எழுத்துக்கள் யாவும் தூல திருஷ்டியாலாம்; விசார திருஷ்டியாலில்லை. ஏனெனின், அத்தியந்தாபாவத்திற்கு எவ்வாற்றாற் பிரதியோகியோடு விரோதமுளதோ, அவ்வாற்றால் அந்நியோந்நியா பாவத்திற்கும் பிரதியோகியோடு விரோதமுளது. எப்பூதலத்தில் சையோக சம்பந்தத்தாற் குடம் உளதோ, அப்பூதலத்தின்கண்ணே சமவாய சம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட கடத்தின் அத்தியந்தா பாவத்திற்கும் பிரதியோகியோடு முற்றும் விரோதமின்று. ஆனால் எந்தச் சம்பந்தத்தான் பிரதியோகி யுளதாகின்றதோ, அச்சம்பந்தத்தான் வரைந்து கொள்ளப்பட்ட அத்தியந்தாபாவம் இருப்பதில்லை. ஆதலால் அபாவத்திற்குப் பிரதியோகித் தன்மை யவச்சேதக சம்பந்த விசிஷ்டப் பிரதியோகியோடு விரோதமுளது. பிரதியோகித் தன்மை யவச்சேதக சம்பந்தத்தின் வேறாய சம்பந்த விசிஷ்டப் பிரதியோகியோடு எந்த அபாவத்திற்கும் விரோதமின்று. எச்சம்பந்தத்தான் பதார்த்தத்தின் அபாவம் சொல்லப்படுகின்றதோ அது பிரதியோகித்தன்மை யவச்சேதக சம்பந்தமெனப்படுகின்றது. அத்தியந்தாபாவத்தின் பிரதியோகித்தன்மை யவச்சேதக சம்பந்தம் அநேகமாம். ஏனெனின், எந்த அதிகரணத்தில் ஒருசம்பந்தத்தால் எந்தப்பதார்த்தமுளதாகின்றதோ, அவ்வதிகரணத்திற்றானே வேறு சம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட அத்தியந்தா பாவம் அப்பதார்த்தத்திற் குண்டாகின்றது. எங்ஙனம்: பிருதிவியில் கந்தம் சமவாய சம்பந்தத்தால் இருக்கின்றது; சையோக சம்பந்தத்தால் என்றுமிருப்பதில்லை. ஆதலாற் பிருதிவியில் கந்தத்தின் சையோக சம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட அத்தியந்தாபாவ மிருக்கின்றது. ஆண்டுப்பிரதியோகித்தன்மையவச்சேதகம்சையோகசம்பந்தமாம். ஜலத்தில் சையோகசம்பந்தத்தானாவது சமவாய சம்பந்தத்தானாவது கந்தமின்று. ஆனால் காலத்தானாய சம்பந்தத்தான் ஜலத்தினும் கந்தமுளது. ஆதலாற் ஜலத்தில் கந்தத்தின் சையோக சம்பந்தத்தான் வரைந்து கொள்ளப்பட்ட அந்தியந்தா பாவமும், சமவாய சம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட அந்தியந்தாபாவமுமிருக்கின்றன. ஆண்டு முதல் அபாவத்திற்குப் பிரதியோகித் தன்மை யவச்சேதகம் சையோக சம்பந்தமும், இரண்டாவது

அபாவத்திற்குப் பிரதியோகித்தன்மை யவச்சேதகம் சமவாய சம்பந்தமுமாகின்றன. காலிக சம்பந்தத்தான் ஒவ்வொரு ஜந்நியத்தினும் சகல பதார்த்தங்களு மிருக்கும். ஆதலால் த்வியணுக முதலிய வடிவினதாய ஜலத்தில் கந்த மிருத்தலான் ஜலத்தி லிருக்கும் கந்தாபாவத்தின் பிரதியோகித் தன்மை யவச்சேதகம் காலத்தாணுய சம்பந்தமன்று. நித்திய பதார்த்தத்தில் காலத்தாணுய சம்பந்தத்தான் ஓர் பதார்த்தமும் இருப்பதில்லை. ஆதலாற் பரமாணு வடிவமாகிய ஜலத்தில் கந்தத்தின் காலிக (காலத்தாணுய) சம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட அத்தியந்தாபாவமும் இருக்கின்றதாகலின், பரமாணுவிலிருப்பதாகிய கந்தாபாவத்தின் பிரதியோகித்தன்மை யவச்சேதகம் காலத்தாணுய சம்பந்தமாம். இவ்வாற்றான் அத்தியந்தாபாவத்தின் பிரதியோகித் தன்மை யவச்சேதக சம்பந்தம் அநேகமாம். அந்நிய அபாவங்களின் பிரதியோகித்தன்மையவச்சேதகம் ஒவ்வொன்றும். எங்ஙனம்: கபாலத்தில் கடத்தின் பிராகபாவ மிருக்கின்றது. பிறவைற்றில் யாண்டும் கடத்தின் பிராகபாவமில்லை. அக் கபாலத்தில் கடத்தின் பிராகபாவத்தின் பிரதியோகித்தன்மையவச்சேதகம் சமவாய சம்பந்தமாம். பிராகபாவத்தின் பிரதியோகித் தன்மை யவச்சேதகம் வேறு சம்பந்தமன்று. எச்சம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட பிராகபாவம் எதற்குத் தன்கணுளதோ, அச்சம்பந்தத்தால் அதன் உற்பத்தி அதன்கண்ணதாகின்றதென்பது நியமம். கபாலத்தில் கடத்தின் உற்பத்தி சமவாய சம்பந்தத்தான் உண்டாகின்றது; வேறு சம்பந்தத்தானுண்டாவதில்லை. ஆதலாற் கபாலத்தில் கடத்தின் சமவாய சம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட பிராகபாவ மிருக்கின்றது. அதன் பிரதியோகித் தன்மை யவச்சேதகம் ஓரே சமவாய சம்பந்தமாம். அங்ஙனமே கபால சமவாயத்தில் கடம் நஷ்டமாகவில்லை யென்னும் உணர்வு த்வம்ஸாபாவத்திற்கு உண்டாகின்றது. ஆதலால் த்வம்ஸத்தின் பிரதியோகித் தன்மை யவச்சேதகமும் ஓரே சமவாய சம்பந்தமாம். அங்ஙனமே சாமயிகாபாவமும் ஜந்நியத் திரவியத்திற்கே யாகின்றது. ஜந்நியத் திரவியத்திற்கும் சையோக சம்பந்தத்தான் வரைந்து கொள்ளப்பட்ட சாமயிகா பாவமே யாகின்றது. சமவாய சம்பந்தாவச்சின்ன சாமயிகாபாவம் அப்ரசித்தமாம். இது முன்னர் உரைக்கப்பட்டது. ஆதலால் சாமயிகாபாவத்திற்கும் பிரதியோகித்தன்மை யவச்சேதகம் சையோக

சம்பந்தமாம். அங்ஙனமே அந்நியோந்நியாபாவத்தின் பிரதி யோகித்தன்மை யவச்சேதகம் ஒரே அபேத சம்பந்தமாம். அவ் வபேதத்தினையே நையாயிகர் தாதாத்மியசம்பந்த மென்பர். அபேத சம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட அபாவத்தினையே அந்நி யோந்நியாபாவ மென்பர். மற்றைச் சம்பந்தத்தான் வரைந்து கொ ள்ளப்பட்ட அபாவத்தினைச் சம்சர்க்காபாவ மென்பர். அந்நியோ ந்நியாபாவமென்று கூறுவதில்லை. இவ்வாற்றான் அந்நியோந்நியா பாவத்தின் பிரதியோகித் தன்மை யவச்சேதக சம்பந்தம் ஒரே தாதாத்மிய மென்னும் அபேதமாம். மற்ற எச்சம்பந்தமும் அந்நி யோந்நியாபாவத்தின் பிரதியோகித்தன்மை யவச்சேதக மாகாது. பிரதியோகித் தன்மை யவச்சேதக சம்பந்த விசிஷ்டப் பிரதியோகி க்கு அபாவத்தோடு விரோத முண்டு. மற்றைச் சம்பந்த விசிஷ்ட பிரதியோகிக்கோ அத்தியந்தாபாவத்தோடும்விரோதம் இல்லை. இது நிச்சயிக்கப் பட்டதேயாம். அந்நியோந்நியாபாவத்தின் பிரதியோகி த் தன்மை யவச்சேதகஅபேதசம்பந்தமெதுவோ அவ்வபேதசம்ப ந்தத்தான் தனது சொரூபத்திலேயே கடமிருக்கின்றது. பூதலம் கபால முதலியவற்றில் அபேதசம்பந்தத்தால் கடம் என்றுமிருப்ப தில்லை.யாண்டுஅபேத சம்பந்தத்தால்கடமிருப்பதில்லையோ,ஆண்டு எல்லாக்கடத்திற்கும் அந்நியோந்நியா பாவமிருக்கின்றது. தனது சொரூபத்தில்அபேத சம்பந்தத்தாற் கடம் இருக்கின்றது. ஆண்டு க்கடத்தின் அந்நியோந்நியாந்நியாபாவமில்லை. இவ்வாற்றான் பிரதி யோகித்தன்மை யவச்சேதக சம்பந்த விசிஷ்டப் பிரதியோகிக்கு அத்தியந்தாபாவத்தோடுஎங்ஙனம் விரோதம்இருக்கின்றதோ,அங் ஙனமே அந்நியோந்நியாபாவத்தோடும் பிரதியோகித் தன்மையவ ச் சேதகசம்பந்தவிசிஷ்டப்பிரதியோகிக்கு விரோதம்வெளிப்படை யா யுளது.பிரதியோகித்தன்மையவச்சேதகசம்பந்தவிசிஷ்டப்பிரதி யோகியோடு அத்தியந்தாபாவத்திற் கிருத்தல்போல அந்நியோந்நி யாபாவத்திற்கும் விரோதம் வெளிப்படையா யிருத்தலின் பிரதி யோகியோடு விரோதமின்மையைக் கூறுதலை எல்லா நூலாசிரியர் களும் விவேக நேத்திரத்தின் விழிப்பின்மையாற் கூறியிருக்கின்ற னர். ஆதலால் எல்லா அபாவங்களுக்கும் பிரதியோகியோடு விரோத முளது. முதற் பிரசங்கம் இதுவாம்:—யாண்டுப் பூதல முத லியவற்றில் ஓர் காலத்துக் கடம் இருந்து ஓர் காலத்தில் இருப்ப தில்லையோ, ஆண்டுக் கடத்தின் சாமயிகாபாவம் இருக்கின்றது;

அத்தியந்தாபாவமின்று. ஏனெனின், அபாவத்திற்குப்பிரதியோகியோடு விரோத முளதாகின்றது. அவ்விரோதம் முற்கூறியவாற்ருன் நிர்ணயிக்கப்பட்டுளது. ஆதலால் பூதலத்தில் சையோக சம்பந்தத்தான் கடமுளதாயின், அப்போது கடத்தின் சையோக சம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட அத்தியந்தாபாவம் இன்று. கடத்தை யெடுத்துக்கொள்ளின், அப்போது கடத்தின் சையோக சம்பந்தாவச்சின்ன அத்தியந்தாபாவ மிருக்கின்றதென் றிவ்வாறு அங்கீகரித்தல் உண்டாகும். இதனுற் பூதலத்தில் கடத்தின் அத்தியந்தாபாவத்திற்கு உற்பத்திநாசம்அங்கீகரித்தல் உண்டாகும்.உற்பத்திநாசம் கொள்ளாக்கால் ஓர் காலத்திருக்கின்றது, ஓர் காலத்தில்லையென்று கூறுதல் அத்தியந்தாபாவத்திற் சம்பவியாது. அவ்வுற்பத்திநாசம் கடாத்தியந்தாபாவத்திற்குச் சம்பவியாது. ஏனெனின், யாண்டுச் சையோக சம்பந்தத்தாற் கடமில்லையோ, ஆண்டு முழுவதும்கடத்தின் சையோகசம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட அத்தியந்தாபாவம் இருக்கும். அக்கடத்தின் அத்தியந்தாபாவம் எல்லாப்பதார்த்தங்களினும் ஒன்ரும்; பலவன்று. ஏனெனின், பிரதியோகி பேதத்தால் அபாவத்திற்குப் பேத முளதாகின்றது. அதிகரணபேதத்தால் அபாவத்திற்குப் பேதமுளதாவதில்லையென்பது தார்க்கிகர் சித்தாந்தம். எங்ஙனம்: கடாபாவ படாபாவங்களின் பிரதியோகி பின்னமாம். அவ்வபாவங்களும் பின்னமாம். பூதலத்திற் சையோக சம்பந்தத்தான் கடாத்தியந்தாபாவ முளது. அங்ஙனமே பூதலத் தன்மையின்கண்ணும் சையோக சம்பந்தத்தான் கடம் இல்லை. அங்ஙனமே கடத்தன்மைச் சாதியின்கண்ணும் சையோகசம்பந்தத்தான் கடமின்று. ஆதலால் சையோகசம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட கடாத்தியந்தா பாவமுளது. அங்ஙனமே படத்தன்மைமுதலியவற்றின்கண்ணும் சையோகசம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட கடாத்தியந்தாபாவமுளது. இவ்வாற்ருன் அநந்த வதிகரணங்களில் சையோக சம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட கடாத்தியந்தா பாவமுளது. அதன் அதிகரணம் அநந்தமாயினும் பிரதியோகி ஒன்ருகியகடமாம். ஆதலாற் சையோக சம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட கடாத்தியந்தாபாவம் ஒன்ரும். ஆனல் பூதலத்தன்மை கடத்தன்மை முதலிய ஜாதிகளாலோ கடத்தின்சையோகசம்பந்தம் என்று மிராது. ஆதலாற் பூதலத்தன்மை கடத்தன்மை முதலிய ஜாதியில் கடத்தின்

சையோக சம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட அத்தியந்தா பாவம் உற்பத்தி நாசமின்றிய நித்தியமாம். பூதல முதலியவற்றில் சையோக சம்பந்தத்தால் ஒருகாலத்திற் கடமிருக்கும் ஒருகாலத் திராது. ஆதலாற் கடகாலத்தில் பூதலத்தின்கணிருக்கும் கடாத் தியந்தாபாவம் நஷ்டமாகின்றது. கடம் நீங்குங்காலத்துக் கடாத் தியந்தாபாவம் உற்பத்தியாகின்றது. இவ்வாற்றான் கடத்துவமுத லிய ஜாதியில் கடாத்தியந்தாபாவத்தினை நித்தியமெனலும் அக் கடாத்தியந்தாபாவத்தினையே பூதலமுதலியவற்றில் உற்பத்தி நாச முடையஅநித்தியமாமென்றுகூறுதலும் பொருத்தமுடையவன்று. ஆதலால் யாண்டுச் சையோகசம்பந்தத்தால் ஓர்காலத்துக் கடமிரு க்கின்றதோ, ஆண்டுக் கடசூனிய காலத்தில் கடத்தின் சையோக சம்பந்தத்தால் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட அபாவமென்னும்ஓர்அநி த்தியமானஅபாவத்தைஅங்கீகரித்தல்வேண்டும்.அதுவே சாமயிகா பாவ மெனப்படுகின்றது. அப்பூதலத்தின்கண்ணே சமவாய சம் பந்தத்தான் ஓர் காலத்தும் கடமிருப்பதில்லையாகலின் கடத்தின் சமவாய சம்பந்தத்தான் வரைந்து கொள்ளப்பட்ட அத்தியந்தா பாவம் இருக்கின்றது. அங்ஙனமே கடத்தன்மை பூதலத் தன்மை முதலியவற்றில் சையோக சம்பந்தத்தான் ஒருகாலத்தும் கடமிரு ப்பதில்லை. சமவாய சம்பந்தத்தானும் கபாலமின்றிய மற்றைய பதார்த்தங்களில் கடமிருப்ப தில்லை. ஆதலால் கடத்தன்மை முத லியவற்றில் சையோக சம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப் பட்ட கடாத்தியந்தாபாவமும், சமவாய சம்பந்தாவச்சின்ன கடாத்திய ந்தாபாவமு மிருக்கின்றன. அவ்வத்தியந்தாபாவம் உற்பத்தி நாச மின்றிய நித்தியமாம். இதனால் இந்த நிச்சயம் சித்தித்தது:— யாண்டு ஒருகாலத்துச் சையோக சம்பந்தத்தான் பிரதியோகியிரு ந்து ஒரு காலத்தில்லையோ, ஆண்டுச்சையோக சம்பந்தத்தான் வரை ந்துகொள்ளப்பட்ட சாமயிகாபாவம் சொல்லப்படுகின்றது. கடத்தின் சாமயிகாபாவம்உற்பத்திநாசமுடையதாமாகலின்பிரதியோகிபேத மில்லாமலும் ஒரு கடத்திற்குச் சாமயிகாபாவம் அநந்த (அநேக) மாம். எச்சம்பந்தத்தான் யாண்டுக் கடவடிவப் பிரதியோகி என்று மிருப்பதில்லையோ, ஆண்டு அச்சம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப் பட்ட அத்தியந்தாபாவம் சொல்லப்படுகின்றது. அவ்வத்தியந்தாபா வம் உற்பத்தி நாசமின்றியதா யிருத்தலின் நித்தியமாம். கடத்தின் சையோக சம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட அத்தியந்தா

பாவம் அநந்த அதிகரணங்களில் ஏகமாம்; அங்ஙனமே சமவாய சம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட கடாத்தியந்தாபாவமும் அநந்த அதிகரணங்களில் ஏகமாம். ஓர்அதிகரணத்திற்கு அழிவு வந்ததாயினும், அவ்வத்தியந்தாபாவமே வேறு அதிகரணத்தில் இருக்கும். ஆதலால் அத்தியந்தாபாவத்திற்கு நாசம் உண்டாகிற தில்லை. எங்ஙனம்: கடத்தின் சமவாய சம்பந்தாவச்சின்ன அத்தியந்தாபாவம் தந்துவினும், தந்துத்தன்மைச்சாதியினும், கடத்தன்மையினும், படத்தன்மையினும், கபாலத்தன்மையினும், கபாலமொன்றொழிந்த ஏனைய எல்லாப்பதார்த்தங்களினு முளது. அவற்றின்கண் சகல சமவாய சம்பந்தாவச்சின்ன கடாத்தியந்தாபாவம் ஒன்றும். தந்து முதலிய அநித்திய பதார்த்தங்களுக்கு அழிவுண்டாயகாலத்தும் தந்துத்தன்மை முதலிய நித்திய பதார்த்தங்களினும் அவ்வத்தியந்தாபாவமேயிருக்கின்றது. ஆதலால் அத்தியந்தாபாவம் நித்திய மாம். பிரதியோகியின் பேதத்தால் அத்தியந்தாபாவத்திற்குப் பேதம் உண்டாகின்றது. எங்ஙனம்: கடாத்தியந்தாபாவத்தினும் படாத்தியந்தாபாவம் வேறும். பிரதியோகித்தன்மையவச்சேதகசம்பந்தத்தின் பேதத்தால் பிரதியோகி பேதம் இல்லாமனும் அத்தியந்தா பாவத்திற்குப் பேதம் உளதாகின்றது. சமவாய சம்பந்தாவச்சின்ன கந்தாத்தியந்தா பாவத்திற்கும் சையோக சம்பந்தாவச்சின்ன கந்தாத்தியந்தா பாவத்திற்கும் பிரதியோகி ஒரே கந்தமாம். ஆனால் பிரதியோகித் தன்மை யவச்சேதக சம்பந்தம் இரண்டாயிருத்தலின் இரண்டு அபாவமாம். இரண்டிருக்க ஒன்றையே யங்கீகரிக்கின் பிருதிவியில் சமவாய சம்பந்தாவச்சின்ன கந்தாத்தியந்தாபாவம் இல்லா திருத்தலான், சையோக சம்பந்தாவச்சின்ன கந்தாத்தியந்தாபாவமும் இராது. பிருதிவியில் சையோக சம்பந்தாவச்சின்ன அத்தியந்தாபாவமும் இல்லையெனின், பிருதிவியில் சையோகமாகக் கந்தம் இல்லையென்னும் உணர்ச்சியுண்டாகலாகாது. ஆதலால் பிருதிவியில் சையோக சம்பந்தாவச்சின்ன கந்தாத்தியந்தாபாவம் இருக்கின்றது. சமவாய சம்பந்தாவச்சின்ன கந்தாத்தியந்தா பாவம் இல்லை. ஆதலால் பிரதியோகி பேதத்தால் அத்தியந்தாபாவத்திற்குப் பேதம் உண்டாவது போலப் பிரதியோகித் தன்மை யவச்சேதக சம்பந்த பேதத்தானும் அத்தியந்தாபாவத்திற்குப் பேத முண்டாகின்றது. சாமயிகாபாவத்திற்குப் பிரதியோகித் தன்மை யவச்சேதக சம்பந்தத்தின்

பேதமின்றியும் சமய பேதத்தாற் பேதம் உண்டாகின்றது. எ
னம் : பூதலத்தில் கடத்தின் சையோகம் எதுவரையில் உண்ட
வில்லையோ, அதுவரையில் கடத்தின் சையோக சம்பந்தாவச்சின்
சாமயிகாபாவம் இருக்கின்றது, பூதலத்தில் கடத்தின் சையோ
முண்டாகுங்காலத்துக் கடத்தின் முதற் சாமயிகாபாவம் நாசமா
விடுகின்றது. பூதலத்தில் கடத்தை யெடுத்துவிடின், அப்போ
கடத்தின் சையோக சம்பந்தாவச்சின்ன வேறு சாமயிகாபாவ
உண்டாகிறது. அக்கடத்தையே மீண்டும் பூதலத்தில் வைத்தா
அப்போது இரண்டாவது சாமயிகாபாவம் நஷ்டமாய்விடுகின்றத
மீண்டும் அக்கடத்தை யெடுத்துவிடின், அப்போது அதே கட
தின் மூன்றாவது சையோகசம்பந்தாவச்சின்ன சாமயிகாபாவமுண
டாகின்றது. இவ்வாற்றான் பிரதியோகி பேதமில்லாமலும், பிர
யோகித்தன்மை யவச்சேதக சம்பந்த பேதமில்லாமலும் காலபே
த்தால் சாமயிகாபாவத்திற்குப் பேதமுண்டாகின்றது. இச்சாம
காபாவ அத்தியந்தாபாவங்களின் வேறுபாடு வெளிப்படையாம்
இவ்வாறு நியாய சம்பிரதாயத்தில் ஐவகை யபாவமுள.

எக. நவீனதார்க்கிகர் சாமயிகாபாவஸ்தானத்தில் அநித்திய அத்தியந்தாபாவத்தை யங்கிகரித்தலும், அதிற் சங்கை சமாதானமும்.

நவீன தார்க்கிகர் சாமயிகாபாவத்தை யங்கீகரிப்ப தில்லை.
பூதலமுதலியவற்றில்கடமுதலியவற்றின்சாமயிகாபாவம் யாண்டுச்
சொல்லப்படுகின்றதோ, ஆண்டும் சகல கடங்களின் அத்தியந்தா
பாவமிருக்கின்றது. சங்கை:—பூதல முதலியவற்றில் கட முதலிய
வற்றின் சையோக சம்பந்தத்தால் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட அத்
தியந்தாபாவத்தை யங்கீகரித்தலில் தோஷம் சொல்லப்பட்டிருக்
கின்றது. ஜாதி குணமுதலியவற்றில் கடத்தின் சையோக சம்பந்
தாவச்சின்ன அத்தியந்தாபாவம் நித்தியமாம். பூதல முதலியவற்
றில் அதே கடத்தின் சையோக சம்பந்தாவச்சின்ன அபாவம்
அநித்தியமாம். அந்த நித்திய வநித்தியங்கள் ஒன்றற்கொன்று
வேறாம்; ஒன்றன்று. ஜாதி குண முதலியவற்றிலும், பூதல முதலிய
வற்றிலும் சையோக சம்பந்தாவச்சின்ன கடாபாவத்தின் பேதம்
அங்கீகரியாவிடின், நித்தியத்தன்மை அநித்தியத்தன்மை வடிவின

வாகிய விரோதி தர்மங்கள் எவையோ, அவற்றிற்குக் கலப்புண் டாகுமென்னும் சங்கைக்குக் கங்கேசோபாத்தியாயர் முதலிய நவீனர் இவ்வாறு சமாதானம் செய்கின்றனர்:—பூதல முதலிய வற்றினும் கடத்தின் சையோக சம்பந்தாவச்சின்ன அபாவம் அநித்திய மன்று; நித்தியமாம். எப்போது பூதலத்திற் கடத்தின் சையோகமுளதாகின்றதோ, அக்காலத்தினும் கடத்தின்சையோக சம்பந்தாவச்சின்ன அத்தியந்தாபாவம் இருக்கின்றது; அதன் நாச முண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் அத்தியந்தாபாவம் கேவலாந்நுவயி யாம். எதன் அபாவம் ஓரிடத்தும் இராமல், சகல பதார்த்தங்க ளினும் எப்போது மிருக்கின்றதோ, அது கேவலாந்நுவயியெனப் படுகின்றது.

சங்கை:—சையோக சம்பந்தத்தால் கடமிருக்கச் சையோக சம்பந்தாவச்சின்ன கடாத்தியந்தாபாவத்தை யங்கீகரிக்கின், சையோக சம்பந்தத்தால் கடமுடைய பூதலத்தில் சையோகத்தாற் கடமில்லையென்னு முணர்வு பிறத்தல்வேண்டும்.

சமாதானம்:—சையோக சம்பந்தத்தாற் கடமுடைய பூதல த்திலும் கடமின்றிய பூதலத்திற்போலக் கடத்தின் சையோக சம்பந்தாவச்சின்ன அத்தியந்தாபாவம் இருக்கின்றது. என்றாலும் கடமின்றிய பூதலத்திலோ சையோகத்தாற் பூதலத்திற் கடமில்லை யென்னுமுணர்வுண்டாகின்றது; கடமுடையபூதலத்தில் முற்கூறிய வுணர்வுண்டாகிறதில்லை. ஏனெனின் முற்கூறிய வுணர்ச்சிக்கு விஷ யம் கேவலகடத்தின் அத்தியந்தாபாவமன்று. ஆனால் பூதலசம்பந்த முடைய கடத்தின் ஆதாரகாலத்தினும் அதிக்கிரமித்த காலமும் சையோகசம்பந்தாவச்சின்ன கடாத்தியந்தாபாவமுமாகிய இரண் டும் யாண்டிருக்கின்றனவோ, ஆண்டுச் சையோகத்தாற் கடமில்லை யென்னு முணர்ச்சி யுண்டாகின்றது. பூதலத்திற் சையோக சம்ப ந்தத்தாற் கடமிராத காலத்துப் பூதல சம்பந்தமுடைய கடாதார காலம் இல்லை, ஆனால் பூதல சம்பந்தமில்லாக் கடத்தின் அநாதார காலம் இருக்கின்றது. ஆதலால் பூதல சம்பந்த முடைய கடத் தின் ஆதாரகாலத்தின் வேறான காலம் இருக்கின்றது. அன்றியும் சையோகசம்பந்தாவச்சின்ன கடாத்தியந்தாபாவமுமிருக்கின்றது. அதனால் சையோகத்தாற் கட முளதென்னும் உணர்வுண்டாகின் றது. யாண்டுப் பூதலத்தில் சையோகசம்பந்தத்தால் கடமுளதோ, ஆண்டும் அத்தியந்தாபாவத்திற்கு நித்தியத் தன்மை யிருத்தலால்

சையோக சம்பந்தாவச்சின்ன அத்தியந்தாபாவமோ விருக்கின்றது. ஆனல் பூதல சம்பந்தமுடைய கடமெதுவோ, அதன் ஆதார காலமிருக்கின்றதாகலின் பூதல சம்பந்தமுடைய கடாதார காலத்தின் வேருய காலமில்லை. ஆதலால் சையோக சம்பந்தத்தால் கடமிருக்கச் சையோகத்தாற் பூதலத்திற் கட மில்லையென்னு முணர்வுண்டாகிறதில்லை. இவ்வாற்ருன் அத்தியந்தாபாவமோ எல்லாவிடத்தினும் பிரதியோகி யிருக்கினும் இல்லாவிடினும் எப்போதும் இருக்கிறது. ஆனல் அபாவத்தின் பிரதியோகியாகிய கடாதிகளின் சம்பந்தமுடைய பூதலாதி அநுயோகி யெவையோ, அவற்றின் ஆதார காலம் பிரதியோகி யிருக்க வுளதாகின்றது. பிரதியோகி சம்பந்தமுடைய அநுயோகியின் ஆதார காலத்தின் வேருய காலம் இருப்ப தில்லை. ஆதலால் பிரதியோகி யில்லையென்னும் உணர்வு பிரதியோகி யிருக்க இருப்பதில்லை. பிரதியோகி யில்லாதிருக்கின் அப்போது பிரதியோகி சம்பந்தமுடைய அநுயோகியின் ஆதார காலத்தின் வேருகிய காலமும் அத்தியந்தாபாவமும் இரண்டும் உள. அதனுல் பூதலத்திற் சையோகத்தாற் கடம் இல்லை யென்னும் உணர்வுண்டாகின்றது. இவ்வாற்ருன் யாண்டுப் பிராசீனர் சாமயிகாபாவம் அங்கீகரித் திருக்கின்றனரோ, ஆண்டும் முழுவதும் அத்தியந்தாபாவமிருக்கின்றது. அத்தியந்தாபாவத்திற்கு அநித்தியத்தன்மை யுண்டாவ தில்லை. முற்கூறிய காலத்தின் அபாவத்தால் பிரதியோகி யிருக்கினும் அத்தியந்தாபாவத்தின் உணர்வு உண்டாகிறதில்லை.

எஉ. நவீனதார்க்கிகரது
முற்கூறிய மதத்தின் கண்டனம்.

இது நவீனதார்க்கிகர் மதம். அது நலமுடைய தன்று. பிராசீனர் மதமே நலமுடையதாம். ஏனெனின், பிரதியோகியிருக்க அத்தியந்தாபாவம் அங்கீகரிக்கின் பிரதியோகிக்கும் அபாவத்திற்கும் ஒன்றற்கொன்று விரோதமுண்டென்னும் கதைக்குக்கேடுண்டாதல் வேண்டும். நவீனர் இங்ஙனம் கூறுவர்:—விரோதம் இருவகையாம். ஒன்று உடனிருத்தலின்மை வடிவினது; மற்ருென்று உடன் ருேற்றுதலின்மை வடிவினது. ஒரு நிலைக்களத்து ஒருகாலத்தில் இராதவை எவையோ, அவற்றிற்கு உடனிருத்தலின்மை வடிவினதாகிய விரோதம் சொல்லப்படுகின்றது. அஃது ஆதப சீதங்களுக்

குள்ளவிரோதமாம். இவ்வித விரோதம் அபாவப் பிரதியோகிக் கில்லை. ஏனெனின், பிரதியோகி யிருக்க அத்தியந்தாபாவ மிருக் கின்றது; ஆனால் அபாவப் பிரதியோகிக்கு உடன் றேற்றுதலின்மை வடிவினதாகிய விரோதமுண்டு. ஒரு காலத்தில் ஒரு அதிகரணத் தில் எவற்றின் தோற்றமுண்டாகிறதில்லையோ, அவற்றிற்கு உடன் றேற்றுத லின்மைவடிவினதாகிய விரோதம் சொல்லப்படுகின்றது. பிரதியோகியிருக்குங்கால் அத்தியந்தாபாவத்தின்தோற்றமுண்டா கிறதில்லை. ஆதலால் பிரதியோகி அபாவங்கட்கு உடன் றோற்றுத லின்மை வடிவினதாகிய விரோதமுளது; உடனிருத்தலின்மை வடி வினதாகிய விரோத மில்லை. இவ்வாற்றான் நவீனர்களது சமாதா னம் உலகம் சாஸ்திரம் எல்லாவற்றிற்கும் விருத்த மாம். ஏனெ னின், அபாவத்தின் அபாவம் பிரதியோகியெனப் படுகின்றது. யாண்டு அபாவம்இல்லையோ,ஆண்டுஅபாவத்தின் அபாவ முண்டா கின்றது. எங்ஙனம்: கடமுடைய தேசத்தில் கடத்தின் அபாவ மில்லை; ஆனால் கடாபாவத்தின் அபாவம் இருக்கின்றது. அதுவே கடமாம்; கடாபாவத்திற்குப் பிரதியோகியுமாம். இவ்வாற்றான் அபாவத்தின் அபாவத்தினைச் சகல சாஸ்திரங்களினும் பிரதியோகி யென்பர். நவீனர் கிரமப்படி அக்கூற்று அசங்கதமாகும். ஏனெ னின், நவீன மதத்தில் கடமுடைய தேசத்தில் கடத்தின் அபா வமும் உளதாகலின் கடாபாவத்திற்கு அபாவங்கூறுதல் பொருந் தாது. சொல்லப்படுங் கிரமமாகக் கடத்திற்கு வேறாகவே கடாபா வாபாவ மிருக்கின்றது; கடரூபமன்றெனினும், கடத்தோடு உட னுற்றித் திருப்பது கடாபாவாபாவ மாம். இவ்வார்த்தை நிர் விவாதமாம். நவீனக்கிரமமாகக் கடமுடைய தேசத்தில் கடாபாவ மிருக்கின்றதாகலின், கடாபாவத்தின் அபாவ மில்லாதிருத்தலான் இரண்டற்கும் சமநியதத்துவம் சம்பவியாது. ஆதலால் நவீனமதம் சாஸ்திர விருத்தமாம். பிரதியோகியும் அபாவமும் சமானாதிகரண த்தி விராவென்பது சர்வலோகப் பிரசித்தமாம். அவ்வுலகப் பிர சித்தமான அர்த்தத்திற்கு நவீன கற்பனையால் பாதமுண்டாகும். கடத்தின் அதிகரணத்தில் கடத்தின் அத்தியந்தாபாவத்தை யங் கீகரித்தல் பிரமாண சூனியமாம்; எப் பிரமாணத்தானும் பெறப் படுவதில்லை. யாண்டுக் கடமில்லையோ, ஆண்டுக் கட மில்லையென் னும் தோற்றமாக அத்தியந்தாபாவம் பெறப்படுவ தாகின்றது. கடமுடைய தேசத்தில் கட மில்லையென்னும்தோற்ற முண்டாகிற

தில்லை. வேறு எத்தோற்றமும் கடமுடையதேசத்தில் அத்தியந்தா பாவத்திற்குச் சாதகமின்று. ஆதலால் பிரதியோகி தேசத்தில்அத் தியந்தாபாவத்தை யங்கீகரித்தல் பிரமாண சித்தமன்று. மாறான கட முடைய தேசத்தில் கடாத்தியந்தாபாவம் இல்லை யென்னும் தோற்ற முண்டாகின்றது. அத்தோற்றத்திற்கு விருத்தமான அத்தி யந்தாபாவம் அங்கீகரிக்கப்படுகின்றது. கட முடைய தேசத்தில் அத்தியந்தா பாவத்தினை யங்கீகரிப்பவனுக்கு வட்டிக்காசைப்பட்டு முதலுமிழந்த நியாயங்கிடைக்கும். ஏனெனின், அத்தியந்தாபாவத்தி ற்குக் கேவலாந்நுவயியைச் சாதித்தற் பொருட்டும் நித்தியத்தன் மையைச் சாதித்தற்பொருட்டும் கடமுடைய தேசத்தில் கடாத்தி யந்தாபாவம் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஆனால் கடமுடைய தேசத்தில் கடாத்தியந்தாபாவம் அங்கீகரிக்கின் அவ்வத்தியந்தா பாவமே நிஷ்பலமும் நிஷ்பிரமாணமு மாய்விடும். அங்ஙனமே சகலபதார்த்தங்களின்பயனும் வியவகாரத்தாற்பெறப்படுகின்றது. கட மில்லையென்னும் வியவகார சித்தியின்றி வேறு பயனே கடா த்தியந்தாபாவத்திற்கு நிகழாது. முற்கூறிய வியவகாரத்தின் சித்தி யே பயனும். கடம் இல்லையென்னும் உணர்வானே கடாத்தியந்தா பாவம் பெறப்படுகின்றது; முற்கூறிய வுணர்ச்சியின்றிக் கடாத்தி யந்தாபாவத்தின் இருப்பில் ஒரு பிரமாணமும் இல்லை. நவீன மத த்தில் கடாத்தியந்தாபாவத்தால் கட மில்லையென்னும் வியவகார த்தின் சித்தி யுண்டாகிறதில்லை. ஆனால் கட சம்பந்தமுடைய பூத லாதிகரணத்தின் வேறாகிய காலத்தால் முற்கூறிய வியவகாரத்தின் சித்தி யுண்டாகிறது. ஏனெனின், கடசம்பந்தமுடைய பூதலாதிகர ணத்தின் வேறாகிய கால முளதாயின் அப்போது கட மில்லையென் னும் பிரதீதி யுண்டாகின்றது. கட சம்பந்த முடைய பூதலாதி கரண காலமுளதாயின் அப்போது கடம் இல்லையென்னும் பிரதீதி யுண்டாகிற தில்லை. இவ்வாற்றால் கடமில்லையென்னும் உணர்வால் கட சம்பந்தமுடைய பூதலாதிகரணத்தின் வேறாகிய காலத்தின் சித்தி யுண்டாகின்றது; கடாத்தியந்தாபாவத்தின் சித்தி யுண்டா கிறதில்லை. பிரதீதி (உணர்ச்சி) யினைப்போலக் கடம் இல்லையென் னும் வியவகாரத்தின் சித்தி நவீனமதத்தில் கடாத்தியந்தாபாவத் தால் உண்டாகிறதில்லை. ஆனால் முற்கூறியகாலத்தால் கடம் இல்லை யென்னும் வியவகாரம் உண்டாகின்றது. ஆதலால் கடாத்தி யந்தாபாவம் நவீனமதத்தில் பயனற்றதும் பிரமாணம் இன்றியதுஉ

மாம். சத்தப் பிரயோகத்தினை வியவகாரமென்பர்; ஞானத்தினைப் பிரதீதியென்பர். இவ்வாற்றான் நவீனமதத்தால் அத்தியந்தாபாவத்திற்கு நித்தியத்தன்மையை அங்கீகரித்தற்பொருட்டு, பிரதியோகியையுடைய தேசத்தில் அத்தியந்தாபாவத்தைக் கொள்ளின் அடியோடு அத்தியந்தாபாவத்திற்கு ஆனி யுண்டாம். ஆதலால் கடமுடைய தேசத்தில் கடாத்தியந்தாபாவம் சம்பவியாது. யாண்டுப் பூதலத்தில் ஓர் காலத்தில் கடமுளதாகின்றதோ, ஆண்டு அத்தியந்தாபாவ முளதாயின் அத்தியந்தாபாவமென்னும் பெயரும் பொருளின்றியதாகும். யாண்டு அத்தியந்தாபாவம் உளதாய் மூன்று காலத்திலும் பிரதியோகி யிலதாகின்றதோ, அஃது அத்தியந்தாபாவமென்னும் பெயரின்படி பெறப்படுவதாகின்றது. ஆதலால் யாண்டு ஓர் காலத்துப் பிரதியோகியுளதாய் ஓர் காலத்து இலதாகின்றதோ ஆண்டு முக்காலத்தினும் பிரதியோகியின் அபாவமின்று. ஆதலால் அத்தியந்தாபாவமின்று. அதனின் வேறாய வோர் அபாவம் உளது; அதனைச் சமாயிகாபாவமென்பர்.

எரு. நியாய சம்பிரதாயத்தில் கடப்பிரத்துவம்சத்தின் பிராகபாவம் கடமும் கடப்பிராகபாவமு மாமெனல்.

இவ்வாற்றான் நான்கு வகையான சம்சர்க்காபாவமும் பிராகபாவமும் சேர்ந்து ஐவகை யபாவமாம். அவ்வபாவம் ஒவ்வொன்றும் இரண்டுவகையாம்:—ஒன்று பாவப் பிரதியோகியினை யுடையதாகின்றது; மற்றொன்று அபாவப் பிரதியோகியினை யுடையதாகின்றது. பாவத்தின் அபாவம் பாவப் பிரதியோகியினையுடைய அபாவமெனப்படும். அபாவத்தின் அபாவம் அபாவப் பிரதியோகியினையுடையஅபாவமெனப்படும். எங்ஙனம்: பிராகபாவம் இருவகைத்தாம். கட முதலியவற்றிற்குக் கபால முதலியவற்றிலுள்ள பிராகபாவம் பாவப் பிரதியோகியினை யுடைய தாம். பாவ பதார்த்தத்திற்குப் பிராகபாவம் இருத்தல்போல அபாவத்திற்கும் பிராகபாவ முண்டு. ஆனால் ஸாதி (உற்பத்தியுடைய) பதார்த்தங்களுக்குப் பிராகபாவமுண்டு; அநாதிக்குப் பிராகபாவ மிருப்பதில்லை. அத்தியந்தாபாவ அந்நியோந்நியாபாவப் பிராகபாவங்களோ அநாதியாம். ஆனால் அவற்றிற்கோ பிராகபாவம் சம்பவிப்பதில்லை. பிரத்வொம்ஸாபாவமோ அநந்தமாம்; ஆனால் ஸாதியாம். ஆதலால் பிரத்வொம்

ஸாபாவத்திற்குப் பிராகபாவம் உண்டு. அப்பிரத்தொம் ஸாபாவத்தின் பிராகபாவம் பிரதியோகி ரூபமும், பிரதியோகியின் பிராகபாவரூபமுமாம். தண்டமுதலியவற்ருன் கடத்திற்கு நாசமுண்டாயின், அதனைக் கடத்தின் பிரத்தொம்ஸாபாவ மென்பர். அப்பிரத்துவம்ஸாபாவம் தண்ட முதலியவற்ருற் ருேன்றியதாம். தண்ட முதலியவற்றின் வியாபாரத்திற்குமுன் கடகாலத்திலும் கடத்தின் பிராகபாவ காலத்திலும் இல்லாதிருத்தலான் ஸாதியாம். ஆதலால் தண்ட முதலியவற்றின் வியாபாரத்திற்கு முன் கடத் துவம்ஸத்தின் பிராகபாவம் இருக்கின்றது. அத்துவம்ஸத்தின் பிராகபாவம் கட காலத்திலும், கடத்தின் உற்பத்திக்குமுன் கடத்தின் பிராகபாவ காலத்திலும் உளது. ஆதலால் கடத்துவம்ஸத்தின் பிராகபாவம் கடகாலத்திலோ கடவடிவாகவும் கடத்தின் உற்பத்திக்கு முன் கடத்தின் பிராகபாவ வடிவமாகவு மிருக்கின்றது. இவ்வாற்ருன் கடத்துவம்ஸத்தின் பிராகபாவம் கடத்தினும் கடத்தின் பிராகபாவத்தினும் அடங்கியுளது. அவற்றின் வேருகவில்லையென்பது சாம்பிரதாயிகமதம்.

எச. முற்கூறிய மதத்தின் கண்டனமும், கடப் பிரத்துவம்ஸத்தினது அபாவப் பிரதி யோகியினையுடைய பிராகபாவத்தின் சித்தியும்.

ஆனல் இம்மதம் யுக்தி விரோதமுடையதாம். எனெனின், கடமோ பாவரூபமும் ஸாதியுமாம். கடத்தின் பிராகபாவம் அபாவரூபமும் அநாதியுமாம். ஒரே கடத்துவம்ஸப் பிராகபாவத்தினை ஒரு காலத்தில் பாவ வடிவினதாயும் ஒரு காலத்தில் அபாவ வடிவினதாயும் கூறுதல் விருத்தமாம்; அங்ஙனமே ஓர் காலத்து ஸாதி வடிவினதாயும் ஓர் காலத்து அநாதி வடிவினதாயும் கூறுதலும் விருத்தமாம். அன்றியும் கடகாலத்தில் கபாலத்திற் சமவாயமாகக்கடமிருக்கின்றது. கடத்துவம்ஸமில்லையென் றிவ்வாறு விதிரூபமாகவும் நிஷேதரூபமாகவும் இரண்டுணர்ச்சிகள் விலக்ஷணமாகவுண்டாகின்றன. அவற்றின் விஷயி ஒன்றற்கொன்று விலக்ஷணமான இரண்டு பதார்த்தங்களா யங்கீகரித்தல் வேண்டும். அங்ஙனமே கடத்தின் உற்பத்திக்குமுன்னும் கபாலத்திற் கடமில்லை, கடத்துவம்ஸ மில்லையென் றிவ்வாறு இரண்டுணர்ச்சிக ளுண்டாகின்றன. அவ்விரண்டுணர்ச்சிகளும் நிஷேத முகத்தனவாயினும் வில

க்ஷணமாம். ஏனெனின், முதலுணர்ச்சியிலோ இல்லையென்றுகூறுதலானுண்டாகும் அபாவம் எதுவோ, அதன் பிரதியோகியாகிய கடத்தின் வுணர் வுண்டாகின்றது. இரண்டாவ துணர்ச்சியில் இல்லையென்று கூறுதலாற் றோற்றிய அபாவத்திற்குக் கடப்பிரத்துவம்ஸமாகிய பிரதியோகியி னுணர்ச்சி யுண்டாகின்றது. ஆதலால் பிரதியோகியின் பேதமிருக்குங்கால் கடப் பிராகபாவத்திற்கும், கடப்பிரத்துவம்ஸப் பிராகபாவத்திற்கும் அபேதம் சம்பவியாது. ஆனால் கடத்திற்கும் அதன் பிராகபாவத்திற்கும் கடப்பிரத்துவம்ஸத்தின் பிராகபாவம் வேறெனை மதிக்கத்தக்கதாம். அநுபவத்தாற் பெறப்பட்ட பொருட்கு இலாகவ பலத்தால் லோபம் சம்பவியாது. ஆதலால் சாம்பிரதாயிகர் கிரமமாகக் கடப்பிரத்துவம்ஸ பிராகபாவத்திற்குக் கடத்திலும் அதன் பிராகபாவத்திலும் அடக்கம் அங்கீகரித்தல், இலாகவமாயினும் நலமுடையதன்று. இவ்வாற்றாற்பிரத்துவம்ஸாபாவத்தின் பிராகபாவம் அபாவப் பிரதியோகியினையுடைய பிராகபாவத்தின் அபாவமாம்.

எரு. சாமயிகாபாவத்தின் பிராகபாவம் அபாவப் பிரதியோகியினை யுடையதாதல்.

அங்ஙனமே சாமயிகாபாவமும் ஸாதியாகின்றது. அதன் பிராகபாவமும் அபாவப் பிரதியோகியினையுடைய பிராகபாவ மாகின்றது.

எசு. பிராசீனர் பிராகபாவத்தினதுபிரத்துவம்ஸம் பிரதியோகிப் பிரதியோகியிலும் பிரதியோகிப் பிரதியோகியின் துவம்ஸத்திலும் அடங்குமென்றல் நவீனராற் கண்டிக்கப்படுதலும், அதன் அபாவப் பிரதியோகித் தன்மையும்.

பிரத்துவம்ஸாபாவமும் அத்தியந்தாபாவ அந்நியோந்நியாபாவங்களுக்கு இருப்பதில்லை. ஏனெனின், இரண்டு அபாவங்களும் அநாதியும் அநந்தமுமாம்; அங்ஙனமே பிரத்துவம்ஸாபாவமும் அநந்தமாம். அதற்கும் பிரத்துவம்ஸம் சம்பவியாது. ஆனால் பிராகபாவ சாமயிகாபாவங்களுக்குப் பிரத்துவம்ஸ முண்டாகின்றது. சாம்பிரதாயிகக் கிரமமாகப் பிராகபாவத் துவம்ஸம் பிரதி

யோகிப்பிரதியோகியிலும், பிரதியோகிப் பிரதியோகியின் துவம்ஸத்திலும் அடங்கும்; அவற்றின் வேறாகாது. எங்ஙனம்: கடத்தின் பிராகபாவத்தினது துவம்ஸ முண்டாகின்றது. அது கடகாலத்திலும் கடத்தின்துவம்ஸ காலத்திலுமுளது. கடகாலத்திலோ கடப்பிராகபாவத்தின் துவம்ஸம் பிரதியோகி சொரூபமா யிருக்கின்றது. ஏனெனின், கடப்பிராக பாவத்தினது துவம்ஸத்தின் பிரதியோகி கடப்பிராகபாவமாம். கடப்பிராகபாவத்தின் பிரதியோகி கடமாம். ஆதலால் கடகாலத்தில் கடப் பிராகபாவத்தின் துவம்ஸம் பிரதியோகியின் பிரதியோகி சொரூபமாம். தண்ட முதலியவற்றான் கடத்திற்கு நாசமுண்டாயின் அக்காலத்தும் கடப்பிராகபாவத்தின் துவம்ஸமிருக்கின்றது; கடமில்லை. ஆதலால் அக்காலத்தில் கடப் பிராகபாவத்தின் துவம்ஸம் பிரதியோகிப் பிரதியோகியின் துவம்ஸ ரூபமாம். ஏனெனின் கடப்பிராகபாவத்துவம்ஸத்தின் பிரதியோகியாகிய கடப்பிராகபாவ மெதுவோ, அதன் பிரதியோகி கடமாம். அக்கடத்தின் துவம்ஸமே கடப்பிராகபாவத்தின் துவம்ஸமாம். கடத்துவம்ஸத்துக்கு வேறாகக் கடப்பிராகபாவத்துவம்ஸ மில்லை. இவ்வாற்றான் பிராகபாவத்தின் துவம்ஸம் ஒருகாலத்தில் தனது பிரதியோகியின் பிரதியோகிவடிவமாம். ஒருகாலத்தில் தனது பிரதியோகியினது பிரதியோகியின் துவம்ஸ ரூபமாம். பிராகபாவத்துவம்ஸம் வேறன்று.

இச்சாம்பிரதாயிகக் கிரமமும் யுக்தி விருத்தமாம். ஏனெனின், கடமோ ஸாந்தமும்பாவரூபமுமாம். கடத்துவம்ஸம் அநந்தமும் அபாவ ரூபமுமாம். ஒரு கடப்பிராகபாவத் துவம்ஸத்திற்கே ஸாந்த அநந்தங்களோடு அபேதங் கூறுதலும், அங்ஙனமே பாவா பாவங்களோடு அபேதங் கூறுதலும் விருத்தமாம். கடஉற்பத்தியுண்டாயின் அப்போது 'கடமுண்டாயிற்று' 'கடப்பிராகபாவமழிந்தது' என்றிவ்வாறு இரண்டு விலக்ஷணமான தோற்ற முண்டாகின்றன. அவற்றுள் 'கடமுண்டாயிற்று' என்னும் தோற்றத்திற்கு விஷயம் உற்பத்தியாகிய கடமாம். 'கடப்பிராகபாவம்நஷ்டமாயிற்' றென்னும் உணர்ச்சிக்கு விஷயம் கடப்பிராகபாவத்தின் துவம்ஸமாம். அவற்றிற்கு அபேதம் (ஒற்றுமை) கூறுதல் சம்பவியாது. அங்ஙனமே தண்டமுதலியவற்றாற் கடத்தின் துவம்ஸ முண்டாகவே, 'இப்பொழுது கடத்துவம்ஸ முண்டாயிற்று' 'கடப்பிராகபாவத்துவம்ஸம் முன்கடோற்பத்தி காலத்தி லுண்டாயிற்று' என்னு

முணர்ச்சி யுண்டாகின்றது. ஆண்டு வர்த்தமான காலத்தில் கடத் துவம்ஸத்தின் உற்பத்தியும், அதீதகாலத்தில் கடப்பிராகபாவத் துவம்ஸத்தின் உற்பத்தியும் சித்தமாகின்றன. வர்த்தமான காலத் தில் உற்பத்தியுடையதனோடு அதீதகாலத்து உற்பத்திக்கு அபே தம் சம்பவியாது. ஆதலால் கடப் பிராகபாவத்தின் துவம்ஸம் கடத்தினும் கடத் துவம்ஸத்தினும் வேறும். வேதாந்த பரிபாஷை முதலிய அத்வைத நூல்களினும் துவம்ஸப் பிராகபாவத்திற் கும் பிராகபாவத்திற்கும் துவம்ஸம் வேறாக எழுதப்படவில்லை. ஆனால் முற்கூறிய நியாய சம்பிரதாயத்தின்படி அந்தர்ப் பாவமே (அடக்கமே) எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. என்றாலும் சுருதி சூத்திர பாஷியங்களோ இதனை நிரூபித்தலில் உதாசீனமா யிருக்கின்றன. ஆதலால் எவ்வகைப்பொருள் யுக்தி அநுபவாநுசாரமாகின்றதோ, அதனை யங்கீகரித்தல் வேண்டும். யுக்தி யநுபவ விருத்தமாக இக் காலத்தைய நூலாசிரியர் எழுதுவன பிரமாணமாகா. ஆகலின் முற்கூறிய பொருள் பிரமாண விருத்த மன்று. மாறாக வேறென் றங்கீகரித்தலே யுக்தியநுபவங்களை யநுசரித்ததாம். இவ்வாற்றான் பிராகபாவத்தின் துவம்ஸம் அபாவப் பிரதியோகியினையுடைய பிரத் துவம்ஸாபாவமாம்.

எஎ. கடாந்நியோந்நியாபாவத்தினது அத்தியந்தாபாவத்தின் கடத்தன்மை வடிவாந் தன்மையும், அதில் தோஷமும்.

சாமயிகாபாவம் கேவலம் திரவியத்திற்கே யாமென்னும் இது முன் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. ஆதலால் அபாவப் பிரதியோகி யினையுடைய சாமயிகாபாவம் அப்பிரசித்தமாம். அபாவப்பிரதி யோகியினையுடைய அத்தியந்தாபாவத்திற்கோ அநேக உதாரணங்கள் உள. கபாலத்தில் கடத்தின் பிராகபாவமும் பிரத்தொம்சாபாவ முமுள; தந்துவிலில்லை. ஆதலால் தந்துவில் கடப்பிராகபாவத்தின் அத்தியந்தா பாவமும், கடப்பிரத்தொம்சாபாவத்தின் அத்தியந்தாபாவமு முள. அங்ஙனமே கபாலத்தில் கடத்தின் சாமயிகா பாவமும் கடத்தின் அத்தியந்தாபாவமுமில்லை. ஆதலால் கபாலத்தில் கடத்தின் சாமயிகாபாவத்தின் அத்தியந்தாபாவமும், கடாத்தியந்தாபாவத்தின் அத்தியந்தாபாவமு முள. அங்ஙனமே கபாலத்தில் கபாலத்தின் அந்நி யோந்நியா பாவமில்லை. ஆண்டுக் கபாலாந்நியோந்நியாபாவத்தின் அத் தியந்தாபாவம் இருக்கின்றது. அங்ஙனமே கடத்தில் கடத்தின் அந்

ந்யோந்யாபாவம் இல்லை. ஆண்டுக் கடாந்நியோந்நியாபாவந்தின் அத்தியந்தாபாவ மிருக்கின்றது. ஆனல் அந்நியோந்நியாபாவத்தின் அத்தியந்தாபாவம் வேறில்லை; அந்நியோந்நியா பாவத்தின் பிரதி யோகித்தன்மையை யவச்சேதகஞ்செய்யும் தர்மரூபமாம். எங்ஙனம்: கடாந்நியோந்நியாபாவத்தின் பிரதியோகித்தன்மையை யவச்சேதகம் செய்யும் தர்மம் கடத்தன்மையாம். அது கேவலம் கடத்தின்கண்ணே யிருக்கும். கடாந்நியோந்நியாபாவத்தின் அத்தியந்தாபாவமும் கடத்தின்கண்ணே யிருக்கும். கடத்திற்கு வேறாய சகல பதார்த்தங்களினும் கடாந்நியோந்நியா பாவமிருக்கின்றது. ஆதலால் கடாந்நியோந்நியாபாவத்தின் அத்தியந்தாபாவம் கடத்தின் வேறாய பதார்த்தங்களிலிராது. இவ்வாற்றாற் கடத்தன்மையின் சமநியதம் கடாந்நியோந்நியாபாவத்தின் அத்தியந்தாபாவமாயிருத்தலின் கடத்தன்மைவடிவமே கடாந்நியோந்நியாபாவத்தின் அத்தியந்தாபாவமாம்.

இத்தன்மைய பிராசீனர் எழுத்தும் விசுவசிக்கத் தக்கதன்று. ஏனெனின், கடத்திற் சமவாயமாகக் கடத்துவமிருக்கின்றதென்னு முணர்ச்சிக்கு விஷயம் கடத்தன்மையாம். "கடத்திற் கடாந்நியோந்நியாபாவமில்லை" என்னு முணர்ச்சிக்கு விடயமான கடாந்நியோந்நியாபாவத்தின் அத்தியந்தாபாவ மிருக்கின்றது. ஆதலால் அந்நியோந்நியாபாவத்தின் அத்தியந்தாபாவம் அந்நியோந்நியா பாவத்தின் பிரதியோகித்தன்மையை யவச்சேதகஞ்செய்யும் தர்மரூபமன்று. அதனின் வேறாகிய அபாவரூபமேயாம்.

எஅ. அத்தியந்தாபாவத்தின் அத்தியந்தாபாவம் முதலத்தியந்தாபாவத்தின் பிரதியோகி வடிவினதாதலைப் பிரதிபாதித்தலும், அதன் கண்டனமும்.

அங்ஙனமே அத்தியந்தாபாவத்தின் அத்தியந்தாபாவத்தினையும் முதல் அபாவத்தின் பிரதியோகி வடிவமாகப் பிராசீனர் அங்கீகரிக்கின்றனர். அதன் கண்டனமோ நவீன நியாய நூல்களில் ஸ்பஷ்டமாம். அங்ஙனமன்றே, யாண்டுக் கடம் என்றும் இருப்பதில்லையோ, ஆண்டுக் கடத்தின் அத்தியந்தாபாவம் இருக்கின்றது. யாண்டுக் கட முளதாகின்றதோ, ஆண்டுக் கடாத்தியந்தாபாவம் இருப்பதில்லை. ஆதலால் அதன் (கடாத்தியந்தாபாவத்தின்) அத்தியந்தாபாவம் இருக்கின்றது. இவ்வாற்றான் கடாத்தியந்தாபாவத்

தின் அத்தியந்தாபாவம் முதல்அத்தியந்தாபாவத்தின் பிரதியோகி யாகிய கடமெதுவோ, அதனோடு ஒருங்கு நிற்பதாயிருத்தலின் கடசொரூபமாம். அதனின் வேறன்று. கடாத்தியந்தாபாவத்தின் அத்தியந்தாபாவத்திற்குக் கடரூபம் அங்கீகரியாது, வேறெனக் கொள்ளின் அத்தியந்தாபாவங்களுக்கு அநவஸ்தை யுண்டாகும். எங் ஙனம் கடாத்தியந்தாபாவத்தின் அத்தியந்தாபாவம் வேறோ, அங் ஙனமே இரண்டாவது அத்தியந்தாபாவத்திற்கு மூன்றாவது அத் தியந்தாபாவமும், மூன்றாவதற்கு நான்காவதும், நான்காவதற்கு ஐந்தாவதும் வேறாம். இவ்வாற்றான் அத்தியந்தாபாவங்களுக்கு ஓரிடத்தும் முடிவுண்டாகாமல்இங்ஙனம்அநந்த தாரையுண்டாகும். இரண்டாவது அத்தியந்தாபாவத்தினை முதல் அத்தியந்தாபாவத் தின் பிரதியோகி சொரூபமாகக் கொள்ளின், அப்போது அநவஸ் தையாகிய தோஷம் இல்லை. ஏனெனின், கடாத்தியந்தாபாவத்தின் அத்தியந்தாபாவம் கடரூபமெனக் கொள்ளின் இரண்டாவது அத் தியந்தாபாவத்தின் அத்தியந்தாபாவமும் கடாத்தியந்தாபாவமே யாம். ஏனெனின், இரண்டாவது அத்தியந்தாபாவம் கடரூபமாம். ஆதலால் அதன் அத்தியந்தாபாவம் கடத்தின் அத்தியந்தாபாவ மேயாம். அங்ஙனமே மூன்றாவது அத்தியந்தாபாவத்தினது நான் காவது அத்தியந்தாபாவம் மீண்டும் கடரூபமாம். நான்காவதுஅத் தியந்தாபாவத்தினது ஐந்தாவது அத்தியந்தாபாவம் கடாத்தியந்தா பாவ ரூபமாம். இவ்வாற்றாற் பிரதியோகியினும் ஒரு அத்தியந்தா பாவத்தினும் எல்லா அத்தியந்தாபாவங்களு மடங்கும். அநவஸ்தை யாகிய தோஷமில்லை. ஆதலால் அத்தியந்தாபாவத்தின் அத்தியந்தா பாவத்தினை முதல் அத்தியந்தாபாவத்தின் பிரதியோகி சொரூப மாகப் பிராசீனர் அங்கீகரிக்கின்றனர்.

ஆண்டு நவீன கிரந்தகாரர் இத்தோஷத்தினை எழுதியிருக் கின்றனர்:—யாண்டுப் பூதலத்திற் கடமுளதாகின்றதோ, ஆண்டுப் 'பூதலத்திற் கடமுளது, பூதலத்திற் கடாத்தியந்தாபாவமில்லை' என் றிவ்வாறு விலக்ஷண வுணர்ச்சி யுண்டாகின்றது. விதிமுக வுணர் ச்சிக்கும் நிஷேதமுக வுணர்ச்சிக்கும் ஒரே விஷயம் சம்பவியாது. ஆதலால் விதிமுக வுணர்ச்சிக்கு விஷயம் கடமும், நிஷேதமுக வுண ர்ச்சிக்கு விடயம் கடாத்தியந்தாபாவத்தின் அத்தியந்தாபாவமு மாம். அது கடரூப மன்று; அபாவரூபமாம். ஆதலால் கடத்தின் வேறாம்.

இரண்டாவது அத்தியந்தாபாவத்தினை வேறெனக் கொள்ளின் அநவஸ்தாதோஷம் உண்டாமெனக் கூறியதற்குச் சமாதானம் வருமாறு:—இரண்டாவது அத்தியந்தாபாவம் முதலத்தியந்தாபாவத்தின் பிரதியோகியோடு ஒருங்கு நிற்பதாம். மூன்றாவது அபாவம் முதல் அபாவத்தோடு ஒருங்கு நிற்பதாம். பிரயோகியின் சமான தேசத்திலுள்ள இரண்டாவது அபாவமெதுவோ, அதனோடு ஒருங்கு நிற்பது நான்காவது அபாவமாம். முதலாவது மூன்றாவது அபாவங்களுடன் ஒருங்கு நிற்பது ஐந்தாவது அபாவமாம். இவ்வாற்றான் இரட்டைச் சங்கையின் அபாவ முழுவதும் இரண்டாவது அபாவத்தோடு ஒருங்கு நிற்பனவாம். விஷம சங்கையின் அபாவ முழுவதும் முதல் அபாவத்தோடு ஒருங்கு நிற்பனவாம். ஆண்டு இரண்டாவது அபாவம் முதல் அபாவத்தின் பிரதியோகியோடு ஒருங்கு நிற்பதாயினும், பாவ அபாவங்களுக்கு ஐக்கியம் பொருந்தாது. ஆதலால் கடத்தோடு ஒருங்குநிற்பதாயினும் கடாத்தியந்தாபாவாபாவம் கடத்தின் வேறாம். முதல் அபாவத்தோடு ஒருங்கு நிற்கும் மூன்றாவது அபாவமோ, முதல் அபாவ சொரூபமாம்; வேறன்று. ஏனெனின், "கடம் இல்லை" என்னும் நிஷேதமுகவுணர்ச்சிக்கு விஷயம் முதல் அபாவமாம். "கடாத்தியந்தாபாவாபாவமில்லை" என்னும் உணர்ச்சியின் விஷயமே மூன்றாவது அபாவமாம். ஆதலால் மூன்றாவது அபாவம் முதல் அபாவ வடிவினதாம். அங்ஙனமே கடாத்தியந்தாபாவமில்லையென்னும் நிஷேதமுகவுணர்ச்சிக்கு விஷயம் இரண்டாவது அபாவமாம். "மூன்றாவது அபாவமில்லை" என்றிவ்வாறு நான்காவது அபாவமும் நிஷேதமுகவுணர்ச்சிக்கு விஷயமாம். ஆதலால் இரண்டாவது அபாவத்தோடு ஒருங்கு நிற்கும் நான்காவது அபாவம் இரண்டாவது அபாவரூபமாம்; ஆனால் கடத்தோடு ஒருங்கு நிற்பதாயினும் இரண்டாவது அபாவாபாவரூபம் கடத்தின் வேறாய அபாவரூபமாம். இவ்வாற்றான் அபாவமாலை முழுவதும்முதல்அபாவ இரண்டாவது அபாவங்களுள் அடங்கும். அநவஸ்தைத் தோஷமின்று.

பிராசினர் கிரமப்படி பிரதியோகியிலும் அபாவத்திலும் எல்லா அபாவங்களும் அடங்குதலால் ஒரு அபாவமே அங்கீகரிக்கவேண்டியதாகின்றது. நவீனர் கிரமப்படி இரண்டபாவங்கள் அங்கீகரிக்கவேண்டியன வாகின்றன. அதனால் நவீனமதத்தில் கௌரவமுளது. என்றாலும் பாவாபாவங்களுக்கு ஐக்கியம் பொருந்தா

தாகலின் பிராசீனமதம் பிரமாண விருத்தமாம். நவீனமதம் அநுபவாநுசாரியா யிருக்கின்றது. ஆதலால் பிரமாணத்தாற் பெறப்படுவது கௌரவ தோஷத்தை யுண்டுபண்ணுவதன்று. இவ்வாற்றுன் கடாத்தியந்தாபாவத்தின் அத்தியந்தாபாவமும் அபாவப்பிரதியோகியினையுடைய அபாவமாம். இவ்வாறு அபாவப் பிரதியோகியினையுடைய சம்சர்க்காபாவத்தின் உதாரணம் சொல்லப்பட்டது.

எக. அபாவப்பிரதியோகியினையுடைய அந்நியோந்நியாபாவத்தின் உதாரணமும், முற்கூறிய அர்த்தத்தின் அநுவாதமும்.

அபாவப் பிரதியோகியினையுடைய அந்நியோந்நியா பாவத்தின் உதாரணம் மிக வெளிப்படையாம். எங்ஙனம்; பிராகபாவத்தின் அந்நியோந்நியாபாவம் பிராகபாவத்தி லின்று; சகல பதார்த்தங்களினுமுண்டு. ஏனெனின், பேதத்தினை அந்நியோந்நியாபாவமென்பர். சொரூபத்திற் பேதமிராது. சொரூபத்தின் வேறாய எல்லாவற்றினும் எல்லாவற்றின் பேதமு முளது. ஆதலால் பிராகபாவத்திற்கு வேறாய பதார்த்தங்களில் பிராகபாவத்தின் அந்நியோந்நியாபாவமிருக்கின்றது. பிரத்துவம்ஸாபாவத்தின் வேறாயவற்றில் பிரத்துவம்ஸாபாவத்தின் அந்நியோந்நியாபாவம் உளது. அத்தியந்தாபாவத்தின் வேறாயவற்றில் அத்தியந்தாபாவத்தின் அந்நியோந்நியாபாவம் இருக்கின்றது. அந்நியோந்நியாபாவத்தின் வேறாயவற்றில் அந்நியோந்நியாபாவத்தின் அந்நியோந்நியாபாவம் இருக்கின்றது. அந்நியோந்நியாபாவத்தின் வேறாயவை நால்வகைச் சம்ஸர்க்காபாவமும் சகல பாவபதார்த்தங்களுமாம். ஏனெனின், சம்ஸர்க்காபாவமும் பாவ பதார்த்தமும் அந்நியோந்நியாபாவ ரூபமன்று. ஆதலால் அந்நியோந்நியாபாவத்தின் வேறாம். எது எதனின் வேறாகின்றதோ, அதன்கண் அதன் அந்நியோந்நியாபாவம் உளதாகின்றது. ஆதலால் சம்சர்க்காபாவத்திலும் சகலபாவபதார்த்தங்களிலும் அந்நியோந்நியாபாவத்தின் அந்நியோந்நியாபாவ மிருக்கின்றது.

இவ்வாற்றுன் ஐவகைஅபாவங்களுள் சாமயிகாபாவமோ கேவலம் திரவியத்திற்கே யுண்டாம். ஆதலால்அது அபாவப்பிரதியோகியினை யுடையதன்று. நான்கபாவங்களும் அபாவப்பிரதியோகியை யுடையனவாமென்பதற்கு உதாரணம்சொல்லப்பட்டது. அபாவப்

பிரதியோகியினையுடைய அபாவத்தினைச் சிலவிடங்களில் பிராசீனர் பாவரூபமெனக்கொண்டிருக்கின்றனர். எங்ஙனம்: கடப்பிராகபாவத்தின் துவம்ஸத்தினைக் கடரூபமெனக் கொள்ளுகின்றனர். கடத்துவம்ஸத்தின் பிராகபாவத்தினைக் கடமெனக்கொள்ளுகின்றனர். கடாந்நியோந்நியாபாவத்தின் அத்தியந்தாபாவத்தினைக் கடத்துவமெனக் கொள்ளுகின்றனர். கடாத்தியந்தாபாவத்தின் அத்தியந்தாபாவத்தினைக் கடமெனக் கொள்ளுகின்றனர். அதன் கண்டனம் செய்யப்பட்டது. ஆகலின் அபாவம் அபாவப்பிரதியோகியினையுடையதுமாம். பாவப்பிரதியோகியினையுடைய அபாவமோ மிகப்பிரசித்தமாம். இவ்வாற்றான் அபாவத்தின் நிருபணம் நியாயசாஸ்திரத்தின்படி செய்யப்பட்டது. சில விடங்களில் பிராசீன மதத்திலாதல் நவீன மதத்திலாதல் தோஷங்கூறிய தெதுவோ, அதுவும் நியாய மரியாதையைக் கொண்டே தோஷங் கூறியதாம்.

அ௦. முற்கூறிய நியாயமதத்தில் வேதாந்தத்திற்கு விருத்தமான ஆசங்கையைக் காட்டலும், அநாதிப்பிராகபாவத்தின் கண்டனமும்.

அன்றியும் முற்கூறிய வண்ணம் அபாவத்தை நிரூபித்தல் வேதாந்த சாஸ்திரத்தினும் விருத்தமன்று. எவ்வளவு அம்சம் வேதாந்த விருத்தமோ, அதனைக் காட்டுவோம். கபாலத்திலுள்ள கடத்தின் பிராகபாவத்தினை அநாதியென்பர். அது பிரமாணவிருத்தமாம். ஆதலால் வேதாந்தாநுசார முடையதன்று; ஏனெனின், கடப்பிராகபாவத்தின் அதிகரணமானகபாலமும்ஸாதி; பிரதியோகியாகிய கடமும் ஸாதி. அங்ஙனமாகவே பிராகபாவத்திற்கு அநாதித்தன்மை எங்ஙனமுண்டாகும்? மாயையில் சகல காரியங்களின் பிராகபாவத்திற்கும் அநாதித் தன்மை கூறிற்பொருந்தும். ஏனெனின் மாயை அநாதியாம்; ஆனல் மாயையில் காரியத்தின் பிராகபாவத்தினை அங்கீகரித்தல் வியர்த்தமாம். சித்தாந்தத்தில் விரும்பப்படுவதுமன்று; ஏனெனின், கடத்தினுற்பத்தி கபாலத்திலுண்டாகின்றது; பிறவற்றிலுண்டாகிறதில்லை. அங்ஙனமே படத்தின் உற்பத்தி தந்துவிலுண்டாகிறது; கபாலத்தில் உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் கடத்தின் பிராகபாவம் கபாலத்திலுளது; தந்துவிலின்று. படத்தின் பிராகபாவம் தந்திவிலுளது; கபாலத்திலின்று. எதற்கு எதன்கண் பிராகபாவமுளதோ, அதற்கு அதன்கண் உற்பத்தியுள

தாம்; பிறவற்றிலுளதாத லில்லை. எல்லாவற்றினின்றும் எல்லாக் காரியங்களின் உற்பத்தியுமுண்டாகலாகாதென்பதற்காகவே பிராகபாவத்தின் அங்கீகாரமாம்.

அன்றியும் நையாயிகர் பிராகபாவத்தின் முக்கியப் பிரயோஜனத்தை இங்ஙனம் கூறுகின்றனர்:—கபாலம் தந்து முதலியவற்றிற்குக் கடம்படமுதலிய பரிணமமோ இல்லை. ஆனல் கபாலத்தில் கடத்தின் ஆரம்பம் உண்டாகின்றது. தந்துவில் படத்தின் ஆரம்பமுண்டாகின்றது. கடம்படமுதலியனவுண்டாயின், அப்போது முன்போலவே கபால தந்துக்களு மிருக்கின்றன. பரிணமவாதமாயின் கடாகாரத்தை யடைந்தபின் சொரூபமாகக் கபால மிருப்பதில்லை. அங்ஙனமேபடாகாரத்தையடைந்தபின்னர்த்தந்துவுமிருப்பதில்லை. அது பரிணமவாதமோ வன்று; ஆரம்பவாதமாம். கபாலமிருந்தபடியேயிருந்துகொண்டு, தனதுகடத்தின்உற்பத்தியைச் செய்கின்றது. எப்போது கடம் உற்பத்தியாய் விடுகின்றதோ, அப்போதும் கடத்தின் சாமக்கிரி முன்போலவே பொருந்திநிற்கும். பரிணமவாதத்திலோ காரியத்தினுற்பத்தி யுண்டாகவே உபாதானகாரணம் இருப்பதில்லை; ஏனெனின், பரிணம வாதத்தில் உபாதான காரணமே காரியரூபத்தை அடைகின்றது. ஆதலால் கடவடிவத்தையடைந்த கபாலம் கடத்தின் சாமக்கிரியன்று. ஆரம்பவாதத்தில் உபாதான காரணம் தனது சொரூபத்தை விடுவதில்லை. உபாதானத்தின் வேருன காரியத்தின் உற்பத்தி யுண்டாகின்றது. தனது சொரூபமாக உபாதான காரணம் பொருந்தி நிற்கும். ஆதலால் கடத்தின் உற்பத்தி யுண்டாகியும் உள்ளபடியே சாமக்கிரியிருத்தலால் மீண்டும் கடத்தி னுற்பத்தி யுண்டாதல்வேண்டும். ஒரு கடமுண்டாய் வேறு கடமுண்டாதலில் முதற் கடம் பிரதிபந்தகமாம்; கடத்தான் நிரோதிக்கப்பட்ட கபாலத்தில் வேறு கடத்தினுற்பத்தியுண்டாகிறதில்லை. அங்ஙனமாயினும் முதலுண்டாகியகடத்திற்கு மீண்டும் உற்பத்தி யுண்டாதல் வேண்டும். முதலுற்பத்திக்கு மீண்டும் உற்பத்தியங்கீகரிக்கின், எங்ஙனம் உற்பத்திகாலத்தில் "கடம் உற்பத்தியாகின்றது" என்னும் வியவகாரமுண்டாகின்றதோ, அங்ஙனமே உற்பத்திகாலத்திற்குப் பிந்தியகாலத்திலும் "கடம் உற்பத்தியாகின்றது" என்னும் வியவகாரம் உண்டாதல் வேண்டும். சித்தித்த கடத்தின் ஆதாரகாலம் எதுவோ; அது கடத்தின் உற்பத்தி காலத்திற்குப் பிந்தியகாலமாம். சித்தித்த கடத்தின் ஆதாரகாலத்

தில் "உண்டாயிற்று கடம்" என்னும் வியவகார முண்டாகின்றது. 'உண்டாகின்றது கடம்' என்னும் வியவகாரம் உற்பத்திக்ஷணம் ஒன்றில் உண்டாகின்றது. கடத்தின் ஆதாரமாகிய இரண்டாவது முதலிய க்ஷணங்களில் 'உண்டாகின்றது' என்னும் வியவகாரமுண் டாகிறதில்லை. ஏனெனின், வர்த்தமான வுற்பத்தியுடைய கடமுள தென்னும் பொருள் 'கடம் உற்பத்தியாகின்றது' என்று கூறுத லால் தோற்றுகின்றது. 'உற்பத்தியாயிற்று கடம்' என்று கூறுத லால் சென்ற உற்பத்தியினையுடைய கடமுளதென்னும் பொருள் தோற்றுகின்றது. உற்பத்தியானதற்கு உற்பத்தி யங்கீகரிக்கின் கடம் சித்தித்த தசையிலும் யாதேனு மோர் உற்பத்தி நிகழ்வதா யிருக்கும். அதனுனுற்பத்தியான கடத்திலும் 'உற்பத்தியாகின்றது கடம்' என்னும் வியவகாரமுண்டாதல்வேண்டும். ஆதலா லுற்பத்தி யான கடத்திற்கு மீண்டும் உற்பத்தி காணப்படாமையான் கடத் தின் உற்பத்திசாமக்கிரி இருப்பதில்லையென்று அங்கீகரித்தல்வே ண்டும். ஆண்டு மற்றைச் சாமக்கிரிகளாகிய கபாலமுதலியனவோ விருக்கின்றன. அக்கடத்தின்பிராகபாவமிருப்பதில்லை. கடப்பிராக பாவத்தின் துவம்ஸம் கட உற்பத்தி க்ஷணத்தில் உண்டாகின்றது. அக்கடத்தின் பிராகபாவம் கடத்தின் உற்பத்தியிற் காரணமாம். அதன் அபாவத்தானுண்டாகிய கடத்திற்கு மீண்டும் உற்பத்தியுண் டாகிறதில்லை. இது பிராகபாவத்தின் முக்கியப் பிரயோஜனமாம்.

மாயையில்அந்தக்கடமுதலியவற்றினதுபிராகபாவத்தின்முதற் பிரயோஜனமோ சம்பவியாது. ஏனெனின், கட முதலியவற்றின் சாக்ஷாத் உபாதான காரணம் மாயையன்று;கபாலமுதலியனவாம். மாயை சர்வ பதார்த்தங்களுக்கும் சாக்ஷாத் உபாதானமெனல் சித்தாந்த பக்ஷத்தில் அங்கீகரிக்கப்பட்டுளதாயினும், காரியத்தின் உற்பத்தியில் வேறு காரணத்தின்அபேக்ஷையைச் செய்கிறதில்லை. அற்புதசக்தி மாயையில் இருக்கின்றது. ஆதலால் பிராகபாவ முதலிய வடிவினவாகிய அந்நிய காரணத்தின் அபேக்ஷையில்லை. ஆதலால் மாயையின்கண் எதன் பிராகபாவமுமில்லை. கபாலத்திற் கடத்தி னுற்பத்தி யுண்டாகின்றது; படத்தினுற்பத்தி யுண்டாகிற தில்லையென்பதிற் பிராகபாவம் ஏதுவெனக் கூறப்பட்டது. அது வும் பொருந்தாது. கபாலத்திற் கடத்தின்காரணத்தன்மையுளது; படத்தின் காரணத்தன்மை யில்லை. ஏனெனின், அந்நுவயவெதிரே கங்களாற் காரணத்தன்மையின் ஞானமுண்டாகின்றது. கபாலத்

தின் அந்நுவயம் அதாவது சத்தை யுளதாயின் கடத்தின் அந்நுவயம் உளதாகின்றது. கபாலத்தின் வெதிரேகத்தால் அதாவது அபாவத்தால் கடத்தின் வெதிரேகம் உளதாகின்றது. இவ்வாற்ருற் கபாலத்தின் அந்நுவய வெதிரேகங்களாற் கடத்தின் அந்நுவய வெதிரேகம் காணப்படுகின்றது. படத்தின் அந்நுவய வெதிரேகம் காணப்படுவதில்லே. ஆதலாற் கபாலத்திற் கடத்தின் காரணத்தன்மையுளது; படத்தின தின்று. இதனுனே கபாலத்தினின்றும் கடமே யுண்டாகின்றது; படமுண்டாவதில்லை. படாதிகளைத் தவிர்த்தற் பொருட்டுக் கடத்தின் பிராகபாவம் கபாலத்திற் சம்பவிப்பதில்லே. கபாலத்தில் கடத்தின் உற்பத்திக்குப் பின் உற்பத்தி யுண்டாகவேண்டியதாமென எந்த முக்கியப் பிரயோஜனம் பிராகபாவத்திற்குச் சொல்லப்பட்டதோ, அதுவும் பரிணுமவாதத்தில் தோஷமன்று. ஏனெனின், சொரூபமாக நிலேத்துள்ள கபாலம் கடத்தின் உற்பத்தியைச் செய்கின்றது. காரியவடிவத்தையடைந்த கபாலத்தினின்றும் கடத்தின்உற்பத்திபுண்டாகிறதில்லே. ஆதலால் பரிணுமவாதத்திற் பிராகபாவம் நிஷ்பலமாம்.

விசாரிக்குமிடத்து ஆரம்பவாதத்திலும் பிராகபாவம் பயனற்றதாம். ஏனெனின், கடத்தின் உற்பத்தியுண்டாகிய பின்னும் உற்பத்தி யுண்டாதல் வேண்டும் என்று இவ்வாறு கூறின் அவனே இங்ஙனம் கேட்கவேண்டும்:—வேறு கடத்தின் உற்பத்தியுண்டாதல் வேண்டுமோ? அல்லது எந்தக் கடம் எக்கபாலத்தில் உண்டாயிருக்கின்றதோ, அத னுற்பத்தியுண்டாதல் வேண்டுமோ?வேறுகடத்தின் உற்பத்தியுண்டாகவேண்டுமெனக்கூறின்,அதுசம்பவியாது. ஏனெனின்எந்தக்கபாலத்தால் எந்தக்கடமுண்டாகின்றதோ அந்தக்கபாலத்தில் அக் கடத்தின் காரணத்தன்மையே யுளது. மற்ருேர் கடத்தின் காரணத்தன்மை மற்ருேர் கபாலத்தி லுளது. ஆதலால் வேறு கடத்தின துற்பத்தியினடைவில்லே. கடம் முன் உண்டாயிருக்கின்றது; அதனுற்பத்தி யுண்டாகுமெனக் கூறின், அதுவும் பொருந்தாது. ஏனெனின், யாண்டுக் கபாலத்தினின்றும் கடத்தினுற்பத்தி யுண்டாகின்றதோ, ஆண்டு முதல் உற்பத்தி மற்றையவுற்பத்தியின் பிரதிபந்தகமாம். ஆதலால் மீண்டும் உற்பத்தியின் உணர்ச்சியில்லே. பிராகபாவம் பயனற்றதாம்.

உற்பத்தியின் சொரூபத்தைச்சூக்ஷமமாக விசாரி
டும் உற்பத்தியுண்டாதல் வேண்டுமென்று கூறுத
மாம். ஏனெனின், முதற் கணத்தோடுள்ள சம்பந்
பத்தியென்பர். கடத்தின் முதற்கணத்தோடுள்ள சம்
தின் உற்பத்தி யெனப்படுகின்றது. கடத்தின் அதிக
கணத்தின் துவம்ஸத்திற்கு அதிகரணமாகாத கணம்
அது கடத்தின் முதற்கண மெனப் படுகின்றது. கடத்
ணத்துக்கணங்கள்அநந்தமாம்.அவற்றுள்கடத்தின் அ
இரண்டாவது முதலிய கணங்களெவையோ, அவற்றி
ணத்து முதற்கணத்தின் துவம்ஸ மிருக்கின்றது. முத
கடாதிகரண க்ஷணத்தின் துவம்ஸமில்லை. ஆதலால் க
த்துக்கணத்தின் துவம்ஸத்திற்கு அதிகரணமாகாதது
முதற்கணமாம். அக்கணத்தோடுள்ள சம்பந்தமே கட
த்தியெனப்படுகின்றது. இரண்டாவது முதலிய கணங்
கணத்தோடு சம்பந்தம் உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் மு
திற்றனே 'உண்டாகின்றது' என்னும் வியவகாரமுண்
இரண்டாவது முதலியகணங்களிலுண்டாகிறதில்லை. இ
முதற்கணசம்பந்தமாகிய உற்பத்தி மீண்டும்உண்டாதல்
ன்றுகூறுதல் "என் தாய் மலடி" என்னும் வாக்கியத்தி
ம். ஏனெனின்,கடத்தின்உற்பத்திக்குப்பிந்தியகணம் க
த்தினது துவம்ஸத்தின் அதிகரணமேயாகும். ஆதலால்
ண க்ஷணத்தின் துவம்ஸத்திற்கு அதிகரணமாகாத க்ஷ
டும் சம்பவியாது. இதனால் உற்பத்தியாகியதற்கு உற்
வேண்டுமென்று கூறுதல் விருத்தமாம்.இவ்வாற்றாற் பி
நிஷ்பலமாம். "கபாலத்திற் சமவாயமாகக் கடம்இல்லை"
உணர்ச்சிக்கு விஷயமான சாமயிகாபாவமே சம்ப
"கபாலத்திற் கடமுண்டாகும்" என்னும் உணர்ச்சிக்கு
கடத்தின் வருங்காலமாம். பிராகபாவம் பெறப்படா

தமது சாஸ்திரத்தின் சம்ஸ்காரத்தான் நையா
கபாவத்தினை அங்கீகரிக்கினும் ஸாதியாக (உற்பத்தியு
அங்கீகரித்தல் வேண்டும்; அநாதியெனல் பொருந்தா
னின், அந்நியமதத்திலோ எல்லா அபாவங்களுக்கும்
பேதத்தால் பேதமுண்டாகின்றது. நையாயிகமதத்தில்
பேதத்தால் அபாவங்களின் பேதமின்று. ஆனால் பிர

பேதத்தால் அபாவத்தின் பேதம் உண்டாகின்றது. ஆதலால் ஒரு பிரதியோகியினை யுடைய அபாவம் நாநா அதிகரணங்களில் ஒன்றேயாகின்றது. ஆனால் பிராகபாவமோ நையாயிக மதத்தினும் அதிகரண பேதத்தால் பின்னமேயாம். ஏனெனின், கடத்தின் பிராகபாவம் கடத்தின் உபாதான காரணமான கபாலத்தின்கண்ணே யுளது. அவற்றினும் எந்தக்கடம் எக்கபாலத்தின்கண்ணுளதோ, அக்கடத்தின் பிராகபாவம் அக்கபாலத்தின்கண் ணிருக்கின்றது. வேறு கடத்தின் பிராகபாவம் வேறு கபாலத்தின்கணுளது. இவ்வாற்றான் ஒரு பிராகபாவம் ஒரே அதிகரணத்தில் இருக்கின்றது. அக்கபால முதலிய பிராகபாவத்தின் அதிகரணம் ஸாதியாம். அவற்றிலிருக்கும் பிராகபாவம் எவ்வாற்றானும் அநாதியாதல் பொருந்தாது. அநாதி அதிகரணத்திலும் ஸாதியிலும் ஒரு பிராகபாவம் இருப்பதாகுமாயின் அநாதியென்றலும்பொருந்தும். ஆனால் அங்ஙனம் நாநாஅதிகரணத்திற் பிராகபாவம் சம்பவியாது. ஆதலால் கபாலமாத்திரத் திருக்கும் கடப்பிராகபாவத்திற்கு அநாதித்தன்மை சம்பவியாது.

கபாலத்தின் உற்பத்திக்குமுன் கபாலத்தின் அவயவங்களில் கடத்தின் பிராகபாவ மிருக்கும். அதற்குமுன் அவயவத்தின் அவயவங்களிலிருக்கும். இவ்வாற்றால் அநாதி பரமாணுவினுள்ள கடத்தின் பிராகபாவம்அநாதியாமென் றிவ்வாறு கூறின்,அது பொருந்தாது. ஏனெனின், தனது பிரதியோகியின் உபாதான காரணத்தில் பிராகபாவமிருக்கும்; பிறவற்றிலிராது. இது நையாயிகர்களது நியமமாம். கபாலத்தின் அவயவம் கபாலத்தின் உபாதான காரணமாம். கடத்தின் உபாதான காரணமன்று. ஆதலாற் கபாலாவயவத்தில் கபாலத்தின் பிராகபாவமே சம்பவிக்கிறது. கடத்தின் பிராகபாவம் கபாலத்தின்கண்ணே யுளது. கபாலாவயவத்திற் சம்பவியாது. இவ்வாற்றாற் பரமாணு கேவலம் துவியணுகத்திற்கு உபாதான காரணமாம். ஆதலால் துவியணுகத்தின் பிராகபாவமே பரமாணுவின்கண் ணுளதாம். துவியணுகத்திற்கு மேல் திரியணுக முதற் கடபரியந்தமான பிராகபாவங்கள் பரமாணுவிற் சம்பவியா. பரமாணுவில் துவியணுகத்தின் வேறாய பதார்த்தங்களின் பிராகபாவத்தையும் அங்கீகரிக்கின், பரமாணுவி னின்றும் கடத்தின் உற்பத்தி யுண்டாதல் வேண்டும்.

அன்றியும் பரிணாமவாதத்திலோ காரியகாரணத்திற்கு அபேதம் உண்டு. ஆதலால் துவியணுகமுதல் அந்தியாவயவியான கடபரியந்தம் காரணகாரியதாரைக்குப் பேதமில்லை. அம்மதத்திலோ பரமாணுவின்கண் உள்ள துவியணுகத்தின் பிராகபாவமே கடபரியந்தமான காரியதாரையின் பிராகபாவமாம். ஆதலாற் பரமாணுவிற் கடமுதலியவற்றின் பிராகபாவத்தினைக் கூறுதல் பொருந்தும். அக்காரிய காரணத்தின் அபேதமோ ஆரம்பவாதத்தி லில்லை. காரிய காரணங்களுக்கு ஒன்றற்கொன்று அத்தியந்தபேத மிருக்கின்றது. ஆதலாற் கபாலாவயவத்திற் கடத்தின் பிராகபாவமில்லை. அங்ஙனமே பரமாணுவில் துவியணுகத்தினது காரியத்தின் பிராகபாவம் சம்பவியாது. இவ்வாற்றால் ஸாதி கபால முதலியவற்றிற் கட முதலியவற்றின் பிராகபாவத்திற்கு அநாதித்தன்மை கூறுதல் அசங்கதமாம்.

அக. அநந்தப் பிரத்துவம்ஸாபாவத்தின் கண்டனம்.

அங்ஙனமே நையாயிக மதத்தில் பிரத்துவம்ஸாபாவமும் தனது பிரதியோகியின் உபாதானத்திற்றானிருக்கும். ஆதலால் கடத்தின் துவம்ஸம் கபால மாத்திரத்திருப்பதாம். அஃது அநந்தமாமென்று கூறுதல் அசங்கதமாம். கடத்துவம்ஸத்தின் அதிகரணமான கபால மெதுவோ, அதன் நாசத்தால் கடத் துவம்ஸத்தின் நாச முண்டாகின்றது.

அன்றியும் கடத்துவம்ஸத்தின் நாசத்தை யங்கீகரித்தலில் நையாயிகர் இத்தோஷத்தைக் கூறுகின்றனர்:-கடத்துவம்ஸத்தின் துவம்ஸம் உளதேல் கடத்தின் மீட்சியுளதாதல் வேண்டும். ஏனெனின், பிராகபாவப் பிரத்தொம்ஸாபாவங்களின் அநாதாரகாலம் பிரதியோகியின் ஆதாரமாகின்ற தென்பது நியமம். எக்காலத்தில் கடத்துவம்ஸத்தின் துவம்ஸ முண்டாகின்றதோ, அக்காலம் கடத் துவம்ஸத்தின் அநாதாரமும், பிராகபாவத்தின் அநாதாரமுமாகும்; ஆதலால் கடத்தின் ஆதாரமாகும். இவ்வாற்றால் துவம்ஸத்தின் துவம்ஸத்தையங்கீகரிக்கின் கடமுதலிய பிரதியோகியின் மீட்சியுண்டாகுமென்னும் தோஷம் இல்லை. ஏனெனின், பிராகபாவத்திற்கு அநாதித்தன்மையும் துவம்ஸத்திற்கு அநந்தத்தன்மையும் அங்கீகரிக்கின், முற்கூறிய நியமத்தின் சித்தி யுண்டாகின்றது. முற்கூறிய

நியமத்தை யங்கீகரிக்கின் பிராகபாவத்திற்கு அநாதித்தன்மையும் துவம்ஸத்திற்கு அநந்தத்தன்மையும் பெறப்படுவனவாம். சித்தாந்தபக்ஷத்தில் பிராகபாவம் ஸாதியாம். ஆதலால் பிராகபாவத்தின் உற்பத்திக்கு முந்தியகாலம் கடப்பிராகபாவ கடத்துவம்ஸங்களின் அநாதாரமாம்; கடத்தின் ஆதாரம் அன்று. அல்லது மூக்கிய சித்தாந்தத்தில் முற்றும் பிராகபாவத்தின் அங்கீகாரமில்லை. ஆதலால் கடத்தின் உற்பத்திக்கு முந்தியகாலம் கடப் பிராகபாவத்தின் அநாதாரமாம்; கடத் துவம்ஸத்தின் அநாதாரமுமாம். கட ரூபப் பிரதியோகியின் அநாதாரமாம்; கட ரூபப் பிரதியோகியின் ஆதார மன்று. இதனால் பிராகபாவப் பிரத்துவம்ஸங்களின் அநாதாரகாலம் பிரதியோகியின்ஆதாரமாகின்றதென்னும் நியமம் சம்பவிப்பதில்லை. ஆதலால் கடத் துவம்ஸத்திற்கும் துவம்ஸம் உண்டாகின்றது. முற்கூறிய நியமம் சித்தியாமையான் கடத்தின் மீட்சியும் உண்டாகிறதில்லை.

அஉ. அந்நியோந்நியாபாவத்திற்கு ஸாதி ஸாந்தத் தன்மையையும், அநாதித்தன்மையையும் அங்கீகரித்தல்.

அங்ஙனமே அந்நியோந்நியாபாவமும் ஸாதி ஸாந்த அதிகரணத்தில் ஸாதி ஸாந்தமாம். எங்ஙனம்: கடத்தில் படத்தின் அந்நியோந்நியாபாவம் இருக்கின்றது. அதன் அதிகரணம் கடமாம். அது ஸாதியும் ஸாந்தமுமாம்.ஆதலால் கடத்திலுள்ளபடாந்நியோந்நியாபாவமும் ஸாதியும் ஸாந்தமு மாம். அநாதி அதிகரணத்தில் அந்நியோந்நியாபாவம் அநாதியாம்; ஆனால் அநாதியும் ஸாந்தமாம்; அநந்த மன்று. எங்ஙனம்: பிரஹ்மத்தில் ஜீவனது பேத மிருக்கின்றது. அது ஜீவனது அந்நியோந்நியாபாவமாம். அதன் அதிகரணம் பிரஹ்மமாம்; அது அநாதியாம். ஆதலால் பிரஹ்மத்திலுள்ள ஜீவனது பேதமாகியஅந்நியோந்நியாபாவம் அநாதியாம். பிரஹ்மஞானத்தால் அஞ்ஞான நிவிருத்திவாயிலாகப் பேதத்தின் அந்தமுண்டாகின்றது; ஆதலால் ஸாந்தமாம்.

அநாதி பதார்த்தத்திற்கும் ஞானத்தால் நிவிருத்தி அத்வைதவாதத்தில் இஷ்டமாம். இதனானே சுத்த சேதனம், ஜீவன், ஈசுவரன், அவித்தை, அவித்தை சேதனங்களின் சம்பந்தம், அநாதிகளுக்கொன்றற்கொன்றுள்ள பேதம் என்னும் ஆறுபதார்த்தங்களும் அத்

வைதமதத்தில் சொருபமாக அநாதி யெனப்படுகின்றன. சுத்தசேதன மொழிந்த ஐந்திற்கும் ஞானத்தால் நிவிருத்தி அங்கிகரித் திருக்கின்றனர்.

இதில், ஜீவேசுரர்களை அத்வைத வாதத்தில் மாயிகமென்று கூறுகின்றனர்; மாயையின் காரியம் மாயிகமெனப் படுகின்றது. ஜீவேசுவரர்களை மாயையின் காரியமாகவும் அநாதியாகவும் கூறுதல் விருத்தமாம் என்னும் சங்கை யுண்டாகின்றது. அச்சங்கைக்குச் சமாதானம் வருமாறு:—ஜீவேசுவரர் மாயையின் காரியமென்பது மாயிக பதத்தின் பொருள் அன்று. ஆனால் மாயையினது நிலையின் வசத்ததாய் ஜீவேசுவரர்களது நிலையிருக்கின்றது; மாயையின் நிலைப்பின்றி ஜீவேசுவரர்களது நிலைப்பு நிகழாது; ஆகலின் மாயிகமாம்; மாயையினைப்போல அநாதியுமாம். இவ்வாற்றான் அநாதி அந்நியோந்நியாபாவமும் ஸாந்தமாம், அநந்தமன்று; அங்ஙனமே அத்தியந்தாபாவமும் ஆகாய முதலியவற்றைப்போல அவித்தையின் காரியமாம்; நாசமுடையதுமாம். இவ்வாற்றான் அத்வைத வாதத்தில் சகல அபாவங்களும் நாசமுடையனவாம். ஒரு அபாவமும் நித்தியமன்று. அத்வைத வாதத்தில் அநாத்ம பதார்த்தங்கள் யாவும் மாயையின் காரியமாம். ஆதலால் ஆத்மாவின் வேறாயவற்றிற்கு நித்தியத்தன்மை சம்பவியாது. கட முதலிய பாவ பதார்த்தங்கள் மாயையின் காரியமாதல்போல அபாவமும் மாயையின் காரியமாம்.

அத்வைதவாதத்தில் மாயைக்குப் பாவரூபம் கூறுகின்றனர். ஆதலால் அபாவ பதார்த்தத்திற்கு உபாதானமாதல் மாயைக்குச் சம்பவியாது. காரியத்திற்கு ஸஜாதீயமாய் உபாதானம் இருக்கும். அபாவத்திற்கு ஸஜாதீயமாய் மாயையில்லை. ஆனால் மாயையும் அபாவமும் பாவத்துவ அபாவத்துவங்களின் விஜாதீயமாம். மாயையில் பாவத்துவமும் அபாவத்தில் அபாவத்துவமும் இருக்கின்றன. அங்ஙனமாயினும் சகல அபாவங்களுக்கும் மாயையே உபாதானகாரணம். ஏனெனின், அநிர்வசநீயத்தன்மை மித்தியாத்தன்மை ஞானத்தால் நிவர்த்திக்கப்படுந்தன்மை அநாத்துமத்தன்மை முதலிய தர்மங்களால் மாயையும் அபாவமும் ஸஜாதீயமாம். சகல தர்மங்களானும் உபாதானத்திற்கும் காரியத்திற்கும் ஸஜாதீயத்தன்மை கூறின், கடகபாலங்களினும் கடத்துவ

ால த்துவ விஜாதீய தர்மங்களிருத்தலான் கடத்திற்குபாதானம் ால மாகாது. மண்மயத்தன்மை முதலிய தர்மங்களான் கடமும் ால மும் ஸஜாதீயமாதல்போல அநிர்வசனீயத்துவ முதலிய தர்ம ளான் அபாவமும் மாயையும் ஸஜாதீயமாம். ஆதலால் சகல பாவங்களும் மாயையின் காரியமா மாகலின் மித்தையாம்.

ஓர் நூலாசிரியராகிய அத்வைதவாதி யொருவர் அத்தியந்தா வ மொன்றனையே அங்கீகரிக்கின்றனர். மற்ற அபாவங்களை ாய் யென்பர்:—எங்ஙனம்: கடத்தின் பிராகபாவத்தைக் கபால ிற் கூறுவர். அது பொய்யாம். ஏனெனின், கடத்தின் உற்பத்தி 5 முந்தியகால சம்பந்தியாகிய கபாலமே 'கட முண்டாகும்' என் ம் உணர்விற்கு விடயமாம். கடத்தின் பிராகபாவம் அப்பிரசித்த ம். அங்ஙனமே தண்ட முதலியவற்றாற் பொடிக்கப்பட்ட கபால ின் அல்லது பிரிக்கப்பட்ட கபாலத்தின் வேறாய கடத்துவம்ஸ ம் அப்பிரசித்தமாம். அங்ஙனமே கட சம்பந்த மின்றிய பூதல ் கடத்தின் சாமயிகாபாவமாம். கடமிருக்குங்காலத்துக் கடத் ன் சம்பந்தியாகிய பூதலம் இருக்கின்றதாகலின் கட சம்பந்த ன்றிய பூதலம் இன்று. இவ்வாற்றாற் சாமயிகாபாவம் அதிகரண ின் வேறன்று. அங்ஙனமே கடத்தின்கணுள்ள படத்தின் பேத னைக் கடத்தில் இருப்பதாய படாந்நியோந்நியாவ மென்பர். து இரண்டனது அபேதத்தின் அத்தியந்தாபாவ ரூபமாம். ண்டு பதார்த்தங்களினது அபேதாத்தியந்தாபாவத்தின் வேறாய ந்நியோந்நியாபாவம் அப்பிரசித்தமாம். இவ்வாற்றான் அத்தியந் பாவ மொன்றேயுளது. பிறிதோர் அபாவமுமின்று. இவ்வாறு பாவ நிரூபணத்தில் வெகு விசாரமுளது. நூல் விரியுமென்னும் ச்சத்தால் அதன் தன்மைமாத்திரம் அறிவிக்கப்பட்டது.

ரு. அபாவப்பிரமைக்கு ஏதுவாகிய பிரமாணத்தின் நிரூபணமும், அபாவ ஞானத்தின் பேதபூர்வகமாக நியாயமதத்தில் பிரமப் பிரத்தி யக்ஷத்தில் விஷயாபேக்ஷயின்மையும்.

அபாவத்தின் சொரூபம் நிரூபிக்கப்பட்டது. அதிற்பிரமாணம் நபிக்கப்படுகின்றது:—அபாவத்தின் ஞானம் இருவகையாம். ஒன்று ம வடிவினது. மற்றையது பிரமை வடிவினது. பிரம ஞானமும் மையைப்போல் பிரத்தியக்ஷபரோக்ஷபேதத்நால் இருவகை யாம்.

கடமுடைய பூதலத்தில் இந்திரிய சையோகமிருந்தும், ஒருவாற்ருற் கடத்தின் உணர்ச்சியுண்டாகவில்லையாயின் ஆண்டுக் கடாபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷப் பிரமம் உண்டாகின்றது. ஆனுல் விஷயமின்றிப் பிரத்தியக்ஷ ஞானம் உண்டாகாது. அந்நியதாக்கியாதி வாதியின் மதத்திலோ பிரஹ்மப்பிரத்தியக்ஷத்தில் விஷயத்தினபேக்ஷையில்லை. ஆனுல் அந்நிய பதார்த்தத்தின் அந்நிய வடிவமாகிய ஞானத்தை அந்நியதாக்கியாதி யென்பர். ஆதலால் எந்தப் பதார்த்தத்தின் அந்நிய வடிவமான ஞானமுண்டாகிறதோ, அதன் அபேக்ஷை யுண்டு. எங்ஙனம்: பழுதையின் பாம்புத் தன்மை வடிவமான ஞானமுண்டாகிறது; அதன்கண் பழுதையின் அபேக்ஷை யுளது. அங்ஙனமாயினும், எவ்விஷயத்தின் ஆகாரம் (வடிவம்) ஞானத்தில் தோற்றுகின்றதோ, அதன் அபேக்ஷை அந்நியதாக்கியாதி வாதி மதத்தில் இல்லை. அது சர்ப்பத்தின் ஆகாரம் பிரமத்தில் தோற்றியும் அதன் அபேக்ஷையில்லாததுபோலவாம்.

அச. சித்தாந்தத்தில் பரோக்ஷப்பிரமத்தில் விஷயத்தின்அபேக்ஷயின்மையும், அபரோக்ஷப் பிரமத்தில் அதன் அபேக்ஷயுண்மையும்.

அங்ஙனமாயினும் சித்தாந்தத்தில் அநிர்வசனீயக்கியாதியுளது. யாண்டுப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமமுண்டாகின்றதோ, ஆண்டுப் பிரம ஞானத்தைப்போல அநிர்வசனீய விஷயத்தின் உற்பத்தியுமுண்டாகின்றது. ஆதலால் வியாவகாரிக கடமுடைய பூதலத்தில் பிராதிபாஸிக கடாபாவம் அநிர்வசனீயமாயுண்டாகின்றது. வியாவகாரிக கடத்திற்கு வியாவகாரிக கடாபாவத்தோடு விரோதமுண்டு. பிராதிபாஸிக கடாபாவத்தோடு வியாவகாரிக கடத்திற்கு விரோதம் இன்று. ஆதலால் வியாவகாரிக கடமுடைய பூதலத்தில் அநிர்வசனீய கடாபாவமும் அதன் அநிர்வசனீய ஞானமுமாகிய இரண்டுமுண்டாகின்றன. ஆண்டுக் கடாபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷப் பிரமம் சொல்லப்படுகின்றது. யாண்டு அந்தகனுக்குப் பொய்ய (வஞ்சக)னது வாக்கியத்தால் கடமுடைய பூதலத்தில் கடாபாவத்தின் ஞானமுண்டாகின்றதோ, அது அபாவத்தின் பரோக்ஷப்பிரமமாம். பரோக்ஷ ஞானத்தில் விஷயத்தின் அபேக்ஷையில்லை. ஏனெனின் கழிந்தனவும் வருவனவுமாயவற்றின் பரோக்ஷ ஞானம் உண்டாகின்றது. ஆதலால் அபாவத்தின் பரோக்ஷப்பிரமம் யாண்டு உண்டா

கின்றதோ, ஆண்டுப் பிராதிபாஸிகஅபாவத்தின் உற்பத்தியுண்டா கிறதில்லை. கேவலம் அபாவாகார விருத்திவடிவினதாகிய ஞானத் தின் உற்பத்தியே யுண்டாகின்றது.

அ௫. சித்தாந்தத்தில் அபாவப்பிரம முதலிய விடங்களில் அந்நியதாக்கியாதியின் அங்கீகாரம்.

அல்லது பரோக்ஷப்பிரமத்தினைப்போல யாண்டுஅபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷப் பிரமம் உண்டாகின்றதோ, ஆண்டும் பிராதிபாஸிக அபாவத்தின் உற்பத்தி யுண்டாகிற தில்லை. ஆனால் அபாவத்தின் பிரமம் அந்நியதாகியாதி வடிவினதாம். ஏனெனின், இரஜ்ஜுமுத லியவற்றில் சர்ப்பமுதலிய பிரமத்தினை அந்நியதாக்கியாதி வடிவ மாகக் கொள்ளின் இத்தோஷம் உளதாகின்றது:—இரஜ்ஜுவில் சர்ப்பத்தன்மைத் தர்மத்தின் தோற்றத்தினை அந்நியதாக்கியாதி யென்பர்; அது சம்பவியாது. ஏனெனின், இந்திரியத்தின் சம்பந் தம் இரஜ்ஜுவோடும் இரஜ்ஜுத்தன்மையோடும் உளது. சர்ப்பத் தன்மையோடுஇந்திரியத்தின்சம்பந்தமின்று. விஷயசம்பந்தமின்றி இந்திரிய ஜந்நிய ஞானமுண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் இரஜ்ஜுவின் சர்ப்பத்தன்மைத் தர்மமாகத் தோற்றுதல் வடிவினதாகிய அந்நிய தாக்கியாதி சம்பவியாது. இவ்வாறு பிரத்தியக்ஷப் பிரம ஸ்தலத் தில் அந்நியதாக்கியாதியை நிஷேதித்து அநிர்வசனீயக் கியாதியை அங்கீகரித்திருக்கின்றனர். அதன்றன்மை முன் கூறப்பட்டுளது.

ஆனால் யாண்டு அதிஷ்டானமும் ஆரோப்பியமுமாகிய இரண் டும் இந்திரிய சம்பந்தியாகின்றனவோ, ஆண்டு முற்கூறிய தோஷம் சம்பவியாது. ஆதலால் சித்தாந்தநூல்களினும் ஆண்டு அந்நியதாக்கியாதி யே எழுதப்பட்டுளது. எங்ஙனம்: புஷ்பத்தின்மேல் வைக்கப்பட்ட ஸ்படிகத்தில் செம்மையின் பிரத்தியக்ஷப் பிரம முண்டாகின்றது. ஆண்டுப் புஷ்பத்தின் செம்மையோடும் நேத்திரத்திற்குச் சையுக்த சமவாய சம்பந்தம் அல்லது சையுக்த தாதான்மியசம்பந்த முளது. ஸ்படிகத்தோடு நேத்திரத்திற்குச் சையோகசம்பந்தமிருக்கின்றது. ஆண்டுச் செம்மை ஆரோப்பியமும் ஸ்படிகம் அதிஷ்டானமுமாம். ஆண்டுப் புஷ்பத்தின் வியாவகாரிக செம்மை ஸ்படிகத்தில்தோற்று கின்றது; ஸ்படிகத்தில் அநிர்வசனீய செம்மையின் உற்பத்தியுண் டாகிறதில்லை. ஏனெனின், செம்மையோடு சர்ப்பத்தன்மையோடு

போலச் செம்மையோடு நேத்திரத்தின் சம்பந்தமுண்டாகாதிரு க்குமாயின், விஷயத்தோடு சம்பந்தமின்றி இந்திரிய ஜந்யஞான முண்டாகா தென்னும் தோஷம் உண்டாம். நேத்திரத்தோடு செம்மைக்குச் சம்பந்தமிருத்தலின் முற்கூறிய தோஷம் சம்ப விப்பதில்லை. ஆதலால் ஆரோப்பியத்தின் சந்நிதான ஸ்தலத்தில் அந்நியதாக்கியாதியே சம்பவிக்கின்றது.

அங்ஙனமே கடமுடைய பூதலத்தில் கடாபாவப் பிரமமுண் டாயின், ஆண்டு ஆரோப்பிய அதிஷ்டானங்களின் சந்நிதான மிரு த்தலான் ஆரோப்பியத்தோடும் இந்திரியத்திற்கு அதிஷ்டானத் தோடுபோல சம்பந்தம் இருக்கின்றது. ஏனெனின் அதிஷ்டானம் பூதலமாம்; ஆரோப்பியமாகிய கடாபாவம் பூதலத்திலோ இல்லை; ஆனல் பூதலத்திலிருக்கும் பூதலத்தன்மையில் கடாபாவம் இருக் கின்றது. அன்றியும் பூதலத்திலிருக்கும் உருவம் பரிசம் முதலிய குணங்க ளெவையோ அவற்றின்கண் கடாபாவம் இருக்கின்றது. பூதலத்தன்மையின்கண்ணும் பூதலத்தின் உருவமுதலிய குணங்க ளோடும் கடத்தின்சையோகம் என்றும் உண்டாகாது. ஏனெனின் இரண்டு திரவியங்களுக்குச் சையோகமுண்டாகும். கடமோ திரவிய மாம்; பூதலத்தன்மை திரவியமன்று; ஜாதியாம். அதனேடு கடத் திற்குச் சையோக முண்டாகாது. பூதலத்தின் பரிச முதலியனவும் திரவியமன்று; குணமாம். அவற்றின்கண்ணும் கடத்தின் சையோ கம் சம்பவியாது. எதன்கண் எதன் சையோக சம்பந்தமுண்டாக வில்லையோ, அதன்கண் அப்பதார்த்தத்தின் சையோக சம்பந்தாவச் சின்ன அத்தியந்தாபாவ முண்டாகின்றது. இவ்வாற்றுற் பூதலத்திற் சையோக சம்பந்தத்தாற் கடமிருக்கினும் பூதலத்தன்மையினும் பூதலத்தின் குணங்களினும் சையோக சம்பந்தத்தாற் கடமின்மை யாற் சையோக சம்பந்தாவச்சின்ன கடாத்தியந்தாபாவம் இருக் கின்றது. ஆண்டு அதிஷ்டானம் பூதலமும், ஆரோப்பியம் கடாத்திய ந்தாபாவமுமாம். அதற்குப் பூதலத்தோடு சுவாதிகரண சமவாய சம்பந்தமிருக்கின்றது. சுவ என்பது கடாத்தியந்தாபாவம்; அதன் அதிகரணம் பூதலத்தன்மையும் பூதலத்தின் உருவமுதலிய குணங் களுமாம்; அவற்றின் சமவாயம் பூதலத்தின்கண்ணுளது. பூதலத் தின் கடாத்தியந்தாபாவத்தோடு சுவசமவேத விருத்தித்தன்மை ச் சம்பந்தம் உளது. சுவ என்பது பூதலம்; அதன்கண் சமவேத மென்பது சமவாய சம்பந்தத்தானிருக்கும் பூதலத்தன்மையும்

குணமுமாம்; அவற்றில் விருத்தித்தன்மை யென்பது ஆதேயத்தன்மையாம். அஃது அத்தியந்தா பாவத்திற் குளது. இவ்வாறு ஆரோப்பிய அதிஷ்டானங்களுக் கொன்றற்கொன்று சம்பந்தம் இருத்தலின் சந்நிதானம் இருக்கின்றது. ஆதலால் பூதலத்தன்மையினிருப்பதும் உருவம் பரிசமுதலியவற்றி னிருப்பதுமாகிய வியாவகாரிக கடாத்தியந்தாபாவ மெதுவோ, அது பூதலத்திற் றோற்றுதலால் அபாவத்தின் பிரமம் அந்நியதாக்கியாதி வடிவினதாம். பிராதிபாஸிக அபாவத்தின் உற்பத்தி நிஷ்பிரயோஜனமாம். இவ்வாற்றாற் பிரத்தியக்ஷ பரோக்ஷ வேறுபாட்டால் அபாவப்பிரமம் இருவகைத்தாம்.

அகூ. பிரத்தியக்ஷபரோக்ஷ யதார்த்தப்பிரமரூப அபாவப்பிரமைக்கு இந்திரியமும் அநுபலம்ப முதலியனவும் சாமக்கிரியாதலைக்கூறுதல்.

அங்ஙனமே அபாவத்தின் பிரமையும் பிரத்தியக்ஷ பரோக்ஷ பேதத்தால் இருவகைத்தாம்:— நையாயிகர் மதத்திலோ இந்திரிய ஜந்நிய ஞானத்தை அபரோக்ஷமென்பர்; அதனின் வேறாய ஞானத்தைப் பரோக்ஷமென்பர். அபாவத்தினோடும் இந்திரியத்தின் விசேஷணத்தன்மைச் சம்பந்தமாதல், சுவசம்பந்த விசேஷணத்தன்மைச்சம்பந்தமாதல் யாண்டு உளதாகின்றதோ, ஆண்டு அபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷப்பிரமையும் பரோக்ஷப்பிரமையும் சொல்லப்படுகின்றன. எங்ஙனம் சுரோத்திரத்தோடு சப்தாபாவத்தின் விசேஷணத்தன்மைச்சம்பந்த முள்ளவிடத்துச் சப்தாபாவத்தின் சுரோத்திர ஜந்நியப்பிரத்தியக்ஷப் பிரமை யுளதாகின்றதோ, அங்ஙனமே பூதலத்தில் கடாபாவம் உளதாகியவிடத்து நேத்திர சம்பந்தப்பட்ட பூதலத்தில் அபாவத்தின் விசேஷணத்தன்மைச் சம்பந்தம் இருத்தலாற் கடாபாவத்தின் நேத்திர ஜந்நியப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமையுண்டாகின்றது. ஆனுல் புருஷனின்றிய பூதலத்தில் யாண்டுக் கட்டையில் புருஷப்பிரமம் உண்டாகின்றதோ, ஆண்டுப் புருஷாபாவம் இருக்கின்றது. புருஷாபாவத்தோடு நேத்திரத்தின் சுவசம்பந்தமுடைய விசேஷணத்தன்மைச் சம்பந்தமு மிருக்கின்றது. அங்ஙனமாயினும் புருஷாபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷம் உண்டாகிற தில்லை. ஆதலால் அபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷத்தில் இந்திரியம் கரணம், பிரதியோகியின் அநுபலம்பம்(உணர்ச்சியின்மை)சககாரி. யாண்டு

த்தாணுவில் புருஷப்பிரமம் உண்டாகின்றதோ, ஆண்டுப் பிரதி யோகியின் அநுபலம்பம் உண்டாகிறதில்லை. ஆனால் புருஷப்பிரதி யோகியின் உபலம்பம் அதாவது ஞானமிருக்கின்றது. எங்ஙனம்: கடமுதலிய திரவியங்களின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷத்தில் நேத் திரம் கரணமாம். அந்தகாரத்தில் கடத்தின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தி யக்ஷ முண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் நேத்திரஜந்நிய சாக்ஷுஷப் பிர த்தியக்ஷத்தில் ஆலோக (பிரகாச) சையோகம் சககாரியாம். ஆத லால் அந்தகாரத்துள்ள கடமாகுமாயின் ஆண்டு நேத்திரேந்திரிய மிருக்கின்றது; நேத்திரேந்திரியத்திற்குக் கடத்தோடு சையோகமு மிருக்கின்றது. அங்ஙனமாயினும் கடத்திற்கு ஆலோகத்தோடு சையோகவடிவ சககாரியில்லை. ஆதலால் அந்தகாரத்துள்ள கடத் தின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிறதில்லை. சாக்ஷுஷப் பிர த்தியக்ஷத்தில் ஆலோகசையோகம் சககாரியாம். ஆண்டு இந்திரிய த்தோடுள்ளஆலோகத்தின் சையோகம் ஏதுவன்று; ஆனால் விஷயத் தோடுள்ள ஆலோக சையோகம் ஏதுவாம். ஆதலால் பிரகாசத்தி லுள்ள புருஷனுக் கந்தகாரத்திலுள்ள கடத்தின் பிரத்தியக்ஷமுண் டாகிறதில்லை. ஆண்டிந்திரியத்துடனே ஆலோகத்தின் சையோக மிருக்கின்றது; விஷயமாகிய கடத்தோடு ஆலோகத்தின் சையோக மில்லை. அந்தகாரத்திலுள்ள புருடனுக்குப் பிரகாசத்திலுள்ள கட த்தின் பிரத்தியக்ஷம் உண்டாகின்றது. ஆண்டு இந்திரியத்துடனே ஆலோகத்தின் சையோகம் இல்லை; விஷயத்தோடு ஆலோகத்தின் சையோகம் இருக்கின்றது. ஆதலால் விஷய ஆலோகங்களின் சையோகம் நேத்திரஜந்நிய ஞானத்தில் சககாரியாம். அங்ஙனமா யினும், கடத்தின் பூர்வதேச (முன்னிட) த்தில் ஆலோகத்தின் சையோகமுண்டாய்ப் பச்சிமதேச(பின்னிட)த்தில் நேத்திரத்தின் சையோக முண்டாகுமிடத்துக் கடத்தின் சாக்ஷுஷப்பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிற தில்லை; உண்டாதல் வேண்டும். ஏனெனின், விஷயத் தோடு ஆலோகத்தின் சையோக வடிவ சககாரி யிருக்கின்றது. சையோகவடிவ வியாபாரமுடைய நேத்திரேந்திரிய கரணமும் உளது. ஆதலால் எந்தக் கடத்தின் தேசத்தில் நேத்திரத்தின் சையோக முண்டாகின்றதோ, அதே தேசத்தில் ஆலோகத்தின் சையோகம் சககாரியாகின்றதென்று கொள்ளல்வேண்டும். தீபம் சூரியன்முதலியவற்றின்பிரபையை ஆலோகமென்பர்.எங்ஙனம் திர வியத்தின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷத்தில் ஆலோகத்தின் சையோ

கம் சககாரியாகின்றதோ, அங்ஙனமே அபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷ த்தில் இந்திரியம் கரணமும், பிரதியோகியின் அநுபலம்பம் சக காரியுமாம். ஆதலால் தாணுவில் புருஷப்பிரம முண்டாகுமிடத்து, புருஷாபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிறதில்லை. அங்ஙனமே யாண்டுப் பூதலத்தில் கடமில்லாமல், கடத்திற்குச் சமானமான வேறு பதார்த்தம் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றதோ, ஆண்டுக் கடப் பிரம முண்டாய்விடுகின்றது. அப்பூதலத்தில் கடாபாவமிருக்கின் றது. கடாபாவத்தோடு இந்திரியத்தின் சுவசம்பந்தமுடைய விசே ஷணத்தன்மைச் சம்பந்தமுமிருக்கின்றது. ஏனெனின் கடத்தின் பிரமமோ உண்டாயிருக்கின்றது; கடமில்லை. ஆனால் கடாபாவம் இருக்கின்றது. அதற்குப் பூதலத்தில் விசேஷணத்தன்மைச் சம் பந்தமிருக்கின்றது. அப்பூதலத்தோ டிந்திரியத்திற்குச் சையோகம் இருத்தலின் இந்திரிய சம்பந்தமுடையதெனப்படுகின்றது. இந்திரிய த்தோடு சம்பந்தமுடையதாகிய பூதலத்தில் அபாவத்தின் விசேஷ ணத்தன்மைச் சம்பந்தம் இருக்கின்றது. ஆதலால் சம்பந்த வடிவ வியாபாரமுடைய இந்திரியம் கரணமாம். பிரதியோகியின் அநுப லம்பம் சககாரியன்று. ஏனெனின் ஞானத்தை உபலம்பமென்பர். அந்தஞானம் பிரமமாகுக, அல்லது பிரமையாகுக. இதில் விசேஷ மின்று. யாண்டுக் கடத்தின் பிரமம் உண்டாகின்றதோ, ஆண்டுக் கடாபாவத்தின் பிரதியோகியாகிய கடமெதுவோ அதன் அநுபல ம்பம் இன்று. ஆனால் பிரமரூப உபலம்ப (ஞான) மிருக்கின்றது. இவ்வாற்றான் அபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷத்தில் இந்திரியம் கரண மும், பிரதியோகியின் அநுபலம்பம் சககாரியுமாம். பிரதியோகி யின் அநுபலம்பத்தை மாத்திரம் சககாரியெனினும் நிர்வாகமுண் டாவதில்லை. ஏனெனின், ஸ்தம்பத்தில் பிசாசின் பேதமோ பிரத் தியக்ஷமாம். ஸ்தம்பத்தில் பிசாசின் அத்தியந்தாபாவம் பிரத்தி யக்ஷமன்று. இத்தம்பம் பிசாசன்றென்னும் அநுபவம் எல்லாஜன ங்களுக்குமுண்டு. ஆனால் ஸ்தம்பத்தில் பிசாசில்லையென்னும் நிச் சயமுண்டாகிறதில்லை. ஆண்டு முதல் அநுபவத்திற்கு விஷயம் ஸ்த ம்பபதத்திலுள்ள பிசாசின் அந்நியோந்நியாபாவமும்; இரண்டாவது அநுபவத்திற்கு விஷயம் பிசாசின் அத்தியந்தாபாவமுமாம். இரண் டபாவங்களுக்கும் பிரதியோகி பிசாசாம். அதன் அநுபலம்ப மிரு க்கின்றது. இந்திரிய சம்பந்தமுடையது ஸ்தம்பமாம். அதிற் பிசா சின் அந்நியோந்நியாபாவமும் பிசாசின் அத்தியந்தாபாவமுமாகிய

இரண்டும் விசேஷணத்தன்மைச் சம்பந்தத்தாலிருக்கின்றன. ஆதலால் பிசாசின் அந்நியோந்நியாபாவத்தினைப்போலப் பிசாசின் அத்தியந்தாபாவத்தினது பிரத்தியக்ஷ முண்டாதல்வேண்டும். அங்ஙனமே ஆத்மாவினிடத்துச் சுகாபாவ துக்காபாவங்களினது பிரத்தியக்ஷம் உண்டாகின்றது; தர்மாபாவ அதர்மாபாவங்களின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிறதில்லை. இவ்வார்த்தை எல்லோருடைய அநுபவத்தானும் பெறப்பட்டதாம். 'இப்போது என்னிடத்துச் சுகமில்லை, இப்போது என்னிடத்துத் துக்கமில்லை' என்னு மிவ்வித அநுபவம் எல்லோருக்கும் உண்டாகின்றது. அவ்வநுபவம் நியாயமதத்தில் மானஸப் பிரத்தியக்ஷ வடிவினதாம். மனதின் சுகாபாவத்தானும் துக்காபாவத்தானும் சுவசையுத்த விசேஷணத்தன்மைச் சம்பந்தமிருக்கின்றது. ஏனெனின், சுவ என்பது மனம்; அதனோடு சையுத்தமென்பது சையோகமுடைய ஆத்மா; அதனிடத்து விசேஷணத்தன்மைச் சம்பந்தத்தால் சுகாபாவமும் துக்காபாவமும் இருக்கின்றன. அங்ஙனமே தர்மாபாவ அதர்மாபாவங்களோடு மனத்திற்குச் சுவசையுத்த விசேஷணத்தன்மைச்சம்பந்தமிருக்கின்றது. அங்ஙனமாயினும் பிரத்தியக்ஷமாகிறதில்லை. 'என்னிடத்துத் தர்மமில்லை, என்னிடத்து அதர்மமில்லை' என்னும் பிரத்தியக்ஷ அநுபவமொருவருக்கு முண்டாகிறதில்லை. சுகாபாவ துக்காபாவங்களின் பிரதியோகிகளாகிய சுக துக்கங்களின் அநுபலம்பம் எங்ஙனம் அபாவகாலத்தி லுண்டாகின்றதோ, அங்ஙனமே தர்மாபாவ அதர்மாபாவங்களின் பிரதியோகிகளாகிய தர்மாதர்மங்களின் அநுபலம்பமும் உண்டாகின்றது. ஆதலால் பிரதியோகியின் அநுபலம்ப வடிவமான சககாரியோடுகூடிய மனதினால் சுகாபாவ துக்காபாவங்களின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. அங்ஙனமே தர்மாதர்மரூப பிரதியோகியின் அநுபலம்பவடிவ சககாரியோடுகூடிய மனதினால் தர்மாதர்மங்களினது அபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷமும் உண்டாதல் வேண்டும். அங்ஙனமே வாயுவில் உருவத்தின் அபாவப் பிரத்தியக்ஷமிருக்கின்றது; குருத்துவாபாவப் பிரத்தியக்ஷமில்லை. உருவாபாவத்தின் பிரதியோகி உருவமும், குருத்துவாபாவத்தின் பிரதியோகி குருத்துவமுமாம். அவ்விரண்டின் அநுபலம்பமும் வாயுவிலிருக்கின்றது. நேத்திரத்திற்கு வாயுவோடு சையோக சம்பந்தம் உண்டாகின்றது. நேத்திரசையுக்தவாயுவில் உருவாபாவமும் குருத்துவாபாவமும் விசேஷணத்தன்மைச் சம்பந்தத்தால் இருக்கின்

றன. ஆதலால் சுவசம்பந்தமுடைய விசேஷணத்தன்மைச் சம்பந்தத்தால் எங்ஙனம் வாயுவில் உருவாபாவத்தின் சாக்ஷாஷப் பிரத்தியக்ஷமுண்டாகின்றதோ, அங்ஙனமே சுவசம்பந்தமுடைய விசேஷணத்தன்மைச் சம்பந்தம் குருத்துவாபாவத்தோடும் நேத்திரத்திற் கிருக்கின்றது. அதனால் "வாயுவில் உருவம் இல்லை" என்னும் சாக்ஷாஷ ஞானத்தைப்போல"வாயுவில் குருத்துவம் இல்லை"என்னும் சாக்ஷாஷ ஞானமு முண்டாதல்வேண்டும். ஆதலால் இந்திரிய ஜந்நிய அபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷத்தில் கேவல அநுபலம்பம் சககாரியன்று; ஆனல் யோக்கியாநுபலம்பம் சககாரியாம். வாயுவில் எங்ஙனம் உருவத்தின் அநுபலம்பம் இருக்கின்றதோ, அங்ஙனமே குருத்துவத்தின் அநுபலம்பமும் இருக்கின்றது. ஆனல் யோக்கியாநுபலம்பம் உருவத்திற்குளது; குருத்துவத்திற்கு யோக்கியாநுபலம்பமின்று. ஏனெனின், பிரத்தியக்ஷமாகத்தக்கதின் அப்பிரதீதியை யோக்கியாநுபலம்பமென்பர். உருவமோ பிரத்தியக்ஷயோக்கியமாம்; குருத்துவம் பிரத்தியக்ஷ யோக்கியமன்று. ஏனெனின் தராசின் ஊர்த்துவமுதலிய தன்மையால் குருத்துவத்தின் அநுமிதியுண்டாகின்றது. எவ்விந்திரியத்தானும் குருத்துவத்தின் ஞானம் உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் பிரத்தியக்ஷயோக்கிய குருத்துவமில்லாதிருத்தலின் அதன் அநுபலம்பம் யோக்கியாநுபலம்பம் அன்று. அங்ஙனமே ஆத்மாவினிடத்துச் சுகாபாவ துக்காபாவங்களின் மானஸப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிறது. ஆண்டும் பிரத்தியக்ஷயோக்கிய சுகத்தின் அநுபலம்பமும், பிரத்தியக்ஷயோக்கிய துக்கத்தின் அநுபலம்பமும் இருத்தலான் சககாரிக்கு யோக்கியாநுபலம்பம் சம்பவிக்கின்றது. தர்மாபாவ அதர்மாபாவங்களின் மானஸப் பிரத்தியக்ஷம் ஆத்மாவினிடத்து உண்டாகிறதில்லை. ஆண்டும் தர்மாதர்ம வடிவமான பிரதியோகியின் அநுபலம்பமோ விருக்கின்றது. ஆனல் தர்மாதர்மம் கேவலம் சாஸ்திரவேத்தியமாம்; பிரத்தியக்ஷ யோக்கிய மன்று. ஆதலால் தர்மாதர்மங்களுக்கு யோக்கியாநுபலம்பமில்லை. அவற்றின் இன்மையால் தர்மாபாவ அதர்மாபாவங்களின் மானஸப்பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிறதில்லை.

அஎ. ஸ்தம்பத்தில் பிசாசின் திருஷ்டாந்தத்தால் சங்கை சமாதான பூர்வகமான அநுபலம்பத்தின் நிர்ணயம்.

அங்ஙனமே ஸ்தம்பத்தில் பிசாசினது அத்தியந்தாபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷமுண்டாகிறதில்லை. ஆண்டும் பிசாசு வடிவமான

பிரதியோகியின் அநுபலம்பமோவிருக்கின்றது; ஆனால்பிரத்தியக்ஷ யோக்கியமான பிசாசில்லை. ஆதலால் யோக்கியாநுபலம்ப மில்லை. பிரத்தியக்ஷ யோக்கியமான பிரதியோகியின் அநுபலம்பத்தினை யோக்கியாநுபலம்ப மென்பர். பிசாசினது அத்தியந்தாபாவத்தின் பிரதியோகியாகிய பிசாசு எதுவோ, அது பிரத்தியக்ஷ யோக்கிய மன்று. ஆதலால் பிசாசின் அநுபலம்பம் யோக்கியாநுபலம்ப மன்று.

இதில் இச்சங்கையுளது:—ஸ்தம்பத்தில் பிசாசின் பேதமும் பிரத்தியக்ஷ மாகலாகாது. ஏனெனின் பிசாசின் அந்நியோந்நியா பாவத்தினைப் பிசாசின் பேத மென்பர். அதன் பிரதியோகியும் பிசாசாம்; அது பிரத்தியக்ஷ யோக்கிய மன்று. ஆதலால் யோக்கி யாநுபலம்பத்தின் அபாவத்தால் பிசாசின் அத்தியந்தாபாவத் தைப்போலப் பிசாசின் அந்நியோந்நியாபாவமும் அப்பிரத்தியக்ஷ மாதல்வேண்டும். சித்தாந்தியானவர் "முற்கூறிய வடிவம் யோக்கி யாநுபலம்பமன்று; ஆனால் பிரத்தியக்ஷ யோக்கிய அதிகரணத்தி லுள்ள பிரதியோகியின் அநுபலம்பத்தினை யோக்கியாநுபலம்ப மென்பர். பிரதியோகி வேண்டுமானால் பிரத்தியக்ஷ யோக்கியமா யிருக்குக, அல்லது அப்பிரத்தியக்ஷமாயிருக்குக. அபாவத்தின் அதி கரணம் பிரத்தியக்ஷயோக்கியமா யிருத்தல்வேண்டும். ஸ்தம்பத்தி லுள்ள பிசாசின் அந்நியோந்நியாபாவம் எதுவோ அதன் பிரதி யோகி பிசாசாம்; அதுவோ பிரத்தியக்ஷ யோக்கியமன்று. அதில் பிரத்தியக்ஷ யோக்கியதையின் அபேக்ஷையும் இல்லை. என்றாலும் பிசாசின் அந்நியோந்நியாபாவத்தின் அதிகரணம் ஸ்தம்பமாம். அது பிரத்தியக்ஷ யோக்கியமாயிருத்தலால் யோக்கியாநுபலம்பத் தின் சற்பாவம் (இருப்பு) உளது. ஆதலால் பேயின் அந்நியோந் நியாபாவம் ஸ்தம்பத்திற்பிரத்தியக்ஷமாதல் சம்பவிக்கின்றது" என் பாராயின் சித்தாந்தியின் இச்சமாதானம் சம்பவியாது. ஏனெனின் முற்கூறிய தன்மையால் இச்சித்தாந்தமுண்டாகின்றது:—அபாவத் தின் பிரதியோகி பிரத்தியக்ஷ யோக்கியமா யிருக்குக; அல்லது பிரத்தியக்ஷஅயோக்கியமாயிருக்குக. யாண்டு அபாவத்தின் அதிகர ணம் பிரத்தியக்ஷயோக்கியமாயிருக்கின்றதோ ஆண்டுப்பிரதியோகி யினநுபலம்பமுண்டாகின்றது. அந்த யோக்கியாநுபலம்பம் அபாவ த்தின் பிரத்தியக்ஷத்தில் சககாரியாம். இத்தன்மையான அர்த்த த்தை அங்கீகரிக்கின், ஸ்தம்பத்தில் பேயின் அத்தியந்தாபாவமும்

பிரத்தியக்ஷமாதல் வேண்டும். அங்ஙனமே ஆத்மாவினிடத்துள்ள தர்மாபாவ அதர்மாபாவங்களும் பிரத்தியக்ஷ மாதல் வேண்டும். ஏனெனின் ஸ்தம்பத்தின்கண்ணுள்ள பேயின் அத்தியந்தாபாவத்தின் அதிகரணம் ஸ்தம்பமாம். அது பிரத்தியக்ஷ யோக்கியமாம். ஆத்மாவின்கண்ணுள்ள தர்மாபாவ அதர்மாபாவங்களின் அதிகரணமாகிய ஆத்மாபிரத்தியக்ஷ யோக்கியமாம். ஆனால் இவ்வளவு பேதமுண்டு. ஸ்தம்பமோ பாகியேந்திரியத்தாற் றோன்றிய பிரத்தியக்ஷ யோக்கியமாம். ஆதலால் ஸ்தம்பத்துள்ள பேயின் அத்தியந்தாபாவம் பாகியேந்திரியத்தால் தோன்றிய பிரத்தியக்ஷமாதல் வேண்டும். ஆத்மா மானசப் பித்தியக்ஷ யோக்கியமாம். ஆதலின் ஆத்மாவினிடத்துள்ள தர்மாபாவ அதர்மாபாவங்களின் மானசப் பிரத்தியக்ஷமுண்டாதல் வேண்டும். வாயுவிற்குப் பிரத்தியக்ஷ யோக்கியத்தன்மை அங்கீகரிக்கின், வாயுவின்கண்ணுள்ள குருத்துவ (கனத்தன்மை) அபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாதல்வேண்டும். வாயுவிற்குப் பிரத்தியக்ஷ யோக்கியத்தன்மை அங்கீகரியாவிடின், வாயுவின்கண்ணுள்ள உருவத்தினது அபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷமும் உண்டாக லாகாது; வாயுவில் உருவத்தின் அபாவம் பிரத்தியக்ஷமாமென்பது சித்தாந்தமு மநுபவசித்தமுமாம். இப்பொருள் மேல் விளக்கமாகும். சித்தாந்தி இவ்வாறு சமாதானஞ்செய்வாராயின் அதாவது:—யோக்கியாநுபலம்பம் இருவகைத்தாம். ஒன்றே பிரத்தியக்ஷ யோக்கியப் பிரதியோகியின் அநுபலம்ப மாகிய யோக்கியாநுபலம்பமாம்; இரண்டாவது பிரத்தியக்ஷயோக்கிய அதிகரணத்தில் பிரதியோகியின் அநுபலம்பமாகிய யோக்கியாநுபலம்பமாம். அத்தியந்தாபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷத்தில்முதல்யோக்கியாநுபலம்பம் சககாரியாம். ஆதலால் அதிகரணமோ பிரத்தியக்ஷ யோக்கியமாகுக, அல்லது அயோக்கியமாகுக. எந்த அத்தியந்தாபாவத்தின் பிரதியோகி பிரத்தியக்ஷ யோக்கியமாகின்றதோ, அதன் அநுபலம்பம் அத்தியந்தாபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷத்தில் சககாரியாம். அந்நியோந்நியாபாவத்தின்பிரத்தியக்ஷத்தில்இரண்டாவது அயோக்கியாநுபலம்பம் சககாரியாம். ஆதலால் அந்நியோந்நியாபாவத்தின் பிரதியோகி பிரத்தியக்ஷ யோக்கியமாகுக, அல்லது அயோக்கியமாகுக. பிரத்தியக்ஷ யோக்கிய அதிகரணத்தில் பிரதியோகியின் அநுபலம்பம் அந்நியோந்நியாபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷத்தில் சககாரியாம். ஆதலால் ஓரிடத்தும்தோஷமில்லை. ஸ்தம்பத்தில்பேயின்

அத்தியந்தாபாவத்தின் பிரதியோகியாகிய பேயானது பிரத்தியக்ஷயோக்கியமன்று. ஆதலால் ஸ்தம்பத்தின்கண்ணுள்ள பேயின் அத்தியந்தாபாவம் அப்பிரத்தியக்ஷமாம். ஸ்தம்பத்தின்கண்ணுள்ள பேயின் அந்நியோந்நியாபாவத்தின் அதிகரணம் ஸ்தம்பம்; அது பிரத்தியக்ஷமாம். ஆதலால் ஸ்தம்பத்தின்கண்ணுள்ள பேயின் அந்நியோந்நியாபாவம் பிரத்தியக்ஷமாம். ஆத்மாவின்கண்ணுள்ள சுகாத்தியந்தாபாவ துக்காத்தியந்தாபாவங்களின் பிரதியோகியாகிய சுகதுக்கங்கள் மானசப் பிரத்தியக்ஷ யோக்கியமாம். அவற்றின் அத்தியந்தாபாவங்களினது மானசப் பிரத்தியக்ஷம் உண்டாகின்றது. தர்ம அதர்மங்கள் பிரத்தியக்ஷயோக்கியமன்று. ஆதலால் அவற்றின் அத்தியந்தாபாவங்களினது பிரத்தியக்ஷம் உண்டாகிறதில்லை. உருவ குணமோ பிரத்தியக்ஷ யோக்கியமாம். ஆதலால் வாயுவில் உருவத்தின் அத்தியந்தாபாவத்தினது பிரத்தியக்ஷமுண்டாகின்றது. குருத்துவகுணம் பிரத்தியக்ஷ யோக்கியமன்று. ஆதலால் வாயுவிலுள்ள குருத்துவத்தின் அத்தியந்தாபாவம் பிரத்தியக்ஷமன்று. இவ்வாற்றால் இப்பொருள் பெறப்பட்டதாயிற்று:—அதிகரணத்துள்ள பிரத்தியக்ஷயோக்கியத்தன்மையும் பிரதியோகியின் அநுபலம்பமும் அந்நியோந்நியாபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷத்தில் சககாரி யாம்; பிரதியோகியின்கண்ணுள்ள பிரத்தியக்ஷ யோக்கியத்தன்மையும், பிரதியோகியின் அநுபலம்பமும் அத்தியந்தாபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷத்தில் சககாரியாம் என்னும் இத்தகைய நியமத்தைச் சித்தாந்தி கூறின் அதுவும் சம்பவியாது. ஏனெனின் அந்நியோந்நியா பாவத்தின் பிரத்தியக்ஷத்தில் அதிகரணத்தின் யோக்கியத்தன்மை ஹேதுவாகுமாயின், வாயுவில் உருவமுடையதின் பேதத்தினது பிரத்தியக்ஷம் உண்டாகின்றது. அது உண்டாகலாகாது. "வாயு உருவம் உடையதன்று" என்னும் பிரத்தியக்ஷம் எல்லோருக்கு முண்டாகின்றது. சொல்லப்படுகின்ற கிரமமாக இத்தன்மைப் பிரத்தியக்ஷம் சம்பவிக்கின்றது. ஆண்டு அந்நியோந்நியாபாவத்தின் அதிகரணம் வாயுவாம் அது பிரத்தியக்ஷ யோக்கியமன்று. வாயுவிற்கு ஆக்கிரகத்தால் பிரத்தியக்ஷ யோக்கியத்தன்மை அங்கீகரிக்கின், வாயுவில் குருத்துவ முடையதின் பேதமும் பிரத்தியக்ஷமாதல் வேண்டும். "வாயு குருத்துவ முடையதன்று" என்னும் பிரத்தியக்ஷம் ஒருவருக்கு முண்டாகிறதில்லை. சொல்லப்படுகின்ற கிரமத்தால் சம்பவிக்கிறதில்லை. ஸ்தம்பத்தில்

பேயுடையதின் பேதம் அப்பிரத்தியக்ஷமாம். அந்நியோந்நியாபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷத்தில் அதிகரணத்தின் யோக்கியதை ஏதுவாயின் பேயுடையதின் பேதத்தினது அதிகரணம் ஸ்தம்பமாம். அது பிரத்தியக்ஷ யோக்கியமா யிருத்தலின் பேயுடையதின் அந்நியோந்நியாபாவ வடிவமாகிய பேயுடையதின் பேதம் பிரத்தியக்ஷமாதல்வேண்டும். 'ஸ்தம்பம் பேயுடையதன்று' என்னும் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் பிரத்தியக்ஷ யோக்கிய அதிகரணத்தில்பிரதியோகியின் அநுபலம்பரூப யோக்கியாநுபலம்பம் அந்நியோந்நியாபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷத்தில் சககாரியாமென்னும்நியமம் சம்பவியாது. அங்ஙனமே அத்தியந்தாபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷத்தில்பிரதியோகியின் யோக்கியதையைச்சககாரியென்று அங்கீகரிக்கின், ஜலபரமாணுவில் பிருதிவித்தன்மை அத்தியந்தாபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷம் உண்டாதல் வேண்டும். ஏனெனின், ஜல பரமாணுவின்கண்ணுள்ள பிருதிவித் தன்மையினது அத்தியந்தாபாவத்தின் பிரதியோகி பிருதிவித் தன்மையாம். அதன் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷம் கட முதலியவற்றின்கண் உண்டாகின்றதாகலின் பிரத்தியக்ஷயோக்கியம் பிரதியோகியாம். ஜலபரமாணுவில் அதன் உபலம்பம் (உணர்ச்சி) உண்டாகிறதில்லை; ஆதலால் அநுபலம்பமாம். ஜலபரமாணுவோடு நேத்திரத்திற்குச் சையோகமுண்டாகின்றது. ஆதலால் ஜல பரமாணுவின்கண்ணுள்ள பிருதிவித்தன்மை அத்தியந்தாபாவத்தோடு நேத்திரத்திற்குச் சுவசையுக்த விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்தமு முளது. “பரமாணு நிரவயவமாம். அதனோடு நேத்திரத்திற்குச் சையோகம் சம்பவியாது. ஏனெனின் பதார்த்தத்தின் ஏகதேசத்தில் சையோக முண்டாகின்றது. அவயவத்தைத் தேசமென்பர். பரமாணுவிற்கு அவயவ வடிவமாகிய தேசம் சம்பவியாது. சகல பரமாணுக்களிலும் சையோகத்தைக் கூறின், அவ்வியாப்பியவிருத்தி சையோகத்தின் சுபாவமாகாது. ஓரிடத்திருந்து ஓரிடத்தில்லா திருப்பதுஅவ்வியாப்பியவிருத்தியெனப்படும். ஆதலால் பரமாணுவோடு நேத்திரத்திற்குச் சையோகம் உண்டாகிறதில்லை” என்றிவ்வாறுகூறின், அது பொருந்தாது. ஏனெனின், பரமாணுவிற்குச் சையோகம் இல்லையாயின் துவியணுக முண்டாகாது. பரமாணுவில் மகத்துவாத்தியந்தாபாவத்தின் நேத்திர சம்பந்தமான பிரத்தியக்ஷம் உண்டாகின்றது. அது உண்டாகாது. பரமாணுவில் மகத்துவாபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷம் உண்டாகின்றதென்பது

மேல் விளக்கமாகும். ஆதலால் நேத்திரசையுக்த விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்தத்தால் எங்ஙனம் பரமாணுவில் மகத்துவாபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷம் உண்டாகின்றதோ, அங்ஙனமே நேத்திர சையுக்த விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்தத்தால் பிருதிவித்தன்மை அபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷமுமுண்டாதல் வேண்டும். நேத்திர சையுக்தபரமாணுவில்மகத்துவாபாவத்தைப்போலப் பிருதிவித்தன்மை அபாவத்தின் விசேஷணத்தன்மைச் சம்பந்தமுண்டு. பரமாணுவின் சையோகம் வியாப்பிய விருத்தியாகின்றது. அது மஞ்சூஷையின் உரையில் எழுதப்பட்டுளது. ஆதலால் ஜல பரமாணுவில் பிருதிவித்தன்மை அத்தியந்தாபாவத்தினது பிரத்தியக்ஷத்தின் சாமக்கிரி இருத்தலால் அதன் பிரத்தியக்ஷமு மாதல் வேண்டும். சொல்லப்படும் கிரமத்தால் ஜலபரமாணுவில் பிருதிவித்தன்மை அத்தியந்தாபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷமுண்டாகிறதில்லை. இவ்வாற்றாற் சகலஅபாவங்களின் பிரத்தியக்ஷத்திலும் ஒரு வடிவினதாகிய யோக்கியாநுபலம்பம் சம்பவியாது. அந்நியோந்நியாபாவ அத்தியந்தாபாவங்களின் பிரத்தியக்ஷத்தில் வேறு வேறு வடிவுடைய யோக்கியாநுபலம்பம் சககாரியாமென்பதும் பொருந்தாது.

இச்சங்கைக்கு இதுசமாதானமாம்:—

யோக்கியத்தில் அநுபலம்பம் யோக்கியாநுபலம்பம் என ஏழாம் வேற்றுமைத் தொகை யாக்கின், அதிகரணத்தில் பிரத்தியக்ஷ யோக்கியத்தன்மை உண்டாகுங்கால், ஆண்டு யோக்கியாநுபலம்பம் பெறப்படுவ தாகின்றது. யோக்கியத்தின் அநுபலம்பம் யோக்கியாநுபலம்பம்என்றுஆறும்வேற்றுமைத்தொகையாக்கின், பிரதியோகியின்கண் பிரத்தியக்ஷயோக்கியதை யுண்டாகுங்காலத்தில், ஆண்டு யோக்கியாநுபலம்பம் பெறப்படுவதாகின்றது. ஆண்டு ஒவ்வொரு வகையாக யோக்கியாநுபலம்பம் அங்கீகரித்தலில் தோஷம் கூறப்பட்டது. அங்ஙனமே அந்நியோந்நியாபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷத்தில் அதிகரண யோக்கியத்தன்மையைச் சாதிக்கும் ஏழாம்வேற்றுத் தொகையினையுடைய யோக்கியாநுபலம்பத்தை அங்கீகரித்து,அத்தியந்தாபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷத்தில் பிரதியோகியின் யோக்கியதையைச் சாதிக்கும் ஆறும்வேற்றுமைத் தொகையினையுடைய யோக்கியாநுபலம்பத்தைச் சககாரியாக அங்கீகரிக்கின், அபாவபேதத்தால் இரண்டின் அங்கீகாரமும் உண்டாகின்றது. அதன்கண்ணுந் தோஷங்கூறப்பட்டது. ஆதலால் வேறுவகை

யோக்கியாநுபலம்பம் சககாரியாம். யோக்கியாநுபலம்ப மென்னும் சொல்லில் ஏழாம் வேற்றுமைத் தொகையும் ஆறும்வேற்றுமைத் தொகையும் இல்லை; ஆனால்'நீலக்குடம்' என்னும் சொல்லிற் போல முதல்வேற்றுமைத் தொகையிருக்கின்றது. அஃதிவ்வாறிருக்கின்றது:—எங்ஙனம்: 'நீலம் குடம் நீலக்குடம்' என்னுஞ் சொல்லில் முதல் வேற்றுமையிருக்கின்றது. அதனை வியாகரணத்தில் கர்ம தாரயன் (பண்புத்தொகை) என்பர். யாண்டுப் பண்புத்தொகையுளதோ, ஆண்டுப் பூர்வ பதார்த்தத்திற்கு உத்தரபதார்த்தத்தோடு அபேதவுணர்ச்சியுண்டாகின்றது.எங்ஙனம் 'நீலக்குடம்' என்னுஞ் சொல்லில் பண்புத் தொகையாக்கின் நீலபதார்த்தத்திற்குக் கட பதார்த்தத்தோடுஅபேதவுணர்ச்சி யுண்டாகின்றதோ, அங்ஙனமே 'யோக்கியமாகியஅநுபலம்பம்யோக்கியாநுபலம்பம்' எனப் பண்புத்தொகை யாக்கின், யோக்கியாநுபலம்ப மென்னுஞ் சொல்லினால் யோக்கிய பதார்த்தத்திற்கு அநுபலம்ப பதார்த்தத்தோடு அபேதவுணர்ச்சியுண்டாகின்றது. ஆதலால் அபாவத்தின் பிரதியோகியும் அதிகரணமும்வேண்டுமோவிருக்குக.அவற்றின்யோக்கியத்தன்மையினாற் பிரயோசனம் இல்லை. அநுபலம்பத்தில் யோக்கியதைவேண்டும். யாண்டுப் பிரதியோகியின் அநுபலம்பம் யோக்கியமாகின்றதோ, ஆண்டு அபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. யாண்டுப்பிரதியோகியின் அநுபலம்பம் அயோக்கியமாகின்றதோ, ஆண்டு அபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷம் உண்டாகிறதில்லை. அநுபலம்பத்தில் யோக்கியதை அயோக்கியதைகள் இவ்வாறிருக்கின்றன:— உபலம்ப அபாவத்தினைஅநுபலம்பமென்பர். பிரதீதி, ஞானம், உபலம்பம் என்பன பரியாயச்சொற்கள். பிரதியோகியினது பிரதீதியின் அபாவம் அநுபலம்பமென்னுஞ்சொல்லின் பொருளாம்.ஆதலால் இந்திரியத்தால் கடாபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷத்தில் கடத்தினது பிரதீதியின்அபாவம் சககாரியாம். ஆண்டுக் கடாபாவத்தின் ஞானம் பிரமை வடிவினதாகியபயனும். கடஞானத்தின்அபாவம் கடாபாவப் பிரமையின்சககாரி காரணமாம்.அக்கடஞானத்தின் அபாவம்யோக்கியமாதல் வேண்டும். கடஞான அபாவத்தினையே கடாநுபலம்ப மென்பர். அவ்வபாவவடிவினதாகிய அநுபலம்பத்தில் வேறுவகை யோக்கியதையோ சம்பவியாது. ஆனால் எந்த அநுபலம்பத்தின் உபலம்பமாகிய பிரதியோகி யோக்கியமாகின்றதோ, அவ்வநுபலம்பம் யோக்கிய மெனப் படுகின்றது. எவ் வநுபலம்பத்தின் பிரதி

யோகியாகிய உபலம்பம் அயோக்கியமாகின்றதோ, அவ் வநுபலம்பம் அயோக்கிய மெனப்படுகின்றது. இதனால் இது பெறப்பட்டதாயிற்று :— யோக்கிய உபலம்பத்தின் அபாவ வடிவ யோக்கியாநுபலம்பம் சககாரியாம். இவ்வாற்றால் அநுபலம்பத்தின் யோக்கியதையைக் கூறுதலின் முடிவு உபலம்பத்தின் யோக்கியதையில் உண்டாகின்றது. ஆதலால் உபலம்பத்தில் யோக்கியதைவேண்டும். யோக்கிய உபலம்பத்தின் அபாவம் யோக்கியாநுபலம்ப மெனப்படுகின்றது. உபலம்பத்தின் யோக்கியதைக்கு அநுபலம்பத்தில் விவகாரம் உண்டாகின்றது. முன்னரே, யோக்கிய உபலம்பத்தின் அபாவத்தினையோக்கியாநுபலம்பமெனின் இலாகவமும், உபலம்பமாகிய பிரதியோகியின் வாயிலாக அநுபலம்பத்திற்கு யோக்கியங் கூறுதல் பயனின்மையுமா மெனப்பட்டது. என்றாலும் யோக்கியாநுபலம்ப மென்னுஞ் சொல்லிற்கு வியாகரண மரியாதையின்படி பொருள்செய்யின் அப்போது அநுபலம்பத்தில்யோக்கியதைகாணப்படுகின்றது. ஆதலால் உபலம்பத்தின்கண்ணுள்ள முக்கியயோக்கியதைக்கு அநுபலம்பத்தோடு ஆரோபஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இதனால் இதுபெறப்பட்டபொருளாம். யாண்டுப் பிரதியோகியினதுயோக்கிய உபலம்பத்தின் அபாவம் உண்டாகிறதோ, ஆண்டு அபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷமுண்டாகின்றது. யாண்டுப் பிரதியோகினது சத்தையினால் நியமமாகப் பிரதியோகியினது உபலம்பத்தின் சத்தை உண்டாகிறதோ, அவ்வுபலம்பம் யோக்கியமாம். அதன் அபாவமாகியஅநுபலம்பமும் யோக்கியமெனப்படுகின்றது. யாண்டுப் பிரதியோகியிருந்தும் நியமமாகப் பிரதியோகியின் உபலம்பம் உண்டாகவில்லையோ, அவ்வுபலம்பம் அயோக்கியமாம். அதன் அபாவமாகிய அநுபலம்பமும் அயோக்கிய மெனப்படுகின்றது. பிரகாசத்தில் குடத்தின் இருப்பு உளதாயின், அப்போது நியமமாகக் குடத்தின் உபலம்பமுண்டாகின்றது. ஆண்டுக் குடத்தின் உபலம்பம் யோக்கியமாம். அதன் அநுபலம்பம் யோக்கியமெனப்படுகின்றது. அங்ஙனமே சையோகசம்பந்தத்தால் யாண்டுப் பேயுளதோ, ஆண்டுப் பேயின் சத்தையினால் நியமமாகப் பேயின் உபலம்பம் உண்டாகிறதில்லை. ஆதலாற் பேயின் உபலம்பம் அயோக்கியமாம். அதன் அபாவமாகிய பேயின் அநுபலம்பமும் அயோக்கிய மெனப்படுகின்றது. இவ்வாற்றாற் கடாநுபலம்பம் யோக்கியமாம். அது கடாபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷத்தில் ஏதுவாம். பேயின் அநுப

லம்பம் யோக்கியமன்று. ஆதலால் பேயின் அநுபலம்பத்தால் பேயினது அத்தியந்தாபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிறதில்லை. கடத்தின் அபாவாதிகரணத்தில் கடத்தின் சத்தையும் கடவுபலம்பத்தின்சத்தையும் சம்பவிக்கிறதில்லை. என்றாலும் கடத்திற்கும் கடவுபலம்பத்திற்கும் "பூதலத்திற் கடமுளதாயின், அப்போது கடவுபலம்பம் உளதாகின்றது" என்று இவ்வாறு ஆரோபமுண்டாகின்றது. ஆதலால் அபாவ அதிகரணத்திலும் ஆரோபிக்கப்பட்ட கடத்தின் சத்தையும், கடஅநுபலம்பம் இருக்கினும் ஆரோபிக்கப்பட்ட கடவுபலம்பத்தின் சத்தையும் சம்பவிக்கின்றன. இதனால் இதுநிச்சயிக்கப்பட்ட பொருளாம்:-எவ்வபாவத்தின் அதிகரணத்தில் பிரதியோகியின் ஆரோபஞ்செய்யப் பிரதியோகியின் உபலம்பத்தினது ஆரோபம் நியமமாக வுண்டாகின்றதோ அவ்வுபலம்பம் யோக்கியமாம். அதன் அநுபலம்பமும்யோக்கியமெனப்படுகின்றது. அன்றியும்அவ்வதிகரணத்தில் அவ்வபாவம் பிரத்தியக்ஷ மாம். எவ்வபாவத்தின் அதிகரணத்தில் எவ்வபாவத்தினது பிரதியோகியை ஆரோபிக்கப் பிரதியோகியினது உபலம்பத்தின் ஆரோப முண்டாகிறதில்லையோ அவ்வபாவம் அப்பிரத்தியக்ஷ மாம். எங்ஙனம்: அந்தகாரத்தில் கடாபாவம் பிரத்தியக்ஷமன்று. ஏனெனின், அந்தகாரத்தில் "ஈண்டுக் கடம் உளதாயின் அப்போது அதன் உபலம்பமுளதாம்" என்றிவ்வாறு கடத்தின் ஆரோபத்தால் கடத்தினது உபலம்பத்தின் ஆரோபம் நியமமாகச் சம்பவிப்பதில்லை. இதனால் அந்தகாரத்திற் கடத்தின் பிரத்தியக்ஷம் உண்டாகிறதில்லை. ஸ்தம்பத்திற் பேயின் பேதம் பிரத்தியக்ஷமாம். ஏனெனின் "தாதான்மியமாகப் பேய் ஸ்தம்பத்தி லுளதாயின்அப்போது உபலம்பிக்க (அறிய) ப்படும்" என்று இவ்வாறு ஸ்தம்பத்திலுள்ள தாதான்மிய சம்பந்தத்தால் பேயை ஆரோபித்தலாற் பேயினது உபலம்பத்தின் ஆரோபம் நியமமாக வுண்டாகிறது. ஏனெனின் ஸ்தம்பத்தில் தாதான்மிய சம்பந்தத்தால் ஸ்தம்பம் இருக்கின்றது. அதன் உபலம்பம் நியமமாக வுண்டாகின்றது. அங்ஙனமே பேயும் தாதான்மிய சம்பந்தத்தால் ஸ்தம்பத்திலுளதாயின் ஸ்தம்பத்தைப்போல அதன் உபலம்பமும் நியமமாக வுண்டாகும். அவ்வுபலம்பத்தின் இன்மையால் ஸ்தம்பத்தில் தாதான்மிய சம்பந்தத்தால் பேயில்லை. ஆதலால் பேயின் தாதான்மிய சம்பந்த அவச்சின்ன அபாவம் ஸ்தம்பத்தில் இருக்கின்றது. தாதான்மிய சம்பந்த அவச்சின்ன அபாவத்தினையே

அந்நியோந்நியாபாவமென்பர். ஸ்தம்பத்தில் சையோக சம்பந்தாவச்சின்னபேயின் அத்தியந்தாபாவமும், அங்ஙனமே சமவாயசம்பந்தாவச்சின்ன பேயின் அத்தியந்தாபாவமும் பிரத்தியக்ஷமன்று. ஏனெனின் "ஸ்தம்பத்தில் சையோகத்தினுலாவது, சமவாயத்தினுலாவது பேயுளதாயின் அப்போது அதன்உபலம்பமுளதாம்" என்றிவ்வாறு சையோகசம்பந்தத்தினுலாவது சமவாயசம்பந்தத்தினுலாவது ஸ்தம்பத்தில்பேயினை ஆரோபிக்கிற் பேயின் உபலம்பத்தினது ஆரோபமுண்டாகிறதில்லை. ஏனெனின் யாண்டு மயானத்தின்மரமுதலியவற்றில் சையோகசம்பந்தத்தாற் பேயிருக்கிறதோ, அன்றியும் தனது அவயவங்களிற் சமவாயசம்பந்தத்தாற்பேயுளதாகிறதோ, ஆண்டும் பேயின் உபலம்பமுண்டாகிறதில்லை. எவை ஸ்தம்பத்தில் சையோக சம்பந்தத்தினுலாவது சமவாயசம்பந்தத்தினுலாவது இருக்கின்றனவோ, அவ்வெல்லாவற்றின் உபலம்பமு முளதாயின், ஸ்தம்பத்தில் சையோகசம்பந்தத்தாலாவது சமவாயசம்பந்தத்தாலாவது பேயை ஆரோபித்தலால் பேயினது உபலம்பத்தின்ஆரோபமுண்டாம். ஸ்தம்பத்திற்றுனே துவியணுகமுதலியவற்றின்சையோகமும் வாயுவின் சையோகமும் இருக்கின்றன; ஆதலால் துவியணுகமும் வாயுவும் சையோக சம்பந்தத்தால் ஸ்தம்பத்தின்கண் ணுள்ளனவாம்; அவற்றின் உபலம்பமுண்டாகிறதில்லை. சமவாய சம்பந்தத்தால் குருத்துவமுதலிய அப்பிரத்தியக்ஷ குணங்க ளிருக்கின்றன. அவற்றின் உபலம்பமும் ஸ்தம்பத்தில் உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் ஸ்தம்பத்தில் சையோக சம்பந்தத்தினுலாவது சமவாய சம்பந்தத்தினுலாவது பேயை ஆரோபித்தலால் அதன் உபலம்பத்தின் ஆரோபம் உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் ஸ்தம்பத்தில் சையோக சம்பந்தாவச்சின்ன பேயின் அத்தியந்தாபாவமும், சமவாய சம்பந்தாவச்சின்ன பேயின் அத்தியந்தாபாவமும் அப்பிரத்தியக்ஷமாம். யாண்டுத் தாதான்மிய சம்பந்தத்தாற் பேயுளதாகின்றதோ, ஆண்டுப் பேயின் உபலம்பம் நியமமாக வுண்டாகிறதில்லை. ஏனெனின் தாதான்மிய சம்பந்தத்தால் பேயில் பேயிருக்கின்றது; உபலம்பம் உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் தாதான்மிய சம்பந்தத்தால் பேயை ஆரோபித்தலாலும் நியமமாகப் பேயினது உபலம்பத்தின் ஆரோபம் சம்பவிப்ப தில்லை. அத்தியந்தாபாவத்தின் தன்மையே அந்நியோந்நியாபாவத்தின்கண் ணிருக்கின்றது. என்றுலும் வேறு வகையாற் பேதமுண்டு. ஸ்தம்பத்தில் தாதான்மிய சம்பந்தத்தா லுள்ளது எது

வோ அதன் உபலம்பம் நியமமாக வுண்டாகின்றது. ஸ்தம்பத்தில் தாதான்மிய சம்பந்தத்தால் ஸ்தம்பமிருக்கின்றது; வேறில்லை. ஸ்தம்பத்தின் உபலம்பம் நியமமாகவுண்டாகின்றது. வேறோர் பொருள் ஸ்தம்பத்தில் தாதான்மிய சம்பந்தத்தால் இருக்கின், ஸ்தம்பத்தைப்போல் அதன் உபலம்பமும் வேண்டும். ஆதலால் தாதான்மிய சம்பந்தத்தால் பேயை ஆரோபித்தலால் அதன் உபலம்பத்தின் ஆரோபம் நியமமாக வுண்டாகின்றது. "தாதான்மியத்தால் பேய் ஸ்தம்பமாயின் அப்போது அந்த ஸ்தம்பத்தின் உபலம்பமே யுண்டாம்" என்று இவ்வாறு ஸ்தம்பத்தில் தாதான்மியத்தால் பேயை ஆரோபித்தலால் பேயினது உபலம்பத்தின் ஆரோபம் உண்டாகின்றது. ஆதலால் ஸ்தம்பத்தில்பேயின்பேதம் பிரத்தியக்ஷமாகின்றது. அதே ஸ்தம்பத்தில் பேயுடையதன் பேதம் அப்பிரத்தியக்ஷமாயிருக்கின்றது. ஏனெனின் "தாதான்மியத்தால் ஸ்தம்பம் பேயுடையதாமாயின் அப்போது பேயுடைமையாக ஸ்தம்பத்தின் உபலம்பமுண்டாம்" என்று இவ்வாறு ஸ்தம்பத்தில் தாதான்மியத்தால் பேயுடையதின் ஆரோபத்தால் பேயுடையதின் உபலம்பத்தினது ஆரோபம் சம்பவிக்கிறதில்லை. ஏனெனின் பேயினையுடைய மரமுதலியவற்றில் பேயுடைமையின் உபலம்பம் உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் ஸ்தம்பத்தில் பேயுடைமையின் பேதம் அப்பிரத்தியக்ஷமாம். பேயின் பேதத்தினைப்போலப்பிரத்தியக்ஷமன்று. இவ்வாறு அறிவுடையோர் அநுபவத்தாற் கண்டு கொள்க. பிரதியோகியினது உபலம்பத்தின் ஆரோபம் யாண்டுச் சம்பவிக்கிறதோ ஆண்டு அவ்வபாவம் பிரத்தியக்ஷமாம்.

அஅ. உபலம்பத்தை ஆரோபித்தலாலும் ஆரோபியாமையாலும் அபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷமும் அப்பிரத்தியக்ஷமு முண்டாமென்பதில் உதாரணம்.

அங்ஙனமே "ஆத்மாவினிடத்துச் சுகமாவது துக்கமாவது இருக்குமாயின், அப்போது சுகத்தின் அல்லது துக்கத்தின் உபலம்ப முளதாகும்" என்று இவ்வாறு ஆத்மாவினிடத்துச் சுகதுக்கங்களை ஆரோபித்தலால்அவற்றின் உபலம்பத்தினது ஆரோபமும் நியமமாகவுண்டாகின்றது.ஏனெனின்,என்றும்அறியப்படாத சுகதுக்கங்கள் உண்டாகிறதில்லை; அறியப்பட்டனவே யுண்டாம்.

ஆதலால் சுகதுக்கங்களின் ஆரோபமுண்டாகவே, அவற்றின் உப
லம்பத்தினது ஆரோபம் நியமமாக வுண்டாகிறது. இதனால் ஆத்
மாவிலுள்ள சுகாபாவ துக்காபாவங்கள் பிரத்தியக்ஷமாம். "ஆத்
மாவினிடத்துத் தர்மமாவது அதர்மமாவது உளதாயின் அப்போது
அதன் உபலம்பமுளதாம்" என்றிவ்வாறு தர்மாதர்மங்களை ஆரோ
பித்தலால், அவற்றின் உபலம்பத்தினது ஆரோபமுண்டாகிறதில்லை.
ஏனெனின், பிரத்தியக்ஷ ஞானத்தை உபலம்ப மென்பர். ஞானம்
பிரதீதி உபலம்ப மென்னுஞ் சொற்கள் பரியாயமா யிருத்தலின்
ஞானமாத்திரத்திற்குப் பெயர் உபலம்பமாமாயினும், இப்பிரசங்க
த்தில் எவ்விந்திரியத்தால் அபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிற
தோ, அவ்விந்திரிய ஜந்நியஞானம் உபலம்பமென்னுஞ் சொல்லாற்
கொள்ளப்படுமென் றறிக. எங்ஙனம் சுகாபாவத்தின் பிரத்திய
க்ஷம் மனதினால் உண்டாகு மிடத்துச் சுகத்தை ஆரோபித்தலால்
சுகத்தின் உபலம்பத்தினது ஆரோபம் அதாவது மானசப் பிரத்தி
யக்ஷத்தினது ஆரோபம் உண்டாகிறதோ, அங்ஙனமே வாயுவில்
உருவமின்மையின் சாக்ஷுஷப்பிரத்தியக்ஷமுண்டாகின்றது. ஆண்டு
உருவத்தை ஆரோபித்தலால் அதன் உபலம்பத்தினது ஆரோபம்
அதாவது சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷத்தின் ஆரோபமுண்டாகின்றது.
இவ்வாறு அந்நிய விந்திரியத்தால் யாண்டு அபாவத்தின் பிரத்தி
யக்ஷ முண்டாகின்றதோ, ஆண்டு அந்நிய விந்திரியத்தால் தோன்
றிய பிரத்தியக்ஷமே உபலம்பமென்னுஞ் சொல்லிற்குப் பொரு
ளென அறிக. அன்றியும் தர்மா தர்மங்கள் கேவலஞ் சாஸ்திர
த்தினால் அறியப்படுவனவாம். அவற்றின் உபலம்பம் என்றும் இந்
திரிய ஜந்நிய ஞானமாகாது. ஆதலால் தர்மாதர்மங்களை ஆரோ
பித்தலால் அவற்றின் உபலம்பத்தினது ஆரோபம் உண்டாகின்ற
தில்லையாகலின், தர்மாபாவ அதர்மா பாவங்கள் பிரத்தியக்ஷம்
அன்று. அங்ஙனமே வாயுவில் குருத்துவ அத்தியந்தாபாவம்
பிரத்தியக்ஷ மன்று. வாயுவில் உருவத்தின் அத்தியந்தாபாவம்
பிரத்தியக்ஷமாம். ஏனெனின் "வாயுவில் குருத்துவமுளதாயின்
அதன் உபலம்பமுளதாம்" என்றிவ்வாறு குருத்துவத்தை ஆரோ
பித்தலால் குருத்துவத்தினது உபலம்பத்தின் ஆரோபமுண்டாகிற
தில்லை. ஏனெனின் யாண்டுப் பிருதிவி ஜலங்களில் குருத்துவமுண்
டோ, ஆண்டும் குருத்துவத்தின் பிரத்தியக்ஷமாகிய உபலம்பமுண்
டாகிறதில்லை. ஆனால் குருத்துவத்தின் அநுமிதி ஞானம் உண்டா

கின்றது. ஆதலால் குருத்துவத்தை ஆரோபித்தலால் உபலம்பத்
தின் ஆரோபமுண்டாகிறதில்லை. இக்காரணத்தால் வாயுவில் குரு
த்துவாபாவம் பிரத்தியக்ஷ மன்று. வாயுவில் உருவம் உளதாயின்
கட வுருவத்தினைப்போல் வாயுவுருவத்தின் உபலம்பம் உண்டாம்.
உருவமாத்திரத்தின் உபலம்பமே உண்டாகாது; வாயுவின் உபலம்
பமுமுண்டாகும். ஏனெனின் எந்தத் திரவியத்தில் மகத்துவகுண
மிருந்து உற்பூத உருவமிருக்கின்றதோ, அந்தத் திரவியம்பிரத்தி
யக்ஷமாம். எந்தத் திரவியத்தில் மகத்துவம் இருக்கின்றதோ அதன்
உருவம் பிரத்தியக்ஷமாம். பரமாணு துவியணுகங்களில் மகத்துவ
மில்லை. அவற்றின் உருவம் பிரத்தியக்ஷமன்று. ஆதலால் திரியணுக
முதலியவாயுவில் மகத்துவமுண்டு. அதிலுருவமுளதாயின் அத்திரி
யணுகமுதலிய வடிவினதாகிய வாயுவின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாம்;
அதனுருவத்தின் பிரத்தியக்ஷமு முண்டாம். இவ்வாறு பரமாணு
துவியணுக வடிவினதாகிய வாயுவை விட்டுத் திரியணுக முதலிய
வடிவினதாகிய வாயுவில் உருவத்தை ஆரோபித்தலால் உருவத்தி
னது உபலம்பத்தின்ஆரோபமுண்டாகின்றது. ஆதலால் திரியணுக
முதலிய வடிவினதாகிய வாயுவில் உருவத்தின் அபாவம் பிரத்தி
யக்ஷமாம். பரமாணு துவியணுக வடிவ வாயுவில் உருவத்தின்
ஆரோபமுண்டாகியும் மகத்துவமின்மையால் உருவத்தினது உபல
ம்பத்தின் ஆரோபம் உண்டாகாமையின் பரமாணுதுவியணுக வடி
வினதாகிய வாயுவில் உருவத்தின் அபாவம் பிரத்தியக்ஷ மன்று.
அங்ஙனமே ஜலபரமாணுவில் பிருதிவித்தன்மையின் அபாவம்
பிரத்தியக்ஷமன்று. ஏனெனின் "ஜலபரமாணுவில் பிருதிவித்தன்
மையுளதாயின்அதன் உபலம்பமுண்டாகின்றது" என்று இவ்வாறு
பிருதிவித் தன்மையின் ஆரோபத்தால் பிருதிவித் தன்மையினது
உபலம்பத்தின் ஆரோப முண்டாகிறதில்லை. ஏனெனின் ஆசிரயம்
பிரத்தியக்ஷமாயின் ஜாதியின் பிரத்தியக்ஷம் உண்டாம். ஆதலால்
ஜல பரமாணுவில் ஜலத்துவம் இருக்கின்றது. எங்ஙனம் அந்த
ஜலத்துவத்தின் பிரத்தியக்ஷ மில்லையோ, அங்ஙனமே ஆரோபிக்க
ப்பட்ட பிருதிவித்தன்மையினது உபலம்பத்தின் ஆரோபம் சம்
பவிக்கிற தில்லை. ஆதலால் ஜல பரமாணுவில் பிருதிவித் தன்மை
யினது அபாவம் பிரத்தியக்ஷ மன்று. பரமாணுவில் மகத்துவ
த்தின் அபாவம் பிரதியக்ஷமாம்.ஏனெனின்பரமாணுவில் சாக்ஷாக்ஷ
ப் பிரத்தியக்ஷத்தின் சாமக்கிரி உற்பூத வுருவமும், துவக்கிந்திரிய

ப் பிரத்தியக்ஷத்தின் சாமக்கிரியாகிய உற்பூத பரிசமும் இருக்கின்றன; ஆனால் மகத்துவம் இல்லை. அதனால் பரமாணுவின் பிரத்தியக்ஷம் உண்டாகிறதில்லை. பரமாணுவின் பிரத்தியக்ஷ யோக்கிய உருவமுதலிய குணங்களின் பிரத்தியக்ஷமும் மகத்துவமின்மையால் உண்டாகிற தில்லை. மகத்துவமுடைய திரவியத்தின் உருவமுதலிய குணங்கள் பிரத்தியக்ஷமாம். பரமாணுவில் மகத்துவம் உளதாயின், பரமாணுவின் பிரத்தியக்ஷமுண்டாம்; பரமாணுவின் பிரத்தியக்ஷ யோக்கிய குணங்களின் பிரத்தியக்ஷமும் உண்டாம். கடமுதலியவற்றின் மகத்துவம் பிரத்தியக்ஷமாம். ஆதலால் உருவமுதலியவற்றினைப்போல மகத்துவ குணமும் பிரத்தியக்ஷ யோக்கியமாம். ஆகாச முதலியவற்றில் மகத்துவமோ விருக்கின்றது. ஆனால் உற்பூதவுருவ சமானாதிகரண மகத்துவத்தின் பிரத்தியக்ஷமுண்டாம். ஆகாச முதலியவற்றில் உற்பூதவுருவ மில்லை. ஆதலால் அவற்றின் மகத்துவத்தினது பிரத்தியக்ஷமுண்டாகிறதில்லை. என்றாலும் மகத்துவகுணம் பிரத்தியக்ஷ யோக்கியமாம். இவ்வாற்றாற் பரமாணுவில் மகத்துவமின்றிப் பிரத்தியக்ஷத்தின் வேறு சாமக்கிரியிருக்கின்றது. மகத்துவமுளதாயின் பரமாணுவின்பிரத்தியக்ஷமும், அதன் குணங்களின் பிரத்தியக்ஷமும் உண்டாம். ஆதலால் பரமாணுவில் மகத்துவத்தை ஆரோபித்தலால் அதன் உபலம்பத்தின் ஆரோபம் சம்பவிக்கின்றது. மகத்துவத்தை ஆரோபித்தலால் கேவல மகத்துவத்தினது உபலம்பத்தின் ஆரோபம் உண்டாகிற தில்லை; ஆனால் பரமாணுவினது உபலம்பத்தின் ஆரோபமும், பரமாணுவில் சமவேதமான பிரத்தியக்ஷ யோக்கியகுணமுதலியவற்றினது உபலம்பத்தின் ஆரோபமு முண்டாகின்றன; பரமாணுவில் மகத்துவ முளதாயின் பரமாணுவின் உபலம்பமுண்டாம்; பரமாணுவிற் சமவேதித்துள்ள பிரத்தியக்ஷ யோக்கிய குணங்களின் உபலம்பமு முண்டாம். பிரத்தியக்ஷயோக்கிய ஜாதியின், அங்ஙனமே தொழிலின் உபலம்பமும் உண்டாம். அப்பரமாணு முதலியவற்றின் உபலம்பமில்லை. ஆதலால் பரமாணுவில் மகத்துவ மில்லை. இவ்வாற்றான் பரமாணுவில் மகத்துவாபாவம் பிரத்தியக்ஷமாம். இவ்வாறு எந்த அதிகரணத்தில் எவ்வபாவத்தின் பிரதியோகியை ஆரோபித்தலால் உபலம்பத்தின் ஆரோபமுண்டாகின்றதோ, அவ்வதிகரணத்தில் அவ்வபாவம் பிரத்தியக்ஷமாம்.

த்தின் ஆரோபமுண்டாகின்றதோ அவ்விந்திரியத்தினுல் உபலம்பத்தை ஆரோபித்தலால் அபாவம் பிரத்தியக்ஷமாமெனல்.

ஆனுல் எவ்விந்திரியத்தாற் றோன்றிய உபலம்பத்தின் ஆரோபமுண்டாகின்றதோ, அவ்விந்திரியத்தால் அபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷமுண்டாகின்றது. எங்ஙனம்: "பூதலத்திற் கடம் உளதாயின் கண்ணுற் கடத்தின் உபலம்பம் உண்டாதல் வேண்டும்; உபலம்பம் உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் கடமில்லை" என்று இவ்வாறு யாண்டு நேத்திரஜந்யஉபலம்பத்தின் ஆரோபமுண்டாகின்றதோ, ஆண்டுக் கடாபாவத்தின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷமுண்டாகின்றது. பூதலத்திற் கடமுளதாயின் துவக்கிந்திரியத்தால் கடத்தின் உபலம்பம் உண்டாதல்வேண்டும். இவ்வாற்ருற் குருடனுக்காவது இருளிலாவது துவக்கிந்திரிய ஜந்ய உபலம்பத்தின் ஆரோபம் உண்டாகுங்கால் ஆண்டுக் கடாபாவத்தின் துவக்கிந்திரியப் பிரத்தியக்ஷமுண்டாகின்றது. இவ்வாறு எவ்விந்திரியத்தினது உபலம்பத்தின் ஆரோபம் உண்டாகின்றதோ, அவ்விந்திரியத்தானே அபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷமுண்டாகின்றது. வாயுவில் உருவமின்மையின் நேத்திரேந்திரியப்பிரத்தியக்ஷமுண்டாகின்றது. துவக்கிந்திரியப்பிரத்தியக்ஷமுண்டாகிறதில்லை. ஏனெனின் "வாயுவில் உருவமிருக்குமாயின் உருவத்தின் நேத்திரேந்திரிய ஜந்ய உபலம்பமுண்டாம்; உபலம்பமோ உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் வாயுவில்உருவமின்று" என்றிவ்வாறு நேத்திரேந்திரிய ஜந்ய உருவ உபலம்பத்தின் ஆரோபம் உண்டாகிறது. "வாயுவில் உருவமுளதாயின் துவக்கால் அதன் உபலம்பமுண்டாகும்" என்பதாகத் துவக்கிந்திரிய ஜந்ய உருவ உபலம்பத்தின் ஆரோபமுண்டாகிறதில்லை. ஏனெனின் உருவ சாக்ஷாத்காரத்திற்கு ஏது கேவலம் நேத்திரமாம்; துவக்கன்று. அங்ஙனமே இரசனை முதலிய இந்திரிய ஜந்ய உருவ உபலம்பத்தின் ஆரோபமுமுண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் உருவ அபாவத்திற்கு நேத்திரேந்திரியப் பிரத்தியக்ஷமேயுண்டாம். அங்ஙனமே மதுரதிரவியத்தில் கைப்புச்சுவையின்மையின் இரசனேந்திரியப் பிரத்தியக்ஷமேயுண்டாகின்றது. ஏனெனின் "கற்கண்டில்கைப்பிரசமுளதாயின், அதன் உபலம்பம் இரசனேந்திரியத்தா லுண்டாகும்; உபலம்பமுண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் கற்கண்டில் கைப்பிரசமில்லை" என்று இவ்வாறு கற்கண்டில் கைப்பிரசத்தை ஆரோபித்தலால் இரசனையாற் றோன்

றிய கைப்பிரசவுபலம்பத்தின்ஆரோபமுண்டாகிறது. மற்றைஇந்தி ரியங்களாற் றேன்றிய உபலம்பத்தின் ஆரோபமுண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் இரசனேந்திரியஜந்யமே இரசாபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷ மாம். அங்ஙனமே பரிசம் இன்மையின் பிரத்தியக்ஷம் துவக்கிந் திரிய ஜந்யமேயாம். ஏனெனின் "அக்கினியில் சீத ஸ்பரிசமுள தாயின் துவக்கிந்திரியத்தால் அதன் உபலம்பமுண்டாம். அக்கினி யில் துவக்கினுல் சீதஸ்பரிசத்தின் உபலம்பம் உண்டாகிறதில்லை" என்று இவ்வாறு அக்கினியில் சீத ஸ்பரிசத்தை ஆரோபித்தலால் துவக்கிந்திரியஜந்ய உபலம்பத்தின்ஆரோபமுண்டாகின்றது. ஆத லால் பரிசாபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷம் கேவலம் துவக்கிந்திரிய ஜந் யமாம். அங்ஙனமே பரமாணுவில் மகத்துவாபாவத்தின் நேத்தி ரேந்திரியப் பிரத்தியக்ஷமே யுண்டாகின்றது. ஏனெனின் பர மாணுவின்பேதம் மகத்துவமாம். பரிமாணகுணத்தின் ஞானம் நேத்திரம் துவக்கென்னு மிரண்டினுலுமுண்டாம். இது அநுபவ சித்தம். குடத்தின் சிறுமையும் பெருமையும் நேத்திரத்தினுலும் துவக்கினுலும் அறியப்படுகின்றன. ஆதலால் இரண்டிந்திரியங்களுக் கும் விஷயம் மகத்துவமாம். என்றுலும் மிகத் தாழ்வான மக த்துவத்தின் ஞானம் துவக்கினுலுண்டாகுமாயின், திரியணுகத் தின் மகத்துவத்தினது ஞானம் துவக்கினுலுண்டாதல்வேண்டும். ஆதலால் மிகத் தாழ்ந்த மகத்துவத்தின் ஞானம் நேத்திரமாத்திர த்தால் உண்டாகும். பரமாணுவிலும் மிகத்தாழ்வான மகத்துவத் தின் ஆரோபம்உண்டாம். அந்த மிகத்தாழ்வான மகத்துவத்தின் துவக்கிந்திரியப் பிரத்தியக்ஷமோ உண்டாகிறதில்லை; நேத்திரேந்தி ரியப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது; ஆதலால் பரமாணுவில் மகத் துவத்தைஆரோபித்தலால் நேத்திரஜந்ய உபலம்பத்தின்ஆரோப மே யுண்டாய்ப் பரமாணுவில்மகத்துவாபாவத்தின் நேத்திரேந்தி ரியப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது; துவக்கிந்திரியப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிறதில்லை. பரமாணுவில் மகத்துவமுளதாயின் திரியணுக மகத்துவத்தினைப்போல நேத்திரத்தால் அதன் உபலம்பமுண்டா கும். இவ்வாற்றுல் நேத்திரேந்திரிய உபலம்பத்தின் ஆரோபமுண் டாகின்றது; துவக்கிந்திரிய உபலம்பத்தின் ஆரோபமுண்டாகிற தில்லை; ஆத்மாவினிடத்துச் சுகாபாவ முதலியவற்றின் மானசப் பிரத்தியக்ஷமே யுண்டாகின்றது. ஏனெனின் ஆத்மாவினிடத்துச் சுகமுண்டாகுமாயின் மனதினுல் சுகத்தின் உபலம்பமுண்டாகின்

றது; இக்காலத்தில் சுகத்தின் உபலம்பம் உண்டாகிற தில்லை; ஆதலால் இக்காலத்தில் என்னிடத்தில் சுகம் இல்லையென்று இவ்வாறு ஆத்மாவினிடத்துச் சுகத்தை ஆரோபித்தலால் அதன் மானச வுபலம்பத்தின் ஆரோபம் உண்டாகின்றது. அதனால் சுகாபாவத்தின் மானசப் பிரத்தியக்ஷம் உண்டாகின்றது. அங்ஙனமே துக்காபாவ இச்சாபாவ துவேஷாபாவங்களின் மானசப் பிரத்தியக்ஷமும் உண்டாகின்றது. ஆனால் தனது சுகமுதலியவற்றின் அபாவம் பிரத்தியக்ஷமாம். பிறர் சுக முதலியவற்றின் அபாவம் பிரத்தியக்ஷமன்று. ஆனால் சத்தமுதலியவற்றினால் அவற்றின் அபரோக்ஷ ஞானம் உண்டாகின்றது. ஏனெனின் ஒருவனுக்குச் சுகமுதலியன உண்டாகியும் அவற்றின் உபலம்பம் பிறனுக்குண்டாகிறதில்லை; ஆதலால் அந்நியரிடத்துச் சுகமுண்டாயின் எனக்கு உபலம்ப முண்டாமென்பதாக அந்நியரிடத்துள்ள சுகமுதலியவற்றின் உபலம்பத்தின் ஆரோபம் தனக்குண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் அந்நியரிடத்துள்ள சுக முதலியவற்றின் அபாவம் பிரத்தியக்ஷம் அன்று. இவ்வாறு பிரதியோகியை ஆரோபித்தலால் எங்கே உபலம்பத்தின் ஆரோபமுண்டாகின்றதோ அவ்வபாவம் பிரத்தியக்ஷமாம். இவ்வாற்றால் உபலம்பத்தின் அபாவமாகிய அநுபலம்பத்தினை யோக்கியாநுபலம்பமென்பர். ஆதலால் பிரதியோகியின் ஆரோபத்தால் எவ்வுபலம்பத்தின் ஆரோபம் உண்டாகின்றதோ, அவ்வுபலம்பம் எதற்குப் பிரதியோகியாகின்றதோ, அதனை யோக்கியாநுபலம்பமென்பர்." இவ்வர்த்தத்தில் ஒரு தோஷமும் இல்லை. இவ்வாற்றால் எந்த அதிகரணத்தில் எந்தப் பதார்த்தத்தின் இந்திரியஜந்நிய ஆரோபித உபலம்பம் சம்பவிக்கின்றதோ, அவ்வதிகரணத்தில் அதன் அபாவம் பிரத்தியக்ஷமாம். ஒரே பேயின்பேதம் ஸ்தம்பத்தில் பிரத்தியக்ஷமாம்; பரமாணுவில் அப்பிரத்தியக்ஷமாம். ஆதலால் எவ்வதிகரணத்தி லென்று சொல்லப்பட்டது. எப்பதார்த்தத்தின் இந்திரியஜந்நிய ஆரோபித உபலம்பம் சம்பவிக்கின்றதோ, அதன் அபாவத்தினைப் பிரத்தியக்ஷ மெனக் கூறின், பேயின் இந்திரியஜந்நிய ஆரோபித உபலம்பமும் ஸ்தம்பத்தில் உண்டாகின்றது. பரமாணுவிலும் பேயின் பேதம் பிரத்தியக்ஷ மாகும். அதனால் அதிகரணத்தின் பெயரைக் கொண்டு சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஸ்தம்ப அதிகரணத்தில் உபலம்பத்தின் ஆரோபமோ வுண்டாகின்றது. ஸ்தம்பத்திற்றினை பேயின்

பேதம் பிரத்தியக்ஷமாம். பரமாணுவில் தாதான்மிய சம்பந்தத்தால் பேயிருந்தும் பரமாணுவினைப்போல அதன் உபலம்பம் சம்பவிக்கிறதில்லை. ஆதலாற் பரமாணுவில் பேயின் பேதம் பிரத்தியக்ஷமன்று. "எப்பதார்த்தத்தின்" என்று கூறுதலால் வாயுவில் உருவத்தின் அத்தியந்தாபாவத்தினைப்போல் குருத்துவ அத்தியந்தாபாவம் பிரத்தியக்ஷமாகிறதில்லை; எந்த அதிகரணத்தில் இந்திரிய ஜந்ய ஆரோபித உபலம்பம் சம்பவிக்கிறதோ அவ்வதிகரணத்தில் அபாவம் பிரத்தியக்ஷமாமென்று இவ்வளவே கூறின், வாயுவதிகரணத்தில் உருவத்தின் இந்திரிய ஜந்ய ஆரோபித உபலம்பம் சம்பவிக்கின்றது; குருத்துவாபாவமும் பிரத்தியக்ஷமாகும். ஆதலால் எப்பதார்த்தத்தின் உபலம்பம்சம்பவிக்கின்றதோ அதன் அபாவம் பிரத்தியக்ஷமாமெனப்பட்டது. ஆதலால் உருவத்தின் ஆரோபித உபலம்பத்தால் வாயுவில் குருத்துவத்தின் அபாவம் பிரத்தியக்ஷமாகிறதில்லை. இவ்வாற்றால் எங்கே பிரதியோகியின் எவ்விந்திரியஜந்ய ஆரோபித உபலம்ப முண்டாகின்றதோ, அவ்விந்திரியத்தால் அபாவத்தின்பிரத்தியக்ஷமுண்டாகின்றது. எங்கே முற்கூறிய விதமாக உபலம்பம் சம்பவிக்கவில்லையோ, அங்கே அபாவத்தின்பரோக்ஷஞானமுண்டாகின்றது. இது நையாயிகமதம்.

முற்கூறியபடி நியாயமதத்தில் அபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷத்தில் இந்திரியம் கரணமாம். இந்திரியத்தில் விசேஷணத்தன்மையும், இந்திரிய சம்பந்த முடையதில் விசேஷணத்தன்மையும் அபாவத்தில் இந்திரியத்தின் சம்பந்தமாம்; அது வியாபாரமாம். அபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷப்பிரமை பயனும். யோக்கியாநுபலம்பம் இந்திரியத்திற்குச் சககாரிகாரணமாம்; கரணமன்று.

௯௦. நியாயமதத்தில் சாமக்கிரியையோடு கூடிய அபாவப்பிரமையைக் கூறுதல்.

கட முதலியவற்றின் நேத்திரேந்திரியப் பிரத்தியக்ஷத்தில் ஒளியின் சையோகம் சககாரி காரணமாம்; நேத்திரேந்திரியம் கரணமாம். அங்ஙனமே அபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷத்திலும் யோக்கியாநுபலம்பம் சககாரியாம். அபாவத்தின் நேத்திரேந்திரியப் பிரத்தியக்ஷத்திலும் ஒளியின் சையோகம் சககாரி யன்று. இருளில் கடாபாவத்தின் துவக்கிந்திரியப் பிரத்தியக்ஷம் உண்டாகின்றது; நேத்திரேந்திரியப் பிரத்தியக்ஷம் உண்டாகின்றதில்லை. ஒளியில் கடாபாவத்தின் நேத்திரேந்திரியப் பிரத்தியக்ஷம்

உண்டாகின்றது. ஆதலால் அபாவத்தின் நேத்திரேந்திரியப் பிரத்தியக்ஷத்தில் அந்நுவய வெதிரேகத்தால் ஆலோக சையோகமும் சககாரியெனல் வேண்டும். என்றாலும் கடத்தில் குலாலன் பிதாவைப்போல் அபாவத்தின் நேத்திரேந்திரியப் பிரத்தியக்ஷத்தில் ஒளியின் சையோகம் அந்நியதா சித்தமாம் (பிறிதோராற்றாற் பெறப்படுவதாம்). கடத்திற்குக் காரணமாகிய குலாலனது சித்தியால் குலாலன் பிதா காரண சாமக்கிரியின் புறத்தே யுளன்; கடத்திற்குக் காரணமெனப்படான். ஆனால் கடத்தின் காரணத்துக்குக் காரணமாவன். அங்ஙனமே அபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷத்திற்குச் சககாரிகாரணம் யோக்கியாநுபலம்பமாம். அதன் சித்தியினால் அபாவப் பிரத்தியக்ஷத்தின் காரண சாமக்கிரியினும் ஒளியின் சையோகம் புறம்பே யிருக்கின்றது. ஏனெனின், அநுபலம்பத்தின் பிரதியோகியாகிய உபலம்பத்தின் ஆரோபம் யாண்டு சம்பவிக்கிறதோ, ஆண்டு அவ்வநுபலம்பம் யோக்கிய மெனப்படுகின்றது. கடத்தின் நேத்திரேந்திரிய உபலம்பத்தின் ஆரோபம் ஒளியினுண்டாகின்றது; அந்தகாரத்தில் நேத்திரேந்திரிய உபலம்பத்தின் ஆரோபம் உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் கடாபாவத்தின் நேத்திரேந்திரியப் பிரத்தியக்ஷத்திற்குச் சககாரிகாரணமாகிய யோக்கியாநுபலம்ப மெதுவோ அதற்குச் சாதகம் ஒளியாம். அது கடாபாவத்தின் நேத்திரேந்திரியப் பிரத்தியக்ஷத்திற்குச் சாக்ஷாத் (நேர்) காரணமன்றாகலின் காரண சாமக்கிரியின் புறம்பாயிருக்கின்றது; ஆதலால் குலாலபிதாவைப்போலப் பிறிதோராற்றாற் பெறப்படுவதாம். குலாலபிதா கடத்திற்குக் காரணமல்லன். அங்ஙனமே ஒளியின் சையோகமும் அபாவத்தின் நேத்திரேந்திரியப் பிரத்தியக்ஷத்திற்குக் காரணமன்று. ஆனால் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷத்திற்குக் காரணமாகிய யோக்கியாநுபலம்ப மெதுவோ அதற்கு முற்கூறியபடி சாதகமாம்.

முன்னோர் நூல்களிலோ யோக்கியாநுபலம்பம் இவ்வாறு சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது:—யாண்டுப்பிரதியோகியின்றிப் பிரதியோகியின் உபலம்பத்தினது சகல சாமக்கிரிகளு மிருக்கின்றனவோ, உபலம்பமுண்டாகிறதில்லையோ, ஆண்டு யோக்கியாநுபலம்பமிருக்கின்றது. எங்ஙனம்: ஒளியில் கடம் இல்லாதிருக்க ஆண்டு யோக்கியாநுபலம்பம் இருக்கின்றது. ஏனெனின் கடாபாவத்தின் பிரதியோகியாகிய கடம் இல்லை. அஃதின்றி ஒளியின் சையோகம்

திருஷ்டாவின் நேத்திரமென்னுங் கட சாக்ஷாஷ உபலம்பத்தின் சாமக்கிரி யிருத்தலால் யோக்கியாநுபலம்பமாம். அந்தகாரத்தில் யாண்டுக்கடமில்லையோ ஆண்டுயோக்கியாநுபலம்பம் இல்லை. ஏனெனின் பிரதியோகியின் சாக்ஷாஷ உபலம்பத்தின் சாமக்கிரியில் ஆலோக சையோகம் உளது; ஆண்டு அதன் அபாவம் இருக்கின்றது. அங்ஙனமே ஸ்தம்பத்தில் தாதான்மியசம்பந்தத்தால் இருப்பது எதுவோ அதன் உபலம்பத்தின் சாமக்கிரி ஸ்தம்பத்தின்கண்ணுள்ள உற்பூத வடிவமும் மகத்துவ மாம். ஆதலால் ஸ்தம்பத்தில் தாதான்மிய சம்பந்தத்தால் பேயின் அநுபலம்பம் யோக்கியமாகும். சையோக சம்பந்தத்தால் எது ஸ்தம்பத்தின்கண் ணுளதாகின்றதோ, அதனது உபலம்பத்தின் சாமக்கிரி ஸ்தம்பத்தின் உற்பூதவுருவமும் மகத்துவமுமன்று. ஆனால் சையோக சம்பந்தத்தால் இருப்பதன்கண் உற்பூதவுருவமும் மகத்துவமு மிருத்தல் வேண்டும்; அது பேயினிடத்தில்லை. ஆதலால் சையோக சம்பந்தாவச்சின்னபேயின் அத்தியந்தாபாவத்தினது பிரதியோகியாகிய பேய் எதுவோ, அதன் உபலம்பத்தின் சாமக்கிரியாகிய பேயின்கண்ணுள்ள உற்பூதவுருவ மில்லாமையால் சையோக சம்பந்தத்தால் பேயின் அநுபலம்பம்யோக்கியமன்று. இவ்வாறு பிரதியோகியின் றிப்பிரதியோகியினது உபலம்பத்தின் சகலசாமக்கிரிகளு மிருந்தும் உபலம்பம் உண்டாகிறதில்லை. அந்த யோக்கியாநுபலம்பம் அபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷத்திற்குச் சககாரிகாரணமாம். இவ்வாறு யாண்டு யோக்கியாநுபலம்பம் உளதாய் இந்திரியத்திற்கு அபாவத்தோடு சம்பந்தமுண்டாகின்றதோ, ஆண்டு இந்திரியஜந்நியப் பிரத்தியக்ஷப்பிரமை அபாவத்திற்கு உண்டாகின்றது. யாண்டு யோக்கியாநுபலம்பமில்லையோ, ஆண்டு அபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷ ஞானமுண்டாகிறதில்லை. ஆனால் அநுமானமுதலிய கிரமத்தால் பரோக்ஷஞானமுண்டாகிறது. நையாயிகர் கிரமப்படி அபாவப் பிரத்தியக்ஷத்தில் யோக்கியாநுபலம்பம் சககாரியாம்; இந்திரியம் கரணமாம்.

கூக. பட்டவேதாந்த மதங்களில் நியாயமதத்தினும் அபாவப்பிரமையின் சாமக்கிரியிலுள்ள வேறுபாடு.

பட்டமதத்தினும் அங்ஙனமே அத்வைதமதத்திலும் யோக்கியாநுபலம்பமே கரணமாம். அபாவஞானத்தில் இந்திரியத்திற்கு

க்கரணத்தன்மை யின்று. இதனானே அநுபலப்தியென்னும் பின்னப் பிரமாணத்தைப் பட்டர் ஒப்பியிருக்கின்றார். அதனை அநுசரித்ததாக வே அத்வைத கிரந்தங்களிலும் அபாவப் பிரத்தியக்ஷத்திற் கேது வாக அநுபலப்தி யென்னும் வேறு பிரமாணமே எழுதப்பட்டிரு க்கின்றது. அநுபலம்பத்தினையே அநுபலப்தியென்பர். எப்படி யோக் கியாநுபலம்பத்தினை நையாயிகர் சககாரியெனக்கொண்டிருக்கின் றனரோ, அங்ஙனமே யோக்கியாநுபலம்பம் பட்டமத அத்துவித மதங்களிற் பிரமாணமாம். நையாயிக மதத்தில் அபாவப் பிரத்தி யக்ஷத்திற்குக்காரணம் இந்திரியமும் யோக்கியாநுபலம்பமுமாகிய இரண்டுமாம். அவற்றுள் இந்திரியம் கரணமாமாகலின் அபாவப் பிரமையிற் பிரமாணமாம். அநுபலம்பத்திற்கு அபாவப் பிரமை யின் சககாரி காரணத்தன்மை அங்கீகரிக்கப்பட் டிருக்கின்றது; கரணத்தன்மை அங்கீகரிக்கப்படவில்லை. ஆதலால் அநுபலம்பம் பிரமாணம் அன்று. பட்டர் முதலியோர் மதத்தில் அநுபலப்தியே பிரமாணமாம்.

அபாவப் பிரமையின் உற்பத்தியில் அநுபலப்தியின் வியா பாரமொன்றுஞ் சம்பவிக்கிற தில்லை. வியாபாரமுடைய பிரமைக் காரணம் யாதோ அது பிரமாணமெனப்படுகின்றது. ஆகலின் அநு பலப்திக்குப் பிரமாணத்தன்மை சம்பவியாது. என்றாலும் வியா பாரமுடைய பிரமையின் காரணத்திற்கே பிரமாணத்தன்மையுண் டென்னும் நியமமும் நையாயிக மதத்தில் உள்ளது. பட்டர்முதலி யோர் மதத்திலோ எல்லாப் பிரமாணங்களுக்கும் வேறு வேறு இலக்கணமுண்டு. சில பிரமாணங்களின் இலக்கணத்தில் வியாபார த்தின் பிரவேசம் உண்டு; சிலவற்றின் இலக்கணத்தில் வியாபார த்தின் பிரவேசமில்லை. எங்ஙனம்: பிரத்தியக்ஷப்பிரமையின் வியா பாரமுடைய அசாதாரண காரணம் பிரத்தியக்ஷப் பிரமாண மென் றும், அநுமிதிப் பிரமையின் வியாபாரமுடைய அசாதாரண கார ணம் அநுமானப்பிரமாணமென்றும், சாப்திப் பிரமையின் வியாபார முடையஅசாதாரணகாரணம் சத்தப்பிரமாணமென்றும் சொல்லப் படுகின்றன. இவ்வாறு மூன்றுபிரமாணங்களின் இலக்கணத்திலோ வியாபாரத்தின் பிரவேசமிருக்கின்றது. அந்தப் பிரமாணங்களின் நிரூபணத்தில்மூன்றிடங்களிலும்வியாபாரத்தின் சம்பவம்சொல்லி வந்தோம்; உவமானம் அர்த்தாபத்தி உபலப்தி என்பவற்றின் இலக்கணத்தில் வியாபாரத்தின் பிரவேசமில்லை. உவமிதியின் அசா

தாரண காரணத்தை உவமானப் பிரமாண மென்பர். உபபாத கற்பனையின் அசாதாரண காரணமாகிய உபபாத்தியத்தினது அநுப பத்தியின் ஞானம் அர்த்தாபத்திப் பிரமாண மெனப்படுகின்றது. அபாவத்தினது பிரமையின் அசாதாரண காரணத்தை அநுபலப்திப் பிரமாணமென்பர். அபாவத்தின்பரோக்ஷஞானமும் அநுமானமுதலியவற்றா லுண்டாகின்றதென்பது முன்னர்க் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. ஆதலால் அநுபலப்தியின் இலக்ஷணத்திற்கு அபாவ ஞானத்தை உண்டுபண்ணுவனவாகிய அநுமான முதலியவற்றில் அதிவியாப்தி யுண்டாகின்றது. என்றாலும் அநுமானமுதலிய பிரமாணங்கள் பாவத்தின் பிரமைக்கும், அபாவத்தின் பிரமைக்கும் சாதாரணகாரணங்களாம். அபாவத்தின் பிரமைக்கு அசாதாரணகாரணமன்று. அநுபலப்தியினால் கேவலம் அபாவத்தின் ஞானமே உண்டாகின்றது. ஆதலால் அபாவப் பிரமையின் அசாதாரண காரணம் அநுபலப்திப் பிரமாணமாம்; அந்நிய மன்று. இவ்வாறு மூன்று பிரமாணங்களினது இலக்கணத்தில் வியாபாரத்தின் பிரவேசம் இல்லை. ஆதலால் வியாபாரத்தின் அபேக்ஷை மூன்று பிரமாணங்களினு மில்லை. அநுபலப்திப் பிரமாணத்தால் அபாவத்தின் ஞானமுண்டாகிறது; அதுவோ பிரத்தியக்ஷமாம். அநுமானத்தாலும், அங்ஙனமே சத்தத்தாலுமுண்டாகும் அபாவத்தின் ஞானம் எதுவோ, அது பரோக்ஷ மாகின்றது. சிலவிடங்களில் நையாயிகர் அபாவத்தின் ஞானத்தை இந்திரியஜந்நியமெனக் கூறுவர். அவ்வளவு ஞானமே அநுபலப்திப் பிரமாண ஜந்நியமாம். ஏனெனின், நையாயிக மதத்திலும் அபாவஞானத்தின் சககாரிகாரணம் அநுபலப்தியாம். எத்தன்மையயோக்கியாநுபலப்தியை நையாயிகர் இந்திரியத்தின் சககாரியாகக் கொண்டிருக்கின்றனரோ, அந்த யோக்கியாநுபலப்தியே பட்டர்முதலியோர்மதத்தில் சுதந்திரம் பிரமாணமின்றியே பேதமாம். நையாயிக மதத்திலோ அபாவப்பிரமைக்குப்பிரமாணம் இந்திரியமாம்; வேதாந்த மதத்தில் பிரமாணம் அநுபலப்தியாம். வேதாந்த மதத்தில் அநுபலப்திப் பிரமாணத்தால் பெறப்படுவதாகிய அபாவத்தின் ஞானமும் நையாயிக மதத்திற்போல பிரத்தியக்ஷமாம்; பரோக்ஷமன்று.

---

௯௨. வேதாந்த முறைப்படி இந்திரியத்தாற் பெறப்படாத பிரத்தியக்ஷ லக்ஷணத்தின் நிர்ணயம்.

ஈண்டு இந்திரியஜந்நிய ஞானமே பிரத்தியக்ஷமாம்; அபாவ ஞானத்திற்கு இந்திரிய ஜந்நியத் தன்மையை நிஷேதித்துப் பிரத்தியக்ஷத்தன்மை கூறுதல்பொருந்தாது என்றிவ்வாறுகூறும் சங்கைக்கு இது சமாதானமாம்:—இந்திரியஜந்நிய ஞானமே பிரத்தியக்ஷமாகுமாயின் ஈசுவர ஞானம் பிரத்தியக்ஷமாகலாகாது. ஏனெனின், நியாய மதத்திலோ ஈசுவரனது ஞானம் நித்தியமாகலின் இந்திரிய ஜந்நியமன்று. வேதாந்தமதத்தில் ஈசுவரனது ஞானம் மாயையின் விருத்தி வடிவமாம்; இந்திரிய ஜந்நியம் அன்று. வேறு நூல்களில் இந்திரிய ஜந்நிய ஞானத்திற்குப் பிரத்தியக்ஷத் தன்மையைக் கூறுதலில் அநேக தூஷணம் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. ஆதலால் இந்திரிய ஜந்நிய ஞானமே பிரத்தியக்ஷமா மென்னும் நியமம் இல்லை. ஆனால் பிரமாண சேதனத்தோடு விஷய சேதனத்திற்கு அபேதமுண்டாயின் அந்த ஞானம் பிரத்தியக்ஷமாம். யாண்டு விஷயம் எதிர்ப்படுகின்றதோ, ஆண்டுச் சிலவிடத்திலோ இந்திரிய விஷயங்களின் சம்பந்தத்தால் இந்திரியவாயிலாக அந்தக்கரணத்தின் விருத்தி கடதேசத்திற் செல்லுகின்றது; சென்று கடத்தின்சமான வடிவமாய்க் கடத்தோடு விருத்தி சேருகின்றது. ஆண்டு விருத்தி அவச்சின்ன சேதனம் பிரமாண சேதன மெனப்படுகின்றது. விஷயத்தில் வந்த சேதனம் விஷய சேதன மெனப்படுகின்றது. பிரமாண சேதனமும் விஷய சேதனமும் சொரூபமாகவோ எப்போதும் ஒன்றேயாம். உபாதி பேதத்தால் சேதனத்திற்குப் பேதமுண்டாகின்றது. உபாதியும் வேறிடங்களி லிருக்குமாயின் உபகிதத்திற்குப் பேதமுண்டாம். ஓரிடத்தில் இருக்குமாயின் உபகிதத்திற்குப் பேதம் உண்டாகாது. எங்ஙனம்: கடத்தின் உருவமும் கடமும் ஓரிடத்தி லிருக்கின்றன. ஆண்டுக் கடத்தின் உருவ உபகித ஆகாயமும் கட உபகித ஆகாயமும் ஒன்றேயாம். மடத்தினுட் கடம் இருக்குமாயின், ஆண்டுக் கட உபகித ஆகாயம் மடாகாயத்தின் வேறன்று. கடசூனிய தேசத்திலும் மட மிருத்தலால் மடாகாயமோகடாகாயத்தின்வேறுமாம். என்றாலும் மடசூனிய தேசத்திற் கடமில்லை யாகலின் மடாகாயத்தினும் கடாகாயம் வேறன்று. இவ்வாற்றால் விருத்தியும் விஷயமும் பின்னதேசத்தில் இருக்கின்றன. இவ்வளவான் விருத்தி உபகித சேதனமும் விஷய உபகித

சேதனமும் பின்னமாம். விருத்தி விஷய தேசத்திலிருக்குமாயின் அப்போது விஷய சேதனமும் விருத்தி சேதனமாகின்றது. ஆதலால் விஷய சேதனத்திற்கு விருத்தி சேதனத்தோடு பேதம் இருப்பதில்லை; ஆனால் அபேதம் உண்டாகின்றது. விஷய தேசத்தில் விருத்தி செல்லுமாயின், அப்போது திருஷ்டாவின் சரீரத்தினுள் அந்தக்கரணமுதல் விஷயபரியந்தம் விருத்தியின் ஆகாரம் உண்டாகின்றது. ஆதலால் விஷய தேசத்திற்குப் புறத்திலும் விருத்தியின் சொரூபம் இருத்தலால் விஷய சேதனத்தின் வேறாயும் விருத்தி சேதன மிருக்கிறது. என்றாலும் அக்காலத்தில் விருத்தியின் வேறாகிய விடத்தில் விஷய மில்லை. ஆதலால் விஷயசேதனத்திற்கு விருத்தி சேதனத்தோடு அபேதங் கூறுகின்றனர். இரண்டிற்கும் ஒன்றற்கொன்று அபேதம்யாண்டேனும் எழுதப்பட்டுளதாயின் அதன் அபிப்பிராயம் இதுவாம்:— எவ்வளவு விருத்தி பாகம் கடதேசத்தில் இருக்கின்றதோ, அவ்வளவு விருத்தி பாகத்தால் உபகித சேதனம் கடசேதனத்தின்வேறன்று. இவ்வாற்றால் யாண்டு விஷய சேதனத்திற்கு விருத்தி சேதனத்தோடு அபேதம் உண்டாகின்றதோ ஆண்டு அந்த ஞானம் பிரத்தியக்ஷ மெனப்படுகின்றது.

கூங. பிரத்தியபிஞ்ஞைப் பிரத்தியக்ஷ ஞானம், அபிஞ்ஞைப் பிரத்தியக்ஷ ஞானம், ஸ்மிருதி முதலிய பரோக்ஷ ஞானம் என்பவற்றைச் சாமக்கிரியோடு நிர்ணயித்தல்.

யாண்டு விஷய சேதனத்துக்கு விருத்தி சேதனத்தோடு அபேத ஞானம் உண்டாகவில்லையோ, அந்த ஞானம் பரோக்ஷ மெனப்படுகின்றது. சம்ஸ்கார ஜந்நிய ஸ்மரணரூப அந்தக்கரணத்தின் விருத்தி சரீரத்தி னுள்ளேயே இருக்கின்றது. அதன் விஷயம் தேசாந்தரத்தில் இருக்கின்றது; அல்லது நஷ்டமா யிருக்கின்றது. ஆகலின் விஷய சேதனத்துக்கு விருத்தி சேதனத்தோடு அபேத மில்லா திருத்தலின் ஸ்மிருதி ஞானம் பரோட்சமாம். எப்பதார்த்தத்திற்குப் பூர்வ அநுபவத்தின் சம்ஸ்காரமும் இந்திரியத்தின்சையோகமு முண்டாகின்றனவோ, ஆண்டு "அதுவே இது" என்னும் ஞான முண்டாகின்றது. அதனை அபிஞ்ஞை ஞானமென்

பர். ஆண்டும் இந்திரிய ஜந்நிய விருத்தி விஷய தேசத்திற் செல்லு கின்றது. ஆதலால் விஷய சேதனத்திற்கு விருத்தி சேதனத்தோடு அபேத மிருத்தலின் பிரத்தியபிஞ்ஞை ஞானமும் பிரத்தியக்ஷமே யாகின்றது. கேவல இந்திரிய ஜந்நிய விருத்தி யுளதாயின், ஆண்டு "இது" என்னும் பிரத்தியக்ஷம் உண்டாகின்றது. அதனை அபிஞ் ஞைப் பிரத்தியக்ஷ மென்பர். முக்கிய சித்தாந்தத்திலோ முன் அநு பவிக்கப்பட்டதின் 'அதுவே இது' என்னும் ஞானமும் 'அது' என்னும் அம்சத்தில் ஸ்மிருதி ரூபமா யிருத்தலால் பரோக்ஷமும், 'இது' என்னும் அம்சத்தில்பிரத்தியக்ஷமுமாம். ஆதலால் 'அதுவே இது' என்னும் ஞானத்தில் கேவலம் பிரத்தியக்ஷத் தன்மை யில்லை. அம்சபேதத்தால் பரோக்ஷத்தன்மை பிரத்தியக்ஷத்தன்மை களாகிய இரண்டு தர்மங்க ளிருக்கின்றன.

கேவலம் சம்ஸ்கார ஜந்நிய விருத்தி யுளதாயின், அதற்கு 'அது' என்னும் வடிவம் உண்டாகின்றது. அதனை ஸ்மிருதி யென் பர். பூர்வம் இந்திரியத்தால் அல்லது அநுமான முதலியவற்றால் எந்தப் பதார்த்தத்தின் ஞானமுண்டாயிருக்குமோ அதன் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றது. ஆதலால் ஸ்மிருதி ஞானத்தில் பூர்வ அநுபவம் கரணமாம்; அநுபவஜந்நிய சம்ஸ்காரம் வியாபாரமாம். ஏனெனின், எந்தப் பதார்த்தத்தின் ஞானம் முன் உண்டாயிருக்கிறதோ அதன் ஸ்மிருதி வருஷங்கள் கழிந்தும் உண்டாகும். ஆண்டு ஸ்மிருதிக்கு அவ்வியவகித (மறைப் பின்றிய) பூர்வ காலத்தில் அநுபவமோ இல்லை. மறைப்பின்றிய பூர்வகாலத்தில் உண்டாவது எதுவோ அது ஏதுவாம். ஆதலால் பூர்வ அநுபவம் ஸ்மிருதிக்கு நேரே காரணமாகாது. ஒன்றன் வாயிலாகக் காரணமா மென்னல் வேண் டும். ஆதலால் இங்ஙனம் மதித்தல் தகுதியாம். எப்பதார்த்தத் தின் பூர்வ அநுபவம் உண்டாக வில்லையோ, அதன் ஸ்மிருதியோ உண்டாகிறதில்லை. பூர்வ அநுபவம் ஸ்மிருதிக்குக் காரண மன் றெனின், எதன் அநுபவ முண்டாகவில்லையோ அதன் ஸ்மிருதியு முண்டாதல் வேண்டும்; அங்ஙனம் உண்டாகிற தில்லை. இவ்வாற் றால் பூர்வ அநுபவத்தோடு ஸ்மிருதிக்கு அந்வயவெதிரேக முண்டு. பூர்வ அநுபவ மிருந்தால் ஸ்மிருதி யுண்டாகுமென்பது அந்வயம்; பூர்வ அநுபவ மில்லையாயின் ஸ்மிருதி யுண்டாகாதென்பது வெதி ரேகம். ஒன்றிருத்தலால் மற்றொன்றிருத்தல் அந்வயமெனப்படு கின்றது. ஒன்ற னின்மையால் மற்றைய தில்லாதிருத்தல் வெதி

ரேக மெனப்படுகின்றது. அந்வய வெதிரேகத்தால் காரண காரிய த்தன்மை அறியப்படுகின்றது. பூர்வ அநுபவத்திற்கும் ஸ்மிருதிக்கும் அந்வய வெதிரேகத்தைக் காணுதலால் அவற்றினுக்குக் காரண காரியத்தன்மையோ அவசிய மிருக்கின்றது. ஆனால் மறைப்பின்றிய பூர்வகாலத்தில் பூர்வ அநுபவம் சேருகிறதில்லை. ஆதலால் ஸ்மிருதியின் உற்பத்திக்கு முன் அநுபவத்திற்கு ஓர் வியாபாரமங்கீகரித்தல் வேண்டும். யாண்டுப் பிரமாணவலியால் காரணத் தன்மையின் நிச்சயம் உண்டாகின்றதோ, மறைப்பின்றிய பூர்வகாலத்தில் காரணத்தின் சத்தை சம்பவிக்கிற தில்லையோ, ஆண்டு வியாபாரத்தின் கற்பனை யுண்டாகின்றது. எங்ஙனம்: சாஸ்திரமாகிய பிரமாணத்தால் யாகத்தில் சுவர்க்கத்துக்குச் சாதனமாகுந் தன்மையின் நிச்சய முண்டாகின்றது. ஈற்றுகுதியை யாகமென்பர். அந்த யாகம் நாசமாய் வெகு காலத்திற்குப் பின் சுவர்க்க முண்டாகின்றது. சுக விசேஷத்தினைச் சுவர்க்கமென்பர். சுவர்க்கத்தின் மறைப்பின்றிய முற்காலத்தில் யாகமின்மையால் யாகத்திற்குக் காரணத்தன்மை சம்பவியாது. ஆதலால் சாஸ்திரத்தால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட காரணத்தன்மையின் நிர்வாகத்தின் பொருட்டு யாகத்தின் வியாபாரமாகிய அபூர்வத்தினை அங்கீகரித்திருக்கின்றனர். எப்போது அபூர்வம் அங்கீகரிக்கப்பட்டதோ, அப்போது தோஷமில்லை. ஏனெனின் காரியத்திற்கடுத்த முற்காலத்தில் காரணமாவது வியாபாரமாவது ஒன்றிருத்தல் வேண்டும். சில விடத்து இரண்டு மிருக்கும்; ஆனால் ஒன்று அவசியமா யிருத்தல் வேண்டும். எதனைத் தர்மமென்பரோ அது யாகத்தாற்றோன்றிய அபூர்வமாம். யாகத்தால் அபூர்வ முண்டாய், யாகத்தாற் றோன்றும் சுவர்க்க மெதுவோ அதனை உண்டாக்குவதாயும் இருக்கின்றது. ஆதலால் அது (அபூர்வம்) வியாபாரமாம். யாகம் சுவர்க்கத்திற்குச் சாதனமாந் தன்மையை நிர்வகித்தற்பொருட்டு அபூர்வம் வியாபாரமென அங்கீகரிக்கப்படுகின்றது. அவ்வபூர்வம் எப்போதும் பரோக்ஷமாம். அங்ஙனமே அந்வய வெதிரேக வலியால் பெறப்பட்டதாகிய பூர்வ அநுபவம் ஸ்மிருதிக்குக் காரணமாதலை நிர்வகித்தற்பொருட்டுச் சம்ஸ்காரத்தினை (வாசனையை) அங்கீகரித்திருக்கின்றனர். அந்தச் சம்ஸ்காரம் என்றும் பரோக்ஷமாம். எந்த அந்தக்கரணத்தில் பூர்வ அநுபவமுளதாய் ஸ்மிருதியுண்டாகுமோ அவ்வந்தக்கரணத்தின் தர்மம் சம்ஸ்காரமாம்.

நையாயிக மதத்தில் அநுபவம் சம்ஸ்காரம் ஸ்மிருதி என்பன ஆத்மாவின் தர்மமாம். அநுபவ ஜந்ய சம்ஸ்காரத்தினை நையாயிகர் பாவனை யென்பர். அந்தச் சமஸ்காரம் பூர்வ அநுபவத்தாற் றோன்றியதும், பூர்வ அநுபவத்தாற் றோன்றும் ஸ்மிருதியை யுண்டாக்குவதுமா யிருத்தலின், வியாபார மெனப்படுகின்றது. இவ்வாற்றாற் பூர்வ அநுபவம் ஸ்மிருதிக்குக் கரணமாம்; சம்ஸ்காரம் வியாபாரமாம். ஸ்மிருதியின் உற்பத்திக்கடுத்த பூர்வகாலத்தில் பூர்வ அநுபவமோ நாசமாகுதலான் அபாவமாம். என்றாலும் அதன் வியாபாரமாகிய சம்ஸ்காரம் இருக்கின்றது. ஆதலால் பூர்வ அநுபவம் நாசமாகியும் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றது. அந்தச் சம்ஸ்காரமோ பிரத்தியக்ஷம் அன்று. அநுமானத்தினாலாவது அர்த்தாபத்தியினாலாவது சம்ஸ்காரத்தின் சித்தி யுண்டாகின்றது. ஆதலால் எவ்வளவு காலம் முன் அநுபவிக்கப்பட்டதின் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றதோ அவ்வளவு காலம் சம்ஸ்காரமிருக்கின்றது. எந்த ஸ்மிருதிக்குப் பின் ஸ்மிருதி யுண்டாகிறதில்லையோ, அது சரம ஸ்மிருதி யெனப்படுகின்றது. சரம ஸ்மிருதியால் சம்ஸ்காரத்திற்கு நாச முண்டாகின்றது. ஆதலால் மீண்டும் அப்பதார்த்தத்தின் ஸ்மிருதி யுண்டாகிறதில்லை. இவ்வாற்றாற் பூர்வ அநுபவஜந்ய சம்ஸ்காரத்தால் அநேக ஸ்மிருதி யுண்டாகிறது. சரம ஸ்மிருதி யுண்டாகும் வரையில் ஒரேசம்ஸ்காரமிருக்கிறது. ஸ்மிருதியில் சரமத்தன்மை காரியத்தினால் அறியப் படுகின்றது. எந்த ஸ்மிருதி யுண்டாகிய பின் சஜாதீய ஸ்மிருதி யுண்டாவதில்லையோ, அந்த ஸ்மிருதியில் சரமத்தன்மையின் ஞானம் அநுமானத்தால் உண்டாகின்றது. அந்தியத்தை (கடைசியை) ச் சரம மென்பர். சிலர் இங்ஙனம் கூறுகின்றனர்:— பூர்வ அநுபவ ஜந்ய சம்ஸ்காரத்தால் முதல் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றது. முதல் ஸ்மிருதியின் உற்பத்தியினால் முன் சம்ஸ்காரத்திற்கு நாசமுண்டாகின்றது. ஸ்மிருதியினால் வேறு சம்ஸ்கார முண்டாகின்றது. அதனினின்றும் மீண்டும் சஜாதீயஸ்மிருதி யுண்டாகின்றது. அந்த ஸ்மிருதியினால் அதனை உண்டாக்கிய சம்ஸ்காரத்திற்கு நாசம் உண்டாகின்றது. அந்நியசமஸ்காரம் உற்பத்தியாகின்றது. அதனினின்றும் மூன்றாவது ஸ்மிருதியுண்டாகின்றது. இவ்வாற்றால் ஸ்மிருதியினின்றும் சம்ஸ்காரத்தின் உற்பத்தியுண்டாகின்றது. எந்த ஸ்மிருதிக்குப்பின் சஜாதீய ஸ்மிருதி யுண்டாகிறதில்லையோ, அந்த ஸ்மிருதி சம்ஸ்காரத்திற் கேது வன்று. இம்மதத்தில்

சம்ஸ்காரவாயிலாக ஸ்மிருதி ஞானமும் உத்தரஸ்மிருதிக்குக் கரணமாம். முதல் ஸ்மிருதிக்குக் கரணம் அநுபவமாம். இரண்டிடங்களிலும் சம்ஸ்காரம் வியாபார மாம். முதல் மதத்தில் ஸ்மிருதி ஞானத்துக்குக் கரணம் ஸ்மிருதியன்று. ஆனால் பூர்வ அநுபவத்தால் சம்ஸ்காரம் உண்டாகின்றது. அந்த ஒரே சம்ஸ்காரம் சரம ஸ்மிருதிபரியந்தம் இருக்கின்றது. ஆதலால் பூர்வ அநுபவமே ஸ்மிருதிக்குக் கரணமாம். பூர்வ அநுபவ ஜந்ய சமஸ்காரமே சகல சஜாதிய ஸ்மிருதிகளிலும் வியாபாரமாம். இரண்டு பக்ஷங்களிலும் ஸ்மிருதி ஞானம் பிரமையன்று. ஏனெனின், முதற்பக்ஷத்திலோ ஸ்மிருதி ஞானத்திற்குக்கரணம் பூர்வ அநுபவமாம். அது ஆறு பிரமாணங்களின் வேறும். பிரமாண ஜந்ய ஞானத்தினைப் பிரமையென்பர். பூர்வ அநுபவம் பிரமாணமன்று. இரண்டாவதுபக்ஷத்தில் முதல் ஸ்மிருதியின் கரணமோ பூர்வாநுபவமாம். இரண்டாவது ஸ்மிருதியின் கரணம் ஸ்மிருதியாம். அந்த ஸ்மிருதியும் ஆறு பிரமாணங்களிலும் இல்லை; ஆதலால் ஸ்மிருதியைப் பிரமையெனக் கூறுவதில்லை. என்றும் யதார்த்தம் அயதார்த்தம் என்னும் பேதத்தால் ஸ்மிருதி இருவகைத்தாம். மயக்க வடிவினதாகிய அநுபவத்தின் சம்ஸ்காரத்தாற் றோன்றிய தெதுவோ அது அயதார்த்த மாம். பிரமை வடிவினதாகிய அநுபவத்தின் சம்ஸ்காரத்தாலுண்டாகிய தெதுவோ அது யதார்த்தமாம். இவ்வாறு இரண்டு பக்ஷங்கள் நூல்களில்எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றில் தூஷணமும் பூஷணமும் அநேகமுண்டு. நூல் விரியுமென்னும் பயத்தால் உபரதியடைந்து பிரசங்கத்தினை எழுதுகின்றோம்.

எங்ஙனம் பூர்வ அநுபவ ஜந்ய ஸ்மிருதி ஞானம் பரோக்ஷமோ, அங்ஙனமே அநுமான முதலிய பிரமாணத்தாற் றோன்றிய ஞானமும் பரோக்ஷமாம். ஏனெனின், எங்ஙனம் ஸ்மிருதியின் விஷயம் விருத்தியினின்றும் விலகியிருக்கின்றதோ, அங்ஙனமே அநுமான முதலியவற்றாற் றோன்றும் ஞானத்தின் விஷயமும் விருத்தி தேசத்திலில்லை; ஆனால் விலகியுள்ள பர்வதமுதலிய தேசங்களிலிருக்கின்றது. சென்றனவும் வருவனவு மாகிய பதார்த்தங்களுக்கும் அநுமானமுதலியவற்றால் அநுமிதி முதலியனவாகிய வர்த்தமான ஞானங்கள் உண்டாகின்றன. ஆதலால் அநுமான முதலியவற்றாற் றோன்றும் ஞானத்தின்தேசத்திலும் விஷயமிருக்கிறதில்லை. ஆனால் அநுமிதி முதலிய ஞானத்தின் தேசகாலங்களுக்கு வேறாகிய தேசத்திலும் காலத்திலும் அவற்றின் விஷயமிருக்கும்.

நியமமின்றிய பிரத்தியக்ஷஞானத்தின்
அநுசந்தானம்.

இந்திரியஜந்நிய ஞானத்தின் விஷயம் ஞானத்தின் தேசகாலங்களுக்கு வேறாகிய தேசகாலங்களிலிருப்பதில்லை; ஆனால் ஞானத்தின் தேசகாலங்களிலேயேயிருக்கின்றது. ஆதலால் இந்திரிய ஜந்நிய ஞானம் முழுவதும் பிரத்தியக்ஷமேயாகின்றது. அத்துவைத மதத்தில் அந்தக்கரணத்தின் பரிணாமமாகிய விருத்தி யாதோ அதனை ஞானமென்பர். ஆதலால் ஞானமும் விஷயமும் ஓரிடத்திருக்கும், அல்லது விருத்தியும் விஷயமுமோரிடத்திருக்குமென்று கூறுவதிற் பொருளொன்றேயாம். இந்திரியஜந்நிய ஞானமே பிரத்தியக்ஷமாமென்னும் நியம மில்லை. யாண்டு அந்நியப் பிரமாணத்தாற் றோன்றிய விருத்திதேசத்திலும் விஷய மிருக்கின்றதோ, ஆண்டுப்பிரத்தியக்ஷஞானமே யுண்டாகின்றது. எங்ஙனம் "பத்தாமவன்நீ" என்னுஞ் சொல்லால் உற்பத்தியாகிய விருத்தியின் தேசத்தில் விஷயம் இருக்கின்றது. இதனாற் சப்தப் பிரமாண ஜந்நிய ஞானமும் சில விடத்துப் பிரத்தியக்ஷமாகின்றது. மகாவாக்கியத்தாற் றோன்றிய பிரஹ்மாகார விருத்தியும் பிரஹ்மான்மாவுமாகிய இரண்டும் ஓரிடத்தில் இருக்கின்றன; ஆதலால் மகாவாக்கியத்தாற் றோன்றிய பிரஹ்மாத்ம ஞானம் பிரத்தியக்ஷமாம். அங்ஙனமே ஈசுவர ஞானத்திற்கு உபதானகாரணமான மாயையின் தேசத்தில் சர்வ பதார்த்தங்களுமிருக்கின்றன. ஆதலால் இந்திரிய ஜந்நிய ஞானமன்றாயினும் ஈசுவரனது ஞானம் பிரத்தியக்ஷ மாம். அங்ஙனமே அநுபலப்திப் பிரமாணத்தாற் றோன்றிய அபாவத்தின் ஞானமும் பிரத்தியக்ஷமாம். ஏனெனின் யாண்டுப் பூதலத்திற் கடாபாவத்தின் ஞானம் உண்டாகின்றதோ, ஆண்டுப் பூதலத்தோடு நேத்திரத்திற்குச் சம்பந்தமுண்டாய்ப் பூதல தேசத்தில் அந்தக் கரணத்தின் விருத்தி செல்லுகின்றது. "பூதலத்திற் கடமில்லை" என்பது விருத்தியின் ஆகாரமாம். ஆண்டுப் பூதலஅம்சத்திலோ விருத்தி நேத்திரஜந்நியமாம். கடாபாவ அம்சத்தில் அநுபலப்தி ஜந்நியமாம். எங்ஙனம் "பர்வதம் தீயுடைத்து" என்னும் விருத்தி பர்வதஅம்சத்தில் நேத்திர ஜந்நியமும், வந்நி அம்சத்தில் அநுமான ஜந்நியமுமாமோ, அங்ஙனமே ஒரே விருத்தி அம்சபேதத்தால் இந்திரியமும் அநுபலப்தியுமாகிய இரண்டு பிரமாணங்களால் உற்பத்தி யாகின்றது. ஆண்டுப் பூதலாவச்சின்ன சேதனத்திற்கு விருத்தி அவச்சின்ன

சேதனத்தோடு அபேதம் உண்டாகின்றது. பூதலாவச்சின்ன சேதனமே கடாபாவ அவச்சின்ன சேதனமாம். ஆதலால் கடாபாவ அவச்சின்ன சேதனத்திற்கும் விருத்திஅவச்சின்னசேதனத்தோடு அபேதமுண்டாகின்றது. ஆதலால் அநுபலப்திப் பிரமாணத்தாற் றோன்றிய கடாபாவத்தின் ஞானமும் பிரத்தியக்ஷமாம். ஆனுல் யாண்டு அபாவத்தின் அதிகரணம் பிரத்தியக்ஷ யோக்கியமாய் அதிகரணத்தின் பிரத்தியக்ஷத்தில் இந்திரியத்தின் வியாபாரமிருக்கின்றதோ, ஆண்டு முற்கூறியபடி சம்பவிக்கின்றது.

யாண்டு அதிகரணத்தின் பிரத்தியக்ஷத்தில் இந்திரியத்தின் வியாபார முண்டாகிறதில்லையோ, ஆண்டு அநுபலப்திப் பிரமாண ஜந்நிய அபாவத்தின் ஞானம் பிரத்தியக்ஷமன்று; ஆனுற் பரோக்ஷமாம். எங்ஙனம் : வாயுவி லுருவமின்மையின் ஞானம் யோக்கியாநுபலப்தியால் மூடிய கண்ணுடையவனுக்கும் உண்டாகின்றது. பரமாணுவில் யோக்கியாநுபலப்தியினுல் நேத்திரத்தின் விழித்தல் வியாபாரமின்றியே மகத்துவா பாவத்தின் ஞானம் உண்டாகின்றது. ஆண்டு விஷய தேசத்தில் விருத்தி செல்லுகிற தில்லை. ஆதலால் அநுபலப்திப் பிரமாணத்தாற் றோன்றிய வாயுவிலுருவமின்மையின் ஞானமும் அங்ஙனமே பரமாணுவில் மகத்துவாபாவத்தின் ஞானமும் பிரத்தியக்ஷமன்று; பரோக்ஷமாம். இவ்வாற்றால் அநுபலப்திப் பிரமாண ஜந்நிய அபாவத்தின் ஞானம் சிலவிடத்துப் பிரத்தியக்ஷமும் சில விடத்துப் பரோக்ஷமுமாம். வேதாந்த பரிபாஷை முதலிய நூல்களில் அநுபலப்திப் பிரமாண ஜந்நிய அபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷம் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. அநுபலப்தி ஜந்நிய பரோக்ஷஞானத்தின் உதாரண மெழுதப்படவில்லை; அது அவற்றிற் குறையாம்; எழுதுதல்வேண்டும். பரோக்ஷத்திற்கு உதாரணம் எழுதாவிடின் அநுபலப்தி ஜந்நியஞானம் பரோக்ஷமாகாதென்னும் மயக்கமுண்டாம்.

கரு. அபாவத்தின் ஞானம் யாண்டும் பரோக்ஷமாமென்பதின் நிர்ணயம்.

சூக்ஷ்மமாய் விசாரிக்குமிடத்து அநுபலப்திப் பிரமாணத்தாற் றோன்றிய அபாவத்தின் ஞானம் யாண்டும் பரோக்ஷமாம்; ஓரிடத்தும் பிரத்தியக்ஷ மன்று. ஏனெனின் பிரமாண சேதனத்தோடு விஷய சேதனத்திற்கு அபேதம் உண்டாகியும், யாது பிரத்தியக்ஷ

யோக்கிய விஷயமன்றே, அதன் பரோக்ஷ ஞானமே உண்டாகின்றது. எங்ஙனம் சத்த முதலிய பிரமாணங்களால் தர்மாதர்மங்களின் ஞானம் உண்டாகுங்கால் பிரமாண சேதனத்தோடு விஷய சேதனத்திற்குப் பேதமில்லை. ஏனெனின் அந்தக்கரண தேசத்தில் தர்மாதர்மமிருக்கின்றன. ஆதலால் அந்தக்கரணமும் தர்மாதர்மமுமாகியவுபாதிகள்வேறுவேறிடங்களிலில்லாதிருத்தலால், தர்மாதர்மாவச்சின்னசேதனம்பிரமாணசேதனத்தோடுபின்ன மன்று. என்றாலும் தர்மாதர்மம் பிரத்தியக்ஷ யோக்கியமன்று. ஆதலால் சத்த முதலியவற்றாற் றோன்றிய தர்மாதர்மங்களின் ஞானம் என்றும் பிரத்தியக்ஷ மன்று. அநுபவத்தை யொட்டி விஷயங்களில் யோக்கியதை அயோகியதைகளை அறிதல் வேண்டும். எங்ஙனம் தர்மாதர்மங்கள் பிரத்தியக்ஷயோக்கியமன்றோ,அங்ஙனமேஅபாவ பதார்த்தமும் பிரத்தியக்ஷ யோக்கியமன்று. அபாவபதார்த்தம் பிரத்தியக்ஷமாமாயின், வாதிகளின் விவாதமுண்டாதல் வேண்டியதில்லை. மீமாம்ஸகர்அபாவத்தினை அதிகரணவடிவமாகக் கொண்டிருக்கின்றனர். நையாயிகர் முதலியோர் அதிகரணத்தின் வேறாகக்கொண்டிருக்கின்றனர். அங்ஙனமே நாஸ்திகர் அபாவத்தினை வெறுமையென்றும் பொய்யென்றும் கொள்ளுகின்றனர். ஆஸ்திகர் அபாவத்தினைப் பதார்த்தமெனக் கொள்ளுகின்றனர். இவ்வாறு அபாவத்தின் சொரூபத்தில் விவாதமுளது. பிரத்தியக்ஷ யோக்கியமாகிய கட முதலியவற்றின் சொரூபத்தில் அதிகரணத்தின் வேறு, வேறன்று என்றல் முதலிய விவாத முண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் அபாவபதார்த்தம் பிரத்தியக்ஷ யோக்கியம் அன்று. இக்காரணத்தால் யாண்டுப் பூதலத்தில் கடாபாவத்தின் ஞானம் உண்டாகின்றதோ, ஆண்டுப் பிரமாண சேதனத்தோடு கடாபாவ அவச்சின்ன சேதனத்திற்கு அபேத முளதாயினும் அபாவாம்சத்தில் இந்த ஞானம் பரோக்ஷமாம்; பூதலாம்சத்தில் அபரோக்ஷமாம். எங்ஙனம்: பர்வதம் வஹ்நியுடைத்து என்னும் ஞானம் பர்வத அம்சத்தில் அபரோக்ஷமும் வஹ்நி அம்சத்தில் பரோக்ஷமு மாம். இவ்வாற்றால் அநுபலப்திப் பிரமாண ஜந்ய அபாவத்தின் ஞானத்தினை யாண்டும் பரோக்ஷமாகக்கொள்ளின் பட்டரோடும் விரோத மின்று. பட்டமதத்தில் அநுபலப்தி ஜந்ய அபாவத்தின் ஞானம் பரோக்ஷமேயாம்.

அபாவத்தின் ஞானத்தினை நையாயிகர் இந்திரிய ஜந்யமென மதித்து அதற்குப் பிரத்தியக்ஷங் கூறுகின்றனர். அது எவ்வாற்றா

னும் அசங்கதமாம். ஏனெனின் வாயுவில்உருவமின்மையின் நேத்திரேந்திரியப் பிரத்தியக்ஷம் உண்டாகின்றது, பரமாணுவில் மகத்துவாபாவத்தின் நேத்திரேந்திரியப் பிரத்தியக்ஷம் உண்டாகின்றது என்பது நையாயிகர்களது சித்தாந்தம்; அது பொருந்தாது. ஏனெனின் வாயுவில் உருவம் இன்மையை அறிதற்பொருட்டு ஒருவரும் நேத்திரத்தை விழித்தலாகிய வியாபாரத்தைச் செய்கிற தில்லை. ஆனல் மூடிய விழிக்கும் வாயுவில் உருவ மின்மையின் ஞானம் யோக்கியாநுபலப்தியால் உண்டாகின்றது. அங்ஙனமே பரமாணுவில் மகத்துவாபாவத்தின் ஞானமும் விழித்த விழிக்குண்டாவது போல மூடிய விழிக்கும் உண்டாகின்றது. மூடிய விழிக்குக் கடமுதலியவற்றின் நேத்திரேந்திரிய ஞானம் என்றும் உண்டாகிற தில்லை. ஆதலால் வாயுவில் உருவமின்மையின் நேத்திரேந்திரியப் பிரத்தியக்ஷமும், பரமாணுவில் மகத்துவாபாவத்தின் நேத்திரேந்திரியப் பிரத்தியக்ஷமும் பொருந்தா. ஆனல் யோக்கிய அநுபலப்தியினல் அவற்றின் பரோக்ஷ ஞானம் உண்டாகிறது.

அபாவஞானத்தில் இந்திரியங்களின் அந்வயவெதிரேகத்தைக் காணுதலால் அபாவஞானத்தில் இந்திரியம் ஏதுவாமென நையாயிகர் கூறுகின்றனர். இதற்குச் சமாதானம் பேததிக்காரமுதலிய நூல்களில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது:—இந்திரியங்களின் அந்வயவெதிரேகம் அதிகரணத்தின் ஞானத்தில் ஸபலமாம். எங்ஙனம் : பூதலத்திற் கடாபாவத்தின் ஞானம் உண்டாகிறது, ஆண்டு நேத்திரேந்திரியத்தால் அபாவத்தின் அதிகரணமாகிய பூதலத்தின் ஞானமுண்டாகின்றது. அந்த நேத்திரத்தால் அறியப்பட்ட பூதலத்தில் கடாபாவத்தின் ஞானம் யோக்கியாநுபலப்தியினல் உண்டாகின்றது. இவ்வாற்ருல் கடாபாவத்தின் அதிகரணமாகிய பூதலம் யாதோ, அதன் ஞானத்தில் இந்திரியம் ஸபலமாம். இச்சங்கைசமாதான மிரண்டும் பொருத்த முடையனவன்று. ஏனெனின், வாயுவில் உருவமின்மையின் ஞானமும் பரமாணுவில் மகத்துவாபாவத்தின் ஞானமும் நேத்திர வியாபாரமின்றியு முண்டாகின்றன. ஆதலால் எந்த அபாவஞானத்திலும் இந்திரியத்தின் அந்வயவெதிரேகமிருக்கினும் இந்திரியத்திற்குக் காரணத்தன்மை சித்திக்கிறதில்லை. சகல அபாவஞானத்திலும் இந்திரியத்தின் அந்வயவெதிரேகம் பெறப்படுவதில்லை. இவ்வாற்ருல் தளர்வுடைய மூலசங்கைக்குச் சமாதானங் கூறுதலும் அசங்கதமாம்.

நையாயிகர் "கட அநுபலப்தியினால் இந்திரியத்தால் அபாவத்தை நிச்சயிக்கின்றேன்" என்னும் உணர்ச்சி யுண்டாகின்றது; ஆதலால் அநுபலப்தி இந்திரியமென்னும் இரண்டும் கட முதலியவற்றின் அபாவ ஞானத்திற்கு ஏதுவாம் என்று இவ்வாறு சங்கிக்கின்றனர். இச்சங்கைக்குக் "கடாபாவத்தினது அதிகரணத்தின் ஞானம் இந்திரியத்தால் உண்டாகின்றது, கடாபாவத்தின் ஞானம் அநுபலப்தியினா லுண்டாகின்றது" என்னும் முற்கூறிய சமாதானம் சம்பவியாது. ஏனெனின் யாண்டு இந்திரிய யோக்கிய அதிகரணம் இருக்கின்றதோ, ஆண்டு முற்கூறிய சமாதானம் சம்பவிக்கின்றது. யாண்டு அதிகரணம் இந்திரிய யோக்கியமன்றோ ஆண்டு முற்கூறிய சமாதானம் சம்பவியாது. எங்ஙனம்: "வாயுவில் உருவ அநுபலப்தியினால் நேத்திரத்தினால் உருவத்தின் அபாவத்தை நிச்சயிக்கின்றேன்" என்பதாக வாயுவில் உருவ அபாவத்தின் அநுபலப்தி ஜந்நியஞானமும் நேத்திர ஜந்நியஞானமும் விளங்குகின்றன. ஆண்டு வாயுவின் ஞானம் நேத்திரஜந்நியமும் உருவ அபாவத்தின் ஞானம் அநுபலப்தி ஜந்நியமுமாமெனக் கூறுதல் சம்பவியாது. ஏனெனின், வாயுவில் உருவத்தின் அபாவத்தோடு நேத்திரத்திற்கு யோக்கியதை யின்று.

ஆதலால் அபாவ ஞானத்தினைக் கேவலம் அநுபலப்தி ஜந்நியமெனக் கொள்ளின் இரண்டினாலும் ஆக்கப்படுந்தன்மை தோற்றுதலா லுண்டாகும் விரோதத்திற்கு அத்வைதவாதியின் சமாதான மிதுவாம்:— "பூதலத்தில் அநுபலப்தியினால் நேத்திரத்தால் கடாபாவத்தினை நிச்சயிக்கின்றேன்" என்று கூறுதற்கு அநுபலப்தியோடு கூடிய நேத்திரத்தினால் பூதலத்தில் கடாபாவத்தின் நிச்சயமுடையன் யான் என்பது அபிப்பிராயம் அன்று. ஆனால் பூதலத்தில் இந்திரியஜந்நிய கடத்தினது உபலப்தியின் இன்மையால் கடாபாவத்தின் நிச்சயமுடையன் யான் என்பது தாற்பரியம். அபாவத்தின் நிச்சயத்திற் கேது அநுபலப்தியாம். அநுபலப்தியின் பிரதியோகியாகிய வுபலப்தி யாதோ, அதனிடத்து இந்திரிய ஜந்நியத்துவம் தோற்றுகின்றது. இதனால் நிஷேதிக்கத்தக்க உபலப்தியில் இந்திரிய ஜந்நியத்தன்மை தோற்றுதலால் இந்திரிய ஜந்நிய உபலப்தியின் அபாவத்தால் கடாபாவத்தின் நிச்சயம் உண்டாகின்ற தென்பது பெறப்பட்டது. அங்ஙனமே "வாயுவில் உருவத்தின் அநுபலப்தியால் நேத்திரத்தால் உருவம் இன்மையை நிச்சயிக்கின்றேன்"

என்று சொல்லுதற்கும் உருவத்தின் அநுபலப்தியோடு கூடிய நேத்திரத்தால் உருவமின்மையின் நிச்சயமுடையன் யான் என்பது தாற்பரிய மன்று. ஏனெனின், நேத்திரத்தின் வியாபாரமின்றியும் உருவமின்மையின் நிச்சயம் உண்டாகின்றது. ஆனால் நேத்திரஜந்ய உருவத்தினது உபலப்தியின் அபாவத்தால் வாயுவில் உருவம் இன்மையின் நிச்சயமுடையன் யான் என்பது தாற்பரியம். ஆதலால் எந்த உபலப்தியின் அபாவம் உருவம் இன்மையின் நிச்சயத்திற்கு ஏதுவோ அவ்வுபலப்தியில்நேத்திரஜந்யத்தன்மை தோற்றுகின்றது. இவ்வாற்றால் சகல அபாவ நிச்சயத்திற்கும் ஏதுவாகிய அநுபலப்தி யாதோ அதன் பிரதியோகியாகிய உபலப்தியில் இந்திரிய ஜந்யத்தன்மை சொல்லப்படுகின்றது. விவேகமின்றி அபாவ நிச்சயத்தில் இந்திரிய ஜந்யத்துவம் தோற்றுகின்றது. நையாயிகர்களது சங்கையின் இச்சமாதானம் யாண்டும் வியாபகமாம். அதிகரண ஞானத்தின் இந்திரிய ஜந்யத்துவம் அபாவ ஞானத்திற் றோற்றுகின்றது என்னும் பேததிக்கார வேதாந்த பரிபாஷை முதலியவற்றின் சமாதானம் யாண்டும் வியாபகம் அன்று. ஆனால் யாண்டுப் பிரத்தியக்ஷ யோக்கிய பூதல முதலியன அபாவத்தின் அதிகரணமாமோ; ஆண்டு இச் சமாதானஞ் சம்பவிக்கின்றது. யாண்டுப் பிரத்தியக்ஷ அயோக்கியமான வாயு முதலியன அபாவத்தின் அதிகரணமோ ஆண்டு முற்கூறிய சமாதானஞ் சம்பவிக்கிறதில்லை. "அநுபலப்தியினால் இரசனேந்திரியத்தால் புளிப்பிரசத்தின் இன்மையை மாம்பழத்தில் அறிகின்றேன்" என்னுமிடத்தும் அதிகரணத்தின் ஞானம் இரசனேந்திரியத்தினாற் றோன்றியதெனல் சம்பவியாது. ஏனெனின் புளிப்பிரசத்தின் அபாவத்தினது அதிகரணம் மாம்பழமாம். அதனை அறியும் சாமர்த்தியம் இரசனேந்திரியத்தி லின்று. இரசனேந்திரியத்தில் இரசமாத்திரத்தை அறியும் சாமர்த்தியம் உண்டு; திரவியத்தை அறியும் சாமர்த்தியம் இல்லை. ஆதலால் இரசனேந்திரிய ஜந்ய புளிப்பிரசத்தினது உபலப்தியின் இன்மையால் மாம்பழத்தில் இரசத்தினது இன்மையின் நிச்சயமுடையன் யான் என்னும் தாற்பரியத்தால் முற்கூறிய வியவகாரம் உண்டாகின்றது. முற் கூறிய வாக்கியத்தின் அக்ஷர மரியாதையால் கூறியஅர்த்தம் கிலேசமுடையதாயினும், வேறொன்றும் சொல்லுதல் சம்பவியாமையின், கூறிய பொருளையே அங்கீகரித்தல் வேண்டும். ஆதலால் நையாயிகர்களது சங்கைக்கு யாம்

கூறியதே சமாதானமாம். இவ்வாற்ருல் அநுபலப்திப் பிரமாண த்தால் அபாவத்தின் நிச்சயம் உண்டாகின்றது என்னும் பக்ஷம் தோஷமின்றியதாம்.

கூசு. அநுபலப்திப் பிரமாணத்தை அங்கீகரித்தலில் நையாயிகர் சங்கையும் சித்தாந்தியின் சமாதானமும்.

அபாவப் பிரமையை வேறு பிரமாணமாகக் கொள்ளுதலில் கௌரவமிருக்கின்றது. குடமுதலியவற்றின் பிரத்தியக்ஷப்பிரமையில் இந்திரியத்திற்குப் பிரமாணத்தன்மை நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அந்த நிச்சயிக்கப்பட்ட பிரமாணத்தால் அபாவப் பிரமையின் உற்பத்தியைக் கொள்ளுதலில் இலாகவம் இருக்கிறது என்று நையாயிகர் சங்கிக்கின்றனர்.

அச்சங்கைக்கு இது சமாதானமாம்:— இந்திரியத்திற்குப் பிரமாணத் தன்மையைக் கூறும் நையாயிகரும் அநுபலப்திக்குக் காரணத்தன்மையோ அங்கீகரித் திருக்கின்றனர். அநுபலப்திக்குக் கரணத்தன்மை கூறுவ தில்லை. அத்வைதவாதி இந்திரியம் அபாவத்திற்குக் கரணமாதலை அங்கீகரிப்பதில்லை. ஆதலால் இந்திரியத்திற்கு அபாவத்தோடு சுவசம்பந்த விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்தமும் அங்கீகரிக்கப்படுவதில்லை. நையாயிகருக்கு அப்பிரசித்த சம்பந்தத்தின் கற்பனை கௌரவமாம். அநுபலப்தியில் சககாரி காரணத்தன்மையோ நையாயிகரும் அங்கீகரிக்கின்றனர். அதற்கு அத்வைதவாதிகள் காரணத்தன்மை யென்னும் பெயர் வைத்துப் பிரமாணத்தன்மை கூறுகின்ருர். ஆதலால் நையாயிகர் மதத்திற்கௌரவமுண்டு; அத்வைத மதத்திலில்லை.

மேலும் வேதாந்த பரிபாஷையின் உரையாசிரியர் நூலாசிரியரின் புத்திரராவர். அவருக்கு அத்வைத சாஸ்திரத்தின் சம்ஸ்காரம் குறைவாயும், நியாய சாஸ்திரத்தின் சம்ஸ்காரம் அதிகமாயும் இருந்திருக்கின்றன. ஆதலால் மூலத்திற்குவியாக்கியானஞ்செய்து நையாயிகர் மதத்திற்கு அவர் இவ்வாறு உஜ்ஜீவனம் எழுதியிருக்கின்ருர்:— அநுபலப்தி வேறு பிரமாணம் அன்று. அபாவத்தின் ஞானம் இந்திரியத்தினுலே யுண்டாகின்றது. அபாவத்தோடு இந்திரியத்திற்குச் சம்பந்தமில்லை; விஷயத்தோடு சம்பந்தமின்றி இந்திரிய ஜந்நிய ஞான முண்டாகாது. விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்த

மும், சுவ சம்பந்த விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்தமும் நையாயி கர் அங்கீகரித் திருக்கின்றனர். அது அப்பிரசித்தமாம். ஆதலால் அப்பிரசித்தத்தின் கற்பனை கௌரவமா மெனக்கூறின், அது அசங்கதமாம். ஏனெனின் 'கடமின்மை யுடையது பூதலம்' என் னும் உணர்வு எல்லோருக்கும் சம்மதமாம். இவ்வுணர்ச்சியால் கடாபாவத்தில் ஆதேயத்தன்மை விளங்குகின்றது. பூதலத்தில் அதிகரணத்தன்மை விளங்குகின்றது. பரஸ்பர சம்பந்தமின்றி ஆதார ஆதேயத்தன்மை யுண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் பூதல முத லிய அதிகரணத்தில் அபாவத்தின் சம்பந்தம் எல்லோருக்கும் இஷ்டமாம். அபாவத்திற்குப் பிரத்தியக்ஷம் அங்கீகரியாதவர்கள் எவர்களோ அவர்களுக்கும் அபாவத்தின் அங்கீகார முண்டு. ஆத லால் அதிகரணத்தோடு அபாவத்திற்குச் சம்பந்தம் எல்லோருக் கும் இஷ்டமாம். அச்சம்பந்தத்திற்கு வியவகாரத்தின் பொருட்டு ஒரு பெயர் சொல்லுதல் வேண்டும். ஆதலால் அதிகரணத்தில் அபாவத்தின் சம்பந்தத்தினை விசேஷணத் தன்மை யென்று கூறு கின்றனர். இவ்வாற்றால் விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்தம் அப்பிர சித்தம் அன்று. ஆதலால் அப்பிரசித்த கற்பனையாகிய கௌரவம் நையாயிக மதத்திலில்லை. அபாவத்திற்கு அதிகரணத்தோடு சம்ப ந்தம் எல்லா மதத்திலும் பெறப்பட்டதாயிருத்தலின் விசேஷணத் தன்மை, சுவ சம்பந்த விசேஷணத் தன்மை என்னு மிரண்டு சம்ப ந்தமும் அப்பிரசித்த மன்று. "கடமின்றிய பூதலத்தைக் காண்கின் றேன்" என்னும் அநுவியவசாயமுண்டாகின்றது. ஆதலால் பூதல முதலியவற்றில் அபாவத்தின் ஞானம் நேத்திர முதலியவற்றாற் றோன்றியதாம். யாண்டு நேத்திர ஜந்நிய ஞான முண்டாகின்றதோ, ஆண்டுக் "காண்கின்றேன்" என்னும் அநுவியவசாயம் உண்டா கின்றது. அத்வைத மதத்தில் பூதலத்தின் ஞானம் நேத்திர ஜந்நிய மாம்; கடாபாவத்தின் ஞானம் அநுபலப்தி ஜந்நியமாம்; நேத்திர ஜந்நியமன்று. ஆதலால் அநுவியவசாய ஞானத்தில் தனது விஷய மான வியவசாயத்தின் விலக்ஷணத்தன்மை விளங்கவேண்டும். எங்ஙனம் "பர்வதம் வந்நியுடைத்து" என்னும் ஞானம் பர்வத அம்சத்தில் பிரத்தியக்ஷமும், வந்நி யம்சத்தில் அநுமிதியு மாம். "பர்வதத்தைப் பார்க்கின்றேன்" "வந்நியை அநுமிக்கின்றேன்" என்று அநுவியவசாயம் உண்டாகின்றது. அதில் வியவசாயத்தின் விலக்ஷணத் தன்மை விளங்குகின்றது. அந்த விலக்ஷணத்தன்மை

ஈண்டு நேத்திரஜந்நியத் தன்மையும் அநுமான ஜந்நியத்தன்மையு மாம். அங்ஙனமே அபாவ ஞானத்தில் நேத்திர ஜந்நியத்துவமும் அநுபலப்தி ஜந்நியத்துவமு மாகிய விலக்ஷணத் தன்மையுண்டாகு மாயின் அநுவியவ்சாயத்தில் விளங்கல் வேண்டும். ஆதலால் அபாவத்தின் ஞானமும் இந்திரிய ஜந்நியமாம்; வேறு பிரமாண ஜந்நியம் அன்று. அபாவ ஞானத்தினை இந்திரிய ஜந்நியமென க்கொள்ளாவிடினும் அத்வைதவாதிகள் அநுபலப்தி ஜந்நியமெனக் கொண்டு பிரத்தியக்ஷ வடிவமாகக் கூறுகின்றனர். அதுவும் அசங் கதமாம். ஏனெனின் பிரத்தியக்ஷ ஞானமாவது யாதோ அது இந்திரிய ஜந்நியமாமென்னும் நியமத்திற்குப் பாதம் உண்டாகும். ஆதலால் அபாவத்தின் ஞானம் இந்திரிய ஜந்நியமாம். இவ்வாறு வேதாந்த பரிபாஷையின் உரையில் நையாயிகர் மதத்தின் உஜ் ஜீவனம் சகல அத்வைத நூல்களுக்கும் விரோதமாக எழுதப் பட்டிருக்கின்றது; அது யுக்திக்கு விரோதமாம். ஏனெனின்,

அபாவத்திற்கு அதிகரணத்தோடு சம்பந்தம் எல்லோருக்கு மிஷ்டமாம். ஆகலின் அப்பிரசித்த கற்பனை யில்லையென்று முதலில் கூறியது யாதோ அது அசங்கதமாம். ஏனெனின் அபாவ அதி கரணங்களின் சம்பந்தமோ இஷ்டமாம். ஆனல் விசேஷணத் தன் மைச் சம்பந்தத்தில் பிரத்தியக்ஷ ஞானத்தின் காரணத் தன்மை அப்பிரசித்தமாம். ஏனெனின் அபாவ ஞானத்திற்கு இந்திரிய ஜந்நியத் தன்மையை அங்கீகரிப்பவர் யாரோ அவர் மதத்தில் விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்தம் இந்திரியஜந்நிய ஞானத்திற்குக் காரணமென மதிக்கப்படுகின்றது. அந்நியமதத்தில் விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்தத்தில் இந்திரிய ஜந்நிய ஞானத்தின் காரணத் தன்மை அங்கீகரிப்பதில்லை. ஆதலால் அப்பிரசித்த கற்பனையின் பரிகாரம் நையாயிக மதத்தி லுண்டாகாது. அபாவ ஞானத்திற்கு வேறு பிரமாண ஜந்நியத்தன்மை அங்கீகரித்தலில், கடமின்றிய பூதலத்தைக் காண்கின்றேன் என்னும் அநுவியவசாயஞான முண் டாகாதென்று எந்தத் தோஷஞ் சொல்லப்பட்டதோ அதுவுஞ் சம்பவியாது. ஏனெனின் கடாபாவ விசிஷ்ட பூதலத்தின் நேத்தி ரேந்திரிய ஞான முடையவன் யான் என்னும் அநுவியவசாய முண்டாகின்றது. முற்கூறிய வாக்கியத்திற்கும் பொருள் இதுவே. இந்த அநுவியவசாயத்தில் கடாபாவம் விசேஷணமும் பூதலம் விசேஷியமுமாம். அந்த விசேஷியமாகிய பூதலத்தில் நேத்திரேந்

திரிய ஞானத்திற்கு விஷயமாத லிருக்கின்றது; கடாபாவ விசேஷ ணத்தில் இல்லையாயினும், கடாபாவ விசிஷ்ட பூதலத்திற் றோற்று கின்றன. சிலவிடத்து விசேஷண மாத்திரத்தின் தர்மமும், சில விடத்து விசேஷிய மாத்திரத்தின் தர்மமும், சிலவிடத்து விசே ஷண விசேஷியமாகிய இரண்டின் தர்மமும் விசிஷ்டத்திற் றோற்று கின்றன. எங்ஙனம் : தண்டி புருஷன் என்னும் ஞானத்தில் தண் டம் விசேஷணமும், புருஷன் விசேஷியமுமாம். யாண்டுத் தண்ட மின்றிப் புருஷன் இருக்கின்றானோ, ஆண்டுத் "தண்டி புருஷன் இல்லை" என்னும் உணர்ச்சி யுண்டாகின்றது. ஆதலால் தண்ட மாகிய விசேஷணத்தின் அபாவ மிருக்கிறது; புருஷனாகிய விசே ஷியத்தின் அபாவமில்லை. என்றாலும் விசேஷண மாத்திரத்தி லிரு க்கும் அபாவம் தண்ட விசிஷ்ட புருஷனிடத்தும் இருக்கின்றது. யாண்டுத் தண்டமிருந்து புருஷன் இல்லையோ ஆண்டு விசேஷிய மாத்திரத்தின் அபாவ மிருக்கிறது. 'தண்டி புருஷன் இல்லை' என்ப தாகத் தண்ட விசிஷ்ட புருஷனிடத்திற் றோற்றுகின்றது. யாண்டு த் தண்டமும் புருஷனும் இல்லையோ, ஆண்டு விசேஷண விசேஷி யங்கள் இரண்டின் அபாவமும் விசிஷ்டத்திற் றோற்றுகின்றது. அங்ஙனமே விசேஷியமாகிய பூதலத்தில் நேத்திரேந்திரிய ஞானத் திற்கு விஷயமாதல் இருக்கின்றது; விசேஷணமாகிய கடாபாவத் தின்கண் இல்லை; என்றாலும் கடாபாவ விசிஷ்ட பூதலத்திற் றோன்றுகின்றது. எங்ஙனம்: "வந்நியுடைய பர்வதத்தைக் காண் கின்றேன்" என்பதாகப் பர்வதத்தினது பிரத்தியக்ஷத்தின் அநு வியவசாயம் உண்டாகின்றது. ஆண்டு நேத்திரேந்திரிய ஞானத் திற்கு விஷயமாதல் விசேஷியமாகிய பர்வதத்திலுளது; விசேஷண மாகிய வந்நியிலில்லை. என்றாலும் வந்நி விசிஷ்ட பர்வதத்தில் நேத் திரேந்திரிய ஞானத்திற்கு விஷயமாதற் றன்மை தோற்றுகின்றது. கடாபாவமும் பூதலமும் விஜாதீய ஞானத்திற்கு விஷயமாமாயின், "பர்வதத்தைப்பார்க்கின்றேன், வந்நியை அநுமிக்கின்றேன்" என் பதாக விலக்ஷண வியவசாய ஞானத்தை விஷயஞ் செய்வதாகிய அநுவியவசாயம் உண்டாதல் வேண்டும் என எந்தத் தோஷம் சொல்லப்பட்டதோ, அதுவும் அத்துவைத நூல்களின் தளர்ந்த சம்ஸ்கார முடையோர் கூற்றாம். ஏனெனின் அபாவத்தின் ஞானம் அநுபலப்திப் பிரமாண ஜந்யமாமென்னும் அர்த்தத்தை அங்கீ கரிப்பவர்கள் எவர்களோ, அவர்களுக்குக் "கட அநுபலப்தியினால்

கடாபாவத்தினை நிச்சயிக்கின்றேன், நேத்திரத்தினல் பூதலத்தை க்காண்கின்றேன்'' என்னும் அநுவியவசாயம் வாதிக்கப்படாததா யுண்டாகின்றது. அதனுல் வியவசாய ஞானத்திற்கு விஷயமாதற் றன்மையைக் கடாபாவத்திலும் பூதலத்திலும் விலக்ஷணமாகக் கொண்டிருக்கின்றனர். அன்றியும் "அநுபலப்தியினுற் றேன்றிய தன்மையை அங்கிகரித்து அத்துவைத வாதிகள் அபாவ ஞானத்தி ற்குப் பிரத்தியக்ஷம்அங்கீகரித்திருக்கின்றனர்.பிரத்தியக்ஷ ஞானம் யாதோ அது இந்திரிய ஜந்நியமாகின்றது. ஆதலால் முற்கூறிய நியமத்திற்கு அநுபலப்திவாதியின் மதத்தில் பாத முண்டாகும்'' என்று தோஷம் கூறப்பட்டது. அதுவும் சித்தாந்தத்தினை அறி யாததினுல் கூறியதாகலின் அசங்கதமாம். ஏனெனின் அநுபலப்தி ப்பிரமாண ஜந்நிய அபாவஞான முழுவதும் பிரத்தியக்ஷம் அன்று. ஆனுல் சில ஞானம் பிரத்தியக்ஷமாம். வாயுவில்உருவம் இன்மை யின் ஞானமும் பரமாணுவில் மகத்துவம் இன்மையின் ஞானமு மாகிய இவை முதலியன அநுபலப்தி ஜந்நியமாம்; என்ருலும் பரோக்ஷமாம். அல்லது அநுபலப்திப் பிரமாண ஜந்நியமாயினும் அபாவத்தின் ஞான முழுவதும் பரோக்ஷமாம். இதனை முன் கூறிவந்திருக்கின்ருேம். ஆதலால் அநுபலப்திவாதி அபாவ ஞான த்தினைப் பிரத்தியக்ஷமெனக் கொண்டிருக்கின்றனர் என்று தர்ம ராஜர்புத்திரர் கூறுதல் சித்தாந்தத்தை அறியாததினுலாம். வேதா ந்த பரிபாஷைமுதலியநூல்களிற் சிலவிடத்து அபாவஞானத்திற்கு ப் பிரத்தியக்ஷத் தன்மை கூறி யிருப்பது பிரௌடி வாதத்தினுற் கூறியதாம். அநுபலப்திப் பிரமாண ஜந்நிய அபாவ ஞானத்திற்கு ப் பிரத்தியக்ஷத் தன்மை ஒப்புக்கொள்ளினும், சொல்லப்படும் கிரமத்தால் அபாவ ஞானத்தில் இந்திரிய ஜந்நியத்தன்மை பெறப் படுவதில்லை என்பது நூலாசிரியரது பிரௌடி வாதமாம். பிரதி வாதியின் வார்த்தையை அங்கீகரித்துப் பின் தனது மதத்தில் தோஷத்தைப் பரிகரித்தல் எதுவோ அதனைப் பிரௌடிவாதமென் பர். அன்றியும் அபாவஞானத்திற்குப் பிரத்தியக்ஷத்தன்மை அங்கீ கரித்து இந்திரிய ஜந்நியத்துவம் அங்கீகரியாவிடின், பிரத்தியக்ஷ ஞானம் இந்திரிய ஜந்நியமா மென்னும் நியமத்திற்குப் பாதமுண் டாகும் என்னும் இக்கூற்றும் அசங்கதமாம். ஏனெனின் அவனை இது கேட்போம்:—யாது பிரத்தியக்ஷ ஞானமாமோ, அது இந்தி ரிய ஜந்நியமாம், இந்திரியஜந்நியத்தின் வேருய்ப் பிரத்தியக்ஷ முண்

டாகிறதில்லை என்று நியமம் உளதா? அல்லது யாது இந்திரிய ஜந்நிய ஞானமாமோ அது பிரத்தியக்ஷமாம்; பிரத்தியக்ஷத்திற்கு வேறாக இந்திரிய ஜந்நிய முண்டாகிறதில்லை என்று நியமமுளதா? அவற்றுள் முதற்பக்ஷத்தைக் கூறின் அசங்கதமாம்:—ஈசுவரனது ஞானம் பிரத்தியக்ஷமாம்; இந்திரிய ஜந்நியமன்று. நியாயமதத்தில் நித்தியமும், சித்தாந்த மதத்தில் மாயாஜந்நியமுமாம். ஈசுவரனுக்கு இந்திரிய மின்மையால் அவரது ஞானம் இந்திரியஜந்நிய மன்று. "பத்தாமவன் நீ" என்னும் வாக்கியத்தால் உண்டாகிய ஞானம் பிரத்தியக்ஷமாம்; இந்திரியஜந்நிய மன்று. "பத்தாவது புருஷனுக்குத் தனது சரீரத்தில் பத்தாமவனென்னுந் தன்மையின் ஞானமுண்டாகின்றது. அச்சரீரம் நேத்திர யோக்கியமாம். ஆதலால் பத்தாமவனது ஞானமும் நேத்திரேந்திரிய ஜந்நியமாம்" என்றிவ்வாறு கூறின் அது சம்பவியாது. ஏனெனின் மூடியகண்ணுடையவனுக்கும் வாக்கியத்தைக் கேட்டுப் பத்தாமவனது ஞானம் உண்டாகின்றது. நேத்திரஜந்நியமாயின் நேத்திர வியாபாரமின்றி யுண்டாக லாகாது. ஆதலால் பத்தாமவனது ஞானம் நேத்திரஜந்நியமன்று; பத்தாமவனது ஞானம் மனோஜந்நியமா மாகலின் இந்திரியஜந்நியமாமெனக் கூறின் அதுவும் சம்பவியாது. ஏனெனின் தேவதத்தன் யஞ்ஞதத்தன் முதலிய பெயர் ஆத்மாவின தன்று; நியாயமதத்தில் சரீரவிசிஷ்டஆத்மாவினதாம்; வேதாந்த மதத்தில் சூக்ஷும விசிஷ்ட ஸ்தூலசரீரத்தினதாம். அங்ஙனமே நீ நான் என்னும் வியவகாரமும் சூக்ஷுமவிசிஷ்ட ஸ்தூல சரீரத்தி லுண்டாகின்றது. அந்த ஸ்தூலசரீரத்தின் ஞானம் மனதினாற் சம்பவிக்கிறதில்லை. பாகியபதார்த்தத்தினது ஞானத்தின் சாமர்த்தியம் மனதிற்கில்லை. "மனதின் அவதானம் உண்டாகுமாயின் வாக்கியத்தினால் தசமனது ஞானமுண்டாகும். விக்ஷேபமடைந்த மனமுடையவர்க்கு உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் அந்வய வெதிரேகத்தால் தசமனது ஞானத்திற் கேது மனமாகலின் தசமனது ஞானம் மானதமாம்; ஆதலால் இந்திரியஜந்நியமாம்" என்று கூறின் அதுவும் பொருந்தாது. ஏனெனின் இத்தன்மைய அந்வயவெதிரேகத்தால் சகல ஞானங்களுக்கும் ஏது மனமாம். விக்ஷேபப்பட்ட மனம் உடையவர்களுக்கு எந்தப் பிரமாணங்களினாலும் ஞான முண்டாகிறதில்லை. சாவதானமுடையவர்களுக்குச் சகல ஞானமுமுண்டாகும்; அதனால் சகல ஞானங்களையும் மானதமென்னல் வேண்டும்.

ஆதலால் மனம் சகல ஞானங்களுக்கும் சாதாரண காரணமாம்; இந்திரியம் அநுமானமுதலிய சகல பிரமாணங்களுக்கும் சககாரியாம். மனதோடுகூடிய நேத்திரத்தால் எந்த ஞானமுண்டாகின்றதோ அது சாக்ஷாத்கார ஞானமெனப்படுகின்றது. மனதோடு கூடிய அநுமானப் பிரமாணத்தினுல் உண்டாவது எதுவோ அது அநுமிதி ஞானமெனப்படுகின்றது. மனதோடுகூடிய சப்தப் பிரமாணத்தாலுண்டாவது யாதோ அது சாப்தஞானமெனப்படுகின்றது. வேறு பிரமாணமின்றி மனமாத்திரத்தினு லுண்டாகும் ஞானமெதுவோ அது மானஸ ஞானமெனப் படுகின்றது. அது மனமாத்திரத்தினுல் உட்பதார்த்தங்களாகிய சுகமுதலியவற்றின் ஞானமுண்டாவதாம். ஆதலால் உட்பதார்த்தங்களின் ஞானமே மானஸமாம். புறப்பதார்த்தங்களின் ஞானம் இந்திரியம் அநுமானம் முதலியவை யின்றி மனோமாத்திரத்தால் உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் பத்தாமவனது ஞானம் மானஸமாமென்று கூறுதல் சம்பவியாது. உட்பொருள்களின் ஞானம் மானஸமா மென்பதும் நையாயிகர் முறைப்படி சொல்லப்பட் டிருக்கின்றது. சித்தாந்தத்திலோ எந்த ஞானமும் மானஸம் அன்று. ஏனெனின் சுத்த ஆன்மாவோ ஸ்வயம்பிரகாசமாம். அதன் பிரகாசத்தில் (அதனை விளக்குவதில்) எந்தப் பிரமாணத்தின் அபேக்ஷையும் இல்லை. ஆதலால் ஆன்மாவின் ஞானம் மானஸ மன்று. சுகமுதலியன சாக்ஷிபாஸியமாம். எந்தக் காலத்தில் இஷ்ட பதார்த்தத்தின் சம்பந்தத்தால் சுக வடிவினதாகிய அந்தக்கரணத்தின் பரிணாமமுண்டாகின்றதோ, அநிஷ்ட பதார்த்தத்தின் சம்பந்தத்தால் துக்க வடிவினதாகிய அந்தக்கரணத்தின் பரிணாமமுண்டாகின்றதோ, அதே சமயத்தில் சுக துக்கங்களை விஷயஞ்செய்வதாகிய அந்தக்கரணத்தினது சத்துவகுணத்தின் பரிணாமமாகிய விருத்தி யுண்டாகின்றது. அந்த விருத்தியில் ஆரூடமான சாட்சி சுக துக்கங்களை விளக்குகின்றது. சுக துக்கங்களின் உற்பத்தியில் இஷ்ட சம்பந்த அநிஷ்ட சம்பந்தங்கள் நிமித்தமாம். அந் நிமித்தத்தானே சுகதுக்கங்களை விஷயஞ் செய்வதாகிய அந்தக்கரணத்தின் விருத்தியுண்டாகின்றது. அதன் உற்பத்தியில் எந்தப்பிரமாணத்தின் அபேக்ஷையும் இல்லை. ஆதலால் சுக துக்கங்கள் சாக்ஷிபாஸியமாம். குடமுதலியவற்றின் பிரகாசமும் விருத்திமாத்திரத்தால் உண்டாகிறதில்லை. ஆனுல் விருத்தியில் ஆரூடசேதனத்தானே எல்லாவற்றின் பிரகாசமுமுண்டாகின்றது. ஆதலால் சகல

பதார்த்தங்களையும் சாக்ஷிபாஸ்யமென்னல்வேண்டும். என்றாலும் கடமுதலியவற்றின் ஞானமாகிய அந்தக்கரணவிருத்தியுண்டாயின், அதில் இந்திரியம் அநுமானமுதலிய பிரமாணங்களின் அபேக்ஷையில்லை. சுகமுதலியவற்றின் ஞானமாகிய விருத்தியின் உற்பத்தியில் எந்தப் பிரமாணத்தின் அபேக்ஷையும் இல்லை. இவ்வளவு பேதமுண்டு. எந்த விருத்தியில் ஆரூடசாக்ஷி விஷயத்தைப் பிரகாசிக்கின்றதோ, அந்த விருத்தி யாண்டு இந்திரியம் அநுமானமுதலிய பிரமாணங்களால் உண்டாகின்றதோ, ஆண்டு விஷயத்தினைச் சாக்ஷிபாஸ்யமெனக் கூறுவதில்லை; ஆனால் பிரமாணஜந்ய ஞானத்திற்கு விஷயமெனக் கூறுவர். யாண்டுப் பிரமாணத்தின் வியாபாரமின்றி விருத்தியின் உற்பத்தியுண்டாகின்றதோ, அந்தவிருத்தியில் ஆரூட சாக்ஷி எதனை விளக்குகின்றதோ அது சாக்ஷி பாஸ்யமெனப்படுகின்றது. கடமுதலியவற்றைக் கோசரிக்கும் அந்தக்கரணத்தின் விருத்தி இந்திரியம் அநுமான முதலிய பிரமாணங்களாலுண்டாகின்றது; அந்தவிருத்தியில்ஆரூடசாக்ஷி அவற்றை விளக்குகின்றது. அங்ஙனமாயினும் கடமுதலியன பிரமாணகோசரமெனப்படுகின்றன; சாக்ஷிபாஸ்யமன்று. சுகமுதலியவற்றைக் கோசரிக்கும் விருத்தி பிரமாண ஜந்ய மன்று; ஆனால் சுகமுதலியவற்றையுண்டுபண்ணும்தர்மமுதலியவற்றாற்பெறப்படுவதாம்; ஆதலாற் சுகமுதலியனசாக்ஷிபாஸ்யமாம். இவ்வாற்றாற் சுகமுதலியனவும் அவற்றின் ஞானமும் சமான சாமக்கிரியினாலுண்டாகின்றன; ஆதலால் அறியப்படாத சுகமுதலியன உண்டாகா; அறியப்பட்டனவே உண்டாம். சுகமுதலியவற்றின் பிரத்தியக்ஷத்திற்குச் சுகமுதலியன ஏது வன்று. சுகமுதலியன பூர்வகாலத்தில் இருக்குமாயின் தமது ஞானத்திற்கேதுவாகும். சுகமுதலியனவும் அவற்றின் ஞானமும் சமானகாலத்தில் சமான சாமக்கிரியினால் உண்டாகின்றன. ஆதலால் ஒன்றற் கொன்று காரிய காரணத்தன்மையோ இல்லை. கடமுதலியவற்றின் பிரத்தியக்ஷஞானத்தில் கடமுதலியன ஏதுவாம். ஏனெனின் பிரத்தியக்ஷ ஞானத்திற்குமுன் கடமுதலியன வுண்டாயிருக்கின்றன. ஆதலால் தம்மைக் கோசரிக்கும் பிரத்தியக்ஷத்திற்குக் கடமுதலியன ஏதுவாம். கடமுதலியவற்றிற்கு யாண்டு அநுமிதிமுதலிய ஞானங்களுண்டாகின்றனவோ, அவற்றிற்கேது கடமுதலியன வன்று. அநுமிதி ஞானத்திலும் அங்ஙனமே சாப்த ஞானத்திலும் விஷயமும் காரணமாகுமாயின், கடந்தனவும் வரா

தனவுமாகிய பதார்த்தங்களின் அநுமிதிமுதலிய ஞானம் உண்டாகலாகாது. ஆதலால் அநுமிதிஞானம் சாப்தஞான முதலியவற்றில் விஷயம்காரணமன்று. அங்ஙனமே சுகமுதலியனவும் தம்மைக்கோசரிக்கும் ஞானத்திற்குக் காரணமன்று. முற்பிரசங்கம் இதுவாம்:—சுகமுதலியவற்றின் ஞானம் மானஸம் அன்று. ஆனால் சுகமுதலியன சாட்சி பாவியமாம். ஆதலால் மனதிற்கு அசாதாரண விஷயங்கிடைப்பதில்லை. இக்காரணத்தால் சர்வஞானங்களுக்கும் உபாதானமாகிய அந்தக்கரணமோ இருக்கின்றது. ஞானத்திற்குச் சுதந்தர கரணவடிவ இந்திரியமாக மனதை நையாயிகர் கூறுகின்றனர். அது அசங்கதமாம். ஆதலால் பத்தாமவனது ஞானம் மானஸம் அன்று; ஆனால் வாக்கியஜந்நியமும் பிரத்தியக்ஷமுமாம். இவ்வாற்றால் பிரத்தியக்ஷ ஞானமாவது யாதோ, அது இந்திரிய ஜந்நியமா மென்னும் நியமம் சம்பவியாது. அன்றியும் இந்திரிய ஜந்நிய ஞான மெதுவோ அது பிரத்தியக்ஷமாம்; இந்திரிய ஜந்நிய ஞானமெதுவும் அப்பிரத்தியக்ஷ மாகாது என்னும் நியமத்தால் சித்தாந்தத்திற்குக் கேடு இல்லை. ஏனெனின் இந்திரியஜந்நியஞானத்திற்கு அப்பிரத்தியக்ஷத்துவம் யாரும் கூறுவதில்லை. இந்திரிய ஜந்நிய ஞானமோ முழுவதும் பிரத்தியக்ஷமாம். சிலவிடத்துச் சத்தமுதலியவற்றாலும் பிரத்தியக்ஷம் உண்டாகின்றதென்பது சித்தாந்தமாம். ஆதலால் முற்கூறிய நியமத்திற்கு விரோதம் இல்லை. இவ்வாற்றால் நையாயிகரை அநுசரித்தவராகிய தர்மராஜர் புத்திரரது கூற்று அசங்கதமாம்.

ஆதலால் அபாவஞானம் இந்திரியஜந்நியமன்று. ஆனால் யோக்கியாநுபலப்தியென்னும் வேறு பிரமாணத்தினாற் றோன்றியதாம். யாண்டுப் "பிரதியோகி யுளதாயின் அதன் உபலம்பமுண்டாகும்" என்பதாகப்பிரதியோகியின் ஆரோபத்தால்உபலம்பத்தின் ஆரோபமுண்டாகின்றதோ, ஆண்டு அபாவத்தின் ஞானம் யோக்கியாநுபலப்திப் பிரமாண ஜந்நியமாம். அந்தகாரத்தில் கடாபாவத்தின் ஞானம் அநுமான முதலியவற்றாற் றோன்றியதாம். ஏனெனின் "அந்தகாரத்தில் கடமுளதாயின் அதனுபலம்ப முண்டாம்" என்பதாகக் கடமாகிய பிரதியோகியின் ஆரோபத்தால் கடத்தினது உபலம்பத்தின் ஆரோபம் சம்பவிப்பதில்லை. இவ்வாற்றால் அந்நிய மதத்தில் எவ்வளவு அபாவங்களின் ஞானம் இந்திரியஜந்நியமோ அவ்வளவே ஞானமும் வேதாந்த மதத்தில் கேவலம் அநுபலப்தி ஜந்நியமாம். நையாயிக மதத்தில் இந்திரியம் கரணமும் அநுபல

ப்தி சககாரி காரணமுமாம். அதனல் இந்திரியத்தில் பிரமாணத் தன்மையிருக்கின்றது; அநுபலப்தியில் பிரமாணத்தன்மையில்லை. வேதாந்தமதத்தில் அநுபலப்தியில் பிரமாணத்தன்மை அதிகமாய் அங்கிகரிக்கப்படுகின்றது. அநுபலப்தி சொரூபமாக இரண்டு மதத்திலும் பெறப்பட்டதாகின்றது. அங்ஙனமே நியாய மதத்தில் விசேஷணத்தன்மைச் சம்பந்தம் ஞானத்திற்குக் கரணமாதல் அதிகமாய்க் கொள்ளப்படுகின்றது; விசேஷணத்தன்மைச் சம்பந்தம் சொரூபமாக அதிகரண அபாவங்கட்கு இரண்டு மதத்திலும் பெறப்பட்ட தாகின்றது. இவ்வாற்ருல் வேதாந்திக்கு அநுபலப்தியில் பிரமாணத்தன்மை அதிகமாக அங்கீகரிக்கப்படுகின்றது. நையாயிகருக்கு விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்தத்தில் ஞானத்தின் காரணத்தன்மை அதிகமாக அங்கீகரிக்கப் படுகின்றது. ஆதலால் இலாகவ கௌரவங்கள் யாருக்கு மில்லை. இருவருக்கும் சமானகற்பனை யிருக்கின்றது. என்ருலும் அபாவ ஞானத்திற்குக் கரணமாதற் றன்மையை இந்திரியத்தில் நையாயிகர் அதிகமாய்க் கூறுகின்றனர். இது அவர்கள் மதத்தில் கௌரவமாம். வாயுவில் உருவமின்மையின் ஞானம் நேத்திர வியாபாரமின்றி யுண்டாகின்றது. அதனை நையாயிகர் நேத்திரேந்திரிய ஞான மென்பர். அங்ஙனமே பரமாணுவில் மகத்துவமின்மையின் ஞானமும் நேத்திர வியாபாரமின்றி யுண்டாகின்றது. அதனையும் நையாயிகர் நேத்திரேந்திரிய ஞானமென்பர். இவ்வாறு அநேக விடங்களில் எவ்விந்திரியத்தின் வியாபார மின்றி எவ்வபாவத்தின் ஞானம் உண்டாகின்றதோ, அதனை அவ்விந்திரிய ஜந்நிய மென்பர். அது அநுபவ விரோதமானதாம். எவ்விந்திரிய வியாபாரத்தால் எந்த ஞானம் உண்டாகின்றதோ அந்த ஞானம் அவ்விந்திரிய ஜந்நியமாகின்றது. எவ்விந்திரிய வியாபாரமின்றி எந்தஞானமுண்டாகின்றதோ, அவ்விந்திரிய ஜந்நியத்தன்மை அந்த ஞானத்திற்கு அங்கீகரிக்கின், சகல ஞானமும் சகல இந்திரியங்களின் ஜந்நியமாதல் வேண்டும். ஆதலால் அபாவத்தின் ஞானம் இந்திரிய ஜந்நியமாமென்னும் நையாயிகர் மதம் நலமுடைய தன்று. இவ்வாற்ருல் அபாவத்தின் ஞானம் அநுபலப்திப் பிரமாண ஜந்நியமாம். ஆனல் அபாவஞானத்தின் உற்பத்தியில் வியாபாரமின்றிய அசாதாரண காரணம் அநுபலப்தியாம். ஆதலால் அபாவ ஞானத்தின் அசாதாரண காரணத் தன்மை அநுபலப்திப்பிரமாணத்தின் இலக்கணமாம்.

நிரூபணம் ஜிஞ்ஞாசுவுக்கு உபயோகமாமாறு.

அநுபலப்தியை நிரூபித்தலில் ஜிஞ்ஞாசுவுக்கு உபயோகமாமாறு இதுவாம்:— "ஈண்டு நாநாவென்பது சிறிது மில்லை" என்றல் முதலிய சுருதி பிரபஞ்சத்தின் முக்காலத்தின்மையைக் கூறுகின்றது. அநுபவ சித்தமாகப் பிரபஞ்சத்திற்கு முக்காலத்தைய நிஷேதம் பொருந்தாது. ஆதலால் பிரபஞ்சத்தைச் சொரூபமாக நிஷேதிப்ப தில்லை; ஆனால் பிரபஞ்சம் பாரமார்த்திக மன்று. ஆதலால் பாரமார்த்திகத்தன்மை விசிஷ்டப் பிரபஞ்சத்தின் முக்காலத்தின்மையைச் சுருதி கூறுகின்றது. இவ்வாற்றால் பாரமார்த்திகத் தன்மை விசிஷ்டப் பிரபஞ்சத்தின் அபாவம் சுருதி சித்தமாம்; அநுபலப்திப் பிரமாணத்தாலும் சித்தமாம். பாரமார்த்திகத் தன்மை விசிஷ்டப் பிரபஞ்சம் உளதாயின், எங்ஙனம் சொரூபமாகப் பிரபஞ்சத்தின் உபலப்தி யுண்டாகின்றதோ அங்ஙனமே பாரமார்த்திகப் பிரபஞ்சத்தின் உபலப்தியு முண்டாம். சொரூபமாகவோ பிரபஞ்சத்தின் உபலப்தி யுண்டாகின்றது. பாரமார்த்திக வடிவமாகப் பிரபஞ்சத்தின் உபலப்தி யுண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் பாரமார்த்திகத்தன்மை விசிஷ்டப் பிரபஞ்சத்தின் அபாவமிருக்கிறது. இவ்வாற்றால் பிரபஞ்சாபாவத்தின் ஞானம் அநுபலப்தியினால் உண்டாகின்றது. மற்றும் அநேக அபாவங்களின் ஞானம் ஜிஞ்ஞாசுவுக்கு இஷ்டமாம். அவற்றிற்கேது அநுபலப்திப் பிரமாணமாம்.

ஆறவது பிரகாசம்
அநுபலப்திப்பிரமாண நிருபணம்
முடிந்தது.

ஓம்.

தத்ஸத் பிரஹ்மணேநமஃ.

ஏழாவது பிரகாசம்.

விருத்திபேதமும் அநிர்வசனீயக்கியாதியின் மண்டனமும், கியாதி கண்டனமும், தானே பிரமாணமாந் தன்மைப் பிரமாண நிரூபணமும்.

கூஅ. உபாதானம்(சமவாயி), அசமவாயி, நிமித்த காரணம், சையோகம் என்பவற்றின் இலக்கணம்.

நூலின் ஆரம்பத்தில் விருத்தியென்பது யாது என்னும் வாக்கியம், விருத்தியின் லக்ஷணமும் பேதமும் ஆகிய இவற்றின் வினவாம். விருத்தியின் காரணம் யாது என்றது விருத்தியினது சாமக்கிரியின் வினவாம். மூன்றாவது வினா விருத்தியின் பிரயோஜனத்தினதாம். அவற்றுள் விருத்தியினது பிரயோஜனத்தின் நிரூபணத்தை எட்டாவது பிரகாசத்தில் செய்வாம். காரண சமுதாயத்தினைச் சாமக்கிரி யென்பர். காரணம் இரண்டுவகையினதா கின்றது. ஒன்று உபாதான காரணம், மற்றையது நிமித்த காரணம். எதன் சொரூபத்தில் காரியத்தின் ஸ்திதி யுண்டாகின்றதோ அக் காரணத்தை உபாதான காரணமென்பர். உபாதான காரணத்தினையே சமவாயி காரண மென்பர். அது கடத்திற்கு உபாதானகாரணம் கபாலமாவதுபோலவாம். காரியத்தினும்தடஸ்தமாய்க்காரியத்தைஉண்டு பண்ணுவது யாதோ அது நிமித்த காரணமெனப்படும். அது கடத்திற்கு நிமித்த காரணம் குலாலன் சக்கரம் தண்டம் முதலியன ஆதல் போலவாம். நியாய வைசேஷிக மதத்தில் சமவாயி அசமவாயி நிமித்தபேதத்தால் காரணம் மூன்றுவகைத்தாமென்பர். காரியத்தின் சமவாயிகாரணத்தோடு சம்பந்த முடையதாய்க் காரியத்தை யுண்டுபண்ணுவது யாதோ அதனை அசமவாயி காரணமென்பர். அது கடத்தின் அசமவாயிகாரணம் கபால சையோகமும், படத்தின் அசமவாயிகாரணம் தந்து சையோகமும் ஆவது போல

வாம். கடத்தின் சமவாயி காரணமாகிய கபாலத்தோடு சம்பந்த முடையதாய்க் கடத்தை யுண்டு பண்ணுவது கபால சையோக மாம். அங்ஙனமே படத்தின் சமவாயி காரணமாகிய தந்துவோடு சம்பந்தமுடையதாய்ப்படத்தையுண்டுபண்ணுவது தந்துசையோக மாம். சமவாயி காரணத்தின் சையோகத்தைக் காரியத்தை யுண்டு பண்ணுவதெனக் கொள்ளாவிடின், பிரிபட்ட கபாலங்களால் கடத்தின் உற்பத்தியும், பிரிபட்ட தந்துக்களால் படத்தின் உற் பத்தியும் உண்டாதல் வேண்டும். இவ்வாறு திரவியத்தின் உற் பத்தியில் அவயவங்களின் சையோகம் காரணமாம். அந்த அவயவ சையோகத்தில் காரியத்தின் ஸ்திதி இல்லை. ஆனால் அவயவங்களில் காரியத் திரவியத்தின் ஸ்திதி யுண்டாகின்றது. ஆதலால் அவயவ சையோகத்தில் சமவாயி காரணத்தன்மை சம்பவிக்கிற தில்லை. காரியத்தினும் தடஸ்தமாயும் இருப்பதில்லை. ஆனால் அவயவ சையோகமும், காரியத்திரவியமும் அவயவத்தில் சமானாதி கரண மாய் இருக்கும். ஆதலால் நிமித்த காரணத்தன்மையும் அவயவ சையோகத்தில் சம்பவிப்பதில்லை. ஆதலால் சமவாயி காரணத்திற் கும் நிமித்த காரணத்திற்கும் வேறாய் அசமவாயி காரண மிருத்த லால், **காரணம் மூவகையினதா**கின்றது. எங்ஙனம் திரவியத்தின் உற்பத்தியில் அவயவ சையோகம் **அசமவாயி காரண**மாகின்றதோ, அங்ஙனமே குணத்தின் உற்பத்தியில் சில விடத்தில் குணம் அசம வாயி காரணமாகின்றது; சில விடத்தில் கிரியை அசமவாயி காரண மாகின்றது. அங்ஙனமன்றோ? நீல தந்துவால் நீல படத்தின் உற் பத்தியுண்டாகின்றது; பீதத்தின் உற்பத்தியுண்டாகிறதில்லை. ஆத லால் படத்தின் நீலரூபத்தில் தந்துவின் நீலரூபம் காரணமாம். அப்படத்தின் நீலரூபத்தின் சமவாயிகாரணம் படமாம். தந்து வின் நீலரூபம் அதன் சமவாயி காரணமன்று. அதுபோலத் தந்து வின் நீலரூபம் படத்தின் நீலரூபத்தினும் தடஸ்தம் அன்று. ஆனால் தந்துவின் நீலரூபம் தந்துவில் இருக்கின்றது. படத்தின் நீல ரூப மும் தந்துவில் இருக்கின்றது. ஆதலால் இரண்டும் சமானாதி கரண மாய் இருத்தலின் சம்பந்திகளாம். சம்பந்தியல்லாததனைத் தடஸ்த மென்பர். படத்தின் நீலரூபம் சமவாயி சம்பந்தத்தால் படத்தில் உளதாயினும், சுவசமவாயிசமவாய சம்பந்தத்தால் படத்தின் நீல உருவம் தந்துவின்கண்ணே இருக்கின்றது. சுவ என்பது படத் தின் நீலரூபம்; அதன் சமவாயியாகிய படம் எதுவோ அதன் சம

வாயம் தந்துவில் இருக்கின்றது. இவ்வாற்றால் படத்தின் நீலரூபத்தோடு தந்துவின் நீல ரூபம் சமானாதிகரணமாம். தந்துவின் நீல ரூபம் சாட்சாத் சம்பந்தத்தால் தந்துவில் இருக்கின்றது. அதன் கண்ணே படவாயிலாகப் பரம்பரைச் சம்பந்தத்தால் படத்தின் நீலரூபம் இருக்கின்றது. ஆதலால் படத்தின் நீல ரூபத்தினும் தந்துவின் நீலரூபம் தடஸ்தமாகாதிருத்தலின் அதற்கு நிமித்த காரணம் சம்பவியாது. ஆனால் படத்தினது நீலரூபத்தின் சமவாயி காரணமாகிய படம் யாதோ அதன் சம்பந்தி தந்துவின் நீலரூபமாம். படத்தின் நீலரூபத்தினை யுண்டுபண்ணுவதா யிருத்தலின், அதன் அசமவாயி காரணம் தந்துவின் நீலரூபமாம். தந்துவின் நீலரூபமும் படமுமாகிய இரண்டும் தந்துவில் சமவாய சம்பந்தத்தால் இருக்கின்றன. ஆதலால் சமானாதிகரண சம்பந்தத்தால் தந்துவின் நீல ரூபம் படத்தின் சம்பந்தியாம். எங்ஙனம்: காரியத்தினது உருவத்தின் அசமவாயிகாரணம் உபாதானத்தின் உருவமாம். அங்ஙனமே இரச கந்த பரிசங்களினும் அறிந்துகொள்ளுக. சகல குணங்களின் உற்பத்தியினும் எவ்வாற்றால் குணத்தின் கிரியை அசமவாயி காரணமாமோ, அது நியாய வைசேஷிய நூல்களில் விளக்கமாயுளது. உபயோகமில்லாமை கண்டு விரிவஞ்சி விடுத்தனம்.

சையோகத்தின் பிரசங்கம் அநேக இடங்களில் வருகின்றது. ஆதலால் குணத்தின் உற்பத்தியில் கிரியை அசமவாயி காரணமாதற்கு உதாரணம் சொல்லுதற்பொருட்டுச் சையோகத்தின் உற்பத்தியைக்கூறுவாம்:—சையோகம் இருவகைத்தாம். ஒன்று கர்மஜ சையோகமும், மற்றொன்று சையோகஜ சையோகமுமாம். எதன் உற்பத்தியில் கிரியை அசமவாயி காரண மாகின்றதோ அது கர்மஜ சையோகமெனப்படுகின்றது. சையோகமாகிய அசமவாயி காரணத்தால் உண்டாவது எதுவோ அது சையோகஜ சையோகமெனப்படுகின்றது. கர்மஜ சையோகமும் அந்நியதர கர்மஜம், உபயதர கர்மஜமென்னும் பேதத்தால் இருவகையினதாம். சையோகத்தின் ஆசிரயமும் இரண்டாம். அவற்றுள் ஒன்றன் தொழிலால் எச்சையோகமுண்டாகின்றதோ அது அந்நியதரகர்மஜசையோகமெனப்படுகின்றது. பறவையின் தொழிலால் விருக்ஷத்திற்கும் பறவைக்கும் உண்டாகும் சையோகம் அந்நியதரகர்மஜசையோக மெனப்படுகின்றது. ஆண்டு விருக்ஷமும் பட்சியும் சமவாயிகாரணமாம். சையோகத்தின் சமவாயிகாரணமாகிய பட்சியினிடத்து அதன் கிரியை

க்குச் சமவாயசம்பந்தமிருத்தலின் பட்சிவடிவமாகிய சமவாயிகாரணத்தின் சம்பந்தமுடையதாய்ப் பட்சி விருட்சங்களின் சையோகத்தை யுண்டுபண்ணுவது பட்சியின் தொழிலாம். ஆதலால் பக்ஷி விருக்ஷங்களினது சையோகத்தின் அசமவாயிகாரணம் பட்சியின் தொழிலாம். இது அந்நியதர கர்மஜ சையோகத்துக்கு உதாரணம். ஆட்டுக்கடாக்கள் இரண்டன் தொழிலால் அக்கடாக்கள் இரண்டற்கும் உண்டாகும் சையோகம் எதுவோ அது உபய கர்மஜ சையோகமாம். ஆட்டுக்கடாக்களிரண்டின்சையோகத்தில் இரண்டு கடாக்களும் சமவாயி காரணமாம். அவற்றின் தொழில் அசமவாயி காரணமாம். யாண்டுக் கையின் தொழிலால் கைக்கும் விருக்ஷத்திற்கும் சையோகம் உண்டாகின்றதோ, ஆண்டுக் கையும் விருக்ஷமும் ஒன்றற்கொன்று சையுக்தமாம். இந்த விவகாரத்தைப்போல காயமும் விருக்ஷமும் சையுக்தமாம். இவ்விதவிவகாரமும் உண்டாகின்றது. சையுக்தமென்பது சையோகமுடையதாம். அந்த ஸ்தானத்தில் கை விருக்ஷங்களினது சையோகத்திலோ கையின்தொழில் அசமவாயி காரணமாம். காயத்தினிடத்திலாவது விருக்ஷத்தினிடத்திலாவது கிரியை உண்டாகுமாயின், காய விருக்ஷங்களின் சையோகமும் கிரியா ஜந்யமாதல் சம்பவிக்கும். தருவிற்போலக் காயத்திலும் கிரியை இல்லை. ஏனெனின் சகல அவயவங்களிலும் தொழில் உண்டாகுமாயின், ஆண்டு அவயவிக்குத் தொழில் உண்டாகும். கையிற்கு அந்யமாகிய சகல அவயவங்களும் நிச்சலமாய் இருத்தலால் காயத்திற்குத் தொழில் கூறுதல் சம்பவியாது. ஆதலால் காயதருக்களின் சையோகத்தில் கிரியை அசமவாயிகாரணமாமென்று கூறுதல் சம்பவியாது. ஆனால் அந்யதர கர்மஜமாகிய அஸ்ததரு சையோகமே காயதரு சையோகத்தின் அசமவாயி காரணமாம். ஏனெனின் காய தரு சையோகத்தின் சமவாயி காரணமாகிய காயம் எதுவோ, அதனிடத்தும் சுவசமவாயிசமவேதத்தன்மைச் சம்பந்தத்தால் சம்பந்தமுடையது அஸ்ததரு சையோகமாம். காயதரு சையோகத்தை உண்டுபண்ணுவதுமாம்; ஆதலால் அசமவாயி காரணமாம். சுவ என்பது அஸ்ததரு சையோகம், அதன் சமவாயி அஸ்தம், அதனிடத்துச் சமவேதமாகிய காயம் எதுவோ அதன் சமவேதத் தன்மைத் தர்மமே சம்பந்தமாம். இவ்வகைப் பரம்பரைச் சம்பந்தம் சாமாநாதிகரணிய சம்பந்தத்தில் பரியவசானமா (முடிவுபெறு) கின்றது. ஒரு அதிகரணத்தில் இருத்தலைச் சாமாநாதிகரணியமென்பர்.

எவற்றிற்கு ஒரு அதிகரணத்தில் இருப்பு உளதாகின்றதோ அவற்றைச் சமாநாதிகரணமென்பர். ஈண்டு அஸ்த தரு சையோகம் சமவாய சம்பந்தத்தால் அஸ்தத்தில் இருக்கின்றது; காயமும் சமவாய சம்பந்தத்தால் அஸ்தத்தில் இருக்கின்றது. ஆதலாலிரண்டும் சமாநாதிகரணமாம். அவற்றிற்கும் சாமாநாதிகரணிய சம்பந்த மிருக்கின்றது. ஈண்டுக் காயமும் சையோகமும் அஸ்தத்தில் சாக்ஷாத் சம்பந்தத்தால் இருக்கின்றன; ஆதலால் சமாநாதிகரணமாம். அங்ஙனமே ஒன்று சாக்ஷாத் சம்பந்தத்தாலும் மற்றையது பரம்பரைச் சம்பந்தத்தாலும் இருக்கின், அவையும் சமாநாதிகரணமெனப்படும்; அவற்றிற்குச் சாமாநாதிகரணிய சம்பந்தம் சொல்லப்படுகின்றது. இது பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அஸ்ததரு சையோகத்தின் உணர்ச்சி யுண்டாகவே காய தரு சையோகத்தின் உணர்ச்சி யுண்டாகின்றது. அஸ்த தருக்களின் சையோகத்தைக் காணுனுயின் அவனுக்குக் காயதரு சையோகத்தின் உணர்ச்சி யுண்டாவதில்லை. ஆதலால் காயதரு சையோகத்திற்கு அஸ்த தரு சையோகம் காரண மாம். இது சையோகஜசையோகத்திற்கு உதாரணமாம். இச்சையோகத்தினையே காரணகாரண சையோக ஜந்நிய காரியாகாரிய சையோக மென்பர். ஈண்டு இரண்டு சையோகமுண்டு. ஒன்று அஸ்ததருக்களின் சையோகம்; அது ஹேதுசையோகமாம். மற்றையது காயதருக்களின் சையோகமாகிய பல சையோகமாம். இவ்விடத்துக் காரணமென்னும் சொல்லால் பல சையோகத்தினது ஆசிரயத்தின் சமவாயிகாரணம் கொள்ளப்படுகின்றது. ஆதலால் பல சையோகத்தின் ஆசிரயம் காயம் தருவென்னுமிரண்டுமாம். அவற்றுள் காயத்தின் சமவாயி காரணம் அஸ்தமாம். ஆதலால் காரணமெனும்சொல்லால் அஸ்தம் (கை)கொள்ளப்படுகின்றது. அகாரணமென்னும் சொல்லால் தரு கொள்ளப்படுகின்றது.எனெனின் காயத்திற்காவது தருவிற்காவது சமவாயி காரணம் தருவாகாதிருத்தலின் அகாரணமாம். அங்ஙனமே ஹேதுசையோகத்தின் ஆசிரயத்தால் உண்டாகியது காரியம் என்னும் சொல்லாற் கொள்ளப்படுகின்றது. ஹேது சையோகத்தின் ஆசிரயத்தால் உண்டாகாதது அகாரியமென்னும் சொல்லாற் கொள்ளப்படுகிறது. ஹேது சையோகத்தின் ஆசிரயம் ஹஸ்தமும் தருவுமாம். அவற்றுள் அஸ்த ஜந்நியமாகிய காயமெதுவோ அது காரியமாம். ஹஸ்தத்தினுலும் அங்ஙனமே தருவினுலும் ஆக்கப்

படாத தரு எதுவோ அது அகாரிய மாம். இவ்வாற்முற் காரண மாகிய ஹஸ்தம் அகாரணமாகிய தரு என்பவற்றின் சையோகத் தால் காரியமாகிய காயம் அகாரியமாகிய தரு என்பவற்றின் சையோக முண்டாகின்றது. ஆதலால் இச்சையோகத்தினைக் காரணு காரணசையோகஜந்நிய காரியகாரியாசையோகமென்பர். சையோகஜ சையோகம் இவ்வகையினதேயாம். பிறவகையாற் கர்மஜசையோக மேயாம். யாண்டுக் கபாலத்தின் தொழிலால் கபாலம் இரண்டின் சையோகம் உண்டாகின்றதோ, கபால சையோகத்தால் கபாலா காயங்களின் சையோகம் உண்டாகின்றதோ, ஆண்டும் அது கர்மஜ சையோகமேயாம்; சையோகஜசையோகமன்று. ஏனெனின் எக்கபால த்தின் தொழிலால் கபாலம் இரண்டின் சையோகம் உண்டாகின்ற தோ, அக்கபால கர்மத்தினுனே கபால ஆகாயங்களின் சையோ கமும் உண்டாகின்றது. கபாலம் இரண்டின் சையோகமும் கபால ஆகாயங்களின் சையோகமுமாகிய இரண்டும் ஒரு க்ஷணத்தில் உண்டாகின்றன. அவற்றிற் கொன்றற்கொன்று காரிய காரணத் தன்மை சம்பவியாது; ஆதலால் கபாலம் இரண்டின் சையோகத் தைப்போலக் கபால ஆகாயங்களின் சையோகமும் கபாலத்தின் தொழிலானே உண்டாகுதலான் கர்மஜ சையோகமேயாம். முற் கூறிய பிரகாரத்தாற் காரணுகாரண சையோக ஜந்நிய காரியாகாரிய சையோகம், அந்நியதா கர்ம ஜசையோகம், அங்ஙனமே உபயகர்மஜ சையோகம் என்னும் பேதத்தால் மூவகைச் சையோகமே யுளது. சில நூலாசிரியர் சகஜ சையோகத்தினையும் அங்கீகரித்திருக்கின்றனர். எங்ஙனம்: பொன்னில் மஞ்சள் நிறத்திற்கும் குருத்துவத்திற்கும் ஆசிரயமான பார்த்திவ பாகத்திற்கும், அக்கினி சையோகத்தால் நாசமாகாத திரவியத்தன்மையின் ஆசிரயத்தால் தைஜச பாகத்திற் கும் சகஜ சையோகம் உண்டு. சையோகமுடையதின் பிறப்போடு உண்டாவதனைச் சகஜசையோகமென்பர். சுவர்ணத்தைக் கேவலம் பார்த்திவமெனின் நிறைமுதலிய பார்த்திவத்தின் திரவியத்தன்மை க்கு அக்கினி சையோகத்தால் நாச முண்டாகுதலான்; சுவர்ணத் தின் திரவியத்தன்மைக்கும் அக்கினி சையோகத்தால் நாசம் உண் டாகுதல்வேண்டும். கேவலம் தைஜசமெனக் கொள்ளின் பொன் மையுருவம் குருத்துவமென்பவற்றின் அபாவ முண்டாதல்வேண் டும். ஆதலால் சுவர்ணத்தில் தைஜசபார்த்திவ பாகங்கள் சையுக்த மாம். மீமாம்ஸகர் நித்தியசையோகமும் அங்கீகரித்திருக்கின்றனர்.

இவ்வாற்றன் திரவியத்தின் உற்பத்தியில் அசமவாயி காரணம் அவயவ சையோகமாம். குணத்தின் உற்பத்தியில் சிலவிடத்துக் குணமும் சிலவிடத்துக் கிரியையும் அசமவாயி காரணமாம். சமவாயிகாரண நிமித்த காரணங்களின் இலக்ஷணம் அதனிடத்துப் பொருந்தாது; ஆனால் சமவாயிகாரணத்தில் சம்பந்தமுடையதாய்க் காரியத்தை உண்டுபண்ணுவது யாதோ, அது மூன்றாவதாகிய அசமவாயி காரணமாயிருத்தலின், சமவாயி அசமவாயி நிமித்தமென்னும் பேதத்தால் காரணம் மூன்று வகைப்படும். இது நையாயிக வைசேஷிகரை அநுசரித்த நூல்களில் எழுதப்பட்டுளது.

௧௧. இரண்டு காரணங்களை அங்கீகரித்தலோடு மூன்றாவது அசமவாயிகாரணத்தைக் கண்டித்தல்.

அங்ஙனமாயினும் நியாயவைசேஷிகங்களுக்கு வேறான மதங்களில் உபாதானகாரண நிமித்தகாரண பேதத்தால் இருவகைக் காரணமே அங்கிகரிக்கப்பட்டுளது. எதனை நையாயிகர் அசமவாயி காரணமென்பரோ அதனையும் நிமித்தகாரணமென்றே கூறுவர். நிமித்தகாரணத்தின் இலக்ஷணம் அசமவாயிகாரணத்தில் இல்லையென்று முற்கூறியது யாதோ அதற்குச் சமாதானம் இதுவாம்:— காரியத்தின் தடஸ்தமாய்க் காரியத்தை உண்டுபண்ணுவது யாதோ அது நிமித்தகாரணத்தின் இலக்ஷணமாமென்பது மூவகைக் காரியவாதிகளின் கிரமப்படி சொல்லப்பட்டது. இருவகைக் காரணவாதிகளின் கிரமப்படியோ உபாதான காரணத்தின் வேறாய காரணம் யாதோ அது நிமித்தகாரணமெனப்படுகின்றது. அந்நிமித்தகாரணம் அநேகவிதமாம். சிலவோ காரியத்தின் உபாதானத்திற் சமவேத மாம். எங்ஙனம்: கடத்தின் நிமித்தகாரணம் கபால சையோகமாம். அது கடத்தின் உபாதானகாரணமாகிய கபாலத்திற் சமவேதமாம். சில நிமித்தகாரணமோ காரியத்தின் உபாதானத்தினது உபாதானத்திற் சமவேதமாம். எங்ஙனம்: படத்தினது உருவத்தின் நிமித்தகாரணம் தந்துவின் உருவமாம்; அது பட வுருவத்தின் உபாதானமாகிய படமெதுவோ அதன் உபாதானமாகிய தந்துவிற் சமவேதமாம். அங்ஙனமே சில நிமித்த காரணம் கர்த்தா வடிவமாகிய சேதனமாம். அது சுவதந்திரமாம். அது கடத்தின் நிமித்தகாரணம் குலாலனுவதாம். சில நிமித்தகாரணம் ஜடமாம். அது கர்த்தாவினது வியாபாரத்தின் அதீனமாம். அது கடத்திற்குக் காரணம்

தண்ட முதலியவைகளாதல் போலவாம். இவ்வாற்றான் நிமித்த காரணத்துக்கு அநேக பேதங்களுண்டு. சிறிது வேற்றுமையினால் அசமவாயி காரணத்தன்மையை வேறாய் அங்கீகரிக்கின், கடத்தின் காரணமாகிய கபால சையோகத்திலும் கட உருவத்தின் காரணமாகிய கபால வுருவத்திலும் காரணத் தன்மையின் பேதம் அங்கீகரித்தல் வேண்டும். ஏனெனின் கடத்தின் காரணமாகிய கபால சையோகமோ காரியத்தின் உபாதானத்தில் சமவேதமாம். கட உருவத்தின் காரணமாகிய கபால உருவம் காரியத்தின் உபாதானத்தின் உபாதானத்திற் சமவேதமாம். இவ்வாற்றான் விலக்ஷண காரணங்கள் உளவேனும், அவ்விரண்டினையும் அசமவாயி காரணம் என்றே நையாயிகர் கூறுவர். அவற்றுள் ஒன்றற்கொன்று விலக்ஷண காரணமாதல் அங்கீகரிக்கப் படுவதில்லை. அங்ஙனமே சேதன ஜட பேதத்தால் வேற்றுமை உண்டு. என்றாலும் அவற்றை நிமித்தகாரணமென்றே கூறுவர். ஒன்றற்கொன்று விலக்ஷணகாரணமாதல் அவர்களிலும் அங்கீகரிக்கப்படுவதில்லை. மற்றும் நிமித்த காரணத்தில் அநேக வேறுபாடுகள் உள. சில காரியகாலத்து உள்ளனவாம்; சில காரியகாலத்தின் முற்காலத்துள்ளனவாம். எங்ஙனம்: ஜலபாத்திரத்தின் சந்நிதானத்தால் சுவரில் சூரியப் பிரபையின் பிரதிபிம்பம் உண்டாகின்றது. அதில் சந்நிதானத்திலுள்ள ஜலபாத்திரம் நிமித்த காரணமாம். அதனை நீக்குதலால் பிரதிபிம்பத்தின் அபாவம் உண்டாகுதலான், சந்நிதியிலுள்ள ஜலபாத்திரம் காரியகாலத்திலிருக்கும் நிமித்த காரணமாம். பிரத்தியக்ஷ ஞானத்தில் விஷயம் நிமித்த காரணமாகின்றது. அதுவும் காரியகாலத்துள்ளதாம். தண்டமுதலியன கடத்தின் நிமித்த காரணமாம். அவை காரிய காலத்தின் முற்காலத்துள்ள நிமித்தகாரணமாம். இவ்வாறு நிமித்த காரணத்திலும் அசமவாயிகாரணத்திலும் அவாந்தரமான அநேக பேதங்கள் இருத்தலாலும் சமவாயிகாரணத்தின் வேறாயவற்றி னிருவகைக்காரணத்தன்மையே அங்கீகரிக்கப் பட்டது. சிலவிடத்து அசமவாயி காரணத்தன்மை யுளது. சிலவிடத்து நிமித்தகாரணத் தன்மை யுளது. அங்ஙனமே சமவாயகாரணத்தின் வேறாய சகல காரணங்களிலும் இருவித காரணத்தன்மையினையே அங்கீகரித்தல்வேண்டும். அச்சமவாய காரணத்தின் வேறாய காரணத்தை அசமவாயி காரணமென்க, அல்லது நிமித்தகாரணமென்க. சமவாயிகாரண சம்பந்தமுடைமை, சம்பந்தமின்மையென்னும் அவாந்தர பேதத்தால் வேறு

பெயரிடல் பயனற்றதாம். ஆதலால் சமவாயிகாரண நிமித்தகாரண பேதத்தால் காரணம் இருவகைத்தாம்.

எங்ஙனம் அசமவாயிகாரணம் நிமித்தகாரணங்களுக்கு வெவ்வேறு பெயரினால் பிரயோஜனம் இல்லையோ, அங்ஙனமே சமவாயி காரண நிமித்தகாரணங்களுக்கு ஒன்றற்கொன்றுள்ள வேற்றுமை உணர்ச்சியினாலும் புருஷார்த்தத்தின் அடைவு உண்டாதலில்லை. உலகத்திலும் காரணத்தன்மை மாத்திரமே பிரசித்தமாம். சமவாயி காரணத் தன்மை நிமித்த காரணத் தன்மைகள் பிரசித்தம் அன்று. ஆதலால் உலகவியவகாரத்தின் ஞானமுமிருவகைக்காரணத்தன்மையை நிரூபித்தற்குப் பயனாவதில்லை. ஆனால் காரிய காரணத்தன்மையின் வியவகாரம் உலகத்தில் உண்டாகின்றது. ஆதலால் எதன் இருப்பால் காரியத்தின்உற்பத்தி உண்டாகின்றதோ, எதன் இன்மையினால் காரியத்தின் உற்பத்தி உண்டாகிறதில்லையோ, அப்படிப்பட்ட காரியத்திற்கு மறைப்பின்றிய முற்காலத் திருப்பது எதுவோ அது காரணமெனப்படுகின்றது. இவ்வாற்றாற் காரணத்திற்குச் சாதாரண இலக்ஷணமே சொல்லுதல் வேண்டும். அதன் பேதம் இரண்டை நிரூபித்தலும் நிஷ்பிரயோஜனமாம் என்று ஒருவன் கூறின், அச்சங்கைக்குச் சமாதானம் வருமாறு:—காரணத்தின் பேதமிரண்டனையும்நிரூபித்தலால்புருஷார்த்தசித்தி அல்லதுலோக வியவகாரசித்தி என்னும் பிரயோஜனம் இல்லையாயினும், புருஷார்த்தத்திற்கு ஏது அத்வைத ஞானமாம். அதன் உபயோகி இருவகைக்காரணநிரூபணமாம். அங்ஙனமன்றோ? சர்வஜகத்திற்கும் காரணம் பிரஹ்மமாம். காரணத்திற்கு அபின்னமாய்க் காரிய மிருத்தலால் சகல ஜகத்தும் பிரஹ்மமாம்; அதனின் வேறன்று. இதனைக் கேட்டு ஞான விருப்புடையோனுக்கு இத்தன்மைச்சங்கை யுண்டாகின்றது:—காரணத்திற்கு வேறாய்க் காரியம் இராதாயின் தண்டம் குலாலன் முதலியவற்றினின்றும் கடம் வேறாகலாகாது என்பதாம்.

அதற்கு இது சமாதானமாம்:—உபாதான நிமித்தபேதத்தால் காரணம் இரண்டுவகையினதாகின்றது. அவற்றுள் உபாதானகாரணத்திற்கு அபின்னமாய்க் காரியமுண்டாகின்றது. அது மண்திரளிற்கு அபின்னமாய்க் கடமும், சுவர்ணத்திற்கு அபின்னமாய்க் கடக குண்டலாதிகளும், இரும்பிற்கு அபின்னமாய்க் கத்தி முதலியனவும்

இருத்தல்போலவாம். நிமித்தகாரணத்திற்கு அபிந்நமாய்க் காரியமிராது; பிந்நமாகவே இருக்கும். அங்ஙனமே பிரஹ்மமும் ஜகத்திற்கு உபாதானகாரணமாம். ஆதலால் சகல ஜகத்தும் பிரஹ்மமேயாம்; அதனின் வேறன்று. இவ்வாறு காரணத்தினது பேதம் இரண்டின் நிரூபணம் அத்வைத ஞானத்திற்கு உபயோகியாம். வேறு வகையாகக் காரணங்களுக்கு ஒன்றற்கொன்று விலக்ஷணத் தன்மையை நிரூபித்தல் பயனிலதாம். ஆதலால் தத்துவஞான உபயோகியான பதார்த்தத்தை நிரூபிக்கும் நூல்களில் காரணத்தின் மூன்றாவது பேதத்தை நிரூபித்தல் அசங்கதமாம்.

நியாய வைசேஷிகத்தை அநுசரித்த நூல்களில் தத்துவ ஞான உபயோகியான பதார்த்தங்களைநிரூபிப்பதாகப் பிரதிஞ்ஞை செய்து, தத்துவஞானத்தில் அத்தியந்தம் உபயோகமில்லாதன வாகிய பதார்த்தங்களை விஸ்தாரமாக நிரூபித்தலால் பிரதிஞ்ஞா பங்கம் உண்டாகின்றது. "தத்துவ ஞானத்திற்கு ஏது மனனமாம்; ஆத்மா பிற பதார்த்தத்தின் பின்னமாம்; ஆத்மத் தன்மையால்; எது பிறிதின் பின்னமாகாது பிறிதாகுமோ அது ஆத்மா வன்று, கடம்போல என்னும் வெதிரேகி அநுமானத்தால் ஆத்மாவினிடத்துப் பிறிதின் பேதத்தின் அநுமிதி ஞானம் உண்டாகின்றது. அது மனனமெனப்படுகின்றது. பிற பதார்த்தங்களின் ஞானம் இன்றி ஆத்மாவினிடத்துப் பிறபேதத்தின் ஞானம் சம்பவியாது. ஏனெனின் பிரதியோகி ஞானமின்றிப் பேத ஞானமுண்டாகாது. ஆதலால் ஆத்மாவினிடத்துப் பிற பேதத்தின் அநுமிதி வடிவமாகிய மநநத்திற்கு உபயோகியான பிற பதார்த்தங்களின் நிரூபணமும் தத்துவஞானத்திற்கு உபயோகியாம்" என்று தார்க்கிகர் கூறுகின்றனர். அது சம்பவியாது. ஏனெனின், கேட்ட அர்த்தத்தினை நிச்சயித்தற்கு அநுகூலமான பிரமேய சந்தேகத்தை நிவர்த்திக்கும் யுக்தியைச் சிந்தித்தலை மனனமென்பர். பேத ஞானத்தால் அனர்த்தம் உண்டாகின்றது. "ஸவ-௦வஜி௯௦ வ ஹ-நிச்சயமாக இவை யாவும் பிரஹ்மம்" என்றன் முதலிய வாக்கியங்களால் அபேதத்தில் சகல வேதங்களுக்கும் தாற்பரியமாம். "ஷிதீயாலெஆஹயம்ஹவதி- இரண்டாவதனால் பயமுண்டாகின்றது, ரூ ஜெநூ௱ஸூரூ நூ௱ஊவொதியஉஹநானெவ வபஶூதி- எவன் ஏண்டுநாநாவைப்போலக் காண்கிறானோ, அவன் மிருத்தியுவி

னின்றும் மிருத்தியுவை அடைகின்றான்" என்றன் முதலிய வேத வாக்கியங்களால் பேத ஞானம் நிந்திக்கப்பட் டுளது. ஆதலால் பேதஞானத்திற்கு நேராகவாவது தத்துவ ஞானவாயிலாகவாவது புருஷார்த்தத்தை உண்டுபண்ணுந் தன்மை சம்பவியாது. மனன பதத்தாலும் ஆத்மாவினின்றும் பிற பதார்த்தங்களினது பேதத்தின் உணர்ச்சி உண்டாகாது. மனனபதத்திற்குச் சிந்தித்தன்மாத்திரம் பொருளாம். வாக்கியாந்தரத்தின் அநுரோதத்தால் அபேத சிந்தனத்தில் மனன சப்தத்திற்குப் பரியவசானம் (முடிவு) உண்டாகின்றது. எவ்வாற்றானும் ஆத்மாவினின்றும் பிற பதார்த்தங்களின் வேற்றுமை மனன சப்தத்திற்குப் பொருளாகாது. ஆனால் பிற பொருட்களின் ஞானத்தினாலேயே புருஷார்த்த சாதனமாகிய தத்துவ ஞானத்தின் அடைவு உண்டாகுமாயின், சகல புருஷர்களுக்கும் தத்துவ ஞானத்தின் அடைவு உண்டாதல் வேண்டும், அல்லது ஒருவருக்கும் தத்துவ ஞானத்தின் அடைவுண்டாகாது. அஃது எங்ஙன மெனின்:— பிற பொருட்களின் சாமானிய ஞானம் அபேக்ஷிக்கப் படுவதாயின், சாமானிய ஞானம் எல்லாப் புருஷர்களுக்கு மிருத்தலால், பிறபதார்த்தங்களின் ஞான பூர்வகமான பிறவற்றின் பேதஞானத்தால் சகலருக்கும் தத்துவ ஞானமுண்டாதல் வேண்டும். சகல பதார்த்தங்களுக்கும் அசாதாரண தர்ம சுவரூபமான விசேஷ ரூபத்தால் பிறவற்றின் ஞானம் அபேக்ஷிக்கப் படுவதாமெனின், சர்வஞ்ஞனாகிய ஈசுவரனன்றி மற்றெவருக்கும் அசாதாரண தர்மத்தால் எல்லாப் பிற பதார்த்தங்களின் ஞானமும் நிகழாது. ஆதலின் பிறவற்றின் உணர்ச்சி சம்பவியாமையால் பிறபேத உணர்ச்சி உண்டாகாமையின் ஒருவருக்கும் தத்துவஞான முண்டாகாது. இதனால் பிரமாண முதலியவற்றின் நிரூபணமின்றி அநேக பதார்த்தங்களை நிரூபித்தல் பயனில்லாததாதலால் காரணத்தில் மூன்றாவது பேதத்தை நிரூபித்தல் அபேக்ஷிக்கப்படாததாம்.

"பாவகாரியத்தின் உற்பத்தி மூவகைக்காரணத்தா லுண்டாகின்றது. ஐவகை அபாவமுண்டு. அவற்றுள் பிராகபாவமோ அநாதி சாந்தமாம். ஆதலால் அதற்கு நாசம் உண்டாகின்றது; உற்பத்தி உண்டாகிறதில்லை. அந்நியோந்நியாபாவமும் அத்தியந்தாபாவமும் அநாதி அநந்தமாம். ஆதலால் அவற்றிற்கும் உற்பத்தி உண்டாகிறதில்லை. சாமயிகாபாவம் சாதி சாந்தமாம். அதற்கு உற்பத்தி நாசம்

இரண்டுமுண்டு. பிரத்துவம்சாபாவம் அநந்த சாதியாம். ஆதலால் அதற்கு நாசமில்லை; உற்பத்தியுண்டு. இவ்வாற்றான் இரண்டுஅபாவங்களுக்கும் உற்பத்தி உண்டாகுதலான் இரண்டும் காரியமாம். அவற்றிற்குச் சமவாயி காரண அசமவாயி காரணங்களோ சம்பவியா. ஏனெனின் எதனிடத்துச் சமவாய சம்பந்தத்தால் காரியமுண்டாகின்றதோ அது சமவாயிகாரணமெனப் படுகின்றது. எதனிடத்தும் சமவாயசம்பந்தத்தால் அபாவமிராது. ஆதலால்அதற்குச்சமவாயிகாரணம் சம்பவியாது. அசமவாயிகாரணத்தில் சம்பந்தமுடையதாய்க் காரியத்தை உண்டுபண்ணுவதெதுவோ அது அசமவாயிகாரணமெனப் படுகின்றது. சமவாயி காரணம் இன்மையால் அதனிடத்துச் சம்பந்தித்துள்ளதாய்க்காரியத்தை யுண்டுபண்ணுவதொன்று சம்பவியாமையின், அபாவத்திற்கு அசமவாயி காரணமும் சம்பவியாது. ஆதலால் கேவல நிமித்தகாரணத்தால் சாமயிகாபாவமும் பிரத்துவம்சாபாவமும் உண்டாகின்றன. பூதலமுதலிய தேசத்தில் கடத்தின் சாமயிகாபாவத்திற்குப் பூதலமுதலிய தேசத்தினின்றும் கடத்தை நகர்த்துதல் நிமித்த காரணமாம். கடத்தின் பிரத்துவம்ஸாபாவத்திற்கு நிமித்த காரணம் கடமாம். அங்ஙனமே கடத்தோடு தண்ட முதலியவற்றின் சையோகமும் கடத்துவம்சத்திற்கு நிமித்தகாரணமாம். இவ்வாற்றான் அபாவ காரியமோ நிமித்த காரணமாத்திரத்தால் பெறப்படுவதாம். அங்ஙனமாயினும் எல்லாப் பாவகாரியங்களும் மூவகைக் காரணத்தாற் பெறப்படுவனவா மென்பது நியமம்'' என்று இவ்வாறு தார்க்கிகர் கூறுகின்றனர். இத்தார்க்கிகரது வசனத்திற்குச் சிருஷ்டியின் ஆதி காலத்தில் செய்யவேண்டுமென்னும் ஈசுவரனது விருப்பத்தால் பரமாணுவில் எந்தத்தொழில் உண்டாகின்றதோ அதன்கண் வியபிசார முண்டு. ஏனெனின் அப்பரமாணுவின் தொழிலுக்குப் பரமாணு சமவாயி காரணமாம். ஈசுவர இச்சை முதலியன நிமித்த காரணமாம். பரமாணுவில் சம்பந்தமுள்ள தொன்று கிரியையை யுண்டு பண்ணுவ தாமாயின் அசமவாயி காரணமாம். அப் பரமாணுவின்கண்ணே சம்பந்த முள்ளதாய் அத்தொழிலை உண்டுபண்ணுவதொன்று இல்லையாகலின், சிருஷ்டியின் ஆரம்பத்தில் பரமாணுவின் கிரியை காரணமிரண்டினால் ஆக்கப்படுவதாம். காரண மூன்றினால் ஆக்கப்படுவ தன்று. ஆதலால் தார்க்கிகர் கூறிய நியமம் பொருந்தாது. சித்தாந்த மதத்திலோ எல்லாப் பாவகாரியங்க

னும் உபாதான நிமித்த காரணங்களால் ஆக்கப் படுவனவாமென் பது நியமம். அதற்கு எவ்விடத்தும் வியபிசாரம் இல்லை. யாண்டுக் காரணம் மூன்றினால் ஆக்கப்பட்ட காரியத்தினைக் கூறுகின்றார்க ளோ, ஆண்டும் தார்க்கிகரால் கொள்ளப்பட்ட அசமவாயி காரண மும் நிமித்தகாரணமேயாம். ஆதலால் சகல பாவ காரியங்களுக் கும் இருவகைக் காரணத்தால் பெறப்படுந் தன்மையுளது. இவ் வாற்றான் உபாதானம் நிமித்தமென்னும் வேறுபாட்டாற் காரணம் இருவகையின தாகின்றது. சாதாரணம் அசாதாரணம் என்னும் பேதத்தாலும் காரணத்திற்கு இரண்டு பேதம் கூறுவர். ஈசுவரன் முதலிய ஒன்பதும் சாதாரண காரணங்களாம். அவற்றிற்கு வேறாகிய கட முதலியவற்றின் கபாலமுதலியன அசாதாரண காரணங்களாம். அவற்றுள்ளும் சில நிமித்த காரணமும் சில உபாதான காரணமு மாம். உபாதானகாரண நிமித்த காரணங்களுக்கு வேறாகிய கார ணம் அப்பிரசித்தமாம்.

கOO. விருத்திஞானத்தின் உபாதான நிமித்த காரணங்களும், சாமானிய லக்ஷணமும்.

அந்தக்கரணத்தின் ஞான வடிவ விருத்திக்கு உபாதானகார ணம் அந்தக்கரணமாம். பிரத்தியக்ஷ முதலிய பிரமாணங்களும் அங்ஙனமே இந்திரிய சையோகமுதலிய வியாபாரங்களும் நிமித்த காரணமாம். ஈசுவரனது ஞான வடிவவிருத்திக்கு உபாதான கார ணம் மாயையாம்; அதிருஷ்ட முதலியன நிமித்தகாரணமாம். பிரம விருத்திக்கு (மயக்கவுணர்ச்சிக்கு) உபாதான காரணம் அவித்தை யும், நிமித்தகாரணம் தோஷமுமாம். இவ்வார்த்தை கியாதி நிரூ பணத்தில் விளக்கமாகும். இவ்வாறு விருத்தியின் காரணத்தை அறிந்துகொள்க.

விருத்தியின் இலக்ஷணம் நூலின் ஆரம்பத்திற் கூறப்பட் டிருக்கின்றது. விஷயத்தைப் பிரகாசிப்பித்தற்கு ஏதுவாகிய அந்தக் கரண அவித்தைகளின் பரிணாமம் விருத்தியெனப்படும் என்று விரு த்தியின் இலக்ஷணம் சொல்லப்பட் டிருக்கின்றது. சில நூல்களில் அஞ்ஞானத்தைக் கெடுக்கும் பரிணாமம் விருத்தி எனப்படுகின்றது. பரோக்ஷ ஞானத்தினாலும் அசத்துவா பாதக அஞ்ஞானாம்சத்தின் நாசம் உண்டாகின்றது. அல்லது விஷய சேதநத் துள்ள அஞ்

ஞானத்தின் நாசமோ அபரோக்ஷ ஞானமின்றி உண்டாகிறதில்லை. பிரமாத்திரு சேதநத்துள்ள அஞ்ஞானத்தின் நாசம் பரோக்ஷ ஞானத்தினாலும் உண்டாகிறது. ஆதலால் பரோக்ஷவிருத்தியில் முற்கூறிய லக்ஷணத்தின் வியாப்தி இல்லை. அங்ஙனமாயினும் சுகதுக்கங்களின் ஞான வடிவமாகிய விருத்தியிலும், மாயாவிருத்தி வடிவினதாகிய ஈசுவரஞானத்திலும், அங்ஙனமே கிளிஞ்சில் வெள்ளி முதலியவற்றை விஷயிக்கும் பிரம ரூப அவித்தியா விருத்தியிலும் முற்கூறிய லக்ஷணத்தின் வியாப்தி இருக்கின்றது. ஏனெனின் முதலில் அறியப்படாத சுக துக்காதிகள் உண்டாகிப் பின்னர் அவற்றின் ஞானம் உண்டாகுமாயின் சுக முதலியவற்றின் ஞானத்தால் அவற்றின் அஞ்ஞானத்திற்கு நாசம் சம்பவிக்கும்; அறியப்படாத சுகதுக்காதிகளில்லை. ஆனால் சுகதுக்காதிகளும் அவற்றின் ஞானமும் ஒரேகாலத்தில் உண்டாகின்றன. ஆதலாலறியப்படாத சுகதுக்காதிகளில்லாமையின் சுகதுக்காதிகோசரவிருத்தியால் அஞ்ஞானத்தின்நாசம் சம்பவியாது. அங்ஙனமே ஈசுவரனுக்கு அசாதாரண வடிவத்தால் சகலபதார்த்தங்களும் எப்போதும் பிரத்தியக்ஷமாய்க் காணப்படுகின்றன. ஆதலால் அஞ்ஞானத்தினின்மையால் மாயையின் விருத்திவடிவமாகிய ஞானத்தினாலும் அஞ்ஞானத்தின் நாசம் சம்பவியாது. கிளிஞ்சில் வெள்ளி முதலிய மித்தியா பதார்த்தங்களும் அவற்றின் ஞானமும் ஒரே காலத்தில் உண்டாகின்றன. ஆதலால் பிரமவிருத்தி (மயக்க ஞானத்தி) னாலும் அஞ்ஞானத்தின் நாசம் உண்டாகாது. அங்ஙனமே தாரையாய்ச் செல்லும் விருத்தி உண்டாகுமாயின் ஆண்டும் முற்கூறிய லக்ஷணத்திற்கு இரண்டாவது முதலிய விருத்திகளில் அவ்வியாப்தி இருக்கின்றது. ஏனெனின் ஞானதாரை உண்டாகுமாயின், ஆண்டு முதல் ஞானத்தால் அஞ்ஞானத்தின்நாசம் உண்டாகவே இரண்டாவது முதலியஞானத்திற்கு அஞ்ஞானத்தைக் கெடுக்குந் தன்மை சம்பவிக்கிறதில்லை. ஆதலால் பிரகாசிப்பிக்கும் பரிணாமத்தைவிருத்தியென்பர் என்பதன் தாற்பரியமிதுவாம்:—இருக்கிறது என்னும் வியவகாரத்திற்கு ஏதுவாகிய அவித்தை அந்தக்கரணங்களின் பரிணாமம் யாதோ அதுவிருத்தியெனப்படுகின்றது. பிரகாசிப்பிக்கும் பரிணாமத்தினைவிருத்தியெனினும், அறியப்படாத பதார்த்தங்களைக் கோசரம் செய்யும் விருத்தியிற்றான் பிரகாசிப்பிக்குந் தன்மை உண்டு. மறைக்கப்படாததைக் கோசரிக்கும் விருத்தியில் பிரகாசிப்பிக்குந்தன்மை இல்லை.

வனெனின் மறைக்கப்படாத சேதனத்தின் சம்பந்தத்தினாற்றானே விஷயத்தைப் பிரகாசிப்பித்தல் சம்பவித்தலால் விருத்தியில் பிரகாசிப்பிக்குந் தன்மைக் கற்பனை அயோக்கியமாம். ஆதலால் அஞ்ஞானத்தினைக் கெடுக்குந்தன்மையின்றி வேறுவித பிரகாசிப்பிக்குந்தன்மை சம்பவியாமையால், இரண்டாவது லக்ஷணத்திற்கும் முதல் லக்ஷணத்திற் குண்டானது போல சுக முதலியவற்றைக் கோசரிக்கும் விருத்தியில் அவ்வியாப்தி உண்டாகும். ஆதலால் இருக்கிறதென்னும் வியவகாரத்திற்கு ஏதுவான அவித்தை அந்தக்கரணங்களின் பரிணாமம் விருத்தி எனப்படுகின்றது. பரோக்ஷ விருத்தியினும் இருக்கிறதென்னும் வியவகாரத்திற்கு ஏதுவாந் தன்மை வெளிப்படையாம். கடமுதலியவற்றை விஷயிக்கும் அந்தக்கரண விருத்தியினைக் கட முதலியவற்றின் ஞான மென்பர். அத்வைத சித்தாந்தத்தில் விருத்தி யவச்சின்ன சேதநத்தை ஞானமென்பர். அபாதித(வாதிக்கப்படாத)விருத்தி யவச்சின்ன சேதநத்தைப் பிரமாஞானமென்பர். பாதிக்கப்படுவனவாகிய ரஜ்ஜுசர்ப்பமுதலியவற்றைக் கோசரிக்கும் விருத்தி யவச்சின்ன சேதநத்தை அப்பிரமாஞானமென்பர். அங்ஙனமாயினும்சேதநத்தில்ஞானமென்னும் சொல்லின் பிரயோகமும், அங்ஙனமே பிரமை அப்பிரமை என்னும் சொற்களின் பிரயோகமும் விருத்திசம்பந்தத்தால் உண்டாகின்றன. ஆதலால் விருத்தியினையும் அநேக இடங்களில் ஞானமென்பர். இவ்வாற்றாற் பிரமை அப்பிரமை என்னும் பேதத்தால் இருவகை விருத்தி சொல்லப்பட்டது.

கoக. பிரத்தியக்ஷத்தினது இலக்ஷணத்தோடு பிரமை அப்பிரமைவடிவினதாகிய விருத்தி ஞானத்தின் பேதம்.

அப்பிரமையும் யதார்த்தம், அயதார்த்தம் என்னும் பேதத்தால் இருவகையாகச் சொல்லப்பட்டது. ஈசுவரனது ஞானமும் சுகதுக்க முதலியவற்றை விஷயஞ்செய்யும் ஞானமும் யதார்த்த அப்பிரமையாம். சுத்திவெள்ளி முதலிய பிரமம் அயதார்த்த அப்பிரமையாம். யாது பிரமாணஜந்திய யதார்த்த ஞானமாகின்றதோ அது பிரமையாம். ஈசுவரஞான முதலியன பிரமாண ஜந்நியமன்று; ஆகலின் பிரமை அன்று. தோஷஜந்நியமன்றாகலின் பிரமமு (பிராந்தியு) மன்று. அநேக நூல்களிலோ பிரமைக்கு வேறு இலக்கணமே சொல்லப்பட் டிருக்கின்றது. அதன் அநுசாரமாகவோ ஈசுவர

ஞானமுதலியனவும் யதார்த்த ஞானமாகிய பிரமையாம். ஆனால் யதார்த்த அயதார்த்தபேதத்தால் ஸ்மிருதி இருவகையினதாம். அவ்விரண்டுவகைப் பிரமையும் இல்லாதவர்களது மதத்தில் பிரமையின் இலக்ஷணமிதுவாம். பாதிக்கப்படாத அர்த்தத்தை விஷயம்செய்வதாகிய ஸ்மிருதியின் வேறாகிய ஞானம் எதுவோ அது பிரமை எனப்படுகின்றது. இப்பி வெள்ளி முதலியவற்றின் ஞானம் ஸ்மிருதியின் வேறாம். அபாதித அர்த்தத்தை விஷயம்செய்யாது பாதிக்கப்படும் பொருளை விஷயஞ் செய்கின்றதாகலின் பிரமை அன்று. பாதிக்கப்படாத பொருளை விஷயஞ் செய்வது ஸ்மிருதி ஞானமுமாம். ஸ்மிருதி ஞானத்தில் பிரமை வியவகாரம் இல்லை. ஆதலால் ஸ்மிருதிக்கு வேறாய்ப் பாதிக்கப்படாதபொருளை விஷயஞ்செய்யும் ஞானம் எதுவோ அது பிரமை எனப்படும். அந்நிய யதார்த்த ஞானத்தைப்போல யதார்த்த ஸ்மிருதியும் சம்வாதிப் பிரவிருத்தியை உண்டுபண்ணுவதாயிருத்தலின் ஸ்மிருதி சாதாரணமே பிரமையின் இலக்ஷண மாதல்வேண்டும். அங்ஙனமாயினும் சம்வாதிப் பிரவிருத்திக்கு உபயோகியாகிய பிரமாத்தன்மை ஸ்மிருதியினும் உளது. அந்தப் பிரவிருத்திக்கு உபயோகியாகிய பிரமாத்தன்மையோ பாதிக்கப்படாதபொருளைக்கோசரிக்குந்தன்மை வடிவினதாயுளது. பிரமாவியவகாரத்திற்கு உபயோகியாகிய பிரமாத்தன்மை ஸ்மிருதியில் இல்லை. ஏனெனின் இலௌகிக சாஸ்திரீய பேதத்தால் வியவகாரத்திற்கு இரண்டு பேதமுண்டு. சாஸ்திரத்திற்குப் புறம்பாக உலகினர் எந்தச் சொற்பிரயோகம் செய்கின்றனரோ, அது இலௌகிக வியவகாரமெனப்படுகின்றது. சாஸ்திரத்தின்பரிபாஷையால் எந்தச் சப்தப் பிரயோகம் செய்யப் படுகின்றதோ, அது சாஸ்திரீய வியவகாரமெனப்படுகின்றது. சாஸ்திரத்திற்குப் புறம்பாகவோ யாரும் பிரமாவியவகாரம் செய்வதில்லை. ஓர் பண்டிதன் அங்ஙனமே சப்தப்பிரயோகஞ் செய்வானாயின், சாஸ்திரத்தின் பரிபாஷையின் சம்ஸ்காரத்தால் செய்கின்றான். ஆதலால் கேவலம் சாஸ்திரீயம் பிரமாவியவகாரமாம். பிராசீன நூலாசிரியர் ஸ்மிருதிக்கு வேறாய யதார்த்த ஞானத்தின் கண்ணேயே பிரமா வியவகாரம் செய்திருக்கின்றனர். ஆதலால் ஸ்மிருதியின் வேறுபட்டதாகவே பிரமையின் இலக்ஷணம் சொல்லுதல்வேண்டும். "யதார்த்தாநுபவம் பிரமை" எனப் பிரமையின் இலக்ஷணத்தைப் பிராசீன ஆசாரியர்கள் எழுதி இருக்கின்றனர். ஸ்மிருதிக்கு வேறாகிய

ஞானத்தை அநுபவமென்பர். ஆதலால் ஸ்மிருதியில் பிரமா வியவகாரம் இஷ்டமன்று. பிரத்தியக்ஷ முதலிய ஞானங்களுக்கு விலக்ஷணம் ஸ்மிருதி ஞானமாம். பிரத்தியக்ஷமுதலிய சகல ஞானங்களினும் அநுபவத்தன்மை யுண்டு; ஸ்மிருதியில் இல்லை. ஆதலால் அநுபவத் தன்மையின் உண்மை இன்மைகளால் பிரத்தியக்ஷமுதலியனவும் ஸ்மிருதியும் ஒன்றற்கொன்று விஜாதீயமாம். எங்ஙனம்: பிரத்தியக்ஷ அநுமிதி சாப்தமுதலிய ஞானங்களில் பிரத்தியக்ஷத்தன்மை அநுமிதித் தன்மை சாப்தத் தன்மை முதலிய விலக்ஷணதர்மமிருத்தலால் பிரத்தியக்ஷமுதலியஞானங்கள் ஒன்றற்கொன்று விஜாதீயமாம். விஜாதீயப் பிரமைகளுக்குக் கரணங்களாகிய பிரமாணங்களும் பிரத்தியக்ஷம் அனுமானம் சப்தம் முதலியனவாகவே வேறுபட்டிருக்கின்றன. அங்ஙனமே சகல அநுபவத்திற்கும் விஜாதீயமாய் ஸ்மிருதி இருக்கின்றது. அதற்குக் காரணம் அநுபவமாம். அது எப்பிரமைக்கும் கரணம் அன்று; ஆகலின் பிரமாணமன்று. "வியாப்தியின் பிரத்தியக்ஷம் அநுமிதிக்குக் கரணமாயிருத்தலின், அநுமானப் பிரமாணமாம். அங்ஙனமே பதத்தின் பிரத்தியக்ஷம் சப்தப் பிரமாணமும் கவயத்தில் கோவினது ஒப்புமையின் பிரத்தியக்ஷம் உவமானப் பிரமாணமுமாம். பிரத்தியக்ஷ ஞானமும் அநுபவத்தின்விசேஷமே யாகலின் அநுபவம் பிரமாணமன்று" எனக் கூறுதல் அசங்கதமாம்:— அங்ஙனமாயினும் வியாப்தி ஞானத்தன்மை வடிவத்தான் வியாப்திஞானம் அநுமிதிக்கு ஏதுவாம். அநுபவத்தன்மை வடிவத்தான் வியாப்திஞானம் அநுமிதிக்கு ஏதுவன்று. அங்ஙனமே பதப்பிரத்தியக்ஷமும் சாதிருசிய ஞானமும் அநுபவத்தன்மைவடிவத்தான் சாப்தப் பிரமை உவமிதிப்பிரமைகளுக்கு ஏது வன்று. ஸ்மிருதிஞானத்தில் அநுபவத்தன்மை வடிவத்தான் பூர்வ அநுபவம் ஸ்மிருதிக்கு ஏதுவாம்; ஆதலால் பிரமாணமன்று. ஸ்மிருதி ஞானத்தையும் பிரமையெனின் விஜாதீயப் பிரமைக்குக் கரணம் வேறு பிரமாணமாகின்றது. ஆதலால் நியாய சாஸ்திரத்திலோ அநுபவமென்பதனைப் பஞ்சப் பிரமாணமாகச் சொல்லுதல் வேண்டும். பட்டவேதாந்த மதங்களில் ஏழாவது பிரமாணமாகச் சொல்லுதல்வேண்டும். ஆதலால் எல்லாநூலாசிரியர்களுக்கும் ஸ்மிருதியில் பிரமா வியவகாரம் இஷ்டம் இன்று. எவரேனும் யதார்த்த ஞானமாத்திரத்தில் பிரமா வியவகாரம் அங்கீகரிக்கின், அதை அநுசரித்துப் பிரமையின் இலக்ஷணத்தில் ஸ்மிருதி

க்கு வேருயவென்று புகுத்தல்வேண்டா. பாதிக்கப்படாத பொருளினை விஷயஞ்செய்யும்ஞானம் பிரமை எனப்படுகின்றது. பிராந்தி அநுபவத்தால் தோன்றிய அயதார்த்த ஸ்மிருதியோ பாதிக்கப்படும் பொருளினை விஷயஞ்செய்கிறது; ஆதலால் அதில் அதிவியாப்தியின்று. யதார்த்தஅநுபவத்தால் தோன்றிய ஸ்மிருதியில் லக்ஷணம் செல்லுமாயின், ஆண்டுப் பிரமா வியவகாரம் இஷ்டமாகலின் அதிவியாப்தியின்று. இலக்ஷியமல்லாததன்கண் இலக்ஷணம்சென்ருல் அதிவியாப்தி ஆகின்றது. யதார்த்த ஸ்மிருதியும் இலக்ஷியமாகலின் அதிவியாப்தி இன்று. இம்மதாநுசாரமாக யதார்த்த அயதார்த்த பேதத்தால் விருத்தி இருவகையாம். யதார்த்தத்தினைப் பிரமை என்பர்; அயதார்த்தத்தினை அப்பிரமை என்பர். இம்மதத்தில் பிரமைக்கு ஏழுபேதமுண்டு:—பிரத்தியக்ஷம், அநுமிதி, சாப்தி, உபமிதி, அநுபலப்தி என்பன ஆறுபேதமாம். அங்ஙனமே யதார்த்த ஸ்மிருதியும் பிரமையின் ஏழாவது பேதமாம். ஆனுல் எல்லா நூல்களுக்கும் இம்மரியாதை உண்டு; ஸ்மிருதியில் பிரமாவியவகாரமில்லை. ஆதலால் பிரத்தியக்ஷமுதலிய வேறுபாட்டால் பிரமை வடிவினதாகிய விருத்தி அறுவகையினதாம். பாகியம் ஆந்தரம் என்னும் பேதத்தால் பிரத்தியக்ஷப்பிரமை இரண்டுவகையினதாம். பாதிக்கப்படாத பாகிய பதார்த்தத்தைக்கோசரிக்கும் விருத்தி பாகியப்பிரத்தியக்ஷப்பிரமை எனப்படுகின்றது. சுரோத்திரமுதலிய பஞ்சேந்திரியங்களால் ஐவகைப் பாகியப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமை யுண்டாகின்றது. சிலவிடத்துச் சப்தத்தினுலும் பாகிய கோசர அபரோக்ஷவிருத்தியுண்டாகின்றது. எங்ஙனம் "பத்தாமவன் நீ" என்னும் சப்தத்தால் ஸ்தூலசரீரத்தின் அபரோக்ஷ ஞானம் உண்டாகின்றது. இவ்வாறு காரணபேதத்தால் பாகியப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமைக்கு ஆறுபேதம் உண்டு. சில நூலாசிரியர் அநுபலப்திப் பிரமாணத்தால் உண்டாகிய அபாவகோசர விருத்தியினையும் அபரோக்ஷ விருத்தி என்பர். அவர்கள்மதத்தில் சுரோத்திரேந்திரியமுதலிய ஐந்து இந்திரியங்களும், சப்தமும், அங்ஙனமே அநுபலப்தியும் ஆகிய ஏழும் பாகியப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமைக்குக் காரணமாம். ஆதலால் பாகியப்பிரத்தியக்ஷப்பிரமை ஏழுவிதமாம். ஆனுல் இவ்வர்த்தம் முன் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. தர்மாதர்மங்களைப்போலப்பிரத்தியக்ஷயோக்கியதை அபாவத்தின்கண்ணில்லை. ஆதலால் விருத்தி அவச்சின்னசேதநத்தோடு அபாவ அவச்சின்ன சேதநத்திற்கு அபேதம் உண்டாயி

ஹும் அபாவகோசர விருத்தி அபரோக்ஷம் அன்று. ஆனால்அநுமிதி முதலியவற்றைப்போல அநுபலப்திப் பிரமாணத்தினாலுண்டாகிய அபாவகோசர விருத்தி பிரத்தியக்ஷ விருத்தியின் விலக்ஷணமாம். ஆதலால் பாகியப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமைக்கு ஆறு பேதம் உண்டு; ஏழு இல்லை. ஆந்தரப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமையும் இருவகையினதாம். ஒன்று ஆத்மகோசரம்; மற்றது அநாத்மகோசரம். ஆத்மகோசரமும் இருவகையினதாம். ஒன்று சுத்தாத்துமகோசரம்; மற்றையது விசிஷ்டாத்துமகோசரம். சுத்தாத்மகோசரமும் இருவகைத்தாம். ஒன்று பிரஹ்ம அகோசரம்; மற்றொன்று பிரஹ்மகோசரம். துவம்பதார்த்தத்தை அறிவிக்கும் வேதாந்த வாக்கியத்தால் "சுத்தன் பிரகாசன் யான்" என்று அந்தக்கரண விருத்தி உண்டாகின்றது. அந்த விருத்திதேசத்திற்றானே அந்தக்கரண உபஹித சுத்தசேதநமிருக்கின்றது. ஆதலால் விருத்தியவச்சின்ன சேதந விஷயாவச் சின்ன சேதநங்களுக்கு அபேத மிருத்தலின் அவ்விருத்தி அபரோக்ஷமாம். அவ்விருத்திக்கு விஷயமாகிய சுத்தசேதநத்தில் பிரஹ்மத் தன்மையும் இருக்கின்றது; ஆனால் பிரஹ்மாகாரவிருத்தி உண்டாகவில்லை. ஏனெனில் அவாந்தர வாக்கியத்தால் விருத்தி உண்டாயிருக்கிறது. மகாவாக்கியத்தால் உண்டாகுமாயின் பிரஹ்மாகாரமும் உண்டாகும். ஏனெனின், சத்தத்தால் உண்டாகிய ஞானத்திற்கு இது சுபாவமாம் :—சந்நிதிப்பட்ட பதார்த்தத்தினை எவ்வடிவத்தான் சப்தம் அறிவிக்கின்றதோ, அவ்வடிவத்தினையே விஷயஞ் செய்கின்றது. எவ்வடிவத்தான் சப்தம் உச்சரிக்கப்படவில்லையோ, அவ்வடிவத்தால் சப்தந்தாற் றோன்றும் ஞானம் விஷயஞ்செய்கிறதில்லை. எங்ஙனம்:பத்தாமவனைநோக்கி "தசமன் இருக்கின்றா"னென்பதாகக் கூறுமிடத்துத் "தசமன்யான்" என்றிவ்வாறுசுரோதாவுக்கு ஞானம் உண்டாகிறதில்லை. தசமனிடத்து ஆத்மத் தன்மையை அறிவிக்கும் சப்தமின்மையால் ஆத்மத்தன்மையின் ஞானம் உண்டாகாததுபோல ஆத்மாவினிடத்தும் பிரஹ்மத்தன்மை எப்போதுமிருக்கினும், பிரஹ்மத்தன்மையை அறிவிக்கும் சத்தமின்மையால் ஞானம் உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் முற்கூறிய விருத்தி பிரஹ்ம அகோசர சுத்தாத்மகோசர ஆந்தரப் பிரத்தியக்ஷப்பிரமையாம்.

பிரத்தியக்ஷப் பிரசங்கத்தால் இச்சங்கையுண்டாகின்றது:— சித்தாந்தத்தில் இந்திரியஜந்யஞானம் பிரத்தியக்ஷமாகின்றதென்பதன் அங்கீகாரம் இல்லை. ஆனால் விருத்தி அவச்சின்ன சேதநத்

தோடு விஷயாவச்சின்ன சேதனத்தின் அபேதம் ஞானத்தின் பிரத்தியக்ஷத்தன்மைக்கு ஏதுவாம். யாண்டு இந்திரிய சம்பந்தம் கடாதிகளுக்கு உண்டாகின்றதோ, ஆண்டு இந்திரிய வாயிலாக அந்தக்கரணத்தின் விருத்தி வெளியிற்சென்று விஷயாகாரத்தின் சமானாகாரமாய் விஷயத்தோடு சம்பந்தம் உடையதாகின்றது. ஆதலால் விஷயசேதன விருத்தி சேதநங்களின் உபாதி ஓரிடத்திருத்தலால் உபஹிதசேதநத்திற்கும் அபேதமுண்டாகின்றது. அங்ஙனமே சுகமுதலியவற்றின் ஞானமும் இந்திரியஜந்நியமன்று; சுத்தாத்மஞானமும் சப்தஜந்நியமாம்; இந்திரியஜந்நியமன்று. என்றாலும் விஷயசேதநத்திற்கும் விருத்திசேதநத்திற்கும் பேதமில்லை. ஏனெனின் சுகாகாரவிருத்தி அந்தக்கரணதேசத்திலிருக்கின்றது; சுகமும் அந்தக்கரணத்தி லிருக்கின்றது. ஆதலால் விருத்தி உபஹிதசேதந விஷய உபஹிதசேதநங்களுக்கு அபேதமுண்டு. அங்ஙனமே ஆத்மாகாரவிருத்திக்கு உபாதானகாரணம் அந்தக்கரணமாம். அந்தக்கரண உபஹிதசேதநத்திற்கு எதிர்முகமா யிருக்கின்றது; ஆதலால் ஆத்மாகார விருத்தியும் அந்தக்கரண தேசத்தி லுண்டாகின்றது. அவ்வந்தக்கரணமே சுத்தாத்மாவுக்கு உபாதியாம். இவ்வாற்றான் இரண்டுபாதிகளும் ஓரிடத்திருத்தலால் விருத்திசேதந விஷயசேதநங்களுக்கு அபேத முண்டாகின்றது. ஆதலால் சுகாதிஞானமும் சுத்தாத்மஞானமும் பிரத்தியக்ஷ ரூபமாம். ஈண்டு இதுநிச்சயம்:— யாண்டு விஷயத்திற்குப் பிரமாதாவோடு விருத்திவாயிலாகவாதல் நேராகவாதல்சம்பந்தமுண்டாகின்றதோ, ஆண்டு அவ்விஷயத்தின் ஞானம்பிரத்தியக்ஷமாம். அவ்விஷயமும் பிரத்தியக்ஷமெனப்படுகின்றது. எங்ஙனம்: கடத்தின் பிரத்தியக்ஷஞானம் உண்டாகும்போது "கடம் பிரத்தியக்ஷம்" என்னும் வியவகாரம் உண்டாகின்றது. வெளிப்பொருள்களுக்கு விருத்தியின் வழியாய்ப் பிரமாதாவோடு சம்பந்தமுண்டாகிறது. சுகாதிகளுக்குப்பிரமாதாவோடு சாக்ஷாத் சம்பந்தம் இருக்கின்றது. அதீத (கழிந்த) சுகமுதலியவற்றிற்குப் பிரமாதாவோடு வர்த்தமான சம்பந்தமில்லை. ஆதலால் அதீத சுகமுதலியவற்றின் ஞானம் ஸ்மிருதிரூபமாம்; பிரத்தியக்ஷரூபமன்று. அதீதசுக முதலியவற்றிற்கும் பிரமாதாவோடு சம்பந்தமோ உண்டாயிருக்கின்றது. என்றாலும் பிரத்தியக்ஷ லக்ஷணத்தில் வர்த்தமானத்தின் பிரவேசம் இருக்கின்றது. பிரமாதாவோடுவர்த்தமான சம்பந்தமுடையதாகிய யோக்கிய விஷயம் பிரத்தியக்ஷ மெனப்படு

கின்றது. பிரமாதாவோடுவர்த்தமானசம்பந்தமுடையதாகிய யோக்கிய விஷயத்தின் ஞானம் பிரத்தியக்ஷ ஞானமெனப்படுகின்றது. யோக்கியமென்று சொல்லாவிடின் தர்மமுதலியன எப்போதும் பிரமாதாவோடு சம்பந்தமுள்ளனவாய் இருத்தலால் அவை எப்பொழுதுமே பிரத்தியக்ஷமாதல் வேண்டும்; அன்றியும் அவற்றின் ஞானம் சப்தமுதலியவற்றால்உண்டாகின்றது; அதனைப்பிரத்தியக்ஷ ஞானமென்னல் வேண்டும். தர்மமுதலியன பிரத்தியக்ஷ யோக்கியமன்றாதலின் இலக்ஷணத்தில்யோக்கியமென்னும்பதத்தின் பிரவேசத்தால் தோஷமில்லை. யோக்கியத்தன்மை அயோக்கியத்தன்மைகள் அநுபவாநுசாரமாக அநுமிக்கத்தக்கனவாம். எந்தவஸ்துவில் பிரத்தியக்ஷத் தன்மையின் அநுபவம் உண்டாகின்றதோ, அதனிடத்து யோக்கியத்தன்மையும், எதனிடத்தில்பிரத்தியக்ஷத்தன்மையின் அநுபவம் உண்டாகிறதில்லையோ, அதனிடத்தில் அயோக்கியத்தன்மையு [illegible] அநுமானத்தாலாதல் அர்த்தாபத்தியினாலாதல் உண்டாகின்றது. யோக்கியத் தன்மை அயோக்கியத் தன்மைகள் [illegible] நையாயிகர்களுக்கும் ஒப்பத்தக்கனவாதல் வேண்டும். அவர்கள் மதத்தில் சுகாதிகளும் தர்மாதிகளும் ஆத்மாவின் தர்மமாம். அவற்றில் மனசையுக்த சமவாயசம்பந்தம் எல்லாவற்றோடும் ஒத்தே இருக்கின்றது. என்றாலும் யோக்கியத்தன்மை இருத்தலால் சுகமுதலியவற்றின் மானச சாக்ஷாத்காரம் உண்டாகின்றது. யோக்கியத்தன்மை இன்மையால் தர்மாதிகளின் சாக்ஷாத்காரம் உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் யோக்கியத்தன்மை அயோக்கியத்தன்மைகள் சர்வமதங்களிலும் அங்கீகரிக்கத் தக்கனவாம். இவ்வாறான பிரத்தியக்ஷயோக்கிய வஸ்துவுக்குப் பிரமாதாவோடு வர்த்தமான சம்பந்தம் உண்டாகும்போது பிரத்தியக்ஷ ஞானம் உண்டாகின்றது.

இலக்ஷணத்தில் இச்சங்கையுளது:—பிரஹ்ம கோசர ஞானம் பிரத்தியக்ஷமாகாது. ஏனெனின், பிரஹ்மத்துக்குப் பிரமாதாவோடு சம்பந்தமின்மையுளதாயின் புறப்பொருள் முதலியவற்றின் [illegible] பிரஹ்மஞானமும் பரோக்ஷமாம். எப்போது மஹாவாக்கியத்தால் சத்தியசொரூபம் ஞானசொரூபம் அநந்தசொரூபம் பிரஹ்மமாமென்னும் விருத்தி யுண்டாகின்றதோ, அக்காலத்திலும் பிரஹ்மத்துக்குப் பிரமாதாவோடு சம்பந்தம் இருக்கின்றது. ஆதலால் அவாந்தர வாக்கியத்தால் உண்டாகும் பிரஹ்ம

ஞானமும் பிரத்தியக்ஷமேயாதல்வேண்டும். சித்தாந்தத்தில் அவாந்தரவாக்கியத்தாலுண்டாகும் பிரஹ்மஞானம் பிரத்தியக்ஷமன்று; பரோக்ஷமாம். அது முற்கூறியவிதத்தால் சம்பவியாது.

இச்சங்கைக்கு இது சமாதானமாம்:—பிரத்தியக்ஷ லக்ஷணத்தில் விஷயத்திற்கு யோக்கியதையென்னும் விசேஷணம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அங்ஙனமே யோக்கியப் பிரமாணத்தால் உண்டாகுந்தன்மை ஞானத்துக்கு விசேஷணமாம்; ஆதலால் முற்கூறிய தோஷமின்று. ஏனெனின் பிரமாதாவோடு வர்த்தமான சம்பந்தமுடைய யோக்கியவிஷயம் யாதோ அதன் யோக்கியப் பிரமாணத்தால் உண்டாகும்ஞானம் பிரத்தியக்ஷஞானமெனப்படுகின்றது. இவ்விலக்கணத்தில் முற்கூறிய தோஷமின்று. ஏனெனின் வாக்கியத்திற்கு இது சுபாவமாம்:—சுரோதாவின் சொரூபத்தை அறிவிக்கும் பதம் வாய்ந்த வாக்கியத்தால் அபரோக்ஷஞான முண்டாகின்றது. சுரோதாவின் சொரூபத்தை அறிவிக்கும் பதமின்றிய வாக்கியத்தால் பரோக்ஷஞானமுண்டாகின்றது. விஷயம் எதிர்முகப்பட்டுப் பிரத்தியக்ஷ யோக்கியமாய் இருக்கினும் சொரூபத்தை அறிவிக்கும் பதமின்றிய வாக்கியத்தால் அபரோக்ஷ ஞானமுண்டாகின்றதில்லை. எங்ஙனம்: தசமனை அறிவிக்கும் இருவகை வாக்கியங்களுள் ஒன்று "தசமனிருக்கின்முன்" என்னும் வாக்கியம்; மற்றையது "தசமன் நீ" என்னும் வாக்கியம். அவற்றுள் முதல் வாக்கியமோ சுரோதாவின் சொரூபத்தை அறிவிக்கும் பதம் இன்றியதாம். இரண்டாவது வாக்கியம் சுரோதாவின் சொரூபத்தை அறிவிக்கும் நீ யென்னும் பதத்தோடு கூடியதாம். அவற்றுள் முதல்வாக்கியத்தால் சுரோதாவுக்குத் தசமனது பரோக்ஷ ஞானமே உண்டாகின்றது; வாக்கியத்தால் தோன்றும் ஞானத்துக்கு விஷயம் தசம புருஷன். அவன் இரண்டு இடங்களிலும் அதிசந்நிஹிதனாய் இருக்கின்முன். அதாவது சொரூபத்துக்குப் பின்னமாய்ச் சம்பந்தம் உடையது யாதோ அது சந்நிஹிதமாம். தசம புருஷன் சுரோதாவின் சொரூபத்துக்கு வேறல்லன்; சுரோதாவின் சொரூபமே யாவன்; ஆதலால் அதிசந்நிஹிதனுவன்; பிரத்தியக்ஷ யோக்கியனும் ஆவன். பிரத்தியக்ஷ யோக்கியமாகாவிடின் இரண்டாவது வாக்கியத்தாலும் தசமனது பிரத்தியக்ஷ ஞானம் உண்டாகலாகாது. இரண்டாவது வாக்கியத்தால் பிரத்தியக்ஷ ஞானம் உண்டாகின்றது; ஆதலால் பிரத்தியக்ஷ யோக்கிய மாம். இவ்வாற்றுல் அதிசந்நிஹித

(மிகச்சமீபித்தவ)னும்வாக்கியஜந்யபிரத்தியக்ஷயோக்கியனுமான தசமனது பிரத்தியக்ஷஞானம் எந்த வாக்கியத்தினுலுண்டாகிறதில்லையோ, அந்தவாக்கியம் அயோக்கியமாம். இரண்டாவதுவாக்கியத்தினுல் அதே தசமனது அபரோக்ஷ ஞானம் உண்டாகின்றது. ஆதலால் இரண்டாவது வாக்கியம் யோக்கியமாம். வாக்கியங்களின் யோக்கியதை அயோக்கியதைகளில் வேருேர் ஏதுவோ இல்லை; சொரூபத்தை அறிவிக்கும் பதத்தோடுகூடிய தன்மையும், சொரூபத்தை அறிவிக்கும் பதம் இன்றிய தன்மையுமே யோக்கியதை அயோக்கியதைகளைச் சம்பாதிப்பனவாம். இவ்வாற்ருல் "தசமன் நீ" என்னும்வாக்கியமோயோக்கியப்பிரமாணமாம். அதனுற்ருேன்றுவது "தசமன் யான்"என்னும் பிரத்தியக்ஷ ஞானமாம். அங்ஙனமே "தசமன் இருக்கின்ருன்" என்னும் வாக்கியம் அயோக்கியப் பிரமாணமாம். அதனுற்ருேன்றும் "தசமன்யாண்டோ இருக்கின்ருன்" என்னும் தசமனது ஞானம் பரோக்ஷமாம். அங்ஙனமே பிரஹ்மத்தை யறிவிக்கும் வாக்கியமும் இருவகையினதாம். "சத்திய ஞானனந்தம் பிரஹ்மம்" என்னுமியல்பினது அவாந்தர வாக்கியம்; "தத்துவமஸி" என்னும் இயல்பினது மகாவாக்கியம். அவாந்தர வாக்கியங்களில் கேட்பவனது சொரூபத்தை அறிவிக்கும் பதம் இல்லை. ஆதலால் பிரத்தியக்ஷ ஞானத்தை யுண்டுபண்ணுவதில் யோக்கியமாவது அவாந்தர வாக்கியமன்று. மகா வாக்கியங்களில் சுரோதாவின் சொரூபத்தை அறிவிக்கும் நீ யென்றல்முதலிய பதங்க ளிருக்கின்றன. ஆதலால் பிரத்தியக்ஷ ஞானத்தை யுண்டுபண்ணுவதில் யோக்கியமாவது மகாவாக்கியமாம். இவ்வாற்ருன்யோக்கியப் பிரமாணம் மகாவாக்கியமாம். அதனுலுண்டாகும் ஞானம் பிரத்தியக்ஷமாம். அயோக்கியப் பிரமாணம் "சத்திய ஞானனந்தம் பிரஹ்மம்"என்றல் முதலிய வாக்கியங்களாம். அவற்றினுலுண்டாகும் பிரஹ்மத்தின் ஞானம் பரோக்ஷமாம். அவாந்தர வாக்கியமும் இருவகையினதாம். தத்பதார்த்தத்தை அறிவிப்பதொன்று; துவம் பதார்த்தத்தை அறிவிப்பதொன்று. அவற்றுள் தத்பதார்த்தத்தை அறிவிக்கும் வாக்கியமோ அயோக்கியமாம். "யாதொரு இந்த அந்தர் ஜோதிபுருஷன்" என்றல் முதலிய துவம் பதார்த்தத்தை அறிவிக்கும் அவாந்தர வாக்கியமும் மகா வாக்கியங்களைப் போல யோக்கியமாம்; அயோக்கியமன்று. ஏனெனின் கேட்பவனது சொரூபத்தை அறிவிக்கும் பதம் அவற்றில் இருக்கின்றது.

ஆதலால் துவம்பதார்த்தத்தை அறிவிக்கும் அவாந்தர வாக்கியங்களினாலும் அபரோக்ஷ ஞானம் உண்டாகின்றது. ஆனால் அந்த அபரோக்ஷ ஞானம் பிரஹ்ம அபேதத்தைக் கோசரிப்பதன்றாகலின் பரம புருஷார்த்தத்தைச் சாதிப்ப தன்று; ஆனால் பரம புருஷார்த்தத்தைச் சாதிப்பதாகிய அபேத ஞானமெதுவோ அதனிடத்துப் பதார்த்தத்தைச் சோதித்தல் வாயிலாக உபயோகமுள்ளதாம். இவ்வாற்றால் பிரஹ்மம் பிரமாதாவோடு சம்பந்தமுடையதுமாம்; யோக்கியமுமாம். என்றாலும் அயோக்கியமாகிய அவாந்தர வாக்கியங்கள்ளவையோ அவற்றால்பிரஹ்மத்தின் பரோக்ஷ ஞானம் சம்பவிக்கின்றது.

இங்ஙனம் கூறுவதில் வேறு சங்கை யுண்டாகின்றது:— பிரமாதாவோடு வர்த்தமான சம்பந்தமுடைய யோக்கிய விஷயம் யாதோ அதன் யோக்கியப்பிரமாண ஜந்நிய ஞானம் பிரத்தியக்ஷ ஞானமெனப்படுகின்றது. இங்ஙனம் கூறுவதில் சுகமுதலியவற்றின் பிரத்தியக்ஷத்தில் முற்கூறிய இலக்ஷணத்தின் அபாவம் இருக்கின்றது. ஏனெனின் சுகமுதலியவற்றின் பிரத்தியக்ஷத்தில் பிரமாணத்தால் ஆக்கப்படுந்தன்மையின்மையால் யோக்கியப்பிரமாணத்தாலாக்கப்படுந்தன்மை எவ்வாற்றானும் சம்பவியாது. ஆதலால் முற்கூறிய இலக்ஷணத்தில் அவ்வியாப்திதோஷ மிருக்கின்றது.

இச்சங்கைக்கு இதுசமாதானமாம்:—யோக்கியப்பிரமாண ஜந்நியத்தன்மைக்கு இலக்ஷணத்திற் பிரவேசமின்று; ஆனால் அயோக்கியப்பிரமாண அஜந்நியத்தன்மைக்குப் பிரவேசமுண்டு; ஆதலால் அவ்வியாப்தி யின்று. ஏனெனின் பிரமாதாவோடு வர்த்தமான சம்பந்தமுடைய யோக்கியவிஷயம் யாதோ அதன் அயோக்கியப்பிரமாணத்தாலுண்டாகும்அஜந்நியஞானம் பிரத்தியக்ஷஞானமெனப்படுகின்றது. இவ்வாற்றால் கூறிய அவாந்தர வாக்கிய ஜந்நிய பிரஹ்ம ஞானத்தின் நீக்கம் உண்டாகின்றது. முற்கூறியவாற்றாற் பிரஹ்ம மாத்திரத்தை அறிவிக்கும் அவாந்தர வாக்கியம் அயோக்கியப்பிரமாணமாம். பிரஹ்மமிருக்கின்றதென்னும் பரோக்ஷஞானம் அவற்றால்(அவாந்தரவாக்கியங்களால்)தோன்றுவதாம்; அஜந்நியமன்று. ஆதலாற் பரோக்ஷஞானத்தில் இலக்ஷணஞ் செல்லுவ தில்லை. சுகமுதலியவற்றைக் கோசரிக்கும் ஞானத்தின் சங்கிரகம் உண்டாகின்றது. ஏனெனின் சுகமுதலியவற்றைக் கோசரிக்

கும் ஞானம் எப்பிரமாணத்தாலும் ஜந்நியமன்று; ஆதலால்அயோக்கியப் பிரமாணத்தால் அஜந்நியமாம். இந்திரிய ஜந்நிய கடாதி ஞானமும், அங்ஙனமே மகாவாக்கிய ஜந்நியப் பிரஹ்மஞானமும் யோக்கியப்பிரமாண ஜந்நியமாயிருத்தலின் அயோக்கியப்பிரமாணத்தால் அஜந்நியமாம். ஆதலால் பிரத்தியக்ஷ ஞானத்திற்கு முற்கூறிய இலக்ஷணம் தோஷமின்றியதாம்.

முற்பிரசங்கமிதுவாம்:—சுத்தாத்மகோசரப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமை இருவகைத்தாம். ஒன்று பிரஹ்ம அகோசரம்; மற்றொன்று பிரஹ்மகோசரம். பிரஹ்ம அகோசரத்தைச்சொல்லிவந்தோம். மகாவாக்கிய ஜந்நியமாய் "யான் பிரஹ்மம்" என்பதாகப் பிரஹ்மத்தோடு அபின்னமான ஆத்மாவை விஷயஞ்செய்வது யாதோ, அது பிரஹ்மத்தைக் கோசரிக்கும் சுத்தாத்மகோசரப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமையாம்.

"யான் பிரஹ்மம்" என்னும் ஞானத்தினை வாசஸ்பதி மனோஜந்நியமென்பர். பிறர் மதத்தில் இந்தஞானம் வாக்கியஜந்நியமாம். அதனினும் இத்துணைப் பேதமுண்டு. சங்க்ஷேப சாரீரகத்தின் சித்தாந்தமிதுவாம்:—மகாவாக்கியத்தினால் பிரஹ்மத்தின் பிரத்தியக்ஷ ஞானமே யுண்டாகின்றது. என்றும் பரோக்ஷஞானம் மகாவாக்கியத்தினா லுண்டாகிறதில்லை. பிறநூலாசிரியர் மதம் இதுவாம்:—விசாரத்தோடுகூடிய மகாவாக்கியத்தினால் அபரோக்ஷஞான முண்டாகின்றது. விசாரமின்றிய வாக்கிய மாத்திரத்தினால் பரோக்ஷ ஞானமுண்டாகின்றது. எல்லோர் மதத்தினும் "யான் பிரஹ்மம்" என்னும் ஞானம் சுத்தாத்ம கோசரமும் பிரஹ்மகோசரமுமாம்; அங்ஙனமே பிரத்தியக்ஷமுமாம். இவ்வர்த்தத்தில் ஒருவருக்கும் விவாதமின்று. சுத்தாத்ம கோசரப்பிரமைக்கு இரண்டுபேதம் கூறுவர். விசிஷ்டாத்ம கோசரப் பிரத்தியக்ஷப்பிரமைக்கு அநந்தபேத முண்டு. யான் அஞ்ஞன், யான் கர்த்தா, யான் சுகி, யான் துக்கி, யான் மனிதன் என்றல் முதலிய அநந்த பேதமுண்டு. வாதிக்கப்படாத அர்த்தத்தை விஷயஞ் செய்யும் ஞானம் பிரமை யெனப்படும்; "யான் கர்த்தா" என்றல் முதலிய ஞானத்திற்கு "யான் கர்த்தா வல்லன்" என்றல் முதலிய ஞானத்தால் பாத முண்டாகின்றது. அதனைப் பிரமையென்று கூறுதல் பொருந்தாது. என்றாலும் சம்சாரதசையில் வாதிக்கப்படாத அர்த்தத்தினை விஷயஞ்செய்யும் ஞானம் யாதோ அது பிரமையெனப்படும். சம்சாரதசையில் முற்கூறிய ஞானத்திற்கு

ப் பாதம் உண்டாகிறதில்லை; ஆதலால் பிரமையாம். இவ்வாற்றால் ஆத்ம கோசர ஆந்தரப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமைக்குப் பேதம் கூறுவர். "என்னிடத்திற் சுகமுளது, என்னிடத்திற் துக்கமுளது" என்றல் முதலியசுகாதிகோசரஞானமும் ஆத்மகோசரப்பிரத்தியக்ஷப் பிரமையாம்.ஆனால்"யான் சுகி, யான் துக்கி"என்றல்முதலியபிரமையிலோ யானென்னும் பதத்திற்குப் பொருளாகிய ஆத்மா விசேஷியமாம்; சுக துக்க முதலியன விசேஷணமாம். "என்னிடத்துச் சுகமுளது, என்னிடத்துத்துக்கமுளது" என்றல் முதலிய பிரமையில் சுகதுக்க முதலியன விசேஷியமாம்; ஆத்மா விசேஷணமாம். ஆதலால் "என்னிடத்துச் சுகமுளது, என்னிடத்துத் துக்கமுளது" என்றல் முதலியஞானத்தினை ஆத்மகோசரப்பிரத்தியக்ஷப்பிரமையென்றுகூறுவதில்லை; ஆனால் சுகமுதலியன விசேஷியமாயிருத்தலின் அநாத்மகோசர ஆந்தரப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமையென்பர். வாசஸ்பதியின் மதத்தில் விசிஷ்டாத்ம ஞானமும், சுகாதி ஞானமும் மனோ ஜந்தியமாம்.சித்தாந்தத்தில் அந்தக்கரண விசிஷ்டாத்மாவில் அந்தக்கரணபாகம் சாக்ஷிபாவியமாம்; சேதனபாகம் சுயம்பிரகாசமாம். அங்ஙனமே சுகமுதலியனவும் சாக்ஷிபாவியமாம்.எந்தஞானமும்மனோஜந்தியமன்று; ஆதலால் மனம் இந்திரியமன்று. இவ்வாற்றால் ஸ்மிருதிக்கு வேறாகிய யதார்த்த விருத்தியைப் பிரமையென்பர். அதன் பேதத்தைக் கூறுவாம். ஸ்மிருதி வடிவமாகிய அந்தக்கரணத்தின் விருத்தியும் யதார்த்தம் அயதார்த்தமென்னும் பேதத்தால் இருவகைத்தாம். அவற்றுள் யதார்த்த ஸ்மிருதி இருவகையினதாம். ஒன்று ஆத்மஸ்மிருதி; மற்றொன்று அநாத்மஸ்மிருதி. தத்துவமஸிமுதலிய வாக்கிய ஜந்திய அநுபவத்தால் உண்டாகும் ஆத்ம தத்துவத்தின் ஸ்மிருதி யதார்த்த ஆத்மஸ்மிருதியாம். வியாவகாரிகப் பிரபஞ்சத்தின் மித்தியாத்துவ அநுபவமுண்டாய், அதன் சம்ஸ்காரத்தால் மித்தியாத்துவரூபமாக உண்டாகும் பிரபஞ்சத்தின் ஸ்மிருதி யதார்த்த அநாத்மஸ்மிருதியாம். அங்ஙனமே அயதார்த்தஸ்மிருதியும் இருவகையினதாம். ஒன்று ஆத்மகோசர அயதார்த்தஸ்மிருதி; மற்றையது அநாத்மகோசர அயதார்த்தஸ்மிருதி. அகங்காரமுதலியவற்றில்ஆத்மத்தன்மைப் பிரமவடிவமாகியஅநுபவத்தின்சம்ஸ்காரத்தால்அகங்காரமுதலியவற்றினுண்டாகும் ஆத்மத்தன்மையின் ஸ்மிருதி ஆத்மகோசர அயதார்த்த ஸ்மிருதியாம். அங்ஙனமே ஆத்மாவினிடத்துக் கர்த்திருத்துவ அநுபவசம்ஸ்காரத்தால் உண்டாகும் "ஆத்மாகர்த்தா" என்னும்